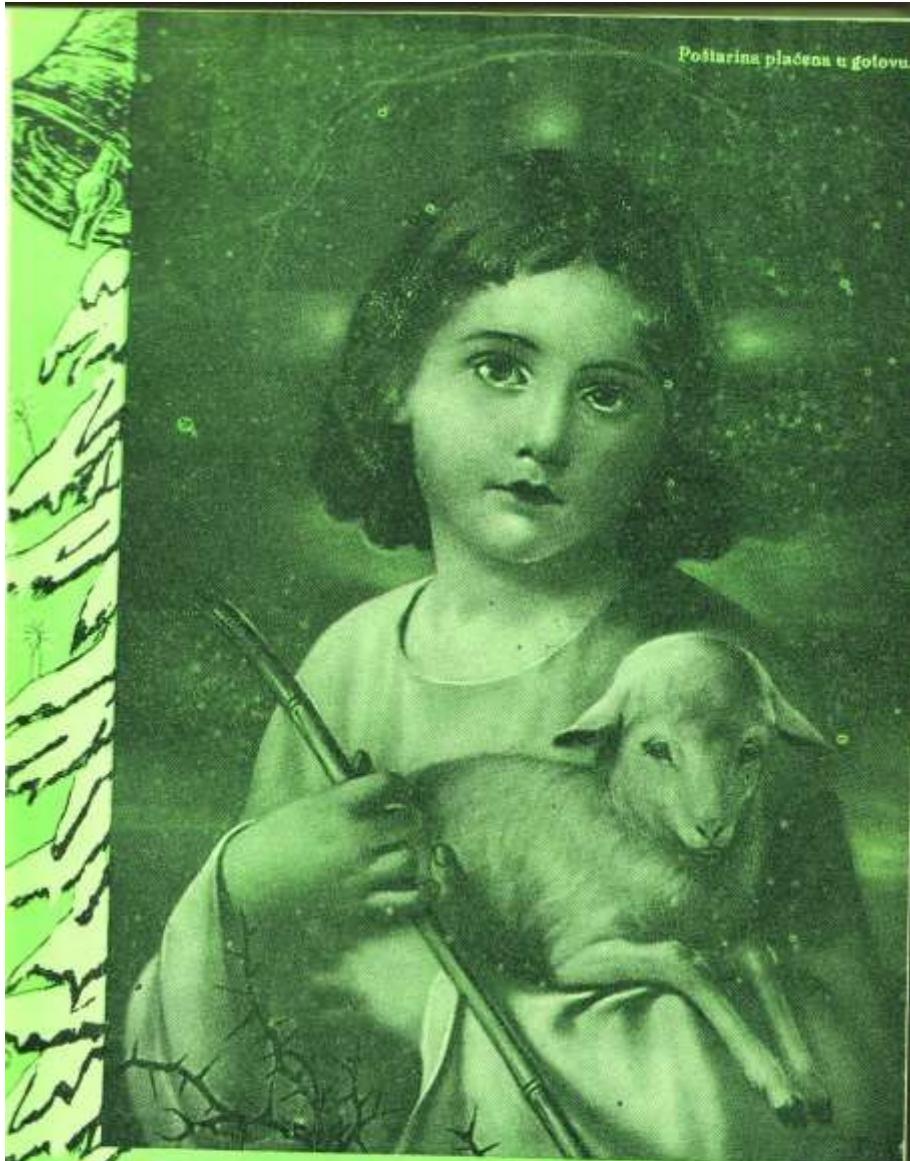

Postarina plaćena u gotovu

GLASNIK

SRCA ISUSOVA

ANJ 1939

ZABRBI L 147

Kalendar Apostolstva molitve

SIJEĆANJ 1939

OPĆA NAKANA:
Nakane Svetog Oca Pape.

Misijska: Povratak zalutalih k crkvenom jedinstvu.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuš na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN.

1 N OBREZ. ISUSOVO. NOVA GO-DINA. Svjetski mir.	17 U Antun Pustinjak. Duh pokore i odricanja.
2 P Ime Isusovo. Pobjeda Božjih prava.	18 S Stolica sv. Petra u Rimu. Obraćenje krivovjeraca.
3 U Genoveva. Čednost u vladanju	19 Ć Marije. Nepravedno progonjeni.
4 S Tito. Naši biskupi.	20 P Fabijan i Sebastijan. Svećenici.
5 Ć Telesfor. Psovači.	21 S Agneza. Čiste duše.
6 P BOGOJAVLJENJE. Misije među poganim.	22 N 3. PO BOGOJAVLJENJU. Vincencije. Darežljivost prema crkvi
7 S Valentin. Progonjena Crkva.	23 P Zaruke B. D. Marije. Svetost u ženidbi.
8 N 1. PO BOGOJAVLJENJU. SV. OBITELJ. Naše obitelji.	24 U Timotej. Ljubav prema vjeri.
9 P Marcellin. Širenje pobožnosti Srca Isusova.	25 S Obraćenje sv. Pavla. Obraćenje Židova.
10 U Agaton. Otpadnici od prave vjere.	26 Ć Polikarp. Mjes. zaštiti. Članovi Apostolstva molitve.
11 S Higin. Vjerski život kod nas.	27 P Ivan Zlatousti. Propovjednici.
12 Ć Tacijan. Katolička štampa.	28 S Julijan. Umirući.
13 P Leoncije. Školska mladež.	29 N 4. PO BOGOJAVLJENJU. Fr. Saleski. Čitatelji Glasnika S. I.
14 S Hilarije. Otpali svećenici.	30 P Martina. Djekočačka Društva Srca Isusova.
15 N 2. PO BOGOJAVLJENJU. Pavao pust. Duh molitve.	31 U Ivan Bosko. Salezijanci.
16 P Marcel. Sveti Otac Papa.	

OPĆA NAKNA U VELJAČI: Napredak Katoličke Akcije.

MISIJSKA NAKANA: Procvat misija u Kini.

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomislovne sv. Prćestit. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA CLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka i nedjelje, i još jedan po volji odabran dan.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно ISUSOVCI u Zagrebu.
Broj našeg ček. računa 33.896. Cijena 15 d. — ½ dol. — 8 lira. — 2.50 peng. —
Uprava »GLASNIKA SRCA ISUSOVA», Zagreb I/147, Palmotičeva ulica 31.

GODINA 48

SIJEČANJ 1939

BROJ 1

Molitva na mlado ljetu

Beže — Dijete, Sunce sred snježne bjeline,
Sine Boga Oca, Majke Djeve Sine!

Na tom mladom ljetu, što s Tvojim oka sviče,
Opajaš nam dušu ko najslade piće.

Na tom mladom ljetu Tebe pozdravljamo,
Imendan Ti mili miло čestitamo.

Milje ljudskog roda, lijepo, lijepo Dijete,
Jao slijepih ljudi, koji ne ljube Te!

Nevoljnika danas ima milijune,
Što se sa sotonom proti Tebi bune.

Strašne šake dižu, pjene se od bijesa
Oboriti želeć Tebe i nebesa.

Vaj ludaka ludih, što od sebe rade —
Ta Ti lijek si jedin za ljute im jade!

Slatki mali Kralju, zima je, ah zima,
Ti po zimi bježiš pred tim Irudima.

Bezbroj duša svijetom otvara Ti vrata
Ljepši stan Ti nudeć od svih Egipata.

O i k nama Ti se, nježni Kralju, svrati,
Žarko ljube Tebe toliki Hrvati.

Sve ufanje naše, mili mali Spase,
Sve do jednog od nas Ti osvoji za se!

O utješi našu domovinu tužnu,
Posvud po njoj spali grijeha gubu ružnu.

Vatrom Srca svoga srca nam ražari,
Da sva gore sveto ko Tvoji oltari.

Sreća naša vječna, posve svoje ljude
Stvori od Hrvata! Tako neka bude!

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Nakane svetog Oca Pape

Mjesečna nakana za siječanj, blagoslovljena od sv. Oca.

Kakve su nakane sv. Oca Pape svaki dan? Na što on misli, za čim teži, oko čega radi?

Možda on želi da se obogati? Jest, želi da se obogati, ali milostima Božjim. To isto želi i svojoj djeci duhovnoj razasutoj po cijelom svijetu, to isto želi i tebi. — Možda hoće sv. Otac da osvoji cijeli svijet? Jest, on želi osvojiti cijeli svijet, ali ne zato da on bude gospodar, već da svi na svijetu priznaju gospodstvo Božje. Papa želi sve predobiti, sve za Isusa.

Toliko briga ima čovjek dnevno, ako hoće da lijepo upravlja jednim malim društvom, jednom malom obitelju. A Papa upravlja najvećom obitelju. Stoga je razumljivo, da on mora imati i mnogo briga. Pa kao što u obitelji sva djeca dijele brige s ocem, njegove brige jesu njihove brige, tako i mi svi moramo dijeliti sa sv. Ocem Papom njegove velike brige.

»Pomoć je naša u imenu Gospodnjem,« rekao je Psalmista. Isto govori dnevno sv. Otac u svojim molitvama. Na Boga se on oslanja. Pomoć traži kod Presvetog Srca Isusova, jer on zna za riječi Isusove: »Bez mene ne možete ništa učiniti.« Ne veli Isus, primjećuje sv. Augustin, da bez njega možemo malo učiniti, već ništa. Nitko pa niti Papa.

U ovom mjesecu molit ćemo se zajedno sa svetim Ocem posebno da se svi krovovjernici i nevjernici obrate, da svi dođu u Crkvu Isusovu. Po cijelom svijetu molit će se za tu milost kroz osam dana, i to od 18. do 25. siječnja.

Molimo sa svetim Ocem, da što prije i što obilnije zasja svjetlo svetog Evangelijsa u poganskim srcima.

Molimo sa svetim Ocem, da nama i cijelom svijetu dade Bog što više dobrih svećenika, koji će svim srcem ljubiti Isusa i svetu Crkvu, koji će kao djeca slušati sv. Oca i druge svoje poglavare.

Molimo sa svetim Ocem, da Bog pomogne našu braću u Njemačkoj. Znamo, kako su razvalili stan kardinalu bečkom, kako su njegova kanonika bacili kroz prozor. Katoličke škole su zatvorene. I mnogo toga moraju katolici da tamo pretrpe.

Molimo sa sv. Ocem za katoličku Crkvu u Španiji. Tamo je mnogo mučeničke krvi proteklo. Neka se strašni rat što prije završi. Neka se opet podignu crkve i škole. Neka se narod smiri i otpočine.

Molimo sa sv. Ocem za radnike, da se njihov položaj popravi, da ih Bog oslobodi od zlobnih voda i savjetnika, da nadu svoj mir kod Presvetog Srca.

Molimo sa sv. Ocem za mlađež, da čista srca Bogu služi, da se ozbiljno pripravlja za život, da bude poslušna roditeljima i zamjenicima roditeljskim.

I još mnogo toga ima, za što se sv. Otec moli svaki dan. Sjedinimo svoje molitve s njegovim i sve ih prikažimo Presvetom Srcu, da ih ono blagoslovi.

Molimo se za sv. Oca. Ugledajmo se u primjer prvih kršćana, koji su se molili za sv. Petra, dok je on čamio u tamnici. I Bog je na čudesan način izbavio ovoga prvoga Papu. Evo šta nam o tom pripovijeda sveto Pismo: »U ono vrijeme podiže Herod kralj ruke, da muči neke od Crkve. I pogubi Jakova, brata Ivanova, mačem. A vidjevši da je to milo židovima, uhvati još i Petra... baci ga u tamnicu i predade stražama, da ga čuvaju. Tako su Petra čuvali u tamnici, ali Crkva se gorljivo molila za njega Božu. Petar je spavao onu noć, prije nego ga je namjeravao Herod izvesti, među dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige. A stražari su pred vratima čuvali tamnicu. I evo andeo Gospodnjeg pristupi, i svjetlost obasja sobu. I kucnuvši Petru u rebra probudi ga govoreći: Ustani brzo! I spadoše mu verige s ruku. Tada mu reče andeo: Opaši se i obui svoju odjeću... obuci haljinu i hajde za mnom! I izišao je te išao za njim i nije

Marija Mazzarello,
proglašena blaženom u studenom 1938.

Franciska Cabrini,
proglašena blaženom u studenom 1938.

znao da je to istina, nego mislio da vidi videnje. A kad prodoše prvu i drugu stražu, dođe k željeznim vratima. Ona im se sama otvorise. Prodoše jednu ulicu, i odmah odstupi andeo od njega. Tada dode Petar k sebi i reče: Sada zaista znam, da je Gospodin poslao andela svoga, te me izbavio iz ruke Herodove. I dode do kuće matere Ivana, koji se zvao Marko, gdje su bili mnogi sabrani te se molili. A kad pokuca on na vrata od dvora, pristupi djevojka po imenu Rode (Ruža), da čuje. I poznavši glas Petrov od radosti ne otvori vrata, nego utrići i javi, da Petar stoji pred vratima. A oni joj rekoše: Ti si luda. Ona je odlučno tvrdila da je tako. Tada su govorili: Andeo je njegov!

Ali kad je Petar jednakom kucao, otvorise mu, vidješe ga i udiviše se. On mahnjuvši rukom, da šute, isprislovjedi im kako ga je Gospodin izveo iz tamnice. Dj. 12, 1—17.

Tako je Bog cto oslobođio iz ruke neprijateljske prvog Papu. Oslobođio ga je i stoga, što su vjernici za njega molili. Molimo se i mi za sv. Oca, da ga Bog čuva od njegovih neprijatelja, koji žele da mu naškode, da ometu njegove ljipe i plemenite nakane. Bog će uslišati i naše molitve.

Molimo sa svetim Ocem! Molimo za svetog
Oca!
F. M.

Josipa Rossello,
proglašena blaženom u studenom 1938.

Blago milosrdnima!

Isus Krist će opet doći na zemlju: »Odonud će doći suditi žive i mrtve.« Sam nam je Spasitelj o tom суду mnogo toga prekao. Među ostalim nešto, šta baš ne bismo očekivali. O čemu će suditi ljude? O tom, kako su pomagali bližnjemu u nevolji. Vječni će Sudac uzeti kao da smo to njemu učinili. »Kad učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste.« Mt. 25, 40. U nebo će doći oni, koji su bili milosrdni prema bližnjemu, a u pakao će otići nemilosrdni. Zamislimo se malo u te riječi vječne

Istine. Nije dakle svejedno, kakvi smo prema bližnjemu. Kakvi smo mi prema bližnjemu, takav će biti i Bog nama. O tome ovisi naše blaženstvo.

Kršćanska djelotvorna ljubav. Vjera i ljubav bez dobrih djela ne vrijedi. »Ako su brat i sestra bez odijela te nemaju svagdanjeg kruha, pa ako bi im koji od vas rekao: Idite u miru, ugrijte se i nasitite, a ne bi im dao što je potrebno tijelu, što bi to koristilo?« Jk. 2, 15. Takovu djelotvornu ljubav, koja se istinski nalazi samo kod Isusovih sljedbenika, zovemo obično kršćanska karitatis. Karitas je latinska riječ i znači ljubav. Takove djelotvorne ljubavi nisu poznavali prije kršćanstva, a nema je ni sada u hladnom i okrutnom poganstvu. Tu ljubav je Isus donio na svijet. Ove ljubavi ni sadašnji od Krista otpali svijet ne poznaje. Takova milosrdna ljubav čini im se glupom ili znakom slabosti, dok pravi kršćanin vidi u njoj veliko junaštvo. On gleda u njoj zapovijed Božju i volju Spasiteljevu. Crkva je uvijek vršila »karitativna« djela, djela milosrda. Prvi kršćani u Jeruzalemu bili su siromašni. Stoga su druge imućnije kršćanske općine, osobito u Grčkoj i Maloj Aziji davale potrebnim vjernicima obilnu milostinju. Crkva je prva gradila bolnice. A to su bile ujedno i ubožnice i prenoćišta za siromašne putnike. Riječ »špitalj« za bolnicu dolazi od hospital, a to znači gostinjaci. U takovim zgradama primala je Crkva besplatno siromašne putnike i bolesnike, liječila i hranila ih. Dvoriti takove siromahe i bolesnike bilo je časno i zaslужno. To su često činile odlične osobe crkvene a i mnogi velikaši, u ubogima su gledali i štovali samoga Krista Gospodina. Nastali su crkveni redovi za njegu bolesnika, za brigu oko siromašnih, za poučavanje djece, za otkup zarobljenika.

Brat u nevolji. Od Adama dalje ima raznih nevolja na svijetu. Svaki može pasti u bijedu. Čovjeka muči glad, siromaštvo, bolest. On trpi od neprijatelja, ratnih strahota i posljedica. Dušu mu napadaju strasti i napasti, ranjavaju grijesi i opačine. Strah, dvojbe, neznanje, žalost, smrt: sve su to čovjekove bijede. Tijelo mu je u nevolji, a isto tako i duša. Koliko puta neće ili ne može sam sebi pomoći! Ko će mu pomoći? Kršćanska ljubav će priteći u pomoć. I tako možemo bližnjemu pomoći tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa. Možemo, a i moramo! Jer je to Kristova zapovijed. Dat ćemo o tome račun na sudu Božjem.

Uzmi životopis kojegagod sveca pa ćeš naći, da se i u toj ljubavi odlikovao. To je znak osobitog odabranja Božjega, ako Gospodin dade kome veliku ljubav prema bližnjemu u nevolji.

Milostinja. »Otkupljuj grijeha svoje milostinjom i bezakonja svoja milosrđem prema siromasima« Dan. 4, 24. »Siromaha imate uvijek uza se« Mt. 26, 11. Uvijek smo opkoljeni bijedom. A Spasitelj nam nalaže ljubav. Dakle je za nas znamenito, korisno i potrebno dijeliti milostinju. No nije samo to milostinja, ako damo

Sombor: Mladomisnik karmeličanin Dorotić među djećicom, koja su bila u njegovoj mladomisničkoj pratići.

ubogaru novaca ili kruha. Svako dobro djelo, kojim pomognemo bližnjemu u nevolji, jest milostinja. To može biti i dobra riječ, može biti usluga, može biti strpljivost, kojom podnosimo uvredu, ili velikodušnost, kojom opraćamo krivicu.

Najopćenitija, najljakša i najkorisnija milostinja jest molitva. Moliti se za bližnjega može svaki. Milostinja i djela milosrda jesu veoma dragocjena djela. Milostinjom stičemo zasluge za nebo, oslobadamo se od grijeha, osiguravamo sebi blaženu smrt. Blago onome, koji se smiluje potrebnom i ubogom, u dan zli oslobodit će ga Gospodin. Ps. 40, 2. Sveti nas Jeronim uvjerava: Ne sjećam se, da sam čitao, da bi umro zlom smrti, koji je rado vršio djela milosrđa. Milostinja je polaganje novca u najsigurniju banku: u banku nebesku. Sam Gospodin je dužnik. »Posuđuje Gospodinu, koji se smiluje ubogomu« Crkv. 3, 33. Dakle dajući milostinju ne gubimo nego dobivamo. »Dajte i dat će vam se.« Kako je utješna i mila istina, da dajući siromaku dajemo samomu Kristu. Na dva je osobita načina Isus nazočan na zemlji. Osobno, u Presv. Olt. Sakramenti i neosobno i kao u svom zastupniku — u svakom siromahu. Dakle sam Isus je gladan, žadan, potrebit! On pruža prema tebi ruke. Hoćeš li ga odbiti? Pomažući bližnjemu dogodit će se, da pomognemo i kome nevrijedniku. To nas ne smije smeti, jer nam se radi toga zasluga ne će umanjiti. Ne smije nas odvratiti niti zloba ni nezahvalnost ljudska. Mi ne dajemo drugima, da nam oni uzvrate, nego dajemo u ime Isusovo.

Pokus glumaca. Dvoje glumaca: muž i žena preobukli se kao prosjaci i počeli u božićno vrijeme prošiti milostinju. Bilo je to god. 1911. Prosili su kod bogatoga novčarskog zavoda i dobili samo šest filira. Neka imućna gospoda dala im jednu krunu, ali je iskala natrag 99 filira. U jednoj kući, gdje su stanovali bogataši, dobili su mjesto novaca najprostije pogrde. Za šest sati skupili su 7 kruna i 40 filira. To su poklonili siromašnoj bolesnoj djeci u bolnici. Najviše su dobili od služavki, djece i radnika.

Neki pjesnik je rekao, da u bogatstvu srce brže otvrđne nego jaje u vreloj vodi. Ljudi tvrda srca nemaju očekivati, da će Bog biti prema njima milostiv. »Tko se ogluši na viku siromakovu, taj će i sam vikati, a ne će biti uslišan« Posl. 21, 13. Kojom mjerom mjerimo, onom će se i nama mjeriti. Ako si milosrdan, to je znak, da si odabran za diku nebesku, a ako si nemilosrdan, znak je, da si zabačen.

Pisači stroj bez vrpce. Metni papir u stroj, u kojem nema crne vrpce. Udaraj i piši, kolikogod hoćeš, ne koristi, jer se ništa ne vidi, što si napisao. Tako mnogi za života rade, vrše dobra djela, udjeluju milostinju, smiluju se bijednima, a ipak im ništa to

Sombor: Mladomisnik karmeličanin o. Vilko Dorotić
sa svojom braćom i sestrama.

ne koristi za nebo, jer nemaju »vrpce u stroju«, to jest nisu u milosti posvećujućoj. Ne dao Bog, da istom na koncu života opaze, da su uzalud činili dobra djela! Kolika je dakle šteta živjeti bez milosti Božje, to jest u smrtnom grijehu!

Blago milosrdnima, jer će milosrde postići.

Posljednji komadić kruha. Neka je udovica živjela s trinaestero djece u velikoj bijedi. Ali je ona svaki dan zazivala u pomoć svetog Iliju, koji je pomogao udovici iz Sarepte, kako priopovijeda Sveti Pismo. Jedne je večeri imala samo komad kruha u ormaru. Upravo htjede kruh razdijeliti svojoj djeci, kad pokuca na vrata vojnik, koji se vraćao u domovinu i zaprosi malo kruha. Udovica mu dade taj komad kruha i ode gladna s djecom na počinak. Ujutro se opet pomoli svetom Ilijom. Netko pokuca na vrata. Udovica otvorila, a jedan seljak unide. »Gospodo, niste li sinoć jednom vojniku dali zadnji komadić kruha? Dobro, ja sam njegov otac, ja će vam stostruko naplatiti. Dodite samnom.« Udovica izade na ulicu i ima šta vidjeti! Kola, a na njima same vreće s brašnom! Kod konja je stajao onaj vojnik. Otac i sin stanu vreće nositi u kuću i lijepo slagati uza zid. Kolika radost djeci! Kako se dobra udovica zahvalila svetom Ilijom za pomoć i slavila Boga, što joj je obilno naplatio milostinju!

Budimo milosrdni! Puno je zla i bijede u svijetu, a malo topline i ljubavi. Nema plemenitije radosti do one, kad dajemo, jer je »blaženije davati nego primati« Djel. 20, 35. Isus Krist nas uči: »Svakomu koji ište u tebe, podaj, i koji uzme tvoje, ne išti natrag. I kako hoćete, da ljudi čine vama, onako činite i vi njima... I ako činite dobro onima, koji vama dobro čine, kakva vam je hvala? jer to i grješnici čine... Budite dakle milosrdni, kao i Otac vaš što je milosrdan... Dajte i dat će vam se: mjeru dobru i nabijenu i stresenu i preobilnu dat će u naručje vaše« Lk. 6, 30.

Petar Gertler D. I.

ISUS I SVIJET

Isuse, kad si dolazio na svijet, zar te nijesmo odbili od svojih vrata, i merao si se roditi u staji... Ptice imaju gnijezda i lisice svoje jame, a ti nemaš gdje da skloneš glave.

Kad se ispunije vremena, da se vratiš k Ocu, zar te ne pribismo na sramotino drvo križa, a ti nas uvjeravaš, da si živo želio jesti s nama pasnu prije nego podneseš muku.

Ti si nas skupljao kao piliće, a mi smo ti prkosili: Ne ćemo da ovaj vlada nad nama. Propni ga!

Krv je tvoje žedna svjetlina od mržnje pijana, a ti izjavljuješ, da ti je milo biti među nama.

Ti nas ljubiš, a mnogi te mrzimo... Isuse, dokle će biti ta opreka između tebe i svijeta?... J. Nj.

*Rodio se Bog i čovjek
U sred stajice,
Rumen cvjetak, dragi Sinak
Svete Dievice*

Bajmok: Mladomisnik Marko Bešlić na putu u crkvu iz svoje kuće.

Seljaci kod jaslica

Kad sniježna mečava njive i puteve zavije duge
za onim radosnim časom želja se budi u nama,
kada si ljudima sela najdraži, najbliže srcu:
bijeda te prati ko i nas, ležaj ti tvrda je slama.

I vjeruj, Isuse, nikad sretniji, vedriji nismo,
iako nevolja teška svakim danom nas prati,
nego u božićne noći, kad jasle gledamo male
kako i tvoje srce jednako s našim pati.

Već kao dijete patiš — tako patimo i mi —,
zebeš u zimskoj noći, iako slab si i mali,
a nas to boli i za te sve bi učinili htjeli,
Isuse, za tvoje dobro i život rado bi dali.

Nama je žao što moraš ležat na tvrdoj slami,
Bođ te je poslao dragi, da nas povedeš njemu
i kako dare skupe ne možemo donijeti tebi
čvrstu ti dajemo vjeru slijediti tebe u svemu.

Makar se rugali nama što slijepo slušamo tebe,
Priprosti da smo zato što ruka tvoja nas vodi,
mi ćemo ipak biti radosni, sretni i mirni,
znamo jedino ti nas vodiš svijetlu, slobodi.

Zato, Isuse, uvijek željno čekamo Božić,
uz radosne kada se pjesme navratиш malen k nama,
najdraži, najbliži onda našem si seljačkom srcu:
zarušten jer si ko i mi, ležaj ti tvrda je slama ...

Aleksander Kokić.

Crkva i njezini neprijatelji

Neprijatelji Crkve, ito oni najžešći, služe po Božjem proručujućem na neki način katoličkoj Crkvi. Oni istina nehotice ali tim rječitim svjedoče o nepobjedivosti Crkve i njezinom božanskom podrijetlu. Jer eto, pokušali su sva ljudska sredstva, da unište Crkvu, pa im nije uspjelo. Ovo bjelodano dokazuje povijest katoličke Crkve kroz 2000 godina. Ali iako je ta istina jasna kao sunce, ipak neprijatelji Crkve nikada da se opamete, već je uvijek iznova započinju proganjati i uništavati. Ne će da nauče ništa od svojih predšasnika. Tako i danas naša sv. Majka Crkva ima neprijatelja, koji bi je htjeli uništiti. Mi katolici vjerujemo, da ni današnji progonitelji, bili oni ne znam kako silni, ne će uništiti naše sv. Crkve.

Alban Stolz priopovijeda u jednoj svojoj knjizi ovo: »Kölnski nadbiskup Klement August imao je 1837. neprilika poradi vjere s pruskim kraljem. Kralj dade nadbiskupa zatvoriti, ne bi li ga slomio i sklonio na popuštanje. Kad se je pročulo za ovaj događaj, sretne me otmen gospodin i dobaci mi: Sad je još samo Papa u Rimu na redu. Ali ne će ni on dugo!!! Tako je mislio gospodin. Medutim Papa je u Rimu ostao do današnjega dana, a gospodin, koji mi je to govorio, izgubio je svoje mjesto, imetak i davno je već umro.«

»Vrata je paklena ne će nadvladati.«

Kao ovaj gospodin prije sto godina, tako misle i govore i danas bezvjerski ljudi svih boja. Samo su njihove riječi još puno gore i pogrdnije. Čim novine jave, da je negdje počelo kakvo gonjenje protiv katolika ili da je Crkva došla u sukob s kakvim silnikom, koji joj hoće oduzeti njezina prava, neprijatelji Crkve ožive i trljaju ruke. Postanu čak i nasrtljivi. Pa ako si svećenik, naći će se kakav zadrti komunista, koji će ti na ulici dobaciti: »Još malo, pa će i ovdje biti Španjolska« . . . A to ne znači ništa drugo nego: I ovdje ćemo paliti crkve i ubijati svećenike. Ili ako si dobar kršćanin, koji ideš u crkvu i moliš se Bogu, onda će ti zlobno prišapnuti tvoj sustanar, kojem je zakon Božji deveta briga, ali zato psuje i kune kao nečastivi: »Brzo ćete i vi pobožnjakovići ostati bez posla. Taj i taj — ovdje spomene kakva poznatog neprijatelja Crkve u Rusiji, Španjolskoj ili Njemačkoj — uništit će i vašega Papu i svećenike.« — Tako eto govore i misle neprijatelji Crkve i kod nas.

Onijadnici možda i ne znaju, da su te riječi, koje govore, već vrlo stare i otrcane. Ne znaju, da oni nisu ni prvi ni posljednji, koji »proriču« propast Crkvi katoličkoj i »prave lijes« za nju. Bilo je takvih prije njih već na hiljade. Ali svi su doživjeli isti konac. Svi su propali i pomrli, a Crkva je ostala živa do današnjeg dana.

Dobri Pastir.

Silni rimski car Dioklecijan htio je na svaki način uništiti Crkvu. Mislio je, da njegova carska vlast i njegovi vojnici mogu učiniti sve, što on zaželi. I prolio je okrutnik na potoke kršćanske krvi. Naredio je da se skuje novac s ovim natpisom: »Christiano nomine deleto« — a to znači: »Ovaj je novac skovan na uspomenu, kad je kršćansko ime istrijebljeno s lica zemlje.« Taj je bati car mislio, da je već za njegova života zauvijek nestalo kršćana. Prevario se. Jer eto već 1600 godina, kako nema njega, a kršćani još uvijek žive. I da bude stvar još zanmljivija, ti isti kršćani, za koje je Dioklecijan mislio, da ih je izbrisao s lica zemlje, uselili su se u palaču svoga progonitelja, koju je on za sebe sagradio u Splitu. Poznato je, da se u mauzoleju Dioklecijanove palače nalazi splitska katedrala sv. Dujma, u kojoj i danas katolici slave Boga. Nad grobom jednog od najvećih svojih progonitelja živi katolička Crkva već 1600 godina.

Martin Luter bio je neposlušni njemački svećenik i redovnik, koji je otpao od Crkve. Kao svi brojni i razni otpadnici tako je i on mrzio iz dna duše sv. Oca i katoličku Crkvu. U svojoj mržnji na Papu nije poznavao granica, pa ga je znao vrijedati gadnim riječima kao kakav uličnjak. I on je mislio, da će uništiti rimsku Crkvu. Zato je dao pun zasljepljene oholosti poručiti Papi: »Za života svoga bio sam tvoj bić, a kad umrem, bit ću tvoja propast.« Pa što vidimo? Ima već 400 godina, da je umro taj nesretni otpali svećenik i redovnik. Bić i propast bio je on i ostao samomu sebi i onim jadnim dušama, koje je zaveo, a sv. Crkva, koju je on mislio uništiti, postala je još snažnijom i lijepšom.

Voltaire bio je veliki francuski bezbožac i pokvarenjak. On je svojim prijateljima, kad su bili još malo pošteniji od njega, savjetovao ovo: »Lazite, braćo, samo junacički lazite, uvijek će od toga nešto ostati.« I taj je pokvarenjak pisao mnoge knjige, u kojima je nemilo lagao i klevetao Crkvu katoličku. Kako je pak nesretnik imao mnogo dara za pisanje, to su te njegove laži bile kao otrovni šećer i mamele su mnoge, da ih čitaju. Mnogo je ljudi čitajući njegove knjige izgubilo vjeru i dušu. Kao svi neprijatelji Crkve bio je i on ohol. I u toj svojoj oholosti dotjerao je tako daleko, te je govorio, kako će on sam uništiti Crkvu, koju je raširilo 12 neukih galilejskih ribara. G. 1758. napisao je bezbožni Voltaire ovo: »Za 20 godina Galilejac je gotov!« — Ali šta se dogodi? Ravno iz 20 godina (1778.) umro je bezbožac Voltaire. Umro je u najvećim mukama i pun očaja dozivajući svećenika. Ali »prijatelji«, kojima je on za života uništio vjeru u srcima, vratili su mu milo za drago: Nisu dali svećeniku da se približi smrtnoj postelji toga nesretnika. Voltaire je umro, a Isus još i danas živi u srcima milijuna dobrih katolika.

To je eto sudbina trojice velikih progonitelja i mrzitelja katoličke vjere i papinstva. Ista će sudbina zadesiti i sve one,

koji danas kušaju i želete uništiti Crkvu katoličku. Naši potomci će o današnjim neprijateljima Crkve, zvali se oni ne znam kako, govoriti kao mi o Dioklecijanu, Luteru, Voltairu a i ponosni će kao i mi danas pokazivati na staru ali uvijek živu Crkvu, koja je sve svoje progonitelje pokopala. Oni će vjerovati kao i mi, da ljudi i pakao ne mogu uništiti Crkvu, jer nju čuva njezin božanski osnivač Isus Krist, Kralj vjekova . . .

S. Zec D. I.

Obratilo ga Presv. Srce Isusovo

Od svoje rane mladosti mnogo sam toga morala prepatisati, ali u kasnijim godinama stigli me još teži križevi.

Udala sam se za muža, koji je samo imenom bio katolik, dok je vladanjem bio gori od poganina. Kao djevojka bila sam skoro svaki dan u crkvi, ali kad se udahod i ja zanemarih vjerske dužnosti. Uto mi djeca ponarastoše i stupiše u Marijinu Kongregaciju. To mi dade pobude te opet počeh vršiti vjerske dužnosti. Jedna propovijed našeg revnog župnika tako me potresla, da sam se odmah isповjedila. Otada sam sa starijom kćerkom svaki dan kod sv. Prciesti. I baš radi toga nastade u našoj kući pravi pakao. Muž nas na svemoguće načine grdio i psovao izru-

Strizivojna: Prvopricesnici s g. župnikom K. Kelićem i gđama učiteljicama.

gujući se najvećim svetinjama vjerskim. Najteže mi bilo, što grdi vjeru pred djecom. Pošla sam k isповједнику i upitala ga, što da počnem u ovim prilikama.

— Ne preostaje vam drugo, odvrati mi, već da poput sv. Monike ustrajete u molitvi za obraćenje svoga muža.

I ja sam molila. Ali godine prolazile, a moj muž još uvijek isti.

Nekom zgodom reče mi jedna gospoda, da će pokušati, ne bi li ga ona lijepom riječu dovela na pravi put.

— Bože daj, da uspijete, odvratim.

I gospoda je govorila s mužem, ali joj je brzo bilo dosta toga razgovora. Poslije mi reče:

— Ovog je čovjeka davao opsjeo!

Došao svećenik u našu kuću da kupi milostinju za podizanje jedne crkve. Moj ga muž otjera s riječima:

— Kad počnete rušiti crkve pa ustrebate pomoći, dodite samo po me, ja ēu vam drage volje priskočiti u pomoć, ali za gradnju crkve ne dam ni prebijene pare.

Kosa mi se na glavi ježila, kad bi počeo psovati . . .

Bio je i na operaciji u bolnici. Molila sam č. sestru, neka ga kuša nagovoriti na sv. ispovijed. Ali i njezini pokušaji ostaše bezuspješni. Još ēe tri godine nastaviti svoj opaki život. Malda nisam izgubila svaku nadu. Ali još sam molila, i Presveto me Srce uslišalo.

Bilo to pred četiri godine na blagdan Presv. Srca. U crkvi se pjevala pjesma: »Pjevajmo braćo, kršćani«. Kod druge kitice: »Tko želi biti utješen«, gorko zaplakah i žarko počeh moliti Isusa, da se smiluje mome mužu.

Isus je pomogao. Vratila sam se kući i odmah opazim neku promjenu na svom mužu. Čitav je dan prošao bez psovke. Bio je nešto slab. Sutradan ode mi kćerka u ured, a muž ostane u krevetu. Oko 10 sati naglo me pozove u sobu i reče:

— Brzo po lječnika, meni je vrlo zlo . . .

— Pa zar ne bi bolje bilo da najprije svećenika pozovem?

— Pozovi ga, ali molim te samo brzo! . . .

Kadgod sam mu prije spomenula, da ēu mu barem na smrtnom času pozvati svećenika, on bi odgovorio, da će skočiti iz kreveta te ga istjerati napolje. A sada eto odmah pristaje na moju ponudu.

Poslala sam jednu gospodu po svećenika, a kćerku telefonski pozvala iz ureda. Ona je bez daha doletjela. A kad sam joj rekla, da svećenik u sobi ispovijeda oca, u čudu je uzvratila:

— Zar da se tata ispovijeda! . . .

Došao je čas milosti, naše su molitve uslišane. Muž se lijepo ispovjedio i pobožno pričestio. Još je živio osam mjeseci podnoseći svetačkom strpljivošću sve bolove.

Još se triput ispovjedio. Na Božić je govorio djeci:

— Kako mi je žao, što i ja ne mogu s vama k Isusu u crkvu. Ali Isus je tako dobar, pa će doći k meni . . .

Napokon ga Isus iza teške bolesti pozvao k sebi . . .

24 godine živjela sam u braku sa svojim mužem. Nije mi žao svih onih patnja kroz ove godine, samo da mi je onako lijepo završio svoj zemaljski život. Hvala presvetom Srcu Isusovu na ovolikoj milosti!

D. K.

O junače!...

O junače neslomljivi,
U vojsci Sina Božjega
Nadvladao si dušmane
I rajsку krunu dobio.

Pomozi nama molitvom,
Od ljage grijeha peri nas,
Od kužnih zala brani nas,
Olakšaj muke življenja.

Smrt mučenička tebe je
Od tijela tvog odijelila,
Od zloće tako i ti nas
Odijeli Božjom milosti.

Sva slava Ocu vječnomu
I jedinomu Sinu mu
Sa Tješiteljem Presvetim
I sad i vječnost čitavu.*

* Crkveni Himni.

Židovi kamenuju sv. Stjepana.

Psalam 73*

*Zašto nas, Bože, odbacuješ tako dugo?
 Zašto se gnjev tvoj raspalio na ovce paše Tvoje?
 Sjeti se zbora svojega, koji se stekao od početka,
 Koji si otkupio, da bude pleme baštine Tvoje;
 Sjeti se gore Siona, na kojoj stoluješ.
 Digni ruku svoju i kazni njihovu skrajnu oholost.
 Kako je opustošio neprijatelj svetište!
 Neprijatelji Tvoji zarikaše od oholosti,
 Postaviše u svom neznanju svoje znakove kao znakove
 Na vratima i na vrhu svetišta.
 Kao šumska drveća sasjekoše mu sjekirama vrata,
 Sjekirom i bradvom oboriše kuću Tvoju,
 Ognjem sažegoše svetište Tvoje,
 Srušiše i oskvrnuše stan imena Tvojega.
 Rekoše u srcu svojem oni i svи njihovi:
 »Ukinimo sve blagdane Božje na zemljiti!«
 Ne vidimo više svojih znakova,
 Nema više proraka,
 I nitko od nas ne zna, dokle će biti tako.*

*Dokle će se, o Bože, rugati neprijatelj?
 Zar će bez prestanka psovati protivnik ime Tvoje?
 Zašto ustežeš ruku svoju i desnicu svoju?
 Izvuci je iz njedara i uništi ih!
 Bog je Kralj naš od vjekova,
 On izvodi spasenje na zemlji.
 Ti si svojom silom razdijelio more,
 Skršio si glave nemanima u vodi,
 Ti si smrskao glavu zmaju
 I dao ga za hrancu narodu etiopskom.
 Ti si otvorio vrela i potoke,
 Ti si isušio rijeke, koje ne presušuju.
 Tvoj je dan i Tvoja je noć,
 Ti si stvorio zoru i sunce,
 Ti si dao mede zemlji,
 Ljeto i zimu Ti si postavio.
 Sjeti se: neprijatelj se ruga Gospodinu,*

* Kao što je nekad solona sa svojim pristašama rušio hram Božji u Jeruzalemu na brdu Sionu, tako elo ruši i danas svetišta Isusova.

Herodovi vojnici u krvavom poslu.
(Nevina dječica, 28. prosinca).

*Narod bezumni psuje ime Tvoje,
Ne predaj neprijatelju duša, koje Te slave,
Ne zaboravlja zaувijek duša siromaha svojih;
Pogledaj na zavjet svoj, jer svi kutovi zemaljski
Puni su stanova nepravde.
Neka se ponizni ne vrati postidjen,
Neka nevolnjik i ubogi hvale ime Tvoje.
Ustani, Bože, zaštiti stvar svoju,
Sjeti se pogrda, kojima Te bezumnik ruži svaki dan.
Ne zaboravi vike neprijatelja svojih,
Sve veće drskosti onih, koji Te mrze.*

Raspelo na ogradi

Ljetna hercegovačka noć... U noći je padala kiša. Pred svanuće se ustavila. Rano sam ustao, jer me čekao dalek put. Svježe jutro mi godilo. Veselio sam se putu, jer će biti pošteden od vrućih zraka hercegovačkog sunca.

Reknem sv. Misu u kapelici sv. Terezije od Djeteta Isusa i spremim se na odlazak. U ime Božje put pod noge! Idem sam kroz malo selo. Još u njemu vlada mir. Rijetko da koga ugledam.

Zrak miriše svježinom, a put je mek pod nogama. Idem, razmišljam — razgovaram sa samim sobom: »Dragi Bože, je li ovo noćas igdje bilo krupe? Grmjelo je i pucalo gotovo svu noć...«

Zastadoh kod dvorišta jedne kuće. Prekide me u mislima drveno raspelo... Stavljen je na zid — na ogradu u dvorištu. Pogledam bolje. Kamenjem je poduprto, da se ne prevrne. Okrenuto je prema bašći, gdje se nalazi grožde, zeleni duhan... Nikad tako što nisam vidio. Produžim naprijed i opet se zavezoh u tihu razgovor, u duge misli. Zagonetku sam naskoro riješio. Bilo mi je jasno, šta je na stvari: Težaci ovoga sela noćas nisu spavali. Grmljavina i udaranje gromova probudilo ih je od sna. Preplašili su se. Bojali su se tuče. Ako ih taj bić udari po grožđu i duhanu, eto im propasti. I oni su molili Boga, da odvratí zlo od njihova truda. Bili su budni i molili...

Eto jedan je iznio iz kuće raspelo i postavio ga na ogradu. Šaptao je tihu noćnu molitvu raspetom Isusu. Molio ga je, da počaže Ocu nebeskom svoje slete rane, koje je zadobio trpeći za griešnike... Da pogleda na siromahe, da im sačuva »kruh», koga spremaju »u znoju lica svoga...« I u tom selu nije tada bilo krupe. Vjerni kršćani molili su od Boga blagoslov po riječima sv. Pisma: »Molite i dat će vam se...!« Kad god po danu počne nevrijeme, trče oni po raspelo i njim prave znak križa u smjeru, odakle bi moglo nadoći zlo. Za to sam i prije znao. Kod blagoslova polja zajedno sa svećenikom pjevaju puni pouzdanja: »Od munje, grāda, groma i zla vremena, osloboди nas Gospodine!« I to sam čuo i video. A sad vidim da i po noći hodaju sa raspelom po dvorištu i po vrtovima. Po šumi i po njivama. Gdje bi god moglo biti štete, nose raspelo. I stavlju ga na ograde.

Hvala Bogu. To puno govori. To je raspoloženje kršćanskih duša. Ovi se ljudi drže raspela. Vjeruju u Boga. Uzdaju se u pomoć Božju. U njihovim srcima osiguran je stan za Spasitelja. Uvijek se križaju kao i prvi kršćani. Ako ne svi, jest većina. To mi je poznato. To su Hrvati katolici. Oni ne vjeruju u komunizam. Oni se klanjaju Isusu, blagoslovu Kristu, koji je svojim svelim križem otkupio svijet.

Daj Bože, da sva naša sela i svi gradovi svih krajeva pogledaju gore, k nebu. Da sva naša domovina prigrli raspelo. Da

gleda u križ, na kome je probodeno Srce Isusovo. Tada će mnogi progledati kao i onaj vojnik na Golgoti. Srce Božansko će očuvati narod svoj od neprijatelja duhovnih i tjelesnih, jer je »Srce Isusovo bogato za sve, koji ga zazivaju.«

U tim mislima završih svoje putovanje, koje je za mene bilo puno utjehe. Razmišljajući o raspelu na ogradi govorio sam tiho kao i seljaci — radnici one burne noći: »O križu zdravo nado jedina!«

Don Feliks Višnjičanin.

Z A B O R A V

Već ležiš u krevetu mjesec, dva, godinu, dvije: i mnogi zaboraviše na te. Čim se zatvoriše vrata tvoje bolesničke sobe. edmah si postao malo manji — zaboravljen . . .

Umro si — još te se sjećaju. No vrlo ih je malo . . . Sprovod je. Sjećanje na te? O, sad je i ono na umoru . . . Pokrije te crna zemlja: nastao je jaz izmedu tebe i ljudi . . . Još malo i još malo — pa kao da te nikad nije ni bilo . . .

Svijet je velika izdajica. Obećaje slavu, časnu uspomenu, a kad tamo? . . . Bit ćeš zaboravljen i prije nego što misliš . . .

J. Nj.

Mali Lošinj: Euharistijski Kongres 11. IX. 1931.

I ovakovi ga hvale...

Na uspomenu † biskupu Langu.

I današnji vijek, iako skroz pokvarenih načela, ipak cijeni čist i uzoran život čovjeka-svećenika. I tamo, gdje je duboki moralni pad, gdje vlada oholost, strast i grijeh, i tamo štiju, priznaju uzornom svećeniku-biskupu da je »svijetlo na gori«.

Jednom zgodom razgovarala sam s gospodom, koja, kako sama kaže, živi i radi onako, kako joj godi i kako je za njezinu korist, a za sve ostalo mnogo ne pita. Doista, njen život u prošlosti a i u sadašnjosti to potvrđuje. Nažalost još kao o djevojci nije se moglo s mnogo pohvale o njenom životu govoriti. Sklopila je brak s inovjercem izvan katoličke Crkve samo zato, jer je bila »sjajna partija«, pa i djeca iz tog braka nisu katolička. Mislim, da sam dosta kazala o toj gospodi. Ta ista gospoda u razgovoru počne tako ružno i nedostojno govoriti o svećenicima, da je bilo više nego prosto i drsko. Ne dao Bog, da joj je srce tako pokvareno kao klevetnički jezik. Najednom će gospoda ublaživši svoj gnjev prema svećenstvu: »Samo je pokojni biskup Lang bio uzorna i čista života, on je zbilja bio dobrota i svetost!«

Bila sam iznenadena njenim riječima tim više, što je prije nabacivala klevete na svećenički stalež, i upitah je, otkuda poznaje tako dobro biskupa Langa, da može o njemu lijepo i pohvalno govoriti, a ona reče ovo: »Biskup Lang je na moje djetinjstvo učinio dubok i neizbrisiv utisak dobrote i poniznosti. Bila sam dijete, kad je zalazio u kuću mojih roditelja. Nikad ne bi došao u grad V., a da ne bi posjetio i moje roditelje. Nikad ne će zaboraviti llijepih časova, kad je biskup Lang bio u pohodima. Davno je to bilo, a još se i danas dobro sjećam, kako je bio čedan i poniran. Ne znam, što mi se više sviđalo, da li njegova iskrena poniznost ili ona srdačnost i dobrota, kojom se raspitivao za sve u našem domu. S toliko dobrote i pažnje pitao bi oca pa majku za svako pojedino dijete, kako je, gdje je, zanimalo se za obiteljske prilike s toliko srdačnog zanimanja, kako je to mogao samo svet čovjek učiniti. Davno je to bilo, i već onda držala sam u svojoj dječjoj glavi, da je biskup Lang svetac, a mislim i danas tako, iako nikada poslije nisam imala prilike upoznati biskupa Lang-a i s njime razgovarati.«

Ne potraja dugo i meni se pruži još jedna zgoda, gdje je mladić-pravnik stao raspravljati o svećeničkom celibatu. Iz njezina razgovora razabrah, da ne shvaća užvišenost svećeničkog staleža i ne šedi s pogrdnim izrazima. No najednom zašuti i nakon kraće stanke reče ovako: »Časni i rijetki primjer uzornog svećenika bio je biskup Lang. On je po mome sudu bio pravi andeo. Kao da nije živio na zemlji niti imao ljudskih potreba, produhovljen i svet, jednom riječju — andeo.«

Eto dva primjera, kako je štovanje biskupa Langa rašireno i medu onima, koji su daleko od Boga i katoličke Crkve. To neka bude odgovor onima, koji kažu: »Svaki svoje hvali i poštije, pa tako i pobožni katolici svoje svećenike.« Gornja dva primjera jasno dokazuju, da su pohvalno govorile o biskupu Langu osobe, koje nisu ni pobožni ni praktični katolici.

C.

Ledinac u Hercegovini: Blagoslov nove crkve sv. Terezije od Malog Isusa.

Časna sestra iz Majnca

Ketteler je u 30. godini i slovi kao izvrstan odvjetnik. Nalazi se na raskrsnici života. Da krene za uspjehom i obećanjima, što mu ih pruža svijet?...

Dok je tim mislima zaokupljen, zasja mu soba neobičnim svijetljom. Ukaže mu se Isus sa izranjenim Srcem. U grubo redovničko ruho zamolana, naborana lica, žuljavih ruku, do Isusa kleći časna sestra. Isus je pokaza Ketteleru i reče: »Ova se neprekidno moli za tebe.«

Godine prohujaše.

Nakon duhovnih vježbi Ketteler stupi u sjemenište. Na koncu nauka zarediše ga za svećenika. Napokon ga postaviše na biskupsku stolicu u Majncu.

Okružnicama i neumornim radom stao ovaj biskup da praktično rješava društveno pitanje.

Kada je ono krakovidni Bismarck navijestio rat Crkvi, Vilim Emanuel Ketteler nade se na braniku među prvoborcima. U biskupa je Kettelera cijela katolička Njemačka uprla svoje oči.

Biskup Ketteler dijeli sv. Pricest u samostanu čč. sestara. Već je bio skoro pri kraju, kad problijedi i stade drhtati. Svećenik, koji mu je kod svetog čina dvorio, priskoči da mu pridrži ciborij, ali biskup odmah junački nastavi.

Iza sv. Mise reče biskup starješici: »Časna majko, želio bih da upoznam vašu zajednicu.«

U dvorani redale se sestre pred njim jedna za drugom i ljuibile mu prsten.

»Č. Majko, ali tu nisu sve, pogledajte, da li koja fali?«

Poglavarica gleda, broji i sjeti se: dà, uistinu fali s. Zita; sigurno je još u štali, bit će da nije čula glas zvona.

»Želim, da vidim i nju.«

Sestra dode, a biskup jedva se uzdržao od uzbudjenja, čim ju je spazio.

Izrekao je par pobudnih riječi svima, pa je zatražio, da se na samu zadrži sa s. Zitom.

»Sestro, da li me poznate?«

»Ne, preuzvišeni, prvi put što vas vidim.«

»Niste me nikada vidjeli niti na slici?«

»Ne.«

»Jeste li se za mene koji puta molili i prikazali koje dobro djelo?«

»Jedva, jer nisam nikada ni čula o vama.«

Ketteler ne može da se načudi; a sestra osta u svojoj prostodušnosti posvema mirna.

»Sestro, gojite li koju posebnu pobožnost?«

»Dà, preuzvišeni, prema presvetom Srcu Isusovu.«

»Kako tu pobožnost vršite?«

»Molim i prikazujem presvetom Srcu svoj rad, koji mi je... vrlo težak i neugodan. Ali to je zato, jer nisam ponizna i umrtvena.«

Uznemiri se sestra, kao da je previše rekla.

»A kako svladavate te poteškoće?«

Sestra Zita sklopi ruke i nijemo moli biskupa, da to ne bi od nje tražio.

Ali će joj biskup: »Ne tražim to iz znatiželje, nego radi slave presvetog Srca.«

Sestra se zacrveni, pa mu otkri tajnu: »Naučila sam se da izvršim iz ljubavi prema presvetom Srcu Isusovu sve, što me stoji žrtve, prikazujući za onu dušu, koja posebno i najviše treba. Sat večernjeg klanjanja isto prikazujem u tu nakanu.«

»A kako ste do ovoga, sestro, došli?«

»Naučio nas naš dobri župnik, kad sam još kao malo dijete išla u školu. Rekao nam je, da to prikazujemo samo općenito, jer da Srce Isusovo najbolje zna, kome će naše žrtve namijeniti.«

»Kada ste stupili u samostan?«

»Već pred 30 godina.«

»A kada ste počeli s ovom pobožnosti?«

»Čim sam stupila u samostan.«

»Je li vam poznato, da li su vaše žrtve donijele ploda?«

»Preuzvišeni, nikako.«

»Vuče li vas želja, da to sazname.«

»Preuzvišeni, a čemu to? Srce Isusovo dobro zna za ono malo, što mi učinimo. Što nam dakle drugo i treba da znamo?«

»Dà, sestro, reče biskup oprštajući se, dosta je da Srce Isusovo zna za sve!«

N.

Pouzdaješ li se u Presveto Srce?

Godine 1909. na prvi petak mjeseca svibnja izdao je Papa Pijo X. Papinsko pismo, kojim osniva Biblijski Institut. To je ustanova za proučavanje i tumačenje Svetog Pisma.

Još u veljači iste godine povjerio je Sveti Otac O. Fonku stručnjaku u biblijskim znanostima, da priredi sve potrebno za osnutak toga zavoda. Papa je čvrsto odlučio, da taj zavod osnuje, jer je bio vrlo potreban katoličkoj bogoslovskoj znanosti. Ali jedno Papa nije za taj zavod imao — nije imao novaca. U prosincu 1908. bili su u Italiji, osobito u gradu Mesini strahoviti potresi, pa je Papa sve, što je imao, razdijelio među postradale. Njegove blagajne zijale su od praznine.

»Novaca vam doduše za gradnju ne mogu dati« — reče Sveti Otac svom suradniku O. Fonku, »ali vam zato dajem Presveto Srce Isusovo sa svim onim bogatstvom, što ga to Srce u sebi krije. Presveto Srce pobrinut će se za sve potrebno. Još vam k tomu obećajem, da će neprekidno moliti devetnice, dok me Presveto Srce ne usliši. Svaki dan tri Očenaša, tri Zdravomarije i tri Slavaocu. Priključite se i vi toj mojoj molitvi, pa ćemo prije uspjeti.«

I započeli su odmah s devetnicama.

Do prvog petka mjeseca svibnja željena pomoć još nije stigla, ali Papa ipak izdaje spomenuti dekret o osnutku zavoda, pun žive vjere, da ga Presveto Srce ne će ostaviti bez pomoći.

Nekoliko mjeseci poslije imenuje Papa cijeli profesorski zbor za novi zavod. Ali novaca još uvijek nema.

Strizivojna: Skupina Križara.

Na dan svete Marije Margarete Alakok — 17. listopada — prima Papa u audienciju imenovane profesore novog instituta i daje smjernice za rad. O kakvom dobroćinitelju, koji bi namirio sve troškove oko gradnje, ni traga ni glasa. Od veljače pa do toga dana moli Papa s O. Fonkom devetnice Presvetom Srcu, moli bez prekida, a to znači da je već izmolio oko 25 devetnica.

Malo iza toga određuje Papa svom novom zavodu i grub: u taj grub svakako mora ući slika Presvetog Srca, a ispod Srca moraju stajati riječi iz Svetog Pisma: »Istina Gospodnja ostaje do vijeka«. Sam je Sveti Otac rastumačio smisao ovih riječi u grubu: one ne označuju samo to, da će istina Svetog Pisma pobijediti sve moderne zablude i neznanstvene napadaje na Boga i vjeru, nego se odnose i na ono Gospodinovo obećanje, da će štovateljima svoga Božanskoga Srca obilno blagosloviti sva njihova poduzeća.

Nakon nekog vremena određuje Papa, da se u budućoj zgradi novoga zavoda ima na najistaknutijem mjestu staviti veliki kip Presvetog Srca.

Dugo je Presveto Srce pustilo svoga vrlog štovatelja u kušnji i čekanju. Već se sav znanstveni svijet — katolički i nekatolički — zanimalo za novi papinski institut, ali taj institut nije imao još ni temelja, a kamo li krova — a da o potrebnom uredaju za znanstveni rad i ne govorimo.

Strizivojna: Skupina Križarica.

Iako je Presveto Srce dugo stavljalno na kušnju Papu Piju X., ipak nije dopustilo, da se postidi onaj, koji se u Njega tako živo pouzdaje.

Pomoć je stigla iznenada odanle, odakle se najmanje mogla očekivati.

Koncem godine 1909. vratiti se sa otoka Madagaskara misijonar Cetlosquet, vršnjak i školski drug O. Fonka. Iz razgovora sa svojim starim znancem i prijateljem sazna ovaj misijonar za nastojanje Svetoga Oca oko izgradnje Biblijskog zavoda. Vrlo ga se dojnilo, kad je čuo, koliko je već devetnica Papa izmolio. Sam je bio iz vrlo bogate francuske obitelji — braća su mu bila industrijalci i milijunaši — i zato se odmah obrati na njih toplom molbom, da pomognu Svetom Ocu u tako važnoj i potrebnoj stvari. Presveto Srce učinilo je svoje, da ovi im učni ljudi nisu odbili molbe svoga brata misijonara. Izgradili su i opskrbili ne samo potrebnu zgradu u Rimu, nego su još i u samoj Svetoj zemlji podigli kuću, koja služi potrebama Biblijskog instituta.

Imademo li i mi pouzdanja u Presveto Srce? Molimo li ustrajno, ili već nakon nekoliko dana klonemo duhom, malodušni, a možda čak i uvrijedeni, što nam Presveto Srce nije odmah, na našu zapovijed, izvršilo želju? Nismo li često takovi u našim molitvama? A je li tako pravo? Odgovorimo sami.

I. Kukula D. I.

Molitva, koju mnogo mole u Nizozemskoj

(Odobrena od njihove crkvene oblasti).

Svemogući Bože, toliku Tvoju djecu progone danas radi njihove vjere u Tebe.

Svemogući Bože, djelitelje blaga milosti Tvoje, biskupe i svećenike, psuju i rastjeravaju.

Svemogući Bože, i samoga Namjesnika Tvoga ovdje na zemlji, svetoga našega Oca Papu, pogrdaju i preziru neprijatelji Tvoji.

Gospodine, tolikima između nas nastaje nemogućim učiniti isповijedanje vjere u Tebe.

Gospodine, roditelje hoće da spriječe u odgajanju djece po Tvojoj nauci.

Gospodine, vihor bezbožnosti i novoga poganstva duva po svijetu.

Ponizni i puni pouzdanja molimo Te, Gospodine, ukloni sa zemlje vjerski progon.

Otvori oči onima, koji su slijepi od mržnje.

O Isuse, prosvijetli svojom mudrošću sve, koji žive izvan Crkve.

O Isuse, Ti jedini možeš izbaviti svijet iz svih nevolja.

O Gospodine, dodi nam, molimo Te, u pomoć u ovim teškim vremenima.

Marijo, Majko ljubavi, Kraljice mira, budi našom zagovornicom kod svoga božanskoga Sina. Amen.

Oko Božje

Nema bolje obrane u napastima nego što je pomisao, da je Bog svuda prisutan. Učili smo to doduše u katekizmu. Ali to nije dosta, već moramo češće o ovoj istini razmišljati.

Kad ti je nešto teško, kad si u žalosti, kad ti je duša zabrinuta, reci: »Gospodine, ti si sa mnom i sigurno me ne ćeš ostaviti.« Pa kad ti se napast približi, kad te grijeh stane vući k sebi, zavapi s Josipom Egipatskim: »Kako bih mogao učiniti takvo zlo i sagriješiti pred očima Boga svoga!«

Kamo sreće, kad bismo prije svakog djela barem pomislili: »Evo, Gospodine, što sam nakanio da učinim. Hoću li te tim razveseliti? ... Daj molim te blagoslovi me!« — Pa onda kad bismo propustili sve ono, što nam savjest nalaže, da propustimo,

jer za to ne možemo moliti blagoslova Božjega, nema sumnje, da bi naš život bio drugojačiji... .

Gdjegod ja bio, štogod mislio ili činio, Bog za sve znade. Ova misao daje jakosti u napasti, pruža utjehu u stradanju. Vojnik se srčanije bori, kad ga gleda zapovjednik. Dijete marljivije uči, kad je blizu njega otac ili majka. Pa i ja ču se hrabrije boriti za svoju dušu, kad pomislim, da nisam pripušten samom sebi.

Jednom sam bio na putovanju u smjeru New-York—New-Haven. Direkcija ovog željezničkog pravca uvelike pazi na točnost svojih službenika. U tu svrhu namješteni su stalni detektivi. Jednom zgodom zamolio neki željezničar za dozvolu, da smije kući na dopust, a kao razlog navodio smrtni slučaj u svojoj obitelji. Dopuštenje je dobio. Kad se sutradan vratio, pokazao mu je direktor fotografiju, koja je prikazivala veselo društvo, a u ovom veselom društvu i željezničar. Fotografirao ga detektiv. — Da je željezničar mislio, kako svaki korak njegov prati detektiv, nema sumnje da bi se drukčije vladao. Ali zato ne zaboravimo mi, da nas svuda prati oko Božje, koje bolje hvata nego fotografski aparat...

Misli često na ovu posve jednostavnu istinu: Bog me sva-gde vidi. Boj se Boga, da te taj strah očuva od grijeha. Ali prije svega ljubi ga i napreduj na putu kreplosna života...

Nijedna naša misao nije Bogu sakrivena. Svaku našu riječ Bog čuje. To uvjerenje potiče težaka, da na polju u zahvalnoj i tihoj molitvi digne pogled prema nebu. Napastovani traže jakosti kod Boga. Umirući potiho šapće ime Božje. Pravednici slave Boga, nepravednici dršću od pomisli pred njim. Bojovnici padaju na koljena i mole mu se prije boja. Kraljevi skidaju krune s glave i predaju ih Bogu. — Nema mjesta, nema vremena, nema pri gode, gdje se duša ne bi mogla obratiti na Boga.

Rimski pisac Seneka pripovijeda, kako su pred šatorom kralja Antigona razgovarali stražari i grdili samog kralja. Na-jedanput se zavjese na ulazu u šator rasvore i Antigon će prestrašenim vojnicima: »Molim vas, udaljite se malko od šatora, ako mislite proti meni govoriti, da vas ne čujem.«

Između mene i Boga ovaj je vidljivi svijet kao kakva zavjesa. Istina je, ja Boga ne vidim i ne čujem, ali Bog mene i vidi i čuje. Ja se ne mogu udaljiti kao vojnici Antigonovi. Ne znam, gdje bih se sakrio, da u tajnosti počinim grijeh... Nigdje, kad su posvuda poznate Bogu sve moje misli, sve moje riječi, sve moje namjere.

Fridrik Veliki pohodio jednu seosku školu u Brandenburgu. Djeci se upravo govorilo o zemljopisu. Kralj se umiješa pa će upitati mališa: — Reci mi, gdje se nalazi tvoje mjesto. — U Prusiji, odvrati dječak. — A gdje Prusija? — U Njemačkoj. — A Njemačka? — U Evropi. — A Evropa? — U svijetu. — A gdje se nalazi svijet? upita na koncu kralj. Svi su znatiželjno

Sv. Janja (Agneza) 21. siječnja.

nagovarati da sagriješiš, odvrati: »Iako me, Bože, ne vidi nijedan stvor, vidiš me ti pa ne ču da ti se iznevjerim.« Kad navale na te požude tjesne, reci u borbi: »Vidiš, Gospodine, kako mi je teško, ne dopusti da podlegnem.« Pa kad te napasnik stane mamići na grijeh riječima, što su zabilježene u Sv. Pismu: »Tko me vidi? Tama me okružuje, nitko me ne vidi. Čega da se bojim?« — odvrati s riječima Sv. Pisma: »Oko Njegovo vidi sve. Oko je Božje jasnije od sunca; Bog vidi sve puteve ljudske, vidi zakutke u ponorima kao i najtajnije dijelove srca ljudskoga.« Sir. 23, 25-28.

Sretne li duše, koja može govoriti kao psalmista:

»Gospodine, ti me ispituješ i poznaćeš. Ili sjeo ili ustao, ti to znadeš. Izdaleka razumiješ misli moje. Hodao ja ili ležao, oko mene si i vidiš sve putove moje. Jer gle, nijedne riječi nema na jeziku mome, za koju ti, Gospode, ne bi znao. Ti izvadaš ono, što ja prije ili poslije činim. I držiš ruku svoju iznad mene. — Kamo da podem od duha tvoga? Ili kamo ču pobjeći ispred lica

očekivali odgovor. I dočekali su. Ali taj je odgovor bio dostojan jednog mudraca: — Sveti se nalazi u rukama Božjim, odvratio je dječak.

Za koliko bi lje-pši bio tvoj život, kad bi svuda gledao ljubav i svemoć Božju! Pa čini to odsada! Kad bura krši drveće, kad blijesne strijela, kad zatutnji grom, klekni i reci: »Ovdje si, Bože, velik si Bože, ja ti se klanjam.« Kad lakouni svijet nedostojno izgovara ime Gospodnje, reci barem u srcu: »Znam, Bože, da si prisutan, budi blagoslovljeno tvoje sveto ime, što se eto pogrduje.« Kad si sam pa ti se približi napasnik i stane te

tvojega? Podem li prema nebu tamo si. Ako sadem u pakao, gle, i tamo si. Ako uzmem krila od zore i ostanem na krajnoj obali morskoj, i tamo će me povesti ruka tvoja, i tamo će me desnica tvoja držati. Zaželim li, da me tama pokrije, i noć će sjajna postati oko mene. Jer ni tama nije tamna pred tobom, a noć sja kao dan, tama je kao svijetlo. Ispitaj me, Gospodine, istraži srce moje. Prokušaj me i vidi, što mislim. Pogledaj, da li sam na krivom putu pa me povedi na vječne putove.« Ps. 139.

Grci s ponosom pripovijedaju o svom junaku Odiseju, kako je nemani ubijao, divove svladavao, najlukavije ljude nadmudrivaо. I ovaj junak, koji se nije nikoga bojao, strašio se samo sirena. Prema prići sirene su tajinstvena morska bića, koja su čarobnim glasovima mornare tako opijala, da su ovi posve zaboravljali na svoje dužnosti, puštali da lade nalete na klisure, što su bile prekrivene tek vrlo tankim slojem vode. Lade su se razbijale, a mornari padali sirenama kao žrtve u ruke.

Pa znaš li, što veli priča o hrabrom Odiseju, kad se prima-kao na ladi otoku, na kojem su stanovalе sirene? Drugim mornarima zalio je uši voskom, a sebe je jakim konopom privezaо uz jarbol. I tako im je uspjelo, da su sretno prošli onuda, gdje se stotine lada razdrobilo, tisuće mornara nastradalo.

I mi smo medu sirenama. To su grijesne prigode, u koje dolazimo, to su naši zli nagoni, što ih osjećamo u sebi. Ko želi, da sretno proplovi ovim svjetom, taj mora zatvoriti uši lukavim mamilima, a ljubavlju i strpljivošću privezat se uz Raspetoga. Taj mora često pomisliti na svuda prisutnog Boga i govoriti: »S Bogom sve, bez Boga ništa.«

Pomisao na prisutnost Božju puni dušu čovječju pouzdanjem u Boga kraj svih zgoda i nezgoda. Takva duša moli sa Spasiteljem: »Neka ne bude moja, već tvoja volja.« Ona je naime uvje-

Sv. Ante pušnjak, 17. siječnja.

rena, da ruka Božja znade bolje davati nego što bismo mi sami sebi dali.

Kad je glasoviti graditelj Brabante zgotovio nacrt za crkvu sv. Petra u Rimu, poslao je svoga sinčića, da predade ovaj nacrt Papi Juliju II. Papa je bio upravo zanešen krasnim nacrtom. U svom veselju otvorio je ladicu, u kojoj su bili novci i rekao Brabantovom sinčiću: »Deder, mali, zagrabi, koliko hoćeš.« Na to će mu pametni mališ: »Sveti Oče, zagrabi ti, jer je tvoja ruka veća.«

Pripustimo se i mi u životu posve Bogu. On će se znati bolje za nas brinuti nego mi sami. *dr. T. Toth.*

„Glavno je imetak, od vjere se ne živi“

Isus ne govori tako, nego protivno: »Ne živi čovjek samo od kruha, već od svake riječi, koja izlazi iz usta Božjih.« Tko ima pravo? Bez sumnje Isus.

Čovjek ima dva života: tjelesni i duševni. Za tjelesni treba kruha. Drukčije ga ne možemo uzdržati.

I duševni život treba hrane. Ali drugčije hrane, nego što je tjelesna. Duša traži kao hranu ljubav, istinu, Boga. Ona se ne da zavaravati lijepim pokućstvom i obilnim gozbama.

Svijet previše naglašuje tjelesne potrebe. One se istina ne mogu nijekati i prezirati, one su stvarne. Međutim ne smiju se zanemariti ni potrebe duše. »Što koristi čovjeku, a ko dobiće cijeli svijet, pita Isus, a duši svojoj naškodi?« Na te ozbiljne riječi ne smijemo zaboraviti. Teško onima, koji radi kruha, radi brije oko zemaljštine zabace vjeru. I od milosti se Božje živi, vječno živi . . .

Rajkumar Prafulla, 27-godišnji indijski milijarder skrenuo je početkom g. 1937. na se pažnju svjetske javnosti radi svoje nesreće. Imao je svega, što je mogao poželjeti. Oženio se najbogatijom princezom na Istoku. Badava je djevojčina rodbina bila proti tom braku, uzalud su djevojku držali pod ključem, Rajkumar ju je oteo i oni se vjenčali. Ali njihovu sreću najedanput pomuti bolest mlade žene. Muž ju poveo u Evropu najboljim liječnicima. Pomoći nije bilo, umrla je u Londonu. Ucviljeni knez nema od toga vremena uopće volje da se više druži s ljudima. Povukao se posve iz svijeta i putem oglasa traži kakvo osamljeno ostrvo da ga kupi i na njemu provede u tuzi ostatak života.

Eto niti najbogatiji knez ne može da bude sretan kraj svega svoga bogatstva. Ne živi čovjek samo od zemaljskih dobara. Treba pogled uprijeti u budućnost. *Ovdje smo samo na prolazu.*

govori nam sv. Pavao. Nije ovo naša prava domovina. To je nebo. Bog je odredio za nas bolji život nego što je ovaj zemaljski. O tom životu govori nam vjera, i njoj jedinoj ljudi zahvaljuju, što u tolikoj bijedi i nestalnosti zemne sreće ne klonu.

I stoga: Ne živi čovjek od imetka nego od vjere. Što koristi čovjeku, kad bi cijeli svijet dobio a dušu svoju izgubio?«

R. Hermon

Tuđe ne diraj!

Zivio veliki lihvar, koji je siromasima upravo krv sisao. U zadnjoj bolesti krivo se zakleo, da mu siromašni dužnik nije vratio oveće svote novaca. Nesretni lihvar umrije bez svetih sakramenata. Odmah nakon smrti tijelo mu se strašno iznakazilo. Ljudi su govorili: Tome čovjeku nije nikada bilo dosta. Sada plaća za svoje grijeha.

Pogledaj onu ledinu, rekoše mi seljaci, dok sam g. 1927. držao misije u jednom selu Splitske biskupije. Neka obitelj, kojoj nije bilo nikada dosta, prisvojila je tu zemlju, koja je prije donosila obilan rod. Iza te svetogrđne otimačine obitelj pratila svaka nesreća. Zemlja se preprodavala, ali od nje nikad koristi. Ljudi je nazvaše »ukletom zemljom«.

Pripovijeda se, kako je kadija (sudac) susreo siromašnu ženu, koja je gorko plakala, pa je upita, zašto plače. Ona mu reče, kako joj je jedan beg oduzeo i ono malo zemlje, što je posjedovala, tako da sada nema nigdje ništa. Kadija bio pošten čovjek, pa mu žao bilo sirotice, uzeo je vreću, uzjašio na konja i odjašio do bega.

— Molim te, beže, daj mi napuni ovu vreću zemljom, rekao je kadija.

— Što će ti zemlja?

— Poslije ću ti reći.

Beg je dao napuniti vreću zemljom. Sad ga je kadija zamolio, da mu tu vreću digne na konja.

— Te želje, kadijo, ne mogu ti ispuniti, jer nisam tako jak.

— A kako ćeš, beže, na sudu Božjem moći držati na svojim ledima cijelu ovu njivu udovičinu?...

Svima onima, kojima nikada nije dosta, dovikuje Isus: »Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu...« Mt. 6, 33.

S. D.

Vjersko štivo... Baš mi se ne mili...

Današnjem čovjeku, koji ne može živjeti bez zanimljivog i napetog štiva, nije teško razumjeti, kako je bilo dosadno glavnom junaku Pamplone, časniku Inigu, dok je ležao osamljen u sredovječnom dvorcu obitelji Lojola i — ne baš strpljivo — očekivao, da mu zarastu razbijene kosti na nogama i zaciјele nagnojene rane. Gledamo ga u duhu, kako pozivlje k sebi svoje ukućane i moli ih i zaklinje, da mu pribave zabavno štivo. On bi tako rado čitao one duge priče o sredovječnim vitezovima, o njihovim bajoslovnim junačkim činima.

Ali takovih se knjiga nije našlo u obiteljskom gradu Lojola. Jedino što su mu njegovi domaći mogli staviti u ruke, bile su neke nabožne knjižice: Život Gospodinov i Životi Svetaca.

No koja korist od toga! Zar da se proslavljeni junak Pamplonski Inigo Lojola bavi čitanjem ovakovih knjiga? Nipošto! Ta to bi se protivilo viteškoj časti. I kao što bolesnik znade mrzvoljasto odbijati neprijatne lijekove, tako je i Inigo odbijao ovo nabožno štivo. Da nisu nastupili sve jači nasrtaji dosade, možda ga bolesnik ne bi više ni pogledao. Nestrpljivost učini svoje, i Inigo uzme ponovno u ruke one knjižice, koje je jučer s negodovanjem odložio. Uzme ih, ali pročita tek nekoliko redaka, da ih opet razočaran i neraspoložen ostavi. I tako se to ponavljalo kroz nekoliko dana. Uto nastupe i duge, teške, besane noći. U tim noćima dolaze mu na pamet i osobe i događaji, o kojima je preko dana više silom nego milom čitao. Ali što je više na te stvari mislio, postajale su mu one sve više zagonetne, onda — da nije ni sam primijetio kada i kako — sve su ga više privlačile. Na koncu su mu postale izvanredno mile i lijepе. Jednoga mu časa sine pred očima, da nije samo junaštvo boriti se viteškim mačem za domovinu i bližnjega, nego da je još veće junaštvo krotiti svoje strasti, odricati se svoje pokvarene volje i vježbati se u kršćanskim krepostima. On upozna, od kolike je sreće i časti stupiti u službu nebeskoga Kralja, širiti njegovo kraljevstvo, spasavati nemrle duše.

Citao je i dalje, mnogo razmišljao, usporedivao, molio se... I u njegovoj je duši, dok je još ležao na bolesničkoj postelji, sazrela misao, da svoj viteški mač zamijeni s duhovnim, zemaljskoga gospodara Nebeskim... U njemu je sazrela odluka, da postane Kristov vitez, apostol, svećenik...

To je Inigo — kasnije prozvani Ignacije — i postao. A postao je to milošću Isusovom i svojom odlučnom i ustrajnom voljom. Istakao se i istrošio u radu za svoga Nebeskog Kralja, za spasavanje neumrlih duša. I poveo je sa sobom u boj veliku četu,

koja i danas vojuje — Družbu Isusovu. A početak toga velikog plodonosnog i svetog života bilo je čitanje nabožnih knjižica iz života Gospodinova i života svetaca.

•

I Glasnik Srca Isusova, koji će te, čitaoče, i godine 1939. revno pohađati, spada u blagotvorno duhovno i vjersko štivo. Čitaš li ga rado? Prodeš li svaki članak, polako, pozorno, po više puta i s razmišljanjem? Ili ga možda samo okom preletiš i tek što se nešto zadržiš kod slike i fotografija? Učenik Glasnika Srca Isusova učenik je samog Presvetog Srca Isusova, u dobroj je i sigurnoj školi.

I. Kukula D. I.

Gospodine kako si strpljiv s nama grešnicima!

(Pismo sedamdesetgodišnjeg starca).

Podimo malo najnapučenijim krajem našeg Hrvatskog Zagorja i zavirimo u pojedine seoske kućice. Tu nalazimo veliko siromaštvo u gospodarskom, ali kud i kamo veće u vjerskom pogledu. Strašno je proći kroz ona neka tako reći poganska sela. Mene kao sedamdesetgodišnjeg starca prolaze srsni, kad slušam one gadne psovke protiv Boga, Krista i protiv svega onoga, što je sveto. Dok sam bio mladić, nije bilo toga. U ono vrijeme više se poštivao Bog, više se štovali Sveti, davalo se se veće poštovanje propovjednicima vjere — svećenicima.

Da spomenem, što se dogodilo prošle godine u mojoj blizini.

Selo M. ispod Ivančice ugrijalo nebesko sunce za vrućeg ljetnog dana. Ljudi bježe u hladovinu, da se malko odmore. Po podne čuje se najednom silna grmljavina i ne potraja dugo, kad se spusti nagla tuča. Na poljima se nalazila pšenica, i za par časaka sva je uništena. U to vrijeme nije se ništa drugo moglo čuti od seljaka nego samo psovka — proklinjanje Boga. A jedan seljak u onome bijesu pojuri u svoju kuću, skine raspelo, koje je visjelo na zidu, pogrdi ga još s par gadnih psovki i bací kroz prozor uz riječi: »Ti si ovde, odi poglej, kaj ti je oča napravil z moje pšenice.«

Umjesto da se ovaj bijednik molio Bogu da može kako proživjeti uz pošteni rad svojih ruku, on Boga psuje...

Gospodine, kako si strpljiv s nama grješnicima!

Stj. Culej.

Presveto Srce tješi

Mlada gospoda iz odličnog svijeta dala se sa svim žarom na apostolski rad oko posvete obitelji Presv. Srcu. Osobito bi voljela zalažiti u siromašne stanove. Siromasi je već dobro poznavali pa se uvijek veselili njezinom pohodu.

— Molim vas, da li ovdje stanuje obitelj N.? pitala jedamput gospoda.

— Jest, u četvrtom spratu.

— Najljepša hvala.

I gospoda je došla u četvrti sprat i pokucala na vrata. Otvorila je neka pogurena starica.

— Hvaljen Isus, bakice. Došla sam, da vas posjetim za nekoliko časaka.

Starica začudeno pogleda gospodu. Nije mogla da vjeruje svojim ušima. Ali gospodin prijazni smješak i ljubezni pogled brzo umiriše staricu, i razgovor se rasprede.

— Eto, milostiva gospodo, dan je već na izmaku, a na meni samoj leži sav kućni posao. Moje bijedno dijete ne može ništa bez mene.

I uistinu čim je gospoda unišla u sobu, opazila je u starom naslonjaču bolesnika, koji je spustio glavu na prsa. Je li to njezin sin?

— Koliko vam je godina, bakice?

— 82.

— Vaš je sin sigurno teško bolestan?

— On vam eto tako leži već od svojih malih nogu. Uzet je, a k tomu ima i padavicu. — I starica si otare dvije krupne suze, što joj kanuše iz očiju.

— Čovječe riječi ne mogu vas sigurno utješiti, to može samo Presv. Srce Isusovo.

— Jest, gospodo. Isus me već odavno poznaje, tješi me osobito od onog dana, kad je gospodin kapelan posvetio našu obitelj njegovom Srcu.

— Vaša je obitelj posvećena Presvetom Srcu?

Mjesto odgovora prihvati starica gospodu za ruku i povede je na mjesto, gdje je visjela slika Presv. Srca. I starica je prijavjedala, kako se obavila posveta. Kapelanovih riječi još se dobro sjećala. — I od onog dana ja sam uza svu svoju bijedu sretna. Često govorim s Isusom, često gledam njegovu sliku.

— I vi mu također prikazujete sve svoje patnje?

— Jest. Štogod činim, činim sa Spasiteljem. Svaki dan idem k sv. Misi. Kad se vratim iz crkve, moram najprije pomoći svojim sinu, da ustane s postelje. A to ne ide tako lako, jer se on uz najbolju volju ne može gotovo ni maknuti.

— Budite uvjereni, bakice, da vas Presveto Srce osobito ljubi.

Sv. Ivan apostol i evandelista u vrelom ulju.

— O tom nimalo ne sumnjam. Isus je dosad uvijek bio dobar spram mene, pa sam sigurna, da me ni u buduće ne će ostaviti. Što bi inače bilo od menel!

— Vrlo mi je dragoo, što svoje patnje sjedinjujete s Isusovim bolima. Presv. Srce ne će vas nikad zaboraviti, a za nagradu, što ste ga tako lijepo primili u svoj stan, otvorit će i vama i vašem sinu rajska vrata.

— Nadam se, dobra gospodo. Svi ćemo umrijeti, ali ja ne prestano molim Boga, neka prije mene uzme moje dijete, onda ću mirno zatvoriti svoje oči. Molim takoder dragog Boga, da mi u nebu pripravi kakvo mjestance uz moje dijete. Tamo ćemo se odmarati kroz svu vječnost.

— Dajte, bakice, da se pomolimo, ne bi li Presv. Srce zavladalo i u drugim obiteljima kao što vlada u vašoj.

I njih su dvije klekle. Predmolila je gospoda:

— Presveto Srce Isusovo, ja se uzdam u te! Presveto Srce Isusovo, mi ti ostajemo vjerni dovijeka! Presveto Srce Isusovo, neka dođe k nama kraljevstvo tvoje!

Pri rastanku zamolila je starica gospodu, da joj se još kojiput navrati, da se zajedno pomole Presv. Srcu. Ona je obećala i sašla niz stepenice razmišljajući o onom, što je vidjela i čula. 60 godina provedenih u tolikoj bijedi i oskudici ne mogoše da sataru ovu priprostu dušu, ne mogoše joj oduzeti veselja . . . I ona se ne tuži, već zahvaljuje Bogu na njegovoj dobroti i ljubavi . . . Presv. Srce, samo ti znaš tako tješiti!

M.

Isusove radosti

Uz kolijevku malenu
Moli zbor pastira.
Slatka rajska muzika
Nad kolijevkom svira.

Pastiri su donijeli
Svoje male dare,
Topla bijela srdašca
I povoje stare.

To je milo Isusu,
On ljubi sirote,
Jer su srca njihova
Tkana od dobrote.

I frulica priprosta,
To je glazba draga,
Ona plete vjenčice
Zvjezdanoga saga.

Gleda nježna Majčica
U svog malog Sina,
Njegove su zjenice
Sjajnije od krina.

On pogleda ljubezno
Te dobre pastire
Pa se čežnje njihove
Polagano smire.

Tad polaze noseći
Od ljubavi stjegove,
To je radost Isusa
I Majčice Njegove.

Branko Klarić.

Kako neprijatelji pišu o Katoličkoj Crkvi

»Mi smo zadnjih godina dosta proučavali politiku Vatikana, to jest nastojanja svetog Oca Pape,« tako piše jedan časopis određen za njemačku mladež. »I mi smo dobro uvidjeli, za čim idu crna gospoda svećenici. Oni su kao psi podvukli rep pred nama, samo da prikriju svoje prave namjere. Osobito se u tom ističe kardinal Innitzer... Katolička Crkva nije danas ništa drugo nego međunarodna stranka, koja propovijedajući o vječnosti i o životu s onu stranu groba, ide za čisto zemaljskim ciljevima.«

»Vatikan, tako misle ti ljudi u Njemačkoj, ne ide za tim, da očuva u svijetu pravu vjeru u Boga, već podupire židove, framazune i boljševike samo da se time što bolje okoristi. Danas su se medutim udružile mlade sile cijele Evrope proti židovima, framazunima, boljševicima i rimokatoličkoj Crkvi. To su božanstva iz prošlih vremena, i ova božanstva valjaju smrviti.«

»Već smo smrvili boljševizam, židovstvo i framazunstvo. Preostaje nam još jedno krivo božansivo, preostaje nam još katolička Crkva. Naša željezna ruka uništiti će i tu Crkvu. Države u novoj Evropi ne mogu trpjeti u

sebi ustanova, koje razaraju, umjesto da grade. A rimokatolička Crkva samo razara, ona ništa ne gradi. Jednodušno mora se danas reći ovo: Naš glavni neprijatelj jest katolička Crkva...

»U Vatikanu još nisu opazili, što znači novi oganj našeg vremena. Papa i njegovi pomoćnici misle, da će nam se moći oprijeti. Međutim neka znadu da nema te sile, koja bi mogla da spasi Papu i njegove crne pomoćnike. Sve države i svi narodi diju se proti njima. Stupamo u boj proti ovoj crnoj gospodi. Stupamo u boj proti njih stoga, tako govore te lude njemačke, da procvate prava vjera u Boga, da se sazida nova Evropa. Razrušimo stara božanstva. —

Tako se eto piše tamo o katoličkoj Crkvi. Jadnici misle, da katoličku Crkvu brane samo ljudi. Ne, katoličku Crkvu ne brane samo ljudi, nego je njezin glavni branitelj Isus Krist. On je rekao, da njegove Crkve ne će razrušiti vrata paklena do konca svijeta. Sve će na svijetu prije propasti, i najjača ljudska udruženja iščeznut će, ali katolička Crkva ostaje do konca svijeta, jer je ona pod okriljem premudrog i prejakog Boga.

Govore, kako ih u njihovoј borbi proti Crkvi goni želja, da u svijetu zavlada prava vjera. Ne govore istinu. Ovakvi ljudi ne traže pravu vjeru, već traže sebe. To su vuci u ovčjoj koži. To su licemjeri.

Molimo se Presvetom Srcu, da očuva pravu vjeru u našem narodu, a katolicima u Njemačkoj neka dade snage da u borbi s paklenim silama izidu kao pobjednici.

Skupina malih
Križara — Hvar.

MJESECNE NAKANE APOSTOLSTVA MOLITVE U GODINI 1939.

Općenite i misijske:

- SIJEĆANJ:** Opće i posebne nakane sv. Oca. — Povratak zahvalnih k crkvenom jedinstvu.
- VELJAČA:** Opći napredak Katoličke Akcije. — Procvat misija u Kini.
- OZUJAK:** Katoličko svećenstvo. — Prava kršćana u Palestini i mir Kristov u Kraljevstvu Kristovu.
- TRAVANJ:** Veća skrb roditelja za vjerski odgoj djece. — Sklad narodnih težnja u Indiji s kršćanstvom.
- SVIBANJ:** Blažena Djevica Marija Pomoćnica kršćana. — Porast misijonara kod engleskih katolika.
- LIPANJ:** Naslijedovanje kreposti Presvetog Srca. — Silni broj obraćenih u Africi.
- SRPANJ:** Sakramenat potvrde. — Obraćenje muslimana.
- KOLOVOZ:** Postojana i uredna borba kršćana za prava Božja. — Putem milosrđa k miru i slozi među narodima.
- RUJAN:** Da sví narodi upoznaju da su djeca Božja. — Procvat Katoličke Akcije u misijama.
- LISTOPAD:** Narodi, koji su postradali od bezboživa i novog poganstva. — Misije i štampa.
- STUDENI:** Progonitelji svete Crkve Božje. — Misije na otoku Cejlunu.
- PROSINAC:** Sjemeništa, osobito u Meksiku. — Katolička sveučilišta u misijama.

PITANJA I ODGOVORI

U mojoj župi bio je običaj od vajkada, da se zvoni, kad se spremaju oluja. Ove se godine ne zvoni. Potučeni smo od tuče; šteta je neizmjerna. Narod je ogorčen i spreman da se osveti i župniku i zvonaru. Zar ne da imademo pravo, da svoje neprijatelje kaznimo?

Poštelite barem siromasnog zvonara, koji zvoni ili ne zvoni prema pravu župnikovu. Poštelite i g. župnika, jer se tuča ne mora pripisati obustavljanju zvonjenja. Istina je, Crkva je blagoslovila zvono i za to, da njegovo udaranje zvonjava poziva vjernike k svetoj crkvi i k višoj nagradi. Kad njegovi zvuci zazuje u usima naroda, neka u ovom rastu predana vjera, neka se daleko otjeraju sve neprijateljske zasjede, udaranje tuče, silovita oluja, neka se primre opasni gromovi i jaka desnica tvoja obori zračne vlasti . . . U životu isusovca blaženog Antuna Baldinuccia i nekih drugih svetaca čitamo, da su svetom molitvom svojom rastjerali oluju, što su ih nečisti duhovi po pripuštenju Božjem spremali.

Crkva dakle kod blagoslova zvona moli Boga, da u kršćanskom narodu raste predana vjera, to jest ona vjera, koja se pokazuje u mržnji na grehe i u vršenju dobrih djela. Što se više vježbamo u toj predanoj vjeri, to će nam i blagoslovne crkvene više koristiti i duši i tijelu. Neprestanim kletvama i drugim grejesisma postajemo sve nedostojniji ovog blagoslova, po gotovu, ako smo spremni, da se osvetimo župniku i zvonaru i ako sebi svojstamo pravo, da svoje neprijatelje kaznimo. Čemu onda viša crkvena oblast i duhovni sud? Redovito u takovoj stvari ne će ni toga utoka trebatи, nego će se svaki župnik rado odazvati molbi vjernika i dati zvoniti prema prijaznom dogovoru s narodom, kad god duhovni pa i materijalni boljšak njegov to zašte.

Da li mi vrijedi križni put, ako ne mogu klečati? Smijem li obaviti križni put kod kuće, ako ne mogu u crkvu?

Vrijedi, ako se barem malo obrnemo prema stajalištima. Kod kuće mogu bolesne i zaprijećene osobe obaviti križni put držeći u ruci posebno blagoslovljeno raspelo i promatrajući kojigod prizor muke Isusove te moleći iz svakoga promatranja po jedan Ođensă. Zdravomariju i kratko djelo skrušenja.

Jesmo li dužni pozdravljati i one svećenike, koji ne odzdravljaju?

Kao podložni vjernici pozdravljamo prvi svećenika, bilo da on odzdravlja ili ne odzdravlja. Ne radi se tu o strogoj dužnosti, već o onom, što dolikuje. Neki svećenici odzdravljaju samo malim naklonom ili kretom ruke, neki u vrevi nisu ni opazili, da smo ih pozdravili. Pamtimo onu Pavlovu: »S poštovanjem jedan drugoga pretjećimo.« Rim. 12, 10.

Da li potpuni oprost, koji se prikazuje za dušu u čistilištu, istu dušu odmah izbavlja iz muke ili samo muke skraćuje?

Vjerni mrtvi nisu više pod vlašću vojujuće Crkve. Zato ona i mi s njima možemo samo smjerno moliti Boga, da se udostoji naše oproste kao i druge zadovoljštine primijeniti ovoj ili onoj duši u čistilištu. Nema sumnje, da će Bog kao najbolji Otac rado uvažiti naše molbe, koliko se to slaže s njegovom blagom Providnošću i s pravim dobrom onih pokojnika.

Što je Jehova, a što Armagedona? Koje je vjere poznati sudac Rudherford?

Tko tako pita, time odaje, da čita krivovjerske knjige, koje će mu malo pomalo otrovali dušu. — Riječ Jehova je pogrešan oblik za riječ Bog ili hebrejsku riječ Jahve — onaj koji jest. Ovo se ime Božje tako svetilo u Starom Zavjetu, da ga Židovi od strahopočitanja nisu smjeli izustiti, već su ga opisali rijećima: »Svemogući, Višnji, Gospodin« i t. d. Tajinstvena hebrejska riječ »Armagedon« nalazi se u tajnom Otkrivenju Ivanovu (16, 16); dolazi, čini se, od Ar - Magiddon (vrh Magiddon), što znači tvrdu i grad Magiddon na podnožju gore Karmela; a poznat je taj grad kao staro bojište u Izraelu. Varaju se, koji misle, da mogu iz te inače slabo poznate riječi mnogo sigurno dokazati; nepozvanih tumača riječi Božje ne trebamo.

Je li veliki grijeh na mladu nedjelju šivati rukom ili šlingati?

Cisto umjetnički ili duševni rad vezanja dopuštanju mnogi moraliste u nedjelju, ako se to ne izrabljuje za trgovinu. Ali prosto šivanje i pletenje čarapa i slično nije dopušteno, ni na mladu ni na drugu nedjelju. Malenkost šiti u nedjelju, osobito kad je potrebno, ne treba držati za grijeh. Šivati mnogo više od dva sata u nedjelju smrtni je grijeh, osim ako je to prijeka potreba.

Citali smo mnogo o Gregorijanskim Misama. Nego kako će svećenik u župi, koji ima toliko drugih obveza i nedjeljama i blagdanima i raznim drugim zgodama, kako će moći da odsluži neprekidno 30 Misa? Kamo da se obratimo? Možda na koji samostan, gdje ima više svećenika i gdje svećenici nemaju onih obveza, koje imaju župnici?

Otkada je Crkva izjavila da je za Gregorijanske Mise dovoljno, ako se odsluže neprekidno kroz 30 dana, a nije nužno, da ih sve odeluži jedan isti svećenik, odonda ih lakše može primiti i župnik, ako ima kapelana ili umirovljenog svećenika u svojoj župi ili na domaku svoje župe. Može on naizmjence s ovim drugim svećenikom govoriti ove Mise kroz 30 neprekidnih dana. Najtačće dakako mogu takove Gregorijanske Mise preuzeti samostani, u kojima ima više svećenika.

Gženjen sam i imam jedno dijete od 15 mjeseci. Žena mi je aktivna učiteljica. Navrio sam 30 godina. Svršio sam filozofski fakultet. Studirao sam i staroslavenski. Imam želju postati svećenikom... Rimokatolič sam i Hrvat. Mogu li prijeći na grkokatolički obred i stupiti u bogosloviju? Žena mi se po svoj prilici ne bi protivila. Ako mogu, što treba da poduzmem?

Obratite se na Biskupski Ordinarijat u Križevcima.

Imaju li pokojnici kakav oprost od škropljenja svetom vodom na groblju?

Škropljenjem raznih predmeta svetom vodom Crkva želi, da se od njih odstrani svaki štetni upliv sotomin. Napose je Papa Pijo IX. dao poseban oprost od 100 dana vjernicima, koji se skrušeno oštkrope svetom vodom, kad se križaju, i taj oprost može se namijeniti dušama u čistilištu. Praznovjerje je, kad neke neprovjetljene osobe prolijevaju oko škropionice što više svete vode u nerazboritoj nadi, da će biti dušama vjernih mrtvih to više pomoženo, što se više svete vode izlije.

Ja sam nezakonito dijete, a želim postati misionarka. Da li je to moguće?

Moguće je, ako je vaše redovničko ili misijsko zvanje doista stalno prokušano, i ako dobijete odrješenje od tako zvane iregularnosti. Teže će to biti, ako se tu radi o javno poznatoj nezakonitosti rođenja. Obratite se na isповjednika.

Što će biti na sudnji dan s onom djecom, koju su majke pobacile dva ili tri mjeseca nakon začeća?

Ta su djeca od prvoga časa svoga začeća stvorovi Božji sa besmrtnom dušom. Pa kako ta djeca nisu pokrštena, nikad ne će u nebu Boga gledati licem u lice, premda ih je Bog od svega vijeka odredio za vječno blaženstvo. Samo nemati može svojevoljno pobaciti svoje dijete, a to je veći zločin, nego je grijeh one čedomorke, koja je barem dala krstiti svoje čedo. Odrješenje jednog i drugoga grijeha pridržano je biskupu i onim svećenicima, koji su za takovo odrješenje posebno ovlašteni. Nesretna takva djeca ne će nikakve osjetne muke trpjeti nakon smrti, jer nisu osobno sagrijesila, ali je vjerska istina, da nikad ne će doći do gledanja lica Božjega.

Što znači nesabranost u molitvi?

Znači ono stanje veće ili manje rastresenosti i razasutosti duše, u kojem vrata i prozori vanjskih osjetila nisu dosta brižno zatvoreni, i u kojem nemirna i neobuzdana mašta luta po svijetu, mjesto da pamčenu, srcu, razumu i volji pomogne usredotočiti sve nutarnje i vanjske sile duševne na molitvu ili na razmatranje.

Kako to da je Papa uvijek Talijan? Veli se da sam Bog bira čovjeka za to odgovorno mjesto.

Nije istina, da je Papa uvijek Talijan. Crkvena i svjetska povijest stoga i srednjeg vijeka utjeraju tu tvrdnju u laž. I u novije vrijeme nema zakona, koji bi kardinalima zabranio birati za Papu nekoga, koji nije Talijan. Izbor je prepusten kardinalima, koji se kod toga prevažnog čina imaju dati voditi sveopćim i osobito duhovnim interesima. Crkve i besmrtnih duša. Ako se veli, «da sam Bog bira čovjeka za to odgovorno mjesto», to je samo donekle istina, u koliko naime Bog po sabranim kardinalima, to jest, posredno bira toga čovjeka, što će ga iza zakonitog izbora potvrditi kao Papu. Neki sličnost imamo kod izbora sv. Matije apostola. Apostoli su najprije s vjernicima predložili dva vrijedna kandidata. Onda su se Bogu pomolili i govorili: »Ti, Gospodine, koji poznaćeš srca sviju, počaš, koga si između ove dvojice izabrao.« Kad su se tako pomolili, Bog ih je nadahnuo te »sa bacili kocke za njih, i kocka pada na Matiju, i pribroje ga jedanaestorici apostola«. Bog ga je mogao neposredno izabrati, ali na dobro same Crkve poslužio se ovde ljudima i potvrdio onoga, na koga je kocka pala.

Da li su roditelji dužni isto tako poštivati svoju punoljetnu djecu i u onoj mjeri, kao što je to dužnost djece spram roditelja?

Bog prije svega strogo zapovijeda djeci: »Poštuj oca i mater!« Ta je zapovijed i u Novom Zavjetu skopčana s osobitim blagoslovom djece. Iz te zapovijedi neposredno proizlazi dužnost djece, da poštiju, ljube i slušaju svoje roditelje. Doživotno imaju ih štovati i ljubiti pa i briauti se za njih u njih-

Sv. Ivan Krstitelj kod Malog Isusa

voj potrebi i starosti. Poslušnost kod samostalne i punoljetne djece prestaje, osim u zadruzi, gdje jedan starješina ima svim članovima zadruge zapovijedati, a drugi imaju slušati.

Drugi je odnos roditelja prema djeci. Teška je dužnost roditelja, da se svojski pobrinu za staležu primjerom duhovni i tjelesni uzgoj svoje malodobne djece i da ih doista ljube pravom očinskom i materinskom ljubavlju. Kod punoljetne djece prestaje malo po malo dužnost roditelja, da se brinu za materijalno blagostanje djece, osim u slučajevima bolesti ili druge nemoci. Uostalom treba ovđe istaknuti, da u odnosima djece prema roditeljima i roditelja prema djeci ima vladati ne toliko stroga pravednost, koliko obiteljska uzajamna ljubav, po kojoj svi članovi obitelji postaju kao jedno srce i jedna duša, te se rado žrtvuju jedni za druge, gdje to dobro čitave obitelji zahtijeva. —

Zašto se Rim zove vječni grad?

Katolici zovu Rim vječnim gradom, jer je Rim prijestolnica sv. Petra, poglavice apostola i središte Crkve Kristove, kojoj je sam Spasitelj svećano obećao opstanak do konca svijeta, kad je sv. Petru govorio: »Ti si Petar [stijena] i na toj stijeni sazidat će Crkvu svoju, i vrata paklana ne će je nadvlati...« Petar je po odredbama Božjim došao u Rim i odanje ravnao svom Crkvom. Petar je umro i drugi Pape umiru, ali Papinstvo ne umire i ostaje usko skopčano sa vječnim gradom Rimom.

Kad je grijeh ne slušati svetu Misu nedjeljom i blagdanom? Kako to da sveti pustinjaci nisu grijesili, kad u pustinji nisu slušali svetu Misu?

Tko svojevoljno bez valjanog razloga zanemari sv. Misu u nedjelju i na blagdane, teško grijesi. Pustinjaci su redovito svaki tjedan u subotu dolazili u crkvu, gdje su u nedjelju slušali svetu Misu i primali svetu Pričest. Monasi prvih vjećova većinom nisu bili svećenici, n. pr. sv. Benedikt, koji je osobito na Zapadu raštrio zajednički redovnički život, nije bio svećenik, pa ni sv. Franjo Asiški. U svakoj redovničkoj zajednici našao se barem jedan ili drugi svećenik, koji je braći svojoj govorio sv. Misu i dijelio im sv. Sakramente. Bilo je osobito prvih godina iza svršenih krvavih progonstva i pojedinih pustinjaka, koji su se posve odijelili od svijeta i po osobitom nadahnucu Božjem poput sv. Pavla prvoj pustinjaka ili poput sv. Pelagiјe pokornice živjeli u neprestanoj samoći; ali njih je sve manje bivalo.

Da li je sveta Misu od veće koristi, kad se prate svi njezini dijelovi ili kad se pod Misom pjeva?

Kad se pod Misom pjevaju dijelovi same sv. Mise, veća je korist, nego kad se samo tiko prate ti dijelovi. Gdje se vjernik uže sjediniće s Isusom, velikim Svećenikom i više dijeluje na blžnjega, tu i više zasluzuje. Kad pjevanja neliturgičkih pjesama manje zasluzuje.

Ne sjećam se, da li sam na ispovijedi kazala broj i potrebne okolnosti smrtnoga grijeha. Da li moram još jednom ispovjediti taj grijeh?

Tko se ne sjeća, da li je na ispovijedi kazao broj i potrebne okolnosti smrtnoga grijeha, nije strogo dužan još jednamput to ispovjediti, ako nije široke savjesti ili odviše nehajan. Ako je pak odviše bojažljive savjesti, neka se točno drži naputka ispovjednika.

Moja se žena ne slaže s mojim roditeljima i nagovara me da ostavim nemoćne roditelje i da se s njom drugdje nastanim. Da li je to grijeh za mene? Mi je veći grijeh otjerati ženu i živjeti s roditeljima kao poslušno dijete?

Trebalo bi najprije i ženu i roditelje nagovarati, da se lijepo slože u kršćanskoj ljubavi. Za svadu treba uvijek barem dvoje. Kad jedno ušuti, već uema svade. Ako se nikako ne dadu izmiriti iza ponovnih pokušaja i uzaludnih prijetnja, muž ima po Sv. Pismu ostaviti oca i majku svoju, i biti sa ženom, ali ga ujedno veže teška dužnost, da po mogućnosti pomogne nemoć-

nim roditeljima. Žena teško grijehi, ako nagovara muža da on ostavi roditelje bez pomoći; no i roditelji teško grijehi skupa sa svojim sinom, ako otjeraju ženu. Ako bi se snaha doista teškim i javnim grijesima ogriješila i osramotila ebitelj preljubom, pijanstvom i sličnim zločinima, muž neka je tuži g. župniku

Zašto se svetkovina »Tri Kralja« zove Bogojavljenje?

To je najstarije i najljepše ime ove svetkovine, na koju slavimo spomenan trostrukog Bogojavljenja, naime 1. svetim mudracima, 2. gostima na svadbi u Kani Galilejskoj po prvom čudu Isusovu i 3. čudesnu objavu Pre-svetoga Trojstva prigodom krštenja Isusova u Jordanu.

Da li je grijeh, kad se tko ležeći Bogu moliti?

Ako se posebnim razlogom ne možemo izgovoriti, svakako je bolje i zaslužnije moliti Bogu na koljenima ili stoeće ili sjedeći. No ima razloga, koji nas ispričavaju, n. pr. bolest, nemogućnost da zaspemo, velika zima u sobi i t. d.

Što treba činiti, kad čovjeka za molitve salijeću ružne misli?

Mirno i odlučno treba prezirati te ružne misli kao lajanje paklenoga psa, koji nas ne može ujesti, dok mu se ne približimo, jer ga je Isus čvrsto privezao za lanac. Probudimo kadikad čin ljubavi k Srcu Isusovu i radimo ili molimo se dalje bez obzira na ono neugodno lajanje, govoreći kadikad: »Isuse, ti znaš, da mi je to mrsko.«

VIJESTI

GORNJA LASTVA. Duže vremena nismo imali župnika pa smo bili kao ovce bez pastira. Godina je već da smo dobili za župnika vlč. Don Petra Bokaricu. Cijelo se mjesto obradevalo i oživjelo.

Odmah se dao svom dušom da obnovi duhovno naše mjesto. Da to postigne, nastoji svim silama, da u narodu probudi živu i čvrstu pobožnost naših dičnih bokeških predra. U istu svrhu je počeo kupiti miledare za kip Sreća Isusova. Narod se vrlo rado odazvao. Kroz kratko vrijeme došao nam je divan kip. Ovom je zgodom naš vlč. župnik osnovao Djevojačko društvo Sreća Isusova i Počasnu Stražu. Tako je 16. listopada naša crkva osvanula sva okićena cvijećem i zelenilom iznutra i izvana, sva iskicena narodnim zastavama. Sve je bilo veselo. Sve su se članice i članovi taj dan ispoljili i pričestili. Djevojačko Društvo broji 27 članica. — Poslije podne smo naš lijepi kip Sreća Isusova po prvi put nosili u dugoj procesiji kroz naše mjesto. Djevojčice sa velom u bjelini posipale cvijeće, ostale članice i članovi su gorućim svijećama pobožno pratili kip. Ovakvu dirljivu svečanost nije naše mjesto doživljalo.

Ivović Kate, glavarica.

LEDINAC (p. Široki Brije): BLAGOSLOV NOVE ŽUPSKUE CRKVE. — Nedavno je Glasnik Sreća Isusova donio kratku povijest, kako se razvijala jedna od najmladih župa u zemlji Hercega Stjepana. Tu smo čitali, kako su vjernici ledinačke župe kroz sedam godina radili duševnim i tjelesnim silama, da sagrade što ljepši hram Bogu svomu. Iz vjernosti prema Bogu, iz ljubavi prema zaštitnici župe sv. Maloj Tereziji, radili su ustrajno po savjetu božanskog knjige: »Ustraj i dat ču ti krunu života!«

I zato su mogli nakon 7 godina rada, na svetkovinu sv. Terezije 3. X. 1938., pogledati u veliko djelo svojih ruku. Ovom sedamgodišnjicom vjerni puk ledinačke župe proslavio je Boga i Njegovu miljenicu sv. Tereziju dovršivi prvu crkvu na čast svetice ruža u ovoj državi. Zato su Terezijin blagdan svećano proslavili. Kako i ne bi! Sagradili crkvu 37 m dugacku, 17 m široku. Sa tri lade. I pokrili je. Dovršili crkvu, pa pozvali svog sijedog pastira, svoga Biskupa, da im je blagoslovio.

I preuzv. gospodin o. fra Alojzije Mišić u pratnji svog konsultora preč. g. Dra Petra Čule i tajnika Dra o. fra Vendelina Vasilja dolazi svom vjernom puku. Svečanu sv. Misi u novoj crkvi imao je preč. g. Dr. Petar Čule, a iza sv. Mise propovijedao je sam preuzv. g. Biskup. Istakao je zauzetnost mjesnog župnika vrč. Don Ante Čule i pohvalio župljane, koji su djelom pokazali, da vjeruju u Isusa. — Vjernici su ponosni svojim djelom, svojom lijepom crkvom. Napravili su kuću Bogu, koji stanuje među ljudima na zemlji, pa se uzdaju, da će im Bog biti nagrada na nebu.

I proslava je prošla... Župljani župe sv. Terezije opet su na poslu. Zidaju polako divni toranj na svojoj crkvi. A taj toranj treba podići 40 m u visinu. Crkva je još bez prozora i vrata, pa razmišljaju, kako bi što prije i što dostačnije uredili taj stan Božji. Novaca nemaju, umor osjećaju, ali opet u radu ne prestaju držeći se gesla: »Ustraj do kraja i dat ču ti krunu životaka.« Štovatelji Presv. Srca Isusova i sv. Male Terezije! Ako možete, pomožite ove radnike Božje toplim molitvama, pa i novčanim milodarima, za koje će vam Krist Kralj dati neprolaznu plaću.

Flks.

ZAHVALNICE

Bjelovar: Bio sam dugo vremena bez namještenja. Iako je danas teško dobiti službu, ipak nisam gubio nade. Uzdajući se u pomoć Božju započeo sam devetnicu na čest Presvetog Srca Isusova. Moje su molitve uslišane. Hvala Božanskom Srcu, Majci Božjoj i sv. Josipu!

J. H.

Doljan: Djevojka Anda Rozić potpuno je zanijemila u velikoj vrućici. Otac uzdajući se u zagovor Petra Barbarića doveo ju je na njegov grob, Djevojka i otac zahvaljuju Bogu, što je bolesti nestalo.

Kata Tomić podnosiла je teške bolove zubi. Ovim nevoljama pridružila se i bolest u nogama. I ona je molila Boga po zagovoru Petra Barbarića. Zahvaljuje se, što je bol malo pomalo isčezla.

Fra M. T.

Ambridge RP Hvala P. Barbariću. **Begteže MB** Pomogao P. Barbarić u bolesti. **Beograd PP** Milosti. **Brod Bos. IDŽ** Milosti. **Brodanci BI** Mnoge milosti po zagovoru P. Barbarića i sv. Andrije Bobole. **Dalmacija BS** Oslobođen od nepravedne optužbe. **Dakovo MŠ** Uslišana molba po zagovoru sv. Male Terezije. **Dubrovnik LjK** Mnoge milosti. **Golo Brdo IM** Ozdravio. **Gor. Bazije JKM** U teškoj bolesti pomoglo Presveto Srce po zagovoru P. Barbarića. **Gračac MP** Zagovorom P. Barbarića ozdravila od meningitisa. — **MV** Velika milost po zagovoru P. Barbarića. **Jazavica AB** Hvala P. Barbariću za ozdravljenje moga sina. **Konjic MO** Na smrtnoj posteli preporučila se P. Barbariću i ozdravila. **Koprivnica BM** Presv. Srce pomoglo mi u bolesti. **Kućine MK** Ozdravila. **Kupres DČ** Veli, da je ozdravio po zagovoru P. Barbarića. **Ledinac SB** Zahvaljuje na primljenim milostima. **Lievin DL** Ozdravila. **Miokovićevo RP** Ozdravila kćerka. **Marska Sobota SAI** Pomoglo Presveto Srce. **Nicholson HJ** Bolje zdravlje. **Novalja ŠMS** Pomoć u nevolji. **Petrinja NN** Dobila sve, za što je molila Presveto Srce. **Polje JP** Pomoć Majke Božje Trsatke. **Reškovci AM** Operacija dobro uspijela. **Split GŠ** Hvala Presvetom Srcu, što me je utješilo u preteškoj zgodbi života. — **JK** Muž ozdravio po zagovoru P. Barbarića. — **HFP** Uslišana zagovorom P. Barbarića. **Subotica CK** Ozdravila po zagovoru s. Celine Topolića LA Uslišana molba. **Travnik AD** Ozdravila. — **FJ** Ozdravio sin Josip zagovorom P. Barbarića. — **IJ** Pomoć u velikoj nuždi. **Tuzla sMI** Pomoć u bolesti. **Valpovo NH** Velike milosti. — **MA** Srce Isusovo učišalo. **Varaždin IC** Dohar posao. **Vel. Brusina KS** Mnoge milosti. **Vel. Konjicna SI** Zdravlje. **Vukovar AB** Pomoć. Držat ču Glasnik dok sam živa. **Zagreb MM** Milosti — **MO** Ozdravilo dijete. — **AI** Milosti. — **SC** Ozdravila od teške bolesti, druge milosti. — **BA** Ozdravila od teške bolesti. — **NF** Primljena u samostan. — **JB** Pomoć.

KNJIGE KOJE SE DOBIJU NA UPRAVI GLASNIKA SRCA ISUSOVA

MOLITVENICI

SRCE ISUSOVO SPASENJE NAŠE. Sedmo izdanje, 576 strana. Osim molitava za razne prilike nalazi se u njemu i uputa u pobožnost k Srcu Isusovu, a u dodatku su tiskane 162 pjesme.

Obični uvez u platno Din 15.—

Finiji uvez u platno sa zla-

torezom * 30.—

Uvez u kožu sa zlatorezom 60.—

SRCE ISUSOVO UFANJE NAŠE. 320 strana. Sa krupnim slovima. Prikładan je osobito za one, koji imaju slabe oči.

Obični uvez Din 10.—

Finiji uvez u platno sa zla-

torezom * 20.—

Uvez u kožu * 40.—

SVETI ALOJZIJE, molitvenik za dje-
cu. 64 strane.

Uvezan u platno Din 3.—

Broširan * 1.—

«KONGREGANIST» — «KONGREGA-
NISTICA», priručnik za Marijine

Kongregacije. Cijene: obični uvez u
platno din. 10. Platno zlatorez din

15. uvez u kožu sa zlatorezom din. 40.

**MALI KATEKIZAM KONGREGA-
CIJE.** — Naputak upraviteljima i uči-
teljima kandidata. Din 1.

RAZMATRANJA

MUKA I SLAVA ISUSA KRISTA
od R. Wimera Din 5.—

NOVA MANREZA ili Duhovne vje-
žbe sv. Ignacija Din 15.—

PUT SRCU SPASITELJEVU, razma-
tranja za svaki dan u godini, zgodna
priprava za čestu i svagđanje sv.
Pričest Din 15.—

**MILOSNA DEVETNICA SV. FRA-
NJE KSAVERSKEG.** — Pobožnost
10 petaka sa litanijama i pripadaju-
ćim molitvama. Din 1.

»UTJEHA SRCU BOLNOM«. Pri-
ručnik za članove »Počasne Straže«,
Jutarnja i večernja molitva, misne,
ispovjedne i pričesne molitve, te kratka
pobožnost presv. Srcu Isusovu sa
litanijama. Prikladno za svakog šte-
vatelja presv. Srca Isusova. Din 2.

ŽIVOTOPISI

BL. KLAUDIJE KOLOMBIER, apo-
stol pobožnosti Presv. Srca
Isusova Din 5.—

DVA KRISTOVA VITEZA. Sv. Aloj-
zije Gonzaga i sv. Stanislav
Kostka Din 3.—

PETAR BARBARIĆ, Puntigam-Vani-
no. — Meko uvezan Din 20.—
Tvrdo uvezan * 30.—

MUČENIK KRISTA KRALJA, Mihe-
vil Pro, Isusovac Din 3.—

**SVECI I BLAŽENICI DRUŽBE ISU-
SOVE.** Kratki životopisi svetaca i bla-
ženika Družbe Isusove Din 5.—

SV. ALFONZ RODRIGUEZ, braća
Družbe Isusove Din 5.—

SV. IVAN BERCHMANS, treći za-
štitnik mlađeži Din 4.—

SV. JOSIP, kratak životopis sv. Jo-
sipa Din 1.—

SV. JUDA TADEJ Din 3.—

SV. ROBERT BELARMIN, kardinal i
crkveni učitelj Din 5.—

SV. TEREZIJA OD MALOG ISUSA
ili Povijest jedne duše. Napisala ona
sama. U finom uvezu — bijelo-tam-
noj i drugim bojama Din 35.—
Broširano * 25.—

ZIVOT SV. ALOJZIJA GONZAGE.
Po Čepari-u priredio pokojni biskup
Lang Din 10.—

POBJEDA VJERE, kratak životopis
sv. Andrije Bobole. Din 1.

POUČNE KJIŽICE

CIST NARĀSTAJ	Din 2.—	SV. RANE ISUSOVE, upute u po- božnost presv. Ranama Isu- sovim	Din 1.—
DA LI BIH U SVECENIKE	Din 1.—	SV. ISPOVIJED	Din 0.50
DAN GOSPODNI	Din 0.50	SVETOST CRKVE U DVADESETOM VIJEKU	Din 1.—
KAKO CU ODGOJITI SVOJE DI- JETE	Din 1.—	ZASTUPNICI MODERNIH ZNANO- STI I VJERA	Din 1.—
KROZ OLUJE MLADOSTI. Napisao A. Puntigam D. L	Din 5.—	ZASTO TRPIMO?	Din 1.—
KATOLIČKA AKCIJA, Mäder-Strizić	Din 3.—	ŽELIS LI SVOJU SREĆU	Din 1.—
KATOLIČKA DJEVOJKA I KATO- LICKA MAJKA. Novo iz- danje	Din 1.—		
KATOLIČKI MLADIĆ I KATOLICKI MUŽ	Din 1.—		
KONAC SVIJETA. Napisao Franjo Klapuh D. L	Din 1.—		
ISUSOVCI I STARA PJESMA	Svr- ha posvećuje sredstvo	MERCEDARIJEVA OSVETA, misijska pri- povijest	Din 2.—
LJUBIMO ISUSA. F. Neupen-Ku- lunčić D. L	Din 2.—	VJERNI SIN SIDIJA, misijska pri- povijest	Din 2.—
MALI ČASOSLOV u čast presv. Srca Isusova	Din 0.50	ZAKLETVA HURONSKOG POGLA- VICE, misijska pripovijest	Din 2.—
MANETE IN DILECTIONE MEA. Svećenik i Srce Isusovo	Din 2.—	JOSIP KUNDEK, Indijanski misi- janar. Djelovanje i doživljaji među In- jancima. Din 5.	
MISLI NATRAZNJAKA. Praktični savjeti katoliku za borbu oko po- bjede Kristovih načela	Din 3.—		
MUŽ I ŽENA, ili što treba znati o ženidbi	Din 1.—		
NASÄ NAJVEĆA POTREBA. O pro- micanju svećeničkog podmla- tka	Din 0.50		
OGANJ S NEBA, riječ o maloj Ho- stiji, našem svagdanim kru- hu	Din 2.—		
PRIRUČNIK ZA DRŽANJE MISIJA, upućuje gđ. župnike, kako će pripri- viti puk na sv. misije	Din 1.—		

P R I P O V I J E S T I

DANI SREĆOM OBASJANI. Lijepe pripovijesti osobito za pri- česnike	Din 3.—
KRALJIĆIN BRATIĆ, misijska pri- povijest	Din 2.—
MERCEDARIJEVA OSVETA, misijska pri- povijest	Din 2.—
VJERNI SIN SIDIJA, misijska pri- povijest	Din 2.—
ZAKLETVA HURONSKOG POGLA- VICE, misijska pripovijest	Din 2.—
JOSIP KUNDEK, Indijanski misi- janar. Djelovanje i doživljaji među In- jancima. Din 5.	

P J E S M E

CRKVENI HIMNI. Preveo s latinskog Milan Pavelić D. L	Din 10.—
CETRNAEST PJESAMA SV. TERE- ZIJE OD MALOG ISUSA. Preveo Milan Pavelić D. L	Din 3.—
KORALNE MISE S NOTAMA	Din 2.—
MAGNIFIKAT, CRKVENA PJESMA- RICA s notama za jednoglasno pje- vanje	Din 25.—
PJESME O MALOM ISUSU, spjevao Milan Pavelić D. L	Din 3.—

Narudžbe prima:

UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB 1/147. Palmotićeva 31./L

KNJIGE

G. Bernoville

ISUSOVCI

Knjiga daje vjeran prikaz djelovanja Družbe Isusove.

Cijena: broširano 20; tvrdo vezana 25 dinara.

Narudžbe prima:

Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I. 147.

SV. MARTIN, biskup. — SV. MARTIN, papa. — SV. BRIKCIJE. — Cijena 1 d. Narudžbe kod: Župski ured Bežlja, z. p. Teslić (Bosna). To je 7. svećić ljeđih knjižica, što ih izdaje Preč. župnik Ambrožije Benković. Preporučujemo.

DAROVI

U MJESECU LISTOPADU 1938.

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Abramić Manda 10 d; Bobinac Kata 10 d; Cafuk Marija 10 d; Čokrljich Ljubica 3 dol; Dolenčić Irma 20 d; Hasan Martin 1 dol; Kontek Franca 50 d; Kuharich Tom 50 c; Markotić Josip 100 d; Novačić Luka 10 d; Pužar Ivan 5 d; Severović Mara 10 d; Šarlija Ljubica 10 d; Šimunović Stjepan 20 d; Škarec Marica 20 d; Špehar Stevo 1 dol; Šupralja Perina 10 d; Šuput ud. Josefina 5 d; Thomas Stjepan 1 dol; Toth Jelena 5 d; Valičević Marko 5 dol; Vrbančić Kata 10 d; Župljani župe Podravskva Moslavina 95 d; Zagreb NN 100 d; Preseka NN 100 d.

Za sv. Mise: Bajurina Marija 20 d; Bušić Jelica 10 d; Cmrk Marija 20 d; Dureković Marija 1 dol; Fadiga Marija 280 d; Ferketic Julijana 20 d; Golob Marija 10 d; Grudak Ana 20 d; Hasan Martin 1 dol; Hrončić Nicolina 2 dol; Ikić Luca 50 c; Jurčić Marija 2 dol; Katalinić Matija 1 dol; Kešer August 30 d; Košćica Katica 3 dol; Marković Alojzija 1 dol; Maronić Jennie 1 dol; Mihelčić Barbara 1 dol; Miheller Marija 40 d; Mikulić Jelka 50 d; Odak Diana 2 dol; Pirnat ud. Veronika 30 d; Prpić Jelka 80 d; Schutty Franciska 1 dol; Valičević Marko 3 dol; Vučup Ana 2 dol; Živoder Matija 20 d.

U čast Srcu Isusovu: Abramić Manda 10 d; Balić Josip 40 d; Birtić Jozo 100 d; Čulek Vera 20 d; Čvizović Stjepan 22 d; Humić Valent 10 d; Jurić Katica 20 d; Lučić Luce 5 d; Marohnić Josipa 10 d; Mikuljan Marija 10 d; N. N. G. Žeževica 20 d; Staklenac Klara 15 d; Stanić Jozo 30 d; Vičić Elizabeta 20 d; Župnik ured Kutjevo 10 d.

U čast Srcu Isusovu, sv. Antunu i P. Barbariću: N. N. Kutina 20 d; Paver Marija 1 dol.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Abramić Manda 10 d; Antolković Barica 10 d; Bučić Katica 10 d; Capar Ana 30 d; Drenjančević Marica 100 d; Druško Steve 80 d; Hirš Antonija 5 d; Hodalini Marija 10 d; Hrbolić Franca 1 dol; Jurković Helena 1 dol; Kekić Nikola 1 dol; Knežo Ljubica Kraus Štefanić 10 d; Lesica Mare 10 d; Medvedović Slava 50 d; Nekinć Tonka 15 d; Odak Diana 50 c; Olear Jula 5 d; Pavačić ud. Jele 20 d; Pazić Barica 10 d; Pelicarić Linka 5 d; Pintar Lovro 5 d; Rendulić Petar 100 d; Severović Ivanka 5 d; Šteka Dinka 10 d; Vukšanović Terezija 5 d.

Za kruh sv. Antuna: Kokanović Antun 43 d; Markotić Josip 100 d; Šenović Katica 15 d; Valičević Marko 3 dol.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Galović Alojzija 10 d; N. N. Vrhnik 15 d; Reszman Petar 1 dol; Šršić Jela 10 d.

Za ulje vječnog Svjetla u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu: Kozelka Ivo 20 d; Kuharich Tom 50 c.

NAŠI POKOJNICI

Rasinia Vurovec Marija. Zagreb: Pušić Mihovil. Felbinger Gustav. Čazma: Melinac Ana. Čačinci: Gajski Lucija. Zagreb: Fučkar Zlata. Slav. Kobaš Bertolović Marija.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im. Počivali u miru! Amen.

P R I L O G G L A S N I K A

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Rodio se
u Klobuku
(Hercegovina)
19. svibnja
1874.

Umro
u Travniku
(Bosna)
15. travnja
1897.

«Od svih puteva, što vode u nebo, meni se čini najkraćim, naјlakšim i najpouzdanim onaj, kojim čovjek ide ispunjujući svoje obične dužnosti.»

Č i t a t e l j i m a

Kao »Prilog Glasnika Srca Isusova« tiskat će se odsele redovito svaki mjesec dvije stranice o Slugi Božjemu Petru Barbariću.

Navodit će se razne crtice iz života njegova, pa što se o njem pisalo i govorilo — izvješčivat će se o procesu beatifikacije (poblaženju) njegove — oglasivat će se milosti, što ih je Gospod po zagovoru njegovu udijelio vjernicima, koji su se pobožno i pouzdano u svojim molitvama njemu utjecali.

Milosti Petra Barbarića

1. *TRAVNIK (Bosna)*. — Sretno minula opasna povreda tijela. — *N. N. sjeminarac*.
2. *GUČA GORA kod Travnika*. — Ozdravljenje ruke. — *Anda Rajić*.
3. *BUKOVICA kod Travnika*. — Dugotrajni prsnici kašalj prestao treći dan devetnice. — *Fabijan Lučić*.
4. *STUP kod Sarajeva*. — Operacija sretno uspjela. — *A. N.*
5. 6. *MELINE kod Travnika*. — Majka od očne bolesti i dijete njezino, koje nije moglo od rođenja kroz dvije godine ni sjedjeti ni hodati, nego je stalno ležalo. ozdravili. — *Luce Poplašen*.
7. *POKRAJČIĆI kod Travnika*. — Za ozdravljenje svoje 4 godišnje kćeri Ljubice majka zahvaljuje. — *Kata Furundića*.
8. *GORNJA VEĆERISKA župa Vitez (Bosna)*. — Izlijecena od strašne bolesti. — *Serafina Mišković*.
9. *DOLAC kod Travnika*. — Radniku desna ruka obumrla i ozdravila. — *Anto Kuliš*.
10. *SPLIT*. — Ozdravio dak od upale zglobova. — *Ivo Grubišić*.
11. *VITEZ (Bosna)*. — Kćerka moja spašena od teške bolesti bijelih prišteva. — *Jele Alilović*.
12. *POČULICE kod Viteza*. — Dijete progovorilo. — *Mara Jukić Antina*.
13. *ZASELJE (Bosna)*. — Veliki žigovi prestali. — *Milka Bevanda*.

Sva su ova uslišenja opširno opisana u Glasniku Srca Isusova godine 1935. i to 1. na str. 192; 2. 3. 4. na str. 280; 5. 6. 7. 8. na str. 290; 9. 10. 11. 12. i 13. na str. 337. Zato su ovdje samo ukratko zabilježena.

Milosti postignute na zagovor Sluge Božjega Petra Barbarića neka se javi: Uredništvu Glasnika Srca Isusova. Palmotićeva ulica 33. Zagreb I. 147.

Poštarska plaćenica u go

Glasnik Srca Isusova

VELIČA 1939

UPRAVA ZAGREB I/II

Promicanje Katoličke Akcije

Mjesečna naknada za veličinu, blagoslovljena od sv. Oca.

»Jer kao što je tijelo jedno, te ima mnoge udove, a svi udovi tijela, premda su mnogi, jedno su tijelo, tako i Krist. Jer jednim Duhom mije svi krstismo u jedno tijelo... i svi se jednim Duhom napojimo« (1. Kor. 12, 12, 13).

Svi mi dakle, koji smo kršteni, sačinjavamo jedno nadnaravno, tajanstveno, duhovno Kristovo tijelo (Crkvu). Svi smo po riječima svetog Petra (l. 2, 9): »rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, puk stećeni.« To tajanstveno Kristovo tijelo nije mrtvo, nego je živo. A život se očituje djelovanjem, i to djelovanjem, koje odgovara naravi onoga, koji djeluje. Prema tome mi udi živoga tajanstvenog Kristova tijela moramo djelovati da to tajanstveno tijelo Kristovo bude zdravo i da napreduje, »na sazidanje tijela Kristova« (Efes. 4, 12). Tijelo pak Kristovo ima rasti, »dok ne stignemo svi u jedinstvo vjere i u poznanje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere dobi punine Kristove; da ne budemo više mala djeca, koju ljudi i zanosi svaki vjetar nauke po prijevari ljudi, polukavštini, da nas zavede u bludnju; nego vladajući se po istini, da u svakom pogledu uzrastemo u ljubavi prema njemu, koji je glava: Kristu« (Efes. 4, 13—15).

Mi smo duhovne loze na duhovnom trsu, tajanstvenom tijelu Kristovu, i moramo rod donositi, nesamo na sebi, nego i na drugima, da tijelo Kristovo napreduje, raste. Tako »ako li se tko za svoje, a osobito za domaće ne brine, odreka se vjere i gorije od nevjernika« (1. Tim. 5, 8).

Na svetom je Krstu ulivena u našu dušu nadnaravna ljubav k Bogu i k našim bližnjima. Ona nas tjera, da radimo za Boga, promičemo njegovu slavu; da bližnjima činimo dobro, naročito dobro duhovno. A najveće je blago kršćanska vjera. Tu vjeru propovijedati, širiti, braniti riječju i perom, i drugim dobrim djelima: molitvom, trpljenjem, djelima kršćanske dobrotvornosti, naročito

Kamensko - Karlovac: Skom.

životom po svetoj vjeri, znači apostolski ili katolički djelovati. Takovo djelovanje jest Katolička Akcija u širem znamenovanju riječi. I takva Katolička Akcija postoji već devetnaest vjekova i postojat će do konca svijeta.

Svijet, koji radi na razaranju tajanstvenog tijela Kristova, dakle svijet protiv Krista i Boga, organizirao se, složio, da ujedinjenim silama izvede svoj paklenski načrt. Istina, njegov načrt ne će i ne može uspijeti, jer se za svoje tijelo brine Isus Krist, ali može uspijeti, a čestoput i uspijeva da kršćane trga od tijela Kristova i da sprečava, te se to tijelo ne širi onako, kako bi to trebalo.

Toj paklenskoj četi suprotstavio je Pijo XI. Katoličku Akciju u užem smislu. To su svjetovnjaci, koji imaju i sposobnosti i volje i žara, da vojuju vojne Gospodnje, a pod vodstvom onih, koje je Duh Sveti postavio da upravljaju Crkvom Božjom, pod vodstvom Pape i biskupâ.

Osobito pomenuta Katolička Akcija u užem smislu ide zatim, da današnji svijet, koji se raskršćanju, opet privede Bogu, da svijet opet počne kršćanski živjeti. Iz toga se vidi, kako je K. A. stvar vjerska, i samo vjerska. I kad bi ona išla ma za čim drugim, prestala bi biti K. A. Njoj je samo do toga, da čovjek sav koliki svoj život uredi po svetoj Božjoj volji; a ne smije ići ni za kakovim zemaljskim koristima.

Prijeku potrebu K. A. ili svjetovnjakâ-apostola zahtijevaju naročito dvije današnje neprilike. Jedna je, što je nas svećenikâ malo i pretno, pa ne možemo svakamo prisjeti. Ali kad bi nas bilo i dovoljno, mnogi današnji čovjek ne će nas ni da vidi, a kamo li da nas posluša i s nama se porazgovori. I sve što od nas dolazi, odbija od sebe s gorčinom i neprijateljstvom. Prijeko je dakle potrebno, da k njemu priđu svjetovnjaci: obrazovani obrazovanim,

Karlovac - Kamensko: Hrv. kat. muževi.

radnici radnicima, seljaci seljacima itd. Ali to se ne smije tako shvatiti, kao da obrazovani (intelektualac) svjetovnjak-apostol ne bi mogao raditi među običnim ljudima, seljacima i radnicima. Pače, jer se tu radi o vjeri Isusovoj, a ta je za svakoga. Tu nam daje prekrasni primjer veoma obrazovani apostol Pavao, koji je naštojao biti svima sve, da sve predobije za Krista. I Židove i Grke, i uke i neuke. Vjera Isusova nas sve zdržuje u jednu svetu zajednicu, i u toj svetoj zajednici odlučne su vjerske veze i službe.

Štoviše, svjetovnjaci-apostoli bili ma iz kojega staleža, trebaju se vjerski što bolje izobraziti, te uz mogućnu suzbiti razne prigovore i upotrijebiti nove, najuspješnije načine rada za svoj apostolski posao.

Do K. A. uopće, a danas napose do organizirane K. A. pod vodstvom Crkve, mnogo stoji, možda vjera ovog ili onog naroda, ovog ili onog kraja. A izgube li narodi kršćansku vjeru, bit će nesrećni već i na ovom svijetu, past će u tamu neznanja o najvažnijim stvarima svojeg života i u močvaru gadnog života. A na drugom ih svijetu, ne vrati se Bogu, čeka vječna strašna sreća — pakao!

Promislimo li sve to, nije moguće da ne poradimo oko toga, kako bi se K. A. u svim krajevima naše domovine, u svakoj biskupiji i župi, digla na junačke noge, da ljudi čuva i utvrđuje u svetoj vjeri Isusovoj, da vraća one, koji su je ostavili, i da pridobija one, koji je još ne poznaju.

Dao Bog da se ostvari ta naša mjeseca nakana! A Bog će dati, budemo li mi svi nastojali ono učiniti, na što nas sveti Otac opominje i bodri.

Bogoljub Strizić D. I.

Pred slikom sv. Oca

Gовориједнодијете

Дјете најprije мало проматра sliku, а онда посве простодуšно, дјетински: с њом разговара.

Како си ми и ljubezan, свети Оče! Како си dobar nama, djeci svojoj! Како smo mi sretni, što si Ti naš otac! — Ti zarediš biskupe, biskupi opet zarede svećenike, a svećenici nas pokrste, па onda mi budemo djeca Božja i Isusova braća. Onda je sveta Crkva i naša majka, koja nas vodi u lijepo nebo. —

Kada sagriješimo, ne bismo više mogli doći u nebo, ali onda nas svećenici opet operu od naših grijeha, pa opet budemo mili dragomu Bogu. — Jao, što bi bilo od nas, da nema svećenika!...

Svećenici nam daju dragog Isusa, za hranu našim dušama. Како smo onda istom sretni, kada dragi Isus dode u naše malo srce!... O, kako bi bilo žalosno i teško na svijetu, da nema dragog Isusa, da nema svete pričestili! —

A sva nam ta dobra, свети Оče, dolaze po Tebi. O, hvala Ti za sve to! —

Ali Ti se, свети Оče, ne brineš samo za nas, svoje ovčice. Ti se brineš i za sve ostale ljude, ma kako oni bili zločesti. — Ti misliš i na one krivobošce tamo na kraju svijeta, koji ne poznaju pravoga Boga, pa se klanjuju zmijama i gadnim kumirima. A njihova dječica, naša mala crna braća, strepe i dršcu pred onom krvoločnom božicom Kali, što ima tako (pokazuje) oko vrata vjenac od ljudskih glava i mačeve u rukama. А они se njoj klanjuju i pale joj tamjan. О ljubeznom i dobrom Malom Isusu i njegovoj dragoj Majčici nisu još ništa ni čuli. Joj, kako su oni nesretni! —

A Ti se, свети Оče, i za njih brineš i šalješ im misijonare, da ih pouče u svetoj vjeri i pokrste. I tako si veseo, kad i mi djeca što učinimo za misije! Како су onda sretni oni pogani, kad se obrate i pokrste, па i oni budu kršćani kao i mi!

I zato Ti tisuću puta hvala!

... Ali свети Оče, Твојеlice je tako ozbiljno, tako tužno i zabrinuto. (Malo se zamisli) — Аха, ja znam već! Ja sam čuo u školi i čitao sam, kako Tebe zločesti ljudi ne vole, kako Te mrze, psuju i pogrdjuju.

Свети Оče, а заšto oni to čine? Што си им Ti skrivio? Што си им на Ѷао učinio? — Jesi li im što zlo zapovjedio? — Jesi li ih što zlo učio? ...

Ah ne, zaciјelo nisi, to nije moguće! — Но зашто Te onda mrze? —

Da, da. Ni dragi Isus nije ništa zla učinio, pa su ga ipak zločesti ljudi mrzili i progonili, a najzad su ga uhvatili, mučili i razapeli...

Ne žalosti se, dragi свети Оče! Нека! Nek Te zli ljudi ne vole i ne slušaju, добри Te ljube i oni Ti ostaju vjerni. И ja Te ljubim! И ja ћу Ti ostati uvijek vjeran! Ja ћу se moliti za Tebe, да Te dragi Isus štiti i blagosiva. Нека Te još dugo poživi i neka Te nagradi za Tvoju veliku ljubav i za sve, sve, što si nama učinio.

Klekne kao da će moliti. ZASTOR.

B.

SVETI OTAC PAPA
MOLI
ZA ČITAVI SVIJET.

Za Svjećnicu

Uz naslovnu sliku Glasnika.

„... koga si, Djevice u hramu prikazala.“ Ovim riječima predočuje nam se četvrt otajstvo, o kojem razmišljamo, kad molimo svetu krunicu. Mislimo, kako je Majka Božja svoje Čedo prikazala u hramu jeruzalemском. U misli i mi stojimo uz Nju pa gledamo, divimo se, molimo, prikazujemo zajedno s Njome, prikazujemo Isusa i sebe...

Evo što nam o tom otajstvu govori sveto Evanelje. Zapamtimo dobro, da onda moleći svetu krunicu možemo lakše o tom razmatrati.

„I pošto se izvršiše dani čišćenja njezina po zakonu Mojsijevu, donijeće ga u Jeruzalem, da ga prikažu Gospodinu, kako je napisano u zakonu Gospodnjem: Svaki muški prvorodenac neka se posveti Gospodinu. I da prinesu žrtvu, kako je propisano u zakonu Gospodnjem, dvije grlice ili dva golubića.

„I gle bio je u Jeruzalemu čovjek po imenu Simeon. I taj je čovjek bio pravedan i bogobojan, koji je čekao utjehu Izraelovu. I Duh je Sveti bio u njemu. I objavio mu je Duh Sveti da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega. I dođe po Duhu u hram. I kad donesoše roditelji dijete Isusa, da učine za njega po običaju zakona, on ga uze u svoje ruke, slavi Boga i reče: Sad otpuštaš s mirom slugu svoga, Gospodine, po riječi svojoj, jer vidješe oči moje spasenje twoje, koje si pripravio pred licem svih naroda: svijetlo da rasvijetli nezabušće, i slavu naroda tvoga izraelskoga.

„Kad se otac njegov (to jest hranitelj sv. Josip) i mati tomu divili, što se govorilo za njega, blagoslovi ih Simeon i reče Mariji materi njegovoj: Gle ovaj je postavljen na propast i na uskrsnuće mnogima u Izraelu, i za znak, komu će se protiviti. I tebi će samoj mač probosti dušu, da se otkriju misli mnogih srdaca.

„I bila je proročica Ana, kći Fanuelova, od plemena Aserova. Ona je veoma odmakla u godinama, a sedam je godina živjela sa svojim mužem od svoga djevojaštva. I tada je bila udovica imajući osamdeset i četiri godine, te nije odlazila od hrama služeći Bogu postom i molitvama i noć i dan. I ona dođe upravo u taj čas i slavljaše Boga i govoraše za njega svima, koji su čekali otkup Jeruzalema.

„I kad sve svršiše po zakonu Gospodnjem, vratise se u Galileju, u grad svoj Nazaret. A dijete je raslo i bilo je duhom jako, jer je bilo puno mudrosti, i milost je Božja bila na njemu.“ Lk. 2, 22—40.

Toga se događaja sjećamo u četvrtom otajstvu radosne krunice.

Da istaknem barem nešto u ovom otajstvu.

Blažena Gospa nosi svoje Čedo, da ga prikaže Bogu. Da ga žrtvuje Bogu. Da ga predade Bogu. Isus je uvijek bio Božji, ali je bio i njezin. Isus je njezino najveće blago, njezina sreća, njezino veselje. I ona to svoje blago, tu svoju sreću, to svoje veselje prikazuje, žrtvuje Bogu. Bog joj je dao to blago, i ona ga eto Bogu velikodušno vraća. Potpuno će ga vratiti na Kalvariju pod križem, kad će svoje suze slapati s krvlju svoga Sina. Njezino srce uvijek je bilo spremno na svaku pa i na najtežu žrtvu, koju je Bog od nje tražio.

Zapitaj se: Da li sam i ja spremna na svaku žrtvu, koju Bog od mene traži? Biste li, oče i majko, drage volje, velikodušno žrtvovali Bogu i svoje dijete, ono najmilije?... Ima li ista u vašem životu, što bi vam moglo biti tako dragoo, da to ne biste htjeli Bogu žrtvovati, kad bi to Bog od vas tražio?... Jelde da nema! Bog je i vama iznad svega. Njegova volja za vas je najveća svetinja. I vi govorite: Budi volja tvoja!...

»I tebi će mač probosti dušu.« Tim rijećima po nadahnuću Duha Svetoga časni starac Simeon javlja Blaženoj Gospici, kako je velika bol čeka u životu. Nju najsjetiju, najčišći, najplemenitiju, najuzvišeniju. Pa zar ćemo se čuditi, ako moramo i mi trpjeti, mi grješnici, mi s tako malo plemenštine u srcu? Našoj dragoj Majci mač boli probi je dušu, a mi bismo htjeli biti bez patnje?... Majko, daj da posvetimo svoje boli junačkom strplji vošću, potpunom predanošću...

»Gle ovaj je postavljen na propast i na uskršnje mnogima...« Isus nije došao na svijet da ikoga upropasti. Ako tko propane, ne će Isus biti krv. On je Spasitelj svijeta. On je uskrsnuće naše. Držimo se njega pa ne ćemo propasti. Idimo njegovim stopama. Ljubimo Boga i bližnjega po njegovom izgledu, i on će biti nama na uskrsnuće.

»... koga si Djevice u hramu prikazala.« Evo, Majko i mi se s Isusom prikazujemo Bogu. Njegovi hoćemo da budemo za života. Daj da Njegovi i Tvoji budemo kroz svu vječnost. ... »Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas...« F. M.

Tjelesna djela milosrđa

Crvić zemaljski. Čovjek dode na svijet zapravo bijedniji od crvića. Taj barem ima odmah dovoljno hrane i samostalan život. A dijete? Posve je ovisno o roditeljima. A toliko toga treba. I u djetinjstvu i kasnije. Hrane, odijela, krov nad glavom. Topline, njege u bolesti, zaštitu. Jadno ovo naše tijelo! Nikad mu dosta. Osobito kad se istroši, kad oboli.

Koliko imаш kose na glavi? Toga ti neznaš, ali zna Gospodin Bog. »A vama je i kosa na glavi sva izbrojena.« Mt. 10, 30. Bog se brine za čvjeka. »Pogledajte gavrane, ka-

co ne siju niti žanju, kako nemaju podruma ni žitnice, i Bog ih hrani. Koliko ste vi pretežniji od njih?« Lk. 12, 24. »Ti daješ svima hranu u pravi čas; otvaraš ruku svoju i napunjaš svakotivo biće blagoslovom.« Ps. 144, 15.

Covjek u nevolji. No Bog kao Gospodar kuša kojiput svoje stvorove te im ustegne svoju darežljivu ruku. »Kad im daješ, primaju; kad otvaraš ruku svoju, svi se nasite dobara. A kad odvratiš lice svoje, žaloste se; uzmeš im duh, ginu i u prah se svoj povraćaju.« Ps. 103, 28. 29. Tad se jedni čovjek nade u nevolji. Htio bi jesti, a nema korice kruha; žedan je, a nema vode, zima mu je, a nema odijela. Nema konaka, nema lijeka i njege u bolesti. Nedužan je u tamnici ili je izgubio slobodu. Umire, a tko će mu tijelo pokopati? Ali Bog nije čovjeka ni u tom slučaju zapustio. Dao je bližnjemu čuvstvo samilosti, dao mu je i zapovijed da pomogne bratu u nevolji.

Manje rijeći, više djela! »Ako brat i sestra nemaju odijela i trebaju svagdanju hranu, te ako im jedan od vas kaže: Idite u miru, ugrijte se i nasitite, a ne dadne im, što treba tijelu, koja vam korist od toga?« Jk. 2, 15. »Ko ima imetka te vidi brata svoga u nevolji, a zatvori srce svoje: kako će ostati ljubav Božja u njemu?« 1. Iv. 3, 17.

Treba da pomognemo bližnjemu u nevolji prema onom: što hoćeš da tebi drugi čine, to ti učini njima. Kako željno mi u nevolji očekujemo pomoć! I ti budi pripravan bližnjemu priskočiti u pomoć. Ne traži od njega da ti užvrati, a ne traži toliko ni zahvalnosti, nego plaća neka ti bude Bog i savjest, koja ti kaže da si izvršio važnu zapovijed. To hoće naš Spasitelj: »Učini to i živjet seš!« Lk. 10, 28.

Tijelo u nevolji. Razne nevolje našega tijela daju se svesti na sedam njih, kako nam nabraja kršćanski nauk tjelesna djela milosrda: 1. gladna nahrniti, 2. žedna napojiti, 3. gola odjenuti, 4. gosta primiti, 5. sužnja otkupiti, 6. bolesna pohoditi, 7. mrtva ukopati.

Kamensko - Karlovac: Pjevačko društvo K. A.

Neki su dužni ta djela vršiti iz pravednosti, na pr. općina za svoje ljude, obitelj za svoje članove, država za svoje građane, a svi smo dužni činiti djela milosrda iz zakona ljubavi i radi posebne Isusove zapovijedi.

Ljubav ide kroz želudac. Priskoči bližnjemu u pomoć, tako ćeš ga najlakše predobiti. To znadu misijonari. Oni najprije dijele hranu, odijelo, liječe bolesnike, otkupljuju sužnje, uče divljake poslu: i urednu životu, upućuju ih, kako će obradivati zemlju i graditi zdrave stanove. Tako ih predobivaju za Krista. To uvijek upali: darovi, dobročinstva, pomoći u nevolji. Ljudi su ipak zahvalni. Radije će te onda poslušati, kad im govorиш duši.

Nosim svoga brata. Djevojčicu, koja je nosila svoga mladeg brata, sažaljivao jedan prolaznik: »O, ti nosiš težak teret!« A dijete će na to: »Ne nosim teška tereta — ja nosim svoga brata!« Ne će nam biti teško pomoći drugome. To je, kao kad bi ga morao nositi. Sjeti se, da ti je brat po Kristu, brat, koji je bijedniji, slabiji od tebe.

Župnik Ambrozije. Puno se dobra može učiniti, ako iskažemo bližnjemu u nevolji koje dobročinstvo. A može se dogoditi, da se za to traži i velika žrtva, pa i žrtva života. Kako će istom tu žrtvu Bog nagraditi, On koji naplaćuje i čašu hladne vode! U Americi htjeli linčovati crnca. Posumnjali na njega, da je izvršio zločin. U smrtnom strahu pobegne u crkvu pod okrilje župnika don Ambrozija. Taj ga sakrije u toranj. Dodu progonitelji, traže srđito da im župnik izruči crnca. Taj ne će. Umiruje ih. Nagovara ih, da stvar predadanu sudu pa će se vidjeti, tko je pravi krivac. A nipošto im ne će izručiti crnca. Jedan od progonitelja bijesan teškim čekićem ubije svećenika. Iza tog čina ljudi se osvijeste. Crnac bi zatvoren, ali brzo pušten na slobodu, jer se pronašao pravi krivac. Grob junačkog župnika govorio je glasnije od kakove propovijedi: »Stagod učinite jednom od najmanje moje braće, meni ste učinili.« A drugi plod ovog junačkog čina milosrda? Prošlo je više desetaka

Kamensko - Karlovac: Hrv. kat. žene.

Kamensko - Karlovac: Društvo H. K. žena i djevojaka.

godina, a u onom kraju nije nitko bio linčovan, dok se to prije često događalo.

Idite oca Puntigamu! Godine 1926. umro je poznati otac Ante Puntigam, pisac života Petra Barbarića. On je bio veliki apostol djetovorne ljubavi. Osnovao je u Sarajevu »Stol sv. Ante« za siromašne dake i šegrte. Osnovao je »Pomoćnu akciju za Bosnu«, Sabire za siromašne župne crkve. Spremišta milodara nazvao je riznicama siromašnog Spasitelja. Bog sam zna, koliko je nevolja ublažio, koliko je dobra učinio. Neki je franjevac rekao u šali: »Prije se govorilo: Idite k Josipu, a sad se kod nas veli: Idite k patru Puntigamu!«

Vrlo kratka propovijed. Neki londonski propovjednik, zamonjlen da drži kratku propovijed o kršćanskoj darežljivosti, doslovno udovolji molbi. On reče: »Tko se smiluje siromahu, posuđuje Gospodinu, veli Sv. Pismo. Ako vam to uvjeravanje dostaje, ovamo s vašim novcem. Amen.« Slušatelji su se oduševljeno odazvali te su sakupili neobično veliku svotu.

»Kralj prosjaka.« Dne 29. prosinca 1937. umoren je u Šangaju Josip Lopahong, predsjednik Katoličke Akcije, izvanredni dobroćinitelj. Sagradio je više bolnica, brinuo se za sirotinju, zapuštenu mladež, bolesnike. U 20 godina predobio je za svoje dobrotvorne svrhe toliko pomoćnika, osobito trgovaca i tvorničara, da je sagradio i uzdržavao 20 crkava i kapelica, 5 bolnica, 7 škola, 19 liječarnica, 2 ubožnice, 71 dvoranu za predavanja. Usto se dakako najviše brinuo za duše, osobito za duše onih, koji su bili osuđeni na smrt. Računaju da je on sa svojim pomoćnicima pokrstio do 250.000 pogana. A lako mu je bilo doprijeti do duša, kad je najprije pomogao tijelu u nevolji.

Oznaka učenika Kristovih. Vojnik Pakomije dođe do skrajnosti umoran u egipatski grad Tebe. Dodu ljudi i donesu sve što su god imali da okrijepe njega i njegove drugove. Ganut ovim djelom upita, tko su ti ljudi. Rekoše mu da su kršćani. Na to će Pakomije: »Vjera, koja ulijeva u dušu toliku ljubav prema nevolnjicima, pa makar oni bili i sasvim tudi, mora da dolazi od najvišeg Bića, mora biti prava.« Obrati se i od rimskog vojnika postade pustinjak sveti Pakomije.

Kamensko - Karlovac: Djev. dr. S. L

Koza ga obratila. Neka Bengalka dobije dijete. Kako je bila bolesna te nije mogla dojiti dijete, a usto obitelj bila vrlo siromašna, obrati se otac na misijonara, da mu posudi novaca za kozu. Misijonar zna dobro, da mu taj vrlo siromašni čovjek ne bi nikad mogao isplatiti dug. Kupi stoga sam zdravu kozu i pokloni je siromašnoj obitelji. Bio u blizini neki budista, koji se zanimalo za katoličku vjeru, ali se nikako nije mogao odlučiti, da se da pokrštiti. Ova velikodušna ljubav oca misijonara obrati ga. Poslije reče ženi svojoj: »Gledaj tog svećenika! On mora prositi svaki novčić, a ipak uvijek pomaže nevoljniku. To ja zovem pravom vjerom, kad je tko pripravan sve žrtvovati, pa i isti život za dobro bližnjega.«

»Prošao je dobro čineći.« To je naš Spasitelj i Učitelj bio. Činio je djela milosrda. Idi i ti čini tako! Proslavit ćeš Boga, naslijedovat ćeš Spasitelja, predobit ćeš bližnjega za Boga i dobru stvar, a sebi ćeš pribaviti neprocjenjivih zasluga, kako nas uvjera sam Gospodin.

Petar Gertler D. I.

Čuje se i ovo: „Ima i nevjenčanih, koji ljepše žive od vjenčanih!“

To je istina. Ali sv. Augustin kaže: »Koja ti korist dobro živjeti, ako ti nije dano uvijek živjeti?« Taj »lijepi« život jest samo prividan. Svi oni, koji žive nevjenčano ili su vjenčani izvan svoje katoličke Crkve, trpe u duši teško grizodušje. Kako i ne bi osjećali grizodušja, kad znadu, da im je zatvoren put svetoj ispovijedi i Pričesti, dok ostaju u tom grijehu? Znadu da mogu svaki čas umrijeti, a onda ih čeka strašni sud Božji i vječna osuda u paklene muke ...

Novine mnogo pričaju, kako stradaju priležnici. Javljuju na pr.: »Objesila se djevojka, koju je napustio momak iza sedam

godina ljubavi.« — »Brak iz vinotočja svršio sjekirom.« — »Grozna osveta napuštene ljubavnice.« — »Sin ubio priležnicu oca svoga.«

Tako eto novine svaki dan pišu. Zar to nije već na ovom svijetu strašna kazna za one, koji se ne drže zakona Božjih?... I kad bi se sve te nesreće kroz godinu skupile, ispunile bi veliku knjigu, kojoj se ne bi mogao staviti naslov: »Ima nevjenčanih, koji ljepe žive od vjenčanih,« već: »Dok vjenčani žive kako takonevjenčane nosi đavao prije ili poslije!«

A zašto vjenčani imaju često pakao u kući?

Nije dosta samo vjenčanje. Treba po vjeri živjeti. Mnogi se vjenčavaju iz računa. To je velika pogreška. Oni, koji se iz računa uzimaju, često se iz računa i razilaze. Mnogi žive zlo, jer ne će da imaju djece. Djeca drže roditelje zajedno i onda, kad ljubav ohladni. Ne drži se zakon Božji pa dolazi do nevjernosti, do škandala...

— S kojim ljudima imate najviše neprilika? upitajte kojeg hočete župnika, i on će vam odgovoriti:

— S konkubinarcima!

— Kako to?

— Eto tako. Da se prekine koja nedopuštena veza, treba junaštva. A junaštva takovi nemaju. Takovi ne mogu da podnose župnika, pa dovode u župu krivovjerce u želji da pred svijetom dadu svome priležništvu izgled zakonitog braka... Kako će trpjeti svećenika, koji ne može da ih ispovijedi niti pričesti, koji njihovu djecu smatra nezakonitom, koji ne će ni kuće da im blagoslovi. Ovakvi će se združiti sa svakim protivnikom vjere. To su otrovne baruštine svake župe.

— Kako tumačite toliki uspjeh boljševika na kršćanskom Zapadu? pitao je jedan gospodin neko društvo.

Neki su spominjali gospodarske, neki vjerske, neki političke prilike. Nitko se nije sjetio da upozori na propovjednike slobodne ljubavi, braka na pokus i drugog cvijeća iz bezbožničkih vrtova, kojim komunisti omamljuju svijet. Tu je glava zmiji. Dok se ova glava ne razmrska, komunizam će trovati svijet. Dobre, čiste obitelji, kojima je kršćanski brak svetinja stvaraju neprobojan lanac protiv komunističke navale.

R. Hermon.

Kakovi su temelji tvoga katoličkog rada?

I sveci su bili ljudi. I oni su morali najprije postavljati temelje onoj duhovnoj veličini, do koje su u svom ljudskom vijeku dospjeli. Zato se jako varamo, kad mislimo, da su se sveci rodili kao junaci. Nisu oni savršeni stupili na ovu zemlju, nego su tek neumornim nastojanjem došli do svetačke visine.

Krasnu potvrdu za ovu tvrdnju nalazimo u životu svetoga Ignacija. U njegovu životopisu čitamo, kako se on odmah iza teške bolesti, u kojoj je doživio veliki duševni preokret, uputio u

Garešnica: Kruničarsko društvo.

glasovito sredovječno Gospino proštenište Monserat. Još mu nije noga pravo ni zacijelila i već se dao na taj daleki i naporni put. A što ga je onamo vuklo? Dvije stvari.

Najprije velika želja, da ondje — daleko od svijeta, u visokim planinama i pustinjačkoj osami, a pod posebnom zaštitom Bl. Djevice Marije savjetovali i spovijedali cijelom svom životu. Znao je dobro vitez Ignacije, da se tako dugo neće dobro približiti Gospodinu, dok temeljito ne očisti svoju dušu.

Drugi je razlog, zašto se Ignacije uputio u Monserat, bio taj, da se ondje sav predau službu Nebeske Kraljice, a po Njoj Njezinom Božanskom Sinu.

Prvu i drugu želju izvršio je Ignacije u Monseratu potpuno. Najprije potražio je medu ocima benediktinskog samostana učena i pobožna ispovjednika, kojemu nakon temeljite priprave otkrije cijeli svoj život, svu svoju dušu. Tim je u svom nacrtu učinio veliki korak naprijed. A na sam blagdan Gospina Navještenja probdije cijelu noć uz Njezin oltar u sabranoj molitvi. Pred zoru skine s pasa svoj viteški mač i objesi ga kraj oltara. Za zašto da taj mač dalje i zadrži, kad on i tako više nije ono, što taj mač označuje. On vjerni vitez zemaljskoga kralja, postaje još vjernijim vitezom Krista Gospodina. Viteškim mačem bit će mu odsada ljubav prema Vodi Isusu, revnost za slavu Božju i apostolski žar za spasavanje duša.

*

Možda si i ti, čitaoče, odlučio, da svoj život promjeniš — da od površnog i mlakog kršćanina postaneš dobar i revan vjernik katoličke Crkve. Možda si još i zaželio da postaneš članom kojeg katoličkog društva i da radom u takovom društvu i druge osvajaš. Ako si se uistinu na ove velike stvari odlučio, onda ti je najprije potrebno, da postaviš valjane temelje s voma novom vjerskom životu i apostolskom radu. Naj-

prije ti je potrebna valjana i skrušena isповijed, u kojoj ćeš popraviti sve manjke svoga prošlog života. Dok ne svučeš staroga čovjeka, ne možeš obuci novoga. Dok ne izbrišeš s duše grješna djela, ne možeš u nju pisati dobra i zaslужna djela. Uz to ti treba i čvrsta odluka, da ćeš sav biti božji i crkveni čovjek. Jedino ćeš tako u svojim osnovama ustrajati i uspjeti.

I. Kukula D. I.

Isusova straža

Cedo moje,
Znaš li, ko je
Tu iza tih
Zlatnih vrata?

Zlato malo,
Bi li znalo,
Što tu stoje
Sjajna, bijela
Dva andela?

Majko mila,
Znam sve, znam.
Tu je Isus
Mali sam.

Pa andeli
Sišli bijeli
U taj hram,
Da Mu družbu
Svetu čine.

Tako, sine,
Baš me milo
Tvoje znanje
Začudilo.
Nego, sine,
Kada mine
Prvih dana
Nježni tijek,

Ti mi pamti,
Da tu plamti
Srce Božje
Za te vijek.

Pa mi i ti
Često hiti
U hram taj.
S andelima
Malim tima
Ko andeo
Uz Isusa
I ti sjaj.

Branko Klarić.

Garešnica: Kruničarsko društvo.

Iz misijske žetve

Turnašica. 30.—6. XI. 1938. Turnašićka župa broji preko 3.000 duša, a od tih se za vrijeme misija isповjedilo oko 2.000. Zato možemo reći da su misije uistinu dobro uspjele. Oduševljenje naroda pokazalo se u revnom dolaženju na propovijedi i posebno kod večernjih procesija. Iz svih filijala prisustvovali su u velikom broju. Osnovana je Vojska Srca Isusova protiv psovke, a u Djevojačko društvo S. I. upisalo se preko 50 novih članica. Kolika je još vjera u našem narodu, vidjelo se kod svečane zaključne procesije. Preko 1.000 muškaraca zaklelo se Bogu, da će ostati vjerni svojoj svetoj katoličkoj Crkvi i vršiti Božje zapovijedi. Misijonari su otišli veseli gledajući plodove milosti Božje u vjerničkim dušama.

Stari Gradac. 6.—13. XI. 1938. Veliko slavlje doživjela je ova još mlada župa za vrijeme misija. Narod je oduševljeno hrlio na propovijedi, pa mu je crkva bila premalena, osobito kod večernjih svečanosti. Procesije su bile osobito velike i sjajne. Većina se naroda isповjedilo i oduševilo za pobožnost Srca Isusova. Osnovano je veliko Djevojačko društvo i Glasnik se mnogo raširio. Mladi i poduzetni župnik preč. g. Željak rasprijevrat će ovu vatrū, da ova župa ostane praktična katolička župa. Narod ne će zaboraviti, kad je u subotu veče dizao desnicu sa gorućom svijećom i obećao Majci Božjoj štovanje i ljubav do groba, pa kad je na koncu misija pred crkvom sa suzama dizao desnicu pred raspetim Isusom i obećao mu vjernost u vjeri do zadnjega časa. Dragi narode, bježi od grijeha i čini dobro, da ti sine iza ove doline suza neizmjerno lijepa i sretna vječnost!

Tomo Jagrić D. I., misijonar.

Garešnica: Kruničarsko društvo.

Sombor: Čč. Oci i Braća Karmeličani s podmladkom. U sredini preč. o. general.

Mlada misa u somborskem karmelu

Na najljepšem mjestu grada Sombora diže se veličanstvena crkva sa samostanom Karmelaca, koji je svojom vanjštinom ures grada.

Karmelski Red vrlo je slabo poznat među Hrvatima. Opстоји samo ovaj samostan u Jugoslaviji. Karmelci su osnovali somborski samostan prije 34 godine, koji je prije svjetskog rata lijepo cvjetao. Poslije prevrata (pošto je bio odijeljen od provincije), počelo je redovničko osoblje naglo opadati. Tadašnji poglavar samostana O. Ambrožije Bašić, da predusretne opadanje i da se opet umnože redovnici, osnovao 1925. sjemenište, u kojem će se pripravljati dječaci za svećeničko-redovnički život.

Od prvih dječaka iz toga sjemeništa prvi je svršio nauke i bio zaređen naš domaći sin Bunjevac-Hrvat O. Vilko Dorotić, koji je 8. rujna 1938. s velikim slavljem prikazao Bogu prvu sv. Misu. Bilo je vrlo ganutljivo, kada su ga prije sv. Mise pozdravila malena dječica, sva u bjelini i predala mu trnovu krunu sa štolom. Poslije pozdrava mladomisnik je uz pratnju preč. g. Msgr. Antuna Skenderovića, ovdašnjeg župnika, krenuo u crkvu. Prigodnu propovijed rekao je naš obljubljeni narodni propovijednik preč. g. Hegediš Benjamin, župnik iz Subotice, koji je vrlo sklon karmelskom Redu. Na koru pod svetom Misom pjevao je somborski pjevački zbor »Cecilia«.

Neka novog Poslanika u Vinogradu Gospodnjem obilno bla-goslovni Presveto Srce!

Duhovne vježbe u Suhopolju

Od 18.—25. studenoga 1938. držale su se u našem ubavom mjestancu po prvi puta zatvorene Duhovne vježbe, koje su trajale 3 dana za žene, a 3 dana za djevojke. Pokretač bio naš novi, agilni i na svaku žrtvu pripravni vlč. g. kapelan Vinko Majstorović. U dogovoru sa č. s. poglavicom ovdašnjeg Dječjeg zabavišta uređio je, da se one drže u samostanu. Č. s. poglavarica preuzeila je na se brigu da kroz to vrijeme spremi hranu za sve.

Bilo je 75 žena i 65 djevojaka. Taj je broj bio stoga tako velik, što su svi znali, da će Duhovne vježbe voditi nama još od misija poznati vlč. o. Isusovac Nikola Buljan.

Došao je određeni dan. Sve smo uzbudene krenule ujutro u crkvu, gdje smo prisustvovali svetoj Misi i zazivu Duha Svetoga. Odavle smo pošle u samostan. Nakon zajutarka poše smo

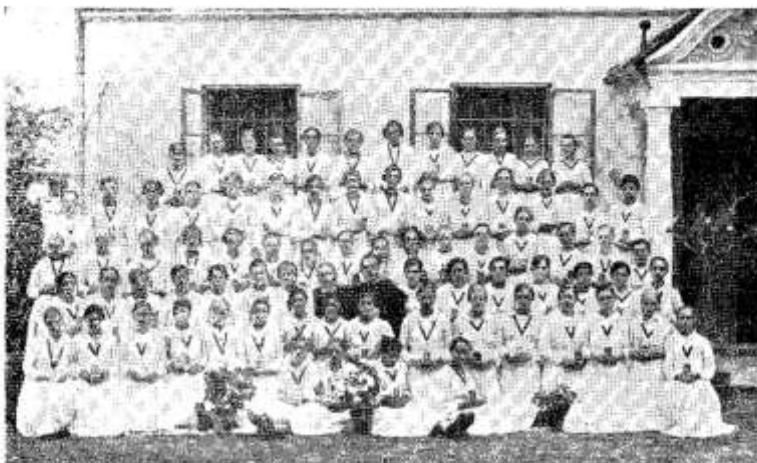

Suhopolje: Duh. vježbe.

u dvoranu za razmatranje. Vlč. Otc. pozdravio nas je sa Hvaljen Isus i Marija. Nakon kratke molitvice počelo je razmatranje. Dnevno ih je bilo četiri. Odmore između pojedinih razmatranja ispunjavale smo molenjem Krunice, obavljanjem Križnog puta, pjevanjem pobožnih pjesama, ispovijedanjem i čitanjem iz Života svecata. U 6 s. imale smo večernju u župnoj crkvi.

Riječi i razmatranja o temeljnim istinama naše svete vjere, o kojima svijet tako malo danas razmišlja, usjekle su se duboko u našu dušu. Svršetak Duhovnih vježba bio je popraćen dubokim uzdahom sviju: Samo da nisu tako brza završile i neka dragi Bog dade, da budu opet što skorije. A i naši muževi žele da ih i oni obave.

Koliko su nas duševno preporodile i okrijepile, pokazuje i to, što je crkva sada mnogo više posjećivana. Prije Duhovnih

Vivodina: Djev. dr. S. L.

vježba bilo je svaki dan kod svete Mise i Pričesti uz časne sesire samo nekoliko osoba, a sada prima svetu Pričest svaki dan do 50 osoba.

Zahvaljujemo se vlč. g. kapelanu i č. s. poglavarici Zdenki. No posebnu hvalu izrazujemo vlč. o. Isusovcu Nikoli Buljanu, koji je, premda sada drži neprekidno po svim našim hrvatskim krajevima misije, ipak našao vremena da i nas vjerski uzdigne. Hvala i č. s. Cvjetki, koja je čitav dan proboravila uz nas, kao i č. s. Androliki, koja je čitav kuhinjski posao imala na svojim ledima i vanrednim umijećem vodila. Bog neka im svima naplati!

Jedna od prisutnih.

NAJLJEPŠE PJESENKE.

Najčišće od svih jesu vode one,
Što ispod zemlje kroz kam k moru rone,
Što samo more vir im zna i prima
I sveđ im vraća cjelov cjelovima.

Najljepše od svih pjesama su one,
Što sakrivane u duši romone,
Što samo Bog ih zna i rad ih sluša,
Što u sve vijeke pjevat će ih duša.

P.

Zakanja: Djev. dr. S. I.

Žalosno iskustvo

Samо nešto ћu vam pripovjediti o svom znancu. Do nedavno bašio se životom i snagom, mladošću i razuzdanošću. Mnogi su ga se bojali, a on se time dičio. U selu bez njega nije bilo ni svade ni grijeha. Bio je među prvima, ali u nečasnim poslima. Općenito se govorilo: Svako zlo od njega potječe.

Ali dogodilo se nešto, što on nije očekivao. Ozbiljno je obolio. Zaprijetila je i smrt. Došli su i zadnji časovi. Dok je njegovo tijelo hvatala mrtva obnemoglost i nemoć zatvarala oči, dotle mu se otvorio duhovni vid. Tada je prikupio još ostale jakosti i bolno priznao svoje mladenačke grijehе. Zadnje je riječi upravio bratu. Govorio je iznemoglo prekidajući govor:

— Brate moj, viđiš li da me nije... Uči se na meni! Mogao sam bez ovog biti, ali me zanese luda mladost. Grijehu se podadon i grijeh me dovede na ove grane. Samo ne daj, Bože, duše izgubiti, svakako tijelu života nema. Nego moj brate, dobro djecu odgajaj, da ne bi ovim mojim putem pošli. Da su kojom srećom mene moji bolje odgajali, ne bih ovog dopao.

Na žalosnom iskustvu drugoga mnogi se je podučio. Zato vam ovo i napisah, dragi čitatelji.

ar.

Glasnik pita svoje čitatelje

Prava se katolička obitelj poznaje i po tome, kako vrši svoju nedjelju dužnost. Jedan je dan u sedmici Bog pridržao za se. Taj dan treba Bogu doista i dati. Ali ga je Gospodin donekle i za nas ustanovio: da se i mi duhom i tijelom obnovimo.

Kako je lijepo vidjeti, kad dobre katoličke obitelji sprovode nedjelje onako kako treba. Na žalost u današnja vremena toliki katolici tako slabo mare za nedjelju. Ode se već u subotu popodne na tako zvani »vikend« i vrti se kući u nedjelju kasno u noći ili tek drugi dan ujutru. Drugi opet spavaju do pred podne ili su tobože silno zaposleni, pa ne dosegaju na sv. Misu. Ima ih, koji idu službi Božjoj ili dodu u crkvu na koji čas, a popodne idu na bučne i pogibeljne zabave. Ipak je utješno, što mnoge katoličke obitelji svetkuju nedjelju pobožno, upravo uzorno. Ali im zato Bog i daje svoj blagoslov. Iza boguugodno sprovedene nedjelje čovjek je tijelom i duhom odmoren, okrepljen, obnovljen.

Glasnik moli svoje čitatelje, da bi mu opisali, kako se u njihovim obiteljima svedkuje nedjelja. Takve opise iznijet će onda Glasnik (dakako bez imena) svojim čitateljima na slavu Božju, a na duševnu pobudu mnogih.

Možda se već subotom popodne vrše priprave za nedjelju: čisti se kuća, izabire odijelo (a ne istom u nedjelju!), ide na večernju i na sv. ispovijed, dogovara, tko će ići na ranu, a tko na pučku sv. Misu itd. Valjda se što posebno dodaje kod večernje molitve. Opišite zatim, kako počinjete samu nedjelju. Kada se ustaje i ide na sv. Misu, da li se ide k sv. sakramentima, nosi li se sa sobom krunica i molitvenik, daruje li se u crkvi milostinja? Mnogi će gledati da slušaju pod pučkom Misom i propovijed. Šta rade oni, koji moraju ostati kod kuće kod bolesnika ili nejake djece? Da li se zanimaju za nedjeljno evangelje i sadržaj propovijedi? Kako se sproveđe prije podne (šetnja ili posjet)? Poslije podne: odmor, čitanje nabožnih časopisa, lijepih i poučnih knjiga, posjeti bolesnika, djela milosrda? Ide li se na kršćanski nauk i na večernju? Kako se završuje nedjelja, da li kojom posebnom kućnom pobožnosti?

Može i pojedini čitatelj opisati, kako on posvećuje nedjelju, što je njemu najdraže, što ga potiče na pobožnost.

Glasnik se nada, da će ovakovi istiniti opisi iz kruga štovatelja Presv. Srca Isusova naći zanimanje i potaknuti mnoge, da sveto i s duhovnom radošću izvrše svetu treću Božju zapovijed.

Uredništvo.

Slike Presv. Srca Isusova

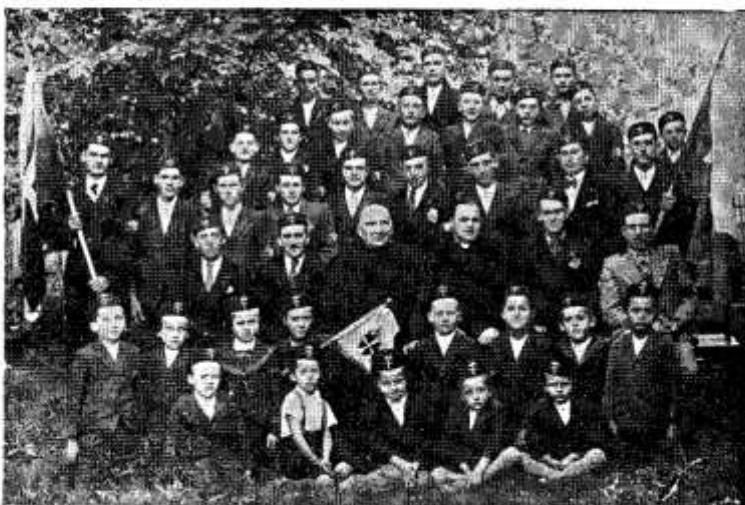
za posvetu obitelji mogu se dobiti kod Uprave Glasnika Srca Isusova uz cijenu od 3 din. (poštom 5 din.) (veličina 30 × 40 cm.) Na svakih 10 kom. dobije se 1 na dar.

Čuvaj se ružnih slika i novina

Za Djevojačka društva Srca Isusova

Ako igdje, a to osobito ovdje vrijedi: »Djevojko, pazi na sitnice!« I one male vijesti u novinama, a besramne, mogu jako pogibeljne biti za tvoju dušu. I onaj sitnim slovima štampani podlistak, i oni oglasi o ružnim sastancima, i štokoja slika mogu prouzrokovati potpunu tvoju propast. Zato budi oprezna, kad god dođe u blizinu kakovih novina, oprezna u čitanju romana, o kojima nisi posve sigurna, da su dobri, katolički romani.

U proljeće 1928. saznadoše u Pragu za žalosnu sudbinu jedne tamošnje djevojke. Ona je pročitala samo jednu k r a t k u v i j e s t u zlim i nekršćanskim novinama. Vijest je glasila, da djevojke lijepe stasa mogu u Americi naći sreću i bogatu udaju. Neoprezna djevojka odsad dane i noći mislila je na Ameriku i bogatašku udaju. Napokon stvorila odluku i otputovala u Ameriku. U New Yorku za početak našla je mjesto odgojiteljice u jednoj bogataškoj obitelji. Tu se upozna s jednim lijepim Španjolcem i zamalo bila ugovorena ženidba, razumije se civilna... Vjenčano putovanje bilo određeno na otok Kubu. Tamo je Španjolac povede u kuću nekog Kineza i tu ovu mladu djevojku otriju i u tom beznadnom stanju prevezu u ludnicu. Otmu joj sav novac i cijelo imanje. S upraviteljem ludnice

Kutina - Repašnica: Križari.

bilo je zdogovoren, da je ne pušta na slobodu, pa tako je ona kroz čitave godine ostala u toj strašnoj kući. Napokon iza duljeg vremena uspjelo joj poslati pismo sestri u Prag, da je spasi.

Kakova užasna nesreća od jednog samo pogleda u bezbožne novine! Male kapljice vode, što stalno polako padaju, znadu probiti i najtvrdje pećine. Toliko puta se može vidjeti, kako katoličke djevojke čitaju nekatoličke časopise i gutaju pogledima besramne slike.

Bilo to u velikom modernom gradu. Svećenik stao kraj kioska gdje se prodavaju časopisi, slikovnice i novine, pa mirno promatrao. Od 60 kupaca, koji su kroz to vrijeme došli, samo je jedan kupio čisto katoličke novine, a to je bio sam ovaj svećenik.

Sve je oko nas poplavljeno slobodarskom ili bezbožnom štamponom, zato oprezna budi, da te ne upropasti.

Rumunjsko selo Misleo zadesila je g. 1929. užasna nesreća. U blizini su veliki izvori petroleja, a jedan od tih izvora naglo nabujao i kao rijeka provalio s 40.000 litara petroleja. Na nesreću došao ovaj petrolej u doticaj s vatrom i cijela rijeka planula ogromnim ognjem i sve spalila oko sebe, kuće, polja i mostove. Uzaludni su bili napori vatrogasaca i čitavih stotina radnika, oganj je izgledao velik kao planina.

Toj ognjenoj poplavi zar ne sliči poplava zle štampe po ulicama, trgovinama i kolodvorima? S pravom je onda mogao pobjedosno kliknuti bezbožni francuski ministar Combes: »Zla štampa otrglja je Crkvi dvije trećine i više, ona je otrglja tri četvrtiny vjernika.« Zato oprezna budi, da ne pustiš ni jednu iskru tog ognja na mirne poljane svoje duše.

Ulicama Beča jurio je auto. Njime je ravnao mlad šofer. U Lechtalerstrasse projuri kraj jedne djevojke. Šofer hoće da je bolje pogleda i okreće se za njom, ali taj čas auto udari u stablo od drvoreda, pukne staklo i šofer razbije glavu. Izlio mu se mozak i na mjestu ostao mrtav.

Sve to radi male neopreznosti, radi sitnice, ali zanemarene ... Tako i tebi samo jedan pogled na nepristojnu sliku ili sitnu vijest u novinama ili pripovijest podlistka može više naškodit nego čitav mjesec običnog života.

Sveta Terezija Velika opisuje u svom životopisu veliku pogibelj, do koje ju dovelo čitanje taštih, iako ne zlih knjiga u njenim mladim godinama. Veli, da ju je to dovelo do hladnoće prema Bogu i kreposti i do samodopadnosti i do traženja, da je drugi vole i ljube pa napokon to došlo do toga stupnja, te je bila u pogibelji da se navike izgubi.

Zato, katolička djevojko, reci sama sebi: »Ako je takovo čitanje bilo pogibeljno i samoj sv. Tereziji, koliko je onda pogibeljnije za me, koja nisam tako sveta ni jaka duha pa ču zato biti oprezna i paziti ču na sitnice, a to sve iz ljubavi prema dobrom Srcu Isusovom, ljubitelju čistih i nevinih duša.«

N. Buljan D. I.

PITANJA I ODGOVORI

Radim cijela nedjelju u tvornici. Crkva mi je daleko tri kilometra. Put je slab. Da li grijesim, ako nedjeljom ne idem k Misi?

Jedina daljina od 3 kilometra još ne ispričava zdrave vjernike od sv. Mise. Ali ako k tomu razlogu pridode drugi, n. pr. što ružan put, vrijedi izgovor za one dane, kad je doista ružno vrijeme.

Isus veli: Molite se, da ne morate bježati zimi ili u subotu. Zašto ne u subotu?

Neposredno se tu radi o propasti grada Jeruzalema. Židovi su tada još ukočeno držali sve sručne propise svoje pretjerane predaje o suboti, pa bi zato u subotu osjećali osobite poteškoće.

Moj muž psuje sunce. To mu je jedina kletva. Da li je to smrtni grijeh?

Ako bi vaš muž psovao sunce kao stvor Božji i pri tom mislio na taj odnos k Bogu, teže bi sagriješio, nego onda kad psuje ne misleći na taj odnos k Bogu.

Zašto Bog ne spriječi svaki grijeh, premda bi mogao da učini?

Bog pod prijetnjom vječne propasti najobziljnije zabranjuje svaki teški grijeh, ali ga većinom ne spriječava silom, jer je čovjeku dao slobodu i u svojoj premudrosti znade iz naših grijeha vaditi dobro, kako je i umorstvo Kristovo pripustio na vječnu slavu svoju i na spasenje svijeta.

Koji su to »siromašni duhom»?

To su oni, koji, makar možda i bogati bili, ipak duhom ne prijanaju neuredno uz blago zemaljsko, pa i oni siromasi, koji rado podnašaju siromaštvo uzdajući se u plaću rajska. U višem su smislu prema sv. Augustinu siromašni duhom oni, koji su posve odlijepljeni od svih prolaznih dobara, časti i želja, te žele samo naslijedovati siromašnog, prezrenog i patničkog Isusa. —

Vjernici dobivaju na sv. Prcesti samo Tijelo Isusovo. Zašto ne dobivaju i presvetu Krv?

Vjerska je istina, da svi vjernici u svakoj sv. Prcesti primaju živo Tijelo Isusovo, dakle i presvetu Krv. Crkva je iz veoma mudrih razloga za vjernike u zapadnoj Crkvi uvela Prcest pod jednom prilikom. Uostalom, danas smije i svaki vjernik latinskog obreda primati sv. Prcest pod obje prilike u crkvama sjedinjenih istočnjaka, kao što i oni smiju primiti sv. Prcest kod nas pod jednom prilikom.

Kako to, da su Adam i Eva sveti, kad ih je Bog istjerao iz raja zemaljskog?

Kad bi ih Bog istjerao iz raja nebeskoga, onda biste mogli pitati, kako da su ipak sveti. Istina, ni tada nisu sveti bili, kad ih je Bog istjerao iz raja zemaljskoga. Ali im je Bog ipak baš tada obećao Spasitelja, Sina velike Zene, koja će satrvi glavu Zmiji. Živo vjerujući i uzdajući se u ovog Spasitelja činili su pokoru diljem svog života i tako su se dostojno pripravili, da im Bog oprosti grijehu poradi predviđenih zasluga Kristovih. A komu je Bog sve grijehu oprostio, taj je svet, to jest ima onu bitnu svetost, koja stoji u stanju milosti Božje.

Moj drug i ja molili smo jedan za drugog. On više ne moli za me. Smijem li i ja prestati s molitvom za njega?

Ako bi se radilo o posebnoj molitvi i o ugovoru sklopljenom između vas dvojice, iz vjernosti prema obećanju mogao bi drug vaš pod laci grijeh dužan biti, da i on dalje moli za vas, kako i vi za njega. Ali dužnost, koju imamo da se molimo za bližnjega, obično se ne proteže ni na posebno obećanje ni na posebnu molitvu. Nego mi ispunjamo ovu svoju dužnost time, što i druga svoga uključujemo u svoje redovite molitve, ili time što druga ne isključujemo iz svojih molitava.

Da li se smiju čitati knjige, koje izdaje Watch Tower Bible u Beogradu?

Zabranjeno je čitati ili zadržati svaku bibliju, koja nije od Apostolske Stolice ili od katoličkih biskupa odobrena. Takve su spomenute knjige.

Može li grješnik dobiti odrješenje u isповijedi, ako rekne, da će se ubiti?

Tko promišljeno i svjesno takvo što rekne ili pak samo čvrsto odluči u svom srcu, smrtno grijesi, i dokle se nije od srca pokajao ili tu odluku opozvao, ne može dobiti valjanog odrješenja.

Smijem li ostaviti zakonitoga muža, kad vidim da me mrzi? Imamo djecu.

Protalna mržnja muža na ženu nije nipošto dovoljan razlog za ženu, da ga ostavi; po gotovo nije, kad ima tu neodgojene i neopskrbljene djece. A gdje se radi o stalnoj mržnji muževoj na ženu, ova bi se najprije morala ozbiljno ispitati, da li je možda sama skrivila tu mržnju ili joj dala povoda, da taj povod ili uzrok mržnji što prije odstrani. Ako je žena posve nedužna, trebalo bi najprije da pomoci gospodina župnika ili člana duhovnog ženidbenog suda ili drugog prikladnog posrednika ozbiljno pokuša, da dode do stalnog izmirenja. Vrijedi i ovde ona Kristova: »Što je Bog sastavio, ljudi neka ne rasstavljaju.« Bog će jednoć veoma strogo suditi onim ženidbenim drugovima, koji tako lakoumno ostave druga i dadu povoda vlastitom ili drugovu preljubu i zanemarivanju dječeg uzoja.

Da li se mogu pokojnici prikazati tako da ih vidimo?

Uz dopuštenje Božje duše pokojnika mogu se istina pokazati nama, ali nikada na Bogu mrški spiritistički način. Tu se vazda krije varka ljudska ili vražja ili obično obadvoje, a teško grijese svi oni, koji takve spiritističke sjednice prireduju ili im prisustvuju. Gdje se pak radi o drugim ukazanjima mrtvih, treba imati na umu, da Bog takvih ukazanja ne dopušta bez posebnih i Boga dostoјnih razloga. Kada tko dan i noć misli na pokojnika, može se dogoditi, da mu se u noćnom snu i maštanju vraćaju slike pokojnikove ili dalje da sanja o pokojniku i o takvim tobožnjim razgovorima s pokojnikom. Redovito vrijedi ovde riječ: »San je laža, a Bog je istina.« U iznimnom slučaju, gdje je sve Boga dostoјno, moglo bi se dogoditi, da n. pr. duša u Bogu usnulog djeteta utješi žalosnu majku ili opomene živog rođaka u snu na ono, što je dužan učiniti. To se u životu sv. Ivana don Boska i svete Margarete Marije Alakok kadikad dogodilo; ali i tu treba dobro ispitati sve prilike, prije nego se uvjerimo o djelovanju Božjem u takvim viđenjima. —

Zašto Crkva dozvoljava toliko vrsti redovnika i redovnica?

Zar će se sama Crkva opirati očitom i čudesnom djelovanju Božjem u kod osnivanja i širenja tolikih redova? »Ovdje je prst Božji!« Tako moramo uskliknuti, kada promatramo doista čudesnu povijest osnutka, razvitka i procvata tolikih duhovnih redova i zadruga, osnovanih na veću slavu Božju i na duhovno i tjelesno dobro bijednoga svijeta.

Zašto sv. Otar Papa govori n. pr.: »Mi Vam šaljemo blagoslov», a ne: »Ja Vam šaljem blagoslov?«

Jer se kao duhovni vladar vjernika u službenom govoru služi poput drugih vladara tako zanim „pluralom veličanstva“.

Ako muškarcima nije dozvoljeno da u crkvi imaju šešir, zašto je to dozvoljeno ženskim?

Već je sv. Pavao odredio, da ženske ne dolaze u crkvu otkrite glave nego pokrivene koprenom ili drugaćije; no muževima nije dao te zapovijedi. Evo njegovih riječi u prvoj poslanici Korinćanima (11, 4—5): »Svaki muž, koji se moli ili ororokuje s pokrivenom glavom, sramoti glavu svoju. A svaka žena, koja se moli... gologlava, sramoti glavu svoju, jer je svejedno, kao da je do kože ostržena. Jer ako se ne pokriva žena, neka se striže; ako li je pak ružno ženi strići se ili glavu brijati, neka se pokriva. Ali muž ne treba pokrивati glave, jer je slika i slava Božja, a žena je slava muževlja...«

Sestrnji: Dj. dr. S. L

VIJESTI

BRINJE. Već su tri godine, otkako postoji naše Djevojačko društvo S. L. Sveta Prijest podržaje nas u revnom nastojanju oko dobra. Revno pristupamo Stolu Gospodnjem, da okrijejimo duše. Nabavile smo i barjak, komu je kumovala štovana gđa Prpić. U svibnju i listopadu obavljale smo marljivo pobožnosti prema Majci Božjoj, a u lipnju prema Presv. Srcu Požrtvovnu učiteljicu gđicu Mariju Marušić, koja nas je i sastavila u ovom društvu, izabrala smo za počasnu glavaricu, koju ćemo uvijek s počitanjem slušati. Ima nas sada 40 članica, 40 podmlatka. Harne smo svom duhovnom vodi, koji nas neumorno upućuje u lijepi kršćanski život. *M. P. - M. L., revniteljice.*

JOSIPDOL KOD OGULINA: Pošto se glavarica našega Djevojačkog društva S. L udala, izabrana je nova. Društvo lijepo napreduje.

Kata Favlić, glavarica.

VELEŠEVAC: Punu godinu dana ostala je naša siromašna župa Veleševac bez duhovnoga pastira. Narod bio veoma zapušten i tako rekuć predan na milost i nemilost samomu sebi. Molili smo se Presv. Srcu Isusovom, Srcu Velikoga Svećenika, da nam pošalje svoga svećenika, da ne lutamo kano ovce bez pastira. I Presv. Srce čulo je vapaje naše te nam poslalo svoga vrijednoga slуга svećenika preč. g. Ivana Suića, bivšega katehetu u Varaždinu. On je osvojio srca naša za ljubav Krista Kralja, za Presv. Euharistiju. Osnovao društvo križara i križarica, malih i velikih koji često pristupaju Stolu Gospodnjemu. Cijela se župa u temeljima obnovila i posve preporodila po Presv. Srcu.

Franjo Cubanec.

GARAŠNICA: Kruničar-ko društvo osnovano je ovdje 1936. Barjak je izradio Stjepan Šajnović za 2.500 d. 9. listopada 1938. bio je vrlo svećan. Iz Zagreba je došao vlc. o. Jordan Viculin, koji je izrekao zanosnu propovijed o sv. krunici, zatim je blagoslovio zastavu. Samo se po sebi razumije, da bi ta svećanost bila samo parada, kad ne bi bilo onog glavnog, a to je, da su se svi članovi Bratovštine isповjedili i kod svećane Mise pričestili. Time su učinili najveću čast Kraljici sv. krunice. Samo s krunicom u ruci, s molitvom na ustima a sa Isusom u čistom srcu neka i dalje ovo društvo živi, raste i napreduje! Bog živi!

Marija Janković, glavarica.

† Marija Ugrin.

mila i draga, na neizrečenu bol i žalost svojih roditelja i svoje braće, koji ne mogu zaboraviti njene dobre.

Drugarice.

BRIBIR-VINODOL. Smrt naše članice Marije Ugrin.

Ljubila je i poštivala svakoga. I one, koji su je svojim ujedljivim jezikom progonili. Sve je to ona velikodušno podnosiла, preko svega prelaziла s riječima: »Ah što mi tko može, dok je uza me moj Spasitelj! Vršila je kao članica društva svoje dužnosti točno, primala je sv. Prciest svaki prvi petak a i više puta. U svibnju i listopadu je marno polazila na propovijedi i sv. krunici. Glasnik Srca Isusova redovito je primala, a ove godine je uzela još i sv. Josipa, kao da je slutila da će doskora trebati njegov zagovor za sretnu i blaženu smrt. Bila je sretna da je u zadnji čas primila dragog Isusa u svoje srce i posve odana u svetu volju Božiju molila je i zazivala božansko Srce Isusovo. Potiho je molila svoju omiljelu molitvu: »Isuse blaga i ponizna Srca, učini Srce moje po Srcu svome!« S tim riječima ispustila je svoju plemenitu dušu na žalost svijetu nas, jer je bila mila i draga, na neizrečenu bol i žalost svojih roditelja i svoje braće,

Marica Zdenčaj, glavarica.

ZAKANJE: Četvrte nedjelje poslije Uskrsa imala je naša župa godišnjicu posvetila crkve i ujedno posvetu barjaka Djevojačkog društva Srca Isusova. Za tu svećanost pozvao je vlc. g. župnik dekan iz Lipnika preč. g. Alojzija Springer. Barjak je kumovala naša članica Katica Bukovac. Barjak je darovao naš župljanin Mato Culig. Mi mu se javno zahvaljujemo a Božansko Srce Isusovo neka mu obilno naplati. Na blagdan Krista Kralja imale smo svečano primanje. Pristupilo je 13 djevojaka. Zajedničku sv. Prciest primamo prvoga petka.

Marica Zdenčaj, glavarica.

SREDNJE SELO ŠOLTA: Hvala Bogu navršilo se je 13 godina, otkako u našoj župi opstoji Djevojačko društvo S. I. Lijepo napreduje. Svakog prvog petka pristupamo na svetu Prciest a svake prve nedjelje imamo sastanak, na kojem nas preč. g. župnik potiče na što veće štovanje Presvetog Srca. Svečano smo proslavili blagdan Krista Kralja. Brinemo se za crkveni nakit. Dao Bog da naša srca budu združena s Presvetim Srcem te veselo i neustrašivo stupamo naprijed.

Jozica Parunov, glavarica.

Za članove Apostolstva Molitve

izašla je u nakladi našega Glasnika ukusna kovinska značka sa natpisom: »Dodi Kraljevstvo Tvoje«. Cijena je po kom. 2 din. (prije 5 din.). Za poštarinu treba dodati 1 din. Naručuje se kod:

Uprave Glasnika S. I., Zagreb I/147.

POKOJNI PRETPLATNICI

Brod n/S: Franciska Božeglav. Kutjevo: Gajić Manda. Ljubljana: Marija Božić. Pittsburgh: Milošević Manda. Čačinci: Gajski Lucija. Gospic: Matajia Matija. Crikvenica: Nikola Car. Split: Matošić Filomena. Mostar: Kelava Ana. Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetliла njima!

ZAHVALNICE

Zagreb. Prije godinu dana obolio sam teško na plućima, i po savjetu liječnika potražio liječku u sanatoriju u K. Ispočetka je bolest kretala na bolje, dok se nije prije Uskrsa prošle godine stanje naglo pogoršalo. Jesti sam mogao vrlo malo, san bio nemiran, nastupila je velika klonulost. Iza Uskrsa započeh s velikim pouzdanjem devetnicu na čest sv. Andriji Boboli, mučeniku-isusovcu, uz toplu molbu da ozdravim, ako to Bog hoće. Tijekom devetnice spala je temperatura, počeo sam normalno jesti, i uopće se stanje vidno popravljalo. Već iza dva mjeseca ostavio sam sanatorij, pa već obavljam svoje staleške dužnosti. Od svega srca zahvaljujem na toj milosti Bospodinu Bogu i sv. Andriji, preporučam svima da se uteku u njegov sveti zagovor. *M.*

Slavonija. Imala sam ranu na ledima. Bila sam kod liječnika, ali mi nije bilo bolje. U velikoj nevolji obratila sam se devetnicom Presvetom Srcu i bila sam uslišana. Hvala mu i slava! *M. S.*

Slavonija. Imao sam poteškoća kod kupnje jedne kuće. Pomoglo mi Presveto Srce. — Bio sam u strahu radi poroda svoje žene. I tu je pomoglo Presveto Srce. Osvjedočio sam se, da Srce Isusovo ne zapašta one, koji ga zazivaju u pomoći. *K. D.*

Aleksandrovo MZ Milosti od Presvetog Srca. *Anacortes* KD Milosti po zagovoru sv. M. Terezije. **Babina Greda** KT Zdravlje i druge milosti. — **GS Pomoć u bolesti.** Beograd VM Uslišana moleći devetnicu. **Bočkinci NS** za sreću u gospodarstvu. **Bukovec NN** Ozdravila kćer. **Cerić MG** Pomoć. **Cerna KK** Milosti. **Cleveland SH** Sretna operacija. **Daruvar JM** Mnoge milosti. **Dubrava KS** Veliike milosti. **Dakova DM** Ozdravio sin. **Fak SR** Sretna operacija. **Gola MR** Presv. Srce pomoglo me u raznim neprilikama. **Gospić AK** Veliike milosti. **Gundinci DjV** Uslišani. — **BU** Zdravlje se poboljšalo. **Gunja MV** Pomoć u velikoj nevolji. **Jelsa MS** Milosti. **Lovorino PP** Milosti. **Lukač MP** Bolest posve popustila. **Ljubljana IS** Veliike milosti. **M. Sobota** Uslišana. **Novomesto ST** Milosti. **Odra JK** Pomoć u velikoj bolesti. **Olič AG** Sretan porod. **Otok BŠ** Milosti. **Palić SR** Pomoć u mnogim nevoljama. **Petrovaradin MJ** Uslišana molitva. **Podgajci JA** Sretno prošao kroz velike neprilike. — **FP** Ozdravila. **Pregrada PV** Potpuno ozdravio. **Prizren SM** Milosti. **Račinovec JS** Ozdravila po zagovoru sv. Ane. **Ruma MN** Sin dobio namještaj, mnoge milosti. **Sarajevo AS** Primljena dobročinstva. **Senj KP** Uslišana molitva za život muža. **Steelton LT** Milosti. **Sv. Durad VC** Pomoć u bolesti. — **KS** Pomoć u bolesti očiju. **Skrljevo MŠ** Milosti u bolesti. **Travnik MŠ** Pomoć u bolesti djeteta. **Velika Ves PK** Ozdravilo djetete. **Vis MT** Milosti. **Vrbnik CL** Željeno zdravlje. **Zagreb MT** Milosti. — **ZJ** Pomoć u potreblama. — **OL** Štićenica položila ispit. — **DB** Milosti. — **LJ** Pomoć u školi i zdravlju. **Zlobin JM** Milosti. **Zlatar VE** Dobročinstva. — **OS** Pomoć.

GRADNJA CRKVE U BITOLJU.

U Ohridu (župa Bitolj, biskupija Skoplje, Vardarska ban.), gdje je bila prije nekoliko stotina godina kat. nadbiskupija, gdje su radili učenici slav. apostola, danas nemamo ni kapelice. Sv. Misu moramo služiti po privatnim kućama, što je skopčano s mnogim poteškoćama. A naši katolici, koje je služba dotjerala ovamo, nemaju mesta, gdje bi se zapatšteni među inovjercima mogli duhovno okrijepiti. Njihova djeca nemaju pojma o kat. svetištu. Velika je to šteta za Crkvu i narod. Spasavajmo!

Hoćemo zbog toga sagraditi u Ohridu malu kapelicu posvećenu slav. apostolima sv. Cirilu i Metodu. A nemamo sredstava. Ali vjerujemo u Božji blagoslov i Vašu pomoć. Preporučite ovu akciju svojim prijateljima, prikupljajte priloge, milostinju. Pomožite nam! Pomožite potporama i molitvom! — Trebamo i misno ruho, sv. slike, opremu za kapelicu... Za sve već unaprijed: Bog platil! Naš ček, račun kod Pošt. šted. Skoplje: 82-693, Kat. župni ured, Bitolj. *Alojzij Turk, župni upravitelj, Bitolj.*

D A R O V I

Za obnovu i popravak Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Babić Matejka 1 dol; Bahovec Gabrijela 60 d; Božić Janja 10 d; Cihlarova Magdalena 35 d; Čuturaš Marija 10 d; Durinac Stjepan 10 d; Dolenčić Irma 20 d; Domitrović Stjepan 10 d; Dmjan Dragutin 5 d; Flis Doroteja 5 d; Franciskovich Uršula 10 d; Freisleben Julijana 20 d; Golub Jagica 10 d; Jagačić Marija 25 d; Janeš Suzana 15 d; Kolarić Đuro 10 d; Kozjak Rozika 50 c; Kružić Ljubica 10 d; Machina John 50 c; Malenčić Nadica 50 d; Marinovich Anton 1 dol; Markotić Josip 75 d; Mažar Ana 3 d; Ružič Cecilia 50 c; SS Milosrdnice, Šibenik 20 d; Š Ekspedita 10 d; Sokić Milka 50 d; Stojanović Kata 20 d; Schneider Helena 2 dol; Teterin Marija 20 d; Javor N. 10 d; Vrančić Ana 1 dol; Vučković Miloš 1 dol; Zalar Franjo 10 d; Želić Franjo 10 d; Zorko Stjepan 25 d; Bara Fabijanović 50 d; Terezija Fabijanović 10 d; Marks Rudolf 1000 d; Janko Fabijanić 100 d; NN 100 d; NN 100 d; Zlata Gregorinčić 60 d; Terezija Dončević 20 d; Terezina Rukavina 20 d; Slava Bošnjaković 40 d; P. F. 60 d; Katarina Kolenko 10 d; Ljudevit Missoni 30 d; Marijina Kongregacija Radnika iz Zagreba 913 d; Brajdić Ivan 5 dolara.

Za sv. Mise: Andler Ana 50 c; Babić Matejka 1 dol; Bolkovac Martin 1 dol; Burić Marija 50 c; Car Bara 1.50 dol; Car Jelena 20 d; Čenčić Dragica 20 d; Deković Kristina 20 d; Ferketić Jula 60 d; Flasar Nelli 20 d; Grudak Ana 20 d; Horvat Vera 20 d; Jurković Draga 1 dol; Kadić Ružica 50 d; Katušić Milka 40 d; Katušić Terezija 60 d; Kolar Josipa 20 d; Kolar Rosie 3 dol; Kosarog Julia 1 dol; Lacković Josefina 2 dol; Majić Ana 80 d; Marini Mar 1 dol; Mihaljević Marija 20 d; Mihoković Sofija 20 d; Mutić Ivan 70 d; Mužić Vinka 20 d; Ozanich Franciska 1.50 dol; Ružić Irena 40 d; Zorić Paulina 20 d; Petrović Kata 20 d; Polić Nevenka 20 d; Sertić Danica 1 dol; Sopčić Suzana 1 dol; Stojko Štefan 20 d; Seliga Marija 1 dol; Šimić Ana 20 d; Sneeberger Jack 1 dol; Tarbuck Klara 2 dol; Torbarac Ivan 20 d.

U čast Srcu Isusovu: Abramović Magdalena 10 d; A. K. Kupres 20 d; Beroš Ana 50 d; Dragojević Katarina 50 c; Gabrić Đula 50 d; Hang Petar 20 d; Hrlejović Marica 2 dol; Kiš Nanika 10 d; Kriesbauer Anica 10 d; Majurić Agata 10 d; Mitrović Pavlo 10 d; Lukina Terezija 1 dol; Stipić Rozika 100 d; Stojanović Đuro 20 d; Stražimir Olga 60 d; Vareševac Marija 20 d; Veselovac Manda 10 d; V. G. Sv. Durd 200 d; Zajec Jelka 50 d; Zivar Marija 1 dol; Žic Marija 10 d.

U čast Srcu Isusovu i Marijinu, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. L i P. Barbariću: Bubanj Jovica 40 d; N. N. Zagreb 10 d; Pliskovac Terezija 30 d; Šepić Marija 20 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Abel Marija 100 d; Dencler Juraj 5 d; Dvojković Evica 10 d; Fak Stjepan 1 dol; Grgurovac Manda 1 zlatni dukat, Kačić Jaga 50 d; Jurman Katica 2 lire, Kadić Ružica 100 d; Klemen Cirilo 3 lire, Kolar Rosie 1 dol; Macuka Liberat 2 lire; Marjanović Terezija 10 d; Marušić ud. Nazarenka 5 d; Müller Ruža 15 d; N. N. Bukovec 50 d; N. N. Zagreb 5 d; Novotni Marija 20 d; Pintarić Kata 10 d; Rezonja Juliška 5 d; Ružič Cecilia 50 c; Sarjanović Marija 20 d; Skok Marija 5 d; Stiborski Terezija 10 d; Sučević Katarina 50 c; Tomić Mare 20 d; Vargazon Tonček 5 d; Urban Fanika 10 d; Žemljak Marija 5 d.

Za kruh sv. Antuna: Barić Luka 10 d; Klemenčić Ivka 5 d; Markotić Josip 75 d; Sušec Tomo 20 d; Tomljenović Angela 50 c; Župan Barbara 20 d.

Za ulje »Vječnog svjetla«, cvijeće i nakit u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu: Kozelka Ivo 20 d; N. N. Buenos Aires 3 Pes; Sučević Katarina 50 c.

Za gradnju Svetišta Srca Isusova u Osijeku: Obradović Marica i Tadija 100 d.

Za crkvu u Olovu: Fišer Zora 30 d.

Za fond beatifikacije P. Barbarića: Soša J. Andelka 10 d; Sučević Ana 1 dol.

PREPORUČAMO

vlč. gg. župnicima nabavu
upisnica za Apostolstvo mo-
litve, Djevojač. Društava S. I.
i Bratovštine S. I. — Otisnuta
su i pravila društva.

Cijena upisnica je za :

Djev. društva . . . 1.— din
Apost. mol. (muževi) 0.50 „
Bratovštinu Srca Is. 0.50 „

Narudžbe prima:

Uprava

Glasnika Srca Isusova

Zagreb I/147.

NAGLUHI!

VIBRAPHON
iz temelja novo
pomagalo za sluš,
praktično *nevidiđivo*,
bez struje, bez
žice, bez baterije,
bez ikakvog pribora,
liječnički isprobano
i preporučeno. Tražite besplatno
prospective i uslo-
ve za

30.-DNEVNU PROBU

APARATI VIBRAPHON

(Dep. 31. A.) Zagreb, Boškovićeva 3

Tu odrežite!

KUPON 31. A.

Pošaljite mi besplatno i neobavezno
prospective kao i uvjete za
30-DNEVNU PROBU

Ime: _____

Naslov: _____

APARATI VIBRAPHON

(Dep. 31. A.) Zagreb, Boškovićeva 3

K N J I G E

Dr. med. Margareta Csaba: NJEZINO PROLJEĆE. — Malo imade knjiga koje su pobudile toliki interes kao knjiga vrsne peštanske liječnice dr. Margarete Csaba, koja je izšla na hrvatskom jeziku pod naslovom: Njezino proljeće. — I roditeljima i uzgojiteljima je danas jasno kako velike poteškoće stavlja na njih uzgoj današnje omladine. Moderni život bez vjere i bez Boga — ne pozna i zbacuje svaku svetinju, pa je tako zabacio upravo brutalnom bezobzirnošću i veliku i duboku tajnu — postanka novog čovjeka, djeteta. Ono što su prije o bračnim stvarima saznavali mladići i djevojke u osamnaestoj godini, danas o tom šuskaju i zhivaju šale djeca u jedanestoj i nižim godinama. Knjige, brošure, listovi, »umjetničke« slike, kina — i čitav javni život u seksualnom pitanju ruši sistematski sve. Zlo je to što su mnogi katolici kraj tih pojava slijepi, i osvijeste se tek onda — kad je već kasno. Stoga nam je ko gladnu komad kruba došla knjiga dr. Mar. Csaba, koja je prevedena na više evropskih jezika. Dr. Csaba je žena u zrelim godinama. Ima 40 god. Ono čime si razbija glavu majka — kako će reći svojoj kćerji ono što muči uzgojitelje ženske omladine, ono saznanje što muči mladu djevojku; o postanku ljudskog života, o spolnom pitanju uopće, o tom govori otvoreno, toplo, s vrlo mnogo takta i čudoredne finoće, zrela žena, koja danas prima kao školski liječnik mlade pacientkinje — katolička liječnica dr. Margareta Csaba. — Knjiga se dobiva: Naklada »SPES«, Zagreb, Martićeva 7, broširana din 15.—, uvezana din 25.—.

Weiser-Weber: PUTOVANJE WALTERA KLINGERA OKO SVIJETA. Roman mladića današnjice, koji živi i osjeća potpuno u duhu našeg vremena, ali čiji se duh znade uzdignuti i iznad samo zemaljskog putovanja. Knjiga je

lijepo opremljena. Opseg joj je 196 str. sa 3 krasne slike na finom papiru. Napisao ju je omladinski pisac Franz Weiser, koga već i naša mlađež poznava po krasnoj pripovijesti, koja je bila u tren razgrabiljena — *Svijetlo planina*. Kartonirana, u krasnoj opremi stoji 10 d., a tvrdo uvezano 20 d. — Nitko, ni mlađi, ni djevojka, pa ni stariji neće je prije odložiti iz ruke, dok je sasvim se pročite. Kasnije će je opet čitati iz početka. Knjiga se dobije u svim boljim knjižarama! Ili kod nakladnika: OMKA (Omladinska Knjižnica), Senj.

SV. NIKOLA, biskup, sastavio A. Benković, župnik. Cijena 1 d. Narudžbe: Župski ured Bežlja, p. Teslić, Bosna. Preporučujemo.

Ambrozijs Benković: SVETA KATARINA, životopis, cijena 1 d. Narudžbe kod: Župski ured Bežlja, z. p. Teslić, Bosna. Preporučujemo ovu lijepu knjižicu.

KNJIGE DRUŠTVA SV. JERONIMA ZA GOD. 1939. — 1. Kalendar „Danica“, 2. »Zvijezde Srca Isusova«, pjesničke pripovijesti o ugodnicima Božjim od Isusova Milana Pavelića. 3. »Jedni grade, drugi razgraduju« životopisi današnjih državnika, o kojima svatko govoriti. 4. »Kako se hrani bilje« vrlo korisna knjiga o tlu i umjetnom gnojenju, uputa kako da korisno bilje što bolje uspijeva. Napisao Dr. M. Mohaček. 5. »Ispod Garičke planine« pripovijesti seljaka književnika M. Stuparića. 6. »Majka priča« Pripovijesti iz Bosne, od Viktora Grmovića. 7. »Naša zemlja« pučka geologija od prof. B. Babića. 8. »Žrtva Novoga Zavjeta«, I. Dio pučke liturgike od D. Kukolja. 9. »Gospodarski život na selu« od dra. Milana Ivšića.

OBITELJ U DANAŠNJEM DRUSTVU. Izdao Hrvatski Socijalni Tjedan u Zagrebu, Kapitol 31. Ima 256 stranica. — Cijena: broširano Din 50.—, uvezano u platno Din. 65.— — Novac se šalje Šekom Poštanske Štedionice broj 31.346. — Drugo zasjedanje Hrvatskog Socijalnog Tjedna u Zagrebu bilo je posvećeno — obitelji. Ta je tema uvjek važna, a na ovom zasjedanju H. S. T. obradena je temeljito. Hrvatski metropolita dr. Stepinac te biskupi dr. Njegradi i Msgr. Pušić obradili su pitanje obitelji sa čudorenog i vjerskog gledišta. K tome je održano dvanaest predavanja i govora, u kojima su naši ponajbolji stručnjaci iznijeli odnose obitelji prema društvu, državi, potomstvu, odgoju, školi, Kat. Akciji, suvremenom zakonodavstvu i obiteljskoj baštini. Među predavačima ističe se prijašnji rektor zagrebačkog sveučilišta dr. E. Lovrić i sadašnji rektor dr. A. Živković, zatim sveučilišni profesori i naši javni kulturni radnici. Sav se taj materijal nalazi okupljen u lijepo opremljenoj knjizi »Obitelj u današnjem društvu«, a u knjizi se nalazi i kronika o toku Tjedna, te rezolucije i popis učesnika. Knjiga će dobro poslužiti za propovijedi i predavanja, od nje će imati praktične korist sva društva, a trebala bi da se nađe u biblioteci svake načitanije osobe.

HRVATSKA NARODNA Pjesmarica. Izdao Dr. M. Ujević, Zagreb. U »Hrvatskoj narodnoj pjesmarici« govoriti cijeli hrvatski narod preko svojih pjesama o svojoj prošlosti, o svojim nadama, o svojim čežnjama, o svojoj ljubavi. Tu se nalaze najlepše i najbolje pjesme starca Milovana — fra Andrije Kačića-Miošića, koji je znao bolje od svih drugih hrvatskih pjesnika pogoditi, kako treba pjevati za narod i o čemu treba pjevati. To je zrcalo cijelog hrvatskog naroda od Bratislave do Kotora, od Istre do Subotice — jer se u njoj nalaze pjesme iz svih krajeva, u kojima Hrvati žive. Cijena je »Hrvatskoj narodnoj pjesmarici« 10 Din. Izdanje na finom papiru 15 Din. Uvezano u platno 25 Din. — Narudžbe prima: Naklada »ALFA« Zagreb, Jurjevska ul. 57.

Breiter O.: ABENDGEBETE DER PFARRGEMEINDE U. ANDERER GEBETSGEMEINSCHAFTEN, 230 str., Freiburg, Herder, cijena broš. 1.50 M., uvezana 2.20 M. — U knjižici skupljeni su psalmi, himni, crkvene pjesme. Dobro će doći sjemeništima, skupinama mlađeži, pojedincima. Pisao je kao župnik uveo ove molitve u svojoj župi pa želi da se ove prošire dalje. Knjigu toplo preporučujemo.

P R I L O G G L A S N I K A

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Rodio se
u Klobaku
(Hercegovina)
19. svibnja
1874.

Umro
u Travniku
(Bosna)
15. travnja
1897.

«Od svih puteva, što vode u nebo, meni se čini najkraćim, najlakšim i najpouzdanim onaj, kojim čovjek ide ispunjujući svoje obične dužnosti.»

Č i t a t e l j i m a

U subotu dne 26. studenoga 1938. na svetkovinu sv. Ivana Berchmansa D. L. koga je Sluga Božji Petar Barbarić u svom životu osobito slijedio, predana je Vrhbosanskom Ordinariju preuzvišenom g. Dr. Ivanu Šariću, sarajevskom nadbiskupu, prva službenica molbenica, da svojom redovitom vlašću odredi proces za istraživanje Spisa Sluge Božjega Petra Barbarića, prije nego se počne proces o glasu svetosti, krepostima i čudesima istoga Sluge Božjega.

Milosti Petra Barbarića

14. OSIJEK. — Od trahoma na očima ozdravio. — Franjo Bogdanović.
15. BILA kod Travnika. — Sinčić mi prohodao. — Jela Sučić.
16. Na uhu ozdravio. — Franjo Rajić
17. NEVICA POLJE kod Travnika. — Dijete mi od rođenja neprestano plakalo, više ne plače. — Ivo Martinović.
18. ZAGREB. — Dugo bez namještenja iznenada i na čudan način dobio namještenje. — S. K.
19. SARAJEVO. — Majka od teške bolesti i blizu smrti ozdravila. — Elza Žestor.
20. SARAJEVO. — Sin dobio zaposlenje. — Milka Kučara.
21. GORUŠA kod Bugojna (Bosna) — Bolovi silni u ledjima prestali. — Jela Ivoš.
22. SPLIT. — Bez operacije ozdravila. — N. N.
23. TRAVNIK. — Sin promijenio se na bolje. — N. N.
24. ZAGREB. — Sretno položio ispit. — M. M., sveučilištarac.
25. ZAGREB. — Sretno položio konačni ispit iz matematike. — M. B., sveučilištarac.
26. GLOBOČEC (Hrvatska). — Sretan porod. — A. L.
27. TESANJ (Bosna). — Milosti. — L. J.
28. BREGI (Hrvatska). — Povraćeno zdravlje. — B. H.
29. NOVIGRAD PODRAVSKI (Hrvatska). — Od strašnih grčeva oslobođio se. — K. G.
30. ULJANIK (Hrvatska). — Sin ozdravio na nozi. — Ana Čiper.
31. TOLISA (BOSNA). — Operacija na oku lako prošla. — Miroslav Jurić, dok.
32. BUGOJNO (Bosna). — Poteškoće na putovanju sretno mirene. — N. B.

Kalendar Apostolstva molitve.

VELJACA 1939

OPĆA NAKANA: Napredak Katoličke Akcije.

MISIJSKA NAKANA: Procvat misija u Kini.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bogrđenom Srcu Marijinu sve molitve, djeja i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše urede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikujuš na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 S Ignacije. Oduševljenje za vjeru.	15 S Klauđije Kolombjer. Mjesečni zašt. Ljubav k Srcu Isusovu.
2 Ć Svijećnica. Marijine Kongregacije.	16 Ć Julijana. Katolička neustrašivost.
3 P Blaž (Vlaho). Preplatnici Glasnika.	17 P Donat. Progonjeni.
4 S Andrija Korzin. Apostolat muževa.	18 S Simeon. Umirudi.
5 N SEDAMDESETNICA. Agata. Djekočaška Društva S. I.	19 N PEDESETNICA. Konrad. Dobra štampa.
6 P Tito. Obraćenje grješnika.	20 P Eleuterij. Zahvalnost Bogu.
7 U Romuald. Crkva u Njemačkoj.	21 U Eleonora. Sestre Maloga Isusa.
8 S Ivan Mata. Svećenička zvanja.	22 S Stolica sv. Petra u Antioхиji. Sloboda Crkve.
9 Ć Ciril Aleksandrijski. Obraćenje raskolnika.	23 Ć Petar Damjan. Obraćenje otpadnika.
10 P Skolastika. Ženski redovi.	24 P Matija. Širitelji Glasnika.
11 S Gospa Lurdска. Sveti Otac Papa.	25 S Viktorin. Naši pokojnici.
12 N ŠEZDESETNICA. 7 Utjemeljitelja Zalosne Gospe. Misionari.	26 N ČISTA. Aleksandar. Progonitelji vjere.
13 P Katarina. Grješnici.	27 P Lanđak. Naši biskupi.
14 U Valentim. Mir u obitelji.	28 U Roman. Odgoj mladeži.

OPĆA NAKANA U OŽUJKU: Katoličko svećenstvo.

MISIJSKA NAKANA U OŽUJKU:

Prava kršćana u Palestini i mir Kristov u Kraljevstvu Kristovu.

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomisliće se: Pričestiti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA CLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jedan po volji odabranog dana.

GLASNIK PRIMJETOGA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно u Zagrebu — Urednik: Filip Matić D. I. — Izдавač i vlasnik: Kolegi Bratovstva Presv. Srca Isusova u Zagrebu — A. Alfrević D. I. — Uprava: Zagreb I/147, Palmotićeva 27 — Broj ček. računa: 33896 — Cijena: 15 d. - 3/4 dol. - 8 lira - 250 pengő — Tišak: Tiskarna Časopisa Srca Isusova - A. Alfrević D. I.

Poštarsina plaćena u gotovu

Glasnik Srca Isusova

OŽUJAK 1939
UPRAVA: ZAGREB 1/147

KNJIŽNICA „ŽIVOTA“

A. Bangha D.I.

SVIJET I NADSVIJET

Glasoviti pisac i propovjednik Isusovac Adalbert Bangha napisao je lani knjigu Welt und Ueberwelt, koja izlazi ovih dana i na hrvatskom jeziku kao 2. Knjiga L. Niza »Knjižnice Života«.

Tko se ikoliko zanima za najodlučnija pitanja o čovjeku i njegovu životu, vremenitom i vječnom, naći će u pomenutoj knjizi odgovor na sva ta pitanja, i to u obliku, kako to današnji čovjek želi. Spomenut ćemo sažeto stvari, o kojima se raspravlja u toj knjizi. Najprije se iznose prigovori protiv postojanja nadsvijeta, a onda se psihološki pokazuje, kako je nadsvijet moguć, poželjan i zaobiljan, pa napunja srce čovječje radošću.

Zatim pisac čitača vodi sve dubljem poznavanju Boga i njegove Providnosti u upravljanju čovječjom sudbinom. Osobitu pažnju pisac posvećuje vječnoj kazni, paklu, što najviše i muči čovjeka. Dalje iznosi bezbožnički današnji pokret i njegove uzroke. Isaporeduje njegova djela i djela vjere. Pa kad je to svršio, daje se na crtanje kraljevstva Božjega na zemlji, Crkve. Nikako ne prešuće, nego otvoreno i slobodno priznaje sve pogreške i propuste, i grijehle crkvenih ljudi.

Ali i svi nedostaci Papa, biskupâ, svećenikâ, redovničkih osoba, i kršćana svjetovnjaka nijesu mogli oboriti Crkve, jer je ona Božja ustanova. I Bog je vodi kroz sve klance jadikovce do konačne pobjede.

Koga da ne zanimaju te stvari?! Tko bude tu knjigu čitao, o njoj razmatrao, naći će mnogo utjehe i mira za svoj današnji život, mučan i raskomadan suvremenim neprilikama.

Knjiga se naručuje kod Uprave GLASNIKA SRCA ISUSOVA Zagreb 1/147. — Stoji brošir. 15 uvezana 20 din.

GODINA 48

OŽUJAK 1939

BROJ 3

Sveto i brojno svećenstvo

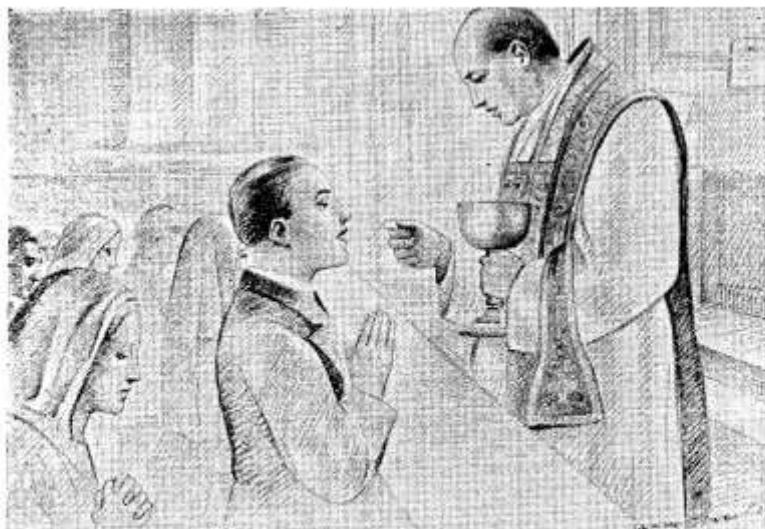
Mjesečna nakana za ožujak, blagoslovljena od sv. Oca.

U ožujku će svećenici vršiti jedan od najtežih svojih poslova: izmirivati će svijet s Gospodinom Bogom u korizmenoj sv. isповijedi. Neizreciva bi bila sreća, kad bi se za taj sveti posao svi vjernici valjano pripravili i svećenici ga dostoјno obavili. Svi bismo bili mila djeca Božja po obnovljenom životu milosti; bili bismo Božji narod. A »blago narodu, komu je Gospod Bog njegov«. Ps. 143, 15. Glavna zapreka, da to ne biva potpuno, jest što se s obje strane svećenička služba ne gleda pravo. I mnogi svećenik izobliči svoje zvanje u pusti »službeni posao«; a po tom i mnogi vjernik misli, da je svećeniku samo »do dobrog kruha«.

Ne, ne, braćo!

Svećenik je duhovni otac. — Svećenik je to, jer zastupa Gospodina Boga, koji neće da bude ljudima samo Gospodar, koga će se ko služe bojati, nego hoće da bude Otac, koga će djeca voljeti i čeznuti, da iz ovog zemaljskog uzgajališta k njemu dodu, da budu u vječnom zagrljaju s njima sretna. Zato im se savršenije očituje Objavom; zato ih čini dionicima svoje naravi po Milosti; zato ih okuplja u svojoj obitelji Crkvi. Svećenik pak tu Objavu tumači, svećenik tu Milost dijeli, svećenik u Crkvi odgaja. »Jer ako imate i 10 000 učitelja u Kristu, ali nemate mnogo otaca. Jer vas ja u Kristu Isusu rodih evandrijem. Molim vas dakle ugledajte se na mene,« veli sv. Pavao Korinćanima. I. 4, 15.

Danas već, hvala dragom Bogu i trudu katol. učenjaka, sva ozbiljna znanost priznaje svijet Duha i vječnu dušu u čovjeku. No još uvjek mnogi ne shvaćaju, da nam se valja svima preporoditi u krstu i pokori; da nam valja biti djecom Božjom u njegovoj obitelji Crkvi; da se samo po uzgoju katoličke Crkve izgradujemo za dostojeće stanovnike Doma Očeva u vječnosti. U koliko se to čvrsto ne vjeruje i u životu ne provodi, u toliko se griješi i sa stra-

Tijelo Gospodina našega Isusa Krista čuvalo dušu tvoju za život vječni. Amen.

ne svećenika, koji se posvjetovnjačuju, i sa strane vjernika, da se ne utiču svećeniku za taj svoj uzgoj, za tu svoju zemaljsku i vječnu sreću.

Kako tjelesni otac dijete svoje treba da hrani, brani i odgaja, tako i svećenik, duhovni otac kao sjena nebeskog Oca, hrani nebeskom hranom vjerske pouke i Prica; brani od utjecaja opaka svijeta i nečastivoga; odgaja bogoslužjem i društvima. Tek tako odgajana djeca Božja puni su članovi ljudskoga društva; bez toga odgoja pusti su »naravni ljudi«, samozivi uživači ili nametljivi oholice. Vršeći pak svećenik ove svoje dužnosti duhovnoga oca, najveći je dobrotvor roda i naroda. Bez svećenika nema ti mira ni duši ni narodima, nema sreće ni u obitelji ni u svijetu.

Svećenika to stoji žrtava. On se u rimokatoličkoj Crkvi odrije miline obiteljskog života, da postane otac duhovne obitelji, župe. Snagu tjelesnog očinstva pretvara zavjetom svete Čistoće u duhovnu privlačivost; tom žrtvom zaslužuje utjehu, jakost i ustrajnost svojoj duhovnoj djeci. Ovom i drugim patnjama u radu i borbi »nadopunjuje nedostatak nevolja Kristovih u tlu svojem za tijelo njegovo, a to je Crkva«. Kološ. 1, 24.

Snagu za te žrtve prima saobraćajem s Ocem nebeskim kroz moljenje časoslova; milost koju treba da dijeli ima u sv. Misi; oslon u borbi ima u biskupu kao predstavniku crkvene stuge i unutra i prema vani. Svećenik nije sam; on raste i vene

Svećenik ostavlja svoju milu i dragu domovinu i putuje daleko među pogane.

s narodom i Crkvom. Takvoga svećenika dati Crkvi znači postaviti novi svjetionik na burnome moru, novi vodovod na suhom.

Godine 1883. borio se u Rimu upravo do uništenja zdravlja za svoje svećeničko zvanje mladi bogoslov Lang; milost je u njemu pobijedila narav i od poniznog mladića razvio se sveti biskup, sigurno jedan od najvećih usrećitelja hrvatskoga naroda.

Godinu dana iza toga borio se opet u Rimu jedan od najjačih talenata naših, pjesnik Kranjčević, da li da dade prednost naravi ili milosti; pobijedila je pusta narav i mi smo imali doduše »pjesnika bola«, ali nismo dobili socijalnog usrećitelja, kakvim se mogao po milosti razviti, da je — vjerovao vrhunaravi. Niti je sam bio sretan niti je druge usrećio. Zamka je bila samog nečastivoga, kad se pred 20 godina i u nas vuklo klerike iz sjeničništa govoreći: »Svetovnjak može za vjeru više učiniti nego svećenik.« Ni za Crkvu ni za narod, a niti za sebe! Svjedoče gorka skustva onih, koji su pošli; svjedoče patnje naroda bez svećenika.

Držimo s ocem! Dogodi se da i koji otac ode krivim putem sa unesrećim obitelj, jer ga ogorčavaju djeca. Da se to ne dogodi našim duhovnim ocima: **čuvajmo svoje svećenike!** Čuvajmo im zdravlje dajući im što im treba za život, bilo to »lukno«, »bir«, nagrada za katehizaciju, podvoz, bilo darovi za svete Mise i prigodom blagoslova i drugih služba. Jer Božja je riječ: »Tko oltaru služi, od oltara treba da i živi... Ili zar je to mnogo da nam se dade tjelesno, kad smo vam sijali duhovno.« 1. Kor. 9, 11.

Čuvajmo dušu svoga svećenika, da ga ne dovodimo u napast sileći ga da pije, dugo u noć ostaje, u zavodljivom se društvu kreće. Ne ogorčujmo im život izbjegavanjem, izgrizanjem, pritješnjivanjem, sumnjičenjem; branimo nasuprot njihovu čast, tumaćimo na bolje njihove riječi i čine, jer oni imadu puno pravo na to: užgajaju se za krepst i žele dati ne samo svakom, što je njegovo, nego još i same sebe za braću svoju.

Teška je zabluda, što se danas govori: »Svećenik je službenik naroda kao i drugi činovnici.« On jest sluga, ali Kristov da narodu dijeli tajne Kristove i u tom on odgovara Bogu Gospodinu i svome biskupu, a ne narodu; još manje pak samovoljnim strančarima. Ne upravlja li pravo, ne vrši li revno, ne živi li sveto, to treba reći crkvenim poglavarima, a ne oca duše svoje povlačiti po jezicima.

Vi pak, rodaci svećenika, ne očekujte da bi vam on priskrbio lagodan život, ne računajte na pristednju i baštinu njegovu, jer vam ne će donijeti blagoslova, a drugima zatvara put k srcu svećeničkom i Božjem. Dapače vi njemu čuvajte zaklonište, da bude odvažniji u borbi.

I vaš sin to može biti! Najveći biskupi i pape bili su prosta roda; svećenstvo je većinom iz puka. Najzdraviji i najčestitiji podmladak je iz seljačkog i obrtničkog doma. Treba ipak i tu pripaziti, jer od roditelja svadljivaca, pijanaca, nečistih, škrtica, lijencina — gotovo je nemoguće da se odgoji čestit svećenik. Ne gurajte u sjemeništa djece slabunjave, nenadarenе, razdražljive, bilo kako nakazne, ili koja su bolovala od tilusa. Ne zamjerite, ako vam takove ne prime ili vam natrag vrate lijene, naprasite, podmukle, lickave, razmažene. U vanjskoj borbi života mogu još takovi spasiti dušu, ali u duhovnoj bi klonili i izgubili se. Crkveni zakon (C. 971.) strogo brani siliti koga k svećeništvu, ali jednako i sprečavati mladića, ako to želi. Teško si prokletstvo navlače već na ovaj zemaljski život djevokke, koje zavode mladiće da ne postanu svećenicima.

Što ćete pak činiti, ako želite svoje dijete vidjeti kod oltara? Prvo i glavno da nastojite voditi ozbiljno bogoljuban život. Neka se drži u vašoj kući svetak i petak; neka se moli ujutro i uvečer, prije i poslije jela; neka se rad i patnje Bogu Gospodinu prikazuju; neka se čita život Svetaca, katolička štampa; neka se djeca ne vode u kino i zabave niti puštaju na ulicu i skitanje, neka se mladiću daje da pomogne siromaha; a u kući da se roditelji i djeca vježbaju u blagosti, uslužnosti, lijepo da govore o svećeniku, osobito o sv. Ocu Papi, te češće prikazuju sv. Pricest za napredak sv. Crkve i dadu koji dar za Misije.

U vrijeme pak, kad već mladić treba da odluči o zvanju, učinite i vi s njime koju devečnicu u čast Bož. Srcu, Majci dobrog savjeta, sv. Josipu i osobnom Zaštitniku. Uputite ga

čestitom svećeniku da se savjetuje; a treba li, podite i sami Preuzvišenom biskupu da govorite o primitiku, jer se sigurnije odbire, kad se pozna roditelje.

Sveto je svećenstvo veliki dar Božji; ali je i plod velikoga truda svih, koji s mladeži dolaze u dodir. Za jedno i drugo treba mnogo moliti. Zato je i osim kvaternih molitava uvedena u nekim biskupijama t. zv. »svećenička subota«, da se moli i žrtvuje za svećenički pomladak. Moleći za svećenike dobit ćeš i sam milost te ćeš se prema njima osjećati kao dijete Božje prema svom duhovnom ocu.

Josip Vrbanek D. I.

Mučenica svete čistoće

U Rimu se radi o tom, da se Marija Goretti proglaši blaženom. Ona je mučenica svete čistoće. O njoj je pisao Kalendar Srca Isusova i Marijina za godinu 1912. pod naslovom: »To je junakinja!« Ovaj lijepi članak iz pera o. Brune Foretića D. I. prenosi-mo u naš Glasnik.

Upravo se spustila mrka noć nad poganskim Rimom, kano da hoće svojim tamnim plaštem pokriti nedjela rimskih krvnika. Odlična gospoda rimska sabrala oko sebe sitnu svoju dječicu, pa im pri povijeda o trinaestgodišnjoj Janji, o Fabioli, Luciji, Pankraciju i mnogim drugim, koji krvlju svojom obraniše i sačuvaše svetu vjeru i ljljan nevinosti. Dobra djeca pozorno slušaju; svaka riječka pada na plodno tlo.

Davno su već prošla vremena ljutih progona; ali žive vjere i ljubavi spram djevičanstva neće nestati, dok je svijeta i vijeka. Mučeničkom krvlju nakvašeno tlo nove junake i junakinje radja.

I kod nas najnovija izvana uvučena poganska »napredna« struja hoće da se dosita napije nevine i nedužne mladenačke krvi. I kod nas je iskvarenost već toliko, da mladež gotovo na svakom koraku nailazi na zamak: u kući zlo štivo i još gori odgoj, na ulici, u izlozima najveće prostaštvo i besramnost; u cirkusima, kazalištima i na zabavama često puta prava Sodoma i Gomora.

Ali desnica se Božja nije ni danas prikratila. I u naše doba cvatu rumen-ruže mučeničke, opominjući i potičući mladež na ju-načku borbu za vjeru i nevinost.

Marica Goretti. To je ona junakinja, što je pred malo godina odnijela paomu mučeništva i djevičanstva.

Rodom je iz Corinalda (Korinalda) blizu grada Jakina (Ancona) u Italiji.

Godine 1896. prijedje joj radi siromaštva cijela obitelj na zaselak Conca (Konka), blizu grada Nettuna, u provinciji rimskoj.

Ne bi dugo, god. 1900., nezdravi zrak pokosi joj milog oca. Marici bilo tada tek 10 godina, bratu Andjelu 12, a ostala braća i sestre svi mlađi od nje. Uzdeva Goretti nije mogla s ovim mlađim silama obragjavati svu zemlju; zato im gospodar Mazzoleni dade za pomočnika nekog Ivana Serenelli-a i sina mu Aleksandra. Stanovahu u istoj kući, samo u drugim sobama, što ih je dijelila prostrana kuhinja. Polovicu ploda, što je na njih otpalo, ostavio je u zajednici, a Goretijeva opskrbljivala ih svime, kao da su njezini.

Marice bila je prava utjeha i potpora majčina. Ranom bi zorom, nakon kratke i žarke molitve prionula uz posao. Koji sat kasnije budila, spremala mlađe sestre i s njima bi jutarnje molitve izmolila. Dječica su je silno zavoljela. Kad bi po koji slatkiš od susjeda na dar dobilas, ne bi ga se ni okusila, a da ne bi prije porezdijelila majci i milim sestrama.

U kuhinji pomagala majci u svemu, a za kućno rublje bila pralja i šivalja.

Marica nije dakle skrštenih ruku stajala. Radišna je, prema svakomu čedna, ljubezna i uslužna.

Majku je ljubila djetinjskom nježnošću. Kad bi Andjeo kadikad neposluhom majku ražalostip, Marica bi ga ljudko ukorila: „Jer nam više dragog oca nema, zato ti majku ljutiš? Jao si ga nama, da nam majke nije!“

Majci zdvojnoj i razočaranoj, što mora sama samčata da tešku djecu opskrblije, znala bi Marica prozboriti: „Ne bo jse majkol! Domala ćemo i mi biti poslu dorasli; daj samo Bože zdravlja, bit će svima bolje!“

Svanu željkovani dan prve svete Pričesti. Mila očeva slika uvijek joj lebdjela pred očima. Za pokoj očeve duše prvu će Pričest da prikaže.

Prije noće u crkvu, suznim očima zamolila je majku za oproštenje i majčin blagoslov. Bilo to 28. lipnja 1901.

Od tog dana Marica je sve to revnija i marliivija. U nevinom joj srcu niknu klica nježne i odane pobožnosti prema Kraljici nebeskoj. Već otprije običavala je svaki dan ujutro i navečer moliti 1 Očenaš, 3 Zdravomarije i Pokoj vječni za oca; a sada pogotovo. Često u kasno doba noći, dok su svi ukućani slatki sanak snivali, klečala Marica uz svoju postelju s krunicom u ruci. Nije čudo, što ju je nebeska Djeva uzela pod svoju zaštitu.

Napast. Bijaše pri koncu lipnja 1902. Nesretni mlađić od kakovih 20 godina stade vrebati na djevojčinu nevinost. Nečudoredne mu knjige srce posvema otrovale.

Strizivojna: Žene i djevojke, koje su darovale 100 što velikih što malih dukata za nadogradnju svoje župske crkve.

Zločinac pokuša medenim i laskavim riječima, ne bi li Maricu zaveo, da smrtnim grijehom okalja svoj bijeli lijer čistoće.

Marica odrješito i junački odbi napasnika.

Uvidjevši mladić, da mu je svaki pokušaj jalov, zaprijeti joj se smrću, ako bi ga ma bilo kome odala.

Crni napasnik bijaše Aleksandar Serenelli, baš onaj mladic, što je sa svojim ocem stanovao pod istim krovom sa Goretteijevom obitelju. Jaol nevina golubica uz grabežljivu pticu!

Od onoga časa djevojče se Aleksandru uvijek uklanjalo. Kad god bi se Marici približio, da s njom pa bilo što progovori, briznula bi u gorki plać.

Majka opazi to čudnovato kćerino ponašanje i nije si ga znala rastumačiti.

Borba i pobjeda. U subotu 5. srpnja 1902. oko 3 sata poslije podne radišna Marica sjedila na izvanjskim stubama kuće i krpila nešto odjeće.

Ukućani su bili zaposleni u dvorištu. Aleksandar mlatio bob uz Maričinu majku.

Najednom ostavi rad i uputi se, da će u kuću. Prođe mimo djevojke, a da se na nju ni obazro nije. A Marica u onom času krpila baš jednu Aleksandrovu košulju.

Nesretnik sav zbumjen uniđe u sobu, potraži među starim žvoždem četverouglastu zardalu turpiju 23 cm dugu. Zatim se prezno približi djevojci iza leda.

Pokuša najprije laskavim riječima, onda prijetnjama, da ju a sebi privabi. Ali Marica ni riječi. Kad iznenada divlja zvijer planu. Zgrabi nevinu žrtvu, silom ju u kuću povuče i zatvori za sobom vrata.

Zaciknu zdvojna golubica među oštrom jastrijebovim panžama. Zavapi za majkom, ali majka ne čuje.

Paklenik začepi svojoj žrtvi usta. Iz očiju mu vrcaju pakleniske nečiste strasti.

Marica junaci odolijeva...

Bojeći se, da mu nevina žrtva iz ruku ne izmakne, porinu svoju zardalu turpiju po više puta u nježno djevojčino tijelo.

Marica se brani ko lavica. Napokon se oslobodi iz njegovih ruku i poleti k vratima, zapomagajući iz svega glasa.

Nečista zvijer poskoči za njom, hvata ju za grlo i sotonskim bijesom ponovno joj probada ubojitim oružjem djevičansko tijelo.

U vlastitoj krvi ogreznuta junakinja pade, ali pade kao pobediteljica pakla i grijeha. Krv lije, da čistoću svoju sačuva neokaljanu.

Sa dvorišta napokon čuše zadnje Maričino zapomaganje. Svi se u kuću sletiše. Prvi uniđe neki Marijan Cimarelli (Čimareli). Ugledav djevojku, što je kao mrtva na tlu ležala, uze je u naručaj i smjesti na postelju.

U to uniđe i majka, ne sluteći debro. Opazivši kćer blijuđu i kao bez duše, pomisli da je mrtva. Vrisnu od muke i žalosti, te se onesvijesti.

Cimarelli potraži malo octa i poškropi mučenici lice, koja se na to osvijesti.

Nije se još opažala ni kap krvi. Prve Maričine riječi bijahu: Obrnite me na drugu stranu, svucite me.«

Svukoše ju. Krv tekla iz četrnaest rana.

»Što se to, Marice, zbilo?« upitat će ju zastravljeni Marijan. A ona: »Aleksandar Serenelli!«

»Zašto te je tako zvjerski izmrcvario?«

»Htio da na meni izvede ružnu stvar, a ja ne htjedoh ništo pristati.«

Bila se i majka već osvijestila, i čuvši zadnje Maričine riječi, upita ju:

»A je li ti još kada dosadivao?«

»Druga me dva puta napastovao,« odgovori tronutim glasom zemaljski andeo.

Sv. Đurđad: Djev. dr. S. I. za posvete barjaka.

Zdvojno će majka:

»A zašto ti majci svojoj ništa ne kaza?«

»Eh, majko, zagrozio mi se, da će me ubiti, ako živoj duši o tome šta i pismem... Ja sam ga se bojala...«

»Milosrdni Bože, spasi mi kćer!« zavapi rascviljena majka.

Marica tješi utrnutim pogledom majku: »Majko tješi se! Uistinu odjeće su moje krvlju zamazane, tijelo moje dubokim ranama probodeno, ali je nevinost moja netaknuta. Ja umirem, ali sam hrabri bojak bila, komu je obećana vječna slava.«

Zadnji časovi. Kako se bolje znalo i dalo, privezaše mučenici rane, te ju odmah prnesoše u obližnji grad Nettuno, u bolnicu časne braće sv. Ivana od Boga.

Liječnici nađoše do četrnaest proboda, što su dijelom ozlijedila pluća, a dijelom crijeva. Nije se tu dalo pomoći.

Katolički liječnici pozvaše odmah oca Superiora Guijaru te mu rekoše: »Oče, vi ćete ovđe imati malo posla: vi tu nalazite andela, a mi ostavljamo mrtvaca.«

Gospoda Vjekoslava Cucalom (Kukalon) plemenita Bagner ponudi se od svoje volje, da će dvoriti malu mučenicu. Marica

podnašala nebeskom strpljivošću i odanošću svoje neopisive muke i boli.

Sutradan, dne 16. srpnja, bila prva nedjelja u mjesecu. Marica štovala i ljubila Presveto Srce Isusovo. Još 30. lipnja rekla je majci: »Majko, dođuće će nedjelje na ispovijed i Pricest.«

No Isus htjede da ju sam na taj dan pohodi i sa sobom zauvijek sjedini.

U času, kad je andeoskom pobožnošću primala Popudbinu, bila je mirna i spokojna, kano da je na ljute boli posvema zaboravila.

Ne potraja dugo, i Marica izgubi svijest.

U mašti su joj se ponavljale grozote slavne borbe, te bi često zavapila: »Aleksandre, Aleksandre, što činiš? Ti ćeš u pakao!«

Zgrabi na jednom ruku bolničarke, pokuša da se podigne, ali opet pane na uzglavlje.

Večernji mrak sruštao nad zemljom svoja laka krila, a čista i neokaljana Maričina duša poletjela Presvetomu Srcu Isusovu.

Ubojica. Kad je nesretni mladić iza svoga zločina čuo korake ukućana, koji pritrčaše na Maričino zapomaganje, baci kravu turpiju iza jedne škrinje i pobijeđe u obližnju sobu, gdje se zaključa i vrata utvrđi.

Oružnici lako otvorile vrata te ga svezana spraviše u zatvor.

Putem u zatvor jedva ga živa oteše narodnom bjesnilu. Oružnici jašući na konjima povukoše za sobom uapšenika, jer ga inače ne bi mogli spasiti.

Sud ga osudi na 30 godina teške tamnica, te ga zauvijek isključi od svake državne službe: najveća kazna, kojom se po talijanskom zakonu mogao kazniti zločinac njegove dobe.

Pogreb i spomenik. Maričin pogreb bio je svečan. Svi svećenici grada Nettuna, razne bratovštine i katolička društva, sva školska djeca ispratiše lijes.

Dvije godine poslije djevičine smrti, 10. srpnja 1904., podigose dobrovoljnim prinosima nevine djece krasan spomenik Marići Goretti.

Uz svečani zvuk zvonova, praćena od milozvučne glazbe, krenu svećana povorka k crkvi Majke Božje u Nettunu.

Pred spomenikom svete čistoće sipala omladina bijele llijane i zelene grane. Marica ih ljupko motrila sa slike spomenika, na kom bila predstavljena, kako s bijelim lijerom čistoće, što ga pritisla k srcu, leti k nebu.

Mladež upirala oči sa strahopočitanjem u svoju vršnjakinju. Pred njom je obećala, da će prije umrijeti, nego li dragog Boga uvrijediti.

Uspomeni Pape Pija XI

Svršetkom osamdeset druge godine života, početkom osamnaeste godine upravljanja Lađom sv. Petra, dva dana prije obiljetnice krunjenja trostrukom krunom, sav istrošen u radu za Kraljevstvo svoga Vode i Učitelja, dne 10. veljače 1939. u 5 i pol sati izjutra predao je svoju plemenitu dušu Bogu Pijo

XI. — jedan od najvećih Papa, što ih dosada poznaje povijest Crkve Isusove. Poput svetog Pavla smio je ovaj veliki Pokojnik reći na koncu svoga dugog, Bogu posvećenog života: »Dobar sam bio vojevao, trku svršio, vjeru održao... pripravljen mi je vijenac pravde, koji će mi dati Gospodin... pravedni sudac.«

Burno je bilo vrijeme njegova upravljanja Crkvom Božjom. Lađa Petrova nalazila se uistinu na uzburkanom moru. Sa svih strana dizali se vjetrovi, navaljavili neprijatelji. Bezboštvo visoko diglo glavu. Na sve strane lila se krv mučenika, pušili se zapaljeni domovi Gospodnji. Pakao digao strašnu hajku. U Rusiji cijelo vrijeme bjesni boljševizam, koji je uzeo glavnu zadaču da uništi uspomenu na Boga u srcima ljudskim. Sluge sotonske ponijele su baklje paklene mržnje na Boga u Meksiku, u Španjolsku, u Njemačku. — Svu su Evropu zapalili.

Papa za sve to zna, ali On se ne boji. S potpunim uvjerenjem, da će Crkva konačno preživjeti kao pobjednica, prelazi On svome Kralju Pobjedniku.

Gladna nahrani!

Božja ruka. »Ti im, Gospodine, daješ na vrijeme hranu.« Ps. 144. Božja Providnost hrani sve živo: od crvića pa do čovjeka. Hrane treba i biljka i životinja. Ni čovjek ne može živjeti bez hrane. Stoga je jedna od najglavnih svagdanjih briga: dnevna hrana. Nije čovjeku uvjek lako doći do kruha. Nema više raja zemaljskoga. U znoju lica svoga jede čovjek hljeb svoj. No mnogi nemaju dovoljno hrane za se ni za svoju obitelj. Ali dobri Bog ne zapušta onih, koji se u nj uzdaju. On je stavio u srce ljudsko samilost i dao je čovjeku posebnu zapovijed o ljubavi bližnjega, osobito onoga, koji je potreban.

Avet gladi. Veliko je zlo trpjeti oskudicu na hrani. Mnogi je pao u tu nevolju. Nema kruha, čuti glad. Želudac traži svoje, a čovjek nema, čime da ga umiri. Uslijed toga sile malakšu, tijelo se pomalo troši, oči upanu, lice uvene, kosti se izboče. Tijelo trpi i duša. To je avet gladi. Ljudi traže štogod, da ustaže glad: korjenje, divlje plodove, koru s drveta miješaju u brašno. Gladnoj djećici nabrekne trbuš, rebra se pokažu, brzo oslabe i obole. Od gladi umire godišnje na hiljadu ljudi u Kini, Indiji, Africi. Iza duge suše, iza divljih poplava, iza jata skakavaca eto gladi u one krajeve! Za vrijeme rata i u poratno vrijeme mnogi umiru od gladi. Sjetimo se samo Rusije iza rata. Koliko je tu ljudi, osobito djeće, pomrlo od gladi! Mnoge spasi milosrde ljudsko, ali mnogi stradaju.

Dobrotvorna društva. Egipatski Josip sabirao je sedam godina žito za gladne godine i tako spasio Egipat od gladi. Pojedinac može malo dati, ali kad se skupi više njih u društvo, onda se može kud i kamo više pomoći bližnjemu u nevolji. Jeruzalemski su kršćani trpjeli oskudicu. I sv. Pavao uređuje sabiranje milostinje te je tako mogao priteći u pomoć siromašnim vjernicima. Bilo je u katoličkoj Crkvi i prije dobrotvornih društava, a ima ih i sada puno po čitavom svijetu. Tu su »Društva sv. Vinka« ili »Konferencije sv. Vinka«, tu je »Kruh sv. Ante«, tu su razna potporna društva, karitativna društva i t. d. Lijep je uredaj t. zv. Menze ili Pučke kuhinje. Tu se za malen novac ili posve besplatno dobije ručak ili drugo koje jelo. Koliko je to dobročinstvo za mnoge siromahe, da bar jedamput na dan dobiju nešto toplo. Zaslužan je običaj primati u neke barem dane siromašne dake ili druge lude na ručak. Sveti je Otac Papa Pijo XI. priznao jednom biskupu, da biva njegovim troškom u Rimu nahranjeno 30.000 siromaha. A poznato je, koliko je Sveti Otac Papa pomagao osobito ruskoj djeci za vrijeme glada.

Otc Tim. Nadaleko je poznat u Americi prelat Timotej Demsey, obično nazvan Father (otac) Tim. On je između ostalog organizirao menze, gdje se nezaposlenim davala hrana. U jednoj

Suze razmetnog sina.

jedinoj sedmici mjeseca kolovoza 1933. dobio je ručak u toj menzi oca Tima 82.455 osoba. U mnogim mjestima daje se prosjacija mjesto novca kupon (ceduljica), kojom mogu dobiti u menzama ručak, doručak ili drugo koje jelo. Time se sprijeći, da projaci ne kupe opojnih pića. A ujedno se može bolje paziti na njih, pa pomoći uistinu potrebnima. Koliko je siromaha nahranjeno na vratima samostanskim!

Spaljivanje žita. Nedavno se čitalo u novinama, kako su u Americi bacili u more nekoliko vagona naranči. Drugom su opet zgodom bacali vreće kave u more ili pšenicom ložili parne kollove. Rade to tobože stoga, da ne bi cijene tim živežnim namirnicama odveć pale, pa bi onda milijarderi američki bili na gubitku. Dok u Indiji, Kini ili Africi narod gladuje, oni uništaju dar Božji! Zar ne će to izazvati kaznu Božju? A i priroda se na neki način već osvetila Amerikancima. Iskrčili oni silne šume, preorali zemlju, zasijali i poželi obilan rod. Dobili su prevše pšenice! Ali dode suša, zaurlaše silne oluje sa sjevera, vjetar stade odnositi plodnu suhu zemlju s onih prostranih njiva! Ta se zemlja staložila na gradove, naselja, šume, vode, a one njive opustješe: osta samo neplodni pijesak.

Mrvice. Onaj siromašni Lazar u priči Isusovoj zaželio je da se zasiti mrvicama kruha, što su padale sa stola bogatunova, a nitko mu ih ne davaše. Tako ima i danas toliko gladnih ljudi, koji bi kupili mrvice hrane, što padaju sa stolova bogataševih, pa se gazo ondje ili bacaju u smeće. Spasitelj je zapovjedio apostolima da sakupe preostale komadiće kruha, da se poslije razdijele siromasima. Poštujmo i mi ostalke kruha. Dademo djitetu kruh. Nije posve svjež pa se mrvi. Dijete ne mari za mrve, gazi po njima, razasipa ih, griska kruh i puno puta baci ostalke negdje po kraju puta ili u jarak! To ne valja. Ima puno djece, koja bi htjele i te komadiće, pa ih nema. Dijete nek se sjeti i ptičica, osobito u zimsko doba, kad snijeg pokrije zemlju. One će se već pokazati zahvalnima u ljetno doba tamaneći kukce i crve u voćnjacima i poljima.

Prva porcija za prvog projaka. U Engleskoj je živjela obitelj, u kojoj se svaki dan ostavljao prvi obrok od svakog jela za prvog projaka, koji će doći i zamoliti milostinju. Nije li došao kojeg dana nijedan siromah, govorili bi roditelji žalosno: »Danas nas nije posjetio naš Gospodin.«

Naš post — okrepa siromaha. Govoreći sveti Leon papa o postu veli: »Što može biti uspješnije od posta? Ako postimo, približujemo se Bogu. Po uzdržljivosti od jela dolaze nam čiste misli, razumne odluke, spasonosni savjeti. No, jer se ne stječe spas duše samim postom, moramo post nadopuniti milostinjom siromasima. Neka bude naš post okrepa siromaha.« Nek se nauče koji poste, da barem jelom, što sebi uskrate, nahrane siromaha. Jer se inače čini, da ne poste, nego da štede.

Znak svetosti kod djece. Čitamo li životopise svetaca, viđejmo ćemo, da su se ovi u mladosti odlikovali velikom ljubavi prema siromasima. A nemalo je tome doprinijelo to, što su roditelji davali djeci dobar primjer i savjet. Dode li siromah, neka se nauči dijete da prijazno pruži milostinju ili komad kruha siromahu. Pa i inače neka dijete rado dade od svoga kruha, kolača ili kojeg drugog jela (voća, bonbona...) svome drugu, osobito, kad je taj potrebniji. Tako je i stari Tobija opominjao sina: »Kruh svoj s gladnim blaguj.« Tob. 4. 17.

Sveti je Bernardin još kao mladić svoj ručak obično potrošio sa siromasima. A sveti Dominik kao bogoslov pomagao je nevoljniciima za vrijeme glada te je u nestašici novaca prodao svoje knjige, jer je više cijenio milosrde od učenosti.

Pobožni Rimljani Eugenij i žena mu Aglaja sami su služili siromasima kod stola. Za nagradu udijeli im Bog dijete, koje je kasnije postalo svecem: svetoga Aleksija! Čitamo u Djelima Apostolskim, kako je stotnik Kornelij bio veoma milosrdan i darežljiv prema siromasima. Stoga je zavrijedio, da ga prvoga od svih pogana sveti Petar pokrsti: njega i cijelu obitelj.

Iskazujmo rado i često ovo prvo i najobičnije djelo milosrda po riječima sv. Pisma: »Lomi kruh svoj gladnome.« Ako damo gladnome kruha, dali smo ga Isusu, a nagrada nas za to ćecka velika u nebu. »Gladan sam bio i dali ste mi jesti. Mt. 25, 35.

Petar Gertler D. I.

Duhovne vježbe i naši dani

Premda se danas nalazimo upravo u vrtlogu najrazličitijih prekršaja čudoređa, ipak smo u isto vrijeme i svjedoci i dionici velike katoličke obnove: oko nas se dižu katolička društva, širi katolička štampa, sve savjesnije pohada sveta Misa, sve češće prima sveta Pričest — jednom riječi: mi postajemo bolji vjernici nego što smo bili do nedavna. Svoju vjeru sve bolje upoznajemo, sve više produbljujemo, sve žarče branimo od neprijateljskih nasrataj.

Nismo mi jedini, kod kojih se katolicizam budi i pomlađuje. To je danas pojava u Crkvi po cijelom svijetu. A ako se pitamo, komu treba pripisati to naglo jačanje katolicizma, onda moramo reći, da je to u prvom redu djelo Duha Svetoga, koji je na poseban način prisutan u Katoličkoj Crkvi prema Gospodinovim riječima: »Ja ћu moliti Oca i dat ћe vam drugoga Utješitelja da ostane s vama dovijeka, Duha istine.« Iv. 14, 16. Nadalje moramo tu utješnu činjenicu pripisati sve češćem pa i dnevnom primanju svete Pričesti. Činjenica je da se danas u katoličkim crkvama dnevno podijeli na milijune svetih Pričesti. A svaka je sveta

Pričest onaj »Oganj s neba« koji pali i oduševljava ljudska srca za velika i oduševljena djela, za Božja djela.

Ne ćemo biti presmioni, ako odmah iza svete Pričesti pripišemo današnje katoličko gibanje dječovanju duhovnih vježbi, kojima se također u našim danima ljudi sve više služe.

Na mnogo se načina mogu obavljati duhovne vježbe, ali se među svim tim načinima napose ističe onaj, kojemu je početnik sv. Ignacije Lojola. Sam današnji sveti Otac veli u encikličkom pismu o duhovnim vježbama od 20. prosinca 1929. među ostalim ovo: »Vrlo je važno za obavljanje duhovnih vježbi i postizavanje njihovih plodova, da se obavljaju prikladnom i razboritom metodom.« A onda sveti Otac u spomenutoj enciklici tvrdi, kako je »iskustvo pokazalo, da je među svim metodama duhovnih vježbi, prije svih ostalih prvo priznanje odnijela jedino ona, koju je potpuno i ponovno ukrasilo odobrenje Svetе Stolice... koja je postigla nepregledne slike plodove u razdoblju od četiri stoljeća: Mislimo metodu uvedenu od svetoga Ignacija Lojolskoga.«

One dakle duhovne vježbe, koje sveta Crkva danas na poseban način želi i preporučuje, djelo su svetoga Ignacija Lojole, utemeljitelja Družbe Isusove.

Zanimljivo je znati, gdje i kada je sveti Ignacije napisao knjižicu o duhovnim vježbama. Onu knjižicu, za koju je već sveti Franjo Saleski prije tri stotine godina tvrdio, da je više duša potakla na sveti život, nego što slova imade.

Bilo je to za vrijeme Ignacijeva boravka u španjolskom gradiću Manrezi, godine 1522-23. Dakle već godinu dana iza njegova obraćenja, a trinaest prije osnutka Družbe Isusove. U Manrezi je sveti Ignacije živio u vrlo strogoj pokori. Gotovo bez prekida je strogo postio. Ali tu je primio i mnoga rasvjetljenja. Jedne subote poslije podne obuzme ga ushićenje, koje potraje cijeli tje-

Sv. Ivan Zelina:
Suradnici oko di-
zanja novog raspe-
la. (Vidi dopis).

dan, sve do slijedeće subote poslije podne. Za to vrijeme nije odavao nikakove znakove života, i da nije liječnik ustanovio, da mu srce posve tih i pravilno kuca, možda bi ga i sahranili. Kad je prošlo ovo ushićenje, neizrecivo je ljupko izgovorio ime Isus, a o cijelom dogadaju nije nikada, pa ni kasnije u životu ni riječi pripovijedao. Nema sumnje, da je u tim danima Ignacije primio mnoga rasvijetljenja, pouke i upute.

Dok je boravio u samoj Manrezi, često je zalažio u jednu osamljenu spilju, u kojoj se po sedam sati dnevno molio klečeći na golin koljenima i lijevajući suze, jednako pokajnice kao i radosnice. Evo tu, u ovoj pustoj spilji, punoj daha njegove pobožnosti i natopljenoj njegovim suzama, napisao je Ignacije svoje glasovite »Duhovne vježbe«. Ta je mala knjižica uz osnutak Družbe Isusove njegovo najveće životno djelo.

Svakako je vrlo zanimljivo, da je sveti Ignacije napisao tu knjižicu vrlo brzo iza svoga obraćenja i više godina prije nego što je započeo s učenjem filozofije i bogoslovije. A kako je to njegovo djelo i sa filozofskog i sa bogoslovskog stanovišta ne-samo ispravno, nego je i puno puncato dubokih filozofskih i bogoslovske istine, nije moguće, da bi tu knjižicu bio Ignacije sam, vlastitim silama napisao. Izvan svake je sumnje da mu je Duh Sveti davao mnoga rasvijetljenja, dok je tu knjižicu sastavljaо. U Družbi Isusovoj vlada uvjerenje, da je Ignacije ta rasvijetljenja primao po Blaženoj Djevici Mariji: upravo Ona je na poseban način Ignacijsku poučila i vodila, dok je radio na tom po opštu malom, ali po vrijednosti veoma velikom djelu. Glasoviti duhovni pisac Ljudevit De Ponte spominje u životopisu časnoga Oca Baltazara Alvarez ovo: »Kad se neki vrlo kreposni muž pripravljava da obavi Ignacijske duhovne vježbe, objavi mu se sveti Arkandeo Gabrijel i saopći, da će on ovim duhovnim vježbama uvelike počastiti i Prečistu Djevicu, jer je Ona u neku ruku utemeljiteljica tih duhovnih vježbi. Sveti Arkandeo navede i razlog: Prečista je

Strizivojna: Skupina odbornika, koji su nadogradivali svoju župsku crkvu.

Djevica nadahnjivala i vodila svetoga Ignacija, dok je u Manrezi ove duhovne vježbe sastavljao.«

I zato se ne čudimo, što je sveti Otac Papa u spomenutoj Enciklici opet ponovno proglašio upravo svetoga Ignacija Lojolu „beskima zaštitnikom svih duhovnih vježbi i ujedno svih zavoda, zadruga, zborova makar koje vrsti, ako po-mazu i podupir obavljajuće duhovnih vježbi“. Ne čudimo se, ako sveti Otac nema dosta riječi, kojima bi pohvalio i preporučio Ignacijske duhovne vježbe.

★

Nije nama svima dano, da obavimo prave, »zatvorene« duhovne vježbe. Ali ipak se i kod nas mnogima pruža za to lijepa prilika. Evo samo da spomenem Đakovo, gdje kod časnih sestara svetoga Križa svakoga ljeta obavi do 300 ženskoga svijeta trodnevne duhovne vježbe. U Požegi se također svakoga ljeta pri-reduju kod časnih sestara Milosrdnica zatvorene duhovne vježbe za svijet sa sela. U Zagrebu postoje dva doma za duhovne vježbe: na Vrhovcu za ženske, na Jordanovcu za muške. K tome mnoga katolička društva prireduju duh. vježbe za svoje članove. Okoristimo se ovim prilikama, koje nam Providnost šalje. Kolika je korist i radost obaviti ovakove duhovne vježbe. Tkogod ih je obavio, taj ih se rado sjeća i rado se u njih vraća.

Uz čestu i dnevnu svetu Pricest moraju i kod nas duhovne vježbe biti veliko sredstvo, kojim ćemo se preporoditi u pravom duhu Kristovom, u duhu naše svete katoličke Crkve.

I. Kukula D. I.

Molitva služavke sv. Josipu

O veliki sveti Josipe, čuj smjernu molitvu
 Male sluškinje, koja kleći pred Tobom.
 Gle: da Te počastim kupila sam svijeću,
 Najveću i najljepšu, što je sakristan imao;
 Morala sam posegnuti za sitnom svojom uštednjom
 Od dugo vremena,
 Da mogu doći k Tebi na proštenje.
 O dobri, sveti Josipe, ja Te trebam.
 Ja trebam Tvoje pomoći i Tvoga savjeta.
 Jednoj sluškinji nije život baš jako ružičast,
 Pa sve kad ona ima i mnogo dobre volje.
 Gospodari često mnogo zahtijevaju,
 Djeca su silovita i neposlušna...
 No sve to još nije ništa.
 Rano ustaj, kasno liježi...
 Ja sam krepka, volim posao —

Sveti Josipe, moli za nas!

Ni to još nije ništa.
Ali, o dobri sveti Josipe,
Kad oko sebe osjećam tako malo samilosti.
Gotovo nikakve utjehe —
To, to me boli.
Da, ja sam samo služavka,
Znam ja to dobro.
Ali i služavka ima srce!
Srce, koje osjeća, srce, koje ljubi,
Koje zna i kako da dršće i da trpi!
Pa onda, ja osjećam u sebi —
Ma da sam služavka,
Osjećam djevojački ponos —
Oh, koliko sam već zbog toga prepatila!
Kad vidim nepravedne sumnje,
Skriveni rug i podmuklo preziranje,
Pa čak i ujedljive prigovore i pogrde.
Stisni se, pa šuti i trpi...
Šta mogu drugo učiniti?
Ja sam poštena djevojka.
Moje poštjenje i moj ponos,
To mi je jedino blago,
Koje ljubomorno čuvam.
A što da kažem?... Ne mogu ni izreći,
Što sve vrijeda moju stidljivost

U izazovnoj mješavini
 Zajedničkih soba za služinčad...
 Ah, koliko mi srčanosti treba,
 Da ostanem dobra!
 Kadšto mislim,
 Da naprosto više ne mogu...
 Oh, da sam mogla biti
 Sluškinja u Nazaretu!
 Čini mi se, veliki sveti Josipe,
 Da biste me Ti i Marija
 Tako dobro razumjeli.
 Kako bi to slatko bilo:
 Služiti vas trojel

Eto, rekla sam sve,
 Što mi je bilo na srcu.
 Dobri i mili sveće, molila sam od Tebe
 Odvažnosti, snage, strpljivosti,
 Da mogu služiti — ponizna i skrivena
 Kao Ti u Nazaretu.
 Dai, da moj posao bude molitva...
 Čuvaj me čistu i dobru
 Za moj budući dom...

B.

Jedan veliki znak neuglađenosti

Velečasni gospodine uredniče!

Već duže vremena imam želju zamoliti za neka razjašnjenja, ali se ne usudih videći, kako ljudi upravo zlorabe Vašu strpljivost, postavljajući takva pitanja, koja su kojiput neumjesna i za djecu osnovne škole, jer bi odgovore na njih već u prvom razredu morali znati. Ipak je rubrika pitanja i odgovora inače vrlo korisna, jer je naš svijet, pa i onaj sa višom naobrazbom, u vjerskim pitanjima strahovito neuk, tako te ga može svaki malo veći brbljavac zavesti.

Da predem na stvar.

U našoj župi množina ljudi, nesamo seljaka, nego i građana i gradanki, pa i takovih, koji su na vodećim mjestima u katoličkim društvima, nemaju nikakvog poštovanja prema hramu Božjem, prema posvećenom mjestu, u kojem stanuje sam Bog Isus Krist, već onečišćuju crkvu plijući po njoj svuda i neprekidno. Vidjeh to već i na drugim mjestima, ali u tolikoj mjeri nigdje. Ne gleda se puno, da li će to biti i po klecalima, gdje se drugi ljudi prislanjaju, pa i kod pričesne klupe, čak ondje na klupicu, na koju

ZAGREB : Radnici okupljeni kod Svetišta Srca Isusova na Božićne pouke.

se klekne kod svetog čina. Ljudi, koji imaju poštovanja spram svetog mjesta, zgražaju se. Kako bi bilo, da se tako radi, kad se dode u kuću kojeg odličnika? A što je najveći odličnik spram Boga? Da netko tako učini na grobu milog im pokojnika, na smrt bi mu zamjerili, a zar je ono više sveto mjesto od crkve? Nekim se ljudima okreće želudac, kad to vide. U nekim danima gotovo je nemoguće naći čisto mjesto, da se klekne. Covjek se mora za crkvu malo pristojnije obući, pa kako je u crkvi mračno, sav se zamaže. Znam iz vlastitog iskustva, kako se to gotovo ne da očistiti, kad se malo osuši, nego se stvari, koje nisu za pranje posve iskvare, a ipak je danas mnogim ljudima vrlo teško nabavljati novo odijelo. Dakle po mom mišljenju takovi ljudi grieše proti Bogu i bližnjemu.*

Tako jedna osoba u pismu na uredništvo. Kad sam pročitao ovo pismo, moram reći da sam se uprav zgrozio radi ovog pogrdjivanja svetog mjesta, radi ovolike neuglađenosti, kojom se vrijeda Veličanstvo Božje. U crkvi pljavati, kuću Božju pretvarati u smetište! Zar takve osobe imaju vjere? Nemaju. Jer kad bi ove vjerovale, da stoje pred Gospodarom neba i zemlje, ne bi se tako ružno ponašale. Inače bi bile neshvatljivo drzovite!

Presveto Srce tuži se na ružno vladanje pred Presvetim Sakramentom. Ovakvo vladanje jest jedno od najružnijih. Cijela crkva morala bi se dići proti ovakvoj osobi pa je istjerati vani. Za takve nije crkva. U crkvi se Bog štije, a ovakve osobe samo Boga pogrdaju. Pa se one još možda usuduju i na sv. Pričest!

Presveto Srce, oprosti svim skvrniteljima i skvrniteljicama Tvojih svetišta i daj da se ti skvrnitelji i te skvrniteljice što prije temeljito poprave.

Urednik

UPOZORENJE!

Prvo izdanje molitvenika »Srce Isusovo, ufanje naše« (sa velikim slovima) posve je raspačano. Molimo da nam se medutim ne šalju narudžbe. Kada bude gotovo drugo izdanje, koje je u pripremi, bit će oglašeno u Glasniku.

UPRAVA

Sluga Božji Petar Barbarić

Kada se radi o beatifikaciji kojeg Sluge Božjeg ili koje Službenice Božje, koji su preminuli na glasu svetosti, ima se po Crkvenom Zakoniku (Kanon 2039. § 1.) najprije voditi dijecezanski proces za njihovu beatifikaciju u onoj biskupiji, gdje su oni preminuli ili gdje su se dogodila čudesa.

Kako je Sluga Božji Petar Barbarić umro u Travniku u nadbiskupiji Vrhbosanskoj, to se je u Sarajevu u petak dne 16. prosinca 1938 konstituirao (ustanovio) sud za proces beatifikacije Sluge Božjega Petra Barbarića. Svi su članovi položili propisanu zakletvu.

NADBISKUPSKI ORDINARIJAT VRHBOSANSKI U SARAJEVU
Broj : 310/39

O G L A S

Nadbiskupski ordinarijat vrhbosanski u Sarajevu poveo je informativni postupak o glasu svetosti, o krepotima i o čudesima Sluge Božjega Petra Barbarića, novaka-skolastika Družbe Isusove, — pa je radi toga potrebno da se sakupe njegovi vlastoručni spisi, koji će se u svoje vrijeme odaslati u Rim.

Pozivaju se dakle svi vjernici, koji posjeduju koji vlastoručni spis spomenutog Sluge Božjega, kao što su to n. pr. pisma, dopisnice, zadaćnice, koncepti i t. d., da ih u roku od 6 (šest) mjeseci od dana proglašenja ovog Oglasa predadu ovom Ordinarijatu ili svome župniku, koji će ih dalje predati.

Ako je kome poznato, da kod koga drugoga postoje takovi spisi, dužan je i to javiti ovom Ordinarijatu, makar i preko svoga župnika, pa će Ordinarijat već razvidjeti šta je u stvari.

Zeli li tko, da iz pobožnosti prema Slugi Božjem sačuva za se kakav njegov vlastoručni spis, može predati makar prijepis toga spisa, samo taj prijepis mora biti ovjerovljen od župnika njegovim potpisom i žigom, ili od kojega drugog svećenika njegovim potpisom.

Tko pak želi da preda koji izvorni spis Sluge Božjega, ali hoće da mu se taj spis nakon uporabe vrati, neka to izričito javi, a još je bolje, da tom izvornom spisu odmah priklopi i ovjerovljen prijepis.

Ujedno se upozorju vjernici na propise kanona 2023 Crkvenoga zakonika, po kojima je sveta dužnost svakoga vjernika, da javi ovom Ordinarijatu ili svom župniku, ako mu je štograd po-

znato o Slugi Božjem, što po njegovu mišljenju pobija krepsti ili čudesa koja se pripisuju Slugi Božjemu, — a isto su to dužni učiniti i oni vjernici, kojima je poznato koje neobično uslišanje ili koje čudo, koje se je možda dogodilo po zagovoru Sluge Božjega.

SARAJEVO, 31. siječnja 1939.

L. S.

† Ivan,
nadbiskup.

Jasno je, da je to stvar savjesti, pa će vjernici zaciјelo rado i spremno odazvati se pozivu kompetentne (nadležne) crkvene vlasti glede spisa, krepsti i čudesa Sluge Božjega Petra Barbarića, kako je to u gornjem službenom Oglasu po svojoj dužnosti i po svom pravu obrazložio i zatražio Nadbiskupski Ordinarijat Vrhbosanski u Sarajevu.

MILOSTI PO ZAGOVARU PETRA BARBARICA :

33. *Milwaukee* (Amerika): Kćeri je velike izrasline sa tijela nestalo. Katarina Pandić. — 34. *Travnik*: Molba uslišana. A. Jelinović. — 35. *Sarajevo*: U školskim poteškoćama kao učenica dobila pomoć. Zlata Ješić. — 36. *Goričko* (Hrvatska): Poboljšanje oka. Katarina Furkes. — 37. *Zarača u odgojilištu prestala*. P. S. — 38. *Riđe* kod *Travnika* (Bosna): Pomučena pamet M. P. izlijecila se. F. M. — 39. *Zagreb*: Teškoje brojne obitelji nestalo dobivši bolje mjesto. D. I. — 40. *Zagreb*: Teško sam se ranio, navala krvi zaustavio se. Silvo Zubak. — 41. *Gorčak* i kod *Ozla* (Hrv.): Teška desegodišnja rana na nozi mojoj sestri zaciјelila. S. S. K. — 42. *Kleveti*, radi koje bi zavod izgubio dobar glas, nije se povjerovalo. N. N. — 43. *Zagreb*: U teškim prilikama pomoć glede namještenja. M. Stank. — 44. *Zagreb*: Posao dobila. Terezija Radman. — 45. *Omīšalj* na *Krku*: U velikim nevoljama pomoć. Turato Marija i Kraljić Tomica. — 46. *Travnik*: U teškoj bolesti želuca olakšanje. Klara Fora. — 47. *Drenje* kod *Bakovu* (Slavon.): Kod diece kašali hripcav upadno popustio. S. Asancić. — 48. *Žepče* (Bosna): Dobilo dijete dar gorova. - Prijatelj ozdravio. - Ženi prošla ruka. - Pavković-Jakan. — 49. *Zagreb*: Pomoć u nevolji. Ana Šiprak, veučilištarka. — 50. *Hutovo* (Hercegovina): Postigao milost. L. K. dak. — 51. *Travnik*: Pomoć u velikoj nezgodji. N. N. — 52. *Hrv. Leskovac*: Boli u vratu prestale - Tri obraćenja. - Bolesnica i dijete ozdravili. - Siromašni mladić dobio namještenje. - N. N. — 53. *Bugojno*: Bolovao 18 godina na želucu i ozdravio. Mijo Granić.

Konzultor biskupije mostarsko-trebinjske preč. g. Dr. Petar Cule piše iz Mostara 16. XI. 1938.

»Ljetos sam bio u Travniku. Naravno da sam pohodio i grob Petra Barbarića i prepričao mu osobito njegovu užu domovinu, kršnu Hercegovinu. Dao Bog, da naš Petar što prije postigne čast oltara, da bi tako njegov primjer još više djelovao na današnju omladinu. Kao kateheta gimnazije u Mostaru imam dosta prilike, da vidim sve one pogibelji, u kojima živi današnja školska omladina. Kao možda nikada prije, treba danas omladina svijetlih primjera krepasnih i svetih mladića. A takav je uprav bio Petar Barbarić.«

Iz misijske žetve

Bosna. Koncem godine 1938. obavili smo četiri misije u Bosni. Bile su misijonirane župe: Zavidovići, Teslić, Komušina i Bežlja. Prve dvije župe imaju gotovo samo tvorničko radništvo, a Komušina daje šumsko radništvo. Narod se svuda lijepo održao, svako prema svojim prilikama. Još ima u tim župama mnogo vjere i dobar je polazak crkve. U Tesliću je bilo vidjeti na propovjedima više muških nego ženskih. Održane su i vrlo uspjele vjerske manifestacije u Zavidovićima i Tesliću. Teslić je podigao lijepu, veliku crkvu, koja je ponos te župe. Sela su sačuvala narodnu nošnju, koja se osobito isticala u Komušini, tom Gospinom svetištu. Narod se svuda oduševio za svoju svetu vjeru i obećao da će nastaviti služiti Bogu.

Vrtlinska. Od 15.—22. I. 1939.

Posljednje misije bile su 1926. Kroz tih 12 godina prohujao je mnogi bladni vjetar kroz ovu župu. Stoga su se dosta polagano oduševljivali, dok napokon u polovici počeše puniti crkvu. Svima je prednjačilo selo Rečica, koje je gotovo svaki dan dolazio u procesiji pjevajući Zlatnu krunicu i ostale pobožne pjesme. Bog je dao usred siječnja lijepo vrijeme, pa je narodu a i misjonarima bilo lakaše.

Narod je ozbiljno i rado slušao razlaganje vječnih istina te se lijepo i skrušeno ispovijedao. Župa broji 2000 duša, a sv. Pričesti primljeno oko 2000. Osnovano je Djevojačko društvo za Vrtlinskiju, dok je u Rečici već prije opstojalo. Još bi trebalo osvojiti selo Pobijenik za Krista; ono se nekako daleko drži, premda ima i u njemu dobrih duša. Dala bi se ta graničarska srca predobiti za istinu, samo bi trebalo žrtvovati i vremena i truda.

Svima smo preporučili ljubav k Isusu i vjernost Evandđelju i sv. Crkvi, što su na koncu pred raspetim Isusom svečano obećali. Dao Bog da to vršeći dodu u lijepo nebo...!

Tomo Jagrić D. I.

PITANJA I ODGOVORI

Da li je legenda ili vjeredostojna istina, da je sveta kućica iz Nazareta prenesena najprije na Trsat a onda u Loreto?

Svakako nema tu govora niti je ikada bilo govora o vjerskoj istini, kao što ni ukazanja Lurdske Gospe sv. Bernardici nisu vjerska istina, premda su ova posve zajamčena po izjavama svetičinim i tolikim svjedocima očevicima. Prijenos svete kućice na Trsat i u Loreto mnogi moderni učenjaci drže za puku legendu, premda su im drugi učenjaci dokazali, da su se prenagliili u nekim svojim izvodima. Predaja pak o čudesnom prijenosu te kućice tako je čvrsta, da nije samo Innocent XI. uveo svetkovinu čudesnog prenosa, nego i Pape nakon njega drže tu predaju za vjeredostojnu istinu, koju mnogi vjernici

i danas slave s Crkvom 10. prosinca. Dok sv. Otac Papa sa Crkvom rimskom slavi taj prijenos posebnom svetkovinom, i mi ćemo ga slaviti s tolikim svecima i vjeredostojnim piscima.

Još kao dječak želio sam da stupim u samostan, ali sam na žalost morao ostati kod kuće. Oženio sam se, ali nisam nikako zadovoljan ovim životom. Imam blizu 40 godina. Nikako ne mogu naći mira. Bi li moguće bilo sada stupiti u samostan?

Prevažno pitanje redovničkog poziva ne valja samo smatrati s gledišta naravnog zadovoljstva, nego prije svega treba na temelju vrhunaravnih i naravnih sposobnosti te dobre nekane vidjeti, da li doista taj poziv dolazi od Božja. Jedina sklonost nije dovoljan razlog. K tomu bi trebalo razjasniti, da li i sada živi vaša žena, da li je i ona sporazumna da podete u samostan, i da li je drago volje pripravna doživotno živjeti u potpunoj čistoci ili u samostanu, da li su nadalje djeca opskrbljena u duhovnom i materijalnom pogledu. I poodmakla dob vaša velika je zapreka te čete u toj dobi teško naći samostan, koji bi vas htio primiti.

Uvjeren sam katolik. Ipak preko deset godina nisam bio kod ispovijedi radi škrupulzne savjesti. Poslije ispovijedi uvijek sam bio u strahu, da mi moja ispovijed nije valjala. Ni prijašnje ispovijedi nisu mi dale duševnoga mira. Osobito u mladosti predugo sam ispitivao savjest, ispovijedao sam i ono, što nije grijeh. Lijepo molim da me uputite, kako bih došao do duševnoga mira.

Izaberite iskusnog ispovjednika, u koga se uždate, i njega u svim svojim duševnim nemirima djetinjski i, rekao bih, slijepo slušajte, pa čete malo pomalo doći do mira, ili čete barem uspješnije prezirati sve, što vas uznemire. Bog je Bog mira, a bogobožnja duša upoznat će po tom miru nadahnuti Božja. Što vam oduzima mir Božji te vas čini malodušnim i zdvojnim, ne dolazi od Boga. —

Da li vrijedi vjenčanje u privatnoj kući, a ne u crkvi sklopljeno?

Vrijedi svuda na području mjesnoga župnika. Ali je vjenčanje u crkvi po sebi časnije. Zato se na primjer mješovite ženidbe bez posebne dispenze biskupske imaju redovito sklapati ne na oltaru Božjem, nego u sakristiji ili župskoj kancelariji.

Da li griješim, kad molim jutarnju ili večernju molitvu, a uz to radim koji kućni posao?

Ne griješite, ako niste svojevoljno rastreseni u toj molitvi, no i onda samo lako griješite. Ipak kad se radi o službenoj molitvi, n. pr. o svetom oficiju u samostanu, valja se trsiti da se moliti u zajednici s drugima, osobito ako to pravila reda zahtijevaju.

Zavoljela sam se s jednim mlađičem ne znaјući da smo u rodu u trećem koljenu. Roditelji ne dopuštaju da se uzmemo. Što je bolje: da se uzmemo ili da oboje postradamo, jer jedno ćemo svakako učiniti?

Dolikuje da se prije čedno posavjetujete sa svojim roditeljima, jer i ovdje vrijedi ona stara: »Četiri oka više vide, nego dva.« No ako vam se roditelji iz ništetnih razloga opiru, obratite se na g. župnika, koga i onako morate moliti, da vam isposluje dispenu od zapreke ženidbene.

U nas se govori, da je sv. Ilija otišao na nebo na kolima i konjima. Je li to istina?

Jest, na ognjenim kolima i ognjenim konjima uzašao vatreni prorok Ilija u nebo, kako nam pripovijeda 4. knjiga Kraljeva u 2. poglavlju, i kako to također druga mjesta Svetog Pisma, n. pr. Crkvenica (18, 13) i prva knjiga Makabeja (2, 58) potvrđuju.

Što treba reći o mužu, koji će učiniti uslugu svakom prije nego svojoj ženi?

Baš se sjećam riječi Poslanice na blagdan sveti Obitelji, gdje čitamo riječi apostola Pavla Kološanima (3, 12 .): »Obucite se kao izabrani Božji, sveti i ljubezni, u srdačno milosrde, dobrotu, poniznost, krotost i strpljivost, podnoсеći jedan drugoga i praštajući jedan drugomu, kao što je i Gospodin vama oprostio. A povrh svega toga imajte ljubav, koja je veza savršenstva. Ima nažalost muževa, koji nisu nimalo uslužni prema svojoj ženidbenoj drugarici. I što dulje traje ženidbeni jaram, to više takav postupak boli čestitu ženu. No i ovoj rani ima melema u vjerskoj svijesti ženinoj: »Što manje priznanja nadem kod samog muža svoga, to me veća plaća čeka kod Isusa, komu za ljubav nosim sve terete svoga staleža. Bog ne plaća svake subote, ali ni meni ne će on ništa dužan ostati.«

VIJESTI

DONJE HRASNO: Početkom prošle godine dobismo u ruke knjižicu: »Vojnika S. I. proti psovke«, pa pomno je čitajući odlučisimo nekoliko nas mladića, u dogovoru sa vlc. župnikom, da se svrstamo u redove, pa da započnemo odlučniju borbu proti psovke, koja je nažalost jedna od najvećih mana našeg naroda. Prva nam je svrha bila, da sami sebe popravimo od ove grđobe, a onda da po mogućnosti suzbijamo to zlo i kod drugih. U tu se svrhu sastajemo svetkovinom u kući kojega od nas, pa se medusobno potičemo, da borbu nastavimo dalje te čitamo nešto iz knjižice, osobito iz poslanice naših biskupa proti psovke, koja je i s oltara tumačena. Ovako nam je najzgodnije, jer smo daleko od crkve; u crkvi nam održi vlc. župnik nekad pobudni govor, a poslije sv. Mise dolazimo u stan župski, gdje se razgovaramo o napretku društva. Korist se brzo pokazala. Prijе smo se pricećevi 2 ili 3 put godišnje, a sada svaki mjesec, a neki i češće; gotovo svi članovi primaju Glasnik S. I. Za kratko vrijeme suzbili smo psovku i neprijetne riječi u svojim kućama, pa ovaj primjer ima odjeka i kod naših susjeda. Tako u malom vršimo apostolat svjetovnjak; želimo, da se što bolje raširi i ovdje kod nas Kraljevstvo Kristovo najprije u našim dušama, a onda s dobrim primjerom i uz milost Božju i kod druge braće. Odredili smo za članove i kaznu od 1 din. za svaku težu psovku. Dosad je uplaćeno 3 din., pa se nadamo u Boga, da ne će biti više ni jednog dinara.

Nikola Pavlović, predsjednik vojske S. I.

LOPUD. Dilektantska sekcija Podmlatka mješavnog Društva Srca Isusova priredila je na prvi dan Božića dječju predstavu sa sljedećim programom: Pozdravni govor, Papinska himna, »Radost božićnih dana«, pjesma, »K Isusu«, pjesma, »Božićni dar,« pjesma, »Oj pastiri, recite mi« dialog u pjesmi, »Mali nevaljalac,« božićni pozorišni komad. Iako su djeca sada po prvi put stupila na pozornicu, vanredno su vješto igrala, pače većina ih pokazuje očiti umjetnički dar. Pučanstvo otoka bijaše tako oduševljeno, da se je morala ista predstava ponovno dati na dan Nove godine. — Od čitavog prihoda sada će Podmladak nabaviti biblioteku i društveni barjak.

Predsjedništvo

PETRIJANEC KOD VARAŽDINA. Dne 7. prosinca 1938. umrla je u Majerju naša župljanka Mara Milinarić u dobi od 55 godina, vrijeđna članica III. Reda sv. Franje i Djekočkog društva Srca Isusova. Ostavši neudata posvetila je svoj život pobožnosti te se često ispolijedala i primala sv. Prcest. Bilo je patnja kroz čitave godine zbog slabog zdravlja, mnogoput je teškim korakom isla u crkvu, ali je ipak isla: crkva, oltar, sv. Prcest, to ju je tješilo, krijeplilo. Tihe naravi, nepoznata drugima, ponizna duša, nije

tražila sebe, nego slavu Božju i slavu Srca Isusova. Kao povjerenica naručivala je lijep broj Glasnika Srca Isusova i sv. Josipa za svoje susjede u Majerju. Oltarnici u župnoj crkvi u Petrijancu i u kapelici Srca Isusova u Majerju jesu mila uspomena njezine marljivosti i ljubavi za crkvu. Kako su ju cijenili rodaci, znanci i članice, pokazale su suze, kojima su je 9. prosinca otpratili na vječni počinak. — Neka joj Spasitelj naplati nebeskim dobrima njezine zasluge, a nama neka dade što više ovako plemenitih pobožnih vjernika, koji će ljubiti svetinju Božju i za nju se žrtvovati.

Franca Škorić, glavarica

SV. IVAN ZELINA. Novo raspelo. Pred 51 godinu podigli su Jela i Tomo Lukić na svom posjedu raspelo u selu Šulinu. Nakon njihove smrti zemljište je došlo u druge ruke. Žalosno je bilo vidjeti, kako se je križagnuo. Naše se dvije seljanke: Marija H. i Barica K., koje su poduzele, da se popravi raspelo. Sabrale su lijepu svotu od 2000 d. Pomagalo je cijelo selo. I tako je 27. XI. 1938. na svečan način blagoslovljeno naše raspelo uz prisutnost oko tisuću ljudi. Blagoslov je obavio preč. g. Stefančić. Došao je i vlč. g. Milutin Juranić iz Virja, kamo je zadnje vrijeme premješten, da i sam vidi rad svog nastojanja za podignuće tog raspela. Mnogo mu hvalimo na njegovom savjetu i dobrom riječima, kojima nas je bodrio. Lijepa hvala a od Boga plaća svima, koji su nam pomogli bilo savjetom, radom, dovozom ili novcem.

MARTINSKA VES kraj Siska. Djevoj. društvo S. I. osnovano je već prije 20 godina. Od vremena do vremena javilo se u Glasniku S. I., ali sad je već prošlo i više godina, da se nije ništa o njem čulo. Bilo raznih prilika i neprilika, najviše onoga, što i sv. Pavao apostol kaže: «Nemam čime da se hvalim osim svojim slabostima.» Tako i mi. Kroz taj dugi niz godina vodilo je društvo preč. g. revni župnik Karlo Grujić, koji je sada kanonik u Zagrebu. Njegovoj revnosti i ljubavi duguje društvo svoj opstanak. Pod njegovim vodstvom sastanci bili redoviti, sv. Prijest svakog prvog petka i nedjelje. Poslijе njegovog odlaska ostala župa bez svećenika, a članice društva sastajale se pred svetoohraništem svaku večer s djecom i drugim dobrim dušama moleći devetnicama Spasitelja, da nas ne ostavi dugo bez pastira — i o srećel — nismo dugo čekali. — Gospodin usliša naše vapaje, te nam nakon dva mjeseca pošalje dušobrižnika u osobi vlč. g. Ivana Fabetića, koji agilno nastavlja započeto djelo. Imale smo prošle godine 11. studenog primanje novih članica. Da nam bude svečanost što ljepša, pozvan bi naš nezaboravni župnik preč. g. Karlo Grujić, koji se rado odazvao i došao. Taj dan je u župi proglašeno sv. Martina biskupa, patrona crkve. Sve su članice pristupile zajednički sv. Prijesti pod svečanom službom Božjom. Prije sv. Mise pristupio preč. g. kanonik oltaru te kratkim ali ganutljivim govorom oslovio društvo. Stavio nam na srce kreplosti, koje treba da rese pravu katoličku djevojku, a napose članicu društva presv. S. I. Pozvane nove članice pristupaju oltaru s gorućim svijećama, mole posvetnu molitvu, primaju posvećenu medalju pred punom

Pokojna Marija Ćiko,
članica Djev. dr. S. I. u Kotoru.

crkvom. Poslijе podne proslavio se taj čin još lijepim igrokazom »Lurdska pastirica«, što su članice društva uz podmladak lijepo izvele. Primljeno je novih članica 30, te ih sada društvo broji 55 i 15 pripravnica.

Cijela se župa raduje s društvom i nada se osobitom blagoslovu, a mi radosno kličemo: »Hvalilo i slavilo se Presvetu Srce Isusovo širom naše drage Hrvatske domovine!«

Tajnica

SV. ĐURĐ: Došao je čas, kojemu smo se veselile kroz više godina, a to je dan posvete darjaka našeg Djevojačkog društva Srca Isusova. Na Bezgriješno Začeće Blažene Djevice Marije imale smo prije sv. Mise blagoslov barjaka, koji je blagoslovio vlc. o. Kapucin Ljudevit Trtinjak iz Varaždina uz asistenciju domaćeg župnika Ivana Vučetića i drugih svećenika, jer je taj dan bila kod nas velika adventska ispojed. Sve članice imale su kod pođanju sv. Mise Zagrebački sv. Pricest. Za nabavu barjaka brinuo se najviše naš preč. župnik.

U darovima za barjak istakli su se: kumovi barjaka Ivanka i Dragutin Jani 1000 d. Duro Jani 300 d. Milan Jurinić 1000 d. U tri sata imale smo primanje u Društvo. Sad naše društvo broji oko 260 članica. Nekoje su se udale, dvije su otišle na školovanje čč sa sv. Križa u Đakovo, Jalžica Krajač u samostan ss. Milosrdnica u Zagreb. Sam barjak stoji 6.500 d. vrpca 1000 d. Daj Bože da nam Društvo i dalje lijepo cvate!

Matilda Namjestnik, glavarica

ZAHVALNICE

Amerika MT Hvala sv. Vinku Paulskom na milosti. Australija DM Ozdravila majku. Bošnjaci NM Pomoć u nesreći. Bočkinci MS Pomoć u gospodarstvu. Breza NM Uslišala Blažena Gospa veliku molbu. Crikvenica SL Mnoge milosti. Čakovec HM Mnoge milosti. Čučerje AT Mnoge milosti, neprijatelji mi nije naškodio. Čvečan KDj Pomoć kćeri u bolesti, druge milosti. Dalmacija NN Pomoć u bolesti. Društvec TV Operacija lijepo uspjela. Fužine K Hvala sv. Ignaciju. Gregurevac JO Pomoć u velikoj bijedi. Karlovci Sr. PH Uslišane molbe. Kašt JG Pomoć u nevolji. Kožarevac GjA Ozdravio. Kostrena IR Očuvana očite smrti. Križišće JB Milosti. Kupres AK Mnoge milosti. Lovreč BA Sretan porod. Mala Erpenja MM Kćerka ozdravila, lijepo se udala. Mala Subotica IM Milosti. Mihovljan OV Sretan porod, dijete ozdravilo. Mikanovci MM Ozdravio od teške bolesti. Mrkonjićgrad HZ Pomoć mnogo puta. New-York MF Pomoć bratru u velikim neprilikama. Novigrad KV Kćer ozdravila od upale pluća. Orašje LF Dobrotom Majke Božje kćerka ozdravila. Otok PM Hvala Presv. Srcu na milostima. Požega SE Bezbrojne milosti. Ravnagora HK Zahvaljuje Presv. Srcu na ispunjenim molbama, obećaje da će držati Glasnik dok je živa. Rumu LH Milosti. Slobodnica MK U nevolji utekla se Presv. Srcu i pomožena. Sot MK Lijep uspjeh u školi. Split AL Ozdravila od bolesti na bubrezima. Stremec MM Pomoć u teškoćama. Stubica D. KS Velike milosti. Sv. Djuradj FK Ozdravila žena. — MF Muž sretno prebolio operaciju. Sv. Ivan Zelina FDj Ozdravila majku. Šiljevica MA Ozdravio sin. Travnik SJ Sin položio sretno ispit na sveučilištu. Varaždin ŠK Uslišana molitva za zdravlje. Varažin MF Pomoć u bolesti. Voćin AV Pomoć u bolesti. Zagreb ŠA Ozdravio. — SK i CB Nadeno izgubljeno. — JJ Pomoć u kćerkinoj bolesti i u teškim materijalnim neprilikama. — Dij Milosti od Presv. Srca. — AJ Pomoć. — EE Pomoć u mnogim teškoćama i djeci kod ispitova. — DG Mnoge milosti. — ET Pomoć po zagovoru sv. Andrije Bobole. — JM Uspjela operacija i druge milosti. Zlatar MA Operacija dobro uspjela. Žednik DjG Milosti.

PORUKA IZ UREDNIŠTVA. — U Glasnik rado stavljamo fotografije naših društava. Ali fotografije moraju biti jasne. Inače se ne stavljaju.

Sisak: Križari.

K N J I G E

U nakladi Stj. Kuglića (Ulica br. 30) izalo je: **ŠEST PJEZAMA NA CAST SV. TEREZIJI OD MALOGA ISUSA**, za dva jednaka glasa i orgulje (harmonij). Skladao: O. Kamil Kolb, Franjevac.

Mnogima će ova uzorna zbirka pjesama, iz pera odličnoga našeg skladatelja, izvrsno poslužiti, budući da se kod nas osjećivo osjeća nestaćica takovih notovnih izdanja. Poslužit će lijepo nesamo u crkvi nego i kod vjerskih priredbi i akademija. — Tisak kajdi je vrlo jasan i zoran. Pratnja nije teška, a napjevi su ugodni i pjevni. Toplo preporučujemo.

NOVI LITURGIJSKI KALENDAR za tekuću godinu 1939. I ovo godište sadrži točne upute o izboru misnog obrasca za svaki dan u godini, a uz to podatke o stalnim privatnim pobožnostima. Na taj način može se svatko služiti Rimskim misalom na hrvatskom jeziku i bez dvojbe pratiti istu misu sa svećenikom. Cijena od d. 3.— Naručuje se kod Uprave Knjiga katoličkog života, Zagreb, Martićeva ul. broj 41.

PJESMARICA ZA KORIZMENO I USKRSNO VRIJEME. — Nabavite si od naše Uprave Glasnika lijepu pjesmaricu koriz. i uskrsnih pjesama sa notama za jednoglasno pjevanje. Stoji 1 din. (pošt. 1.50), a na svakih 10 prim. dobiva se jedanaesti na dar, i ne plaća se poštarnina.

„ŽIVOT SV. JOSIPA“. U nekoliko krasnih poglavja opisan je „toj knjižici život sv. Hranitelja Isusovog. Dodane su i litanijske Svečeve, te običajne molitve Njemu u čast. — Cijena je knjižici 1 din. (pošt. 1.50). Tko naruči više kom. ne plaća poštarnine, a na svakih 10 kom. dobiva se jedan primjerak na dar. Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147.

„ZASTO TRPIMO?“ Napisao Nikola Buljan D. I. — Ta nam lijepa knjižica govori, kako ćemo preko svakodnevnih patnja i križeva usavršiti i posvetiti svoju dušu. Urešena je krasnom omotnom slikom i mnogim slikama u tekstu. Stoji 1 din. (pošt. 1.50), a nabavlja se kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

R. Kupareo, O. P.: PJESME I PSALMI; cijena d. 12. Naručuje se kod Uprave euharistijskog Glasnika, Split - Poljud. — O. Kupareo već godinama piše u Euharistijskom Glasniku, koji eto sada izdaje lijepo opremljenu zbirku njegovih pjesama. U ovim pjesmama, koje su potekle iz njegove duše, naći će čitatelj duševnog poleta i utjehe. Toplo preporučujemo.

D A R O V I

Za obnovu Svetišta i oltara Srca Isusova u Zagrebu: A. B. Banjol 100 d; Blaževac Eva 10 d; Gregorinčić Z. 20 d; Rukavina T. 10 d; F. P. 30 d; Lončar N. 100 d; Zagreb NN 100 d; Zagreb NN 50 d; Rozika Sporis Dukel 20 d; Čačković Terezija 50 d; Deković Kristina 10 d; Dopellhauer Cecilia 5 d; Golubić Ana 3 dol; Graber Marija 15 d; Hibner Ana 5 d; Horvatek Rudolf 10 d; Hutsek Marija 25 c; Janeš Antun 2 dol; Janković Marija 20 d; Kolaković Antonija 100 d; L. C. I. Zagreb 50 d; Lipovac Marija 1 dol; Lovrenčić Anka 100 d; Maritić obitelji 1 dol; Markotić Josip 75 d; Mršić Josip 10 d; Nikolić Andica 35 d; Panac Agnes 5 d; Pele Marija 25 d; Pintarić Jelena 10 d; Puhalovski Marija 15 d; Rajher Roy 10 d; Stajduhar Mary 1 dol; Surina Terezija 10 d; Štuk Mile 10 d; Tijan Kristina 1 dol; Tišler Terezija 5 dol; Tomašević Eva 10 d; Vučić Franjo i Kata 2 dol; Vuković Eva i Brkančić Vera 10 d; Ždenčai Marija 40 d; Zlender Josefina 50 d; Žveglić Helena 50 d.

Za sv. Mise: Balaban Marija 15 d; Blečić Cecilia 1 dol; Bubica Mary 3 dol; Depeder Milka 1 dol; Mohra Matula 15 d; Dolac Marija 1 dol; Franky John 1 dol; Golubić Ana 7 dol; Jagić Ivan 10 d; Janković Josipa 20 d; Jurkac Ana 20 d; Kralj Elizabeta 20 d; Kopas Katica 1 dol; Korenčan Josefin 15 d; Krajin Marija 10 d; Kulesh Katarina 150 dol; Lipovac Marija 1 dol; Lopac Ana 20 d; Miškulini Marija 20 d; N. N. Dalmacija 20 d; Setalich Marija 50 c; Stajduhar Mary 2 dol; Sučić Janja 20 d; Segavčić ud. Paula 40 d; Špehar Jelena 2 dol; Tijan Kristina 1 dol; Trstenjak Magdalena 120 d; Tuštić Anica 15 d; Umetić Frances 1 dol; Vučić Kata 2 dol; Vučković Olga 30 d.

U čast Srca Isusovu: Abramović Josip 30 d; A. S. Komarnica 20 d; Dukanović Luka 10 d; Gvozdanović Julijana 30 d; Haman Anica 10 d; Hlača Nada 5 d; Harvanek Andrija 5 d; Ivanović Antun 5 d; Kovacević Anka 5 d; Lukić Anka 49 d; Lukić Franka 15 d; Lenardić Miroslava 25 d; Majetić Anka 50 d; Marković Josip 10 d; Martinović Martin 20 d; Miklin Marica 50 d; M. M. Komarnica 10 d; Rundek Verica 5 d; Skomerža Luka 6 d; Segina Barbara 50 c; Šporčić Marica 5 d; Tucakov Antun 15 d.

U čast Srca Isusovu, Majci Božjoj Bistričkoj i od Kamenitih vratiju, sv. Josipu, i sv. Antunu: Golubić Ana 3 dol; Matijević Nina 20 d; Paradajzer Marija 60 d; Radošević Veronika 25 c; Weishar Josip 20 d.

Za rasirenje Glasnika Srca Isusova: Adrić Barica 100 d; Baf Franjo 15 d; Barić Luka 10 d; Bartolić Rozalija 1 dol; Blažanović Liza 5 d; Brus Boroša Adela 15 d; Bujas Srećko 5 d; Bunić Zora 5 d; Deželak Tonka 5 d; Eterović Juraj 30 d; F. E. Zagreb 10 d; Fijan S. N. 5 d; Gašparović Marija 5 d; Golvald Marija 10 d; Grubišić Marija 5 d; Hofman Ivka 5 d; Janeček Ana 10 d; Jelavićobitelj 5 d; Kerne Kovačić Emilia 5 d; Kolar Franjo 25 d; Kolar Marko 5 d; Kovač Anka 5 d; Kovačević Antonija 1 dol; Kraus Luchis 3 d; L. C. I. Zagreb 50 d; Lukšić Marija 5 d; Majnar Ivana 5 d; Morosink Marija 5 d; Nosek 6va 5 d; Novinc Micića 20 d; N. N. Dalmacija 80 d; N. N. Kostrena sv. Lucija 30 d; Obrijan Frances 1 dol; Olinek Mihajlo 5 d; Orović Dominik 1 dol; Pasovski Delfina 20 d; Paša Stjepan 15 d; Pervan Marica 5 d; Pintar Lovro 5 d; Podnar Josip 1 dol; Polić Olga 5 d; Purić Marin 10 d; Samardžić Pavao 5 d; SS Milosrdnice Zagreb, 6 d; Srđan Terezija 5 d; Stajduhar Mary 1 dol; Stipančev Ante 5 d; Sabarić Franjo 5 d; Schönbuchner B. 5 d; Štimac Josip 5 d; Švob Marija 5 d; Trivanović Sofija 5 d; Turković Magdalena 1. 5 d; U. S. Zagreb 5 d; Vidović Mara 5 d; Zehovsky Frank 25 c; Zelnninger ud. Ana 5 d; Žveglić Helena 5 d.

Za kruh sv. Antuna: Beloč Stjepan 20 d; Božanić Marija 10 d; Katušić Terezija 10 d; Markotić Josip 75 d; Marković Terezija 10 d.

Za ulje, rasvjetu i oslikati Svetištu i Svetohraništu: Barkovich Mandić 1 dol; Kugeška Ivo 20 d; Petrocny Josipa 10 d.

Za fond bestifikacije P. Barbarića i N. Tavelića: Džaja Anz 50 d; Jurkus Ana 20 d; Laczko Janos 1 pengő; Müller Andrija 20 d.

Kalendar Apostolstva molitve

O 2 U J A K 1939.

OPĆA NAKANA: Katoličko svećenstvo.

MISIJSKA NAKANA: Prava kršćana u Palestini i mir Kristov u Krastvu Kristovu.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 S † Albin. Kvatre. Ljubav Presv. Šrou.
2 Č † Lucij. Okorjeli griešnici.
3 P † Kunegunda. Kvatre. Djev. društva.
4 S † Kazimir. Kvatre. Čiste duše.
5 N PACISTA. Hadrijan. Škole.
6 P † Perpetua i Felicita. Griešnici.
7 U † Toma Akvinski. Bogoslovije.
8 S † Ivan od Boga. Bolesnici.
9 Č † Franciska Rimska. Udovice.
10 P † 40 mučenika. Progonjeni.
11 S † Eulogij. Duh. pokore.
12 N BEZIMENA. Grgur Veliki. Sveti Otac Papa.
13 P † Nicefor. Naši biskupi.
14 U † Matilda. Majke.
15 S † Longin. Ljubav muke Isusova.
16 Č † Cirijak. Obraćenje otpalih.
17 P † Patricij. Branitelji Crkve.

- 18 S † Ciril Jeruzalemski. Obraćenje židova.
19 N SREDOPOŠNA. Sv. Josip. Mjes. zaštitnik. Umirovič.
20 P † Nicera. Čast oltara pok. bisk. Langa.
21 U † Benedikt. Benediktinski red.
22 S † Oktavijan. Poslužnost Crkvi.
23 Č † Fidelis. Katolička društva.
24 P † Gabrijel. Stovanje andjela.
25 S † Blagovijest — Marijine Kongregacije.

- 26 N GLUHA. Emanuel. Napastovani.
27 P † Ivan Damaščanin. Sjedinjenje raskolnika s Crkvom.
28 U † Ivan Kapistran. Obrana vjere.
29 S † Ciril. Psovači.
30 Č † Kvirin. Naši pokojnici.
31 P † 7 žalosti BL Gospe. Ljubav Gospi.

OPĆA NAKANA U TRAVNU: Veća skrb roditelja za vjerski odgoj djece.

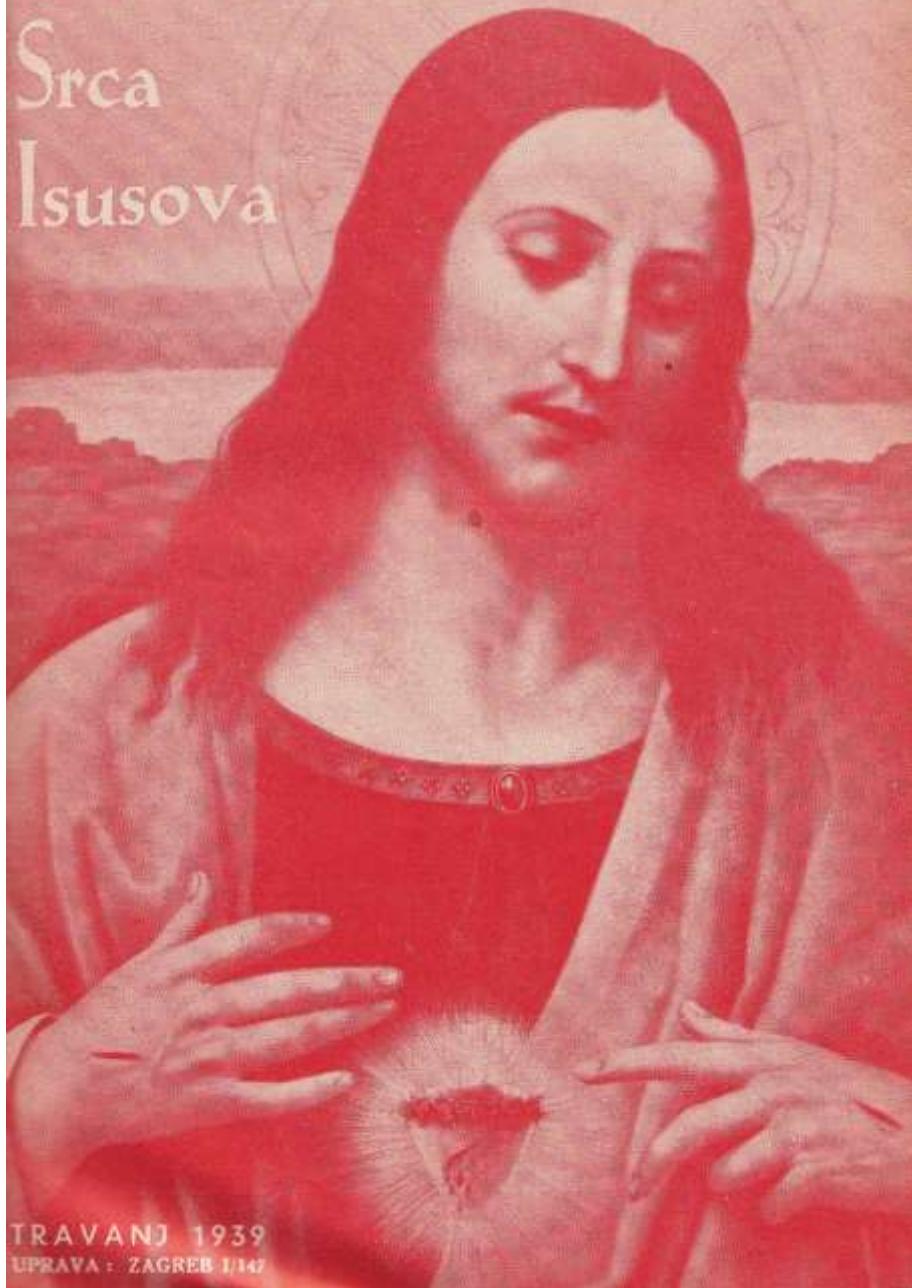
MISIJSKA NAKANA U TRAVNU: Sklad narodnih težnja u Indiji s kršćanstvom.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomravnje su. Pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jedan po volji odabran dan.

GLASNIK PRESVETOGRGA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Mošić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu - A. Alfrević D. I. — Uprava: Zagreb I./147, Palmotićeva 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - ½ dol. - 8 lira - 250 peng. — Tiskar: Tiskara Glasnika Srca Isusova - A. Alfrević D. I.

Glasnik Srca Isusova

TRAVANJ 1939
UPRAVA: ZAGREB I/147

GLASNIK

S R C A

ISUSOVA

GODINA 48

TRAVANJ 1939

BROJ 4

Novi Papa Pijo XII.

Pouka mladeži.

Veća skrb roditelja za vjerski odgoj djece

Mjesečna nakana za ožujak, blagoslovljena od sv. Oca.

Najvolio bih tebi, katolički oče i majko, otvoriti knjižicu savjesti djece tvoje, pa da protrineš nad gnojnim ranama grijeha, da se duboko zamislis nad prazninama znanja i zasluga, da se zgroziš nad ponorom, u koji srljaju najmiliji tvoji, krv od krvi tvoje, pa da krikneš: sinko, kćerko — stani! Volio bih svakom izbrojiti i u ruke dati sredstva, kako ćeš baš to tvoje dijete uzgojiti za Božje dijete. I ono još u kolijevci: svetim križem i sv. vodom, zazivima svetih imena i sličicom... I ono što već trčkara rade s malim svojim društvcem nego da je uz tebe, kako ćeš ga zgodama Sv. Pisma i života Svetih zabaviti i pobožnom razgovoru s nebeskim Ocem priučiti... I ono što prkosno počinje očitovati žalosnu baštinu Adamovu ili Evinu svojim »ja« oholicom, pohlepnikom i uživačem, kako ćeš ga srdačno sprijatelji s Isusom — Istinom, Putem i Životom — te mu volju nebeskog Oca učiniti njegovom.

Jer vas ipak ima raznih staleža i potreba, a Bož. Srce vas sve želi nadahnuti i privući kroz ovu nakantu, evo ti tek glavnih crta, a ti primjeni i potankosti izvedi za sebe i za zlato svoje.

Ispravno gledanje. — Misleći, kako će ti se dijete vladati u društvu, naučiš se gledati ga tudim očima i tvoji se osjećaji ravnaju tudim dojmovima. Jer se ovi drugi stide »vjerskoga«, po-

Zbor kardinala, koji je birao Svetog Oca Papu Piju XII.

Kardinali: Lavitrano Ljudevit, Verdier Ivan, Mac Rory Josip, PACELLI EUGENIJE — PIJO XII., Rossi Karlo Rafael, Pizzardo Josip.

Kardinali: Tedeschini Federigo, Innitzer Teodor, La Puma Vincencije, Cattani Federiko, Massimi Maksim, Mariani Dumanija.

Kardinali: Ascalesi Aleksije, Boggiani Toma, Bertram Adolf, Faulhaber Mihovil, Piazza Ivan, Pellegrinetti Ermenegildo.

činješ i ti — makar inače pobožan katolik — »vjersko« držati pretjeranim, stegnutim, čudnim, pa bi hotio da ti dijete bude »naravno«. Pod tim »naravnim« ti misliš još uvijek: dobro, pošteno, plemenito, samo ne bi hotio da bude pretjerano pobožno. Ali ona iskrivljena pobožnost, koje se bojiš, nije zapravo katolički vjerski odgoj nego neka osobna nagrda.

Katoličkom je odgoju glavno pred očima, da milost djetinjstva Božjega očuva i svestrano razvije, a da pri tom ne uništava narav, već je dapače oplemeni i usposobi za junačko vršenje staleških dužnosti, za životnu borbu. »Pobožnost je za sve korisna«, reče sv. Pavao, pa tako vidimo, kako je pobožni maršal Foš oslobođio Francusku, a pobožni Salazar sada gospodarski oslobođao Portugalsku. Dok je nasuprot »naravnost« Klemansoa stvorila nesretni po Evropu pariški mir; a i danas baš ona kroz diktatore izazivlje ponovni svjetski pokolj

Majke, koje su sa Rusoom držale svoje kćerke od naravi samo dobrima, pa izbjegavale molitvu i crkvu, brzo su morale plakati nad njihovim padom; ocevi istog mišljenja potištenu gledaju, kako im sinovi ne će da ozbiljno rade, već da samo uživaju, a dašto na tudi račun. Koji pak prema vjeri uči mladost strahu Božjem, taj joj najbolje osigurava budućnost, a time i slobodu i život i imetak njihov i susjeda.

Prenježni neki ne bi htjeli da »sile« djecu k dobroti ili pobožnosti, a na fino vladanje i druge obzire, koji su puno manje vrijedni, i te kako sile. Zapravo ni debar vjerski uzgoj ne sili k pobožnosti, on privlači ljeputom svetinje i dobrotom Božjom, te istinama vjerskim stvara uvjerenje.

Velika je zabluda takoder onih starijih, koji vrelu mladost prosuđuju prema svojoj sadanjoj staloženosti, a zaboravljaju svoju prošlost i ne računaju s posljedicama za mladež u budućnosti. Dopushtaju djeci igre, kako na pr. »ženidbu«, mirno gledaju prečraza zaljubljivanja, ne sprečavaju razuzdani šport. Tako se razvijaju »mladi starci«, koji su već u 24. godini siti života. Vjerski pak uzgoj pazi na stidljivost, čednost, počitanje, uslužnost, vitešku žrtvu, što sve čuva puninu života u mladosti, da može iz zdravog obiteljskog korjena opet niknuti jak naraštaj.

Prava sredstva. — Da prosvijetle pamet djece svoje, roditelji će govoriti djeci istinu i to samo istinu i potpunu istinu, koliko je prema dobi svojoj samo mogu korisno shvatiti. Kako je pak sveta Crkva stavila istinu života u katekizam, to će čestit katolički otac za zimskih večeri i ljetnih odmora razjasniti djeci pitanja i odgovore katekizma, pa što je danas rastumačio, sutra će pitati, i to svejedno da li dijete uči katekizam u školi

Kardinali: Maglione Ljudevit, Marmaggi Frano, Sibilia Enrik, Tappouni Ignacije Gabrijel, Salotti Karlo.

Kardinali: Copello Jakov, Segura y Saenz Petar, Granito Pignatelli di Belmonte Januarije, O' Connell Vilim, Mundelein Juraj, Sbarretti Donat.

Kardinali: Verde Aleksandar, Boso Petar, Tisserant Eugenije, Mercati Ivan, Villeneuve Rodrigo.

Kardinali: Schuster Alfred, Lauri Lovro, Van Roy Josip, Hlond August, Seredi Juraj, Cerejeira Emanuel.

li ne. Ne mogne li otac, učinitiće to majka; oboje pak »treba da zvrše svu pravdu« — kako reče Isus Ivanu; to jest da s djecom i pred djecom vrše zapovijedi Božje i crkvene. Kad djeca vide, kako roditelji s njima rado — makar kratko — mole ujutro, uvečer, prije i poslije jela, kako nedjeljom veselo idu u crkvu, više puta u godini i sv. Pricači, kako se u petak samo »posno« ede, kako se posao i bolest Gospodinu prikazuje, a u srdžbi se rubi stišću da ne izleti psovka — kroz pravednost će svojih roditelja i sami postati pravedni te davati svakom što je njegovo.

I dok ćeš, oče i majko, tako volju djeteta svoga skladati s voljom Božjom, ne zaboravi da tek ljubav čini čovjeka potpunim. Daj srcu djece plemenitu ljubav pa ne će poći sa prostom. Od bratske ljubavi, koja se tako lijepo razvija u brojnoj obitelji, proširi srce djece i na ljubav spram bližnjega, i to baš za vjerskoj podlozi, jer je jedino ona čvrsta. Kad sirota pokuca na vrata, daj djetetu u ruku dar, neka ono sudjeluje u pomoći bližnjega. Slično kad se sakuplja u crkvi ili bilo gdje, neka i dječa u svoje ime dadu, makar zato vi roditelji tek malo što dali. Tako ćete uzgojiti i ljubav za veliku našu zajednicu sv. Crkvu, ako lijepo pripovijedate o sv. Ocu Papi, pomognete Misije, a osudite zlo govorenje i pisanje novina o svećenicima. Osobito ćeš pobuditi ljubav prema Isusu, ako idući s djetetom kraj crkve rečeš: Idimo, sinko, pozdraviti na čas Isusal.

Neka tvoje dijete s tobom proživi ovo troje: umom i stinu vjere, voljom pravdu zakona Božjega, srcem djelotvornu ljubav — i ti si odgojio značajnika; i to ne samo rodoljuba već i Bogoljuba, Božje dijete.

Sigurni pomoćnici u tom svetom poslu jesu ti: sam Isus, njegova Crkva i dobro društvo. »Bez mene ne možete učiniti ništa« — veli Isus i vama roditeljima. A jer milo zove, da mu lovedete dječu, sigurni ste da njegova milost teče u njihova srca, dapače teče i Krv njegova skupa s vašom u njihovim žilama, ako će često pričešćuju. Napose vam to osigurava, ako posvetite svoju obitelj Srcu njegovu i pred slikom njegovom svaki dan makar časak skupa molite.

Vrhunaručnu majku svetu Crkvu hoće da tebi i djetetu stude masoni i komunisti, a ipak smo bez njezine pomoći sirote. Stoga treba da baš vi roditelji tražite od školskih vlasti ne samo više sati vjeroučaka u školi, nego da i sav odgoj poštuje vjeru i na vjerskom temelju da gradi.

Srećom imаш dobre svećenike, koji još i u društva dječu odrasle okupljaju. Radosno žrtvuj i vrijeme i trošak, što za to treba, jer se to stostruko isplati. Bit će ti dijete okretnije u poslu među ljudima, a što je glavno: sačuvat će dušu i poštenje.

Josip Vrbanek D. I.

Kardinali: Dalla Costa Ilija, Canali Nikola, Sorio Dominik, Caccia Dominion
Kamilo, Goma y Thomas Izidor.

Kardinali: Fossati Alurilo, Fumasoni-Brondi Petar, Kaspar Karlo, Suhard
Emanuel, Baudrillart Enrik, Cremonesi Karlo.

Kardinali: Lemo Da Silveria Cintra Sebastian, Marchetti Selvaggiani Franjo,
Dolci Andelko, Lienart Ahil, Gasparri Enrik.

Kardinali: Dougherty Dionizije, Vidal i Barracauer, Schulte Karlo, Nassali
Rocca Ivan, Hinsley Artur, Gerlier Petar.

Žedna napoji!

Kad su u Rimu strašno progonili kršćane, bi mučena i sveta Anastazija djevica. U velikoj muci, pošto je izgubila mnogo krvi, ožedni i zaprosi vode. Pritrči mladić imenom Ćiril te joj dade vode. Za nagradu dobi mučeničku krunu, jer i njega kao kršćanina pogubiše.

Ne će se tako često dogoditi, da tko primi toliku nagradu za času vode. Ali da ćemo primiti plaću i za jednu času vode, to nas uvjerava naš Spasitelj: »Ko napoji jednoga od ovih najmlađih samo časom studene vode, zaista vam kažem, ne će mu propasti plaća.« Mt. 10, 42.

Žeda — strašna muka. Kako je velika blagodat voda, to istom onda znamo cijeniti, kad je nemamo. Onda znamo, što znači čaša vode. Kolike muke podnose brodolomci usred mora. Opkoljeni su vodom, a umiru od žede. Kako se štedi sa zalihom vode, ako je još imaju. Putnik u pustinji čezne za izvorom, a puno puta uzalud, i on se sruši, malakše, pogiba. Rudari zasuti u rogovima teško podnose osobito žetu. Utamničenici, vojnici, ranjenici, bolesnici, svi ovi trpe često osobito strašnu žedu. Vape za vodom, a nema koga da im da vode. U takvoj nevolji zadovoljiti će se i sa kaljužom. Sanjaju o vodi, o zdencima, o potoku, a kad se probude, spopada ih očaj. Grlo im se i jezik suši, u utrobi kao da im je vatra, ublažuju si boli makar s hladnim ili vlažnim predmetima, a brzo ih oslobođa smrt nesnosnih muka. Spasitelj naš na križu podnjoj je i ove neopisive muke. Izgubio je toliko znoja, krvi, a nije bio okrepljen ni s malo vode. Ocat i žuč zaista ne ublažuju žedi. I to su mu pružali istom kad je bolno zavapio: žedam! Sjetimo se onoga bogatuna u paklu. U užasnim mukama osobito čuti silnu žed i vapi bar za jednom kapljicom vode, za najmanjim ublaženjem. Doista, čovjek u tim mukama vrijedan je sažaljenja i smilovanja. A kako je sretan, ako mu pomogneš; kako je zahvalan za takvo dobročinstvo.

Čaša hladne vode. Mi imamo puno puta priliku za to djelo milosrda. A tako je utješljiva misao: Isus je žedan, daj mu vode! »Bio sam žedan i napojili ste me.« Mt. 25, 35. Dijete je žedno! »Prosim vode!« O ta žeda! Stariji ni ne slute, kako su djeca žedna. Pa da i nisu baš jako žedna, podaj im! Mali je Isus žedan! Šta je lakše nego dati djetetu vode! Nije to velika stvar. Ostaviš posao, uzmeš čašu, odeš na bunar, natočiš i pružiš djetetu. Hoće li ti dijete uzvratiš to dobročinstvo? Ne će; najviše da kaže: hvala! Ali u tvoju knjigu života napisano je i to djelo i ne manjka nagrada. Dao si malom Isusu vode, On ti toga ne će zaboraviti. — Koji stariji od ukućana zamoli vode. Mladi će priskočiti, uzeti

čašu s tanjurićem, natočiti svježe vode i prijazno pružiti. Je li to teško? A nije li tako lijepo? — Bolesnika muči žeda. Eto lijepo prilike za dobro djelo. Pružit ćeš mu vode ili ćeš mu napraviti limunadu. Posjetnik će bolesnika obradovati kojom narančom ili drugim voćem, što krijevi i gasi žedu. — Putnik pokuća na vrata. Moli malo vode. Eto prilike Isusa napojiti. Zagradi iz bunara hladne vode, pruži čašu putniku, daj mu prilike da se odmori, a ako je siromah, udijeli mu uz piće i koji zalogaj hrane. I ona je Samarjanka dala Spasitelju vode, a on joj je za nagradu dao žive vode i svjetlo božanske istine. — Gostima, pa i siromašnjim pružit ćeš i čašu vina ili prema potrebi i čašicu rakije. Radnika ili nadničare nagraditi ćeš uz pogodenu plaću i »napojnicom«.

Prilika dakle za ovo lijepo djelo milosrda imamo svaki dan. Malo je dobročinstvo, ali velika, sigurna i vječna nagrada.

Boca napunjena do polovice. No nije uvijek tako milo i ugodno pružiti žednom napitak vode. Što, ako moraš dijeliti s drugom u nevolji i posljednju kap vode? Traži se tu i junaštva.

Neka plemečka obitelj ima u svom grbu naslikanu bocu napunjenu do polovice. Jedan od predava u ratu pružio teško ranjenom neprijatelju svoju bocu vode. No taj u silnoj mržnji ispalj kuburu na svoga dobročinitelja. Tane srećom promaši, a plemeniti vitez uze bocu, ispije do polovice i dade ostatak neprijatelju uz riječi: »Za kazan evo ti samo pola boce!«

Izraelci u pustinji više su puta trpjeli žedu. Vapiše Gospodinu, a on ih je uslišao, premda su prije proti njega mrmljali. Pa Bog i veli: »Ako bude žedan tvoj neprijatelj, daj mu vode da piće.« Posl. 25, 21.

Vodena bolest. Ima prilika, kad ne smijemo dati bolesniku piti, pa mu iskažimo djelo milosrda na drugi način. Daj mu da ispere usta hladnom vodom, operi mu prsa ili glavu ili ruke, osvježi i ohladi mu krevet ili jastuke, prozrači sobu i t. d. Ne bi iskazao dobročinstvo onome, koji pati od vodene bolesti, kad bi mu potajno dao piti ono, što liječnik zabranjuje. Od takve »vodene bolesti« trpe i jedni pijanci. Njima ne dajmo prilike da piiju ono, što im je zabranjeno, pa makar se srdili i žalostili. Daj mu sve drugo, samo ne alkohola.

Žedati — za pokoru. Ljeti dodemo umorni kući, žeda nas mori. Lako ćemo je utaziti. Par koraka do vodovoda i istrusimo jednu, dvije ili više čaša. Ali u isto vrijeme tamo negdje daleko misjonar živi u pustom, bezvodnom, nezdravom kraju. Nema vode ili su same kaljuže, od kojih se sigurno dobije groznica. Poučava crnce, znoji se, stoji ga truda, a jezik mu se lijevi za nepce, grlo mu se suši. No on ne prestaje naučavati riječ Božju, jer žeda za spasom duša veća je od žede za čašom vode. A ako se mi u našoj

žedi svladamo, pa ne pijemo ili ne uzmemo odmah vode ili je uzmemo samo malo — onda time kao da smo utažili žedu onog misijonara za dušama. Drugi se put sjetimo, kad smo žedni, onih bezbrojnih »žednih« grla, kroz koja teče rakija ili vino, te onih grijeha proždrljivosti i pijanstva, i prikažimo našu žedu za pokoru i kao zadovoljštinu za one grijehе, radi kojih je Isus trpio onu silnu žedu.

Kap vode na jezik. Onaj je bogataš u paklu tražio, da mu Lazar rashladi jezik kapljom vode. Ali nije toga dobio. Druge duše traže i vase za rashladom — a mi im možemo dati ne samo kap vode nego i obilno im možemo utažiti žedu. To su duše u čistilištu. One trpe i žedu u čistilišnom ognju. Naše im molitve ublažuju te muke poput svježeg luhora ili kiše. I to znači žedna napojiti.

Sveta voda. Ali ne samo naše molitve pomažu dušama u čistilištu, nego i sveta voda, kojom se poškropimo. Ima i drugih »svetih voda«, koje nam je dala Božja Providnost. To je na primjer čudotvorna lurdská voda ili voda iz drugih takovih čudotvornih izvora na prošteništva. Mnogima je Bl. Gospa dala zdravlje ili druge milosti, koji su pili ovakvu vodu. Tako Bog mnoge žedne pomoći napaja svojim milostima, a i mi možemo drugima priskrbiti takovo dobročinstvo.

Izvor vode žive. U razgovoru s onom ženom Samarjankom Isus spominje, da može dati žive vode, vode koja ide u život vječni, vode od koje tko pije, ne će više žedati. Tu vodu treba da tražimo, za njom da žedamo. »Blago onima koji gladuju i žedaju pravde, jer će se nasiliti« Mat. 5, 6. »Svi koji žedate, dodite k vodama, i koji nemate srebra, žurite se, kupite i blagujte; dodite, kupite bez srebra i bez ikakve naplate vino i mlijeko.« Iz. 55, 1. »Ko je žedan, neka dode, i ko hoće, neka uzme vode života badava.« Apk. 22, 17.

Uživajući ovdje na zemlji veliki dar Božji — vodu, sjetimo se vode žive, koju nam obećava Spasitelj. Utažujući žedu našu ili svoga bližnjega spomenimo se, da nam je ovdje na zemlji žedati za izvorima vode žive: za vječnom, svetom istinom, koja je Isus Krist i da onaj, koji blaguje presveto Tijelo Isusovo, utažuje onu svetu žedu. »Krvi Kristova, napoj me!«

Dajmo dakle žednom vode. Time dajemo žednom Isusu okrepnu, a On će nam zato dati okrepnu vječnog blaženstva. »Potokom slasti svoje napajat ćes ih.« Ps. 35, 9.

Petar Gertler D. I.

SRETAN USKRS! želi svim pretplatnicima,
dobročiniteljima i čitateljima
UREDNIŠTVO I UPRAVA.

Isus usta, kako reče...

ISUS ŽIVI!...

Isus je uskršnuo znači: Isus živi. — Kad Mu se molim, kad Ga zazivam, ja vjerujem da me On čuje da me vidi, jer Isus živi.

Isus živi! — I mi ćemo živjeti onako kac i On. »Ja sam uskršnuće i život. Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će. I nijedan koji živi i vjeruje u me ne će umrijeti do vijeka.« Iv. 11, 25, 26.

Isus živi! — Vjerujem u život vječni! Mi nismo prolazni. Kao što Isusa nije nestalo, kao što Isus ne živi samo u uspomeni, u povijesti, već stvarno, zbiljski, tako i mi nakon ove zemne smrti počimamo novi život, nesamo život uspomene, već pravi, zbiljski život.

Isus živi! — Dvovrstan je život ljudski u vječnosti. Jednim životom žive prijatelji Isusovi, drugim neprijatelji. Sredine nema. Život s Isusom ili život bez Isusa. Život pobjede ili život poraza. Život slave ili život sramote. Život veselja ili život škripanja Zubima.

Isus živi! — Tko želi vječno živjeti s Isusom, taj mora biti i u vremenu s njime sjedinjen. Taj mora biti nakalemlijen na ovom Čokotu, mora biti loza koja nosi plod, ne smije biti neplodna smokva, koja se sijeće, ne smije biti kukolj medu pšenicom, koji se kupi i u oganj bacu.

Isus živi u svojoj svetoj Crkvi. On nije osnovao Crkvu pa je predao ljudima, da rade s njome što hoće. Isus je u svojoj Crkvi, a ljudima se služi da izvede svoje božanske osnove.

Isus živi u svojoj Crkvi! — Razna carstva radaju se i umiru, samo ovo Carstvo ne umire do konca svijeta. Crkva će prezivjeti sve, da na koncu slavlje slavi kao i božanski Pobjednik.

Isus živi! — Vjera u uskrsloga i kroz vjekove živoga Isusa davala je snage mučenicima svih vremena da su mogli podnosići nadčovječne muke, da se nisu strašili ni života dati za Isusa, jer su znali da života ne gube, već istom počimaju pravo i vjeli s Isusom, koji vječno živi. Znali su za riječi Isusove: »Ako tko izgubi dušu svoju radi mene, naći će je. — »Ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a poslo su ubili tijelo, nemaju šta da rade.« Otuda ono junaštvo katolika i danas po Rusiji, po Meksiku, po Španjolskoj, po Njemačkoj. Katolici padaju kao žrtve pred crkvama svojim, pred križevima, ginu po koncentracionim logorima, gledaju kako im se imanja otimaju, kako ih miču iz služba državnih, jer su vjerni Isusu, čiju svetu uspomenu silnici žele izbrisati ne samo iz mrtvih knjiga, nego još više iz živih: iz srdaca djece, mladeži, naroda. A mi na sve ovo imamo jedan odgovor: »Isus pobjeduje, Isus vladala, Isus kraljuje!«

Isus živi! — Vjerujem u uskrsnuće tijela!... Vjerujem u život vječni!... Isuse Pobjedničel! Umnoži vjeru našu! Oživi vjeru našu! oživi ufanje naše! raspali ljubav našu! Daj da i mi s Tobom slavlje slavimo!

»Jedan je Bog sve suvjere dobre!«

Istina je: Jedan je Bog. Ali nije istina, da su sve vjere dobre. Nasuprot je istina, da je samo jedna vjera dobra, da je samo edna vjera Božja, dok su sve druge vjere krive, sve druge vjere nisu Božje. Jedan je Bog. Prema tome jedan je pravi put, koji vodi do spasenja, drugi su putevi stramputice.

Ne mogu biti sve vjere dobre, kad uče protivno jedna drugoj. Tako jedna vjera zabranjuje mnogoženstvo, druga dopušta. Jedna vjera dozvoljava rastavu braka, druga ne dozvoljava. Jedna vjera veli da je sv. Otac Papa namjesnik Isusov na zemlji, druga veli da je Papa sluga antikristov. U navedenim slučajevima ne može i jedno i drugo biti istinito. Ako je jedno istina, onda je drugo laž. Ako jedno Bog dopušta, odobrava, onda drugo zabranjuje, odbija. Stoga je ludo govoriti, da su sve vjere dobre.

Cast Božja i ljubav Božja spram ljudi traži, da je samo jedna prava vjera i da se ta vjera može upoznati od onih, kojima je stalo do pravog puta spasenja. Isus uspoređuje Kraljevstvo svoje s čovjekom trgovcem, koji traži dobra bisera, pa kad je našao dragocjeni komad bisera, prodaje sve, što ima, da kupi taj biser. Pod kraljevstvom Isusovim razumijeva se ovdje vjera, koju je

Isus propovijedao. Prema tome čovjek mora tražiti tu pravu vjeru, ako je još ne poznaje, kao što je onaj trgovac morao tražiti biser. Čovjek se mora potruditi, da dođe do pravoga bisera vjere. Sveta tri Kralja dolaze iz daljine Isusu, muče se, da nadu Isusa, a svećenici židovski ne mare za pravi biser vjere, ne mare za Isusa, ne mare za pravu vjeru. Nisu je našli, jer se nisu htjeli da potruđe.

Nadalje prema nauci Isusovoj moramo za pravu vjeru i žrtvovati sve, što je potrebno da dođemo do nje, ili ako je imamo, da je sačuvamo. Kao onaj trgovac, koji za biser daje sve, što je imao. Tko nije spremna za svoju vjeru mnogo žrtvovali, taj ne cijeni vjere, taj naravski može govoriti: Jedan je Bog — sve su vjere dobre, jer takvom čovjeku nije stalo ni do jedne vjere. Njemu je svejedno istina i laž, stramputica i pravi put. Takav čovjek ne spada u Kraljevstvo Božje...

Ros Hermon

Biskup pokornik

Dne 3. veljače preminuo je blago u Gospodinu u Ljubljani Dr. Ivan Gnidovec, biskup Skopljanski. Svom dušom služio je Bogu i bližnjemu. Kao brižni pastir duša neumorno je hodao svojom prostranom biskupijom da krijepe, tješi, poučaje, bodri. Poput onih velikih pokornika, o kojima nam pripovijeda povijest crkvena, i on je postio, mučio svoje tijelo u želji, da svojim po-

† biskup Gnidovec na odru.

korama što više digne svoje dušu do Boga, te izmoli što obilniji blagoslov na svoje stado, da svojom pokorom dade Bogu zadovoljstvu za grijeha mekoputnosti, raskalašenosti, za grijeha, kojima se podaje svijet tijela.

Pokojnik je kao ravnatelj biskupskog konvikta u Šent Vidu kraj Ljubljane stupio u red otaca Lazarista, koji po Sloveniji svom revnošću šire pobožnost Presv. Srca Isusova. Iz samostana pozvala ga Providnost Božja na biskupsку stolicu 30. studenog 1924. Svečana instalacija obavljena je 8. presinca iste godine u Prizrenu, jer je do 1934. tamo bilo sjedište Skopalskog biskupa. Prva mu briga bila da se podigne što više domova Gospodnjih, pa je sagradio 14 što crkava što kapela. A da osigura svojoj biskupiji dovoljan broj požrtvovnih svećenika, osnovao je u Prizrenu malo sjemenište. Njegovim nastojanjem pred 12 godina počela je izlaziti »Blagovijest«, mjesecačnik, kojim je po svojoj biskupiji širio pobožnost prema Presvetom Srcu, prema Kraljici i Majci svojoj, branio svetu vjeru.

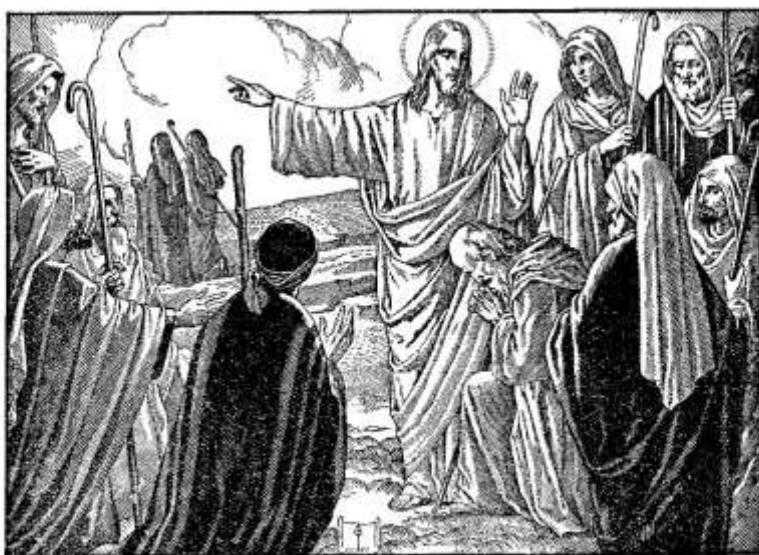
Mrtvi ostanci pokojnog biskupa bili su izloženi u Ljubljani u biskupskoj palači, kamo je hrlio mnogobrojan svijet, da se pomoli za nj i da mu se preporuči. Iz dvora prenesen je u crkvu Srca Isusova, koja pripada ocima Lazaristima. Tu su započele pogrebne svečanosti, na kojima su bili Preuzvišena gospoda: Dr. Alojzije Stepinac, Dr. Ivan Ev. Šarić, Dr. Josip Ujčić, Dr. Jeronim Mileta, Dr. Josip Srebrnić, Dr. Viktor Burić, Dr. Ivan Josip Tomažić te ljubljanski biskup Dr. Gregor Rožman. Svečane zadušnice odslužio je preuzv. g. nadbiskup Dr. Šarić.

Izmučeno tijelo ovoga svetog biskupa položeno je u grobnicu pokraj njegove redovničke subraće, da čeka nagradu za svoj apostolski rad pun posta i molitve, rad pun ljubavi spram Boga i neumrlih duša. — Počivao u miru!

Učini i ti nešto za misije

Otar je bio blizu smrti. Pozvao je k sebi svu djecu, da im još nešto rekne prije rastanka.

»Odat će vam, djeco, ovom zgodom jednu tajnu. Vi ste češće bili nezadovoljni, što je naša zajednička večernja molitva bila poduga. Znate, kako sam krunici dodavao još jednu deseticu. Govorio sam vam da ja to činim na jednu posebnu nakanu. Te nakane vi niste poznавali. I ovu ste deseticu često molili kisela lica. Kad smo se ja i vaša majka vjenčali, na sam dan vjenčanja zavjetovali smo se, da ćemo svaki dan dodati svetoj krunici još jednu deseticu, da bi dobri Bog od našeg poroda izabrao barem jednog sina za svoga misjonara među paganima. I ja umirem sretan, što se ne samo jedan, već što vas se trojica pripravljate

Isus šalje apostole da propovijedaju Svetu Evandelje.

za misionare. Nismo vam htjeli prije otkriti svoje tajne, da se mognete slobodno odlučiti za izbor svoga zvanja.«

I ovaj je otac prešao u vječnost. Sva tri sina ostala su vjerna svome zvanju.

Učini i ti nešto za misije!...

U jednu misijsku kuću stiglo je pismo i velik paket. U pismu je među ostalim i ovo bilo napisano:

»Velečasni oče! Šaljemo Vam haljine naše drage kćerkice Agneze, koja se preselila u ljepšu domovinu 13. srpnja 19.. Bilo joj je 6 ½ godina. Sama je ona odredila, da se sve njezine stvari osim jedne haljine, koju je namijenila jednoj svojoj drugarici, posalju za pogansku djecu u misiju. Isto je odredila i s novcem, što ga je uštanjela.«

Tako je pisao otac pokojne Agneze, koja je radi svoje pobožnosti i svoga razbora bila već sa 6 ½ godina pripuštena svetoj Pričesti. Novcu, što ga je Agneza pristedjela za misije, dodali su roditelji i onu svotu, što su je dobili od Osiguravajućeg društva, kod kojeg su bili osigurali život svoje kćerke. Dodali su i tu svotu s ovog razloga: »Jer da je naša Agneza nešto znala o ovom novcu, sigurno bi i njega odredila kao poklon poganskoj djeci.«

Učini i ti nešto za misije!...

U jednoj crkvi Salezijanskoj u Španjolskoj promatrao je sakristan nekog učenika, kako svaki dan izlazi zadnji iz crkve i prije nego što bi izašao, polazio bi do škrabice, u koju se stavljali darovi za misije te u tu škrabica i on nešto spuštao. Sakristan

je upozorio na to i upravitelja crkve. Ovaj je sutradan pozvao učenika k sebi pa mu rekao:

— Čujem da ti svaki dan ideš do škrabice za misije pa nešto unutra stavљaš. Je li to istina?

— Jest, odgovorio je mališ. Svaki dan stavljam u škrabici novac, što mi ga daju roditelji za užinu u deset sati.

— Pa zar nisi onda gladan?

— Osjećam glad, ali ne ču na nj da mislim, u igri je brzo zaboravim.«

Ovakve žrtve djeca neka ne čine bez znanja svojih roditelja. Ali nema sumnje da je Isusu bila draga ljubav ovoga mališa prema misijama.

Učini i ti nešto za misije!...

Za pučkih misija poslala je jedna služavka misijonarima ovo pisamce: »Uvijek sam se zanimala za bijedne pogane, i bila bih sretna, kad bih mogla i sama poći u misije. Ali zdravlje mi ne dopušta. Međutim molim Vas da ovaj mali dar, što vam ga šaljem, a dobila sam ga za Uskrs od svojih gospodara, pošaljete misijonarima među poganicima.«

Učini i ti nešto za misije!...

Jedan župnik pripovijeda: »Došla mi pobožna seljanka s mlobom da odmah pošaljem jedan njezin dar u misije. Na moj upit, što ju je na to potaklo, odgovorila je seljanka: »Noćas sam snila čudan san. Pričinilo mi se kao da vidim Isusa u prekrasnoj haljini, ali na toj haljini bila crna mrlja. I Isus mi je rekao: »Pogledaj ovu lijepu haljinu. Ti si mi je napravila, ti sama svojim mnogim dobrim djelima.« — »Ali što znači crna mrlja?« pitala sam Isusa. — »Mrlja znači, da mi nisi još nijednog dara dala za misije među bijednim poganicima niti si se za njih molila.« — »Stoga sam, tako je nastavila ta seljanka, danas prikazala za pogane svetu Pričest i donijela vam ovaj dar, da ga pošaljete misijonarima. Želim prije smrti i ovu mrlju odstraniti.«

Da li je ovaj san istina ili nije, u to se ne upuštам. Svakako se mora pohvaliti plemenitost te dobre duše.

Učini ti nešto za misije!

F. M.

Svetogrdnici

U selu Željezno, župa Martinska Ves, živi seljak po imenu Ivan Plavec. Otac je vrlo brojne djece — 14 njih. Jednom sam djetetu bio ja kumom, da počastim tu poštenu seljačku porodicu, obilnu djecom, ali inače oskudnu vremenitim dobrom. Neki je dan došao taj moj kum, da posjeti maloga Miška koji leži u bolnici milosrdnih sestara — pa je usput došao, da mi čestita novu godinu. U razgovoru pripovijedao je ovo:

1. Godine 1908. bio je manevar oko Ivanićgrada. Izvan mjesta kraj ceste stoji raspolo. Vojnici su u blizini vježbali. Za

vrijeme odmora reče neki pokvareni časnik momcima: »Šta ovaj tu?« — pokaže na raspetog Isusa.» »Pozor! Pucaj u njega! Puške odapeše, a drvene se trijeske sa raspela razletiše zrakom iz veselje i kihot valjda pijanih vojnika i časnika. Kad se ta pokvarena četa udaljila, dodoše ljudi, žene, djeca, da sakupe komade, što su ih kugle raznijele. Kad gle — na svakom se mjestu, gdje je pogodila kugla, vidjela krv! Još se danas — veli moj kum — o tome tamo pripovijeda!

2. Godine 1910. na sam Veliki petak bio sam u Sisku. Bilo nas puna gostiona. Svi smo jeli posna jela, samo jedan čovjek uporno tražio od krčmara mesa. Ovaj mu reče, da je danas Veliki petak — strogi post — i pokaže da je tu raspelo. U onoga čovjeka kao da je ušao sotona, uzme stolicu, popne se na nju i uzevši sa zida raspelo okrenu ga na drugu stranu, objesi ga tako na čavao i reče: »No, sad me ne bu gledal, kako jedem meso!« Nu što se zbi u tili čas? Pade sa stolice i slomi vrat. Pocrnio je kao ugljen. *Sve nase propade strah.* Rekoše ljudi: »Prav mu budi. Iz Boga se ne sme delati bedaka.«

Karlo Grujičić, kanonik

ZADNJA MOLITVA POKOJNOG PAPE PIJE XI.

Isuse, Marijo, Josipe! vama poklanjam srce svoje i dušu svoju. Isuse, Marijo, Josipe! budite mi u pomoći u zadnjoj borbi smrtnoj. Isuse, Marijo, Josipe! s vama neka se u miru rastavi duša moja.

Papa Pijo XI. na odru.

IZ BOLNICE

Kajem se! Telefon zvoni... Zovu svećenika na kliniku k umirućemu. Smjesta podoh. Č. s. bolničarka, bolničar i još jedna treća osoba uz umirućega, koji zapada u smrtni san. Č. sestra ga budi zovući ga imenom. On otvori oči, baci pogled na z a p a l j e n u s v i j e č u , s m r t n u s v i j e č u i na mene, protegnu se, skupi zadnje sile i povika jakim glasom: »K a j e m s e !« I opet zapade u san. Opet ga zovu imenom: »... došao je svećenik.« Nije više progovorio. Odoh moleći se za njega... Nisam pravo izšao na ulicu, mladi gospodin, sveučilištarac, student tehnike, koji je pred par sati ispiio solnu kiselinu, bio je mrtav...

Prijatelju! Promatraj život u svjetlu smrte svijeće. To svjetlo osvjetljuje ljepše i jasnije i Boga i dušu i krepst i grijeh i Crkvu i svećenika i sakramente i pravu vjeru katoličku. A i mnogo ćeš napast lakše svladati, mnogi grijeh zapriječiti, mnogu poteškoću slomiti, mnogo dobro djelo učiniti, kojeg inače valjda nikad ne bi učinio. Svijetlo smrte svijeće baca trak na pravu stranu i vrijednost života. Dragocjen je i nad sve zlato i srebro život katolika, koji Boga ljubi više nego sve drugo, a bližnjega kao samoga sebe. A dragocjena je i spoznaja, koja je pri svjetlu smrte svijeće jasnija nego ikada: »Što korističovje k u, kad bi cijeli svijet dobio, a dušu izgubio?«

Uspjeh molitve. Zbilo se mjeseca srpnja 1937. u sestarskoj bolnici jednog našeg grada.

U bolničkoj kapeli govorio sam svaki dan sv. Misu. Jednog jutra dode mi u sakristiju sestra bolničarka malo ko potištena, pa će:

— Velečasni, imam na brizi bolesnika, koji može da umre svaki čas, a ne će da se ispovjedi. Biste li ga vi malo posjetili? Možda će vas poslušati.

— Odakle je?

— Iz X !

— Čujte, pitajte ga najprije, bi li želio da ga posjeti jedan svećenik, njegov zemljak. Recite mu, da ćete ga prenijeti u manju sobu, gdje će moći biti sam sa svećenikom, ako mu je pred drugima teško ili neugodno razgovarati. Međutim se junački molimo Šreću Isusovu za pomoć i blagoslov.

Poslije podne...

— Bolesnik veli, bojim se i reći, jadala se sestra, da su mu svećenički posjeti uopće mrski, no kad mu zemljak baš hoće da dođe, neka, ali može i pred drugima s njim razgovarati. Dobacio mi je: »Nek znade da neće uspijeti!«

— Sestro, molimo se i nadalje, a ja ću ga ipak posjetiti, i to još večeras.

Posjet...

- Hvaljen Isus, prijatelju! Kako je?
- Ne pitajte, već pogledajte!
- Kako se zovete?
- Za ime svejedno!
- Trpite li mnogo?
- Hm! Trpim li? Ta vidite i sami.
- A kako ste dugo bolesni?
- Osam mjeseci ležim.
- Imate li koga svoga?
- Nikoga. Sve pomrlo.
- A čim ste se zanimali?
- Ha svačim... a radio sam tako i toliko, te mi suha već i kosti izijeda... gledam eto smrti u oči... a što ste vi zapravo došli?
- Da obadem i vidim zemljaka.
- To nije vaš razlog!
- E nema svrhe da tajim: Eto sam došao, da vam pomognem pripraviti se na put u bolji život.
- Ja sam se već pripravio.
- To je lijepo! No najljepša priprava sigurno je sv. Prijest i sv. isповijed.
- Vi se isповijedajte, vi imate grijeha... dosta!... zbogom!
- I okrenu se prema zidu.
- Ali, prijatelju, Isus i Crkva žele, da primimo utjehu vjere, kad smo blizu smrti.
- Pustite me!... ja sam se pobrinuo za sebe... pustite me, idite.
- Prijatelju, ali ako odbijete milost, koju vam Bog sada nuđa, ko zna, hoće li vam je ponovno ponuditi prije smrti, kojoj, kako sami vidite i rekoste, gledate u oči. Svakako Bog toga nije više dužan učiniti.
- Ostavite me! vidite da ne mogu da govorim.
- Prijatelju, ako se doista ne ćete isповјediti, sveta Crkva vam ne može dati crkvenog pokopa na blagoslovjenom mjestu.
- Marim ja! Nek me zakopaju makar u dubre. Idite, ostavite me na miru!
- Dobro, idem. Bog nek vas blagoslovi, a ja ću se moliti za vas.
- Hvala, hvala! molite se vi samo za sebe.
- Hoću i za sebe, ali ovih dana još više za vas. Hvaljen Isus!
- U sobi je bilo oko dvadesetak bolesnika, katolika i nekatalika. Sve šutjelo ko zaliveno i pratilo naš razgovor, jer je bolesnik upravo vikao. Inovjerci su mu poslije prigovarali, što je tako ne lijepo otjerao svoga svećenika. Poniženje sam primio kao žrtvu zvanja za obraćenje ovog izgubljenog Božjeg djeteta. Podvostručio sam molitve. Posegnuo sam i za jačom, osjetljivom pokorom. Go-

Li (Dalmacija): Križari prigodom proslave Križarskog dana 30. X. 1938.

vorio sam tri sv. Mise za njegovo obraćenje. Kod večernice molio sam svaki dan otprošnju Presvetom Srcu. Preporučio sam ga i mnogim drugima u molitve, čvrsto uvjeren, da će nam Gospodin dati ovu dušu, kojoj će se onda i Andeli radovati.

Iza par dana...

— Sestro, ja ћu umrijeti. Odijelo, sat i drugo razdavao sam bolničarima za uspomenu. Vi ste mi najviše ljubavi iskazali u mojoj bolesti. Sto ћu vama dati za uspomenu?

— Meni će biti najljepša uspomena, ako se vi lijepo ispovjedite.

— Ja to mogu učiniti, ali će ta isповijed biti nevaljana.

— Ko se ispovjeda, ispovjeda se radi sebe i Boga. A što se vi ne bi pravo ispovjedili? I onako vam je zadnji put. Kad ste se kao mali ministрант pravo ispovjedali, što ne bi i sada, kad je najviše potrebno?

— Ostavite me malo nasamo... razmišljat ћu... molite se za me... i ja ћu se moliti.

Domala zamoli sestru, da bi ga premjestila u malu sobu, a onda dade pozvati svećenika, svoga zemljaka, kojega je pred par dana izjurio napolje. Bez sumnje je tim htio da popravi uvredu. Kad se uz pomoć sestre lijepo pripravio za sv. isповijed, dodem i ja s Presvetim i sa sv. uljem... Kako mi je crtao svoju dušu i što mi je kazivao, ostat će pokopano u mom srcu, jer je svetost ispovjedne tajne... Sve obredne molitve svetog pomazanja pratio je pobožno i pažljivo — prisutni kažu, da je bio ko u nekom zanosu — djelomice i sam sa mnom molio.

Četvrt sata iza svetog čina bio sam opet uz njega.

— No kako je?

— Dobro, velečasni! Sad sam miran i ne bojim se smrti.

Dragi čitatelju! Svakog dana umire preko stotisuća ljudi! Molimo rado i često onu lijepu kratku molitvicu, koju je Crkva obdarila oprostima: »Gospodine, spomeni se umirućih! Bogu je draga molitva za umiruće, jer On neće smrti grijesnika...
M. P. D. I.

Samarica: Dj. dr. S. I.

Svetkovanje nedjelje

Odgovor čitatelja Glasnikovih.

Jedna križarica iz blizine Surje piše:

U kući nas je četvero: otac, brat, i nas dvije sestre. U subotu se dogovaramo, tko će sutra u crkvu i kako ćemo obaviti svoje dužnosti toga dana. U subotu takoder uredujemo, što će se u nedjelju kuhati, pa se taj dan i pripravi što je više moguće, da sestra u nedjelju ima manje posla.

Rana sv. Misa počima u 8 s., a do crkve nam valja pješaćiti jedan sat. U subotu se pobrinemo i za odijelo. U crkvi po mogućnosti dajemo milostinju. Brat ide na poldanju Misu, kad svrši poslove kod blaga. Otac redovito ostaje kod kuće radi slabosti i daljine puta, pa on kuću čuva.

Brat i nas dvije ustajemo nedjeljom u 4 $\frac{1}{2}$ s. Brat ide blagu, a nas dvije radimo po kući. Zajednički se u našoj kući moli samo Pozdravljenje i Blagoslovljen budi Bog! Samo na Dušni dan molimo zajednički krunicu za mrtve i litanije. Nekako moji nemaju volje za zajedničko molenje pa ih onda ne silim, već sama u sobici obavljam svoje redovite molitve.

Idem sv. Misi, koja počinje u 8 s. Putem molim krunice: Gospinu, Zlatnu, Ranama Isusovim. Ako idem još s kime, onda molimo zajednički.

U crkvi uz sv. Misu primam sv. Pričest i slušam propovijed. Misu recitiramo prema misalu. Više nas ima misale, a djeca knjižice svete Mise. Svećeniku latinski odgovaramo. Stalne dijelove orguljaš na koru svira a mi dolje pjevamo. Svima se to uvelike svida.

Kad svrši sv. Misa i zahvala, koju zajednički molimo, polazim na sastanak križarica. Tu je najprije crkveno pjevanje, onda

vjeronauk, predavanje, deklamacije itd. Sve traje skoro do 11 s. Brzo pojedem, što sam ponijela, odem na poštu, u dućan, ako treba, a onda opet sv. Misi. Kući stižem obično u 2 s. Nakon objeda pomažem sestri. Iza odmora čitam obično Sv. Pismo i Glasnike, zatim nešto pišem.

Svake druge nedjelje ostajem u Sunji, jer imamo pionirski sastanak u 3 s. i sjednicu. Onda sam i na večernjici. Kući se vraćam već u noći.

Imam dosta žrtvica, ali ih rado prikazujem Presvetom Srcu, jer bi mi bez njih dan bio prazan. — Bog živil!

Jedan čitatelj iz blizine Josipdola piše ovo:

Hvaljen Isus i Marija! Jučer mi dode u kuću moj veliki prijatelj obučen u svjetlo crvenu boju, opasan bijelim pojasom. Taj veliki prijatelj jest moj dragi Glasnik Srca Isusova. Čitam ga. Oko mi zape o članak: Glasnik pita svoje čitatelje. Pomicljam: Što to Glasnik pita? Idem da brzo pročitam. Cini mi se kao da sam u isповijedaonici.

Sam sam sa ženom. Valjda je dragi Bog naredio da nemamo poroda. Izjutra se pomolimo pred slikom Srca Isusova i pred raspelom, što sam ga kupio za misiju u Josipdolu. Svaki dan izmolimo prikaznu molitvu Presvetom Srcu, sjećamo se raznih potreba, ne zaboravljamo ni na sv. Oca Papu. Vrlo mi je dobro došao molitvenik »Srce Isusovo spasenje naše«. Kad smo namirili kravu, zaključamo kuću i idemo oboje sv. Misi, dakako na poldanicu. Poslije podne većinom čitamo naše časopise. Na blagoslov ne možemo da dospijemo, pa kod kuće obavimo večernju pobožnost, koja se inače u crkvi vrši. Sv. isповijedi idemo do sedamput na godinu. Kad god se u blizini drže svete misije, vrlo rado polazimo da slušamo misjonare.

Glasnik Srca Isusova zovem s v o j i m Glasnikom. Znate li zašto? Dok nisam poznavao Glasnika, bio sam veliki bogopsovac. A sada kad čujem psovača, tako mi uzavrije krv, da bi mu odmah iščupao jezik nesretni, kad bi zakon bio u mojoj ruci.

Pet godina sam čitao tudi Glasnik. Sada imam svoj. Kupujem i Kalendar Srca Isusova. Govore mi neki, koji znaju, kakav sam bio: »Gle, ni soli nema a kupuje Glasnik. Još će biti siromašniji, ako kupuje Glasnik.« Ja im odgovaram, da sam sada, otkako imam svoj Glasnik, mnogo zadovoljniji. Bolje je u mojoj kući, jer u njoj nema psovke: Satrlo ju Presveto Srce.

★

Uredništvo čestita marnoj križarici i pobožnom čitatelju. Neka ne sustaju u dobru, a drugi se ugledali u njih, pa bili posve Božji nesamo nedjeljom nego i svaki dan!

V A Ž N O ! Uprava Glasnika lijepo moli sve one pretplatnike, koji nijesu još namirili svoju pretplatu niti za 1938. da to prije učine, jer će im se inače obustaviti Glasnik.

Sluga Božji Petar Barbarić

VAŽNIJI PODACI

što se odnose na Petra Barbarića

PETAR BARBARIĆ 1874. 19. svibnja rođio se u Hercegovini, seocu Šiljevištima, sat naporna hoda od župe Klobuk, otac mu se zvao Antun, a majka Kate rod. Tolj. — Kršten je 25. svibnja od tamošnjeg župnika O. Fra Pavla Petrovića.

1881. u proljeću primio prvu sv. Prijest u Klobuku od župnika O. Fra Martina Mikulića. — Iste godine 28. srpnja primio je sv. Potvrdu od mostarskog biskupa O. Fra Paškala Buconjića.

1886. 14. travnja započeo je osnovnu školu u Veljacima.

1889. 1. rujna došao je u nadbiskupsko dječačko sjemenište u Travnik (Bosna) i započeo je prvi razred gimnazije.

1890. 21. lipnja na Alojzijevo primljen je u sjemeništu Marijinu Kongregaciju.

1893. 12. studenoga svečano je proglašen nadstojnikom Mar. Kongregacije.

1897. 13. travnja primljen u Družbu Isusovu položio je tri redovnička zavjeta »od pobožnosti«.

1897. 15. travnja na Veliki Četvrtak preminu na glasu svetosti.

Prvi životopis Petra Barbarića sastavljen od O. Puntigama tiskan je u Zagrebu g. 1900.

S travničkog groblja (Bojna) prenesen je lijes Petrov u grobnicu sjemenišne crkve sv. Alojzija u Travniku 20. svibnja 1935.

Crkveni sud za beatifikaciju Sluge Božjega Petra Barbarića ustanovio se u Sarajevu 16. prosinca 1938.

Posebni mjesечni Prilog Glasnika Srca Isusova u Zagrebu o Slugi Božjem Petru Barbariću počeo je izlaziti 1. siječnja 1939.

VELIKI ČETVRTAK 15. IV. 1897.

bijaše zadnji dan Petra Barbarića. Bila su 2 sata popodne.. Magistar Oto Slavik sjedio uz bolesnika na rubu postelje i molio krunicu, dok sam ja, pripovijeda O. Puntigam, kraj prozora molio časoslov. Odjednom bolesnik nešto progovori tihim glasom. Magistar Slavik sagne se k njemu i Petar ponovi: »Otač!« Ja odmah pohitim k postelji i upitam bolesnika, što želi. »Zadnje molitve!« odgovori on.

Ja mu pružih križić od križnog puta kao smrtni križ. Petar ga živo obuhvati i pritisnu na blijede usne. Pri potpunoj svijesti, pobožno i ganutljivo stane sa mnom moliti djelo skrušenja i ljubavi, pouzdanja i razne strjelovite molitvice.

»ISUSE!« bila mu je posljednja riječ...

Kod crkvenih molitava za umiruće nije već pomicao usana. Ležao je sasvim mirno, bez znaka borbe. Do nogu mu stajao kip Majke Božje Lurdske i slika Presvetoga Srca Isusova. Na njima je počivao pogled ukočenih očiju.

U taj čas unidu u sobu Fra Marko, rođeni brat Petrov i O. rektor.

Petar je još živ, ali se posve smirio, pa se već mislilo, da je preminuo. Tad uzdahnu duboko, pa opet drugi put, i još jednom: — bilo je svršeno... Njegova je duša bila kod Isusa, u kojeg je vjerovao, u koga se ufao i kojeg je nada sve ljubio.

Cesto je on sa čeznućem mislio na onaj blaženi tren, kad će prvi put ugledati Spasitelja i Mariju, predragu Majku. Kako je sveto živio i sveto trpio, a i sve činio, što je mogao, da zadobije u smrtnom času potpuni oprost, ne će biti bez temelja ako reknemo, da mu je doskora osvanuo dan blažene vječnosti, a možda i odmah nakon njegove svetačke smrti.

S pravom se veli, da je smrt odjek života. U Petra Barbarića bila je smrt i kruna svetog mu života. Oto Slavik, profesor matematike i fizike u 8. razredu, u prvom satu nakon njegove smrti održao je osmoškolcima o Petru Barbariću spomen, zbijen i duhovit, a završio ga je ovim značajnim riječima: »Imao sam sreću gledati, kako umire svetač.«

Umro je Petar Barbarić na Veliki Četvrtak 15. travnja 1897. nešto iza 2 sata popodne, pošto je živio 22 godine, 10 mjeseci i 27 dana.

MILOSTI PO ZAGOVRU PETRA BARBARIĆA

IZJAVA PIŠČEVA. Kako je uredništvo Glasnika Srca Isusova g. 1935. u br. 9. naglasilo, to isto opetuje pisac ovoga Priloga: *Budući da dolaze mnoge zahvalnice Petra Barbarića izjavljujem, da se u svem podlažeći sudu Crkve te nijednu milost ne smatram čudom, dok sv. Crkva ne izrekne svoj sud.*

54. Vinagora (Hrvatska): Ozdravljenje sina T. O. — 55. Zagreb: Tri milosti. Z. S. — 56. Akron Pa (Amerika): Pomoć u brizi. M. A. — 57. Split: Pomoć u velikoj potrebi. N. K. — 58. Vareš (Bosna): Muž dobio posla i očuvan od dušmana. D. A. — 59. Zagreb: Ozdravio na želu. D. K. — 60. Virovitica: Povraćeno zdravje najdražemu, biceu na svijetu. A. P. — 61. Zagreb: Ozdravljen i druge milosti. A. S. — 62. Bosnica (Bosna): Ozdravilo dijete od bolesti reume i dijete dobro prošlo na ispit. A. D. — 63. Miklješ, ž. Nova Bukovica (Slavonija): Mnogogodišnja padavica sinu prestala. I. S. — 64. Dolina kod Zavidovića (Bosna): Pronašla se prava bolest i operacija uspjela. S. A. — 65. Pakasin (Hrvatska): Boli u želucu nestalo. B. S. — 66. Đurđevac: Povratilo se prijašnje zdravljie. N. K. — 67. Los Angeles (Kalifornija): Teške posljedice španjolske bolesti isčeze. A. O. — 68. Opuzen (Dalmacija): Dobivena milost. M. R. — 69. Zagreb: Ozdravljenje od infekcije kože. Z. M. — 70. Kloštar Podravski: Od teške bolesti ozdravio. P. Š. — 71. Novi Vinodol: U velikoj neprilici pomoć. — 72. Rutland (Illinois, Amerika) Saznala za sina. M. K. — 73. Sv. Ivan Žabno: Ozdravio od opasne bolesti. I. P. — 74. Bočanjevci kod Vespova (Slavonija): Guša na vratu isčeza za vrijeme devetnice. K. V. — 75. Viniste kod Žepča (Bosna): Ozdravila od zučnog kamanca. I. B. — 76. Bački Monoštor: Nisam imala mesta, treći dan devetnice dobila mjesto. J. K.

MISIJE U BLACK EAGLU MONTANA, SJEVERNA AMERIKA

Daleko na sjeveru ove prostrane zemlje, na medi Kanade, u mjestu gore naznačenom, živi i zaslužuje svoj svakidanšji kruh u ovdašnjoj talionici bakra i cinka skupina naseljenih Hrvata, većina iz Hrvatskog Primorja Senjske biskupije. U zajednici sa nekoliko talijanskih i irskih obitelji pred nekoliko godina sagradili smo svoju crkvicu, u kojoj se molimo dobromu Ocu nebeskom za milosti, koje su nam svakodnevno potrebite.

Naš je župnik Belgijanac, dobra duša, a poznat već i po koju našu hrvatsku riječ, ime mu je Josip Peters. Ovu župu sačinjava narod triju katoličkih narodnosti. Svi se dobro u svemu slažemo. Kao što u svakom stadi imade zlih ovaca, tako imade i u našoj župi nekoliko otpadnika, koji su se iznevjerili Bogu, a nevjera su i rodni domovini.

Svake godine, pa tako i ove, dolaze nam oci misijonari, da nas ojačaju dobrom riječi u našoj katoličkoj vieri.

Imali smo već prilike i u našem jeziku slušati riječi dobrih misijonara. Među ovima najljepši utisak na nas učinio je prošle godine preč. o. Dr. David Zrno O. F. M. On je među nama, dok živimo, ostavio nezaboravnu uspomenu. Dao dobri Bog da nas i opet posjeti.

Od 4. do 11. prosinca 1938. slušali smo ponovno božanske riječi misijonara oca Mihovila J. Clare, Irca, koji je dirljivim propovijedima otvorio srca mnogih, osobito onih, koji su već blizu da se u moru vjerske zapuštenosti utope. Cijeli tjedan vrvio je narod Misama, ispojivedi i Prcišti, a uvečer dirljivim propovijedima. Na završetku misija naša je crkva bila dupkom puna. Sa suzama u oku dao nam je o. Clare papinski blagoslov i rastao se s nama s riječima: »Ostajte i nadalje dobri katolici, vjerni Crkvi i Bogu svom!«

Tomo Pančić

PITANJA I ODGOVORI

Muž i djece ne dopuštaju, da im se išta prigovori, odmah se ljute. Da li bi za me bio grijeh, kad bi ih pustila, da rade što hoće?

Nismo mi suci u svakoj svadi između muža i djece te između žene. Ipak smijemo i moramo prema prastarom načelu svjetovati: »Neka se čuje i druga stranka.« No ako su doista muž i djece tako svojeglavi te ne trpe nikakva prigovora ženina ili materina, razborita će se žena ustegnuti od svakog nepotrebног prigovora, pa će kušati nježnom materinskom domišljatošću izglađiti razne sporove te jakom molitvom svaldati otpornu čudu muža i djece. »Pustiti ih, da rade što hoće« značilo bi ovđe dati oduška svojoj ogorčenosti, što ne bi obično koristilo niti bi olakšalo odgovornost ženini u slučajevima, gdje je u svojoj savjeti dužna prigovoriti.

Koje riječi treba izgovoriti kad se dolazi u crkvu, ili kad se daje blagoslov s Presvetim Sakramentom?

Posebne molitve nisu tu prepisane. Crkva je oprostom od 7 godina i 7 cetrtdesetnica obdarila ovaj pozdrav sv. Franje Asiskog »Klanjam ti se, Presveti

Gospodine Isuse Kriste ovđe i u svim crkvama, koje su po čitavom svijetu, i blagosivamo te, jer si svetim križem svojim otkupio svijet. Išli nam je oprost od Pape Pija X podijeljen, ako pod podizanjem kod sv. Mise ili kod sakramentalnog blagoslova klečeći gledamo u svetu Hostiju te govorimo riječi sv. apostola Tome: »Gospdin moj i Bog moj!«

Znademo iz sv. Evandelja, da su mnogi mrtvi uskrsnuli kao: Lazar, mladić iz Naima, kćer Jairova, a i u Starom Životu su neki proroci uskrisivali mrtvace. Pa je li se ikada povela riječ o tome, da li su te uskrsnule osobe znale što pripovijedati o drugome svijetu? Što bi na to mogla odgovoriti Crkva i njezina nauka?

Koliko je meni poznato, ni u jednom slučaju onih u Sv. Pismu spomenutih uskrsnuća ne pripovijedaju ti uskrsnuli ljudi ništa javno o svojim doživljajima iza prve smrti. Čini se, da i ovđe šutnju o tom možemo protumačiti riječima Abrahamicim u priči o bogatstu (Lk. 16, 29—31): »Imaju Mojsija i proroke; neka njih slušaju... Ako ne slušaju Mojsija i proroke, da tko i od mrtvih ustane, ne će vjerovati.«

Koliko su prvi ljudi bili stari, kad su istjerani iz raja zemaljskoga?

To nam Bog nije objavio, a nemamo ni podataka, da to proračunamo. Jednako nije to svrha Sv. Pisma, koje »je sve Bogom nadahnuto i korisno za učenje, za dokazivanje (vjerskih istina), za popravljanje, za uzgoj u pravdi, da bude savršen čovjek Božji, spremna za svako dobro djelo« (2. Tim. 3, 16-17).

Kad se neki čovjek malo napije i ide drugi dan na sv. Prcest bez ispovjedi, da li on grijesi?

Ako se napola opije, već time barem lako grijesi, a možda i teško, osobito ako kao starješina ili kao majka djece i mladež teško sablazni ili prouzroči kod sebe ili kod drugih teški grijeh n. pr. veliku svadbu, tučnjavu, bludni grijeh... U ovom je slučaju pod teški grijeh dužan, da se prije sv. Prcesti skrušeno isповjedi. — Ali ako »se samo malo napije, ne vrijedajući umjerenošti ni druge kreposti, ne grijesi, i smije se sutradan prisjetiti bez ispovjedi.

Kad je netko bolestan, da li bi mu pomoglo, kad bi platio sv. Misu za svoje zdravlje?

Sv. Misa pomaže u svakoj potrebi i nakani, koja se ne protivi vječnom cilju našemu niti posebnim odredbama Božjim. Božja Providnost gleda svu budućnost našu i obzirom na veće dobro naše i na veću slavu svoju namjenjuje češće sv. Misu ili drugu molitvu našu osiguravanju našeg vječnog blaženstva po ranijoj smrti sa dobrom pripravom.

Čuli smo od nekih ljudi, da nije grijeh, ako tko opsuje sunce. Oni vele da je sunce priroda.

Ako tko pri psovanju sunca misli na sunce kao stvor Božji, samoga Boga vrijeda i grijesi teže ili manje teško prema tomu, kako je više ili manje promišljeno i svojevoljno to rekao. Ako kod psovanja sunca ne misli na odnos sunca prema Bogu, može se lakše ispričati barem od teškoga grijeha. Svakako nije lijepo darove Božje psovati. Nebo psovati teži je grijeh, jer je ono u tješnjoj vezi s Bogom.

Kad netko umre i duša njegova dode na drugi svijet, da li ona tamo pozna svoje rođake, koji su prije umrli?

Nebeskim blaženicima svakako će Bog na nebu sve objaviti, što ih zanima i usrećuje. Oni tu gledaju u Riječi Božjoj. — Što se tiče duša u čistilistu, one su tamo u patničkom stanju. Ipak se možemo čvrsto uzdati, da će se po beskrajnom milosrdju Božjem silno okoristiti našim molitvama za njih prikazanim. Hoćemo li prije dolaska u nebo prepoznati u čistilistu svoje mile i drage, to nam Bog nije rekao.

ZAGREB: Pjevački zbor Hrv. kat. kasića pjeva svake nedjelje pod Mismom u 11 s. u Svetištu Srca Isusova.

VIJESTI

RAVEN: Evo konačno jednog dopisa i iz naše župe. Dok su sve ostale župe veselo javljale uspjehe rada svojih organizacija, naša je župa morala tužno šutjeti. No sada podizemo i mi svoj glas i vesela srca javljamo svim Hrvatima-katolicima da nismo zadnji. Istina, naš je rad istom u početku, ali uza sve to mi idemo sigurno naprijed. Dne 19. IX. 1937. imali smo posvetu barjaka »Djevojačkog društva S. L.-a još nije prošla ni godina dana, uz mnogo žrtava i naporu uspijelo nam je da pred oltarom blagoslovimo i »Križarske barjak 28. VIII. 1938. Od tada oba društva rade punom parom izgradjući sebe i pokazujući primjerom ostalima, kakovi treba da budu. »Djevojačko društvo S. L.« broji sada oko 40 članica. Članice polaze na sv. ispovijed svakog prvog petka u mjesecu. »Križarsko bratstvo« broji sada 28 članova. Članovi polaze na zajedničku sv. ispovijed svake prve nedjelje u mjesecu. I članovi i članice drže redovito svoje sastanke. Za sav ovaj napredak naših društava imademo najviše zahvaliti našem vlc. g. župniku Franji Katiću, koji poput dobrog pastira neumorno bdiće nad kulturnim i duhovnim napretkom naše župe Raven.

Jaić Ivan, potpredsjednik K. B.

PRVIC-LUKA: Evo prviput se javljamo od osnutka našeg Djevojačkog društva S. L. Prije tri i po godine osnovao ga je vlc. o. Petar Turkalj. Zahvaljujemo javno Isusu, što nam je poslao svećenika po Srcu svome, koji nije žalio truda i žrtava, da Kristovo stado sačuva od grabežljivih vukova, kojih nažalost ima i u našem selu, i da ga brani spasonosnom naukom Kristovom te vodi izvoru života i svetosti. Mio nam je naš duhovni pastir radi svoje ljubavi prema Isusu i dušama. Dne 10. III. 1937. i krv je njegova potekla na čest Boga i Majke Njegove. Bog ga je čudom spasio. Nakon svog oporavka nije pastir ostavio stado i otisao na drugo polje, nego je ostao neustrašivo i dalje u našem mjestu. Sabrao nas je oko 70 djevojaka u Društvo Srca Isusova. Da nas povede i dalje na putu pobožnosti i sjedinjenja s Isusom, osnovao nam je društvo Počasne Straže Srca Isusova. Imademo redovito mjeseci sastanak, govor i zajedničku naknadnu sv. Pricačest u prvu nedjelju, a u prvi petak sat klanjanja. 8. prosinca 1938. veselja nam je bilo puno srce, kad smo na lijepo okićenu oltaru gledali našeg svećara blažena u sredini braće svećenika prigodom proslave 25-godišnjice svoje prve sv. Mise. Dijelili smo svi u duhu veselje s njime. Dale smo mu, što smo mogle i imale: Molitve i sv. Pricačesti. Neka nam ga Isus i Prečista Majka uzdrže zdrava i sretna među nama na slavu Božu i na našu duhovnu korist.

Glavarica

VARAŽD. TOPLICE: Naše Djev. društvo S. L nije se već duže vremena javilo, ali uviјek radi. Sastanke imamo svaki mjesec, zajedničku sv. Pricačest svake prve nedjelje u mjesecu. Svetih Pricačesti prikazalo je Društvo 2.3000. Članice se brinu da bude crkva lijepo nakićena i čista. A kada je prilika da se pomogne koja vjerska ili karitativna akcija, članice su uviјek spremne da sudjeluju. Ove godine udalo se 7 članica.

Prošle godine u prosincu imale smo zatvorene duhovne vježbe, koje je obavilo 156 djevojaka, 108 iz naše župe, skoro sve same članice, a ostale iz susjednih župa. Duhovne vježbe držao je preč. g. Pavao Jesih. Bog neka mu plati, kao i preč. g. župniku Josipu Hajdukoviću i vlč. g. kapelanu Stjepanu Kaniću.

GORNJA ŽE2EVICA - DALMACIJA: U istom osnovano Djevojačko društvo S. L primljeno je 60 članica. Svečano primanje obavljen je 8. XII 1938. Članice su rado obećale, da će vršiti sve svoje dužnosti. Izabrana je uprava: Pejković Milica, glavarica; revniteljice: Ćikeš Mara i Popović Tomislava. — Neka Presveto Srce blagoslov ovo novo društvo!

PRISLIN: † Sofija Bracun. Preselila se u ljepši život 25. I. u 22. godini života. Bila je revna članica Djevojačkog društva S. L. Godine 1936 obolila je od sušice, koja ju je malo pomalo uništila. Prije smrti primila je svete Sakramente. Drugarice su je ispratile do groba te se uime sviju jedna s njome oprostila. — Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

A. Medved, glavarica

MIHOLJAC: Dan 6. veljače bio je za našu župu dan radosti. Punih 9 mjeseci bili smo bez župnika. Napokon smo toga dana dobili duhovnog pastira u osobi vlč. g. Franje Juršetića. Uz zvonjavu zvona, uz gruvanje mužara narod je vesela srca dočekao novog pastira. Na ovom daru hvala Božanskom Srcu i našem dobrom Nadbiskupu.

Zupljanin

DUBAŠNICA NA KRKU: 11. II. 1939. sprovele smo do groba svoju dugogodišnju i najbolju drugaricu Katicu Kraljić iz Barušića. Ponizna i sveta duša bila nam je uzor, kako se imamo ponašati i kako ljubiti Isusa, o kojem je uvijek razgovarala rado. Kao članica Društva S. L. najsavjesnije je vršila pravila, a to je trazila i od drugih.

Život joj je bio pun trnja; otac je obitelj davno ostavio i pošao u Ameriku, da se više ne javi, a ona je morala skribiti za sebe i za staru iznemoglu majku, ali nikada nije izgubila ustanja u Isusa i uvijek je bila vesela i u grad je morala u službu, ali ju grad nije okužio kao mnoge druge nego te i iz njega vratila sveta i neokaljana.

Zupnici nam ju je stavio za uzor, kako moramo vršiti svoje dužnosti i ljubiti Božansko Srce Isusovo. Pred grobom se od nje oprostila još jedna drugarica i nije bilo oka, koje ne bi prosuzilo za dobrom Katom. Oplakuje ju cijelo mjesto a najviše mi njezine drugarice iz Djev. društva. Zadržat ćemo ju u dobroj uspomeni i moliti se za nju. Pokoj vječni, daruj joj Gospodine. i svjetlost vječna svijetlila joj. Amen.

M. Lončar, glavarica

SUHOPOLJE: † Elizabeta Novoselac, križarica. Naša uzorna sestra nakon dugog i teškog bolovanja od godinu od podmukle sušice riješila se svih svojih bola. Preminula je 27. siječnja okrijepljena sv. Sakramentima u najljepšem cvatu mladosti — u 20 godini života predala je svoju čistu djevičansku dušu Onome, koji svakoga tješi. — Od prvoga dana, kako je osnovano u našem mjestu naše društvo, bila je u našim redovima uvijek oduševljena radnicu Kristova, koji joj je bio za života jedini cilj, a u bolesti jedina utjeha. Često smo je pohadale za vrijeme bolovanja i tješile ju, a uz nas i naše dobre č. sestre, koje su za vrijeme odmora išle k njoj i pripravljale ju za prijelaz u vječni život.

Na sprovodu u prvim redovima išle su najmlade križarice iz zavišta, za njima križarice iz pučke škole sa svojom malom zastavom, zatim vel. križari i križarice sa zastavama. Sve smo bile obučene od najmlade do najveće u bijelini i sa kitom cvjeća u ruci, što smo našoj dragoj sestri podobnili kao zadnji dar. — Nadgrobni govor održala je Marica Pitra. Gotovo svi prisutni plakali su kod tih oprosnih riječi... To je prvi naš cvijet, koji je presaden u nebeski vrt. S dubokim žaljenjem sjećamo se nje često u zajedničkim molitvama. Neka joj Gospodin plati za sva njena dobra djela. Počivala u miru Božjem!

Križarica

ZAHVALNICE

Amerika PK Sretan porod. Muževa operacija sretno uspjela. — NV Više puta uslišana. — AP Sretan porod. — Beć LS Brza pomoć u velikoj neprilici. Beograd BS Muž ozdravio od teške bolesti stomaka. — MN Milosti. Bjelovar MP Uslisane molitve, posebna pomoć u bolesti. Brinje MD Sretno položen ispit. Brod n/S P mnoge milosti, posebno nameštenje. Bub JP Milosti. Bušetina BJ Uslisana u bolesti i žalosti. Černik AM Obratio se muž. — LŽ Sretan porodaj kćerkin. Domagović BF Obratio se sin. — JF Uslisana: otac se javio. Dugoselo MV Ozdravila od bolesti želuca. Djakovo AS Sretan porod. Djurešina AK Mnoge milosti. Jakšić MŠ Pomoć u velikoj nevolji, dijete ozdravilo. Janjevo KG Ozdravio sinčić. Jelacićev FZ Pomoglo Presv. Srce Isusovo i Precistvo Srce Marijino. Jelsa MS Milosti. Hreljin MB Ozdravila. Gradište MD Ozdravio. Gundinci MU Mnoge milosti. Krešević MC Mnoge milosti. Križevci MK Milosti, posebno što sam oslobođen od zaraze. Kučište DM Pomoć u teškoj bolesti. Lepoglavlja FZ Sretan porod. Lovrečan AHK Mnoge milosti. Marija Bistrica FF Pomoć Presvetog Srca u velikim teškoćama, u borbi s neprijateljima. Mokrošica MM Mnoge milosti. Molve ML Mnoge milosti u bolesti. Našice SB Pomoć u vremenitim dobrima. Novi Sad ET Pomoć. Ogulin SK Uslisana. Osijek HP Uslisana moliba. — MI Pomoć u bolesti. Remete A2 Milosti u obitelji. Senj NK Dobivene milosti. Sotin GJH Pomoć Presvetog Srca u svakom poslu. Split NJ Ozdravio. — FS Milosti. Subotica PJ Ozdravila majka od teške bolesti. Sunja KP Milosti. Sušak AB Milosti. Sv. Križ Začretje MB Milosti. Sv. Ivan Žabno VD Ozdravio od teške bolesti. Samac NN Ozdravila kćerkin. Šišković AJ Od dvije teške bolesti ozdravilo me Presveto Srce. Šumarina MB Oklevetan izgubio sam službu, ali sam dobio bolju. Držat ću i širiti Glasnik dok sam živ. Trnava SM Operacija kćerkina uha dobro uspjela. Trsat KB Uslisana molitva u teškoj bolesti. Varaždin IK Pomoć u teškom strahu. Valsenburg KF Sretan porod. Zagreb BF Mnoge milosti. — MG Krunic me spasila od sigurne smrti. — SI Sretan porod. — AD Uslisana molitva. — NS Sretno položen ispit. — FS Milosti. — ŠD Milosti. Začretje JS Pomoć u gospodarstvu. Zemun AF Pomoć u mnogočem, posebno u zdravlju.

KNJIGE

Dr. O. Ante Crnić: NAŠA GOSPA OD ZDRAVLJA I NJEZINA SLAVA, izdala Franjevačka Visoka Bogoslovija u Makarskoj, str. 701, cijena 85 d — Već preko 200 godina štuje se slika Gospe od Zdravlja na Dobrom u Splitu. U ovoj knjizi prikazuje odlični pisac i revni štovatelj Gospin beskrainu dobrotu nebeske Majke kao i dubok zahvalnost njezine djece. Da se ovo što jasnije istakne, uplatiti su dogodaji iz crkvene, svjetske, kulturne i narodne povijesti. Na taj način ukratko je obnovljeno ne samo kulturno i nacionalno djelovanje franjevačke provincije Presv. Otkupitelja među hrvatskim narodom u Dalmaciji — kojoj pripada ovo svestrje — nego je obnovljena i prošlost mnogih naših slavnih muževa, koji su u svoje doba igrali važnu ulogu u našem narodnom životu, a koja je nažalost donekle pošla u zaborav. — Na ovom opsežnom djelu radio je učeni i marljivi pisac punih 10 godina. Naša je želja da ovaj veliki trud donese i velikih plodova. Toplo preporučujemo.

Msgr. Ivan Vlašić: IZ ŽIVOTA. Cijena d. 10. Naručuje se u Banjaluci kod g. pisci ili kod Narodne tiskare, Zagreb, Palmotić, 3. — Knjigu će sa zanimanjem i velikom duhovnom korisu čitati obrazovani i neuki. Jezik lijep, primjeri probrazni, primjene duhovite. Posebno dobro dolazi katehetama i propovjednicima.

DVJJE KNJIGE ZA MLADIĆE I DJEVOJKE: »Kroz oluje mladosti« od A. Puntigama D. I. Kratki sadržaj ove lijepo knjige opisan je u njezinim poglavljima: Sakriveni dragulji, Pogled u izgubljeni raj, Čovjekova stvaralačka moć, Istina i jasnoća o najtamnijem pitanju, Vražja misao, Životinja se budi

Ropski okovi, Grobari svoga naroda, Ljubav i tuga Srca Isusova, itd. Knjigu ne ćeš pustiti iz ruku, dok ju do kraja ne pročitaš. Stoji din. 5 (poštom din. 6) — »Cist naraštaj« od B. Stričića D. I. Rasprava o čistoći, biser-krjeponi i najljepšem uresu djevojke i mlađića. Jasnim rijećima razvijene su misli o čistoći, a istaknuta su i sredstva, kojima se ona može postići. Stoji din. 2 (poštom din. 3). — **Tko naruči više primjeraka, ili obje knjige najedamput, ne plaća posebno poštarine.** Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb 1/147.

BUNJEVCI I ŠOKCI. Tako se zove knjižica, koja je nedavno izšla, a upoznaje nas s prošlošću i sadašnjosti naših dragih Bunjevaca i Šokaca. Knjiga je pisana zanosom žarkog rodoljuba. Prikaže velike vode Bunjevaca i Šokaca te borbe kroz koje su morali proći. Toplo preporučujemo. — Narudžbe prima: Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg kr. Tomislava 21. — Cijena 1 d.

MOLITVENIK »SRCE ISUSOVO, SPASENJE NAŠE« jedan je od najbolje uredenih hrvatskih molitvenika. Pored pouke o pobožnosti k Srcu Isusovu sadrži sve potrebne molitve sa raznim devetnicama i sa 162 crkvene prigodne pjesme. — Stoji: obični uvez din. 15; platno-zlatorez din. 30; koža-zlatorez din. 60; kaučuk-zlatorez din. 60. Tko naruči više primjeraka, ne plaća poštarine, a na svakih deset komada dobiva se jedan na dar. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb 1/147.

KARTUZIJANI I KARTUZIJA PLETERJE. — U dobar čas nam dolazi ova zanimljiva i krasno opremljena knjiga, koja je u javnosti pobudila pojmljivu senzaciju. — Knjiga govori o ljudima, za koje kazu, da nikada ne govore, da se pozdravljuju s pozdravom. Spomeni se, da ćeš umrijeti, koji spavaju u lijesovima, koji si još za života iskopaju grob, o nečovječnim njihovim trapnjama i t. d. — Ova knjiga ih prikazuje pravom svijetu i razotkriva sve velike tajne njihova skrovita rada i života. Za to je ona siguran vodič kroz sve sate i poslove dnevnoga reda kartuzijanaca; obuhvaća u pojedinosti cijelokupni i duboki život ovoga glasovitog pustinjačkog reda katoličke Crkve. Razlaže s mnogo srca cilj tajanstvenog njegovog života te nas uvodi u njegov skroviti i močni apostolat.

Drugi dio knjige kritički prikazuje zanimivu povijest kartuzije Pleterje od njenog utemeljenja godine 1403. do danas.

106 lijepih snimaka u bakrotičku zorno ističe iscrpljivo gradivo svih 143 stranica. Omotna slika prikazuje kartuzijanca, kako sa svjetiljkom ide na noćnu molitvu. Oprema je izvršna. Uzoran tisk na najfinijem šamoa papiru. Cijena iznosi 40 din po komadu (dodavši 3 din poštarine). Naručuje se kod Kartuzije Pleterje, p. Šent Jernej, Dravska ban.

»Kartuzijanci« je prvo i jedino djelo o tom predmetu u našoj hrvatskoj literaturi. S užitkom će svaki čitati, a i s duhovnom korišću. Mnogima će ova knjiga biti pravo otkrivenje. Zanimat će sve nas, da jedanput nešto lijepo i stvarno i solidno saznamo o tom vrlo zaslужnom redu Crkve Kristove, čija se kartuzija nalazi nedaleko od nas: tamо onkraj pitomih Žumberačkih gora. Toplo preporučujemo. Ista knjiga izšla je i na slovenskom jeziku.

DAR OVI

Za obnovu oltara i Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Baa ud. Josipa 30 d; Bošnjaković Živka 5 d; Božić Katika 20 d; Bubanj John 50 c; Cvjetetić Barbara 50 c; Dolencić Irma 40 d; Jurjević Petar 5 d; Kanizaj Franjo 10 d; Kanjo Marija 10 d; Ladarević Marija 15 d; Lukač Marica 50 c; M. B. Hreljin 20 d; Markoci Katika 50 d; N. N. Kuna 10 d, N. N. Lorsin 1 dol; Pavelić Fanika 30 d; Petrić Josip 24 d; Pintač Ana 5 d; Rajhart Kata 1 dol; Sason Slava 15 d; Spirane Dragutin 100 d; Vukmanović Mima 20 d; N. N. 100 d; V. M. 50 d.

Za sv. Mise: Babich Matejka 1 dol; Bajama Marija 2 dol; Beg Paulina 50 c; Berkovich Mary 3 dol; Blečić Cecilija 2 dol; Bohmec Stjepan 10 d;

Bruketa Josip 1 dol; Bruketa Slavka 84 d; Cik Stephen 1 dol; Dobrović ud. Marija 20 d; Jakopec Monika 10 d; Kešer Augusta 20 d; Kružić Franca 1 dol; Lissac Antonija 50 c; Lovrenčić Janko 10 d; Lukšić Tomo 2 dol; Machina Silvija 1 dol; Malnar Marija 20 d; Miler Josefina 2 dol; Milković Barbara 1 dol; N. N. Kuna 100 d; Orešković ud. Marija 20 d; Ožanich Antun 1 dol; Prpić Jelka 80 d; Puž Josip 3 dol; SS Kćeri Milosrda, Ivanić grad 25 d; Skance John 1 dol; Sudarević ud. Mira 50 d; Šulenta Carmela 4 dol; Tomas Kata 3 dol; Tulji Marija 1 dol.

U čast Srcu Isusovu: Alebić Marija 1 dol; Bajama Marija 1 dol; Boroš I. Štefica 15 d; Durdević Jalica 20 d; Draženović Marko 25 d; E. S. Gornji Lipovac 20 d; Gincer Agnes 50 c; I. K. Varaždin 10 d; Jurković Katarina 1 dol; Kusjanović Klaudina 20 d; Makanić Bona 10 d; Malnar Katarina 50 d; Mlinarski Marija 100 d; N. N. Kuna 10 d; N. N. Mikloševci 30 d; Premer Đuro 20 d; Rodić Kata 40 d; Tulju Marija 50 c; Vakerl L. 20 d.

U čast Srcu Isusovu i Mar., Blaž, Djevici Mariji, sv. Antunu, sv. Tereziji M. L., Petru Barbariću i sestri Celini: Bubanj John 50 c; Karas Marija 20 d; Knapić Marija 100 d; Krizmanić Kata 150 d; Tomašević Evica 20 d; Tomljanović Katarina 1 dol; Vrtar Mato 50 d; Vugrinac Marija 10 d.

Za raširene Glasnika Srca Isusova: Antončić Marija 10 d; Bistrić Milka 25 d; Božić Katica 5 d; Dobrović ud. Marija 15 d; Dubrovac Evica 5 d; Ferri-Certić Mare ud. 10 d; Franjković Katica 5 d; Gvozdanović Anka 5 d; Heinelt Josip 20 d; Horvat Djula 10 d; Horvat Imbre 5 d; Justinić John 1 dol; Kaladić Jaga 10 d; Kipke Stjepan 5 d; Kolar Josip 5 d; Koščal Marija 35 d; Lissac Marija 50 c; Lesica Nikola 3,50 dol; Leš Francisca 5 d; Lišić Tereza 15 d; gđa Lončar 5 d; Lopac Marica 10 d; Markoci Katica 5 d; Mihalovich Vinka 2 dol; Mrva Magdalena 15 d; N. N. Kuna 10 d; Palla Albert 1 dol; Pedišić Marija 5 d; Pingetzer Katica 10 d; Sapunar Mandrina 100 d; Starčević Helena 5 d Sušić ud. Andela 5 d; Šojat Marija 10 d; Šorić Katica 5 d; Timotijević Katica 30 d; Tkalec Viktorija 5 d; Toth Mato 15 d; Uje Vencel 5 d; Ulamec Eva 5 d; Verača Nevenka 50 c; Vojvoda Frank 50 c.

Za kruh sv. Antuna: Bubanj John 50 c; Kupek Marija 10 d; Matko Ivan 1 dol; N. N. Kuna 100 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Mihaljević Hijacinta 50 d; N. N. Kuna 10 d.

Za ulje vječnog svjetla pred Svetohraništem, cvijeće i svijeće u Svetištu Srca Isusova: Bibirović Mato 10 d; Grgurić Franjka 5 d; N. N. Kuna 20 d; Tadejević Helena 50 c.

Za gradnju Svetišta presv. Srca Isusova u Osijeku: Križanović Petar 10 d; N. N. Kuna 10 d

Za Dom Duhovnih vježbi u Zagrebu: Tomljanović Antonija 1 dol.

Za Malo Sjemenište u Travniku: N. N. Kuna 10 d.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovec: Milković Barbarai 1 dol.

JESU LI BOLESTI PLUĆA IZLIJEČIVE?

To nado sve važno pitanje zanima očito sve koji boluju na astmi, kataru plućnih vršaka, zastarjelom kašlu, zaslijivanju, dugotrajnoj promuklosti i gripi, a do sada nisu našli lijeka. Svi takovi bolesnici dobiju od nas

POTPUNO BE SPЛАTНО KNJIGУ SA SLIKAMA
iz pera gosp. dra med. Guttmanna. Treba pisati samo kartu (frankirano sa Din 2.—) sa točnom adresom na:

PUHLMANN & Co., BERLIN 598. Müggelstrasse 25-25-a.

Oglas ređ. od Minist. Soc. Pol., San. Od., S Br. 2416 od 12. XII. 1933

Kalendar Apostolstva molitve

TRAVANJ 1939.

OPĆA NAKANA: Veća skrb roditelja za odgoj djece.

MISIJSKA NAKANA: Sklad narodnih težnja u Indiji s kršćanstvom.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuš na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za svu Crkvu, sv. Očo Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 S † Hugo. Crkva u Njemačkoj i Španjolskoj.	14 P Justin. Obraćenje pogana.
2 N CVJEĆNICA. Franjo Paulski. Redovnička zvanja.	15 S Lidvina. Mjes. zaštiti Bolesnici.
3 P † Rikard. Vjera u boljševičkoj Rusiji.	16 N BIJELA. Pričesnici.
4 U † Izidor. Naši biskupi.	17 P Rudolf. Širitelji Glasnika.
5 S † Vinko Fererski. Posveta obitelji	18 U Eleuterij. Naši svećenici.
6 Č † Veliki četvrtak. Cašće-nje Presv. Olt. Sakramenata.	19 S Krescencija. Obraćenje grješnika.
7 P † Veliki Petak. Psovači.	20 Č Sulpicij i Servilijan. Djeca.
8 S † Velika Subota. Pokojnici.	21 P Anzelmo. Bogoslovna sjemeništa.
9 N USKRS. Pobjeda naše vjere.	22 S Soter i Kajo. Vjera našeg naroda.
10 P Uskrsni ponedj. Mehtilda. Ljubav Srcu Isusovom.	23 N 2. po USKRSU. Juraj. Vojnici.
11 U Leon Veliki. Obraćenje komunista.	24 P Fidelis. Pobjeda pravednosti.
12 S Julije. Ljubav Majci Božjoj.	25 U Marko evanđ. Učitelji.
13 Č Hermenegildo. Progonjeni radi vjere.	26 S Kleto. Muževi.
	27 Č Petar Kanizi. Isusovci.
	28 P Pavao. Siromasi.
	29 S Petar. Dominikanci.
	30 N 3. po USKRSU. Katarina Sijenska. Djevojke.

OPĆA NAKANA U SVIBNU: Blažena Djevica pomoćnica kršćana.

MISIJSKA NAKANA: Porast misijonara kod engleskih katolika.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomisne sv. Prćestii. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka i nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOГA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Matić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegiј Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. I. — Uprava: Zagreb I./147, Palmotićeva 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - ½ dol. - 8 lira - 2.50 pengő. — Tisk: Tiskara Glasnika Sreca Isusova - A. Alfrević D. I.

Poltarina plaćena u gotovu

Glasnik Srca Isusova

GODINA 48

SVIBANJ 1939

BROJ 5

Blažena Djevica »Pomoćnica kršćana«

Mjesečna nakana za svibanj, blagoslovena od sv. Oca

Što nas jače tišti kakova nevolja i bol, to se življe i čeznutljivije ogledavamo na sve strane, ne bi li nam ipak odnekud stigla žudena pomoć ili olakšica. Iskustvo nas je nebrojeno puta poučilo, da smo uzalud očekivali pripomoci od ljudi, koji su i sami puni bijede i slaboće, te ne moguće izlijeciti naše bolesti, vidati naše rane, ne moguće ukloniti naših iznemoglosti i klonulostij.

I ovako bijasmo prinukani, da i nehote svratimo suzne svoje oči od zemljista i prašine, te ih podignemo prema nebeskim visinama i vedrijoj plaveti, i da ruke pobožno sklopimo na molitvu: »Majko Marijo, pomozi nam! Radi brojnih i teških grijeha svojih ne zaslužisemo doduše milosrdnoga pogleda, jer uvrijedismo božanskoga Sina tvojega. Ali ozbiljna odluka, da ćemo se popraviti, i topli apel na sućutno Majčino Srce tvoje uslišalo je već puno puta molitelje.« I gle! Kao da se razdiru oblaci i magle na obzoru, a ukazuje mili lik nebeske Majke naše. Ne da se zamisliti, da bi Majka prezrela povjerenju si djecu. I već ova duhovna utjeha čini, da svoje križeve i križiće strpljivije, vedrije, boguodanije snašamo. Zahvalimo se svim srcem Mariji i za ove milosti! Da je Marija uistinu »Pomoćnica kršćana«, svjedoče nam sva naša draga, hrvatska Gospina prošteništa, gdje je bezbroj vjernika na osobit način očutio i iskusio moćnu ruku pomoćnicu svoje Kraljice nebeske.

Otkada taj zaziv u Gospinim litanijama?

Izvan svake sumnje стоји, да Marija neminovno pomaže svima putnicima, koji duševno ili tjelesno trpe na stazama toga kratkog, krhkog, prolaznog života, — svima, koji je s pouzdanjem zazivaju u pomoć. Nego, »Pomoćnice kršćana, moli za nas! — ovaj poznati zaziv zahvaća dublje u žiče vojujuće Crkve Isu-

sove i svih njezinih vjernika. Smisao je slijedeći: Gdjegod i kad god se kršćani bore za sveta Božja prava, proti dušmana vjere i čudoreda i spasa, tu mogu pod izvjesno računati na izdašnu pripomoć Marijinu. Marija je Majka Božja pa revnuje za slavu i čast božanskoga svog Sina. Njoj nije svejedno, da li ljudi preziru ili štuju Boga, da li mu se klanjaju ili okreću svoja grešna leda...

Poput bijesnog valovlja nahrupi ogromna turska pomorska sila, da skrši i smlavi slabo kršćansko brodovlje, te da preplavi sve zemlje, u kojima se štuje sv. križ Isusov i zazivlje njegovo presveto Ime. Bijaše u drugoj polovici XVI. vijeka, kad se razmala borba reformacije. Ovu neslogu i jaz među kršćanima upotrijebi tamne sile, da poput groznog tornada zahuje iz Lepanta prema sjevernim krajevima. Selim II., Solimonov sin i nasljednik prijestolja, ote Mlečanima otok Cipar. Pun opojnosti iza sretnih pobjeda i uspjeha nakani udariti na same Mletke, a zatim si podvrći sav kršćanski svijet.

Sveti Papa Pijo V. pridonio je nečuvene žrtve u novcu i materijalu, samo da otkloni pogibao. Glavno pak sredstvo bijaše usrdna molitva blaženoj Gospi. Na admiralskom brodu kršćanske mornarice vijao se stijeg preciste Djevice s božanskim Djetetom u naručju. Pravo čudo, da za trajanje čitave pomorske bitke nije nijedno neprijateljsko tane zapelo o ovu Gospinu zastavu. Kršćansko brodovlje nije čekalo navalu, nego otplovi sa Krfa prema Lepantu (luka na izlazu iz Korintskog zaljeva u Grčkoj), da sa svojih 300 brodova potraži dušmana u vlastitoj luci te ga ponizi Božjom pomoći.

Bitka se zametnula u subotu, dne 7. listopada god. 1571. U Rimu se svi molili. Papa bijaše zaposlen sa svojim kardinalima, kadli naglo ustane, otvorili prozor, zagleda se začas prema nebu i reče: Ostavimo radove; mislimo na to, kako da Bogu zahvalimo za pobjedu, koju je baš u taj čas dodijelio kršćanskoj vojsci! Svi se zapute u baziliku sv. Petra da se sa svetim Papom zahvale svemožnom Gospodinu nad vojskama na velikom dobročinstvu po zagovoru Djevice Marije.

Skora vijest o sjajnoj pobjedi točno je potvrdila viđenje Pape Pija V. (Blagdan se ovoga sveca slavi 5. svibnja). Na vječni spomen ove očite i izdašne Gospine pomoći u bici kod Lepanta, gdje je zauvijek skršeno jako i ponosno tursko brodovlje onih vremena, umetne sv. Otac u Lauretanske litanijske utješni zaziv:

Pomoćnice kršćana, moli za nas!

Koliko imade dandanas zgoda i potreba, da se baš ovim lijepim zazivom spomenemo naše Gospe: u svoju korist, na svoj spas! Danas kô nikad revnuje Marija za slavu i čast svoga i Božeg Sina; stalo joj je mnogo do njegove i njezine Crkve; volje proti njegovih i svojih dušmana.

Evo kršćanske obitelji! Hoće li se možda kidati ona sveta i nerazrješiva veza za volju lakomislenih isprika i jadnih razmirica? Hoće li se budućoj ljubljenoj dječici braniti pristup na ovaj svijet, u topli obiteljski krug? — Marijo! Pomoćnice kršćana! Podaj potrebite jakosti u toj borbi njemu i njoj, ne bi li vjerno vršili svoje obvezne kao supruzi među sobom, kao ocevi i majke prema dječici, kao vjernici prema Crkvi Kristovoj na zemlji, kao djeca Božja prema svomu Ocu nebeskome!

Gle kršćanskoga mladića! Što ga vuče, da i on počinje onako surovo, onako raspojasano, onako bezbožno i bestidno, kao oni i oni njegovi »drugovi«? I to na svakom koraku! — Kad valja birati između Boga i davlja, poštenja i gnušobe, neba i pakla, — o Marijo, Pomoćnice kršćana, hvala ti na tvojoj majčinoj pomoći, jer sam se eto odlučio za Boga, za kreplost, za nebo! Na bojištu svoga srca, na svome duševnom Lepantu ostao do pobednikom. Nisam podlac ni kukavica, kad se radi o pravima Božjim, Crkve, vjere i moralu.

Kršćanska djevojko! Na tebe vreba nečastivi u šarenim oblicima, sumnjivim zakutcima, jadnim prilikama. Eno tamo na plažama i kinima, kod erotičnih plesova i sastanaka, pri bestidnom gimnasticiranju, kod lakomislenih flirtovanja i drugovanja. — Marijo! Pomoćnice kršćana! Kad se radi o mojoj srcu, o mojoj neumrloj duši, o mojoj nevinosti i čistoći, ne dam se davlu, jer sva hoću da budem Božja i Marijina. Jedan pupoljak na zdravom stabalu. Bez otrovnih sokova, bez crvotočina, bez truleži. Čistoća neka mi je — kraj i unatoč svih borba — neokaljan biser; ures moje djevojačke duše!

U nekim se krajevima slavi i

blagdan Marije Pomoćnice.

Tome bijaše najbliži povod slijedeći dogadaj. — Oholi car Napoleon držao je Papu Piju VII. pet godina zatočenu u dvorcu Fontainebleau. U onoj istoj sobi, koju nastavaše utamnični Papa, morade se »svemoćni« Napoleon odreći svoje carske časti i svih zemalja. Sam sv. Otac pripisuje ovaj slučaj čudesnoj pomoći blažene Djevice, kojoj se u onoj stisci pouzdano obraćao.

Pomoćnica Kršćana ravna svojom jakom rukom udesima sv. Crkve, udesima vjernika i nevjernika, udesima srdaca ljudskih. Pretjesna je naša zemlja, da obuhvati sve opise divnih primjera majčine pomoći Marijine, ljubavi njezinih ljubimaca, odanosti njezinih štovatelja.

Utemeljitelj velikih saveznih republika američkih Washington imadaše iznad postelje svoje sliku Neokaljane. Jednom će ga zgodom upitati neki katolik: »Ja mislim, da ste vi ipak protestant?!« Slavni državnik odvrati: »Kako da ljubim Sina, ako ne ljubim Majku?«

Godine 1916. preminu glasoviti moderni skladatelj Reger. To su njegove riječi: »Ma da i nisam djelotvorno pokazivao svoje vjere, to sam ipak od časa do časa molio po koju Zdravomariju.« I gde čuda Božje milosti po zagovoru Djeve - Majke! Onim Zdravomarijama ima da zahvali ono pravo svjetsko dijete Reger, da se malo pred smrt izmirilo s predobrim Bogom, blagim Sucem svojim...

Ziće ljudsko je kratka vijeka. U srcima nosimo jasne orise i biljege stalne borbe. Uprimo dnevice zaufane oči i ruke k Pomoćnici kršćana, te budimo sigurni, da ćemo se dovinuti pobjedničke lovoriike: spasivši neumrлу dušu svoju...

Vjekoslav Lončar D. I.

Papa Pijo XII.

Kardinal Eugenije Pacelli, koji je po volji Božjoj naslijedio Papu Piju XI., muž je velike apostolske revnosti i sveta života. Kroz devet godina bio je tajnik Pija XI. i kao takav pokazao se vjernim i neumornim u službi Krista Kralja, svim silama nastojao da se Kraljevstvo Isusovo na zemlji što bolje učvrsti i što više raširi.

Novi Papa rodio se u Rimu 2. ožujka 1876. od oca Filipa i majke Virginije Graziosi. Obitelj Pacelli kroz više stoljeća živi u najboljim odnošajima sa Svetom Stolicom. Otac Pija XII. djelovao je u službi Sv. Crkve kao konsistorijalni odvjetnik.

Sve svoje nauke svršio je Sv. Otac u Rimu. Za svećenika je zareden 1899. Kao svećenik još je produljio svoje pravne i diplomatske nauke, koje je završio 1901. Javni je svoj život započeo u službi državnog Tajništva Sv. Stolice. Prema volji svojih poglavara mladi je svećenik iste godine počeo predavati u školi Crkveno Pravo i Diplamaciju.

Postao tajnikom Kongregacije za izvanredne crkvene poslove. Sada je bio neposredni pomoćnik svojih velikih učitelja: Pape Benedikta XV. i državnog tajnika kard. Gasparija.

21. travnja 1917. imenovan je Papa Benedikt XV. mons. Pacellijskim apostolskim nuncijem u Bavarskoj. Sam Sv. Otac posvetio ga je 13. svibnja za biskupa. Kao nuncij doživio je teške dane: prevrat i komunistički puč. Međutim su se priliike dosta brzo sredile kako tako te je g. 1920. imenovan apostolskim nuncijem u Berlinu. Njegovo djelovanje u Njemačkoj bilo je vrlo blagoslovno. Na katoličkim sastancima nastupao je kao govornik. Osvojio je srca njemačkih katolika.

Papa Pijo XI. imenovan je berlinskog nuncija kardinalom 1929. Tri mjeseca kašnje bio je izabran za državnog tajnika Sv. Stolice.

Papa Pijo XII.
za vrijeme krunisanja

Bog je htio da i vjernici upoznaju budućeg Papu. Prilika se za to pružila prigodom euharistijskog kongresa u Buenos Airesu. Poslanik je Papin zanio Južnu Ameriku. — God. 1935. poslan je u Francusku, da u Lurdu završi obrede jubilarne godine Otkupljenja. — Godinu dana kasnije eno ga u Sjevernoj Americi. — God. 1937. opet u Francuskoj gdje u ime sv. Oca posvećuje baziliku podignutu u čast sv. Male Terezije u njezinom gradu Lisieuxu. — Znamo da je došao i u našu blizinu prigodom nedavnog euharistijskog kongresa u Budimpešti.

Gdjegod se pokazao odlični Papin Poslanik, oduševljavao je svojom krepošću i svojom riječju. I ovo se oduševljenje sada raširilo u mogo većoj mjeri cijelim svijetom, kad nam ga Provinost dala za Papu Pija XII.

Neka ga Gospodin krije i brani od neprijatelja njegovih, a nama dade da mu kao svome duhovnomu Ocu budemo uvijek svom dušom odani.

Prve riječi Pape Pija XII.

3. III. opodne uputio je Sv. Otac Papa Pijo XII. putem vaticanske radio stanice prvu svoju poruku cijelome svijetu, koju je izrekao na latinskom jeziku:

»Dok nas obuzimaju najdublji osjećaji i dok se osjećamo kao zastrašeni pred velikom odgovornošću, što nam ju je Božja Providnost dodijelila, osjećamo potrebu bez odlaganja uputiti cijelome katoličkom svijetu Svoje prve misli, Svoje prve očinske riječi.

Prije svega i s naročitom ljubavlju grlimo očinski svoju ljubljenu braču kardinale. Dobro poznamo njihovu pobožnost i njihove visoke vrline.

Pozdravljamo zatim s naročitom naklonošću i svu Našu časnu braču biskupe i šaljemo im svoj blagoslov, kao što ga šaljemo svećenicima, redovnicima i redovnicama, svima onima, koji rade na širenju Kristova Kraljevstva i koji u krilu Katoličke Crkve pod upravom biskupa suraduju na širenju apostolske misli.

Šaljemo svoj blagoslov svim sinovima Crkve u cijelom svijetu, u prvom redu onima, koji su toliko kušani siromaštvo i patnjama. Neka na sve sade nebeski blagoslov!

Naše misli u ovom svečanom trenutku upućuju se i svim onima, koji se nalaze izvan Crkve i koji se, vjerujemo u to, raduju, što su saznali, da se Papa i za njih moli i da im želi svako dobro.

Ovoj Našoj očinskoj poslanici želimo dodati želje i poziv za mir, za onaj mir, koji je Naš Prethodnik pobožne uspomene ljudima preporučivao s tolikom upornošću i za koje se je molio u Svojim pobožnim molitvama, za koje se je i žrtvovao, bio spremjan da žrtvuje i Svoj život, samo da bi postigao Svoj cilj, najveći poklon Svevišnjega. Svi ljudi, koji imaju srce, žele mir, jer je plod pravde i milosrda. Pozivamo sve ljude, da žive u miru, mirne savjesti, prožete ljubavlju prema Bogu, da žive u miru kao jedna porodica, nadahnuti svetom ljubavlju prema Kristu. Želimo mir među narodima, mir pomoću bratske suradnje i sračnog sporazuma u korist velike čovječanske porodice pod blagonaklonim pogledima Božje Providnosti u ovim teškim danima, kada se, izgleda, pojavljuju tolike smetnje tome pravome miru.

Upućujemo molitve Svevišnjemu, moleći se za sve one, koji se nalaze na čelu država i kojima pripada velika čast i teška dužnost da vode narode na putu blagostanja i napretka.

Evo, draga kardinalska gospodo, časna braćo i veoma časni sinovi, to su prve želje, koje nastaju iz očinskog osjećaja, koji je Svevišnji izvolio probuditi u Našem srcu. Vidimo, da velika zla djeluju po svijetu i da Nas Svevišnji šalje u pomoć nena-

Sv. Otar polazi poslije izbora na »Tebe Boga hvalimo«

oružane, ali pune pouzdanja. Naše pouzdanje oslanja se poslije Milosti Božje najviše na vašu dobru volju. Neka bi Gospodin naš, Isus Krist, od čije smo milosti dobili sve, oplodio Našu želju i raznio je po cijelome svijetu kao glasnika svetoga izmirenja, a Mi vam u njegovo ime dajemo od svega srca Naš apostolski blagoslov.«

Izrazi radosti prigodom izbora Pape Pija XII.

Oduševljenje i radosne manifestacije prigodom izbora Pija XII. nadmašile su svako očekivanje.

U srijedu 1. ožujka popodne skupilo se mnogo svijeta pred Vatikanom, da vidi, kako kardinali ulaze u konklave. Tu je bilo sve spremno: prozori bijelo olijčeni, vrata ili zazidana ili dobro zaključana i zapećaćena, posebna peć za spaljivanje cedulja iza glasovanja, a uz nju vreće suhe i vlažne slame, koja je imala praviti bijeli i crni dim. Uz pročelje Sikstinske kapele, što gleda prema trgu sv. Petra, uzdigao se vitki dimnjak, na kojemu se imali slijedećih dana zaustavljati stotine hiljada pogleda. Neki su govorili, da će konklave biti dug, drugi, da će biti kratak. Kard. della Costa rekao je 1. ožujka u Americano Pio Latino, da će on u petak 3. III. u Firenzu, jer ga tamо čeka neki važni posao. On je bio uvjeren, da će novi Papa biti izabran već prvi dan. Ali vele, da je i on bio onaj dan jako nervozan! Kardinal Pacelli

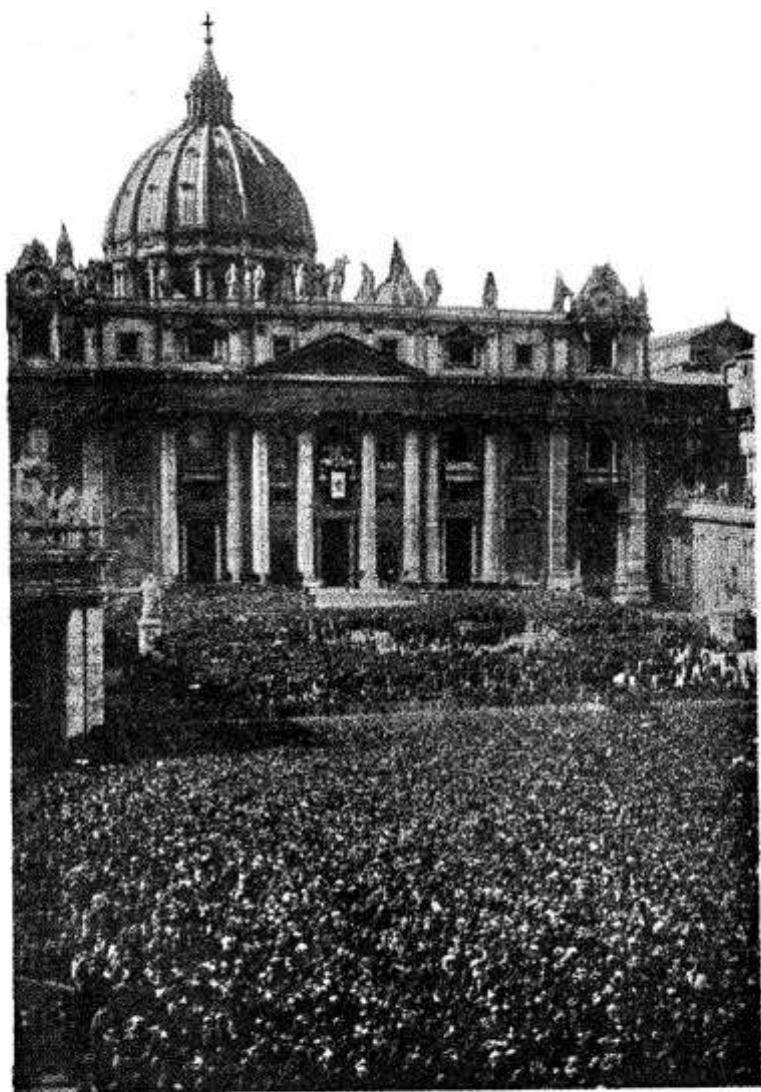
oprostio se taj dan od svojih saradnika u državnom tajništvu. U susjednoj sobi bili su već svi koferi spakovani. Bio je uvjeren, da iza izbora novoga Pape neće biti više državni tajnik, pa je naumio odmah iza konklavea poći na odmor u Švicarsku.

Što se u samom konklaveu dogodalo, ne zna nitko sa sigurnošću. Novine su nadrobile svega i svačega, ali tko to može provjeriti? Zna se samo za sigurno, da je kard. Pacelli bio prvi dan konklavea oko podne vrlo uzrujan i da nije došao na ručak s ostalim kardinalima. No za vrijeme samog glasanja bio je miran. Dakle već iza drugog biranja prije podne bilo je jasno, da će on postati Papom. Kard. Boeto i kard. Jorio kladili se već o podne, kakvo li će ime uzeti kard. Pacelli kao Papa. Kard. Jorio tvrdio, da će zadržati vlastito ime i nazvati se Eugen, a kard. Boeto je držao, da će uzeti ime Pijo. I kad je kod prvog glasanja popodne izbor doista bio gotov i novi Papa rekao svoje novo ime, gurne kard. Jorio (koji slabo čuje) kard. Boetija: »Zar ti nisam rekao, da će se nazvati Eugen?« — »Nazvao se Pijo!« — »Ta zar ne čuješ da je Eugen?« I nikako ga uvjeriti. Valjalo je pozvati druge kardinale, da priteknu u pomoć kard. Boetu!

Na trgu čekalo je međutim strpljivo mnoštvo. Već ujutro bilo je oko 50.000 naroda. Da tu nije manjkao ni jedan student sa Gregoriane i ostalih sjemeništa, razumije se po sebi. Da je bio i školski dan, mi bi ipak svi došli. Jer pri takvim zgodama nema trećeg sata prije podne škole, a ni popodne, da bi svi mogli ići vidjeti »fumatu« (dim). Prije podne nije bilo toliko svijeta, jer nitko nije očekivao, da će se kardinali odmah na početku složiti. Da čekanje ne postane dosadno tumačilo se preko 20 ogromnih zvučnika, kako se bira Papa. Iza 11 sati otprilike dovršilo se prvo glasanje, ali »fumata« se još nije pokazala. Znak, da Papa još nije izabran. Prema propisima počelo je odmah drugo glasanje. U 12 i po najavi se napokon bijeli dim, ali još nesigurno. Neki su počeli već pljeskati, kadli odmah iza toga sukne crna »fumata«. Dakle još ništa! Svijet se razilazio, ali ipak dobre volje.

U 4 sata popodne, kad se nastavljalo glasanje u konklaveu, bio je trg već prilično pun. Naroda je nadolazilo sve više. Iza pet sati bilo je preko 100.000 na trgu. Svi su gledali prema dimnjaku uz Sikstinsku kapelu. Dvadeset kino-operatera i bezbroj fotografa uperilo je svoje topove prema vitkom dimnjaku i uzrujano čekalo. Na kolonadi nasuprot Sikstinskoj kapeli stajala su tri speakera za Radio Vaticana u posebnim drvenim barakama, da navijestite svijetu radosnu vijest, čim se pojavi fumata. Dosada su američke radiostanice imale čast, da prve najave izbor Pape. Ali Vatikanski radio nije to mogao ovaj puta dozvoliti.

Na trgu je narod napeto čekao. U 5.29 pokaže se najednom bijeli oblačak iz dimnjaka. Kroz mnoštvo proleti kao električna

Stotine hiljada naroda na trgu sv. Petra prisustvuje krunidbi sv. Oca Pape Pije XII

iskra radosno uzbudjenje. No nitko se nije usudio pljeskati i vi-kati, jer su se jutros mnogi porezali s preranim pljeskanjem. Radio je javio onaj čas, da je novi Papa izabran, ali nije spojio velike zvučnike na sv. Petru, pa je narod ostao u velikoj neiz-vjesnosti. Nekoliko minuta poslije toga pojavi se kroz bijele za-store nad predvorjem sv. Petra svijetlo. Na kolonadi uz Vatikan započe klicanje. Onda se iznenada raširi zastor na prozoru, što vodi na mjesto, odakle Papa daje blagoslov. Prozor se širom otvori, a veseli poklik zaori trgom. Pojavlje se četiri sluge. Za nekoliko minuta visio je na balkonu krasni sag. Reflektori oba-zjavaju pročelje sv. Petra, tu i tamo bljeska magnezij.

Dva mlada isusovca skupiše pred pročeljem sv. Petra oko sebe hrpu klerika i zapjevaju »Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat!« — »Krist pobjeđuje, Krist kraljuje, Krist vladal!«, a cio trg prihvati oduševljeno to pjevanje.

Nekoliko minuta kasnije pojavi se na balkonu križ, onda dva monsignora i kard. Caccia-Dominioni. Poklici, veseli žamor, a onda najednom grobna tišina. Kardinalov glas zagrmi polako, svećano preko zvučnika po trgu sv. Petra sve do Castel Sant' Angeла i preko radija po cijeloj zemaljskoj kugli: »Annuntio vobis gaudium magnum, habemus Papam.« — »Javljam vam veliku radost — imamo Papu.« Sav narod kao jedan poklikne uzbudeno i radosno, a onda odmah zaustavi dah. »Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum EUGENIUM.« — »Preuzvišenog i prečasnog gospodina Eugenija.« Trg sv. Petra se potrese od ur-nebesnog klicanja i oduševljenih poklika. Tišina se uspostavila sedva za desetak sekunda. »Evviva il Papa Romano! — »Zivio Papa Rimjanin!« začu se kroz tišinu dječji glas, kao kod iz-bora sv. Ambrožija za biskupa. (Pijo XII. je doista rođeni Rim-lijanin, prvi Rimjanin na Petrovoj Stolici iza 218 godina). »Sanctae Romane Ecclesiae cardinalem PACELLI, — »Svete Rimske Crkve kardinala Pacellija,« nastavi vjesnik radosti. Novi val oduševlje-nja prekine i opet sretnog glasnika radosti. »Qui sibi nomen im-posuit PIUS.« — »Koji si izabrao ime Pijo.« Tada nastala neopisivo klicanje. Neki su doslovno skakali od radosti. I to ne samo Ta-lijani, već i Nijemci i Amerikanci. Jedna grupa južnoameričkih studenata sa Gregoriane skupa sa nekim mlađim biskupom iz onih krajeva počeli se griliti i poskakivati u oduševljenju! Ovako ra-dostan čas nisam doista još nikada doživio niti se dade sve opi-sati, što čovjek osjeti među tom masom preobraženom od svete radosti.

Vjesnik »ogromne radosti« povukao se već davno, ali odu-ševljenje nikako da slegne. Zvučnici i opet zaore iznad glava: »Novi sv. Otac navršio je danas ravno 63 godine. Roden je 2 ožujka 1876.« — »To je Providnost,« čuli se naokolo glasovi. Samo je jedan debeluško blizu mene tvrdio: »U nijednom slučaju ne može biti Pacelli!« Možete si misliti, kakvo je lice napravio iza

navještenja! Ali zato uzprkos nije ni za vrijeme blagoslova sv. Oca htio skinuti šešira! Imao sam veliku napast, da mu po mognem skinuti kapu, i da čas nije bio tako svet i svečan, možda bih to i učinio. — Zvučnici zagrme i opet: »Zahvalimo dragome Bogu, što je svojoj svetoj Crkvi udijelio tako spremnoga Papu! Te Deum laudamus...!« »Te Dominum confitemur...« zaori trgom kroz večernju tamu. Bez dirigenta i bez nota grmila je pjesma zahvalnica iz grla od preko 200.000 ljudi. Jedan stih redao se za drugim u čudnovatoj skladnosti, kao da pjeva kor od 10 pjevača. S ovakovim oduševljenjem nisam još nikada pjevao »Te Deum«, a ni čuo, da se tako pjeva.

Pri zadnjim stihovima pjesme Zahvalnice redali su se kardinali po pokrajnjim balkonima, a »dvoranom za blagoslove« kretala svečana povorka, koja se kroz prozore vidjela malo i sa trga. I kad su zadnje riječi pjesme zahvalnice zatresle veličanstvenom kolonadom, pojavi se na balkonu uzvišeni bijeli lik Svetog Oca! Poklik neobuzdane radosti zaori nanovo iz mnoštva, magnezij je bljeskao, narod pljeskao, šeširi su letili zrakom, ruke su domahivale. A Sv. Otac je stajao mirno, duboko dirnut na balkonu i promatrao to neopisivo oduševljenje. No to je trajalo jedva nekoliko sekunda. Stotine hiljada umuknuše od jednom kao na zapovijed. Sa fasade sv. Petra zaore nanovo zvučnici: »Sit nomen Domini benedictum!« — »Bilo ime Gospodnje blagosloveno!«, a hiljade grla odgovore: »Ex hoc nunc et usque in saeculum!« — Od sada i do vijeka!« »Adiutorium nostrum in nomine Domini!« — »Pomoći je vaša u imenu Gospodnjem!« Qui fecit caelum et terram!« — »Koji stvori nebo i zemlju!« Svečani glas Namjesnika Kristova nastavi »Benedicat vos omnipotens Deus, Pater et Filius et Spiritus Sanctus« — »Blagoslovio vas svemogući Bog, Otac i Sin i Duh Sveti«, bezbroj ruku podiže se nesvijesno do čela, hiljade grla odgovori: »Amen!« Novi poklici i novi val oduševljenja zaori trgom sv. Petra, a Sv. Otac se približi rubu balkona, raširi polako i svečano ruke, kao da želi zagrliti sve one hiljade, a onda se polako udalji. Oduševljenje se još dugo nije sleglo. Nepregledno se mnoštvo polako udaljivalo rasvjetljrenom via della Conciliazione, a ogromno zvono sa sv. Petra njihalo se u pratinji sviju rimskih crkava i brujalo pjesmu zahvalnicu Bogu za ovakova Oca!

Jedva sat iza proglašenja da je izabran Papa, trčali su prodavači novina kroz mnoštvo sa izvanrednim izdanjima novina, koje su i sljedećih dana punile stupce o novom Papi. Idućih dana nije se po rimskim ulicama moglo ništa drugo čuti do li ime Pija XII., a glavna briga sviju jest: kako i gdje uloviti ulaznicu u sv. Petar za sljedeću nedjelju, na dan krunjenja Papina.

I. Nikolić D. I.

Molitva za Papu

21. dan iza smrti Pija XI. pojavio se a balkonu crkve sv. Petra novi namjesnik Kristov, da podijeli cijelom svijetu prvi apostolski blagoslov. A 31. dan imali smo već okrunjenoga Papu.

Kolika radost u tom času za cijelu sv. Crkvu! Imamo Papu, imamo opet pastira, imamo opet zamjenika Isusova. »Ne ću vas ostaviti sirote, obećao je Isus, »doći ću k vama.« Evo opet dolazi k nama u osobi Pija XII.

Cijela je sv. Crkva u tim časovima zahvaljivala dragome Bogu. Ta dragi Bog sam dao nam je sv. Oca. Sveti je Otac namjesnik Božji na zemlji. A svojega namjesnika daje i postavlja sam dragi Bog. Ljudi, koji kod toga sudjeluju, samo su orudje u rukama Božjim, pogotovo, kad se tu čovjek doista Bogu predaje i moli Gospodina, da njim ravna u tako važnom poslu.

Dragome Bogu molili su se kardinali, da ih proslijetli, da im pomognе. Njemu su se molili i svi vjernici, i to moguće ovaj put više nego ikada dosada za sretan izbor, da nam Bog dade pastira, koji će biti njemu uvijek drag, i koji će stado voditi sretno putem spasenja vječnoga.

I doista nam je dobit Bog dao čovjeka molitve, čovjeka blaga i milosrdna. Providnost ga je obdarila mnogim znanjem i mnogim naravnim darovima. Dao nam je onoga, koji u ovaj čas vrlo dobro pozna prilike i potrebe cijelog svijeta.

Imamo Papu! Bogu hvala!

No u isti ovaj čas treba da svako kršćansko srce usplamti novom revnošću moleći se i za novoga sv. Oca. Baš sada, kad uzimlje na sebe ovaj veliki teret, treba on mnogo naše molitve. Bog će mu pomoći, jer je namjesnik Božji. Ali Bog tako upravlja svijetom da traži od nas da se molimo i onda nam na naše molitve daje svoju milost i svoju pomoć. I što se mi žarče i ustajnije molimo, to nam daje veću milost.

Upravljati ogromnim stadom Kristovim u naše teško vrijeme doista je veliko breme, veliki teret, koji nadilazi sve ljudske naravne sile i sposobnosti. Tu treba da sam dragi Bog pomogne.

Velik je bio pokojni Papa. Mnoga je i velika djela izveo. Ali se i vjernici mnogo molili za pokojnoga sv. Oca. Kolike su se sv. Mise slušale i prinosile za njega po cijelom svijetu, koliko se je prikazalo sv. Pričestil! Bilo je ljudi, koji su sve svoje molitve rad i patnje prikazali Bogu za Papu; koji su i zadnju žrtvu, svoj život, na smrtnom času prikazali za sv. Oca.

Prvoga Papu — Sv. Petra — izbavio je Gospodin iz tamnice na molitve prve sv. Crkve.

I sv. Otac Pijo XIII. treba naših molitava.

Prenesimo svoju ljubav i svoj žar, kojim smo ljubili Pija XI. i molili se za njega i za sva njegova poduzeća i na Pija XII. pa se molimo mnogo za njega.

Isuse, ti ga ravnaj!

Mario, ti mu pomozi!

S. G.

Razgovor sa školskim drugom Sv. Oca Pija XII.

Čim sam čuo vijest, da je kardinal Pacelli izabran za Papu, odmah sam pohitio odvjeniku Oktaviju Paulu, za kojeg sam doznao da je s njime pohadao srednju školu »Visconti« u Rimu. Ovaj me primio vrlo srdačno, a na moje pitanje, da li je bio zaista školski drug novog sv. Oca, on započe:

»Da, zajedno smo polazili u Rimski kolegij, što više sjedili smo na istoj klupi, a bilo nas je u razredu oko 94.«

»Kakav je utisak na vas učinio Pacelli?«

»Prije svega se vidjelo da je mladić sigurne budućnosti. Već tada je bio velik radnik s jakom voljom i čvrstim karakterom; društven i prijazan sa svima, iako malo rezerviran.

Za svoju dob bijaše visok, suh, a tada je već nosio očale. Kako je bio vrlo marljiv i obdaren bistrom umom, iznenadivao nas je svojim uspjesima u grčkom i latinskom jeziku. Već tada se zanimao za jezike. Ljubio je drugove i čuvaо uvijek živu uspomenu na njih. Kad se povratio iz Berlina i susreo jednog od nas, pitao je za svakoga, a bilo mu je žao, što ne može sve vidjeti.

»On je bio dakle uzoran dak!«

»Htjedoh baš reći: mi smo osjećali da će on biti čovjek velike budućnosti. Više nego jednom dobacio sam mu u šali da će biti Papa.«

»Vi ste to dakle prorekli?«

»Ne, nego jednostavno osjećanje unaprijed, ili bar žarka želja . . . «

Gola odjeni!

Kad je sv. Martin kao časnik jahao za ciće zime u grad, opazi na gradskim vratima polugola siromaha. Martinu se sažali bijednik, pa kako nije imao uza se više novaca, uze mač, rasijeće svoju kabanicu, jednu polovinu dade siromahu, a drugom se opet zaodjene. Iduće noći vidi Martin u snu Spasitelja obučena u onaj komad plašta, koji je dao siromahu, i čuje gdje Isus kaže mnoštву anđela: »Martin jošte katekumen ovom me odjećom pokri.« Sv. Martin je rado davao milostinju. Jednom vidje ostrizenu ovcu. Ganut reče: »Glete kako je izvršila naredbu evandeosku: dala je jednu od svojih haljina. Činimo i mi tako.«

Savjet sv. Ivana Krstitelja. »Pitahu ga ljudi govoreći: Šta ćemo dakle činiti? A on im odgovori i reče: Ko ima dvije haljine, neka da jednu onomu, koji nema, i ko ima hrane, neka čini tako.« Lk. 3, 10. Osim hrane i pića trebamo najviše odijelo. Ono služi da se obranimo od nevremena, da sačuvamo zdravlje

Sv. Martin
daje siromahu
polovinu kabalice

tijela i duše. »Imamo li hrane i čime da se odjenemo, budimo tim zadovoljni.« 1. Tim. 6, 8. Ali mnogi nemaju dovoljno sredstava da si nabave odijelo ili obuću. I zato trpe zimu, ne mogu se pokazati pred ljudima, ne mogu vršiti dolično poslove svoga zvanja. Nije svako odijelo za svakoga. U gradu se ljudi bolje odijevaju nego na selu. U kući ne treba biti tako obućen kao na ulici. Kod posla ne treba toliko odijela kao u društvu. Nedjeljom i blagdanom treba se bolje odjenuti nego u obične dane. Ali koliko ih ima, koji nemaju dovoljne odjeće! U velikim se gradovima opaža ta velika razlika, osobito zimi. Tu ti ide dama sva umotana u skupocjeno krvnzo, a kraj nje prolazi siromašna žena bez kabalice u trošnom, pokrpanom odijelu. Ondje ide gospodin u bundi i rukavicama, a tamo dječak s poderanim cipelicama na bosim nogama. Onaj bogataš u evandelju odijevao se u skupocjeno platno i grimiz, a pred njegovom palačom ležao siromašni Lazar kukavno odjeven.

Tu se mora probuditi u kršćanskom srcu milosrđe. Pomozi bližnjemu u nevolji, gola odjeni. Stari je Tobija »gladne hranio, golima davao odijelo, mrtve je i ubijene brižno sahranjivao.« Tob. 1, 20. Svome je sinu Tobiji davao lijepo savjete: »Kruh svoj blaguj s gladnjima i potrebnima, a od svojega odijela pokrivaj gole.« Tob. 4, 17. Na drugom mjestu kaže sv. Pismo: »Kad vi diš gola, odjeni ga.« Iz. 58, 7.

Kršćanska je ljubav našla razne načine, kako da se u tom pomogne bližnjemu. U ormaru je puno starih odijela, samo nam

smeta. Mogli bi nešto prodati staretinaru. Ali puno je korisnije pokloniti ga siromahu, jer te čeka plaća na nebesima i velika čast, što si odjenuo samoga Krista. »Gô bijah i odjenuste me.« Nade se odijelo već pretjesno ili kako kažu »ponešto izišlo iz mode«. Daj ga potrebnome. On ne gleda na modu. Bude i po koji par cipela, koji nam je pretjesan ili odveć iznošen. Dijete brzo raste pa već ne može obući cipelica. Pokloni ih komu siromašku ili daj dobrovornom društvu. Ima naime takovih društava, kojih članovi obilaze pred zimu po kućama i sabiru uz milodare i staru odjeću i obuću. Koliko puta dođe siromah i prosi za koje stare čarape ili košulju ili kaput ili cipele. Eto opet lijepo prigode Isusa odjenuti! Nadeš među odijelom komada, koji su razderani. Učinit ćeš zaslužno djelo milosrda, ako pokrpaš to odijelo i razdijeliš ubogima. Kolika se srca siromaha vesele Nikolinju ili Božiću, jer se nadaju, da će im dobre duše udjeliti koji komad toploga odijela. Djeci se prireduju nikolinjske zabave. A koji je najkrasniji dar? Tople čarape, šal, rukavice, rublje, cipele. Razne »zimske pomoći« daju ubogima uz hranu i ogrijev još i odijelo. A kolike Mali Isus na Božić odjene u toplo odijelo! Najljepši dar pod božićnim drvcem prigodom božićnih priredbi je svakako uz lijepu knjigu omot s odjevnim predmetima. Iza Uskrsa doći će koje siromašno dijete i zamoliti te, da mu budeš kumom kod svete Potvrde. Pri tom će — hoćemo li mu zamjeriti? — računati i na koji dar. Lijep je običaj kumče pogostiti, dati mu uricu, ali najbolje je dati mu novo odijelo. Zaslužno je djelo pomoći siromašnim mладencima, da si priskrbe potrebitu rubeninu i odijelo.

Cetrdeset hlačica. Poglavarica nekog sirotišta u južnoj Africi zamoli svećenika, koji ju je pred smrt posjetio: »Velečasni, prosim, molite se, da dobijem za moje četrdesetero siročadi četrdeset novih hlačica.« Kako živo žele misionari i sestre u misijama udjeliti odijelo bijednim novoobraćenicima! Koliko veselje zavlada kod malih crnčića, kad stigne pošiljka iz Evrope, pa otac misionar počne vaditi košuljice i hlačice i odjelca za djecu! Kad bi to vidjeli kršćani u Evropi, bili bi ganuti, pa bi većom revnosti priredivali takovo veselje i crncima i misionarima, a najviše Malome Isusu. Ima dosta takovih dobrih duša, koje se sastaju iza dnevnog rada te zajednički broje i šivaju takova jednostavna odijela. To je zapravo najpraktičniji način pomagati misijama. Brzo možeš skrojiti i sašiti takove opravice od čvrstog, šarenog platna. Što šarenije, to bolje.

Betlehemska štalica. Još na nekoga ne smijemo zaboraviti. Ima kapelica i crkvica — ne samo u misijama! — kojima treba crkvenog ruha i rublja. Misno odijelo izlizano, rublje poderano ili ga nema dosta: prava betlehemska štalica! Tko će donijeti siromašnom Malom Isusu odijelo? Nade se dobrih, svetih duša, koje će i tu pomoći. Tu su revne članice koje Marijine Kongre-

Gornji red s lijeva na desno: VARAŽDINSKE TOPLICE: Djevojačko društvo Srca I

Srednji red s lijeva na desno: VARAŽDINSKE TOPLICE: Djev. dr. S. I. na duhovnim vježbama

Donji red s lijeva na desno: VARAŽDINSKE TOPLICE: Djev. dr. S. I. na duh. vježbama.

— duhovnim vježbama. — VRBNIK: Društvo Križarica. — VRBNIK: Društvo Križara.
— VRBOVSKA: Križarska glazba sv. Križa. — ZAGREB: Zbor pjevačica u Svetištu S. I. Ven. Križari. — ZAGREB: Ministranti u Svetištu S. I. — DUBAŠNICA: † Katica Kraljić.

gacije te osnivaju sekciju sv. Marte za crkveno ruho i rublje, kao na pr. Kongregacija gospojica kod kapele sv. Josipa na Jordanovcu—Zagreb. Pod vodstvom požrtvovne pročelnice prave se u sekciji košljice za ministrante, rupčići za sv. Misu, stolnjaci za oltar, kesice za sv. popudbinu, plaštići za ciborij itd.

Tabita u Jopi. Bila u Jopi (današnja Jafa u Palestini) žena imenom Tabita. »Ova bješe puna dobrih djela i milostinje što činjaše.« Osobito se spominje o njoj, da je šivala odijela za sirotinju. Dogodi se te se razboli i umre. Kršćani zamole sv. Petra da dode u Jopu. I »skupiše se oko njega sve udovice plačući i pokazujući mu suknje i haljine, što im je radila Tabita.« A sv. Petar pomolivši se reče: »Tabito, ustani!« I oživi Tabita. Petar dozva svete (kršćane) i udovice i pokaza je živu. Dj. Ap. 9.

Pojas bl. Jordana. Bl. Jordan, Dominikanac, još kao dak bio veoma darežljiv prema siromasima. Jednom pode rano u crkvu. U žurbi zaboravi novčarku kod kuće. Susretne ga siromah slabo odjeven i zaprosi milostinju. Bl. Jordan ne htjede otpustiti bijednika bez milostinje. Skine dragocjeni pojас, što ga je potadanjem običaju nosio, pokloni ga siromahu, neka bi ga taj prodao, a onda kupio toplo odijelo. U crkvi mu se ukaza Spasitelj opasan onim dragocjenim pojasmom, što ga je Jordan bio poklonio siromahu, kao da hoće reći: »Gle, komu si iskazao milosrđe!«

Sv. Ivan Vianney i nove hlače. Sveti župnik Arski odijevao se vrlo siromašno. Isti talar nosio dugi niz godina, makar bio zakrpan na mnogo mjesta. Prijatelji mu nabave jednom nove hlače od crnog barsuna. Obuće ih nerado. Vraćajući se kući naide na siromaha, koji ga zaprosi za milostinju. Svetac ode za grm, svuće nove hlače i pokloni ih siromahu.

Pokojni biskup Lang i nove cipele. I naš veliki sluga Božji biskup Lang bio veoma darežljiv i što se tiče rublja i odjeće. Prijatelji opazili da su mu cipele trošne. Novac daje siromasima, pa njemu ne dostaje da kupi sebi nove. Pomenuti svećenici prijatelji daruju mu nove cipele. No već za nekoliko dana hoda opet u svojim starim, iznošenim i trošnim cipelama. Nove je davavao siromahu.

Ljiljani u polju. Kaošto ne valja prevelika briga za jelo, tako ni za odijelo. Bog sve odijeva. Tako moramo tješiti i sebe, kad sami nemamo, a na to moramo upozoriti i bližnjega, kad mu ne možemo pomoći. Ne smije nas rastaviti od Krista ni jedna nevolja, pa ni golotinja. »Tko će nas rastaviti od Krista?... zar golotinja?« Rim. 8, 35. »Ne brinite se za život svoj... u što ćete se obući. Pogledajte na ljiljane u polju, kako rastu, ne trude se

Sv. Vinko Paulski
pomoćnik sirotinje

niti predu, a kažem vam, da se ni Salomon u svoj slavi svojoj ne obuče kao jedan od njih. A kad travu poljsku, koja danas jest, a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, kamo li više vas, malovjernil« Mt. 6. 25. »Ištite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu i ovo će vam se sve dodati.« Lk. 12, 31. Glavno je da imamo odijelo milosti posvećujuće i da sakupljamo milostinju i dobrim djelima blago »kojega ne će nestati na nebesima, kuda se kradljivac ne približuje niti moljac razjeda.« Lk. 12, 33.

Petar Gertler D. I.

Dok su komunisti bješnjeli po Španjolskoj

1. Ubio 32 svećenika i...

Nakon žestokog i ogorčenog boja zauzeše Frankove čete jedno oveće selo u pokrajini Andaluziji. Od komunista bilo ih mnogo ranjenih, neki i teško. Jedan teško ranjeni komunista osjećajući, da mu se približuje zadnja ura, zamoli da mu, ako ikako mogu, dovedu katoličkoga svećenika. Još reče, da se želi javno pred svima isповједiti. I doista! Kad je svećenik došao, ranjeni komunista na glas, koliko je mogao svojim smrtnim glasom, poviće:

»Ljudi, ja sam ubio za ovoga rata 32 svećenika! I ne samo to. Evo, ovomu svećeniku, komu se sada isповijedam, ubio sam oca i dva rođena brata.«

Svi se zgražali, kad su slušali ovu strašnu ispjoviju. Svi napeto očekivali, što će na to svećenik.

Ovaj je bio duboko potresen od боли i žalosti. Pomislite! Pred njim u najvećim mukama savijao se čovjek, zvijer komunista, grdoba, kakvog još valjda nije zemlja nosila, koji je zaklao 32 svećenika, ni krive ni dužne, pa onda njegovog oca i braću! I sad su se u plemenitoj svećeničkoj španjolskoj duši, koja se kidala od tuge, ponovili strašni prizori. U duhu je gledao, kako teče krv njegove braće i miloga oca, video je nedužnu krv tolikih svećenika, gledao je kako se trzaju u zadnjim grčevima. A ovđe, pored njega leži nemoćan, bez oružja onaj, koji je sve to izvršio nad ljudima, koji mu nisu ništa zla učinili. Ubojica, koji je za svoje zločine već toliko puta smrt zaslubo i pred kojim se evo baš sada otvara pakao, da ga zauvijek proguta. Zar da mu oprosti? Njemu, ubojici njegove braće, njegova oca, njegove subraće svećenika? Da ga spasi od pakla, da od ubojice učini pokornika i dijete Božje, da mu još i nebo dade?

Ali i veliki strah vlada u duši komuniste, nemir i briga. Hoće li mu svećenik oprostiti?

Isti strah i neizvjesnost vlada u dušama prisutnika.

I sad gledaj! Sad slušaj! U dubokoj tišini čuje se divna riječ: »Ego te absolvuo! Ja te odriješujem!« i još ga sjeća na milosrde Božje i pozivlje sve prisutne da se za nj pomole. A bijedni zavedeni vojnik zavapi: »Oprostite mi i vi svi drugi! Primam smrt kao zadovoljštinu za svoje grijeha. Viva Cristo Rey! Živio Krist Kralj!«

2. Časne sestre i svete Hostije.

U jedan od najvećih samostana u gradu Toledu zatvorili su komunisti 200 redovnica. U svojoj drskosti i bezobraznosti zbijali su s njima svakojake šale i nepodopštine. Tako n. pr. morale su im sestre položiti ruku na ramena pa onda pred svjetinom klicati: »Vidite, to su naši najbolji drugovi!« Na zapovijed crvenih vojnika morale su redovnice u dvoredovima stupati i vikati: »Živjela republika!« Sto više, jednoć su zahtijevali od sestara da viknu: »Nema Bogal!« Ali na najveće razočaranje komunista zaori na jednoć kao iz jednoga grla: »To ne ćemo nikada. Radije ćemo umrijeti!«

Cetrdeset crvenih dalo se od redovnica posluživati. Postale su sestre hoćeš nećeš »posilni« ili nekadanji »purši!«

Glavarica Dominikanki samostana Majke Božje znala je osobito lijepo postupati sa crvenima. I začudo postali su nešto »Vidite, to su naši najbolji drugovi! Na zapovijed crvenih vojnika

bolji i uljudniji. Jednoga dana reće glavarica nijihovom zapovjedniku: »Gospodine Tomo, molim vas lijepo za malu uslugu. U našoj bivšoj samostanskoj crkvi, kako sam dočula, ima posvećenih Hostija, koje leže razbacane po podu crkve. Dozvolite da ove hostije jedan vaš vojnik donese, pa da ih ja kod sebe čuvam.«

Komandant je malko razmišljao. Ova je sestra bila prema njemu i njegovim drugovima vazda prijazna i uslužna, pa kad još tako lijepo moli za tu malu uslugu, tko je ne bi uslijao? Ali on do tih vjerskih stvari ne drži ništa. A što bi kazali vojnici, što će reći njegovi viši poglavari, ako to doznaaju? Još je nekoliko časaka mislio, a onda odlučno reče: »Dobro. Neka bude, kako želite.« Vojnik dode, a glavarica mu dade čisti bijeli rubac i pouči ga, kako će čestice pobrati i donijeti. Za neko vrijeme vrati se crveni vojnik iz crkve i pred sestri sa poštovanjem bijeli zamotak posvećenih Hostija.

U svetom strahopočitanju razmota glavarica zamotak. Uz mnoge cijele Hostije bilo je i dosta polomljenih. Drugoga jutra sve je sestre sama glavarica, možda zadnji put, nahranila Tijelom Gospodnjim. Bila je to dirljiva naknadna svesta Pričest... Karlo Gručić, kanonik

NOVA KNJIGA

Z A M J E S E C S R C A I S U S O V A

Mnogi žele za mjesec lipanj lijepo štivo o Presvetom Srcu Isusovom. Uredništvo Glasnika Srca Isusova pobrinulo se da se ove godine tim željama udovolji. Stoga je izdalo lijepu knjigu, koja nosi naslov:

M J E S E C S R C A I S U S O V A

U toj je knjizi za svaki dan u mjesecu označeno posebno štivo. Najprije se razlaže koja istina vjerska, onda se na koncu svakog razlaganja dodaje dulji ili kraći primjer iz života. Primjeri su uzeti većinom iz vremena mučeništva, što su ga katolici morali nedavno da podnesu u Meksiku. Knjiga će dobro doći pojedincima, društvima, gospodi župnicima i katehetama.

Cijena ovoj knjizi 5.— din (sa poštarinom 6), a tko naruči 10 komada, dobiva 1 na dar i ne plaća poštarinu. — Naručuje se kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

Sluga Božji Petar Barbarić

ČUDESA.

Sveta Crkva ne proglašuje nikoga blaženim ili svetim, koga nije Bog poslije smrti njegove proslavio čudesima. Za beatifikaciju da Sluga Božji bude proglašen blaženim, traži ona barem dva čuda, a za kanonizaciju, da Sluga Božji bude proglašen svetim, još dva nova čuda. Dakako da se dogodaj, na pr. ozdravljenje, za koje se drži, da ima znakove čuda, svestrano i najstrože ispituje po vještacima; mora se naime ne-pobitno dokazati, da se nikako nije moglo dogoditi prirodnim načinom.

Prvi životopisac Sluge Božjega Petra Barbarića, O. Antun Puntigam D. I. (g. 1900. str. 197) piše o njem: »A poslije smrti bilo je više daka, pače kako kasnije doznašmo i svećenika, koji su ga živa dobro poznavali, te mu se u svojim potrebama u zagovor prepričivali; ima i takovih, koji vele, da su nenadano bili uslišani.« Isti pisac u svojoj rukopisnoj autobiografiji, g. 1924/25. sastavljenoj, veli za Petra: »Mnogi su se molitvom njemu utekli, osobito ako su imali poteškoće u naucima i neki (manche) pisali su mi, da su upadno bili uslišani.« A u najnovijem hrvatskom životopisu Petra Barbarića piše za nj O. Vaino (g. 1937. str. 285 i 286): »U Travniku samom zabilježeno je do 1. lipnja 1936., dakle za godinu dana od prenosa njegova tijela, blizu 250 neobičnih pače mnogo posve vanrednih slučajeva. Taj veliki broj uslišanja vezanih uz sam Travnik upravo sili misaona kršćanina da tu vidi i prizna vanredno djelovanje Providnosti Božje.« Uredništvo »Glasnika Presv. Srca Isusova« primilo je za ove četiri godine iz raznih krajeva na stotine zahtvalnica za uslišanja, u kojima se po pisanju vjernika ističe zagovor Sluge Božjega Petra Barbarića.

Za sva ova uslišanja kao i za ona, koja se objelodanjuju u Glasniku Srca Isusova ne traži se druga vjera do one, koju zaslužuju sami dogodaji saopćeni od ljudi vjerodostojnih bar toliko, da su po duši kazivali odnosno napisali, što su iskusili. Da se ipak u tim zahvalnicama, milostima po zagovoru Petra Barbarića, iako ne uvijek, a ono svakako često radi o posebnom djelovanju Božje Providnosti, o tom se ne može sumnjati: odveć je naime velik broj uslišanja zaufane molitve, upravljene Gospodinu Bogu po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića.

Nego glede uslišanja slobodni smo upozoriti, da češće tjelesna ozdravljenja uzima crkveni sud u pretres, što se takova uslišanja lakše mogu utvrditi, da li zaista imaju na sebi znakove

čudesa i da li su uistinu prava čudesa. I zato, ako se dogodi gdje osobito upadno ozdravljenje po zagovoru S. B. Petra Barbarića, molimo, da se u zahvalnici navede: 1. Ime, prezime, doba, staze, zanimanje, mjesto ozdravljene osobe. — 2. Koja je bila bolest, uzrok, početak i razvitak, kako je dugo trajala. — 3. Je li liječnik posjećivao bolesnika, kada, koliko puta, pa kakvu je dijagnozu rekao. — 4. Koja je sredstva propisao liječnik, jesu li se upotrebljavala i koliko su koristila. — 5. Kakvo je bilo stanje bolesti, kada je bolesnik, kako se misli, čudom ozdravio. — 6. Koji je dan i sat u gdje ozdravio i što je osjećao u času ozdravljenja. — 7. Je li ozdravljenje bilo u času, bez ikakove krize, bez znakova djelovanja lijekova. — 8. Je li ozdravljenje potpuno i savršeno, te nije nikakova traga predašnje bolesti i je li ustrajno ili bi se naime moglo bojati, da ozdravljeni ne padne opet u istu bolest. — 9. Da li potpuno ozdravljenje ostaje i sada ili ozdravljeni boluje od druge bolesti i koje. — 10. Je li poslije ozdravljenja liječnik posjetio bolesnika ili nije, kada i što on je sudio o toj stvari.

Onda će se po svjedocima i vještacima još potanje ispitati stanje ozdravljene osobe, kako je bilo prije ozdravljenja, za ozdravljenja i poslije ozdravljenja pa podastrijeti izvještaj crkve nom sudištu ponizno podlažući se суду svete matere Crkve. Mi znamo, da je Gospodin Bog i danas svemoguć i milostiv, mi vjerujemo u »općinstvo svetih«, u zajednicu Crkve vojujuće i slavne, u moć zagovora onih, koji u nebu gledaju Boga licem u lice. A Gospodin Bog po zagovoru svojih odabranih dijeli milosti, da ih promatramo u njihovu traženju Boga i nastojanju oko svetosti i da se povedemo za njima.

Dodatak. Nije tim rečeno, da se samo tjelesna ozdravljenja postignuta na zagovor Petra Barbarića jave Uredništvu Glasnika Srca Isusova nego neka se saopće i druga uslišanja, kako se je to i dosele činilo.

Svakako molimo Presveto Srce Isusovo, neka se posredovanjem Bl. Dj. Marije udostoji proslaviti čudesima vjernoga slugu Petra na veću slavu Božanskoga Srca svoga!

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARICA

- 77. Paklarevo kod Travnika: Teške rane na ruci zacijselile. M. V.
- 78. Travnik: Strašne dugotrajne boli sedamgodišnjeg dječaka prestale T. M. — 79. Jelsa (Hvar): Zaštićena od teške operacije. V. K. — 80. Arašac kod Prozora (Bosna): Ozdravljenje kćerke. A. K. — 81. Derventa (Bosna): Šinu zacijselile rane na nozi. M. L. — 82. Sv. Martin na Muri: Od teške bolesti na nozi ozdravio. P. M. — 83. Vinkovci: Molba uslišana. M. B. — 84. Valpovo: Šinu krenula bolest na bolje. M. V. — 85. Bjelovar: U teškoj borbi dobio brzo najpovoljnije premještenje. Z. D. — 86. Brod: Došla pomoć. A. F. — 87. Brod Drenovac: Pomoć u potrebbama. I. K. — 88. Chicago (Amerika): Sretno uspjela operacija drage osobe. A. P. — 89. Kostanjevac (Hrv.): Mnoge milosti. P. S. — 90. Kupinec (Hrvatska): U teškim bolima glave pomoć. C. F. — 91. San Francisco (Amerika): Osobita milost. L. M.

PITANJA I ODGOVORI

Kojim su jezikom govorili Adam i Eva?
Toga ne znamo. Služili su se jezikom, što su ga pod vodstvom Božjim sami izumjeli.

Kad neka žena u porodu umre, da li njena duša dolazi ravno u nebo, iako je u smrtnom griješu umrla? Mi smo čuli, da takove žene dolaze u nebo, pa makar umrle u ne znaju kako teškom griješu.

U tom pitanju miješaju se grdne vjerske zablude sa malim zrnom istine. Ako žena u preteškom porodu velikodušno žrtvuje svoj život za spasenje svoga djeteta i ujedno od srca okasje i ispojedi svoje teške griješe, spasit će se, i ovo junačko prikazanje vlastitog života za spasenje čeda zaslужi će joj nebesku nagradu, koja je barem donekle nalik na mučeničku smrt. Za mučenike pak znamo, da ravno iz smrti idu u raj, ako su barem nesavršenim pokajanjem okajali svoje griješe. Makar mučenici nekršteni bili, primaju krst po krvi u svom mučeništvu.

Ali to se nipošto ne može primijeniti na svaku ženu, koja umre u porodu. Pogotovo, ako se nije htjela od srca skrutili niti primiti svetih sakramenata umirućih te je umrla u smrtnom griješu. Vjerska je istina, da se takva žena ne može spasiti.

Kada je Bog stvorio prvog čovjeka, da li ga je stvorio kao malo dijete ili kao odrasla čovjeka?

Iz načina, kako Mojsije na prvim stranama Sv. Pisma opisuje stvorenje naših praroditelja, jasno razabiremo, da je Bog praoča našeg Adama stvorio kao muža u odrasloj dobi. Eva je istina stvorena iz kosti Adamove, da se čuva potpuno jedinstvo roda ljudskoga i podrijetlo od jednoga praoča, ali je i ona ugledala svijetlo ovoga svijeta u odrasloj dobi s potpunom porabom razuma i sa slobodnom voljom. I sv. Oci tako sude.

Kako to da su sv. Ciril i Metod i naši sveci, a u knjigama se čita, da su oni pravoslavni i da je sv. Ciril bio kaluder?

Oba su sveta brata vazda bili u crkvenoj zajednici sa sv. Ocem Papom Nikolom I. i s njegovim nasljednicima. Istočnu liturgiju širili su kod Slavena uz izričito odobrenje papino. Uostalom istočni raskol nastao je tek iz odaska sv. braće Cirila i Metoda u Moravsku i u Panoniju. Oba su sveca prije svoje apostolske djelatnosti služili Bogu u samostanu u Carigradu kao istočni ali posve katolički monasi ili kaluderi. Ako itko, to su svakako oni zasluzili, da se zovu pravoslavni u smislu katoličkog pravovjerja.

Da li je katolicima griješ, ako na nekatoličke blagdane idu u nekatočke crkve?

Jest griješ i uvijek se to držalo za griješ, te i novi zakonik crkveni veli u 1258. kanonu: »Nikako nije vjernicima slobodno kojim god načinom aktivno prisustvovati ili učestvovati u bogoslužju nekatalika.«

Kako se obavlja posveta obitelji Presvetom Srcu Isusovu?

O toj posveti obitelji izdalо je uredništvo Glasnika Srca Isusova malu brošuricu pa i zgodnju oveću sliku, pred kojom svećenik ili ako nema svećenika, otac posvećuje obitelj Božanskom Srcu uz posebnu posvetnu molitvu. Članovi obitelji, koja se tako posvećuju, neka tom prigodom prime svete Sakramente.

Nekad se govorilo o vješticama i vilama. Da li su one ikad postojale?

Vile su izmišljotine, nisu nikad opstojale. Vještice je uistinu bilo, iako mnogo manje nego što je to držao praznovjerni svijet. Prave su vještice lukave žene, koje su stupile u zločinačke veze s nečistim duhom, da što više naškode svojim neprijateljima. Što se praznovjerje više i više potiskivalo, to je također više nestajalo vještice.

Kako se obavlja devetnica prvih petaka?

Naputak o toj devetnici imate u molitveniku Srca Isusova. Ona stoji u tom, da kroz devet prvih petaka primate naknadnu svetu Pričest. Bitno je da uzastopce na svaki od ovih suslijednih prvih petaka u mjesecu pristupate k svetoj Pričesti. Ako jedampot prekinete tu vježbu ili zaboravite na nju, treba vam iznova opet početi. U slučaju, kad pone prvi petak u mjesecu na Veliki petak, Crkva je izjavila, da je dovoljno, ako se taj petak propusti, kao da ga nije ni bilo. Da se ipak upotpuni broj devet, treba dodati još jednu sv. Pričest na prvi petak u mjesecu.

Ako tko moli oprosne molitve u smrtnom griješu, da li može dobiti te oproste?

Redovito Crkva izričito zahtijeva kod podjeljivanja nepotpunih oprosta, da se za to odredene molitve izmole ili u milosti Božjoj ili »barem savršeno skrušenim srcem«. Ako se radi o potpunom oprostu, vjernik, koji traži taj oprost, mora barem onda biti u stanju milosti Božje, kad izvrši posljednje djelo propisano za taj oprost.

Već 50 godina molim za svoje roditelje. Ako su oni prešli iz čistilišta u nebo, što je onda s mojim molitvama?

Kako se čvrsto možemo učuti, Bog će te molitve vaše namijeniti drugim dušama u čistilištu, napose onima, kojima ste vi sami uvjetno namijenili one molitve suvišne za vaše pokojne roditelje.

Kad mužu ne dam mesa u petak, onda kune. Je li bolje da mu dam, samo da ne kune?

Ako muž zahtijeva mesa u petak, a žena ga ne može odvratiti od toga, ona ne grieši, nego muž nosi svu odgovornost za to. Bude li razlog, koji mužu otečavaju nemrs u petak, žena može od g. župnika zatražiti dispenzu od nemrsa, barem za muža ili također za svu obitelj.

Da li će se na nebu svi jednak blaženima osjećati?

»Druga je sjajnost suncu, druga sjajnost mjesecu i druga je sjajnost zvijezdama.« Tako veli apostol Pavao o različitim stepenima slave rajske kod pojedinih blaženika. Ali je svaki blaženik posve zadovoljan stepenom svoje slave, i jednakće će se veseliti slavi drugih blaženika kao i svojoj vlastitoj slavi.

Što su to neizbrisivi biljezi, što se dobiju kad se prime sakramenti: Krst, Potvrda i Sveti Red?

To su vrhunaravni znakovi, zauvijek utisnuti u dušu krštenika, krizmanika i redenika. Po njima postajemo najprije živi udovi tajanstvenog tijela Kristova, onda vojnici i vitezovi Kristovi, a klerici postaju po Svetom Redu susvećenici Kristovi. Po ovim neizbrisivim znakovima svi blaženici odmah raspoznaju, tko je od nas valjano kršten, krizman i zareden za svećenika. Ovi će znaci dobrima služiti na vječnu slavu, a zlima na vječnu sramotu.

VIJESTI

U KOTORU je preminula u dubokoj starosti revna štovateljica Presv. Srca Isusova, poštovana i ugledna gospoda Andelika ud. Pušić. Pokojnica je je isticala praktičnim kršćanskim životom i brinula se za kršćanski odgoj svoje djece. U pokojnici gubi svoju tetku preuzev. g. biskup Msgr. M. Pušić. Cijeli katolički Kotor otpratio je pokojnicu na škaljarsko groblje. P. u m!

ORUBICA: Vojska Srca Isusova proti psovci osnovana je u Orubici za vrijeme misija, koje su održali oci Isusovci u našoj župi g. 1936. Društvo broji sada 60 članova, od kojih je 40 ovih dana obavilo Duhovne vježbe. — Duhov-

ne vježbe davao nam je u župnom stanu vlč. o. Lujo Matijaca, koji nam je kroz tri dana održao 12 propovijedi. Učesnici su pomno pratili svaku propovijed. Između propovijedi imali smo duhovno štivo. Duhovne vježbe su počele 5. II. u nedjelju poslije blagoslova sa propovijedu, u ponedjeljak smo prisustvovali sv. Misi, slušali dvije propovijedi do podne, od 2—3 sata popodne zajednički križni put, a zatim dvije propovijedi. Tako isto u utorak. Isti dan navečer bila je ispovijed, a u srijedu kod sv. Mise zajednička sveta Prcest. Iza Mise blagoslov i Tebe Boga hvalimo. — Daj Bože da nam ove Duhovne vježbe donese mira i blagoslova.

Stjepan Gregorić, predsjednik V. S. I.

TURANJ: Dne 3. II. 1939. ustanovljena je u župi »Vojska Srca Isusova« od 20 članova. Istog dana ustanovljeno je i »Djevojačko društvo Srca Isusova« od 24 članice.

MAČE: Članice Djevojačkog društva u godini 1938. primile su sv. Prcest 3.150. Naše djevojke revne su u svojim društvenim dužnostima, na sastanke rado dolaze svake prve i treće nedjelje u mjesecu. Sastanke nam drži naš revni župnik g. Ivan Demšić. — U društvu se nije ništa promjenilo osim što se je udalo 9 članica.

Ana Švenda, glavarica.

ČAKOVEC: Članica našeg Djev. društva S. I. Marija Belsō preminula je u veljači. Počivala u miru!

DOLI: Sestra u Kristu, članica našeg Djev. dr. S. I. Mare Čučka ostavila je naše društvo i svoje teško ucviljene roditelje te se nakon teške bolesti preselila u ljepši život. Pošla je Božanskom Srcu, koga je žarko ljubila. Počivala u miru!

SV. IVAN ZELINA: Naše Djev. društvo S. I. broji sada 70 članica, osam ih se udalo a dvije su otišle u samostan za misjonarke. U prošloj godini priredile smo dvije predstave, ito jednu 24. IV. »Madona u šumi«. Čisti prihod namijenjen je za popravak crkvenog odijela. Sv. Prcest je bilo u prošloj godini 1075. Svaki prvi petak imamo sastanak. Iza sv. Mise drži preč. g. upravitelj dirljivu propovijed o pobožnosti Presv. Srca. Glavarica.

OPUZEN: 12. II. izvršen je izbor nove uprave Djev. društva. Hvala Presvetom Srcu, društvo nam se ponudilo nastoјanjem našeg preč. g. župnika, te daje nadu da će odgovoriti svojoj svrsi, osobito gojenjem pobožnosti i uzornim vladanjem članica.

Tajnica

ČEPELOVAC: Naše Djev. društvo postoji već 4 godine. Društvo broji 36 članica, a udalo ih se 5. Prošle godine primile smo preko 500 sv. Prcest. Djevojke idu redovito na sv. ispovijed i Prcest da naknade Božanskom Srcu Isusovu za uvrede i psovke. A jer smo udaljene od župne crkve 6 kilometara, ne možemo tamu na sastanke, pa nam upravitelj preč. g. Jakov Novosel par puta održi sastanak u našoj kapelici, kad imamo mjesecnu sv. Misu. A i mi se po nedjeljama same sustajemo poslije podne u našoj kapelici na kršćanski nauk, više puta i izvan crkve, gdje čitamo Glasnik Srca Isusova i druga nabožna štiva. — Molimo Bož. Srce Isusovo, da nam ono bude zaštita i pomoć u ovim teškim danima i primi nas jednom k Sebi u rajsку domovinu.

M. Marušić, glavarica.

CADJAVICA: 29. siječanj bio je dan ponovnog križarskog slavlja i radosti, kada su vrede djevojačke duše progovorile snažno — katolički. Križarice su i opet pokazale svom selu da su još uvijek tu, da žive i rade. — Popodnevna akademija bila je predmetom zanimanja čitavog sela, a njen uspjeh nagrada za sav trud i napor, koji su uložile mlade križaričke duše. Doista, radile smo, pregarale i molile. — Akademiju je otvorila presjednica, te je u kratkim potezima dala sliku dostojanstva žene u našem vijeku. Zatim su naše najmanje Križarice kao male snašice s veselom igrom »Uspavanka«

upravo oduševile publiku. Vrlo lijepo su izvele naše male »Svetohraništvo«. — Velike Križarice su u »Sv. Cecilijs« s puno razumijevanja dale lijep odraz rimskih vremena, pa je izvedba bila na dostoјnoj glumačkoj visini. — Lijep uspjeh i priznanje publike pruža nam sigurno jamstvo za daljnji napredak i ulijeva nam nove snage za rad na Njivi Gospodnjoj.

Capo Milica

BISKUPEC: Dne 17. veljače 1939. umro je u 20 godini života uzor-mlađič Josip Saktić. Svršio je gradansku i trgovacku školu, postao trgovacki pomoćnik. Bio je u raznim prijlikama i društvinama, koja su ga mogla zavesti i zadoniti modernim nazorima i zabludama ovoja svijeta, ali on se nije dao. nego je ostao stalni i vjeran u vršenju svojih vjerskih dužnosti i odan sv. vjeri. On se nije stadio ni pred drugovima, da javno ispovjedi svoja vjerska načela. Čim je osnovano u župi Kut. Omladinsko društvo »Skom«, on postaje prvim članom, koji u svemu prednjači ostalima, potičući ih na pobožnost i polazak sv. Mise, jer samo dobri katolici mogu biti i dobri Hrvati, znao im je govoriti.

Obolio je na želcu te se morao podvrići liječničkoj operaciji, uslijed koje su nastupile razne komplikacije, kao upala pluća i porebrice, koje su mu dokrajčile život. Svoju bolest podnašao je tolikom strpljivošću i odanošću u volju Božju, da je zadivio i časne sestre, koje su ga dvorile, a i ostale, koji su ga u bolesti posjećivali. — Na zadnji počinak otpratila su ga sva društva K. A., djevojačko društvo S. I. i mnogo građanstva iz Varaždina. Znak je, koliko je bio obljužen čestiti taj mlađić! Počinav u miru!

BISKUPEC: Naše Djevojačko društvo Srca Isusova naskoro će završiti 2 godine svoga opstanaka. Društvo lijepo napreduje. Broji oko 30 članica. Neke su se udale. Nikako ne možemo da prežalimo gubitak dviju dobroih i revnih članica, a to su Katica Pehnec i Ivkica Tomašković. Obe su štovale presv. Srce Isusovo. U svojoj bolesti bile su strpljive podnašajući podmuklo podgrizavanje tuberkuloze. Božansko Srce pozvalo ih je k sebi, da im naplati sve štovanje i patnje. Sve članice otpratile su ih na zadnji počinak, a glavarica oprostila se uime svih članica nad otvorenim grobom. Uvjereni smo, da će naše dobre i revne članice moliti za nas kod Božjeg Srca Isusova za napredak društva. Neka počinjavaju u miru Božjem!

Marija Sokol, članica

ŽUPA PRIBIĆ. † Dragica Crnković. Dragica Crnković rođena god. 1922. upisana je u Djevojačko društvo u podmladak 1933. Išla je u školu č. sestara Predragocjene Krvi u Nazaretu kod Banjaluke. Njezina najveća želja bila je postati redovnicom. Prema tomu je i živila. Njezin kratki život bio je vježbanje u krepostima, kako su izjavile njezine poglavareice i kako vidim iz njezinih bilježnica. Preko 2 mjeseca je bolovala od upale porebrice. Pridružila se i upala mozga. U bolesti se nije tužila nego je slala dragom Isusu uzdah. Sama je u bilježnici napisala: »Isuse slati ču Ti uzdah ljubavi. To neka budu male ljubice, koje ču stavljati podno tvog križa, da Te utješim.« Dragi Isus uzeo ju je k sebi na Veliki Ćetvrtak 1938.

Crković Barica

LUGOGLAV: Naše Djev. društvo S. I. hvala Bogu lijepo napreduje. Prošle godine bilo nas je 25 članica, od kojih se je 7 udalo. Redovito svaki mjesec primamo sv. Prćest. — Kod nas su od 26. II. do 5. III. održane sv. misije. Za vrijeme sv. misija osnovali suoci Dominikanci bratovštinu sv. krunice, u koju su stupile sve djevojke iz društva Srca Isusova, a zatim druge djevojke te mlađice i žene, u svemu 90 članova i članica. U petak bio je blagoslov misijskog križa s procesijom na groblje, gdje je o. Jordan izrekao lijep govor.

U subotu pod večer bilo je primanje u Bratovštinu sv. krunice i procesija sa slikom Kraljice sv. krunice, koju su nosile djevojke kruničarke, a uz njih školska djeica sa lampionima. — Naisvečanje bilo je u nedjelju na svršetku sv. misija. Gotovo čitava župa bila je na okupu. Najprije bila je

obnova krsnoga zavjeta, zatim sv. Misa, propovijed a onda se počeo redati narod u procesiju; muževi, školska djeca, vatrogasno društvo, djevojke pjevačice. U procesiji nošen je misijski križ, nosila ga 4 mladića sa hrvatskim trobojkama, zatim slika Kraljice sv. krunice, koju su nosile 4 djevojke kruničarke. Presv. Otajstvo nosio je naš preč. g. dekan i župnik Josip Teleb u uz pratnju otaca Dominikanaca Vinka Bodlovića i Jordana Viculina. B. M. - Lj. J.

ZAHVALNICE

Slavonija. — Imao sam vrlo zamršen posao. Nisam znao da imam namente toga posla, koji sam obavio prije 4 godine. Najedamput se od mene zatražila svota od 16.000 d. da je moram isplatići. Stvar je predana sudu. Pobojao sam se. Utekao sam se posebno sv. Josipu, koga sam prije 16 godina izabrao za zaštitnika prilikom teške bolesti. I ova se moja stvar dobro svršila. Hvala Presvetom Srcu i mojim zagovornicima! T. S.

Dalmacija. — Riječi i postupak moga muža i njegovih roditelja silno su me boljeli. Komu da se obratim? Vruće sam zamolila Presveto Srce da se moj brak ne razvede, jer se o tome radilo. Bila sam u velikoj opasnosti. Nisam mislila, da se može toliko zla reći. Srce Isusovo dalo mi je snage i strpljivosti u svim kušnjama. I dalje ču se u Nj uzdati svom dušom. K. S.

Dalmacija. — Kao pilot letio je moj sin avionom i srušio se u more s visine od 450 m. U pogibjeli je odmah zazvao Presveto Srce i Majku Božiju Karmelsku. Iz mora je isplivao živ i zdrav. Srdačna hvala, što mi je jedinac spašen! E. M.

Amerika RB Zahvaljujem za zdravlje sina, koji je bio teško obolio. — GM Pomoć u gospodarstvu. **Banjaluka JG** Ispunjena želja. — Bl Mnoge milosti. **Banjaluk AB Dobivena milost, Bebrina AL** Za ozdravljenje poslije operacije. **Brdovec TZ** Za zdravlje. **Brod n/S NN** Za milosti. **Busovača AAL** Ozdravilo dijeti. **Delnice FK** Srce Isusovo pomoglo me u teškim časovima. **Dragovci NSS** Šin sretno diplomirao. **Gerovo VJ** Oslobodilo me Presveto Srce od neprijatelja i glavobolje, pomoglo sinu. **Gola DV** Ozdravio tata. **Gudovac MJ** Presveto Srce povratilo mir u obitelji našu. **Jakšić C8** Pomoć u gospodarstvu, muž oslobođen iz ropsstva, sretno mi uspjela operacija. **Kamenica LNS** Za primljene milosti. **Krapina NN** Ozdravio. **Kucura MB** Dijete ozdravilo i mnoge druge milosti. **Lemeš GJ** Zdravlje i druge milosti. **Ložišće SM** Primljene milosti. **Macelj RK** U kući došlo do oštire prepiske. Uz pomoć Presvetog Srca prepiska je prošla bez zlih posljedica. **Male Drage MŠ** Mnoge milosti. **Miholjac Donji EL** Ozdravio sin, i druge milosti. **Nova Gradiška CD** Uslišana molba. **Novigrad Podravski AS** Primljena dobročinstva. **Omišalj JK** Uslišana molba. **Osijek KR** Mnoge milosti. **Petrovaradin PM** Kćerka sretno položila ispit. **Pitomača AF** Pomoženi u teškim gospodarskim neprilikama. **Podsused MB** Uslišana molba. **Poz. Bregi AH** Pomoć u gospodarstvu. **Požega AM** Pomoć u bolesti muža. Ispit sretno položen. **Pustakovac MG** Pomoć bolesti. **Senj TT** Pomoć u bolesti i u drugim nezgodama. **Sirač JH** Ozdravljenje dijeteta. **Split MP** Milost udijeljena našoj obitelji. — ZZ Mnoge milosti. — MP Primljena dobročinstva. **Stari Mikanovec MK** Uslišana u kućnim potrebama. **St. Petrovo Selo MS** Šin dobio namještenje. **Subotica MG** Mnoge milosti. **Sv. Ivan Želina FC** Kćerka ozdravila i nije bila premještena. **Sveta Jana MT** Milosti. **Šamac SL** TM Milosti. **Tekidić KR** Kćerka ozdravila od opasne bolesti. **Teslić AS** Pomoć u neprilikama. **Trogir MS** Ozdravio od teške bolesti. **Trpanj MFC** Primljene milosti. **Tršće MM** Milosti. **Varaždin MA** Ozdravljenje. **Vel. Erpenja DN** Kćerka dobila namještenje. **Vinkovci TM** Uslišana u raznim molbama. **Vrbanja TC** Milosti. **Vukmanić KL** Bolest noge krenula na bolje. **Zagreb JB** Pomoć u bolesti. — IL Povraćen vid. — SV Vanredna pomoć kod za-vršnog ispita na sveučilištu. — JB Uslišana molitva za zdravlje. **PB** Pomoć djeci, napose kćerci. — FB Uslišana molba. **Zaton Mali AB** Razne milosti. **Županja MD** Kćerka sretno položila ispit.

K N J I G E

PJESME O BL. NIKOLI TAVILIĆU. Pjesnik Baltazar Vijolić spjeva je 12 pjesama o hrvatskom jeruzalemskom mučeniku bl. Nikoli Taviliću, pa su te pjesme izašle pod naslovom »CVIJET HRVATSKE KRVI«. Ime i 13 slika iz života bl. Nikole Tavilića, koje je naslikao Gabriel Jurkić. Preporučujemo. Cijena 10 d. Narudžbe kod: Odbor za Svetu Zemlju, Zagreb, Trenkova 1. L.

Antun iz Čakovca, MALI UMJETNICI. — Kakovi su to mali umjetnici? Vidjet ćete u krasnoj knjižici. Prikazana su tu mладања djeca, koja su bila pravi umjetnici Bogu ugodna života. Izgradila su svoj mlađi život poslušnošću, ljubavlju, samozatajom, požrtvovnošću; pravi mali andeli bez krila, mili Bogu i dobrim ljudima. Zavrijedu da im se divimo, da ih postavimo uzorom današnjoj djeci, koja su — žalibice — na svakom koraku izvrgnuta lošem primjeru. Vanredno zanimljive pripovjećice ove djeca će gutati, ali će i odrasli uživati čitajući ih. Dobiva se ova lijepa knjižica kod Salezijanaca, Zagreb, Vlaška ul. 38. Cijena joj je samo 1 dinar.

P. Chaignon D. L: SVEĆENIK NA OLTARU. Naručuje se kod: »Vrelo Života«, knjižnica za duh. život, Sarajevo I. pošt. pret. 56. Cijena: meko vez 32 d. — Tvrd vez 42 d. — Sveta Misa! Ovom su riječju izrečene sve radosti dobra svećenika na ovom svijetu ili barem ona označuje njihovo nepresušivo vrelo. Sveta Misa objašnjava tajnu svećenikove snage usred slabosti, objašnjava svećenikove nade i uspjehe. Misa je naknada svećeniku za sve, što trpi, poticaj za sve, što čini. Da dobro služi svetu Misu, na to moraju smjerati sve njegove misli, molitve, svu njegovu činu.

Da bi svećenici što dostojnije obavljali svetu službu, koju bi i sami andeli nesavršeno vršili, potrebno je poznavati vrijednost Božanske Žrtve, svetost njezinu, potrebno je da se poznamo velika pomoćna sredstva, što nam ih Žrtva pruža, nesamo da sebe posvetimo, nego da mognemo i braću svoju posvećivati. Iz ovih će različitih spoznaja kao od sebe proizići priprava prije prikazivanja svete Žrtve, žar koji ju mora pratiti, i zahvala, koja ju mora slijediti.

Ovu su knjigu zavoljili Francuzi kao i svi narodi, na čije je jezike bila prevedena. Pierre Chaignon D. L. spada među vrsne asketske pisce. Knjigu toplo preporučujemo.

ISUSOVCL Napisao Gaetan Bernouville. — Krasno djelo o Redu Družbe Isusove. Pisac je u nizu krasnih poglavljia dao potpunu sliku o Osnivaču Družbe Isusove, o svrsi i sredstvima, kojima Isusovci dolaze do svoga cilja, o duhu i snazi isusovačkog apostolata. Knjiga je vrlo ukusno opremljena. Cijena je: broširanoj 20 din., tvrdo vezanoj 25 din. Naručuje se od: Knjižnice Života, Zagreb I-147. Palmotičeva 31.-I.

SV. ALFONZO RODRIGUEZ D. I. Njemački napisao M. Hausher D. L. Preveo Josip Celinščak D. I. Život sv. Alfonza, brata Družbe Isusove, opisan je u toj knjizi na krasan način. Čitatelj se divi dubokoj poniznosti i upravo velikoj poslušnosti ovoga Sveca. Nije on ništa velika učinio za svoga života, ali je pred Bogom sjao svojim krepostima, vršeci revno i u duhu svoga Reda dnevne dužnosti. U tom je uzor svim staležima. Mnogi je mladić, čitajući to djelo, priglio redovnički stalež, odusevljen milinom i ljepotom tog staleža. Cijena je knjizi din. 5 [sa poštarinom din. 6.—]. — Narudžbe prima: Uprava Glasnika S. I., Zagreb I-147.

PASI OVCE MOJE. Dramski prikaz u 1. činu. Napisao Dr. Kosta Premrušić. Radnja se događa na Genezaretskom jezeru kratko vrijeme iza Isusova uskrsnuća. Prikazivanje dopušteno samo uz privolu mjesnoga župnika, koji će paziti, da stvar bude dostojno izvedena. Cijena je igrokazu 1 din. [sa poštarinom 1.50]. Narudžbe slati na: Uprava Glasnika S. I., Zagreb I-147.

Franz Weiser: **SVIJETLO PLANINA.** Izdala Omladinska knjižnica - Senj, 120 str., oktav format. Ilustrovana. Broširana 10. Vezana 20.- din. Već samo ime pisca kazuje mnogo. Pisac je to koji je dao njemačkoj katoličkoj omladini mnoštvo izvrsnih romana i pripovijesti. Na hrvatski je prevedeno: Putovanje Waltera Klingera oko svijeta, Svjetlo planina (oba djela izdala Omladinska knjižnica) i Tajna malog Alfreda tiskana u Glasniku Srca Isusova.

Svjetlo planina je prekrasno djelo, koje je zaista dobro došlo u naše vrijeme. U njemu će naša mladež naći smjernice i poticaja za što uvišeniji život. Tkogod pročita ovo djelo, osjeća kako ga upravo dize sa zemlje, dize iz nemoralnih kaljuža i daje mu osjetiti miris čistog planinskog zraka i ljestvu žara naših predivnih planina.

U Svjetlu planina nači će svaki dak opisana samoga sebe. Knjiga je pisana takovim stilom da se čita veoma lako, gotovo na dušak. Ova je knjiga puna života, borbe i pouke. Pisac mora da je vanredan poznavalac modernog dječkog života.

Knjiga je ilustrovana slikama iz predivne prirode, koja u ovom djelu igra glavnu ulogu. Opremljena vrlo lijepo. Nabavite je još danas u svojoj knjižari ili kod Omladinske knjižnice — Senj.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: NN 100 d; NN 100 d, gda Bauer 100 d; Lj. Heuneberg 100 d; P. Simunović 10 d; S. G. 100 d; M. Buškaž 10 d; Abramović Anka 25 d; Badžek Franjica 50 d; Barulich Marion 250 dol; Borkovich Barbara 1 dol; Bosanac Ana 1 dol; Brinjac Marija 1 dol; Carić Lucija 20 d; Curić Martin 50 d; Džanić Barbara 20 d; Dobrivojević Mira 45 d; Drakulich Milka 1 dol; Fabrijanić Ivan 1 dol; Funarić Adam 100 d; Gecl Marija 5 d; Gertner Anton 50 d; Gruber Marija 10 d; Horvatek Rudolf 15 d; Hubak Ljubica 5 d; Jerković Martin 10 d; Junger Marija 10 d; Kešer Augusta 10 d; Kindi Marija 5 d; Klaus Ružica 20 d; Kolander Marica 45 d; Lukanić Zorka 85 d; Manestar Marija sakupila 100 d; Markotić Josip 75 d; Matić Ljudevit 1 dol; Molnar Bora 100 d; N. N. Badljevinja 50 d; Ostojić Ana 5 dol; Peldić Stjepan 20 d; Penčić Julka 5 d; Pintar Mery 1 dol; Pokoš Klara 10 d; Rakoš Terezija 1 dol; Resman Marija 20 d; Resovac Barbara 1 dol; Šihrovska Adela 25 d; Simenić Pavao 5 d; Schöpfer Dragutin 15 d; Švec Tomo 5 d; Takač Marija za Društvo sv. Krunice 20 d; Thiel Marija 10 d; Tomašević Marija 10 d; Trgovčević Marija 25 d; Varović Berta 10 d; Vohalsky ud. Marija 5 d; Vukasović Luka 10 d; Žebić Ljubica 10 d.

Za sv. Mise: Banich Barbara 1 dol; Barulich Marion 1 dol; Borkovich Barbara 2 dol; Bosanac Ana 1 dol; Cvjetičanin Dragica 20 d; Drakulich Milka, Džakulić Ilija 20 d; Grgurich Matt 2 dol; Kešer Augusta 30 d; M. P. Gary, Ind. 1 dol; Matić Ljudevit 7 dol; Mrkonjić Mary 1 dol; Prandich Michael 1 dol; Ramljak Ilija 21,50 d; Tomašević Marija 40 d.

U čast Srcu Isusova: A. H. Zlatar 5 d; Biloš Nikola 50 d; Ciprijanović Margareta 10 d; Džamonija ud. Ivana 5 d; Faltum Liza 50 d; Golubić Ivan

PORUKE UPRAVE. Povjerenike Glasnika i Kalendara Srca Isusova
Marijina lijepo molimo, da nam po mogućnosti što
prije pošalju obraćune. Onima, koji su to već učinili, usrdno zahvaljujemo. U
pripremi je jubilarno izdanje Kalendara Srca Isusova i Marijina za g. 1940.,
koji će i ukusnom opremom i bogatim sadržajem (sa mnogo krasnih priloga)
uadviziti sva dosadanja godišta. Slati ćemo ga bez narudžbe samo onim pret-
platnicima i povjerenicima, koji budu namirili do sada primljene Kalendare.

5 d; Gurić Kata 15 d; Haupt Duro 10 d; Ilančić Milka 15 d; Ivanišić Kata 10 d; J. P. Zagreb 20 d; Knezi ud. Petra 10 d; Latin Valent 5 d; Lončarić Ana 50 c; Majetić Ana 5 d; Malinar Tere 4 d; Markulinčić Tomo 10 d; Matić Ana 10 d; Mićević Stjepan 5 d; Munić Anton 25 d; Radanović Stjepan 15 d; Račić Ana 50 d; Speizer Eka 10 d; Šulc Mara 20 d; S. V. Sv. Florijan 20 d; Tesar Katica 10 d; Tomšić Franjo 50 d; V. D. Sveti Ivan Žabno 100 d; Zaharija Lucija 100 d; Zrnčić Zorka 100 d.

U čast Srcu Isusovu, Majke Božje, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. L i Petru Barbariću: Klekić Luca 1 dol; Kočić Ivan 15 d; Lovrančić Ciril 6 dol; Majerić Elizabeta 10 d; Usmiani Jelisava 10 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Albert Irena 5 d; Andrijašević Marija 5 d; Bać Helena 15 d; Bartolac Stanislava 5 d; Beluhan Marija 10 d; Benaković Elizabeta 15 d; Benčik Ivan 5 d; Berković Josipa 18 d; Bosić Anka 10 d; Botta don Baldo 5 d; Brajdić Agata 25 d; Brajević Jela 5 d; Brodjanac Josip 10 d; Brusač Josipa 5 d; Bubanić Štefanija 5 d; Deanović Maksimilijana 5 d; Dorčić Božo 5 d; Drakulich Milka 1 dol; Dulić Celka 5 d; Dvorčak Marko 5 d; Figuric Amalija 5 d; Grusling ud. Katarina 5 d; Grudak Ana 10 d; Habel Anka 15 d; Ilić Blaž 5 d; Ilić Mandalena 5 d; Ilić Stjepan 5 d; Inkret Janko 5 d; Išpanović Antun 5 d; Jakopović Antun 5 d; Jakopović Marija 15 d; Janeš Marija 5 d; Jevak Marija 5 d; Jurčić Slava 5 d; Kanyovski Ana d; K. M. Krizevci 20 d; Kovac Ivan 10 d; Kovačić Apolonija 5 d; Kozulić Marija 50 d; Kraljić Slava 1 lira; Legan Ivan 5 d; Ljubin Anica 10 d; Lovačić Milka 5 d; Lovrinović Pavao 5 d; Madiarazza ud. Mile 5 d; Majhen Petar 5 d; Manjotić Veronika 40 d; Mesarov Štefa 5 d; Miculinić Antonija 20 d; Mihajlović Kata 25 d; Mrkalj Marija 5 d; Ormuž Dragica 5 d; Osvald Ana 10 d; Pavlović Ivo 5 d; Pečić Ana 5 d; Pelicarić Linka 5 d; Petrović Ljudevit 5 d; Pinčak Josip 10 d; Primorac ud. Kato 10 d; Rako Matija 10 d; Riedl Branka 5 d; Ružman Antonija 5 d; Szabo Ivan 5 d; Silvestrić don Ivo 5 d; Skenderović Marija 50 d; Skrijevski Franjo 5 d; Sokolić Agata 10 d; Srećec Josip 12 d; Streljak Mary 1 dol; S. J. Začretje 15 d; Sestre usmilenje, Komenda 5 d; Šoktić Josip 5 d; Šoštarić Jaga 5 d; Štivić Magdalena 25 d; Švarc Ladislav 5 d; Tomašić Hedwiga 10 d; Tomljenović Marija 5 d; Torbarić Ivan 5 d; Vargić Katica 5 d; Vidov Ivan 5 d; Vidov Marija 20 d; Vladislavljević Marija 10 d; Vorel Agata 10 d; Vugrin Franjka 5 d; Žibrat Dragutin 5 d.

Za krah sv. Antuna: Grgurić Matt 1 dol; Kruljac John 1 dol; Markotić Josip 75 d; Resman Marija 20 d; Vugrinec Angiola 10 d; V. D. Sv. Ivan Žabno 100 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Birtić Jozo 20 d; J. M. Zagreb 10 d; Kirigin N. 10 d; N. N. Zagreb 10 d; Vebe Venceslav 50 d.

Za ulje vječnog Svetjelja, svijeće i cvijeće u Svetištu Srca Isusova: Barkovich Mary 1 dol; Borkovich Barbara 1 dol; Bučar Janko 1 dol; Klinčić Ljubica 5 d.

Za gradnju Svetišta Srca Isusova u Osijeku: Gertner Antun 50 d.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovec: Djanich Barbara 40 d.

P O K O J N I P R E T P L A T N I C I

Sestine: Somun Marija. Nijemci: Eva Vuković. Zagreb: Blaževac Marko. Daruvar: Tomić Duro. Belovar: Poljan Josip. Sinj: Tripalo Ivan. Zagreb: Stanković Ana. Amerika: Skačević Veronika. Osijek: Ilančić Stjepan. Gospic: Alić Marija. Makarska: Klarić Mato. Petrinja: Kadić Josipa. Grubišnopolje: Jemeršić Ivan Nep.

Pokoj vječni, daruj im Gospodine. I svjetlost vječna, svijetlila njima. Amen.

Kalendar Apostolstva molitve

SVIBANJ 1939.

OPĆA NAKANA: Blažena Djevica pomoćnica kršćana.

MISIJSKA NAKANA: Porast misionara kod engleskih katolika.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božanske Sreće Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše urede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano pribazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

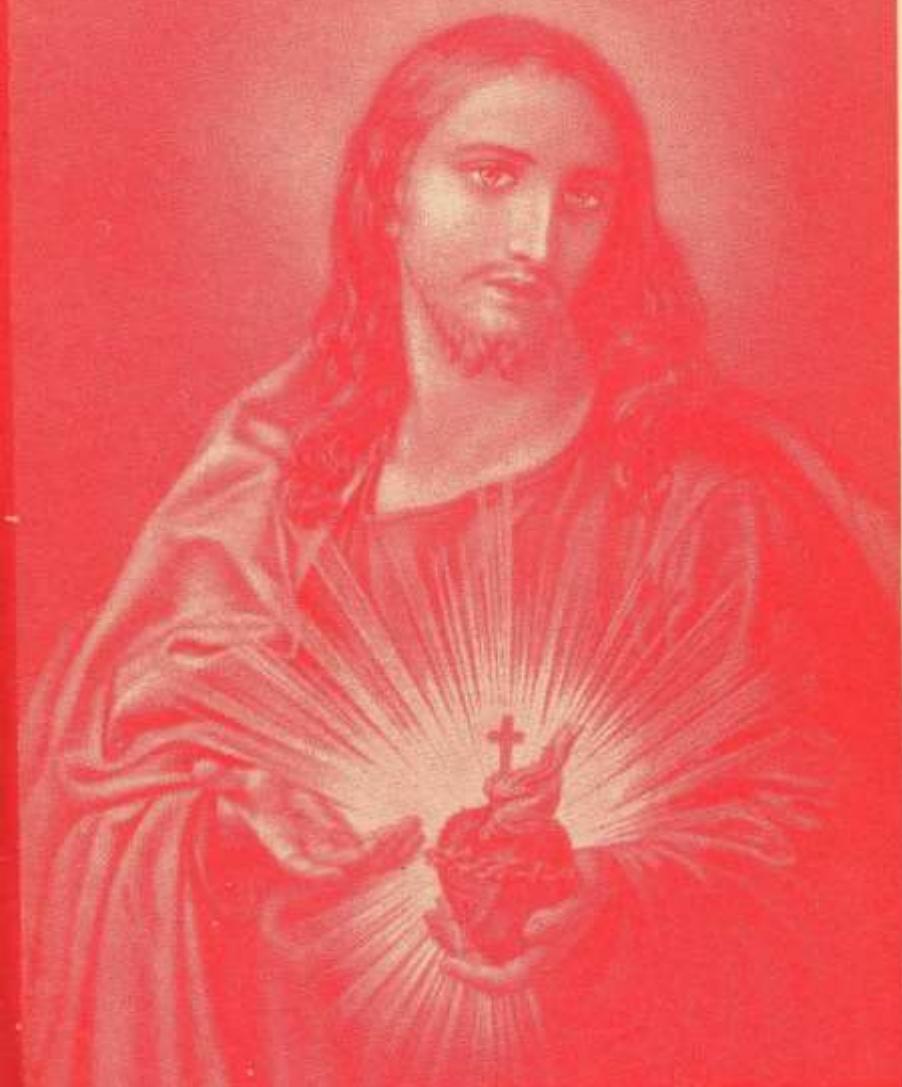
1 P Filip i Jakov, ap. Ljubav bližnjemu.	15 P Ivan de la Salle. Učitelji.
2 U Atanazije. Crkva u Njemačkoj.	16 U Ivan Nepomuk. Ispovjednici.
3 S Naftalije Svetog Križa. Ljubav Presvetom Srcu.	17 S Paskal. Stovanje Presvetog Sakramenta.
4 Ć Florijan. Vatrogasci.	18 Ć Spasoru. Crkva u Rusiji.
5 P Pijo V. Sveti Otač Papa.	19 P Petar Celestin. Pretplatnici Glasnika.
6 S Ivan pred Lateranskim vratima. Križari.	20 S Bernardin. Redovnička zvanja.
7 N 4. po USKRSU. Stanislav. Mjesecni zaštitnik. Katol. neutralist.	21 N 6. po USKRSU. Valent. Povjerenici Glasnika.
8 P Uzakanje sv. Mihovila. Crkva u Španjolskoj.	22 P Julija. Vjernost Bogu.
9 U Grgur Nazijanski. Pučke misije kod nas.	23 U Deziderije. Stoga u obitajima.
10 S Antonija. Naši biskupi.	24 S Ivan Prado. Peovači.
11 Ć Franjo Hieronimo. Isusovci.	25 Ć Urban. Sjemeništa.
12 P Pankracij. Omiladina.	26 S † Beda. Propovjednici. Post.
13 S Robert Belarmin. Bogoslovi.	27 N DUHOVI. Sirene vjere.
14 N 5. po USKRSU. Bonifacije. Obraćanje otpadnika.	28 P Dušanović. Ponadjeljak. Obraćanje komunista.
OPĆA NAKANA U LIPNU: Naslijedovanje kreposti Presv. Sreća.	30 U Feliks. Bolesnici.
MISIJSKA NAKANA U LIPNU: Obraćenici u Africi.	31 S † Marija Posrednica Milosti. Ljubav Majci Božjoj. Krute.

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomislove sv. Prcesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA CLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prve petke i nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOГA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Matić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegijska Družba Isusova u Zagrebu — A. Alfrević D. I. — Uprava: Zagreb 1./147, Palmotićeva 31. — Broj tek. ratauna: 33896. — Cijena: 15 d. - 50 dol. - 8 lira - 2.50 pengđ. — Tisk: Tiskarno Glasnika Srca Isusova — A. Alfrević D. I.

Poštarina plaćena u gotov

GLASNIK SRCA ISUSOVA

LIPANJ 1939

GODINA 48

LIPANJ 1939

BROJ 6

Ovogodišnji blagdan Srca Isusova

Blagdan Srca Isusova uveden je u Crkvu na izričitu želju božanskog Spasitelja. Evo što o tome čitamo u objavama, kojima je On obdario svetu Margareta Alakok: »Tražim od tebe, da prvi petakiza osmine tijelovske bude posebna svetkovina u slavu mojemu Srcu. Na taj dan neka se primi s v e t a Pričesti i neka se Srcu mojemu javnom O t p r o š n j o m povrati čast, pogrdena uvredama, koje su mu nanesene, dok je bilo izloženo na oltarima. A ja ti obećajem da će se moje Srce raširiti i milostima ljubavi svoje obilno nadariti one, koji mu iskažu ovu počast te uznastoje da mu je i drugi iskažu.«

Svi će štovatelji Presvetog Srca nastojati da ovaj blagdan što ljepše proslave. Oni će se na nj pripraviti trodnevnicom ili devetnicom. Na sam blagdan primit će sv. Pričest i prikazati ju Presvetom Srcu kao zadovoljstvu za uvrede, koje mu se nanose. Svim žarom molit će za obraćenje grješnika, za mir na svijetu, da u srca pojedinaca, u obiteljima, u narodima zavlada ljubav Isusova.

U mjesecu lipnju nastoje da čitate nešto o Presvetom Srcu. U tu svrhu dobro će vam doći knjižica »M j e s e c S r c a I s u s o v a«, što ju nedavno izdalo Uredništvo Glasnika, a stoji 6 d. Tu ćete naći pobudnog štiva za svaki dan u ovom mjesecu.

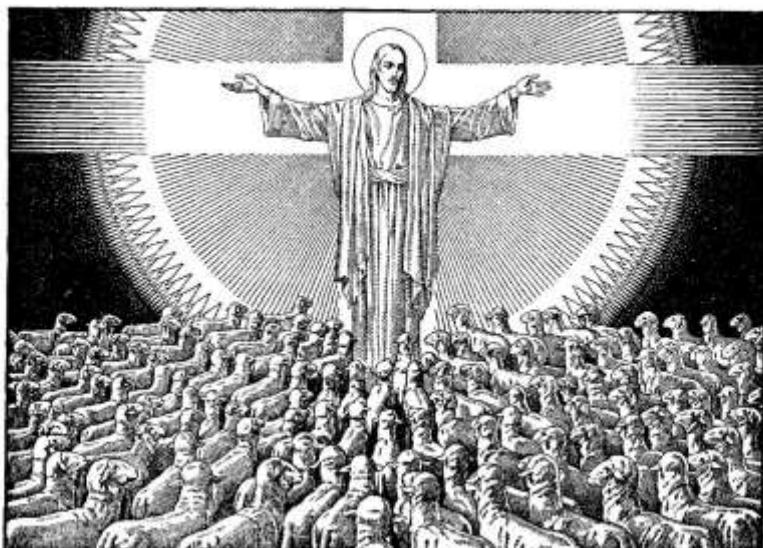
Blagdan Srca Isusova pada ove godine na 16. lipnja. Tkogod može, neka na taj dan primi naknadnu sv. Pričest i neka izmoli Otprošnju.

Glavn a v a n j s k a p r o s l a v a S r c a I s u s o v a biti će u S v e t i š t u S r c a I s u s o v a u Z a g r e b u u nedjelju 18. lipnja. Dodite svi, koji možete, na ovu zajedničku proslavu. Poslužite se nedjeljnom povratnom kartom.

Obećanja Srca Isusova

Štovateljima svoga Srca obećao je Isus obilje milosti. Evo poglavitih njegovih darova:

1. Dat ću im sve milosti, koje su im potrebne u njihovu staležu.
2. Unijet ću mir u njihove obitelji.
3. Tješit ću ih u svim patnjama.
4. Bit ću im sigurno utočište za života, naročito na smrtnom času.
5. Izlit ću izobilje blagoslova na sve njihove pothvate.
6. Grješnici će naći u mom srcu izvor i beskrajni ocean milosrđa.
7. Mlake će duše postati revne.
8. Revne će se duše brzo dići do velike savršenosti.
9. Blagoslovit ću kuće, gdje bude izložena i čašćena slika moga Presvetog Srca.
10. Svećenicima ću dati dar da taknu i najokorješija srca.
11. Imena onih, koji budu širili ovu pobožnost, bit će zapisana u mom Srcu i ne će se nikad izbrisati.
12. Svima, koji se budu pričešćivali kroz devet mjeseci uzastopce svaki prvi petak, obećajem milost pokore na smrti: ne će umrijeti u mojoj nemilosti ni bez sakramenata. Moje će im Srce biti sigurno utočište u posljednjem času.

Slijedimo Božansko Srce Isusovo!

Mjesečna nakana za lipanj, blagoslovena od Sv. Oca.

Sebi sličnom svak se raduje. Slične se čudi razumiju; slična srca u miru živu. I Bog Gospodin se čovjeku radovao, dok mu je bio sličan, kako ga je na svoju sliku bio i stvorio. Pa i čovjek si želio biti Bogu sličan; samo što si je za taj posao bio uzeo krivog učitelja. Oholica crni učinio ga sebi sličnim.

Božji Sin je od vijeka nosio u sebi sliku čovjeka, a od Marije je i postao čovjekom, da čovjeka opet učini Bogu sličnim. Svaki njegov čin i riječ, veli sv. Bazilije, jest čovjeku pouka, kako će opet postati Ocu slično dijete. Sv. Grgur Nisenski prispodabљa taj posao slikanjem: slikar je dobra volja, boje su krepsti, uzorak je Isus, koji je sam najsavršeniji odraz Očev. Da ne bi čovjek klonuo pred uzvišenošću posla ili ostao samo na površini, sam je Isus naglasio, u čemu ga mogu i moraju usvijedovati: »Naučite se od mene, jer sam krotak i ponizan Srcem, i naći ćete pokoj dušama svojim!« Mt. 11, 29.

U krotkosti. Isus naglašava prvu krotkost, kojom se lijepo medu ljudima snalazimo. Krotak i drag čovjek ne samo da ne izaziva i ne dira u drugoga, nego on izazove smiruje i uvrede rado opršta. Kad bi to činio samo od naravne slabosti, bila bi kukavština; kad bi samo da imadne mira, ne bi bila krepost. Kad pak misli: Božja smo djeca, treba da u miru živimo; i sam trebam Božjeg oproštenja, treba da i ja oprštam, e to je krepost krotkosti, to čini čovjeka Isusu sličnim.

Stare knjige vele, da bi si Nazarećani želili razgovora s Isusom pa bi kazali: »Hajdemo k Miljenku!« Sigurno je i blaga pojava u Isusova djelovala na Ivana, kad je pokazao: »Evo Janje Božjel.« Tako blagi saobraćaj unosi vedrinu među ljudi. Blag se čovjek ne uzrujava zbog pogrešaka ni svojih ni tudihih. Kako je Isus bio blag s apostolima kraj svih pogrešaka njihovih! Petra je, kad ga zatajio, milo pogledao; dapače i Judi se pustio poljubiti. Narod ga opkoljivao s bolesnicima i svakom bijedom; a on svima pomaže sve do u kasnu noć. Sve to stoji Isusa žrtve, jer se i on mogao srditi, pa i srđio se kad je trebalo spriječiti uvredu Oca. Za sebe sama je samo praštao, kao i kad ga razapinjali: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!«

Tako su bili krotki i Sveci. Sv. Ignacije je sa prvim svojim drugovima u Rimu objedovao kraj svijeće, jer mu susjed nije dopustio probiti zid, da dođe barem malo svijetla u tu jadnu blagovaonu. Parnicom bi mogao bio dobiti pravo, ali je volio krotkošću pobjeditati; pa tako je i bilo. — Sv. Ivana Franciska Santala mnogo je trpjela od kućanice svoga svekra baruna; ali mjesto da joj vrati šilo za ognjilo prala je svaki dan njezino petero djece, češljala ih i oblačila, kao da je njezina sluškinja. I to je trajalo sedam godina. Kad su znanci rekli, da će iza barunove smrti s tornja baciti tu ženitnu, odgovorila je Franciska: »To ne čete! Ja ču je braniti!« Ova je razumjela Presveto Srce i ono se njezinom redu objavilo. I u twojoj će se kući i u tvome srcu, ako ga slijediš.

U poniznosti. Tako se može vladati samo tko o sebi čedno misli, tko priznaje nad sobom i Gospodina Boga i svačije drugo pravo, pa i prokletnjaka. Zli se ljudi odluče za pakao, pa kad će u vječnosti trpjeti, imaju neko pravo da im bude na tom svijetu po volji. »Sad je njihova ura! rekao je Isus, i dao je da s njim postupaju kako hoće. Znao je, da će se time Otac više proslaviti, pa zato i pripušta ljudsku nevaljanštinu. Štajući tu volju Očevu guta Isus od rođenja do smrti poniženja i sramotu. On je za svijet samo radničko dijete i obrtnik; on ne nalazi priznanja ni zahvalnosti; gubi dapače dobar glas i uspjeh. »Ja ne tražim svoje časti« — »Ja sam među vama kao sluga« — »Ponizio se Gospodin Isus postavši poslušan sve do smrti na križu.« Sve pak to u nakani »da kako sam ja činio, da i vi činite«. Iv. 13, 15.

Opravdano dakle pripisujemo sve dobro svoje Gospodinu, a grijehu i kazne sebi, kako je sv. Filip Nerij znao reći: »Pomozi me, Gospodine, Ti, jer sam po sebi kadar izdati Te gore nego Juda.« Uvijek moramo smoći toliko poniznosti, da u isповijedi iskreno priznamo sve grijehu. Jednako i to, da se ne stidimo vršiti vjerske dužnosti, pa ma nam se tko i narugao. Slično i da se ne uvrijedimo na svaku žalnu riječ. »Najmiliji će biti Srcu Isusovu — uvjerava sv. Margareta — koji je najponizniji, najumrljeniji, najposlušniji, najljubežljiviji, najšutljiviji.«

S ovim dvjema krepostima: krotkošću i poniznošću vezane su i sve druge, kako je i sav zakon sadržan u dvije zapovijedi ljubavi: Bogu i bližnjemu. Krotkost i poniznost sadržavaju i očituju tu dvostruku ljubav, pa su najznačajnije kršć. kreposti.

Od srca. Na prvi mah nam se čini preteško naslijedovati tako Bož. Srce. Baš zato naglašava Isus, da te kreposti njemu idu od Srca, da je ponizan i blag iz uvjerenja i voljko. Lagljenam je nešto učiniti ili podnijeti, kad vidimo da to čini i milin naš: otac, prijatelj, pa i gospodar ili koji odličnik. Isus je nama sve to i još više. »Tko ide za mnom, ne hoda po tminama,« rekao je, a i današnje stanje u svijetu pokazuje, da narodi i vode naroda padaju u barbarstvo koliko se udaljuju od krotkog i poniznog Isusa. »Dok naprotiv — veli sv. Ambrozie — On sam jača one, koji ga slijede. Što uže se sjediniš s Njime, koji je sama Jakost, to ćeš i sam biti jači.«

Ne stidimo se dakle ukusa Njegova, ne plašimo se puta nje-gova; makar je trnovit i uzak, on vodi u život. »Isus je trpio za nas ostavivši nam primjer da idemo stopama njegovim.« I. Petr. 2, 2

Josip Vrbanek D. I.

Gosta primi

Kruh i sô. Gostoprinstvo bilo je kod Slavena u velikoj časti. Putniku bi prali noge, dali bi mu kruha i soli, pogostili bi ga, silili bi ga da ostane i po više dana. Putnika gosta bi domaćin branio i od neprijatelja. Gosta bi častili osobito i zato, jer su vjerovali, da to mogu biti i bogovi, koji u obliku čovječjem posjećuju ljude. A kako lijepih razloga ima kršćanin, da njeguje gostoljubivost! Gospodin naš IsusKrist to preporučuje; on će nas nagraditi kao da smo to njemu učinili. »Gost bijah i primiste me.« Sv. Pavao piše Hebrejima: »Ljubav bratska da ostane medu vama. Gostoljubivosti ne zaboravljajte, jer neki ne znajući, iz gostoljubivosti primiše andela na konak.« Hebr. 13, 2. To sveti Pavao misli na Abrahama, koji je jednom primio i počastio tri putnika, a to je bio Gospodin i dva andela. I mi kršćani primajući gosta primamo Gospodina. »Tko vas prima, mene prima, a tko mene prima, prima onoga, koji me je poslao. Tko prima proroka u ime proročko, primit će plaću pro-ročku, a tko prima pravednika u ime pravedničko, primit će plaću pravedničku.« Mt. 10, 40.

Krov nad glavom. Čovjek treba hrane i odijela, ali treba i krov nad glavom. Stan ga ima čuvati od studeni i vremenskih ne-pogoda. Ako nema stana, ne može mirno vršiti poslove svoga zvanja, ne može se odmoriti niti imati noćni počinak. Čovjek mora imati zaklonište za vrijeme bolesti i slaboce, mora imati gdje da smjesti djecu, gdje da mu bude blago, imovina, oruđe. I tako si

ljudi uređuju pećine, prave šatore, grade kolibe, zidaju kuće od najmanjih kućica s jednom sobom, jednim vratima i jednim prozorčićem pa sve do modernih palača i nebodera.

Bez kuće i kućista. »Lisice imadu duplja i ptice nebeske gnijezda, a Sin čovječji nema gdje da nasloni glavu.« Mt. 8, 20. Imade dosta ljudi na zemlji, koji su u tom slični našem Spasitelju: nemaju kuće ni kućista, nemaju krova nad glavom. Ili radi siromaštva ili poplava ili su bjegunci ili ih je kućegazda istjerao, što ne mogu platiti stanarine. A kako se osjeća ta nevolja! Osobito u velikim gradovima. Nastaje noć. Sjene se šljaju po ulicama. To su beskućnici. Traže, gdje bi prespavali noć. Idu pod mostove, u gradske kanale, u parkove, zavlaze se u napola gotove gradnje, u sjenike (hotel »Slama«!), u napuštene podrume, u magazine. Pa kako jedne stanove imadu često siromasi po gradskim periferijama! U jednoj trošnoj sobici stanuje čitava obitelj. Jedna kukavna postelja, zidovi vlažni, zeleni, pod od trulih dasaka, prozor slabo zatvoren, peć klimava. Mnoge nade policija, pa ih vodi gostoljubivo u »svoj stan«, da prespavaju noć, što nije uvijek baš ugodno.

Priča o pobožnom trgovcu. Sveti Vinko Paulski pripovijeda, kako je neki pobožan trgovac imao običaj na Božić pogostiti siromašno dijete, siromašnu ženu i uboga čovjeka. U ovim trima gostima htjede on počastiti Svetu Obitelj. Kad je taj bogataš bio na samrti, ukaže mu se Sveta Obitelj, a mali Isus smiješeći se kaže pobožnom bolesniku: »Ti si nas toliko puta na moj rodendan primio, zato ćeš ti biti naš dragi gost u nebu.«

Milosrdni ljudi gledaju, kako da pomognu bijednicima, koji nemaju stana ili im je stan jadan i nezdrav. Imamo dosta prilike vršiti ovo djelo milosrda. Mnogi će pokucati na vratima milosrdnih ljudi i zaprositi, da smije u kakvom kutiću dočekati dan ili da im se udijeli dinar za prenočište. Na selu dode putnik i zaište milostinju, a vidiš odmah na njemu, da bi trebao i konak. Primi ga u ime Isusovo, učini to veliko i zasluzno djelo milosrda, pa ćeš primiti Isusa kao gosta pod svoj krov. Ima dosta ustanova i društava, što se brinu za beskućnike. Ovakova društva potpomagati ili im čak biti članom, plemenito i sveto je djelo.

Kućevlasnici mogu učiniti lijepo djelo milosrđa, ako imadu siromašne obitelji na stanu u podrumskoj prostoriji, u dvorišnoj kući ili u baraci. Neka ne budu tako strogi u ubiranju stanarine. Koliko puta ni uz najbolju volju ne mogu takovi jadnici skucati stanarinu. Često su takovi stanari i podstanari zločesti, svadljivi, nezahvalni. Ali baš zato su i bijedniji i veća nam je zasluga, ako budemo i prema takovima dobrí i strpljivi.

Vrlo je lijepo i zasluzno djelo bilo za vrijeme rata i kasnije primati na selo i njegovati gradsku djecu ispačenu, izglađnjelu, slabušnu. Mnogo je djecu tako kršćansko milosrde spasilo od gladi i rane smrti. Mnogo toga je zapisano u knjizi života. Velika nagrada čeka one, koji su tako primili Maloga Isusa pod svoj krov.

Sv. Alojzije, moli za nas!

Danas dode spasenje kući ovoj. Tako je Spasitelj nagradio Zakeja, kad ga je ovaj primio pod svoj krov radosna srca. I Lazar sa svojim sestrama Marijom i Martom rado je primao Spasitelja na konak, a zato je ta kuća i dobila velike milosti: Lazar je uskrsnuo, Mariji se Magdaleni Isus napose ukazao iza svoga Uskrsnuća. Oni učenici iz Emausa nepoznatog su suputnika prisili da ostane kod njih i za nagradu ukazao im se Uskrsnuli Spasitelj. Job patnik može o sebi kazati: »Nije ostao tudinac vani i vrata su moja otvorena putniku.« Job. 31, 32. I Tobija je bio kao i Abraham i Lot gostoljubiv, pa ih Sv. Pismo radi toga i hvali, a Bog ih je obasuo velikim dobročinstvima.

Fridrik Ozanam. U Parizu je umro g. 1853. veliki dobrotvor siromaha Fridrik Ozanam, utemeljitelj Društva sv. Vinka. Članovi toga društva mogli su u samom Parizu redovito pet tisuća siromašnih obitelji posjećivati, tješiti, sokoliti i uzdržavati. Oni su zalažili u kukavne stanove siromaha te im ublaživali jedno stanje, a jamačno ne u zadnjem redu podupirali ih u plaćanju stanarine. I u drugim zemljama osnovana su ta društva i blagoslovno svagđe djeluju.

Hotel Tim. U Sjedinjenim Državama živio je svećenik Timotej Dempsey, obično prozvan »Otar Tim«. Njega se osobito kosnula nevolja siromaha, pa se je sav žrtvovao za to, da ublaži bijedu.

On uredi svratište, koje je puk odmah prozvao »Hotel Tim«. Već u prvoj godini bi primljeno besplatno na konak 4448 osoba, koje su bile posve bez sredstava. Slijedeće godine poveća se ta ustanova. Kupljena bi stara jedna školska zgrada i u nju bi smještena 261 postelja. Za vrijeme od 30 godina bi ukončeno u te dvije zgrade do 300.000 siromaha, obično posve besplatno. Osim toga podigao je otac Tim Dom za siromašne majke sa 25 postelja. Dom za majke i kćeri bez posla.

Primi Krista pod svoj krov. Kod svete Pričesti velimo mi Gospodinu, da nismo dostojni da uniđe pod krov naš, nego neka reče samo riječ i ozdravit će duša naša. I to je jedan stan: naša duša. A ima jedan, koji стоји vani pa kuća i kuća i želi da mu otvorimo, da ga primimo. »Evo stojim kod vratiju i kucam. Ko bude poslušao glas moj, unići će k njemu i blagovat će s njim i on sa mnom.« Apk. 3, 20. Hoćemo li ostaviti Isusa sama vani? Neka uzalud kuća? Otvorimo mu brzo vrata! Neka uđe u stan našeg srca. Blago nama onda! Primili smo Gospodina samoga, izvor i početnika svih milosti.

Nebeski stanovi. »Nemamo ovdje trajna boravišta, nego tražimo buduće.« Hebr. 13, 14. Mnogi si ljudi ovdje urede lijepo stanove kao da će boraviti vječno u njima, a ne misle, da si priskrbe ugodan boravak u budućnosti: u nebeskom Jeruzalemu. Ovdje je na zemlji sve prolazno. Mi moramo da živimo u našim stanovima kao u kakovom svratištu, jer šta je makar i 100 godina prema vječnosti? Mi smo ipak ovdje kao putnici koji putuju u nebesku domovinu. Ondje nam je Spasitelj pripravio krasne nebeske stanove, a dat će nam ih i uvest će nas u njih, ako ga ovdje budemo rado primali u osobi siromaha i beskućnika. »Gost bijah i primiste me... Dodite blagosloveni... i posjedujte kraljevstvo, koje vam je pripravljeno od postanka svijeta!«

Petar Gertler D. I.

Srce Božanskog Liječnika *

Duša je čovječja bolesna. — Radi grijeha praoča roda ljudskog duša čovječja trpi od dvostrukog zla: bolesna je i izgubila je smjer svoga cilja. Kao nesretniku, koga je ujela otrovnica, po našim žilama kola otrov, koji nam neprestano prouzrokuje slabosti i omaglicu. I poput zvijezde, koja je sašla sa svoga puta, lutamo bez cilja i tek uz velike poteškoće dolazimo napokon do Boga, na svoj posljednji cilj.

Otkupitelj. — Već tisuće godina uzdisalo je čovječanstvo za Otkupiteljem. Sam Sin Božji utjelovio se te je ljudskom rodu do-

* Ovaj članak preštampan je iz knjižice: MJESEC SRCA ISUSOVA. Knjižica se naručuje kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147, stoji s poštarnicom 6 din.

Mučenici.

nio neprocjenjivo blago dobre i milosrđa za njegovo ozdravljenje. Kako je dobro Srce našeg Božanskog Liječnika!

Podimo u duhu u koji od onih krajeva, kojima je Isus prolazio, bilo uz Tiberijadsko jezero, bilo u koji grad ili selo, u Kanu ili Naim. Čim se raznio glas, da Spasitelj dolazi, na put, kojim je imao proći, nagrnuli su uzeti, slijepci, hromi. Patnici svake vrste došli su s nadom da će se i na njih obazrijeti milosrdno Srce Isusovo. Isusu bilo žao, kad ih je vido. Između svih plemenitih srdaca, kojima je bijeda izmamila suze, nije bilo nijednoga srca tako osjetljivog kao što je Srce Isusovo. Nijedno srce nije kao Srce Isusovo tako osjećalo veselja i žalosti. Ustanite sada svi vi patnici s različitim bolestima, ustanite svi vi, koje je Isus razumio i kojima se smilovao. Jest, ustani ti sine stotnikov, i ti kćeri Kananejkina, i ti sirotna ženo, koju liječnici uza sva svoja nastojanja nisu mogli da izliječe, ali si se uzdala, da će te izliječiti samo doticaj haljine Učiteljeve. I vi slijepci, gluhonjemci, gubavci, koji ste bili istjerani iz društva ljudskoga. I ti sine udovice iz Naima, i ti Lazare, ustanite svi i gorovite o ljubavi Božanskog Liječnika. Pripovijedajte nam o svojim patnjama, recite nam, kako ste zahvalni Isusu, da oživite našu mlohatu vjeru i naše tromo pouzdanje u njegovo milosrdno Srce. Jer još i dan danas Isusu je žao naroda. Kao što nekoć, tako ga i sada pozdravljaju, tako mu i sada ključu, tako ga i sada mole množice na čudesnom tlu lurdskom, bolesnici, koji kleče s ispruženim rukama te bolesnim glasom vase za pomoć, kad

prolazi sveta Hostija. I koji bi od masabjelskih hodočasnika mogao zaboraviti, da i sada kao onda, dok je Isus prolazio ovom zemljom, »slijepi progledavaju i hromi hodaju, gubavi se čiste i gluhi dobivaju sluh? Mt. 11, 5.

Liječnik duševnih boli. — Isus žali i drugu bijedu. Kao što je bilo u njegovo vrijeme, tako ima i danas nepreglednih redova duhovnih bolesnika. Um trpi radi neznanja i tame, radi zablude, sumnje, oholosti, krive tankoćutnosti. Volju napada slabost, potištenost, pospanost u dužnostima i zapovijedima Božjima, i nevjerljativi obzir ljudski. Srce ludo leti onamo, kamo ga vuku strasti, neuredne veze, i tako hitro smalaksava, kad nastupe patnje. Maštu truju sanjarenja, uspomena na slike, koje zbnjuju. I sotona posvuda sije nered, svijet zavada na kumirstvo. Posvuda stiska i patnja.

Isus više žali dušu nego tijelo. Nikad mu ne ćemo uzalud reći s pouzdanjem: »Gospodine, ako hoćeš, možeš me spasiti. Neka usne tvoje božanske izgovore samo jednu riječ, i moja će duša ozdraviti.«

Lijekovi Isusovi izvanredno su dobri i on nam je svojim primjerom pokazao, kako moramo upotrebljavati njegove lijekove. Ako si ti kao Magdalena, ako si kao izgubljeni sin, ljubi mnogo i mnogo će ti se oprostiti. Ako si nevjeran kao apostol, bojažljivac, izdajnik, dosta ti je samo pogled Isusov i tvoje će te suze oprati. O sve mlake duše, bolesna srca, bila vaša ljubav kakvagod, podite Isusu, podite Najsvetijem, podite u ispovijedaoniku. Tu Isus otvara slijepima oči, liječi gubavcima teške rane, izmamljuje najtvrdokornjima suze, krijepi slave, uskrisuje Lazare, koje je grijeh usmrtilo. O vi svi, koji posrćete pod bremenom svojih slaboća, koji osjećate, kako vam bol dan za danom izjeda srce, podite Isusu i recite: »Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!« Mt. 10, 48.

*

U jednoj crkvi u Španjolskoj časti se starinsko raspelo, na komu je samo jedna ruka Isusova pribijena, dok druga visi. O tom raspelu pripovijeda se ovo: Pred njim je neko velik grješnik obavljao ispovijed. Iskreno se kajao. Ipak je ispovjednik bio nekako u dvoumici, da li bi mu da odrješenje ili mu ga uskratio, tako veliki i tako brojni bili su njegovi grijesi. A grješnik molio da mu se dade odrješenje. »Dobro, reče svećenik, ali pazi da opet ne paneš.« Pokornik obeća i ode. I neko je vrijeme ostao vjeran svojoj odluci, ali je po slabosti opet pao. Pokajanje dovede ga u ispovijedaonicu. »Sada ti ne dam odrješenja, reče ispovjednik. — »Silno mi je žao, što sam sagriješio,« odvrati pokornik. »Kad sam vam obećao da ne ću više grješiti, iskreno sam mislio. Ali bijedan sam, slab sam. Odriješite me, molim, odriješite me!« Ispovjednik ga odriješio i onda nadodao: »To je zadnjiput. Medutim navika je i slabost bila tolika, da je grješnik ponovno pao. »Više ti ne mogu

dati odrješenja,« rekao je isповједник. »Neprestano padaš. Tvoje pokajanje nije iskreno.« — »Istina je da padam, jer sam slab. Iskren sam, ali bijedan. Ovdje tražim jakosti, koje nemam. Smilujte mi se! — »Ne, za te nema više odrješenja.« I svećenik ustane da će otici. Uto začuje neko disanje. Dolazilo je od strane, gdje je visjelo raspolo. Pogleda bolje. Isusove grudi dizale se kao onda kad je bio u smrtnom boju. Desnicu je otrgnuo od križa, digao ju i nad grješnikom napravio znak odrješenja. Čuo se glas: »Opraštam ti, jer si me mnogo stajao.«

Ne treba pitati, da li je ovo istina ili samo priča. Važna je pouka, koju ova zgoda u sebi krije. Neka ju zapamte duše, koje se uvijek boje, koje se pre malo uzdaju, kao da su roblje a ne djeca Oca nebeskoga, koji nam je dao Sina svoga da bude naš Liječnik.

Zašto psujete, putniče?

Jednoga kišnog dana išao neki putnik od kuće do kuće i tražio po 25 para. Išao je lивадom. Kad je došao do sredine, morao se vratiti na cestu, jer nije mogao dalje radi vode. Mrmljao je i psovao. Ja sam bila na cesti. Kad sam čula, kako psuje, stupila sam pred nj i rekla mu. — Zašto psujete, putniče? Zar vam je Bog kriv, što idete vodenom lивадom? I zašto hodate od kuće do kuće pa tražite milostinju od sirotinje veće nego što ste vi? Niste siromah nego grješnik. Zanatlija ste. Vidite kako je Bog dobar i spram vas. Dao vam je zdrave ruke i zanat. Zanat kakav bio da bio zlata vrijedi. I još psujete Boga!

— Kako ne bih psovao. Imam zanat i zdrave ruke, ali nemam namještenja pa moram psovati.

— A gdje piše da morate psovati, kad nemate namještenja? Puno bi vam bolje bilo, kad biste se idući cestom Bogu molili, a ne Boga vrijedjali. Bog bi se i za vas pobrinuo kao što se brine i za ovu sirotinju, koja ipak uza sve svoje siromaštvo nađe nešto, da dade pravom siromahu. Ali u našem se selu moli barem sva ke večeri. Bog sve čuje i vidi. Bog se brine za sve nas, koji smo vrijedni njegove brige. On je naš Otac. Molite se pa ćete i vi dobiti namještenje.

Putnik mi se lijepo zahvalio. Nakon šest tjedana dobila sam pismo, u kojem mi javlja da je dobio namještenje i da mu je draga što sam ga, premda mnoga mlada od njega, poučila.

A. Z. preplatnica Glasnika S. I.

**PRETPLATA JE STVAR SAVJESTI, ZATO LIJEPO MOLIMO SVE
ONE DUŽNIKE, KOJIMA SMO POSLALI OPOMENE, DA SVOJU DUŽ-
NOST IZVRSE.**

Srce Isusovo, utočište umirućih!

Franjevac misijonar o. Bonnald pripovijeda ovaj doživljaj:
 — Nalazio sam se medu Indijancima u mjestu, gdje je upravo harala zarazna bolest, kad dode k meni jedan mladić i pozva me k teško bolesnoj starici. Odmah sam pošao i nakon kratkog vremena nađoh se kod bolesnice. Pred više godina pokrstio ju neki protestantski duhovnik, ali žena je i poslije krštenja živjela po svojim starim poganskim običajima. I sada eto pokucala smrt i na njezina vrata.

— Bakice, rekao sam joj, ja sam katolički svećenik. Čuo sam da si bolesna pa sam došao da te posjetim. Želio bih te poslati u nebo dragom Bogu, da tamo budeš uvijek sretna.

Bolesnica ne odgovara.

— Ti ćeš po svoj prilici podleći ovoj bolesti, pa ne će dobro biti, ako te ne ispovjedim.

— Ne treba mi twoja ispovijed. Krštena sam, i to mi je dosta.

— Majko, progovori sin približivši se, ti znaš, da nisi dobro živjela. Katolička je vjera bolja od one, kojoj si dosad pripadala. Katolički svećenik ima od Boga vlast, da ti oprosti sve grijeha. Ispovjedi se, majko.

— Šuti i pusti me u miru!

Svećenik zamoli za pomoć B. Djevicu, utočište grješnika. Uzeo je krunicu i htio je metnuti bolesnici oko vrata. Čim je to ova opazila, pogradi drhtavom rukom krunicu i baci je od sebe.

Šta da započne svećenik? ... Sjetio se dobrote Presv. Srca Isusova. Isus ne će dopustiti, da ova bijednica pode na drugi svijet bez pravog pokajanja. Stoga predade sliku Presv. Srca nekom od onih, što se nalazili uz bolesnicu, i reče:

— Metnite ovu sliku na bolesnicu i mnogo se molite za nju Presv. Srcu Isusovu. Jedini Bog može je okrenuti na bolje. Ja ću još jedanput doći. Ali ako bi me sama od sebe zatražila, odmah posaljite po me.

To reče svećenik i ode.

Bilo pred večer. Misijonar se upravo spremao, da će nekamo po poslu, kad doleti k njemu jedan mladić i reče:

— Hajdemo brzo, jer te baka još jednom želi vidjeti.

Bio sam opet kod bolesnice.

— No, bakice, šta želiš?

— Želim reći, da sam zlo živjela, da sam mnogo vrijedala Boga, ali se za sve svoje grijeha od srca kajem. Zelila bih doći k Isusu u nebo.

Iz dna duše zahvalio sam se Presv. Srcu na ovom obraćenju. Koliko mi je vrijeme dopušтало, poučio sam staricu u najglavnijim istinama naše svete vjere i podijelio joj sv. sakramente. Sudradan bila nedjelja. Dovezoše mi bolesnicu. Kad sam je priviput

Mučenik.

vidio, lice joj je bilo odbojno, a sada kao da je preobraženo. Bolesnica je sklopila ruke na prsima i u njima držala krunicu. Čim me je ugledala reče mi:

— Sinko, daj da se još malo pomolim Bogu s tobom.

Približio sam se i molio: »Oče naš, koji jesi na nebesi... Sveta Marija, Majko Božja, moli za nas grješnike sada i na čas smrti naše.«

— Hvala, progovorila je starica na koncu. Sada mogu spokojno poći na drugi svijet.

Sutradan preminula je mirno bez smrtne borbe.

Presveto Srce Isusovo, utočište grješnika, smiluj nam se!

F. M.

Nakana je Uprave Svetišta Srca Isusova u Zagrebu, da što prije započne s u t a r n j o m o b n o v o m o v o g a S v e t i š t a, pošto je vanjska obnova već davno dovršena. U tu svrhu moli Uprava štovatelje Presvetog Srca, da joj u tom poslu pomognu, koliko im je moguće. Svima, koji su dosada u tom pogledu nešto učinili i koji će učiniti, neka Presveto Srce obilno naplati. Ovdje se radi o časti najboljega Srca!

S v e z a t e, P r e s v e t o S r c e I s u s o v o !

Presveto Srce Isusovo — ublaži boli njegove

O kolike li strašne boli snalaze dušu čovjeka i bijedno tijelo njegovog!

Dragi Isus podnio je jedne i druge! I mi smo moguće jedne ili druge već u životu okusili, a ako još nismo, vidjeli smo barem i čuli i razabrali iz uzdisaja i suza boli našeg bližnjega.

I ja sam ih okusio.

Teška bolest, po ljudsku neizlječiva, dovela me je na dulje vremena u bolnicu. Dobrotom svemogućega Isusa, a po zagovoru Gospe Lurdske, kojoj sam se utekao i sa mnom mnoge dobre duše, najgore je bilo prošlo. Počeo sam polako dolaziti k sebi.

Jedne večeri, nešto prije 8 sati, odvukao sam se u kapelicu bolnice — do Isusa. Jedva sam se malo u molitvu zadubio, čujem jecanje i plač u hodniku. Nisam se iz početka iznenadio. U bolnici sam. Tu se i čuje samo plač i jecaj, a pjesma samo božićna iz bolesničkih soba,

Otvaraju se vrata kapelice. Netko dolazi u kapelicu i gorko pliče. Sjedim pred Presvetim. Ne obazirem se, iako mi ovaj plič i u onako moje bolesno srce duboko zadire. U to se jedna gospoda baca u plaču na koljena pred kip Presvetoga Srca Isusova kraj oltara i pliče, da bi i kamen proplakao i moli: »Presveto Srce Isusovo, smiluj se njemu! Presveto Srce Isusovo, ublaži bolinje gove!« I to opetovano, a sve u gorkom pliču!

Nije trajalo dugo — čas - dva. Došla časna sestra i gospodu izvela iz kapelice.

Dala mi je ova dirljiva molitva dvije injekcije, i to jednu sažaljenja do bližnjega i drugu pouzdanja u Presveto Srce Isusovo!

Vrativši se u svoju patničku sobu, upitam časnu i dobru sestruru njegovateljicu, tko je to bio u kapelici i onako plakao i molio se pred Presvetim Srcem Isusovim. To je bila, velečasni, odgovori mi časna sestra, supruga bolesnika N., koji je teško bio ranjen od hica u grudi u svojoj službi i sada se nalazi u strašnim mukama.

Ujutro sam saznao, da je ovaj mučenik boli umro spokojno u Gospodu.

Božansko Srce Isusovo uslišalo je molitvu dobre supruge, da ublaži boli njegove!

Mjesto velikih i prevelikih naših utjeha, koje dajemo bolesniku, uopće patnicima, dajmo radije molimo Presveto Srce Isusovo, »ko je bogato za sve, koji Ga zazivaju«, da ublaži boli patnika.

Kod sv. Pricači, u molitvi: »Dušo Kristova...«, kada smo izmolili »O dobiti Isuse usliši me«, dodajmo: »Usliši nas, usliši molitve sluga Svojih, koji živiš i krajuješ po sve vjeke vječkovac!«

Da Isuse, usliši nas u potrebljama našim, usliši naše bližnje u potrebljama njihovim! Smiluj nam se!

Svetkovanje nedjelje

Iz odgovora Glasnikovih čitatelja

Svake nedjelje idem k sv. Misi od svega srca rado. Sveta je Misa za me vrlo užvišeno djelo. Osjećam, kako mi blaži teškoće života. Kod sv. Mise obično molim Krunicu. Uživam u nabožnim pjesmama. Kad bi mi moguće bilo, ostajala bi i kod dviju Misu. Milostinje dajem, koliko mogu. I propovijedi slušam s velikim zanimanjem. Na ispunjaj idem svaka tri mjeseca, ali znam da je to pre malo. Kad god imam vremena, čitam nesamo nedjeljom već i inače vjerske stvari. Otkad sam se počela baviti duhovnim životom, romani su mi postali prazni i glupi. Sada čitam »Svijet i Nadsvijet« od Isusovca o. A. Banghe. Po mom mišljenju velika je

Gornja slika: Varažd. Toplice: Mladići na duh. vježbama. Donja slika: Varažd. Toplice: Mladići iz susjednih župa na duhovnim vježbama.

milost Božja za svakoga, komu ta knjiga dode u ruke. Glasnik Srca Isusova svaki mjesec jedva čekam te bi rado i dvostruku pretplatu dala, kad bi mi dolazio dvaput na mjesec.

*

Zivimo na jugu, gdje je manji broj katolika, a i ti su daleko jedni od drugih. Do svoje katoličke crkve imam 18 kilometara. Dolazi nedjelja. Tužni smo, jer ne možemo sv. Misi: za nas put predalek, a i svećenik rijetko nam može doći. Po više smo mjeseci bez svete Mise. Kad pomislimo na naše običaje, na pobožno pjevanje u našim crkvama, suze nam dolaze na oči, koje moramo kriti pred djecom. Kolike radosti opet, kad nas pohodi svećenik! I u kakvo siromaštvo dolazi Isus! Misa se služi po običnim našim stanovima. Teško nam je, što nam djeca ne čuju katoličkog nauka iz vjeroučiteljevih usta... Tako prolaze naše nedjelje dosta žalosno... Tješimo se čitanjem katoličkih Glasnika, da ne zaboravimo još i ono malo, što nas je majka učila u mladosti.

*

U subotu sve spremimo, pred večer upalimo kandilo pred Gospom Lurdskom. U nedjelju majka ide u crkvu u 8 s., jer mora kuhati ručak. Ja i starija sestra idemo u 9 s. na školsku sv. Misu. S nama ide i tata. Iza sv. Mise ostajemo na kratkoj propovijedi. U 10 s. idemo u Križarski dom, jer smo križarice. I naš je tata član križara, ide svake srijede na sastanak. Rado idemo i na večernje. Mama drži Glasnik Srca Isusova, moja sestra Katoličke misije, a ja Jeku iz Afrike. Dragi su nam naši Glasnici pa jedva čekamo, kad će nam doći. Imamo i lijepu sliku Presvetog Srca Isusova, koju kitimo cvijećem i svjećicama na blagdan Srca Isusova. Nedjelju završavamo čitanjem Glasnika.

*

Ima nas 7 članova u obitelji. U crkvu svi nosimo molitvenike. Članovi smo Društva Presvetog Srca Isusova. Ja sam i u društvu Seljačke Katol. Omladine. Čim stupimo u sobu nakon povratka iz crkve, podijelimo blagoslov sv. Mise. Svi moramo znati evangelije. Ako tko ne bi znao, otac veli, da taj nije bio kod sv. Mise. Idemo i na večernjicu. Čitamo pobožnu i katoličku štampu. Kad navečer zvoni, svi molimo skupa, otac naprijed.

*

Mlađić sam od 21 godine. Već se suboti neobično veselim, jer je to dan posvećen Nebeskoj Majci. Ako mi je moguće, najvolim k sv. Misu u župnu crkvu, koja je posvećena Blaženoj Gospi, pa mi je tim još milija. Uvijek gledam da od kuće ranije podem, da mogu na vrijeme stići držeći se one zlatne rečenice: »Bolje prije nego kasnije.« Posebno mi je draga, što mogu iz svoga Misala sa svećenikom pratiti sv. Misu. Još uzmem sa sobom više puta i omiljelu knjigu »Iskrice ljubavi«, razmatranja o Isusu u Presvetom Sakramentu. Ispovijedam se obično prvog petka ili prve nedjelje,

Prečisto Srce Marijino,
moli za nas!

a i češće. I u radne dane slušam sv. Misu, ako mi je ikako moguće, jer propustiti sv. Misu za me je gubitak neprocjenjivog blaga. Osobito rado čitam Glasnik Srca Isusova i Katoličke Misije.

Otkako smo u kuću svoju uveli kršćanski život, ne manjka nam Božjega blagoslova. Samo molimo Božansko Srce, da ustrajemo do konca.

Uvjerila sam se, da nisam bila na kvaru radi vremena, što sam ga odbila za sv. Misu... Svake nedjelje svi smo kod sv. Mise. Na veće blagdane udesim posao tako da prispijem i na poldanju sv. Misu ili barem na veliku propovijed. Za vrijeme djevojaštva bila sam članica Djevojačkog društva Srca Isusova. Tu sam dobila prave temelje za svoj budući život... U zgodama i nezgodama nastojala sam da svakako podem svetoj Misi, a drugo što Bog dade...

— Mama, meni se danas neće u crkvu...
— Dobro, sinko, kad ti se danas neće u crkvu, onda ti se danas neće niti jesti...

Budući misnik i njegovi roditelji

»Svaki otac i svaka majka, koji su odhranili jednog svećenika, učinili su Bogu više nego da su mu sagradili crkvu,« rekao je biskup Ketteller.

Sretnih li mladomisnikovih roditelja! Evo svoje vlastito dijete vide na oltaru. U njegovim rukama gledaju presvetu Hoštiju, iz njegovih ruku primaju presvetu Tijelo Gospodinovo. Koliko puta čuju oni: »Sretna majko, sretni oče, koji evo imate sina svećenika!« — Uistinu je to nešto veliko imati sina svećenika. Znak je to, da je sam Bog pogledao na takovu obitelj.

I koliko otaca i koliko majki nijesu čestitajući mladomisnikovim roditeljima ujedno i sami krili u svojem srcu iskrenu želju: »O kad bi i nama udijelio Gospodin tu milost, da i mi možemo ovako jednom vidjeti svojega sina na oltaru!«

Zar nije teško dati dijete Bogu? Zar nema i takovih roditelja, koji se boje da im djetetu ne dodu misli o svećeničkom zvanju?

I toga ima! A kriva je tome često ili sebičnost ili nerazborita ljubav prema djetetu.

Boje se takovi roditelji žrtve, koju bi Bogu morali pridonesiti, kad bi mu žrtvovali sina, kad bi ga Bogu dali, da ga Bog dragi upotrijebi za sebe, za svoju službu. A zaboravljaju pri tom, da im je Bog dao dijete. Zaboravljaju i na to, da Bog nikome dužan ne ostaje.

Drugi se opet roditelji sami straše žrtava, koje čekaju njihovo dijete u svećeničkom životu.

I jedno i drugo ima u sebi mnogo istine: Roditelji, kada pristaju, da im se dijete posveti svećeničkome staležu, a pogotovo, kad to žele, u istinu i stvarno žrtvuju svoje dijete Bogu. To će dijete pripadati Bogu, Crkvi i dušama, kojima će se posvetiti. Ono će i svoje roditelje ljubiti više i stalnije nego bi ih ljubilo, da je ostalo u svijetu, kod njih, ali ono ne će više biti uz njih, s njima, njihovo, kako bi bilo, da je ostalo kod kuće. Ono ih ne će moći njegovati u nemoćnoj starosti. A svega se toga odreći doista je žrtva.

I to je istina, da su dijete, koje su Bogu žrtvovali, prinijeli da bude istinski žrtvovan. Svećenički život neprestana je žrtva. Misnik prinosi svaki dan nekrvnu Žrtvu, Sina Božjega. Ali jednakom prinosi svaki dan neprestano, od jutra do mraka, od večeri do zore, žrtvu svojega života Bogu. Žrtvuje svoje sile, svoje želje i pregnuća svoja u službi Božjoj i bližnjega. Žrtvuje svoju volju u poslušnosti svojemu biskupu. Život misnika Isusova jest život neprestane žrtve.

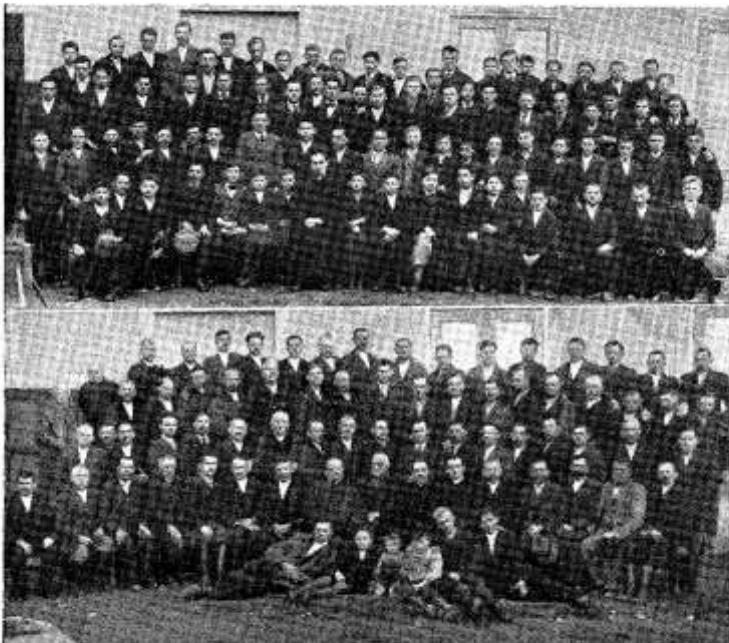
Pa ipak je ponos, radost i sreća za obitelj najveća, ako netko iz njena kruga bude izabran za nešto ovako veliko. Ta svećenik

je posrednik između Boga i ljudi. To je čovjek, koga je Bog izabrao iz naše sredine, privinuo ga na svoje srce te mu dao da piće na vrelu Božje mudrosti, dao mu da sluša glasove Božje volje, da onda može poći s Bogom među svoju braću, da ih obraća, osvaja za Boga i vodi k Bogu.

Da, sretna majko, sretni oče, ako vam je Bog izabrao dijetel!

Ali premda je istina, da Gospodin daje svećeničko zvanje, kome On hoće, da On ulijeva u dušu izabranika milosti svoje, da ga On usposobljuje, da vrši svoje svete dužnosti, ipak nas povijest sv. Crkve i svećeničkih zvanja uči, da su roditelji, osobito majke, oni, koji su prvi obično otvorili djetinju dušu za ovu veliku milost.

Pobožna majka, kad je dijete učila, tek što je počelo mahati ručicama, da načini znak svetoga križa, kad mu je u usta stavljala prije svega sveta imena Isusa, Marije i Svetaca, kad mu je prisnila ustima svete slike i križić, da ih poljubi, otvarala je njegovo srce za Božju ljubav. Tako je u onim najranijim danima stavljala u njegovu dušu misao na Boga i na sve što je Božje.

Gornja slika: Varažd. Toplice: Mladići iz župa: Ljubeščica, Sibovec i sv. Ilija na duh. vježbama. — Donja slika: Varažd. Toplice: Muževi na duhovnim vježbama.

Ista majka vodila je dijete u crkvu, poučavala ga, kako da se vlada u crkvi, ostavljala ga u klupi ili vodila uz sebe, dok je sama išla na sv. Pričest. I kad se mali čudio, što to ona čini, tumačila mu je, kako ona prima Isusa. Tako je budila u djetinjoj duši već rano želju za Božanskim Prijateljem nevinih. Takva majka sama je pripravila svoje dijete i svojim primjerom i poukom na ranu prvu svetu Pričest. Kad mu je pripovijedala o Bogu, o dragome Isusu, za čiju su ljubav tako osjetljive baš nevine djetinje duše, o dragoj Majčici Božjoj, kad mu je tumačila, što radi svećenik kod slike Mise, spremala je svoje dijete, otvarala njegovo srce, da može jednoga dana dragi Bog, ako se to njemu svidi i kad se to njemu svidi, šapnuti maloj duši: »Podi za mnom!« ili joj dati, a da ona ni sama ne bude znala, zašto i kako, čvrstu volju: »Hoću postati svećenik!« I sretna majke, kad bude to priviput čula iz usta svoga djeteta. Moguće će se vinuti iz njene duše zahvalni i veliki: »Veliča duša moja Gospodina, jer mi je doista velike stvari učinio. I mene će zvati blaženom mnogi naštaji!«

Da, sretna majko, srčni oče!... Ali nježna biljka, koja je tek prokljala, treba mnogo njege, mnogo pažnje. Vama ju je povjeroio Gospodin. Vi treba da je uzgajate i čuvate. Treba da se i sami posvetite. U vašoj kući raste Božji izabranik. Vaša kuća treba zato da bude od ovoga časa još više Božjim prebivalištem. Tu treba da cvatu kreplosti: sloge, mira, ljubavi i milosrđa prema bližnjemu. Tu treba da plamti kršćanska pobožnost. Tu treba da se čuje odanost u volju Božju, blagoslovljivanje i hvala Božja. U ovakvoj će sredini sretno uspijevati ova biljka. Dijete treba da vidi vaš dobar primjer. Njegova je mlada duša otvorena za sve, što je dobro i plemenito, ali je i osjetljiva za zlo. Sad istom treba da se mnogo molite, da mnogo govorite Bogu o zvanju svojega djeteta. Treba da se sami učinite dostojnjima toga zvanja. Prinosite žrtvu za žrtvom.

Vi morate i bdjeti nad blagom, što vam je povjerenio. Nemojte misliti, da je ono suho zlato. I ono ima na sebi žalosne tragoveistočnoga grijeha. I premda je Božji izabranik, i kod njega će se pojaviti tragovi neurednih strasti. Nemojte biti slijepi za ovo. Prije ili kasnije treba ovaj korov čupati; bolje je prije, dok još nije uhvatio dublje korjenje. Valja biti blag i ustrpljiv, ali ustrajan i neumoljiv. Nemojte popuštati njegovim manama.

Svećenički život je život rada, žrtve i mnogoga odričanja. Makar biste i mogli i željeli svojemu djetetu u svemu udovoljiti, nemojte ga mukušno odgajati.

I kad dode vrijeme viših škola, vrijeme rastanka s očinskim domom, to će biti istom žrtve za roditelje: žrtve materijalne za izdržavanje, žrtve duševne kod rastanka, briga i strah, kad se primijete neuspjesi, kad počnu žestoke borbe mlađenačkih godina, proljetne oluje, strah i tjeskoba pa opet nada iza pobjeda.

I u ovim danima i godinama dijete pripada roditeljima. I u vrijeme školovanja najjači će biti utjecaj roditeljski: roditeljske opomene, roditeljske pouke i roditeljske kazne primit će dijete bolje nego tude. Osobito u vrijeme praznika dijete je povjereno roditeljima. Roditelji treba da mu svojim bdijenjem sačuvaju ono blago dobrih običaja i pouka, koje je primilo u sjemeništu, a koje ono samo ne bi znalo sačuvati.

I u ovo vrijeme treba mu roditeljske molitve. Sretno dijete, sretan seminarac, sretan bogoslov, koji ima pobožne roditelje, koji često dižu za nj svoje ruke Bogu kao nekad Mojsije za Izraelce.

I tako se tek nakon mnogih žrtava, borba i oluja, koje su morali proživjeti sa svojim mlađomisnikom i njegovi roditelji, ostvaruje njihova tajna i davna želja, tajna i smjerna molitva.

I zato je teško Bogu pripraviti jednog svećenika, teže nego crkvu sagraditi.

Plemenita majko i plemeniti oče, koji želite, da i na vas Gospodin pogleda, molite se, vodite dijete k Bogu, žrtvujte i budite spremni na žrtve. U žrtvama rastu Božji svećenici... S. G.

Kod Isusova prijestolja

Slika za dan prve Pričesti.

Na sredini pozornice je cvijećem iskićeni oltar Isusa prijatelja malenih. Iz daljine se čuju zvukovi euharistijske pjesme. S jedne i druge strane ulaze po četiri djevojčice u bjelini. Naklone se oltaru i počnu vedrim glasom.

1. djevojčica: Vrućim sam srcem čeznula
Za ovim presretnim danom,
Za Tobom, Isuse, ginula
Mladošću svojom ranom.
2. djevojčica: Duše sam bijelo prijestolje
Mirisnim cvijećem kitila,
Sva čista u Tvoj zagrljaj,
Isuse, da bi hitila.
3. djevojčica: Često sam u crkvi gledala
Hostiju bijelu i laku,
Ljubavlju kako nebeskom
Zagrlji dušu svaku.
4. djevojčica: Čeznula dušom i srcem,
Čeznula suznim očima,
Isusa duša da zagrli,
S Isusom sreća da počima.

5. djevojčica: I ovo jutro radosno,
O dragi Isuse, kaži,
Što želiš... Što hoćeš od mene?
Sve ču Ti dati... traži...!

6. djevojčica: Jer blago imam beskrajno,
Tebe, Janje nevino,
Tebe ljubi bezmijerno
Svako djetešće Evino.

7. djevojčica: Isuse, čuvaj me, da se ja
Nikada ne bi izgubila,
Života cijelog, da bih Te
Beskrajno... iskreno... ljubila!

8. djevojčica: Isuse, o dobiti Isuse,
Tvoja nas osvaja dobrota,
O daj, da Tvojim stazama
Hodamo cijelog života!

Prve 4
djevojčice: Isuse, čuvaj nas, da se mi
nikada ne bi izgubile,
Života cijelog da bi Te
Beskrajno... iskreno... ljubile!

Druge 4
djevojčice: Isuse, o dobiti Isuse,
Tvoja nas osvaja dobrota,
O daj, da Tvojim stazama
Hodamo... cijelog života!

Sve klečeći: I ne daj... o ne daj nikada
Da bi se Tebi izgubile,
Već srcem, da bi Te djetinjim
Uvijek... Isuse... ljubile...!

Sve ustaju, naklone se oltaru, te istim redom kao i na početku izidu
van. Pjesma iza zastora utihne. Svršetak.

Aleksandar Kokic.

UBIJEN RADI KRUNICE

Nedavno donijele su francuske novine vijest, da je u Bilbau u Španjolskoj ubijen francuski državljanin industrijalac Hamel. Ubili su ga komunisti u jednoj kavani. Kao razlog ovog ubojstva navode novine to, što su u džepu ovog gospodina našli krunicu.

Iz ovoga događaja vidi se, kako pomoćnici sotonini mrze krunicu. Mi ćemo odsada još pobožnije moliti svetu krunicu.

Grješna savjest

Boji se slike Bezgrješne.

Lijepo kaže naš pjesnik Hugo Badalić: »Čista savjest svim se mukam smije.« A sveta Majka Crkva u božanskoj službi svetih mučenika, kad opisuje patnje njihove i slavi strpljivost njihovu, prekrasno tu strpljivost obrazlaže i kaže, da njihova neustrašivost i strpljivost ima svoj izvor u čistoj savjesti.

To potvrđuje i vlastito iskustvo.

A da li je tako i kod ljudi, koji imaju savjest grijehom opterećenu? Činjenice drugačije govore.

Od mnogih, jako mnogih, navest će ovdje samo jednu.

U bolnici u prvom razredu leži teško bolesna mlada gospoda. Ona je po krsnom listu katolikinja.

Njezin način života, nimalo u skladu sa svetim zakonom Božjim, doveo ju je u bolnicu. Trpi mnogo. Nastupilo je otrovanje. Na zidu njezine sobe visi slika Bezgrješne. Bolesnica zove časnu sestruru i najodlučnije traži od nje, da tu sliku odstrani.

— Zašto da je odstranim? pita časna sestra.

— Smeta mi, ja je ne mogu vidjeti, odgovara bolesnica.

— Ja je neće skinuti, a ako vam slika toliko smeta, ja će je granjem raskloniti, odgovara časna sestra.

— Ne, ne, ja tražim, da je odstranite! Ta me slika silno uzbuduje, ona mi smeta, ja je ne želim imati kraj sebe, a kamo li gledati.

Časna sestra nije popustila bezbožnom zahtjevu »milostivice«, nego je samo sliku zastrila.

A zašto se je strašila »milostivica« slike Bezgrješne?

Zašto je divljala i zahtjevala, da je se odstrani? Zašto?

Grješna njezina duša, grješna njezina savjest nije mogla podnijeti pogleda Bezgrješne Djevice, milosti pune! Pogled na Bezgrješnu korio je bezbožan život ove bolesnice, koji ju je doveo u bolnicu i konačno u smrt.

Nije to jedincati slučaj. Jeden od hiljada i hiljada.

Bezbožnici mrze pravednike, mrze sluge i službenice Božje, mrze sve, što sjeća na Boga, a to samo zato, jer sve to prekorava njihov grješni život.

Čuvajmo čisto srce! Sagriješimo li, brzo ga očistimo u skrušenoj isповijedi. Ne odgadajmo, da u zlu ne otvrđne!

Kraj čiste savjesti naći ćemo mira i utjehe i u najtežim časnim životima!

Čista savjest pjeva, grješna divlja!

Đuka.

Br. 1: Gradine: Hrv. kat. djevojke. 2: Kloštar Podr.: Djev. dr. S. I. 3: Gradine: Kat. žen kazu »Sv. Cecilijsa«. 7: Gola: Mladići na duh. vježbama. 8: Gola: Muževi na duh. vjež

4: Škavac: † Marica Lacković. 5: Kloštar Podr.: Kat. žene. 6: Čadjavica: Križarice u igro-
Zagreb: Duhov. vježbe zagrebačkih sakristana na Jordanovcu pod upravom dr. D. Hrena.

Gospodin župnik i Glasnik Srca Isusova

Par nedjelja prije Božića, a osobito na sam Božić i Stjepanje prikazao sam narodu ljepotu i korist pobožnosti Presvetog Srca Isusova i kako će ovu pobožnost najbolje upoznati čitajući marljivo Glasnik Srca Isusova. Rastumačio sam svijetu, kako ovaj Glasnik mogu i najsriromašniji držati. Tko ne može najedamput otplatiti, može ga dobiti i na mjesечно otplaćivanje. Glavno je da se kroz godinu isplati. Da ne mora svaki pojedini k meni dolaziti da se upiše, to će ja za blagoslijevanja kuća svakoga upisati, tko bude voljan da se pretplati. Tko je odlučio da se pretplati za Glasnik, neka pripravi novce da ne gubim vremena.

Iskreno velim, nisam se nadao da će ih dobiti više nego prijašnje godine. Ali kad sam počeo s blagoslijevanjem, bio sam iznenaden: upisalo ih se preko 300. Još 57 prijavilo se kasnije.

Kad bih došao u kuću, obavio bih blagoslov, popitao se za zdravlje i druge okolnosti a onda: »No što je s Glasnikom?« Jedni se odmah pretplatiše, drugi se skanjivahu, ali ih s par riječi nagovorih. Bilo ih je dakako, kojih nisam mogao nikako nagovoriti: bili su ili skrajni siromasi, ili u kući nije znao nitko čitati, ili bio koji drugi razlog.

Tako sam upisivao da sam svaki dan imao račune u redu. Jednako sam činio u svakom selu. Kad sam završio blagoslijevanje, završio sam i upisivanje. Da ne bi tko prigovorio, da se time gubi vrijeme, ističem samo to, da sam blagoslov kuća obavio za isto toliko dana kao prijašnjih godina.

Na Novu godinu pohvalio sam župljane, što su se u tolikom broju pretplatili, opomenuo sam ih da marljivo čitaju Glasnik i da ga se u životu drže. Razložio sam im, kako će i njima i meni biti lakše, da će redovitije dobivati svoje brojeve svaki mjesec, ako ne dolaze k meni, nego će za svako selo odrediti povjerenika, od koga će svaki mjesec dobiti svoj broj i komu će plaćati dug. Onda sam u crkvi rastumačio, kako je velika čast i Bogu ugodno djelo biti povjerenik, koji puno doprinosi širenju pobožnosti Srca Isusova i umolio sam, da mi se iz svakog sela prijave oni, koji žele biti povjerenici. Prijavilo ih se došta, a ja sam izabrao revne, pobožne, povjerljive osobe. Rastumačio sam im njihov posao: kako će pretplatnicima svoga sela dijeliti Glasnike, bilježiti novce i onda ih meni predavati. One arke sa blagoslova kuća zadržao sam za se, a točne prijepise dao sam povjerenicima. Kad mi je povjerenik donio novce, zapisaо sam odmah u svoje upisne arke, tko i koliko je upatio, i odmah sam njemu rekao, ako je tko meni platio, da i on može zabilježiti u svoj upisni arak. Ovako je onemogućena svaka pometnja, a vodi se i dobra kontrola o isplaćivanju. Povjerenike sam oglasio narodu u crkvi.

Tim je bio svršen sav moj posao, osim što sam morao još slati Upravi Glasnika novce. U školi sam izabrao za svako selo po jednog učenika, koji će od mene nositi povjereniku Glasnike svaki mjesec. Prve sam nedjelje oglasio u crkvi, da je Glasnik došao i da ga svatko može dobiti od svoga povjerenika.

I moj je posao kraj svih 357 Glasnika bio za pola sata svaki mjesec gotov!

M. H.

Srce Isusa, Sina Oca vječnoga, smiluj se nama!

Razlog, koji nas potiče, da neku osobu poštujemo, jest savršenstvo, što ga ta osoba posjeduje. Prema tome, što je koja osoba savršenija, ide je i veća čast, veće štovanje.

Kako je pak Bog neizmjerno, apsolutno savršensivo, koje neizmjerno natkriljuje svako stvoreno savršenstvo, tako Bogu i pripada neizmjerna čast, neizmjerno štovanje, koje ima biti neizmjerno veće od svakoga drugog štovanja, ma ono iskazivali na pr. i samoj Majci Božjoj — najsavršenijem stvoru.

Poštovanje, koje moramo Bogu iskazivati, obično zovemo klanjanje. Iz toga se vidi, kako se samo Bogu klanjam, a nipošto svecima. I spoljašnje iskazivanje časti Gospodinu Bogu drugačije je, negoli ono, što ide njegove svete.

Srcu se Isusovu smijemo i moramo klanjati, jer se klanjamo osobi Isusa, čije je Srce, i po kojemu Srcu nam se očituje ljubav Isusova. Znamo pak, da je Isus Krist pravi, vlastiti i istobistveni Sin Oca vječnoga.

Da nas prožme što veće poštovanje prema Srcu Isusovu, razmotrimo odnos Isusa Krista prema Ocu nebeskome.

Najprije je Isus Krist pravi Sin Božji, a ne možda samo posinak Božji, ili, da se možda tako samo naziva. Sv. Ivan u prvom poglavljiju svoga Evangelija veli, da je Sin Božji sišao s neba i postao čovjek. Taj Sin Božji i ujedno čovjek jest Isus Krist, jedna osoba; prema tome je Isus Krist nesamo kao Bog već i kao čovjek Sin Božji, a Srce Isusa Krista je Srce Sina Božjega. Zato treba da se klanjamo presv. Srcu Isusovu.

Kad velimo, da je Isus Krist pravi Sin Božji, velimo, da je i vlastiti i istobistveni Sin Oca nebeskoga; no ipak promotrit ćemo i potonja dva naziva, da nam bude to Sinstvo Božje Isusa Krista što jasnije — razumije se, koliko je to moguće za naš stvoren um, k tome još grijehom potamneni.

Isus Krist je Sin Božji, koga je Bog Otac od vijeka rodio. Bog je naime razumna suspstancija; u Boga je jedno isto biti i spoznati, dok u nas nije tako; jer mi jesmo, ako i ne spoznajemo, ali imademo sposobnost spoznavati. Prema tome Bog od vijeka poznaće samoga sebe, i u sebi sve drugo. Ta spoznaja, nije samo

kao u nas čin spoznajne moći — jer u Boga nije spoznavanje tek u moći — već je absolutna spoznaja, jest osoba Božanska, a zove se Sin, jer je ta spoznaja slična rođenju kod živih bića, zato se tako i zove. Bog Otac spoznaje sebe i sve drugo u svome Sinu, svojoj vječnoj spoznaji, potpuno i savršeno; zato je Isus Sin Božji jedini, a prvorodenac s obzirom na druge stvorove, koliko je naime vječna spoznaja, u kojoj Bog Otac spoznaje i sve druge stvorove. Sin Božji zove se u Sv. Pismu često mudrost Božja. Tako i ove riječi idu Sina Božjega: »Ja sam proizišla iz ustiju Najvišeg prije svakoga stvorenja« (Crk. 24, 5.).

Isus Krist je Sin Božji istobistven svomu nebeskom Ocu zato, jer je Riječ, kako ga naziva prvo poglavlje Ivanova Evandelja: »U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Bogu, i Bog bijaše Riječ« (Iv. 1, 1.).

Umno to tumači veliki sv. Toma Akvinski veleći: »Sed intelligere divinum est ipsa substantia intelligentis. Unde Verbum procedens procedit ut eiusdem naturae subsistens, et propter hoc dicitur et genitum et Filius.« Možda bismo tu stvar ovako protumačili. Već smo rekli, da Bog spoznaje sebe od vijeka, i da ta spoznaja nije samo nekaki pripadak Božjoj biti, već je sama Božja narav. Kako je pak ta spoznaja Sin Božji, to je on istobistven Bogu Ocu.

Isus Krist, kako znamo iz Evandelja, sve je to izrekao onim riječima: »Ja i Otac smo jedno« (Iv. 10, 30.).

Iz svega toga izlazi, da se moramo klanjati Srcu Isusovu — jer je to Srce Sina Božjega — upravo tako, kako se moramo klanjati Bogu Ocu i Bogu Duhu Svetom; jer je jedno isto apsolutno savršenstvo svih triju osoba, a prema tome im pripada i jedno isto klanjanje. To nam klanjanje, prema našoj dvojakoј naravi, valja i iskazivati dvojakim načinom: duhovnim i tjelesnim načinom. Potonji način — tjelesni — valja da je odsjev nutarnjega, duhovnog načina.

Presveto i predrago Srce Isusovo, ti zdržuješ predraga savršenstva Sina čovječjega s klanjanja vrijednim savršenstvima Sina Božjega. Srce, koje si od svih srdaca najplemenitije, najbolje, najponiznije, najblaže, najčistije, najstrpljivije, najmilosrdnije, puno žarke ljubavi prema nama. Tebi najveće hvale izričemo poradi dobročinstava nama i drugim ljudima udijeljenih. Srce sveto, mi ti se klanjamo, i sebe tebi prikazujemo!

Bogoljub Stričić D. I.

NAJVEĆI REDOVI CRKVE.

Danas su dva najveća reda Crkve: Družba Isusova sa 25.460 članova i Franjevački red sa 23.644 člana. — 3484 isusovca i 2216 franjevaca djeluje u misijama. Bože blagoslova!

Ivan Otorepec

† 12. IV. 1939.

Bio je jedan od najrevnijih, najtočnijih i najsavjesnijih povjerenika. Svakog mjeseca osobno je poraznosio preko 50 Glasnika S. I. Godišnje je raspačao do stotine Kalendara S. I. i M. Isto tako raspaćavao je razne knjige i brošurice katoličkih izdanja.

Cinio je tako, dok je bio u muževnoj dobi, u radioni kao radnik, činio je kao starac, kada već nije mogao više raditi u radionici. Tada se još više posvetio širenju dobre štampe. Bila mu je to tako rekuć najveća briga, sve dok nije legao u krevet shrvan bolešcu. Još na smrtnoj postelji mislio je na svoje pretplatnike. Pobrinuo se, da isti ne ostanu bez svojih Glasnika, našao je sebi zamjenika, koji će mjesto njega dalje nastaviti apostolski rad. Bolest nije ga dugo držala u krevetu, tek toliko, da se još više pripravi za nagradu na drugome svijetu za požrtvovni i strpljivi rad za Božju stvar.

Ivan Lah.

† Ivan Otorepec.

25.000 rubalja daju boljševici za bezbožnu knjigu

Bezbožnička središnjica u Moskvi raspisala je nagradu od 25.000 rubalja onome, koji bi napisao knjigu, u kojoj bi se napokon bjevodano dokazalo cijelom svijetu, da nema Boga.

Što nam pokazuje ovaj ludi pothvat? Pokazuje, kako boljševici mrze na Boga. Pokvareni ljudi ne trpe nad sobom vječnoga Suka. Htjeli bi se svome Sucu tako osvetiti, da što više ljudi od njega odvrate. Rade to prema nadahnuću sotone.

Još nam nešto pokazuje taj bezbožnički pothvat iz Moskve. Otkako opстоje svijet, bilo je uvijek ljudi, koji nisu mogli da podnose Boga. Htjeli su njegov jaram da zbace sa sebe. Bilo ih je, koji su poput današnjih bezbožaca govorili da nema Boga. Njemački filozof Niče usudio se reći, da je Bog mrtav. Međutim on sam nije bio uvijeren o onom, što govorи, jer je pred smrt zazivao Boga u pomoć. Sav dosadanji rad bezbožnički nije uspio da istjera iz ljudskoga srca vjeru u Boga. Ne će to uspijeti niti današnjim bezbožnicima.

Bože daj nam dobroih majka!

Na sv. Stjepana prvog mučenika 1937. vodio sam u Koroškoj sprovod jedne majke. Pravo na Badnjak predala je Bogu svoju lijepu dušu.

Malo pred smrt, kako mi priповijeda tamošnji g. župnik, nadje se uz nju sva služinčad, a bolesnica ovako progovori:

— Vjerni moji! Dugo ste u mojoj kući. Postupala sam s vama malo ne ko s vlastitom djecom. Čuvala sam vas od zla, putila na dobro, držeći to svojom strogom dužnošću. Što ste dobra čuli i naučili, nosite sa sobom cijeli život i živite prema tome. Onda će vam život biti sladak uza svu pelinovu gorčinu, a smrt kao smrt Božjeg pravednika.

I dobra domaćica podiže desnicu i blagoslovi ih čineći nad njima znak svetog križa. Najstariji ustade, pristupi bliže k bolesnici, pa je u ime sviju zamoli za oproštenje, što nisu kadikad slijedili njezinog nauka. Zatim se udaljije.

Majka okupi oko sebe zadnji put svu svoju brojnu djecu i progovori im zadnji put, teško, isprekidano, ali kao prava katalička majka:

— Znate, djeco, kako sam vas ljubila i kako vas ljubim! Ako sam i bila stroga s vama, bilo je to zato, da se zlo ne prilijepi uz vašu dušu, a da duša vaša bude uvijek otvorena Bogu. Živite za Boga i s Bogom, pa ćete se dobro snaći iza mene, a kad dode smrt, radovat ćete se kao i ja što se radujem...

Ne plaćite... ja se radujem, što ću smjeti slaviti Božić s andelima na nebu. Molila sam se za vas, otkad sam majkom. To mi je davalo snagu u materinskim žrtvama, a sad mi pruža utjehu. Bogu vas preporučam. On će se brinuti za vas, to znam, pa sam mirna i bez brige.

Malo iza toga izdahnula je ova uzor - majka.

Kako je dobra bila ova majka!

Bože, daj nam dobroih majka!

M. P. D. I.

DOMACINSKA ŠKOLA U LOVRECINI - GRADU. — Zavod taj nalazi se u jednome od najzdravijih predjela naše domovine i u najpodesnijim prilikama za naobrazbu i moralni odgoj ženske mlađeži. Sve prostorije zavoda odgovaraju higijenskim propisima, pune su svijetla i svježega uzduha, što strui iz šumovitih obronaka Kalnika.

U tom pitomom, tihom i mirnom zavodu priučavaju se i upućuju djevojke pune vrednine i poleta raznim dužnostima i poslovima, što će ih morati vršiti u svome budućem životu kao domaćice. Osobito se mnogo brige posvećuje kuhanju i tečnom pripravljanju hrane. Učenice uče i mnoge druge teoretske predmete, koji zasijecaju u naobrazbu napredne domaćice. Uz ozbiljan rad ne manjka tu ni ugodnih izleta u obližnju okolicu.

Školu rukovode sestre milosrdnice odobrenjem Ministarstva prosvjete. Primaju se djevojke od navršene 14 do 20 godine s naobrazbom od najmanje 4 razreda osnovne škole. Troškove školovanja snažaju roditelji ili skrbnici. Škola počima 1 rujna, a svršava 28 lipnja. Potanje upute daje Uprava škole, Lovrečina - Grad, p. Vrbovec.

Žedan sam

Bio je mladić, za kojim su mnogi žalili. Bolovao je. Svakim danom bilo mu je gore i gore. I lječnik i okolina u tome se složiše: da će podleći, jer mu srce nema snage da izdrži u isto vrijeme tri teške bolesti. On se otimaо smrti. Od nje se je strašio, makar i nije nosio na duši teške terete. Bilo je to obično ljudsko čeznuće za životom. Ali po svim znacima smrt se bližila ...

Došao je k njemu i njegov duhovnik, podijelio mu je svete sakramente. Zatim ga je očinski tješio, duh mu Bogu dizao. Još mu je pružio svetih sličica, koje prikazuju razne prizore iz gorke muke Isusove.

— Evo izaberi za uspomenu, koja ti se svidi, ponudio mu je isповједnik s puno ljubežljivosti.

Bolesni je mladić valjao mutnim pogledom od jedne do druge sličice, što ih je u svojim rukama držao svećenik. Mogao je kroz maglu i pročitati, što na njima piše. Svidjela mu se najviše ona, gdje Isus bolno na križu vapije: »Žedan sam.«

Zašto baš ova da mu se svidi, nek nam on rekne: »Eto i ja sam žedan života, želim živjeti, vruće molim, da me Spasitelj usliša.«

Znate li, da su se upravo od čuda srebivali i lječnici, kad je tom mladiću bolest krenula na bolje, još više, kad je izmakao posvema pogibelji života.

Ovaj je dogodaj dio mojih uspomena. Često mi pada na pamet. U njemu gledam dobrotu i milosrde Božanskog Srca Isusova. Uz to se pitam: Hoće li ovaj mladić biti zahvalan Isusu i razumjeti Njega, kad neprestano vapije: Žedan sam duša. Spasitelj je njegovu žedu ugasio, a hoće li nekadašnji bolesnik istom dobrotom vratiti?!...

Sve nas je Isus zadužio. Mnogome je od nas žedu ugasio. Pa mislimo li da nam valja pravo razumjeti našeg Spasitelja, kad traži da mu se ugasi žeda za dušama? Zašto onda oklijevamo da to ispunimo u valjanoj ispovijedi i svetoj Pričesti? A. Romić.

Srčanost

— Želiš li uvijek u Bogu živjeti?

— Onda moraš živjeti prema stalnim, čvrstim načelima.

Prvo načelo daje nam sv. Pavao, kad veli, da se sve okreće na dobro onima, koji Bog a ljube. Pa to je i razumljivo. Jer ako je Bog moćan i mudar, pa može i samo zlo okrenuti na dobro, zar se ne će ovom svojom moću poslužiti u prvom redu u korist onih, koji mu se posve predadoše? Pa i sami grijesi, od kojih neka nas dobrota Božja očuva, prema njegovoj miloj

osnovi na spasenje su onima, koji mu se posve predadoše. Nikad ne bi došao David do svoje duboke poniznosti, da nije sagrijeo. Ni Magdalena ne bi nikad stigla do onolike visine u ljubavi Božjoj, da joj nije onoliko oprošteno, a nikad joj se ne bi onoliko oprostilo, da nije bila grješnica.

Drugo je načelo ovo: Bog je naš Otač. Jer kad nam ne bi bio Otač, Isus nam ne bi rekao, da se molimo upravo ovako: »Oče naš, koji jesi na nebesi.« Pa čega ćeš se onda bojati, kad si dijete onoga Oca, bez čije volje ne može ti niti vlas s glave pasti? Uistinu je čudno, što smo u tolikim brigama za se, premda smo djeca takvoga Oca. Ta, samo nam je jedno potrebno, a to je, da ga ljubimo i da mu služimo. »Ne zaboravina me« rekao je on sv. Katarini Sienskoj, »pa ču i ja na te misliti.«

Treće je načelo: Ne zaboravnikada na vječnost! Zar je uistinu vrijedno, da budem zabrinut, kako ču proživjeti ovo nekoliko brzih trenutaka, ako si samo osiguram vječnu slavu? — Evo nas, dušo moja, na putu u vječnost, i već smo skoro jednom nogom u njoj. I ako smo si nju osigurali, šta nas briča za ovo nekoliko brzo prolaznih časova, pa makar bili ne znam kako mučnil Isprazno je sve, što nije vječno.

Zadnje je načelo opet od sv. Pavla: »Ne želim nipošto, da se čim drugim dičim osim križem Gospodina s voga.« Usadi u srce svoje znak raspetog Otkupitelja, pa će ti se svi križevi ovog svijeta pretvoriti u ruže. Slabo osjeća druge ubode onaj, koji je ranjen trnjem Gospodina svoga.

Ne velim ti da ne smiješ osjećati svoga križa. Ali možda će mi tvoja duša odgovoriti, da ti bol zna biti tako velika, te je ne možeš nikako zaboraviti. Na to ne velim ti ništa drugo, već da svoje boli promatraš u svijetu križa Isusova. Budeš li tako činio, vidjet ćeš, kako se boli u tvojim očima sve više umanjuju. Pa ako se i ne bi umanjivale, svakako će ti se pokazati svetima i užvišenima te će ti njihova gorčina biti milija od ne znam kakve slasti i utjehe, koju bi mogao naći. I ako mi rekneš, da mnogo trpiš upravo stoga, što ne možeš iz ljubavi spram Boga veselo trpjeti, i da ne bi toliko trpio, kad bi osjećao u duši utjehu Božju, odgovaram: Pomišli, da se ljubav spram Boga ne sastoji u utjehi i nježnom osjećaju. Inače ni Spasitelj ne bi ljubio svoga nebeskog Oca onda, kad je do smrti žalostan zavapio u nebo: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!« A ipak je Spasitelj upravo tada prikazao toliku žrtvu ljubavi, da veće nema ni na nebu ni na zemlji.

Reci mi, da li si propao u teškoćama ovoga života, pa i onda, kad si se slabo uzdao u Boga?

— Ne, odgovaraš mi.

— Pa zašto gubiš pouzdanje, da ćeš se oslobođiti nevolja, koje te sada snadoše? Bog te još nikada nije zapustio, pa kako bi on mogao učiniti sada, kad si mu mnogo privrženiji!

Ne boj se ni poteškoća, koje ti možda još prijete tijekom života. Moguće je, da će samo proći kraj tebe. Pa ako ti ih Bog uistinu pošalje, dat će ti i jakosti, da ih uzmogneš snositi. Isus je dozvolio Petru, da mu po valovima pode u susret. Ali Petar se prepade vjetra i stade tonuti. Vjera mu nije bila dosta jaka. I Petar povika u pomoć. Tada će mu Spasitelj: »Zašto si posumnjao, malovjerni?« pruži mu ruku i Petar je spašen. Pa ako Bog hoće da i ti hodaš po valovima, ne sumnjaj i ne boj se ništa, jer je Gospodin uza te. Budi tako srčan, da se želiš spasiti i ti ćeš se sigurno spasiti. Neokvašenih nogu proći ćeš kroz valove. Neka dunu vjetrovi, neka udari bura, ti ne ćeš propasti, jer si uz Isusa. Pa ako se ipak poplašiš, zavapi samo: »Isuse, Spasitelju, spasi me!« Isus će ti pružiti ruku, a ti je prihvati čvrsto i kroči mirno, ne okreći se ni na desno ni na lijevo, ne ispituj, kako to može biti! Petru nije mogla oluja naškoditi, dok se uzdao. Ali čim se počeo strašiti, počeo je i tonuti. Strah je veće zlo nego zlo samo.

Šaljući sv. Franjo Asiški svoje učenike u svijet dao im je mjesto putne opskrbe ovu nauku: »Stavite sve brige svoje na Gospodina i on će se brinuti za vas.« Isto kažem i ja tebi, dušo: Stavi na Boga sve svoje misli i brige, svu svoju ljubav, sva svoja očekivanja, i on će te voditi i upravljati po osnovama svoje svete ljubavi.

Uzdati se u Boga za mira slatke utjehe može svatko. Ali s nepokolebivim pouzdanjem osloniti se na nj također u buri i oluji mogu samo oni, koji žive po njegovom srcu. I to je upravo ono, što od tebe traži Božje Veličanstvo. I velim ti: Ako budeš nastojao da se tako vladaš, čudom ćeš se čuditi gledajući prije ili poslije, kako nestaje onih strašila, pred kojima ti je prije duša drhtala.

I stoga velim još jedamput: Ne kloni, već srčano naprijed! Ne susreći nedaća ovoga života sa zebnjom, već s čvrstim pouzdanjem, da sve možeš u Bogu, kojemu se sasma predade. I Bog će biti s tobom u tami i u svijetlu, pa gdje ne mogneš ići, on će te nositi. Onaj isti vječni Otac, koji se danas brine za te, ostaje tvojim Ocem i sutra i prekosutra. Pa ako ti pošalje kakvu neugodnost, dat će ti također srčanost, da je nadvladaš.

Čuvaj mir u svojoj duši! Govori Gospodinu svome. »Bog si moj, ja se u te uždam. Ti si pomoć moja, ti ufanje moje, pa ne ču duhom klonuti. Ti si kod mene, dapače ti si u meni, a ja u tebi.«

Budi dijete Božje i živi u miru!

Sv. Franjo Saleski

Posveta jedne obitelji Presv. Srcu za vrijeme plesa

Jedne večeri propovijedao o. Kamilo s osobitim žarom o posveti obitelji Presv. Šrcu Isusovu. Njegove vatrene riječi, koje su dolazile iz srca, što žarko ljubi Isusa i želi da što više koristi svome bližnjem, oduševile su slušatelje tako, da su svi odlučili otvoriti vrata svojih domova vječnom Kralju.

Netom što je propovjednik završio svoj govor, pristupi mu jedna žena i reče:

— Htjela bih, velečasni, da se moja obitelj posveti Presv. Srcu. Smijem li vas zamoliti, da vi obavite svete obrede?

— Vrlo rado, gospodo.

— Bojim se, da vas ne smetam...

— Niti najmanje. Gdje stanujete?

— Izvolite moju kartu za posjete. Ako niste zaprijećeni, čekat ćemo vas sutra u 4 sata poslije podne.

— Dobro, sutra u 4 sata poslije podne. Pripravite sliku Presv. Srca. Nastojte da se svi izjutra pričestite.

— Hvala, velečasni, na dobroti.

— Do viđenja sutra.

Poslije podne pošao o. Kamilo u naznačeni stan. Kuća nije bila daleko. Iza kratkoga vremena stigao je pred jednu palaču, koja je imala dva ulaza jedan uz drugi, a uzlazilo se prema njima postranim stubištima. O. Kamilo htio gore lijevim stubištem, kad začu s prozora ženski glas:

— Na desno, velečasni oče!

Bila to kćerka one gospode.

Čim je o. Kamilo unišao u kuću, misleći da je došao na prava vrata, pozvani električnim zvoncem. Ne prode čas dva i vrata se otvorile, a na njima se pokaza lijepo obučen gospodin, mladenačkog lica a kose bijele kao snijeg.

— Što izvolite?

— Došao sam prema dogovoru s gospodom, odvrati o. Kamilo. Gospodin ga još čudnije pogleda.

— Oprostite, gospodine, zar vi niste brat gospode N.?

— Prevarili ste se, ona stanuje malo više.

— Onda mi oprostite radi smetnje.

— Kakve smetnje! Kad ste već došli na moja vrata, izvolite unutra.

— Izvinite, čekaju me.

— Zar ćete me zbilja uvrijediti, pa se ne ćete za koji čas i k meni svratiti?

— Kad to smatraste uvredom, evo me i k vama.

I gospodin je poveo o. Kamila u — plesnu dvoranu!...

U društvu odlične gospode bilo tu mnogo vrlih gospoda i gospodica, naravski sve odjevene ko na plesu...

Gosti se zbumili, a ni o. Kamilu nije bilo baš ugodno pri duši. Vidio je, da se gospodin htio neslano našaliti. Međutim on će iskoristiti ovu priliku, da rekne koju pobudnu riječ i u ovom izabranom društvu. Odmah se ispričao, kako je pošao u obitelj, koja malo više stanuje, da je posveti Presv. Srcu Isusovu.

— U čemu se sastoji ta posveta, upitati će netko od prisutnih.

— Posveta jedne obitelji Presv. Srcu Isusovu sastoji u tom, da ta obitelj svečano prizna, kako ona želi, da u njoj odsada Isus bude kralj i gospodar blagoslovljajući u ovoj obitelji i radosti i žalosti.

— Dobro, neka Isus blagoslovi radosti!

— Ne samo radosti, gospodine, već i žalosti, i boli, što ih život zna sa sobom donijeti.

U dvorani zavladala tišina. Karneval kao da se pretvorio u korizmeno vrijeme. Plesači i plesačice mislili ispočetka da se malko našale sa svećenikom, a sada ga eto pozorno slušaju. Pa i pristojalo se da ga pažljivo slušaju, kad im je u tom prednjačio sam domaćin.

— Ne znam, gospodine, da li je žalost ili bol ikada narušila veselje i vedrinu vašega srca, reče svećenik onom gospodinu, što je želio da Isus blagoslovljje samo radost. Želim da i preostali dio svoga života provedete u najljepšoj radosti. Ali jedno znadem: Sve naše radosti, svi naši snovi na ovom svijetu razlupat će se jednom o tvrdi i ledeni kamen smrti. Osim toga naše je srce tako stvoreno, da ga ni najveće obilje sreće zemaljske ne može posve zadovoljiti, jer naše srce teži za neizmjernom radošću, a te ne može imati na ovoj zemlji. Pa ako ima prave sreće na ovom svijetu, ona se nalazi u obiteljima, koje se posvetiše Presv. Srcu Isusovu.

— Želim da se i moja obitelj posveti, reče domaćin.

— Vrlo dobro, ali imate li sliku Presv. Srca?

— Nažalost davno smo je metnuli na jedno zabitno mjesto. Odmah će je donijeti.

— Dobro, dobro, ali...

— Zar ima još koji ali?

— Vi želite, gospodine, postaviti sliku Srca Isusova u ovoj dvorani. Međutim njoj ne može biti ovdje mesta, dok se na zidu nalaze one dvije golotinje.

— S tim je lako, velečasni oče! Ja će ih odmah odstraniti.

I gospodin primače stolicu zidu da skine jednu sliku. Da posao bude prije gotov, o. Kamilo prihvati drugu stolicu, da odstrani drugu nečednu sliku. Da ste pri ovom prizoru pogledali neke gospode i gospodice, vidjeli biste, kako su se neobično zarevenile, pa kao da je dvoranom najedanput udario leden vjetar, stale uzimati šalove i kapute.

Uto je domaćica već otišla po sliku pa ju suznim očima unijela u dvoranu, a sam domaćin postavio ju na počasno mjesto.

O. Kamilo opazi na sredini dvorane jedan stolić sa cvijećem, pode do njega i stavi ga ispod slike.

I započe posveta ove obitelji. Svećenik je obukao roketu i metnuo štolu. Svi su prisutni klekli osim jednoga gospodičića, koji je gledao okolo, ne bi li se susreo s čijim ocima, ali sve su bile skrušeno oborene. Ipak su drugi opazili da gospodičić stoji, pa ga rijećima i znakovima prisiliše da i on klekne. Čas je posvete bio dirljiv... A kad se obred svršio, svećenik se oprostio s ovim neočekivanim društvom i pode u obitelj, koja ga nestrpljivo čekala.

★

— A kamo ste zalutali, velečasni oče, upita kćerka, koja ga prva opazila s prozora.

— Bio sam na plesu!

— Bili ste na plesu! Što to znači?

I svećenik im ispripovjedi, što se dogodilo. Svi se snebivali od čuda.

— A znate li, oče kakva je ona obitelj? upita domaćica.

— Kakva bila da bila, Presv. Srce je zavladalo u njoj.

— Ali što koristi, ako Isus unide u kuću, kad nema pristupa u srce?

— Milosrde je Isusovo neizmjerno. Presv. Srce započelo je ovo djelo, pa će ga i kraju privesti. Molimo se, da se to što prije dogodi.

I ovdje se svečano obavio obred posvete. O. Kamilo potaknuo je s nekoliko riječi prisutne, da uvijek nastoje, kako bi svojim životom što više rasveselili svoga Bož. Gosta. Zatim se oprostio i pošao kući, da se zahvali Isusu na milostima, kojima je danas bio svjedokom.

★

Sutradan izjutra o. Kamilo klečao u crkvi i molio se Bogu iza sv. Mise, kad mu se približi žena onoga gospodina, što ga uveo u plesnu dvoranu.

— Velečasni, htjela bih vam nešto reći, tiho će gospoda.

— Izvolite, i svećenik je povede u sakristiju. Pa šta je nova?

— Moj je muž čitavu noć plakao.

— A zašto?

— Vaš je posjet bio za našu kuću neprocjenjiva milost Božja. Već je 40 godina, otkako smo se vjenčali, a moj muž kroz čitavo ovo vrijeme nije se ispovjedio. Cijele ove noći nije imao mira, već je plakao i kajao se. Poslao me je, da vam reknem, kako bi želio s vama govoriti.

— Recite mu, da ga čekam.

Gospodin je došao i skrušeno se ispovjedio. Slijedećih dana počeli dolaziti na sv. ispunjavajući i Pričest također plesači i plesačice, s kojima se o. Kamilo onom zgodom upoznao.

Zar ne kako su čudesni putevi Presv. Srca Isusova!...

F. M.

Sluga Božji Petar Barbarić

O. Antun Puntigam Isusovac — bio je prefect Sluge Božjega Petra Barbarića u travničkom sjemeništu i izdao prvi njegov životopis — u svojoj autobiografiji, koju je napisao godine 1924/25. i koja je sačuvana u rukopisu, posvetio je oveći odlomak Petru Barbariću opisujući njegov život, pa je taj između ostalog napisao i ovo: Ja ne mogu Petra Barbarića proglašiti svetim. Ali toliko mogu usvoj i skrenosti reći, jasne mogu predstaviti, kako mlađić može vjernije Bogu služiti i bolje na smrt se pripraviti, negoli je to Barbarić učinio. I zato se ne bih čudio, ako bi jednom bio proglašen svećem.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARICA.

92. Tovarnik (Slavonija): Sretan porod i druge milosti. M. M. — 93. Tremi kod Đurdica (Hrv.): U dugim bolima glave i besanice pomoć. M. L. — 94. Imotski (Dalm.): Milost. Obitelj J. — 95. Kupres (Bosna): Od trogođišnje bolesti izlijeчењe i pomoć u teškoj krizi. V. D. — 96. Mitrovica Srijemska: Muž se oslobođio pogibelji. M. D. — 97. Stamford (Amerika): Mnoge milosti. M. Z. — 98. Sv. Martin (Mura): Pomoć u bolestima želuca. J. A. — 99. Virovitica (Slav.): Muž slomio nogu i može raditi svoj posao. T. B. — 100. Bos. Brod: Od plućne bolesti ozdravila. I. Č. — 101. Brčko (Bosna): Primaljena milost. A. I. — 102. Gornja Vrbnja kod Slav. Broda: Na ispitu prošla. B. E. — 103. Imotski (Dalmac.): Pomoć kod ispita. S. S. — 104. Kleenovec kod Taborskog (Hrv.): Ozdravio. T. A. — 105. Kalamaru: Teške boli u kukovima poboljšale se. M. K. — 106. Kovin (Banat): Ozdravila od kamenca. Ozdravila od druge teške operacije. R. Z. — 107. Kraljevo (Bosna): Od teškog kašlja i znojenja ozdravila. R. Š. — 108. Mali Bukovac (Hrv.): U velikoj nevolji pomoć. K. K. — 109. Pavlovec kod Pregrada (Hrv.): Dobio mjesto. F. F. — 110. Podsused kod Zagreba: Meni i mužu povraćeno zdravlje. B. P. — 111. Ston (Dalm.): Sin položio ispit. K. M. — 112. Chicago (Amerika): Operacija dobro uspjela. Kći dobila mjesto. Ozdravila od ujeda psa. M. B. — 113. Sin oženio se uzornom katoličkinjom i dobio dobro mjesto. Kći stupila u samostan. Majka iz Dalmacije. — 114. Sušica: Dijete ozdravilo od teškog kašlja. P. R. — 115. Sv. Križ Zagreb (Hrv.): Prošla u školi bez popravka. D. V. — 116. Vinkovci: Dijete sretno prošlo u školi. M. N. — 117. Zagreb: Sretan i neočekivan uspjeh na ispitima. L. G. — 118. Zagreb: Sretan porod. M. J. — 119. Zagreb: Mnoge milosti. Obitelj T. — 120. Bednja (Hrv.): Sretno položen ispit. F. G. — 121. Blato (Dalm.): Mnoge milosti. D. K. — 122. Čazma (Hrv.): Izvanredna pomoć. M. K. — 123. Čerević (Slav.): Razne milosti. B. M. — 124. Chicago (Amerika): Sve, što sam momila, bilo je uslišano. K. D. — 125. Divičani: U vrlo teškom položaju pomoć. I. M. — 126. Domagojčić (Hrv.): Mnoge milosti. B. B. — 127. Zagreb: U velikoj poteškoći odmah uslišana. T. Ž. — 128. Filipovo (Bačka): Sretno svršala školsku godinu. N. N. — 129. Engle River (Amerika): U velikoj teškoći pomoć. N. i M. K. — 130. Ivankovo (Slav.): Sin prošao na ispit. A. G. — 131. Krašić (Hrv.): Od upale u oba srednja uha u glavnom ozdravila. R. Lj. — 132. Kreka-Tuzla (Bosna): Sin ozdravio od teške upale pluća. Obitelj Š. — 133. Marija Bistrica (Hrv.): Od čirova po nogama.

ozdravila. R. Z. — 134. Nova Bukovica (Slav.); Svršila maturu na učiteljskoj školi. Učiteljica. — 135. Novi Banovci (Slav.); Povraćeno zdravlje. S. S. — 136. Omišalj na Krku; Ozdravila od teškog reumatizma. K. I. — 137. Petranec (Hrv.); Sretno prošla na ispit. J. P. — 138. Pitomača (Hrv.); Bolest meni i djeci krenula na bolje. J. D. — 139. Slav. Požega; Ozdravljenje. J. S. — 140. Subotica; Spaseno blago. H. M. — 141. Sutivan na Braču; Razne milosti. D. V. — 142. Valpovo (Slav.); Sretno položen ispit. N. H. — 143. Varaždin; Sretno prošla operacija. 144. — 151. Zagreb; Usljana prošnja u zamršenoj stvari. A. P. — Milosti u zdravlju i radu. S. S. — Kćerka položila ispit. B. T. — Sretno položen ispit djeteta. Obitelj P. — Ozdravljenje. V. Š. — Sretno položeno matura. S. M. — Sretno položio maturu. N. G. — Pogibelj za otpust iz službe minula. M. M. — 152. Crikvenica (Hrv.); Razne milosti. N. N. — 153. Dugerville (Mich. Amer.); Nestalo guse na vratu. M. G. — 154. Dubrovnik; U velikoj neprilici pomoći. J. W. — 155. Feldsmindzent (Mađarska); Izgubljenu službu dobio. K. H. — 156. Glamoc (Bosna); Usljana molitve. A. Đ. — 157. Gorski kotar; Ozdravljenje i mnoge milosti. T. P. — 158. Gundinci (Slav.); Noge sasvim zdrave. M. U. — 159. Lepoglava (Hrv.); U teškoj bolesti uslišana. F. A. — 160. Malinska (Krk); Dobila pravednu parnicu i ozdravio vjerenicu. L. S. — 161. New Brington Pa (Amer.); Ozdravila na nogama. K. C. — 162. 163. Sarajevo; Usljana. M. K. — Veliku milost dobio. A. K. — 164. Split; Nekoliko puta pomoći. Dr. L. K. — 165. Steelton (Amer.); Majka ozdravila. P. G. — 166. Sumet (Dalm.); Ozdravila na očima. M. M. — 167. Velika Gorica (Hrv.); Pomoći u nauku. M. M. — 168. West Allis (Amer.); U opasnosti pomoći. I. V. 169. — 173. Zagreb; Uho ozdravilo. D. V. — Sretno položena mala matura. A. V. — Dobila vrlo dobre stanare. R. V. — Djeca prošla u školi dobro. R. V. — Razne milosti. O. T. — 174. Busovača (Bosna); Pomoći kod ispita. M. S. — 175. Čerević (Slav.); Usljana molba. M. L. — 176. Detroit (Mich. Amer.); Oslobodila se nevolje. M. S. — 177. Duguesne Pa (Amer.); Ozdravila od teške bolesti. M. M. — 178. Grohote (Dalm.); Operacija uspjela. M. C. — 179. Kalinovac (Hrv.); Razne milosti. Obitelj Š. — 180. Omišalj (Krk); Sini teško obolio i ozdravio. J. K. — 181. Orahovica (Slav.); Zdravlje muža. R. G. — 182. Osijek; Ozdravio od teške bolesti otac. H. V. — 183. Sikirevcic (Slav.); Ozdravila od teške bolesti. M. L. — 184. Subotica; Pomoći u školi. S. T. — 185. Sušak; Dobiveno zdravlje. S.

Tkogod još nema, neka naruči kod:

»UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I/147.«

prekrasni životopis:

PETAR BARBARIĆ,

Puntigam - Vanino. Velika knjiga u 8°, str.
310., stoji meko vezana 20 D., tvrdо vezana
30 Dinara. —

Na čelu je knjige krasna slika Sluge Božjeg Petra Barbarića, te dilijem cijele knjige mnoštvo slika, koje objasnuju štivo i opise. Knjiga je razdijeljena na 44 poglavlja. U zadnjem poglavljiju nanzirano je 50 raznih milosti, koje je Bog udijelio ljudima po zagovoru Petrovu. — Knjiga je tako zanimljiva, da je ne možeš ostaviti, dok je svu ne pročitaš. Ovakova pojava diže dušu k Bogu, pa zato svakomu preporučujemo neka nabavi ovu knjigu.

PITANJA I ODGOVORI

U svojoj mladosti grijesila sam nažalost proti svete čistoće. Bili su to smrtni grijesi. Ja sam se isповijedala, ali sam na ispovijedi rekla manji broj. Nisam mislila, da se ne smije reći manji broj. Jesam li dužna da nakon tolikih godina ponovim onu ispovijed? Je su li mi mogli pred Bogom biti oprošteni oni grijesi?

Budući da ste se ispovijedali onako, kako ste mislili da se morate ispovijediti, Bog vam je oprostio grijeha. Ipak jer sada vidite, da biste onda trebali drugčije grijeha ispovijediti, učinite to sada što prije, da onda budete posve mirni. Neka vas to ne smeta, što ćete ponovo ispovijediti grijeha, koje ste počinili prije mnogo godina. Tom ispovijedu dat ćete još veću zadovoljštinu za svoje grijeha te ćete time izazvati veće obilje milosrda Božjega na svoju dušu. Obavite dakle što prije veliku ispovijed o cijelom životu.

Mi katolički kažemo, da Isus nije imao braće ni sestara. A ipak piše u sv. evanđelju o Isusu: »Gle, mati tvoja i braća tvoja stoe na polju i žele da s tobom govore.« Mt. 12, 47. I još se veli o Isusu: »Ne zove li se mati njegova Marija i braća njegova Jakov, Josip, Simun i Juda? I sestre njegove nisu li sve kod nas?« Mt. 13, 55, 56.

Braća Isusova nisu telesna djeca sv. Josipa i Blažene Gospe, nego su to bliži rodatci Isusovi. Bila su to djeca Alfeja i Marije, sestre Blažene Gospe. I u Starom Zavjetu zovu se često bliži rodatci braćom. 1. Mojs. 13, 8; 14, 14; 29, 12, 13. I kod nas u gdjejkoljim krajevima nazivaju se bliži rodatci braćom.

Nego vi ste ovaj prigovor proti katoličkoj naući čuli po svoj prilici od adventista. Bježite od tih ljudi i od tih baba, jer to je neupućen svijet, koji misli da je pozobao svu znanost Sv. Pisma, a uistinu su velike neznanice.

Mi se katolički klanjamо slikama i raspelima, a Bog je rekao da se ne smijemo klanjati tvorevinama čovječjih ruku.

I to ste čuli od adventista. Ne slušajte onih, koji ne poznaju svetog Pisma. Mi ne štujemo slike i raspela, u koliko su to tvorevine ljudske, već u koliko nam slike i raspela predočuju naše svetinje. Kao što nam je draga slika naših milih, tako su nam drage i slike Isusa, Majke Božje i svetaca. — U Starom Zavjetu bio je Bog zabranio pravljenje kipova i slika svetih, da narod židovski, koji je bio okružen poganim, ne bi ove slike i kipove počeo štovati na poganski način. Prava djeca Crkve Isusove dosta su u tom pogledu izobražena pa se ne treba bojati tako izopačenog štovanja slika i kipova.

U sv. evanđelju govori se o svetom Ivanu kao o ljubimcu Isusovom. Je li to sv. Ivan Krstitelj?

Nije to sv. Ivan Krstitelj, već sv. Ivan evanđelista, nekadanji učenik Ivana Krstitelja a poslije apostola Isusov. Isus ga je posebno volio stoga, vele tumaći, što je bio nevin. — »Blago onima, koji su čista srca, jer će Boga vidjeti!«

Grijesila sam kao mlađa žena proti poroda. Sada sam se pokajala i ispovjedila. Hoće li mi biti oprošteno?

U svetoj ispovijedi oprštaju se svi grijesi, za koje se iskreno kajemo. Cijeli sam život proveo u neslozi sa svojim mužem, jer je bio pijanac. Kad je bio bolestan, prezirala sam ga i u svemu prigovarala mu. Željela sam i da umre. Nakon njegove smrti počela sam se radi toga kako kajati. Što da činim?

Ispovjedite se. Niste dobro radili, što ste tako postupali sa svojim mužem, iako je bio nevaljanac. Molite se za nj. Ako možete, dajte za nj služiti i svetu Misu.

Isus veli: »Bdijte i molite se, da ne padnete u napast,« a sv. Jakov apostol opet veli: »Velikom radošću smatrajte, braćo, kad padnete u razne napasti.« Kako se to ima razumjeti? Na prvi pogled čini se kao da su ove izreke svetog Pisma protivne jedaa drugoj.

Nisu protivne. Isus želi reći u navedenoj opomeni: »Budite oprezni i molite se da vas napast ne svlada. Bez molitve ste slabi, a s molitvom sve mogući. Onda ne izvrgavajte se napasti bez potrebe. Bježite bližnju grješnu

prigodu. — Sv. Jakov opet izrajuje riječju napasti razne teškoće, neprilike, koje čovjeka u životu snalaže. Bez ovih teškoća nitko ne može biti. Blago onome, koji ove teškoće podnese onako, kako ih je Isus snosio. Osobito u teškoćama pokazuje duša, koliko ljubi Isusa. Onaj, koji mnogo pati na ovom svijetu i te patnje snaša prema uzoru, što nam ga ostavio Isus, taj će u nebu biti bliže Isusu. »Vaša će se žalost obratiti u radost!«

VIJESTI

EUHARISTIJSKI DEKANATSKI KONGRES U SAMOBORU.

Kongres, kojega je naš Glasnik najavio prošle godine u br. 6., održan je bio vrlo svečano i dostoјanstveno na 11. i 12. lipnja. Na 10. lipnja po p. dočekali su s velikim odruševljenjem i osobitim poštovanjem preuzv. g. nadbiskupa dra Alojzija Stepinca župljani u velikom broju, brojna društva vjerska i kulturna, zastupnici vlasti i naroda, škole s euhar. odborom na čelu. Doček je bio to radosniji, što je nadbiskup malo prije svoga imenovanja za nadbiskupa koadjutatora bio upravitelj samoborske župe. Na dolasku pozdravili su nadbiskupa gg. sreski načelnik dr. S. Fundak, načelnik trgovista V. Regović, narodni zastupnik Lj. Tomasić, u ime školske mlađeži učenica Tomečak pri-godnom pjesmom od g. B. Tonija, u ime Euhar. odbora g. S. Jurinić, sveuč. profesor u m. te domaći župnik preč. g. J. Kocijančić. Nadbiskup je ispraćen u ophodu uz zvonjavu, pučnjavu, glazbu i pjesmu u divno urešenu župnu crkvu, a navečer priredilo je građanstvo nadbiskupu u znak dubokog poštovanja svećanu bakljadu. U ime građanstva dostojno ga je pozdravio g. Marko Ba-hovec, direktor, na čemu se nadbiskup ganut zahvalio sa balkona gradske vijećnice.

Na 11. lipnja grnuo je narod sa svih strana u župnu crkvu, gdje je nadbiskup dijelio sv. potvrdu, a po podne u župnu i franjevačku crkvu na stalaške propovijedi i isповijed. U 6 s. po p. nadbiskup je svečano otvorio euhar. kongres i održao propovijed o beskršnjoj ljubavi Isusa u Euharistiji, te ujedno blagoslovio 7 novih društvenih barjaka. Navečer krenula je od velikog i ukuso iskićenog oltara na glavnom trgu ogromna procesija sa gorućim svjećama i prošla ulicama Samobora, da predvodena po preuzv. g. krčkom biskupu dru J. Srebrniću u pjesmi i molitvi iskaže svoju duboku pobožnost, odanost i pouzdanje prema Bl. Dj. Mariji, Majci euhar. Spasitelja. Ova noćna svečanost učinila je na sve duboki i nezaboravni utisak, koji se pretvorio u neopisivi zanos, kad je na trgu tolikom mnoštvo progovorio o Majci Božjoj presvjetli g. S. Pavunić, apostol. protonotar i župnik u Koprivnici. Vjernici su neprestano posjećivali sjajno rasvijetljene crkve, da se klanjaju i isповjede — do ponoći, kad su u obje crkve služene svećane Mise-ponočke uz propovijed.

U nedjelju 12. VI. vrio je Samobor od rana jutra od mnoštva vjernika, koji su napunili crkve, da slušaju sv. Mise i da se pričešte, dok se u 10 sati sjatila masa svijeta na glavnom trgu, gdje je svečano zborovanje otvorio g. S. Jurinić, sveuč. profesor. Govornici su veličali Spasitelja u presv. Euharistiji. Tako je g. M. Majer, narodni zastupnik, prikazao značenje katolicizma u povijesti hrvatskog naroda, gdica M. Stanković govorila o Euharistiji i obitelji, g. dr. S. Orešković, odvjetnik, o Euharistiji i pravednosti u društvenom i privrednom životu. U ime seljaštva govorio je g. J. Glikselj o uskoj vezi između Euharistije i seljaštva, g. P. Grgec, profesor, pjesničkim zanosom o Hrvatskoj vjernosti Euharistiji i Papinstvu, gda E. Buzina o Euharistiji i karitativnom radu, a završio je pravnik g. F. Družak govorom o zadaći omladine u radu za budućnost hrvatskog naroda. Na to je preuzv. g. nadbiskup služio pontifikalnu sv. Misu, propovijedao preuzv. g. krčki biskup dr. J. Srebrnić o uskom odnosu između Euharistije i Papinstva, a zbor domaćeg H. P. D. Jeka pod ravnateljem g. B. Antonića izvrsno pjevao sv. Misu.

EUHARISTIČNI KONGRES U SAMOBORU:

- Broj 1: Nar. zastupnik Tomašić pozdravlja nadbiskupa.
 2: Nadbiskup polazi u crkvu.
 3: Povorka.
 4: Svečanost na trgu.
 5: Povorka.

Po podne nakon održanih posebnih zborovanja za pojedine organizacije KA postignut je bio vrhunac svečanosti i vjerskog zanosa. Veličanstvena teoforička procesija, koju je vodio nadbiskup uz brojnu asistenciju, prolazila glavnim ulicama Samobora u uzornom redu, na koji su pazili marni redatelji pod vodstvom g. Z. Miholjevića, učitelja, te se vratila na glavni trg, gdje se sabralo mnoštvo od kojih 20.000 ljudi. Svečanost je završena poučnim i zanosnim govorom nadbiskupa i blagoslovom euhar. Spasitelja. Nadbiskup je u svom govoru prikazao, kako je Euharistija najjača obrana naroda od svih neprijatelja i u tonu vrucе molitve završio: »Krist neka brani hrvatski narod od svakog zla!«

Neka je ovde izražena topla zahvala svima, koji su išta doprinijeli uspjehu kongresa, napose pak revnom euhar. odboru i njegovom odličnom predsjedniku g. S. Jureniću! Poklon i slava Euharistijskom Spasitelju, a nama Njegova milost!

KOTOR: U dubokoj starosti preminula je u Kotoru revna štovateljica Presv. Srca Andelika ud. Pušić. U pokojnici gubi svoju tetku preuzev. g. biskup Msgr. M. Pušić. P. u m.!

LUMBARDA: † Romana Milina. Naša neprežaljena članica prešla se u lijepu vječnost u cvjetu mladosti. Svakog mjeseca isповједala se i pričeštivala. Za vrijeme bolesti najteže joj bilo, što nije mogla svetoj Misiji. Kako bi se rado pridružila drugaricama, koje je iz kuće gledala, kako hite u crkvu! Bila je uzor-djevojka. Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

LJUBEŠIĆICA: Ove smo godine obavili zatvorene duhovne vježbe u Var. Toplicama. Nije mi nakano da opisujem, što sam doživio na duhovnim vježbama. Kažem samo usput. Kada smo se razlazili našim kućama, nije bilo ni jednog od nas 70 muževa, da mu ne bi suze padale od ganuća. Nismo znali, kome da se više zahvalimo. Da li našem dragom vodi duhovnih vježbi, da li prečasnom g. župniku i velečasnom g. kapelanu, koji se za to žrtvovao toliko, da smo rekli: »Sam Bog mu daje snage da može izdržati.«

Voda duhovne vježbe tako nam je preporučio da šaljemo i naše mlađe na duhovne vježbe. Činilo se to nemoguće. Ali ja sam odlučio pomoći Božanskog Srca Isusova poduzeti sve moguće. Obecao sam da će se javno zahvaliti Presvetom Srcu, ako mi to pode za rukom. Podem od sela do sela po cijeloj svojoj župi i svagdje uspjeh preko očekivanja. Evo pomoglo je Božansko Srce Isusovo po zagovoru svoje miljenice sv. Male Terezije, kojoj se usrđno molila jedna obitelj i više bogoljubnih duša. Stoga sav sretan kličen: »Hvala i slava premilom Srcu Isusovu, koje se udostojalo iskazati ovu veliku milost te privuklo ovoliču mladež. O daj dragi Isuse, krijepi njihove odluke učinjene na duhovnim vježbama, da će oni biti Tvoji dušom i tijelom. Jer Tebe, Isuse, ljubiti čast je nad sve časti, Tebi služiti slast je i milina, sve je drugo varka i taština.«

SELCA na otoku Hvaru: Zauzimanjem našeg župnika vlč. Don Henrika Zuvitice osnovano je lanske godine u našem selu Djevojačko Društvo Presv. Srca Isusova. Društvo sada broji 20 članica, koje savjesno i revno vrše dužnosti.

BEOGRAD: Duhovne konferencije za gospode kod crkve sv. Petra. — Iako daleko stanujem, ipak sam isla na ove konferencije. Svi su se vrlo svidjeli. Davao ih vlč. o. Josip Predragović iz Zagreba. Govorio nam je o raju, o grijehu, o molitvi, o ljubavi spram bližnjega, o strpljivosti, o ustrajnosti. Konferencije su bile jedna ljepša od druge. Neka propovjednika još dugo uzdrži dobrí Bog da predobije što više duša za lijepi raj.

Josip Storg.

M. N.

POKOJNI PRETPLATNICI

Cleveland: Mr. Magovac Milan. Zagreb: Ilić Janja. Whiting: Gja Horvatić. Prwslatinci: Naraj Terezija. Novi Vinodol: Sokolić Anka. Rasinja: Kolonić Stjepan. Markuševac: Puntarić Juro. Illok: Majetić Magdalena. Barić Draga: Marić Milka.

Pokoj vječni, daruj im Gospodine, i svjetlost vječna, svijetlila njima! Amen.

ZAHVALNICE

Amerika: Bio sam u teškim životnim neprilikama, bez rada u tudem svijetu. Bez Božje pomoći ne bih mogao svladati nemira i poteškoća. Utekao sam se Presvetom Srcu Isusovom i Marijinom te svome imenjaku sv. Ante, pa sam dobio sve, što sam molio.

R. A.

Slavonija: U noći ukradeni su mi konji iz štale. Četredeset i dva dana ništa o njima nisam znao. Nismo prestajali s molitvom. I gledali, neočekivano dobijemo konje. — Srce Isusovo, spasenje onima, koji se u te uſaju, smiluj nam se!

D. M.

Dalmacija: Lanjske godine teško sam oboljela. Liječnici su izjavili, da je svako liječenje uzaludno, jer sam dobila jaku upalu bijelog bubrega. U svojoj nevolji obratila sam se na Presveto Srce Isusovo. Hvala mu, sada sam potpuno zdrava.

A. C.

Dalmacija: Oči su mi oboljele. Spremala sam se u bolnicu. Ipak sam se prije odlaska obratila na Liječnika, koji je slijepima vraćao vid, mrtve uskrisivao. Ozdravila sam. Za ove i sve ostale milosti od srca se zahvaljujem.

K. K.

Amerika: Mnogoput sam se u potrebanu obraćala Presvetom Srcu, i uvijek sam bila uslišana. — Prošle jeseni bio mi muž u velikoj opasnosti da izgubi službu. Udaralo se na nj sa svih strana. I sada sam se obratila Presvetom Srcu. Neprljatelji ne uspiješe.

M. P.

Amerika RT Sretno uspjela operacija muža. Bački Monoštior SB Povraćeno zdravlje. Bapska MG Operacija sretno prošla. Bristra AB Sretan porod. Brod n/S LjK Primljene milosti. Cernik MJ Primljene milosti. Chicago SLj Sretan porod. Crnković LF Pomoć u gospodarstvu. — LK Povraćeno zdravlje. Crikvenica KG Primljene milosti. Čepelovac MC Presveto Srce i Blažena Gospa pomogli nas u teškim neprilikama. Đurđevac MJ Ozdravljenje noge i oka, nadena ukradena stvar. Fojnička MT Pomoć u teškoj bolesti i nevolji. Goričani KC Dokazana nedužnost oklevetane. Grbavac MDj Mnoge milosti u gospodarstvu. Haganj AB Pomoć u bolesti. — MŠ Ozdravilo dijete. Hutin MK Ozdravilo od teške bolesti. Kupres LjT Pomoć u teškoj nesreći. Marija Bistrica HA Sretan porod. Metković RJ Zagovorom sluga Božjih Nikole Bijankovića i Petra Barbarića postigao milost unatoč mnogim i velikim zapreka. Rečica JM Pomoć u parnici i gospodarstvu. Sarajevo MB RA Dobivene milosti. Slivno MP Ozdravljenje djece. Split VM Šin Božo sretno diplomirao. Sv. Martina TF Primljene milosti. Škaljari KD Pomoć u bolesti, pomoć bratu u bolesti. Trsat AV Hvala Trsatskoj Gospi na udjeljenoj milosti! Verušić TS Sretan porod. Visoko HF Primljene milosti. Zadar JB Ozdravljenje. Zagreb SS Oči ozdravile, teška operacija sretno prošla. — LC Primljene milosti. — AS Pomoć u bolesti. — MD Primljene milosti. — CM Dobar uspjeh na ispitu. — DH Ozdravila sestra i njezina kćerka. — IF Milosti za obitelj. — SG Mnoge milosti. Zenica PS Izjavljena iz teške nevolje.

KNJIGE

PAPA PIJO XII. Knjižica stoji 1 d. Naručuje se kod Društva sv. Jerosima, Zagreb, Trg kralja Tomislava 20. Preporučujemo.

LJUBIMO ISUSA. Napisao F. Neupen D. I., preveo M. Kulunčić D. I. — Ova nam knjižica govori, kako da sve više i više uzljubimo Gospodina Našega Isusa Krista, koji je samo zato došao na svijet, da ga ljudi uzljube. Osobito je poučan treći dio, koji sadržava osam plodova ljubavi prema našem Gospodinu, što ujedno sačinjavaju neprevarljive znakove, po kojima možemo upoznati ljubimo li zaista našega Gospodina. Cijena je knjizi: 2 din. (sa poštarnom 3.—). Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

Dr. M. Mešler: TRI TEMELJA DUH. ŽIVOTA. — Konačno smo dobili u hrv. prijevodu jeftin ali dragocjen priručnik za nauku o duh. životu. Knjigu je napisao poznati njem. isusovac o. Mešler, čiju knjigu: Značaj Kristov već poznamo u hrv. prijevodu. Svatko tko želi, da se na laki način uputi u duh. život, a to bi trebao svaki vjernik, neka posegne za ovom knjigom, jer je u njoj dao pisac sve ono što je najpotrebnije za duh. život: moliti, svladavaj se i ljubi Gospodina Isusa. Djelo je pisano pregleđeno, praktično i lako. Hrvatsko je izdano priređeno u obliku, da se može nositi sobom kao molitvenik a urešeno je prikladnim slikama. Knjiga će dobro doći svim duhovnim osobama, nabožnim društvima Trećega Reda, Srca Isusova, Mar. Kongregacijama i svim članovima Kat. Akcije od najmladih do najstarijih. Dobije se u svim boljim knjižarama i kod Naklade Fides, Senj, Bogoslovija, Hrv. Primorje. Omladina ima kod skupnih narudžaba popust. Knjiga obuhvaća 220 str., cijena u kartonu 14 din. a 18 din. u tvrdom platnen. uvezu.

MOLITVENIK »SRCE ISUSOVO, SPASENJE NAŠE« spada među najbolje uredene hrvatske molitvenike. Pored pouke o pobožnosti Srcu Isusovu sadrži sve potrebne molitve sa raznim devetnicama i sa 162 crkvene prigodne pjesme. — Stoji: obični uvez din. 15; platno-zlatorez din. 30; koža-zlatorez din. 60; kaučuk-zlatorez din. 60. Tko naruči više primjeraka, ne plaća poštarine, a na svakih 10 primjeraka dobije se jedan na dar. Narudžbe slati na: Upravu Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

D A R O V I

Za obnovu glavnog oltara i Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Barković Manda 20 d; Borčić Lukrecija 100 d; Buček Anka 100 d; Bećka Julka 10 d; Bolf Michael 1 dol; Budanac Eva 20 d; Burić Katica 20 d; Cerineo Franika 10 d; Curić Martin 50 d; Cvitković Lovro 20 d; Cvjetko Ana 5 d; Čop Josipa 35 c; Dolencić Irma 20 d; Dolencić Mirko 20 d; Delić Lojza 1 dol; Gjud Ivan 1 dol; Eisenreich Stj. 100 d; Gregurec Mara 20 d; Grgić Kata 10 d; Habdija Josip 20 d; I. i M. H. iz P. 700 d; Jurešić Dora 1 dol; Kovač Mara 20 d; Kriesbacher Anica 10 d; Kuhař Mary 1 dol; Lipovac Cvijetko 50 d; Lukačević Marija 5 d; Malnar Francisca 25 c; Malnar Karolina 75 c; Markotić Josip 150 d; Matasich Štefanija 50 c; Kos Marija 30 d; Mikac Iv. 50 d; NN 100 d; NN Nova Kapela 10 d; Pajer Marija 10 d; Paripović Berta 10 d; Pavlović Sofija 100 d; Pećik Marija 7 d; Prpić Terezija 10 d; Sabljic Ivan-Svetoslav 10 d; St. Mary SS Convent, Rankin, Pa. 50 c; Sewald Madgalena 25 d; Starčević Emilija 30 d; Strapajević Angjela 15 d; Sveško Ana 50 c; Štefanović Marija 20 d; Šestan Stjepan 20 d; Štimac Lojza 35 c; Tironis Štefica 50 d; Ugrin Vincenco 100 d; Vukmanov Franjo 10 d; Vuković Eva 6 d; Zimmerman Anton 10 d; Žitković Steve 27 d.

Za sv. Mise: Babić Matejka 1 dol; Bartaković Magda 3 dol; Birtmek F. Rokus 50 c; Brkić Paula 50 d; Cvitković Lovro 25 d; Čosić Marija 10 d; Dejanović Ana 20 d; Eterović Nikola 50 c; Fadić Marija 600 d; Farkas Rosie 50 c; Ferketić Julijana 87 d; Gerich Margaretra 1 dol; Golubić Den 1 dol; Gorše Mars 1 dol; Jurković Josip 30 d; Keretić Matilda 10 d; Kešer pl. Augusta 30 d; Klaser Slavica 15 d; Kombo John 1 dol; Ladešić Kate 50 c; Lenhart Eva 1 dol; Ljubić Dinko 45 d; Majnarić Josip 15 d; Marusich Mate 1 dol; Matošević N. 20 d; Matovinović Marija 15 d; Mikulinac Juro 50 c; Mlinarich Ljubica 50 c; Mohar Adela 20 d; Mrse Mara 20 d; NN Sunja 45 d; NN Travnik 150 d; Nekić Paula 20 d; Noršić Mike 3,50 dol; Palija Kata 3 dol; Paulin Eva 1 dol; Pavelka Janja 100 d; Pazey Clementina 1 dol; Polić obitelj 1 dol; Putrich John 1 dol; Radić Antun 1 dol; Radmanović Ilija 2 dol; Radošević Štefanija 30 d; Rubešić Marija 1 dol; Sepich Paulina 1 dol; Skelac Katarina 20 d; Šantić Ivan 30 d; Štimac Lojza 1 dol; Ugrin Vincenco 700 d; Židek Eva 40 d.

U čast Srcu Isusovu: Acić Štefa 20 d; Bočkar Jagoda 10 d; Brkulj ud. Jagoda 48 d; Buda Franjo 50 d; Čar Roza 10 d; Cetinja Reza 10 d; Crnošija Marija 10 d; Č. M. Zagreb 20 d; Dugandić M. Ivan 50 d; Franc Lucija 20 d; Gagulić Jelena 10 d; Grubišić Jerko 30 d; M. A. Marija Bistr. 5 d; H. F. Visoko 100 d; Jadrešić Srećko 30 d; Jakovac Marija 10 d; Jurić Marko 5 d; Jurković Barica 50 c; Kanjugović Mila 10 d; Klarin Ivanica 20 d; Kovačević Marinka 10 d; Kovačić Marija 10 d; Močaj A. 50 d; Lesić Anka 20 d; Lesić Liza 20 d; Lucijanović Janko 10 d; Marinović Kata 30 d; N. N. Ivanović 6 d; N. N. Kostrena sv. Lucija 20 d; Nadaković 50 c; Pavlović Kata 20 d; Pust Barica 60 d; Ručević Agica 10 d; S. M. Trogir 20 d; Senković Jula 20 d; Suhoč Fila 20 d; Šepac Francisca 5 d; Tinković Terezija 10 d; Vlastelich Franjka 2 dol; Vranješević Josipa 10 d; Vučelić Tomislava 20 d; Žliman Ruža 5 d.

U čast Srcu Isusovu, Srcu Marijinu, Majci Božjoj Lurdskoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. L., sv. Judi Tadeju, blž. Nikoli Taveliću i P. Barbariću: D. L. Vukovar 100 d; Gerich Margareta 80 c; Gregurić Marija 10 d; Jurković Nikola 10 d; Kesity Agnez 1 pengő; Legat Anka 20 d; Maršić Duro 50 d; N. N. Vrbica 10d; Petković Luka 20 d; Popović M. 30 d; Rauch Josip 5 d; Žic Kata 10 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Andrašević Štefica 10 d; Baćnar Vinko 10 d; Barićić Marija 5 d; Borković Barbara 20 d; Brkićić ud. Marija 5 d; Burić obitelj 20 d; Burkus Fr. Mirko 5 d; Crnković Anka 5 d; Cugšver Stjepan 20 d; Čanjo Mijo 5 d; Cerne Ana 50 d; Čić ud. Simeona 5 d; Dabinović A. Karla 20 d; Delač Ana 10 d; Doljene Ana 5 d; Domačinović Marija 10 d; Dür Zorislav Mr. Ph. 305 d; Faler Barica 5 d; Franc Ružica 5 d; Franulić Lukrecija 10 d; Gašljević Anka 5 d; Gaži Rozalija 5 d; Gorše Mara 1 dol; Gutzmirl Dragutin 10 d; Horvat Juliska 20 d; Hrubby obitelj 15 d; Ilčić Alojz 10 d; Ilijić Cvjetna 30 d; Ivanić Barica 5 d; Ivanušić Vid 5 d; Vladika Janeš 15 d; Janović Terezija 5 d; Jarić Ivan 10 d; Jerković Martin 10 d; Jurjaco Mary 1 dol; Jušić Marta 10 d; Kanežić Zorka 5 d; Klaser Slavica 2 d; Kleončić Gizela 5 d; Kovačević Katica 20 d; Kovačić Terezija 10 d; Kriesbacher Anica 10 d; Kuntarić Eva 10 d; Kure Marinka 5 d; Ljevaković Marko 5 d; Marić Ilija 5 d; Matenović Marija 10 d; Mesarić Marija 5 d; Mikinac Janja 5 d; N. N. Pretetinec 10 d; Nogalica M. Mišo 5 d; Peč Franjo 25 d; Pekarek Viktorija 5 d; Pelicarić Linka 10 d; Pozderac Marija 5 d; Pris Terezija 5 d; Radošević Stana 5 d; Rakitić Albina 10 d; Ranilović Franjo 10 d; Semenić Jelka 15 d; Skendrović Ivka 5 d; Smircić Marija 5 d; Srketić Joe i Anka 1 dol; Stanisić Ana 10 d; Starčević Tomo 100 d; Sušić Stjepan 5 d; Sucur Jure 5 d; Škarica Dr. Mladen 5 d; T. T. Šali 10 d; Takšić Oliva 5 d; Tekmetarovi Antun 20 d; Topalović Rafael 20 d; Vidoni Stefan 5 d; Vladisavljević Eva 5 d; Vučevac Vilma Vuletić Stjepan 5 d; Zamberlin Marija 15 d; Zembrov Boleslav 11 d; Zumer Amalija 5 d; Zauhar Josipa 20 d; Željković Marija 5 d; 2ugčić Ljuba 4,50 d.

Za kruh sv. Antuna: Gerich Margareta 20 c; Markotić Josip 150 d; Mrse Mare 10 d; Novosel Marija 5 d; Pustički Ruža 5 d; Rakitić Ana 10 d; Svetić Margaret 25 c.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Beke Katarina 100 d; Benussi Lina 50 d; Brusić Marija 10 d; Čelik Vjera 100 d; Habuš obitelj 20 d; I. J. Split 50 d; Katusić Barbara 10 d; N. N. Zagreb 10 d; Rodman Zora 10 d; Smiljanić Milka 10 d; Seremet Zvonimir 20 d; Vinović ud. Anka 10 d; Vuletić Zorka 20 d.

Za ulje Vječnog Svjetla pred Presvetim, za ukras Svetišta S. L. i Božjeg Groba: Cop Stanko 10 d; Filipan ud. Marija 10 d; Kuharić Mary 1 dol; Nikšić Joseph 50 c; Reljac Franjića 10 d; Sewald Magdalena 5 d; Župan Ana 1 dol.

Za Malo sjemenište u Travniku: Noršić Mike 50 c; Živković Franjo 24 d.

Za gradnju Svetišta Srca Isusova u Osijeku: Jerković Martin 10 d.

Za pokrštenje poganske djevojčice na ime: Serafina: Nikolić Matija 100 d.

Kalendar Apostolstva molitve

L I P A N J 1939.

OPĆA NAKANA: Nasljedovanje kreposti Presv. Srca.

MISIJSKA NAKANA: Obraćenici u Africi.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše urede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 Č Fortunat. Odanost svetom Ocu Papi.	16 P Srce Isusovo. Širenje pobožnosti Srca Isusova.
2 P † Erazmo. Školska mladež. Kvatre.	17 S Srce Marijino. Ljubav Majci Božjoj.
3 S † Klotilda. Crkva u Njemačkoj. Kvatre.	18 N 3. po Duh. Efrem. Vjera u Rusiji
4 N Presveto Trojstvo. Naši biskupi	19 P Julijana. Kćeri Božje ljubavi.
5 P Bonifacije. Redovnička zvanja.	20 U Silverije. Ocevi.
6 U Norbert. Revnost u službi Božjoj	21 S Alojzije. Mjesecni zaštitnik Mladež.
7 S Robert. Kršćanska čednost.	22 Č Pavlin. Preplatači Glasnika.
8 Č Tijelovo. Stovanje Presvetog Sakramenta.	23 P Agricipa. Djekočka društva.
9 P Primo i Feliks. Prava ljubav u svijetu.	24 S Rođenje Ivana Krstitelja. Psovatići.
10 S Margareta. Majke.	25 N 4. po Duh. Vilim. Napastovani.
11 N 2. po Duh. Barnaba. Katolička Akcija.	26 P Ivan i Pavao. Misije u Japanu.
12 P Ivan. Svećenička zvanja.	27 U Ladislav. Umirući.
13 U Antun. Propovjednici.	28 S Irenej. Vjera kod nas.
14 S Bazilije. Otpadnici.	29 Č Petar i Pavao. Obraćenje komunisti.
15 Č Vid. Blagoslov u gospodarstvu.	30 P Spomen sv. Pavla. Obraćenje Azije.

OPĆA NAKANA U SRPNJU: Vrijednost sakramenta pokore.

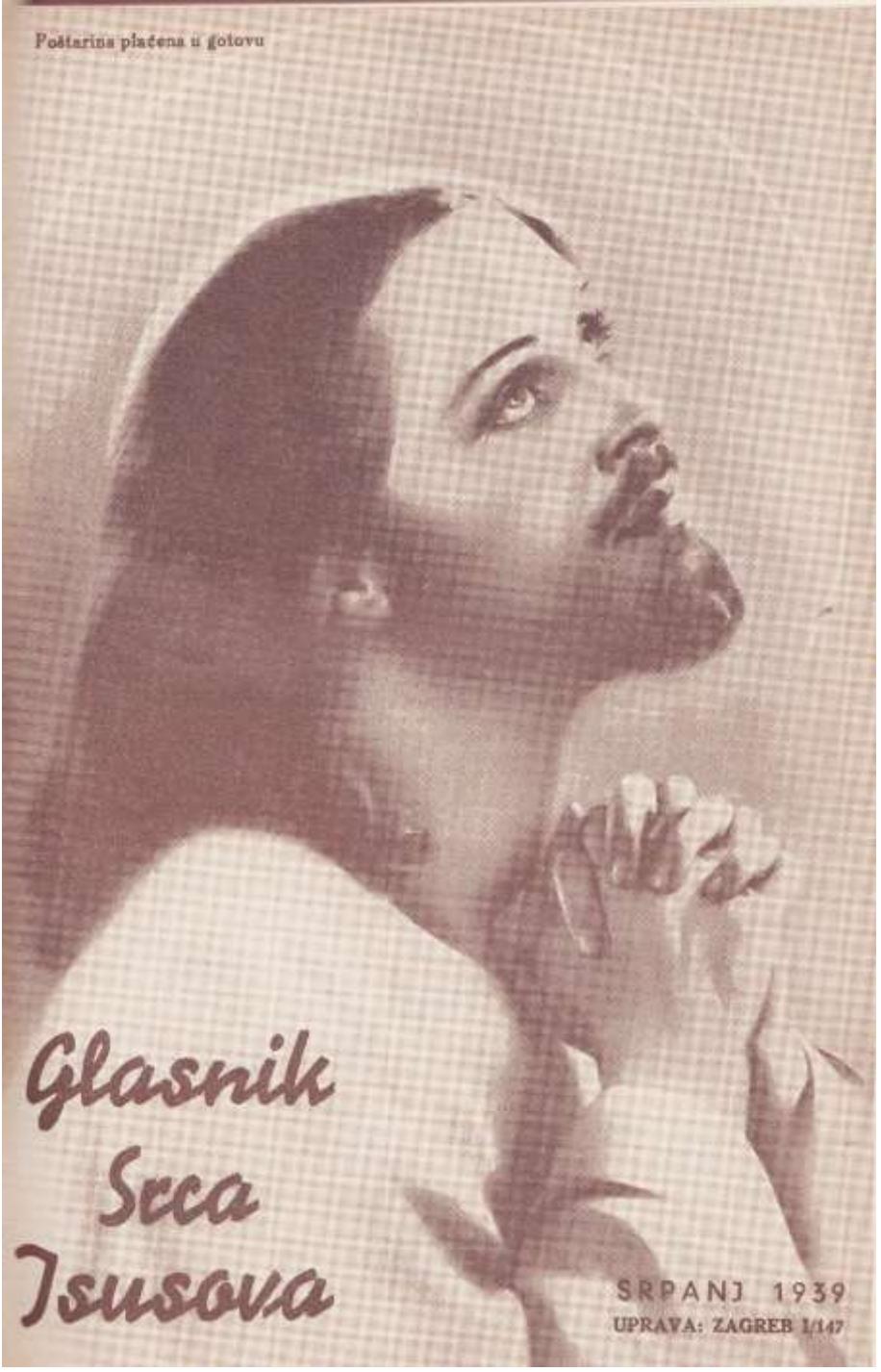
MISIJSKA NAKANA U SRPNJU: Obraćenje muslimana.

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Pricesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA CLANOVE BRATOVŠTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka i nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Mašić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu - A. Allirević D. I. — Uprava: Zagreb 1./147, Palmotičeva 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - ½ dol. - 8 lira - 2.50 pengö. — Tisk: Tiskara Glasnika Srca Isusova - A. Allirević D. I.

Poštarska platena u gotovu

*Glasnik
Seća
Išusova*

SRPANJ 1939
UPRAVA: ZAGREB I/147

GODINA 48

SRPANJ 1939

BROJ 7

Što vrijedi Sakramenat svete Potvrde ili Krizme

Mjesečna nakana za srpanj blagoslovljena od sv. Oca.

Tko će pojmiti i izreći bogatstvo katoličke Crkve! Morao bi shvatiti bogatstvo, što nam ga je stekao životom, mukom i smrću svojom Bog Isus Krist. Jer sve neizmjerne zasluge svoje ostavio je svojoj Crkvi, da ih dijeli svima narodima do konca vijeka.

Sedam sv. sakramenata su sedam nepresahnjivih vrela bogatstva za siromašni i oskudni rod ljudski. Raj zemaljski natapale su četiri rijeke, a sv. Crkvu Kristovu natapa sedam božanskih preobilnih rijeka, koje Peru i poje siromašni i grijesni rod ljudski.

Sv. Toma Akvinac, naučitelj Crkve tumači, zašto je Bog ustanovio sedam sv. sakramenata. »Sakramenti su naređeni, da potpomažu i usavršuju duševni svrhunaravni život i da budu lijek protiv grijeha. Iz oba razloga zgodno je, što ih ima sedam. Krstom se radamo na svrhunaravni život. Svrhunaravni život jača sv. potvrda. Hrani, uzdržava i usavršava duhovni život presv. oltarski sakramenat. Od duševne bolesti, od grijeha lijeći čovjeka sakramenat pokore. Ostanke duhovne bolesti ili grijeha briše posljedna pomast i tako pripravlja čovjeka za vječni život. Za duhovni i društveni život skrbi sakramenat sv. reda i sakramenat ženidbe.«

Sv. Otac želi da za ovaj mjesec srpanj molimo Duha Svetoga da otvari vrutke sakramenta sv. potvrde, da svi oni, koji će pristupiti ovom sakramentu, u izobilju prime svu onu svrhunaravnu okrepnu, što je Duh Sveti priopćuje svima, koji sa svoje strane ne staljaju zapreke, a oni, koji su ovaj sakramenat već primili, da se sjete uzvišene dužnosti na koju su se pred Bogom obvezali, kad su ovaj sakramenat primili.

Što je sakramenat potvrde? Potvrda je sakramenat, u kojem se kršteniku polaganjem biskupovih ruku, mazanjem sv. krizme i molitvom daje Duh Sveti, koji ga jači, da uzmogne svoju vjeru stalno priznavati i po njoj živjeti.

Riječi, što ih biskup izgovara, kad dijeli ovaj sakramenat, proizvadaju u duši krizmanika, što znamenuju. A biskup kod krizmanja govori: »Znamenujem te znakom sv. križa i potvrđujem te krizmom spasenja u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.«

Znak križa utiskuje biskup na čelo krizmaniku. Tim označuje, da krizmanik treba da javno ispovijeda nauk Propetoga životom svojim, da se ne stidi svoje sv. vjere. Krizma, kojom biskup maže krizmanika, sastavljena je od ulja i balzama, što biskup sa dvanaest svećenika svećano posvećuje na Veliki četvrtak. Uljem su se u staro vrijeme mazali borioci, da postanu nepobjedivi za neprijatelje. Tako sada Duh Sveti daje milost po sakramentu potvrde, da krizmanici uspješno pobiju trostrukog neprijatelja: svoje strasti, kriva svjetska načela i davolska napastovanja. A miomirisni balzam znači kršćanske kreposti, oko kojih treba da nastoje krizmanici. Biskup ih zatim udari po obrazu sjećajući ih, da svaku uvredu i nepravdu strpljivo podnose za Isusa, koji je za nas neizrecivo mnoge nepravde podnio.

Učinci sakramenta potvrde. Potvrda umnaža u nama najveći dar, što nam ga Bog može dati: Posvećujući milost i sve dragocjene darove, što su s njome spojene: vjeru, ufanje i ljubav. Zatim dobivamo sedam darova Duha Svetoga: dar mudrosti, razuma, znanja, savjeta, jakosti, pobožnosti i dar straha Božjega. Drugo daje nam Duh Sveti, koji nas jači, da možemo svoju vjeru javno priznavati i po njoj živjeti. Treće, bilježi nam dušu neizbrisivim biljegom, zato se i ne smije potvrda višeputa primati.

Kako su to divni darovi, što ovaj sakramenat nesumnjivo daje svakomu, koji ga prima i ne stavlja zapreke. Ovim je sakramentom usposobljen kršćanin za svaku borbu cijelog života, osigurava si posebnu zaštitu Duha Svetoga, samo ako sudjeluje s primljenim milostima i s onima, koje će u napastima dobiti zato, jer je primio sakramenat potvrde. Krist Gospodin ne ostavlja svoje vojnike u bici, bori se s njima zajedno.

Mnogim primjerima dokazao je Duh Sveti silu sakramenta potvrde. Navedem ćemo samo jedan ili drugi

Sv. Grgur Nazianski, biskup i crkveni Otac, zabilježio je slijedeći dogodaj: Kad je car Julijan odmetnik sa svojom pratnjom htio da prikaže žrtvu krivim bogovima, dade znak da započnu žrtvu. A što se dogodi? Poganski svećenici stajahu kao okamenjeni, nije nijedan mogao da započne djela, naoštreni noževi nisu rezali za žrtvu pripravljene životinje, a ognji, što su na žrtveniku zapalili, za čas se utrne. Na to veliki svećenik zapisi: »Ovdje je neka velika nevidljiva sila, koja nas prijeći u

našoj namjeri!« Zatim zamoli cara, da dade istražiti, nije li među prisutnima koji krščanin, koji je kao novoobraćenik netom kršten i uljem pomazan. Jedva što car odredi istragu, kad se jedan plemenit mladić javi iz mnoštva i reče: »Ja sam krščanin, netom sam kršten i pomazan za boj... Ja sam u srcu zazvao ime Isusovo i davli su moralni uteći ispred sile ovoga Imena i ostaviti nedovršenu žrtvu.« Car, kao nekadašnji krščanin, dobro je poznavao silu Imena Isusova, prestrašen šuteći ostavi crkvu. A hrabri mladići radosno priповijedi dogodaj kršćanima, koji slaviše Boga i upoznaše, koliku silu ima sakramenat potvrde protiv nečistih duhova.

Sv. Faro, biskup u Francuskoj, zamoljen je da krizma od rođenja slijepog dječaka. Istom što ga biskup svetom krizmom pomazao, dječak progleda i zavapi: »O dobri biskupe! Još nikad nisam vidio čovjeka do tebe. Bog te nagradio za dobro djelo!«

Sveti Vinko Fererski, najveći propovjednik srednjega vijeka, veli: »Antikrist će na koncu svijeta svom silom raditi, da odvrati kršćane od primanja sakramenta svete potvrde. Jer tako će poistići, da će oni, koji nisu krizmani, lako otpasti od svete vjere, dok će krizmani nepokolebljivo u vjeri ustrajati.«

Promatrajući današnja vremena, čovjek bi mislio, kao da se približuje antikrist. Oprimu mu se okrijepljeni sakramentom sv. potvrde!

Sv. Franjo Saleski kao dak upravo je dovršio svoje nauke, kad je u isti grad došao biskup na krizmanje. Sveti mladić se velikom revnošću i pobožnošću pripravlja za sv. potvrdu. Tolikim žarom je primio taj sakramenat, te je dotočni biskup rekao, da će Franjo postati čudom svoje dobi. Od ovoga vremena na čudoviti način očitovali su se u njem darovi Duha Svetoga. Kad postade svećenik i biskup, djelovao je kao pravi apostol. Ispuniše se na njem proročanstva biskupa krizmanika. Vele da je svojom vanrednom revnošću obratio preko sedamdeset tisuća krivovjeraca. Crkva ga je proglašila crkvenim naučiteljem

M. Kulunčić D. I.

Sužnja otkupi!

Zlatna sloboda. Među najveće zemaljske darove ubrajamo slobodu. Što koristi čovjeku hrana i odijelo, ako je zatvoren, ako nema slobode? Zatvori slobodnu pticu u krletku, pruži joj po izbor hrane: ona će ginuti za slatkom slobodom. Premda je u krleci sigurna od pogibelji, ipak voli slobodu, makar punu pogibelji i straha. Tako je i s čovjekom. Duh mu je sloboden, volja mu je slobodna, a i život mu mora biti sloboden. Ne mislimo tu na onu slobodu, po kojoj čovjek smije raditi, što hoće. To nije prava sloboda, jer dovodi do sramotnog robovanja grijehu i strastima.

Sloboda, koju čovjek mora cijeniti i uživati, sastoji se u tom, da se može nesmetano služiti svojim posjedom, vršiti svoje dužnosti, obavljati svoje poslove, upotrebljavati svoje vrijeme za rad i odmor. On mora slobodno vršiti svoje vjerske dužnosti i djela pobožnosti. To vrijedi za pojedinca, ali vrijedi i za obitelj i za čitav narod. Ljudi moraju cijeniti i poštivati tu slobodu i boriti se svim dopuštenim sredstvima za nju. Oni imaju sveto pravo na takvu slobodu. Teško im je, ako je nema, a zločin je narušiti tu slobodu, oteti je i uništiti.

Lanci ropstva. Pa ipak čovjek čovjeku uzimlje slobodu! U afričko selo navale iznenada Arapi-trgovci, pale kolibe, otimlju ljudi, vežu ih i vode svezane po čitave sedmice do obližnjeg tržišta »crnom slonovom kosti«, kako se nazivlje ova vrsta robe. Tu ih kupuju mušterije, a onda ih vode kući, gdje ih čekaju muke, batine, skrajna bijeda na tijelu i duši. Jadne li sudbine!

Trgovačka lada krcata robom plovi morem. Odjednom se pokaže nekoliko gusarskih brodova. Nastane kratka očajna bitka, gusari navale na ladu, ubijaju posadu, robe druge ljudi, vežu i odvode u ropstvo te traže veliku otkupninu. Kolika pogibelj za dušu, za vjeru! Borba između straha i nade, hoće li u pravi čas stići otkupnina.

Za vrijeme rata puno ih ostane na bojnom polju, a mnogi budu zarobljeni: lišeni slobode. Više puta im je dobro u zarobljeništvu, ali koliko puta zlo postupaju s njima!

Kineski razbojnici navaljuju na sela, na karavane, grabe ljudi, osobito djecu i onda traže masnu ucjenu. Ako ne stigne novac do određenog roka, odrežu na primjer žrtvi uho i pošalju ga uz prijetnju, da će drugiput poslati ubijeno dijete, ako se ne skupi svota novaca. U većoj mjeri i modernije rade to gangsteri u Americi. U kakvoj su pogibelji te nevine žrtve: muke, strah, glad, tuga za roditeljima! A kolika nesreća za roditelje: da li je dijete živo? u kakvim je rukama? otkuda skupiti novac? Što je tko bogatiji i slavniji, to se većma mora bojati za se i za svoju slobodu. A djeca milijunaša? Ne valja im zavidjeti uza sve to, što su okružena igračkama, obiljem. Roditelji im troše teške svote na čuvare, detektive, tjelesnu strazu, ne puštaju ih bez nadzora ni danju ni noću.

Iza rešetke. Ima svagdje po svijetu zgrada načinjenih u žalosnu svrhu: to su zatvori i tamnice. Tu žive ljudi iza visoka zida i čvrstih rešetki, ljudi, kojima je oduzeta sloboda. Ipak je to nesreća, pa makar pružali ti »kazneni zavodi« dosta koristi i olakšice. Njihovi stanovnici ipak najradije izmišljaju planove, kako bi pobegli. Nesretni su osobito oni, koji nisu toliko krivi, koji tu čame radi koje nepromišljene riječi, radi zločina počinjenih u pisanstvu ili velikoj uzbudenosti, radi politike, radi svoga uvjerenja.

Majko Božja Škapularska, moli za nas!

Koncentracioni logori. To je tekovina novijeg doba. I to je jedna vrsta zatvora: malo je veća sloboda kretanja, ali opet ne dalje od bodljikave žice ili do stražareva poklika: »Stoj!« Koliko tu ima bijede! Osobito ako je po srijedi rasna mržnja, politika. Tu haraju bolesti, ljudi ginu ko muhe. Šta je s prehranom! Pa ona neizvjesnost! Slabo odijelo, bijedan ležaj. Gone ih (osobito u Rusiji) na teške nadčovječne poslove i jao njima, ako ne svrše svoj zadani posao na vrijeme. Kazne, tamnice, strijeljanja...

Galičaši. Rimska mornarica imala je mnogo ponosnih galija sa više redova vesala, a veslači — to su bili robovi. Nevoljnici bili su prikovani za svoja sjedala. Koliko su jada prepatili takovi galijaši pod okrutnim nadzorom kojeg bešćutnog nadglednika! I u srednjem je vijeku bilo takvih galija. Na turskim galijama stenjali su kršćanski robovi uz vesla. A kasnije u 16. i 17. stoljeću bilo je veslanje na galiji posebna kazna za teže zločine. I to su bili ljudi bez slobode vrijedni svakog smilovanja.

U paukovoj mreži. Može i na drugi način čovjek oteti svome bližnjemu slobodu. Pauk gleda svoju žrtvu najprije opkoliti sa par jakih niti, onda je sve više uvija u mrežu, dok je napokon posve ne stegne i isiše. Tako ima siromašnih ljudi, koji su predani na milost i nemilost drugih. To su dužnici, koji se ne mogu iskopati iz dugova, jer ih je bezdušni lihvar uhvatio u svoje mreže. To su često radnici u tvornicama, namještenici u radnjama (i namještenice osobito!), djevojke u raznim poduzećima. Svi ti znadu, da su ovisni o svojim bezdušnim gospodarima, a ovi ih izrabljuju u svoje svrhe. Moderni robovi!

Mercedarci. Izgubiti slobodu znači doista biti u teškoj nevolji. Nije čudo da se je kršćanska ljubav smilovala i potražila načine, kako da robovima i sužnjima vrati slobodu ili im barem olakša sudbinu. Kršćansko je milosrde već od apostolskih vremena vraćalo slobodu robovima. U srednjem su vijeku nastale redovničke družbe za otkup robova, tako na pr. Mercedarci, koje je utemeljio sv. Petar Nolasko početkom 13. stoljeća; Trinitarijci osnovani od sv. Ivana de Matha i drugi. Nije to malo junaštvo položiti uz običajna tri redovnička zavjeta još i četvrti, naime, ako ustreba, da će sami ostati kao zalog mjesto oslobođena sužnja, dok ne stigne otkupnina. Ti redovnici obilazili bi po Evropi gradove, propovijedali o jadnom stanju sužnjeva, sabirali milostinju, pa bi onda s dobivenom svotom hitjeli na afrička tržišta i tu vraćali zarobljenima slobodu — doklegod je teklo novaca. Koliko suza su tako otrli, koliko bijede ublažili, koliko veselja donijeli! A kakve li žalosti, kad im je ponestalo novaca pa su se morali vratiti uz plač i jauk preostalih robova! Ovi redovnici brinuli su se i za jadne osuđenike na galijama, a u današnje vrijeme imaju misije u poganskim zemljama.

I Družba sv. Petra Klavera za misije u Africi radi puno i oko toga, da se suzbije ropstvo. Koliko su na taj način dobra učinili redovnici i misijonari, koliko suza otrli, koliko nevolja ublažili, koliko duša spasili od grijeha i vječne propasti!

Naša pomoć. Možemo li i mi u današnje vrijeme otkupljivati sužnjeve? Ima i danas sužnjeva u Africi i Aziji. Ima potajnih tržišta robovima. Misijonarima dode više puta prilika da otkupe kojega zarobljenika. Koje li sreće, kad ima za to novaca! Ako pomažemo misije, pomažemo otkupljivati robe. Pa makar je to i mala pripomoć, ipak ne će ostati nenagradena. U Kini i drugdje za vrijeme glada nude često roditelji djecu na prodaju misijonarima, samo da dobiju štogod hrane. Ako ih oni ne kupe, uzet će ih drugi i postupati s njima kao s robovima, a da o duši i ne govorimo. Ali šta onda, ako misijonar nema sredstava, ako mu ne stižu milodari iz Evrope? Možemo dakle i mi otkupljivati sužnjeve.

General i robijaši. Prije svjetskog rata bio je u Rusiji general, koga su svi zločinci u Rusiji i Sibiriji poznavali. Kad god bi iz Moskve imao krenuti novi transport kažnjениka u Sibiriju, stari bi general došao, svakoga od njih milo nagovorio, dao malu milostinju, nešto ruha, a i po koju knjigu i tako im bar dnekle ublaživao gorčinu kazne.

»U tamnici bijah i pohodiste me.« Lijepo je i zaslužno djelo pomoći nedužno osudenom da dode do slobode. To ne možemo uvijek. Ali im bar nekako olakšati život — za to može biti priike. Obično se može u stanovite dane posjetit utamničenika. To je lijepo djelo milosrđa. Jadnici stradaju od glada i nevolje, od bolesti, vlage, lošeg postupka, muči ih savjest, sramota. Pa onda oni dugi dani i još dulje noći, ona ubitačna samoča. Nije čudo, da im posjet doneće nešto utjehe, kad mogu izmijeniti par riječi, kad vide, da ipak netko na njih misli, da nisu ostavljeni, zaboravljeni, prezreni. Barem im se može poslati štogod hrane, koji komad odijela, koje pismo, koji dinar ili koja knjiga. Kršćanska se ljubav ne stidi ići u tamnice i pohoditi ondje — samoga Krista u osobi utamničenika. Mnoga dobrovorna društva skupljaju milodare o Božiću, Uskrsu, da obraduju bijednike po zatvorima malenim darovima.

Lo Pa Hong. Veliki apostol milosrđa Lo Pa Hong, koga su nedavno ubili, uz ostala djela brinuo se i za kažnjenike. Posjećivao ih, pomagao im, brinuo se i za njihovu dušu, pa je mnoge na smrt osudene sam pokrstio. Osobio se zauzeo i za bolesne kažnjenike, pa ih je smještao u veliku bolnicu sv. Josipa u Šangaju, koju je sam podigao. Pomagali su mu pri tom ne samo kršćani, nego još više, kako je i sam priznao, pogani.

Kazniona Stranbing. Godine 1932. održala su dva oca kapucina pučke misije u jednoj kaznioni: u Stranbingu na Dunavu. Ispocetka porugljivi podsmijeh, ali već iza prve propovijedi uozbijlije se svi, a kad je na Veliki Petak bila propovijed o dvojici razbojnika, bilo je i plača. Od 744 kažnjenika isповједilo ih se 585.

Sužnja otkupiti znači i zauzeti se za kažnjenike, kad budu opet pušteni na slobodu. Kad ovakav jadnik traži posla i svagdje bude odbijen, ako i najbliže rodbina neće više da zna za njega i svi mu se uklanjuju s puta, onda mora čovjek zdvojiti i opet pasti u stare opačine. Društva, poslodavci i drugi, koji se zauzmu za takove bijednike, čine veliko i zaslužno djelo milosrđa.

Svojevoljni zatvor. Sloboda je veliko dobro. Za svoju slobodu bori se pojedinac, bori se i narod. Ali ima ih, koji su Bogu žrtvali svoju slobodu, zatvorili se u samostan, vezali se svetim zavjetima i pravilima tako, da ništa ne mogu činiti bez volje poglavareve. I čudnovato! Upravo ti ljudi uživaju najveću slobodu: slobodu djece Božje. Jer su daleko od grijeha, a »tko čini grijeh, rob je grijeha«. Iv. 8, 34. Daleko su od svijeta i njegovih mreža, kojima bi ih svijet sapleo, da ih povuče sa sobom u propast. Ti svojevoljni sužnji rade slobodnije oko spasa svoje duše i time se lakše čuvaju vječne tamnice, iz koje nema izlaska, ili čistilišta, iz kojega se izlazi istom onda, kad se plati »posljednji novčić«. Mt. 5, 26.

Utamničenik ljubavi. Sjetimo se na koncu našeg Spasitelja, koji se je dao zatvoriti u svetohranište i tako na otajstveni način lišiti slobode. Dodimo k njemu često, molimo se njemu za sve bijedne sužnjeve i ljude bez prave slobode. Ako i ne možemo na drugi način vratiti im slobodu ili olakšati bijedno stanje, a ono se možemo bar za njih moliti Isusu pred svetohraništem.

Petar Gertler D. I.

Majko, nemoj proklinjati djecu svoju!

Ima jedna zlatna knjiga, i kako kaže jedan francuski pisac, i to punim pravom, najvažnija knjiga na svijetu, koja daje odgovore na sva pitanja. U toj knjizi, koja se zove »Katolički katekizam« ima i odgovor na pitanje: »Ko proklinje, ili što je proklinjanje?« Proklinje onaj, koji na sebe ili na druge saziva kakovo zlo.

Danas nije rijekost čuti iz kršćanskih usta strahovitu riječ: »Bog me ubio, Bog te ubio; grom me ubio, grom te ubio; oslijepio, sunce ne vidi; vrag te dao, vrag te uzeo; idi k vragu; padavica te spopala; koleru pojeo i t. d. i t. d.«

Naročito u nekim krajevima strašno proklinju matere svoju djecu u srditosti. Djeca ko djeca nestašna su, zločesta, neposlušna, a često i prkosna. To nježno majčino srce ozlojeduje, ona se srdi i grdi, a mnoga nažalost i proklinje. Kaže i narodna »Majka Maru kara — Mari prigovara«. I treba da majka prigovori, da kara i prigovara, da majka i šiba. To je i sveta dužnost njezina. I teško roditeljima, teško majci, ako to propusti. Pogotovu, ako mjesto karanja, opomene, kazne, ona djecu proklinje.

Sv. Ana poučaje
Blaženu Gospu.

Bilo mi je već i preko četrdeset godina, a da nisam ni čuo, a nisam ni znao, da ima u nas krajeva, u kojima majke svoju djecu strašno proklinju. Tekar sam prije 15 godina došao po službi u kraj, u kojem majke strašno djecu proklinju.

A posljedice?

Strašne!

Prije kratkog vremena troje mlađih ljudi sa sela, jedan mladić, jedna mlada žena i jedna djevojka počinile samoubistvo. — Vragu ih je majka predala i vrag je svoje učinio.

Novine su donijele prije 2 godine, da je u ovom srezu u nekoliko mjeseci bilo oko 50 što ubistva, što tučnjava i to većinom među rođbinom. — Otar ubio sina, sin oca, brat brata, rodak rodaka i t. d. ili teško u tučnjavi izranio. Mamica je vragu od djetinjstva dijete predala i vrag je svoje učinio.

Neki dan došla starica majka svećeniku plačući i gušeći se u suzama. »Što plačete majko?« — upita ju svećenik. — »Joj, dragi gospone, kako ne bi plakala, kada mi je sina hrast ubio. Otišao je s drugima u šumu po drva, sjekli su hrast i kod pada hrast sina poklopio i on ostao mrtav na mjestu.« — »A da li ste vi, majko,«

upita svećenik, »kada svoga sina prokleti?« — »O jesam — jesam,« odgovori ona. — »Vi ste ga prokleti višeput, kako kažete, da ga grom ubio. On je evo ubijen, on je mrtav, ako i ne od groma, nego od hrasta, ali on je mrtav. Pokajte se, pokajte se! I molite za dušu svoga sina! Milosrde je Božje neizmjerno!« — Mamica je plaćući svećenika ostavila i sigurno će plakati, dok je žival! I za druge je sinove rekla, da su joj jako zločesti. Strašna posljedica prokljanja!

Naši muškarci kunu da je strahota, a žene prokljinju. Pravi pakao! I onda se nadamo boljim danima? Da nam Bog pomogne? Hoće Bog, ali traži ovo od nas: »Povratite se vi k meni i ja će u se povratiti k vama!«

I taj naš povratak k Njemu mora biti u duhu poniznosti i u skrušenom srcu!

Duka.

Gospodin župnik i Glasnik Srca Isusova

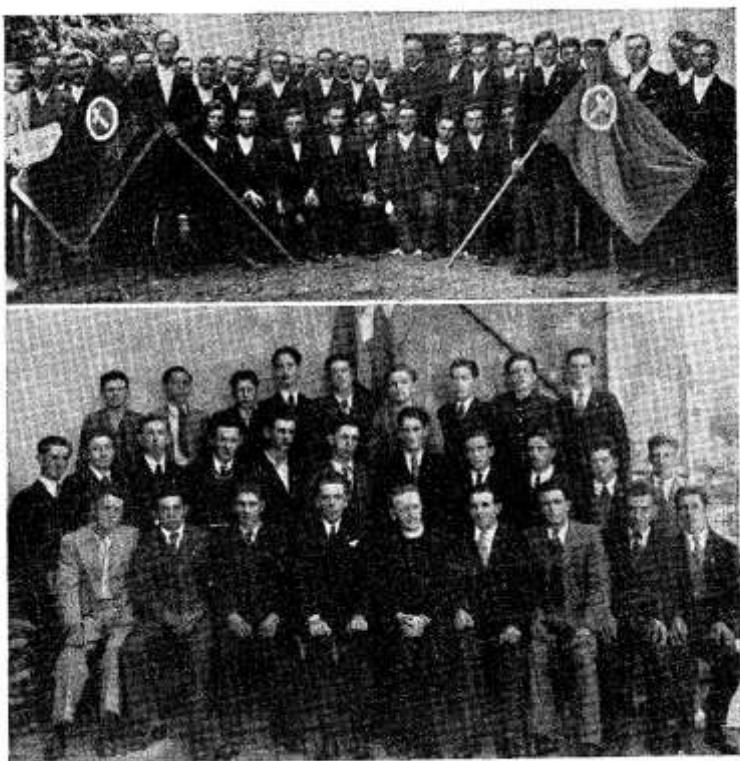
Da je hvaljeno, slavljeni i blagoslivano navijeke Presvetog Srca Isusovo! U njemu nalazimo u svako vrijeme utjehu, pomoći i jakost u svim svojim teškoćama. Ako je pak preljubezno Srce Isusovo utočište svih kršćana uopće, koliko će istom u Njemu naći svećenik svjetla, snage, ustrajnosti u svim prilikama i dužnostima svoga zvanja!

To sam iskusio i ja za 12-godišnjeg župnikovanja u velikoj i raštrkanoj župi s mnogo filijala sa 4.000 duša. Sve svoje želje i potrebe predavao sam uvijek Presvetom Srcu preko Prečistog Srca Gospina. I moje su molitve, pomožene molitvama pobožnih duša, nalazila uvijek u Presvetom Srcu izvor nebeskoga blaga.

U šest filijala vladalo dugo vremena neuredno takmenje, vladala nesloga, koja je često, osobito mladež, dovodila do svade. Znalo je to ometati i javne pobožnosti. I Presveti Srce Isusovo opet je sjedinilo moje župljane u slozi i ljubavi.

Prema nalogu nadbiskupovu imale se u crkvi napraviti nove klupe. Moj pretšasnik pokušavao je dvaput taj nalog izvede, ali obaput radi nesloge župljana morao je od nauma da odustane. Ja sam tu stvar preporučio u molitvi Presvetom Srcu. I gle, najjači protivnici, koji su se svome župniku javno grozili, pokoriše se njegovim nalozima i postadoše mu pače prijatelji.

Neki veleposjednik živio na opću sablazan s nekom plemenitašicom. Sin ove žene, povodeći se za majčinim primjerom, djelovao je porazno na mladež nesamo u ovom mjestu nego i u susjednim selima. Vlasti ili nisu mogle ili nisu htjele da odstrane tu sablazan. Što da činim? Znam: S cijelom župom uteći ću se Presvetom Srcu. Vjernici su molili krunicu na župnikovu nakanu. Krunica se molila cijele korizme. Još prije Uskrsa onaj pokvareni sin ostavio selo, a pod jesen cijela obitelj iseli se iz župe.

Gornja slika: Gradina: Hrv. kat. muževi. Donja slika: Omišalj: Križ. Bratstvo.

Naša učiteljica, koja je punih 12 godina bila na pobudu svima uzornim kršćanskim životom te zborom i tvorom radila oko spasenja duša svojih bližnjih, oklevetana je od bezdušnih ljudi pred školskom vlašću. Odmah je premeštena. S nadležne strane više put pokušavalo se da se stvar razbistri i da se učiteljica opet povrati. Sve uzalud. Utekosmo se Presvetom Srcu, koje svoje vjerne zna kušati, ali ih nikada ne zapašta. Mnogo se molilo, mnogo svetih Pričesti prikazivalo. Molitve su uslišane, nedužnost je došla na vidjelo.

Bilo bi predugo, kad bih htio nabrojiti sve milosti, što ih je Presveto Srce odvjetovanjem Blažene Gospe podijelilo mojim župljanima. Dosta mi je spomenuti, da su se grješnici obraćali, zavadeni pomirivali, bolesnici ozdravljali, razne se pogibelji odvraćale. Isus doista boravi među pukom svojim, a njegovo preljubezno Srce još je uvijek puno milosti i milosrđa spram svih, koji mu se ponizno i pouzdano utječu.

N. N.

Sudbina španjolske djece u Meksiku

Svjedočanstvo jednog očevica.

Mnogo su strahota počinili komunisti, ti utjelovljeni davli, u Španjolskoj za vrijeme strašnog krvoprolića. Jedan od najvećih njihovih zločina sastoji se u tome, što su oteli majkama i ocevima djecu i tu djecu prevezli u Rusiju i Meksiko. Otpremljeno je bilo djecu i u Englesku, ali su se ova djeca mogla lako povratiti nakon poraza, što ga doživješe komunisti u Španjolskoj. Djeca su se iz Engleske i povratila svojim majkama, koje su ih tjeskobno očekivale. Sastanak je bio nadasve ganutljiv, radost neizreciva. Ali šta osjećaju još i sada one majke, kojima su oteta djeca odvučena u daleki Meksiko, u daleku Rusiju! Jadna djeca, bijedne majke!

Šta se dogada s tom djecom, kako se s njima postupa, kako žive? O tom nam vjerno pripovijeda Isusovac Petar Arrupe, Španjolac. Uspjelo mu je da dode u Meksiku i da svojim očima vidi tu djecu, da iz njihovih usta čuje, što djeca osjećaju.

— Pa kako je taj Isusovac mogao doći među tu djecu? Zar ta djeca nisu u komunističkim šakama? I zar će komunisti pustiti jednog Isusovca da vidi njihove zločine? Ili se on možda preobukao pa ga nisu prepoznali? Ali zar će komunisti biti tako lakovjerni pa će se dati prevariti?

— Ne razbijajte previše glave s kojekakvim nagadanjima. Taj je Isusovac došao među tu djecu. I komunisti ga vrlo rado primili. I iskreno mu sve priznali. I duboko mu se klanjali. Mislili su da je to jedan od njihovih najvećih prijatelja.

— Kako to može biti?

— Evo kako. O. Petar Arrupe prije nego što je postao redovnik i svećenik učio je medicinu na sveučilištu u Madridu. Učitelj mu bio sam Negrin, koji je do nedavna bio predsjednik crvene vlade u Barceloni.

— Sad razumijem. Sa svjedodžbama, na kojima je bilo ime Negrinovo, pošao je taj lukavac u Meksiku. Svi su komunisti mislili, da učenik jednog od najvećih komunista mora također biti komunista. Ni na kraj pameti im nije bilo, da bi to mogao biti redovnik-svećenik.

— Tako je. I kad se taj »špijun« vratio iz Meksika, latio se pera te sve svoje doživljaje, bolne ali istinite, opisao. Evo što veli:

Udimo oko 9 sati navečer u mirni gradić meksički Moreliju. Ulice su kao mravinjac: sve vrvi od djece. Osobe, koje me vode, vele mi: Evo, ovo su španjolska djeca. Ja se nisam mogao suzdržati, a da tim provodićima ne izrazim svoje čudenje, što se ta djeca nalaze u ovo vrijeme u tolikom broju na ulicama. Mislio sam da su ona smještena u nekadanjoj školi salezijanskoj, koju je bezbožna vlada sebi prisvojila.

Sv. Ignacije piše duhovne vježbe.

— I bila su djeca smještena u toj školi, odgovorili su mi, ali ima već tri dana kako djeca ne će više da idu tamo. Povlače se po ulicama. Djeca »štrajkuju«.

— Djeca štrajkuju?! u čudu sam odgovorio. Zar ih odgojitelji, učitelji, pazitelji ne mogu stjerati u red?

— Vidi se da ne znate, što su mali Španjolci, odgovorili su mi. Nitko ne može ovu djecu držati u redu. Ima nekoliko katoličkih obitelji, kojima je uspjelo da predobiju ovu djecu blagim postupkom i darovima. I dobro je bilo, dok su djeca bila u tim obiteljima. Ali kad su se vratila u školu, bila su još gora. Neprestano su ta djeca tražila, da se opet pošalju u te obitelji. Naravski da im se nije želja ispunila. I tim obiteljima se strogo branilo, da se približe našem odgojilištu. Razumjet ćete, zašto im se to branilo. Te obitelji svojim darovima i svojim postupkom samo bune djecu proti vlasti i proti našem odgoju.

— Dobro, ali radi čega djeca štrajkuju?

— Pred tri dana jedno dijete napravilo je nešto za vrijeme školske obuke. I učitelj je udario to dijete. A dijete bez ijedne riječi izade iz razreda, nađe vani kamen, povrati se natrag i tim kamenom s vrata pogodi profesora u glavu. Upravitelj je htio dijete kazniti radi toga, ali na obranu ustaše svi drugovi govoreći, da se njihov drug samo branio od nepravedna napadaja svoga profesora. I stoga su eto sva djeca u štrajku. Otad više ne će u školu.

Znatiželjno sam upitao:

— Pa što su u ovom slučaju poduzele vlasti?

— U zavodu se nalazi kuharica, koju djeca vrlo vole. Da djecu kazni, upravitelj je otkazao kuharici i ona je morala da seli iz zavoda. Pa zar mislite da su se djeca umirila? Nikako. Čim su djeca za to doznala, pošla su do kuharice i silom je doveli na njezino staro mjesto.

Nisam se mogao suzdržati, a da se ne nasmijem ovom dogđaju.

★

Sutradan pošao sam da vidim školu, u koju je bilo smješteno 500 španjolske djece. Na ulazu me dočekao jedan od glavnih profesora, dočekao mene, dra Arrupea sa sveučilišta medicine u Madridu. Tako su me predstavljali u crvenom društvu u Moreliji. Ovaj profesor bio je spram mene sama ljubežljivost. Vodio me je svuda po ovom zavodu: odozdo pa se sve do gore. I neprestano je potanko tumačio. Često je tumačenju dodavao: »S vama smijem bez bojazni biti iskren. Ali onih na desnici treba se dobro čuvati.«

Kako dakle izgleda u prostorijama, u kojima su smještena španjolska djeca? Nečistoća, manjkaju najpotrebnije stvari, što ih traži zdravlje. Jedno dijete nije se moglo oprati niti promjeniti odijela kroz dva mjeseca. Što to znači u toploem podneblju! — Jednog dana našao je nadziratelj dva dječaka, kako može glavu u petroleju. Htjeli su da spale svoju kosu, jer im gamad nije davala mira ni danju ni noću.

Uz bolesničku sobu ima još jedna mala soba. Bila je zatvorena, ali radi moga vode morala se i ta sobica otvoriti. U njoj se nalazilo tridesetak djece, na koju su pazile bolničarke. Kad nas djeca opaziše, prepadoše se, poletješe do svojih posvelja i u njih se uvukoše s obućom na nogama. Bolničarke se našle u neprilici. Izgovarale su se, da ne mogu ništa postići s ovim divljacima. Posteljina ove djece nije se mijenjala ima dva mjeseca.

Bila dječa zdrava ili bolesna, na počinak moraju obučena. Radi čega? Jer sutra ne bi našla svoga odijela. Stoga ih i ima koji idu bosí, premda su im neke obitelji dale obuću. Obuća je ukradena.

Hrana je vrlo slaba. Djeca bez prestanka idu po obiteljima te mole da im dadu jesti.

Ispuštena su obitelji slale u zavod hrane, slatkiša. Ali ovi darovi nisu nikada dolazili djeci na sto. Osoblje uprave zadržalo je te darove za se. I obitelji prestale da šalju.

Osoblje koje se brine za ovu djecu, primilo je jednom zgodom više nego 1.500 konzerva, koje su sadržavale hranu za ovu djecu. Samo jednom dijetetu uspjelo je da okusi sadržinu tih konzerva. Dijete je ukralo konzervu. Malo kašnje mogle su se vidjeti stotine tih konzerva u dućanima. Bile su izložene za prodaju.

*

Bijedan je položaj ove djece, ako se gleda na njihovo tijelo. Još je bijedniji, ako se uzme u obzir njihova duša. Djeca idu u školu, kad hoće. Jedan od profesora rekao je: »Ova djeca dužna su da uče samo jedno: moraju poznavati nauku komunističku. To je nama dosta.«

Udaljio sam se od svojih provodiča. Mogao sam nasamo govoriti s 14-godišnjim djevojčetom.

— Kako postupaju s vama? pitao sam.

Djevojče obara oči, šuti.

— Čini mi se da nisi zadovoljna. Ne boj se, reci mi samo istinu. Napokon mi je s uzdahom rekla:

— Kako ću biti zadovoljna u ovakvom društvu?

Sa suzama u očima pripovijedala mi je, kako je za vrijeme prijevoza iz Španjolske moralu svoju manju braću kriti pod pokrivačem, da dječica ne gledaju onih javnih grijeha na palubi.

Imao sam prilike da govorim i s drugim dječacima i djevojčicama. Svi su uzdisali za časom, kad će im biti moguće, da opet podu svojim roditeljima. Samo nekoliko ženskih, koje su bile već odraslike, pričinjale se zadovoljnije. Nije mi bilo potrebno da pitam svoje vodiče za razlog njihova tobožnjeg zadovoljstva. Nažalost sami njihovi pogledi dosta su mi jasno govorili, kojim su putem ove jednice pošle!

Samo osoblje, koje ima na brizi nadzor nad ovom djeecom, izabранo je iz gradske sredine, koja do krepštih ne drži ništa...

Moji me vodiči vode. Tumaće mi. Eto jednog mališana Španjolaca pa će jednom od mojih provodiča:

— Gospodine, ja ne mogu više živjeti među ovim razbojnicima.

— Ne smiješ tako govoriti, dragane, reknem.

— Kako ne bih govorio! I počeo mi je iznositi kojekakve lopovluge ovoga društva. — Obitelji nam šalju razne stvari, nastavio je dječak, a naši nadziratelji sve to čuvaju za se. Svaki dan hrane više nego 50 osoba onim, što je određeno za nas. Vlada nam brani da tražimo hranu vani, a naši staratelji tjeraju nas da to činimo.

I dječak je dalje pripovijedao, dok nije uspjelo mojim vodičima da ga prekinu. To je bacilo najjasnije svjetlo na ovaj odgoj i na ljubav komunističku. Očima sam se svojim mogao uvjeriti da je to sve istina. Kad sam sve pregledao, pošao sam jednom od glavnih komunista ovoga mjesta.

— Sta velite o onom, što ste vidjeli? pitao me je.

Bio sam još pod živim dojmom svojih doživljaja kroz ovo vrijeme pa se nisam mogao suzdržati da posve iskreno ne reknem:

— Strahota!

Na moje veliko iznenadjenje i ovaj komunista zakimao je glavom te odgovorio:

— Jest, to je prava strahota!

Molimo se za ovu mladež, da ju Bog što prije osloboди iz ruku ovih propalica i sotonskih sluga.

F. M.

Ne tako!

Na ništa nisu tako ljudi brzi i pripravni kao što na to, da sude i osuđuju svojega bližnjega. I nesamo slabi kršćani, nego nažlost i oni od boljih.

Znao je dobri Isus za ovu našu slabu stranu, pa nas je blago opomenuo, da ne sudimo prije vremena. Znao je On, da ljudi žive među ljudima, na zlo od svoje mladosti sklonim, da vrag ne spava, nego neprestano traži svoju žrtvu. Zato nas opominje, da ne sudimo prije vremena. Da nas što većma predobije za ovu zapovijed, kaže On: »Kojom mjerom budete mjerili, tom će se vama mjeriti.«

Unatoč svega ovoga, ljudi ko ljudi, na ništa nisu tako brzo pripravni i skloni, kao što na to, da svoje bližnje sude i osuđuju radi njihovih grijeha. Zar nismo već čuli kako ljudi za ovoga ili onoga grješnika govore: »Toga već ima vrag u svojoj torbi!«? A bilo je i još danas ima katolika, koji govore, kao onaj farizej u Esvangelju: »Hvala ti, Bože, što nisam kao drugi ljudi!« Siromasi valjda i ne znaju, kako time vrijedaju dobrogog Boga. Kako time škode duši svojoj. Zabavljaju na molitvu Isusovu za grješnike: »Oče, oprosti im, jer ne znaju, što čine.«

Dakle oni već znadu, koga vrag ima u torbi!

Kako se ljuto varaju!

Hvala Bogu, što znademo, da se i veliki grješnici obraćaju!

»Za mnoge smo čuli, a za mnoge i sami znademo.

A koliko je to nama još nepoznato?

Ne samo da čitamo o obraćenju tisuća i tisuća pogana u misijama, nego čitamo često o obraćenjima učenih ljudi, do nedavna velikih bezbožaca, koji su i riječju i perom trovali duše, uzimajući im Boga i najveće svetinje iz duše.

A što nam kažu naše pučke misije? Kolika se u danima misija dogadaju čudesna obraćenja? Koliki i koliki u te dane po velikom milosrdu Božjem iskaču iz vražje torbe, u koju su ih već »dobri«, »sveti« katolici strpali!

Opasno je i vrlo grješno za svakoga, da svoje bližnje sudi i osuduće.

Poput Jude mnogi su dobro započeli, a slabo su i strašno svršili. Skrušeni razbojnik je zlo činio, mnoga zla u životu počinio, a svršio je dobro. To mu sam Krist kaže: »Još dana sćeš biti sa mnom u raju!«

Ne sudimo prije vremena! I u srce duboko usadimo riječ Isusovu: »Blaženi milosrdni — oni će postići milosrde!«

Blaženi dakle, koji opravštaju, jer će i njima biti oprošteno.

Blaženi, koji nikoga ne osuđuju, jer i oni neće biti osuđeni!

Đuka.

Br. 1: Katol. Akcija Župe Gradine. 2: Čepelovac: Djev. društvo S. I. 3: Selca na Hvaru: Djev. društvo S. I. 4: Omišalj: Križarsko sestrinstvo. 5: Ludina: Muževi i mladici na duhovnim vježbama. 6: Osijek: Bratovština S. I. u Gornjem gradu. 7: Sv. Ivan Zelina: Djev. društvo S. I. 8: Turanj: Djev. društvo S. I.

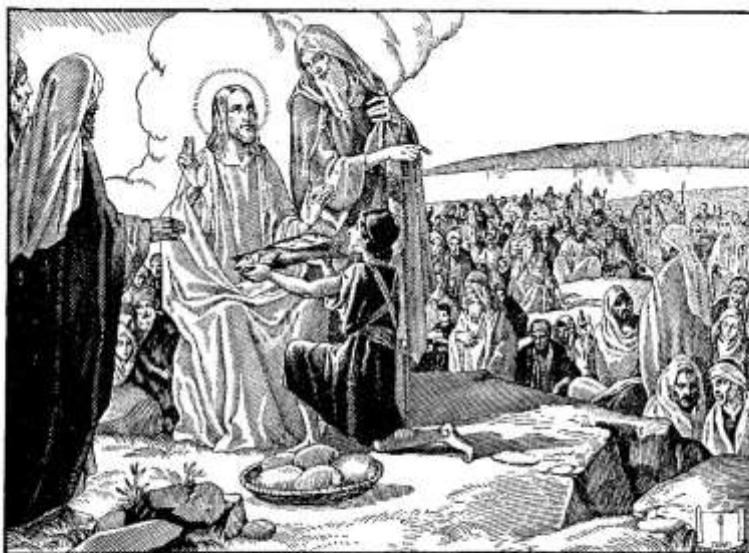
Uzdaj se uvijek u Božju providnost!

Zašto? Zato, jer je pouzdanje u Providnost Božju na veliku slavu Božju, a nama nada sve ugodno i korisno i nužno. Lako ćemo se o tome uvjeriti, ako promotrimo, što mi pouzdanjem Bogu dajemo, a što od Njega za to primamo.

Kad se uzdamo u Providnost Božju, iskazujemo Bogu najveću čast. Time naime priznajemo, da vjerujemo, da ima Bog. Tako dajemo Bogu priznanje, koje mu uskraćuju toliki ateisti ili bezbošci, što se ne stide tvrditi, da nema Boga. Prznati, da ima Bog, to je prvo i najvažnije, jer o tome sve drugo ovisi, što možemo ili moramo o Bogu vjerovati. Tko ne priznaje Boga, dakako da ne priznaje nikakvih Božjih svojstava, kao što mudrost i dobrotu i mogućnost. Tko niječe Boga, htio bi da ga uništi; a mi, kad rado priznajemo Boga, želimo, neka živi.

Pouzdanjem u Božju Providnost pokazujemo, da imademo o Bogu i najbolje mnenje. To vrijedi dakako samo za potpuno, bezuvjetno, neograničeno pouzdanje. Maleno pouzdanje, kojega tako lako posve nestane, pokazuje i maleno shvaćanje Božje mudrosti ili dobrote ili mogućnosti ili svih Božjih svojstava zajedno. Da se možemo uvijek i bezuvjetno i bez ikakva straha uzdati u Boga, moramo vjerovati, da je neizmjerno mudar. Tko si Božju mudrost zamišlja samo kao našu ljudsku, pa makar i najsavršeniju, mora se bojati, da Bog ne bi znao u svakom slučaju, kako bi mogao ispuniti naše i svoje želje. Samo ako je Božja mudrost neizmjerna, nikada ne može biti u neprilici, kako bi našla izlaz iz kojegod poteškoće. Ako se dakle uvijek i u sve mu uzdamo u Božju Providnost, time pokazujemo, da je Božja mudrost prema našem uvjerenju neograničena.

Potpunim, bezuvjetnim pouzdanjem u Providnost Božju pokazujemo, da priznajemo i neizmjernu dobrotu i ljubav Božju i neograničeno milosrđe prema nama siromašnim svojim stvorovima, koji osjećamo i sami, kako smo nedostojni, da nas se Bog sjeća. Tako pun udivljenja pita psalmista (Ps. 8, 5): »Što je čovjek, da ga se sjećaš? ili sin čovjekov, da ga obilaziš?« Doista neizmjernu moramo ljubav Bogu pripisivati, ako se uvijek nepokolebljivo u Njega uzdamo. Inače bismo se lako bojali, da će odbiti naše molbe, jer će mu možda manjkati ljubavi. Zato moramo biti uvjereni, da je Isus neizmjerno dobar, ako se uvijek s potpunim pouzdanjem odazivljemo njegovu pozivu (Mat. 11, 28): »Dodatak meni svi, koji ste opterećeni, i ja ću vas okrijepiti!« Kad ne bismo vjerovali, da je neizmjerno dobar onaj, koji nas tako zove, morali bismo se bojati, da će mu dosadičati, ako mu čestoputa, a kamo li ako mu u svim svojim poteškoćama dolazimo. Zato se tako bojimo, kad se ljudima obra-

Isus brani narod u pustinji.

ćamo za pomoć i utjehu, jer znamo, da im vrlo lako možemo postati dosadnima. Samo neizmjernoj ljubavi nikada ne možemo dosadivati.

Potpuno pouzdanje u Boga nužno prepostavlja i nepokolebljivu vjeru, da je Bog svemoguć. Makar bio i neizmjerno mudar i dobar, ipak ne bi nam mogao pomoći u svim našim potrebama i ispuniti svaku našu molbu, kad ne bi bio i svemoguć. I on bi morao katkada odgovoriti kaošto mi: Znam, što bi trebalo i kako, i htio bih, ali ne mogu! Zato se ljudima uvijek obraćamo s nekom sumnjom, hoće li nam moći uslišiti naše molbe, premda smo uvjereni, da imaju dovoljnu i mudrost i ljubav prema nama. Znajemo, da i sami toliko puta ne možemo drugomu ispuniti želje, premda bismo znali i htjeli. Ako dakle prema Bogu gojimo uvijek i u svemu potpuno pouzdanje, time pokazujemo, da je Bog prema našem uvjerenju svemoguć, t. j. da je njegova mogućnost isto tako neograničena, kaošto njegova mudrost i ljubav. Tako i kažemo u Apostolskome vjerovanju: »Vjerujem u Boga, svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje.« Zato je andeo Gabrijel odvratio od Bl. Djevice Marije svaki strah riječima (Luka 1, 37): »Kod Boga nije ništa nemoguće.«

Neograničeno pouzdanje prema Bogu prepostavlja i nepokolebljivo uvjerenje, da je Bog i neizmjerno vjeran u svojim obećanjima, ter je apsolutno nemoguće, da on ne bi htio ispuniti svoga obećanja, ako smo mi ispunili uvjete, pod kojima nam ih je

dao. Kad bi mogao Bog poreći, što je obećao, morali bismo se dakako bojati, da ćemo se uzalud pozivati na njegova obećanja. Slično, kaošto ne gojimo pouzdanja ni prema čovjeku, za kojeg sumnjamo, da li je vjeran svojim obećanjima.

Napokon svojim potpunim pouzdanjem pokazujemo, da vjerujemo i u život vječni, kaošto isповijedamo u Apostolskom vjerenju. Tvrdo smo uvjereni, da Bog ima na raspolažanje ne samo vrijeme, nego i vječnost, svoju vlastitu vječnost, koja nema ni početka ni kraja; pa i našu vječnost, koja neće nikada imati kraja, premda je imala početak. Kad ne bismo imali ovoga uvjerenja, morali bismo sa zdvojnošću opažati, gdje prolaze dani i godine, a da nijesmo od Boga dobili, za što smo ga molili; ili gledati, gdje nepravda slavi svoje triumfe, a poštenje biva pogaženo; nevini trpe, a zlikovci se vesele. Samo ako tvrdo vjerujemo u vječnost, gdje će Bog potpunoma ispuniti svoja obećanja i svakomu isplatiti, što je zasluzio, možemo sačuvati mir srca, kad promatramo sve ono zlo na svijetu, kojega ne možemo ukloniti niti drukčije podijeliti, kaošto bi to zahtjevala, prema našem uvjerenju, pravda i ljubav. Ali na ovome svijetu ne možemo vidjeti onih nagrada i onih kazna, koje prema Božjoj odredbi čekaju u vječnosti dobre i zle. Zato je ova vjera to veća čast, koju iskazujemo Bogu.

Tako mi potpunim, nepokolebljivim, bezuvjetnim pouzdanjem u Providnost Božju ili u Boga pokazujemo, da imademo o Bogu najbolje, neograničeno dobro mnenje. Time iskazujemo Bogu i najveću čast.

A što mi dobivamo od Boga kao uzdarje za naše pouzdanje? I Bog nama poklanja najveće povjerenje. I mi uživamo kod Boga najveću čast i neograničeni kredit. Sve ćemo od njega dobiti, za što ga molimo. Ako za ikoga, onda vrijedi baš za onoga, koji ima potpuno pouzdanje prema Bogu, Isusovo obećanje (Luka 11, 9): »Molite, i dobit ćete«, ili ono drugo izričito općenito (Ivan 14, 13): »Što ćete god Oca moliti u moje ime, to ću učiniti«. Po sebi se razumije, da nam Bog neće dati onoga, što za nas ne bi bilo dobro, i da će onda našu molbu usliti tako, kaošto je za nas najbolje. Isto tako ispunit će Bog svoje obećanje u ono vrijeme i u onim okolnostima, gdje će za nas biti najbolje. Zato ćemo uživati i nepomućeni mir srca i veselje, kakva ne može dati ništa na svijetu. Osjećat ćemo onu sreću, koju je uživao psalmista, kad je govorio pun najdubljeg pouzdanja u Boga (Ps. 22, 1): »Gospod me vodi, i ništa mi neće uzmanjkatи. Iskusit ćemo, kako će Bog i na nama ispuniti svoje obećanje (Ps. 90, 14-16): »Jer se u mene uzdao, oslobođit ću ga; biti ću njegov zaštitnik, jer je spoznao moje ime. Vapit će k meni, i ja ću ga uslušati. Uz njega sam u stiscu. Izbavit ću ga i proslavit ću ga. Udijelit ću mu dug život. I pokazat ću mu svoje spasenje«.

Zar ne, dragi čitatelju, da je najbolje za te, ako se uvijek i u svemu uzdaš u Boga i njegovu Providnost? Rado govorи: »Pre-sveto Srce Isusovo, ja se uzam u te.« (300 dana oprosta). Da se u ovome pouzdanju još više utvrдиš, biti će vrlo dobro, ako često-puta čitaš i promatraš o Božjoj Providnosti. Zato ti preporučujem knjigu, koju sam napisao o Providnosti Božjoj, gdje ćeš naći, što su o njoj mislili najveći sveci i učenjaci prvih kršćanskih vjekova, sveti Oci i kršćanski pisci. To je knjiga od 351 strane, stoji 40 dinara, s poštom 43.50 dinara. Naručuje se kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

Franjo Šanc D. I.

Srce Isusovo, u krilu Djevice Matere od Duha Svetoga sazdano, smiluj se nama!

Cudo nad čudesima jest utjelovljenje Sina Božjega u utrobi Bl. Dj. Marije. Druga osoba Božanska postala je čovjek u vremenu, a da se nije ni najmanje promijenila u svojoj Božanskoj naravi. Sjedinila se u Isusu Kristu Božanska narav i čovječja u istoj Božanskoj osobi. Te se dvije naravi, jedna od druge neizmjereno različite, sjediniše trajno, ali se ne pomiješaše, već je jedna i druga narav zadržala svoja bistvena svojstva.

Naš slabi razum, koji ne razumije toliko prirodnih tajni, kako bi razumio tu nebesku tajnu! Treba zato da ponizno prihvati tu objavljenu istinu.

Premda je utjelovljenje Sina Božjega, dakle i sazdanje njegova presvetog Srca, djelo čitavoga presvetog Trojstva, ipak se posebnim načinom pripisuje Duhu Svetome. Sv. Toma Akvinski navodi za to i trovrstan razlog. Mi ćemo barem dva razloga napomenuti.

Da se utjelovio Bog, razlog je njegova ljubav. — »Jer Bog je tako ljubio svijet, da je Sina svoga jednorodenoga dao, da nijedan, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego da ima život vječni.« (Iv. 3, 16.). Kako je pak Duh Sveti ljubav Oca i Sina, zgodno se utjelovljenje pripisuje Duhu Svetome, a napose sazdanje Srca Isusova, sjetilnoga znaka ljubavi.

Drugi je razlog, što se milost pridaje Duhu Svetome. Da je čovječja narav uzdignuta, utjelovljenjem uzeta od druge osobe Božanske, nije zasluga čovječje naravi, već je to samo milost. Dakle i s obzirom na narav čovječju zgodno se utjelovljenje pripisuje Duhu Svetomu, pogotovo sazdanje samoga Srca Isusova, koje ima biti duhovni izvor, iz kojega će teći obilate rijeke milosti u duše ljudske. Lijepo Petar Damijanski naziva Srce Isusovo »Božjim blagom i izvorom života, nebeskom škrinjom i riznicom.«

D. MIHOLJAC :
Križarice.

Pošto je arhandeo Gabrijel navijestio Blaženoj Dј. Mariji, da će začeti i roditi Sina Božjega, zapitala je Marija arhandela »kako će to biti, kad ja ne znam muža?« Nato joj je Gabrijel odgovorio: »Duh Sveti doći će na tebe, i sila Najvišega osjetit će te.« Sveti Ivan Krizostom ovakvo govorio o spomenutim riječima: »Pitaš, kako može biti da ostavši djevicom začneš i rodiš? Znaj, da će se to zbiti silom i djelatnošću Duha Svetoga, koji će doći na tebe novim i neshvatljivim načinom.«

Nema časa, u koji bi bila narav čovječja Kristova rastavljena od naravi Sina Božjega, prema tome je i Srce čovječe Kristovo od prvog već časa sazdano od Duha Svetoga.

Srce Isusovo sazданo, satvoreno je od Duha Svetoga, na način nama neshvatljiv, a u utrobi Bl. Djevice Marije.

Kako je Isus pravi čovjek, dolikovalo je, da uzme tijelo, koje potječe od Adama. To više, što smo u Adamu svi sagrijeli, jer svi narav čovječju vučemo od Adama, ta je pak narav trebala biti očišćena i pomirena s Bogom.

Nadalje čitava narav čovječanska bila je time počašćena: muška, što je muškarac izveo djelo otkupljenja; ženska, što je Otkupitelj začet i rođen od žene. Time se popunili načini, kako čovjek postaje. Adam naime stvoren je od Boga bez žene, Eva načinjena od muža bez žene, ostali ljudi nastaju od muža i žene. Preostajalo je još samo, da neko postane samo od žene. To je učinio Isus Krist, uvezši tijelo od žene Bl. Djevice Marije. To nam već kazuje, kako je žena, koja je začela i rodila Isusa Krista, morala biti djevica. Kao djevica začela je svrhunaravnim načinom u utrobi svojoj Sina Božjeg, koji je time postao čovjek, i kao djevica rodila je Sina Božjeg. Kako to vrijedi za čitavo tijelo, tako isto vrijedi i za presveto Srce Isusovo, kako se to veli u drugome zazivu.

Neizrecivim počitanjem treba da se napuni naša duša prema presvetome Srcu Isusovu, izvoru za nas svake sreće i radosti.

Bogoljub Strižić D. I.

PODBREST :
Mali Križari.

Slavlje pitomačke pučke škole u Zagrebu, u Svetištu Srca Isusova.

Na ovogodišnji Duhovski ponедjeljak došla je pučka škola iz Pitomače sa svojih 5 nastavnika pod vodstvom svoga ravnatelja na svoju školsku ekskurziju u glavni grad Hrvatske, naš lijepi Zagreb. Kako je kiša cio dan što padala što sipila, nijesu mogli mnogo grad razgledati. Pohodili su naš Mirogoj, i na njemu u kamenu čitali našu povijest. Bili su i u zoološkom vrtu u Maksimiru.

Ali, ako im Zagreb zbog kiše nije mnogo dao, oni su dali mnogo Zagrebu. U 11 sati prije podne u svetištu Srca Isusova otpjevali su koralnu sv. Misu de Angelis. Bit će, da još takovo što nije doživio grad Zagreb. Djeca sa sela pjevaju u gradu latinsku koralnu Misu, i to vješto, skladno svojim srebrnim glasovima — kao andeli! Latinske riječi izgovaraju i naglasuju, kao da su svršili bogosloviju.

Kad su se djeca vratila poslije podne iz Maksimira i pripremala na svoj odlazak kući u Pitomaču, neumorno su pjevala u sobi kod svetišta Srca Isusova, sad pjesme pobožne, sad narodne iz raznih krajeva. Zaista, dobra je pjesma, naročito religijska, izvrsno odgojno sredstvo.

Pučka je škola iz Pitomače sa svojim nastavnicima podigla u gradu Zagrebu nezaboravni spomenik, koji će se koljenima spominjati i biti moćna pobuda, da se za njome povedu i druge škole, naročito gradske.

B. S.

PITANJA I ODGOVORI

Već je davno što sam očutjela poziv Isusov u samostan. Osjećam da ču samo u samostanu naći mir, za kojim černem. Ja sam potpuno uvjerenja da me Isus zove. Duša mi se smiruje tek u crkvi u blizini Isusovoj. Želim živjeti samo za Isusa, a to ču u samostanu moći najljakše i najsigurnije izvesti. Majka mi je davno umrla. Otac bi se mogao protiviti mojoj odluci. Željeli bi da dodeđem pred njega s gotovom odlukom tražeći samo dozvolu. Molim Vas da mi javite preko Glasnika, što je sve potrebno djevojci kod stupanja u samostan. Koliko godina? Koliko miraza? itd. Onda Vas molim da mi navedete imena samostana, jer se ne mogu odlučiti, u koji bih red stupila.

Iz Vaših se riječi razabire, da se u pitanju zvanja mnogo oslanjate na osjećaje. A osjećaji i čuvenja brzo se mijenjaju. Morate se dobro ispitati da li imate naravnih i svrhnunjavnih sposobnosti za samostan. Vi mislite, čini se, da u samostanima nema nikakvih teškoća. Imaju ih mnogo. Tu sretno živi samo ona duša, koja se zna žrtvovati iz ljubavi spram Isusa, koja zna ponizno trpieti. U samostanima Isus kuša svoje odabранe duše. — Gledate dobe, miraza i drugih stvari, ne može se ništa općenito reći, jer razni redovi imaju u tom pogledu razne uredbe. Imena raznih samostana možete i drugim putem lako doznačiti. Molite se mnogo Presvetom Srcu, da vas ono vodi pravim putem te, ako je njegova volja, da Vas dovede u svoju neposrednu blizinu, da možete za nj živjeti i u njemu blaženo preminuti.

Zašto se onda, kad se plati, mogu vjenčati i bliži rodaci, na primjer kod nas pravi bratučedi?

Time želite reći, kako ste i od drugih čuli, da se i u Crkvi katoličkoj može postići sve za novac. Ako to mislite, onda se ljuto varate. Dispensa se u pitanju vjenčanja ne daje radi novca, nego radi posebnog, vrlo važnog razloga, radi spasenja onih, koji se vjenčavaju. Crkva to čini stoga, da ukloni veće zlo. Taksu, koja se tom prilikom traži, uzima se radi raznih troškova kancelarijskih. Zar ne znate da se u slučaju velikog siromaštva prelazi i preko tih kancelarijskih troškova? Držite se ovoga načela u životu: »Kad god govorite o svetoj Crkvi, onda morate o njoj govoriti kao što dobro dijete govoriti o svojoj majci — s velikim poštovanjem.«

Da li vrijeđi isповijed pred francuskim isповjednikom, kad ga ništa ne razumiješ?

Dužnost je svakoga da po mogućnosti potraži isповjednika, s kojim će se moći razumjeti. Ako ne možeš dobiti takva svećenika, a radi se na pr. o smrtnoj pogibiji ili o uskrsoj isповijedi, bit će dosta, ako se pred svećenikom optužiš, kako znadeš, na pr. kucanjem u prsa. Možeš se poslužiti i tumačem, ali ne moraš to učiniti. Nego dužan si u tom slučaju da se poslije kad ti bude moguće, potpunije isповjediš, da rekneš i ono, što u tim prilikama nisi mogao reći.

Citala sam, kako duša, koja hoće da bude pobožna, mora imati duhovnog vodu. Ja sam mislila, da je duhovni voda i isповjednik jedno te isto.

Nije jedno te isto, ali jedno te isto može često biti združeno u jednoj osobi.

Da li se duhovnom vodi mora očitovati cijeli život? Može li se to učiniti pismeno ili je bolje usmeno?

Duhovnom vodi ne treba očitovati cijelog života. Dosta je da znade sadašnje duhovno stanje duše, da pozna njezine dobre i zle sklonosti. Sam duhovni voda mora proučavanjem i iskuštvom biti upućen u duhovni život, mora poznавati zamke vražje, da može pravo voditi. — Pismeno očitovanje nije nikad potrebno, a može i drugima doći u ruke.

POKOJNI PRETPLATNICI

Amerika: Lacković Alojzije, Priskurić Katarina, Stajcar Juraj, Pazelj

Antun, Ozanić Ana, Kukujeveci Brkić Mato, Zagreb; Kostevec Marija, Amerika:

Puharić Miće, Miklous: Kunješić Mato, Karlovac; Terezija ud. Gamberger,

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima!

Amen.

Sluga Božji Petar Barbarić

G. Duro Pokaz, učitelj u Šumeću kod Slav. Broda, koji je pet godina (1889—1894) zajedno bio u travničkom sjemeništu sa Slugom Božnjim Petrom Barbarićem, piše 1. ožujka 1939. ovo :

Roden sam iste godine kao i on t. j. 1874. te sam god. 1887. stupio u dječačko sjemenište u Travniku. Zajedno smo učili, isli u školu, u istoj sobi spavalii jeli, isli zajedno u crkvu, na šetnju uopće provodili zajednički dački i seminarski život sve do god. 1894. kada sam ja iz Travnika otišao. Što mogu o njemu reći za

to vrijeme zajedničkog živovanja? Mogu reći, da je bio uzor za sve nas i to u svemu: u pobožnosti, u učenju, u ponašanju i drugovanju, ama baš u svemu. Kad bi se čitali redovi u velikoj dvorani, samo si čuo: Petar Barbarić iz svega odličan. A što se tiče pobožnosti, to se ne može ni opisati. Kad bi ga pogledao, kako se moli čisto mu je lice sjalo od dragosti, a usnice, koje su šaputale molitve, samo su se smiješkale, kao da se s andelima i svecima razgovara. Sama utjelovljena pobožnost u njemu. Oči su mu bile uvijek uprte samo u oltar i na kipove Majke Božje i Srca Isusova, a kad smo izlazili iz crkve samo je gledao pred sebe. Ponizan do skrajnosti, a dobroćudnost ne može se opisati. Kako sam bio dosta slab matematičar, nisam taj predmet baš ni volio, često sam ga molio, da mi pokaže one teške zadatke, a on smješkajući se rado bi mi tumačio i pokazivao. A u društvu mio i dobar i nikad se nije našao uvrijeden. Kao uvijek poslije ručka igrali smo se igre a osobito tako zvani »špilbal«, ali on je bio za sve, ali za igru, ne što baš nije mario, nego je bio upravo nesposoban. Ne bi mogao ni deset koraka hitro potrčati, nije mu ni tijelo za to bilo sposobno. Tako jednom trčeći nije mogao dotrčati do mete, a drug P. A. dobar nišandija udari ga tvrdom loptom u led, da se je skoro savio od boli, ali samo što se je okrenuo i blago se nasmiješio, i zato ga više nijesmo tjerali da se igra ove igre.

MILOSTI PO ZAGOVRU PETRA BARBARICA

- 186. B izovac (Slav.): Zdravlje. J. S. — 187. B usovača (Bosna): Ozdravila ruka. K. P. — 188. Č elinac kod Banje Luke: Ozdravio sin. V. V. — 189. K am por na Rabu: U nevolji pomoć. A. B. — 190. D onje N ovo S elo (Srijem): Unuk od neizlječive bolesti posve ozdravio. S. B. — 191. Č arđak kod Gradačca (Bosna): Ozdravljenje četvero djece od teške gušće. J. K. — 192. Karlovac: Molba uslišana. N. B. — 193. Z emun (Slav.): Bez operacije ozdravila. S. B. — 194. Tr sten o kraj Dubrovnika: Osobita pomoć. N. N. — 195. G ornja R ije ka (Hrv.): Uslišana molba. N. N. — 196. 197. S ubotica: Ozdravila. L. D. i ozdravljenje M. S. — 198. Č erević (Slav.): Operacija sretno uspjela i rana zarasla brzo. M. B. — 199. Karlobag (Hrv.): Vanredna pomoć u duhovnom životu. B. K. — 200. Mokro kraj Širokog brijeza (Herc.): Bolovala 12 godina od tuberkuloze u kostima i ozdravila. R. K. — 201. Petrovaradin: Ozdravila. Š. N. — 202. S enj: Uslišana molba. M. D. — 203. Skrad (Hrv.): Nestalo bolesti u ledima. T. H. — 204. Lok ve (Hrv.): Ozdravio od teške bolesti. P. M. — 205. D erventa (Bosna): Osobita milost. A. Č. — 206. S tari

S l a n k a m e n (Srijem): Napredak moga sina u naukama. K. B. — 207. **S i k l e v c i** (Slav.): Parnica se sretno svršila. Lj. G. — 208. **V u k o v a r**: Ozdravljenje bez operacije. E. D. — 209. **B o š n j a c i** (Slav.): Sin od trbušnog tifusa ozdravio. L. L. — 210. **K o p r i v n i c a**: Sin bolovao 4 godine od krvarenja i ozdravio upadno i trajno. F. P. — 211. **S u t i v a n** (Brač): Ozdravljenje noge. N. N. — 212. **G r u b i š n o p o l j e** (Hrv.): Ozdravila. M. S. — 213. **J a š a T o m i ĉ** (Banat): Sretno premještenje. N. N. — 214. **R a j s a v e c** kod Jakšića (Slav.): Dugotrajne silne боли u utrobi prestale. F. K. — 215. **O m iš** (Dalm.): Ozdravljenje. A. V. — 216. i 217. **S p l i t**: Oba sina dobila namještenje. I. D. — Nenadano ozdravljenje moga sina odvjetnika. I. J. — 218. i 219. **S t. M i k a n o v c i** (Slav.): Ozdravljenje muža. N. N. — Dijete ozdravilo, a meni mnogokratna pomoć. J. V. — 220. **G l a m o ć** (Bosna): Razne milosti. Z. V. — 221. i 222. **B a b i n a G r e d a** (Slav.): Zdravije i mnoge milosti. K. T. — Olakšanje bolesti i sada se dobro osjećam. D. S. — 223. **B l a t o** (Korčula): Razne milosti. P. J. A. — 224. i 225. **B e o g r a d**: Od bubrežne bolesti ozdravila. M. B. — Kćerka sretno prošla tešku operaciju na koljenu. N. Đ. — 226. i 227. **T r a v n i k**: Sin sretno položio ispit. S. J. — Noga dijetetu zacilijila. M. S. — 228. i 229. **S t. P o ř e g a**: Nestalo boli i ozlede na desnoj ruci. J. K. — Ozdravljenje. C. s. E. — 230. **Z l a t a r** (Hrv.): Osobitu pomoć iskusila. O. S. — 231. **S a p c e** kraj Garčina (Slav.): Unuka ozdravila. A. S. — 232. **B o s. G r a d i ſ k a**: Sretno položen ispit. V. Č. — 233. i 234. **B r e z a** (Bosna): Ozdravila. A. V. — Ozdravljenje sina i kćeri. I. M. — 235. **B l a t n i c a** kod Teslića (Bosna): Nadviada svoje teške neprijatelje. A. S. — 236. **C e r i n a** kod Čazme (Hrv.): Ozdravila od upale porebreće. M. N. — 237. **B a n j a L u k a**: Muž mi ozdravio. J. G. — 238. **J e l s a** (Hvar): Razne milosti. M. S. — 239. **S t a r i P e r k o v c i** kod Andrijevaca (Slav.): Ozdravila od bubrežne bolesti. M. B. — 240. **K u ć i ſ t e** (Korčula): Razne milosti. F. S. — 241. i 242. **T u r b e** kod Travnika (Bosna): Ozdravio od 8 godišnje želučane bolesti. M. W. — Sin teško ranjen u nogu ozdravio. A. Đ. — 243. **T r a v n i k**: Noga izlijedena. H. S. — 244. **V o ĉ a g o r n i a** kod Vinice (Hrv.): Ozdravio od živčane bolesti. J. K. — 245. **O t o k ţ. s v. K l a r a** (Hrv.): Osobita milost. B. Š. — 246. **G r a d i n a** Velika milost M. K. — 247. **Z l o b i n** (Dalm.): Olakšanje boli. J. M. — 248. **G o r n i D e s i n e c** (Hrv.): Moja kćerka od goleme bolesti ozdravila. A. G. — 249. **T a l a n ĉ a n i** kod Ivanić grada (Hrv.): Od upale pluća ozdravio. F. Č. — 250. **S i n j** (Dalm.): Velika milost udijeljena svećeniku. N. N. — 251. **N e v i ĉ P o l j e** (Bosna): Dijete ozdravilo. M. G. — 252. **B i l i n o p o l j e** kod Zenice (Bosna): Oslobodila se teških napadaja. A. P. — 253.—258. **S a r a j e v o**: U tjeskobi pomoć. N. N. — Sretno prošao na semestralnom ispit. J. F. — Ozdravljenje obju nogu i dvije velike milosti. M. B. — Pomoć u službi mojega muža. K. K. — Ozdravila na nogama i više drugih milosti. M. S. — Sin ozdravio, djeca se izmirlila, pomoć materijalna u obitelji, pomoć u bolesti, zadobila duševni mir. A. R. — 259. **O s i j e k**: Dugotrajno probadanje prestalo. A. P. — 260.—267. **Z a g r e b**: Osobita pomoć. A. J. — Velika milost. N. N. — Sretno položio ispit. N. K. — Pomoć gimnazijalcu. F. K. — Zaduhe i kašija se oslobodio. J. P. — Ozdravio. M. J. — U nevolji dva put pomoć. L. P. — Kćerka mi dobila namještenje. T. F. — 268. **S k o p l j e**: Velika milost. A. K. — 269. **P e t r o v c i** (Slav.): Uzeto teško bolesno dijete ozdravilo. N. N. — 270. i 271. **O t o ĉ a c** (Hrv.): Ozdravio mi suprug od teške želučane bolesti. H. K. — Spasena od smrti pri porodaju. K. K. — 272. **K o m a r i c a** (ž. Cer, Bosna): Ozdravljenje desne noge. J. K. — 273. **C o n o p l j a** (Bačka): Pomoć u velikoj nuždi. M. P. — 274. **D o n j e N o v o S e l o** (ž. Nijemci, Slav.): Unuk ozdravio. S. B. — 275. **Z a g r e b**: Osobite milosti. D. B. — 276. **D u b r o v n i k**: Sin od teške gripe ozdravio. N. N. — 277. **S u ř a k**: Operacija sretno uspjela. B. M. — 278. **S a r a j e v o**: Djeca od zatravne bolesti sačuvana. B. — 279. **D r a g i ţ i n a** kod Drinovaca (Herc.): Kćerka ozdravila. I. P. — 280. **J o s i p d o l** (Hrv.): Ozdravljenje na plućama. B. K. — 281. **V a r a ţ d i n**: Dijete ozdravilo. G. K. — 282. **C r n i V r h** (ž. Solakova Kula, Bosna): Ozdravljenje sina. N. G. — 283. i 284. **B r e z a** (Bosna): Dvoje diece ozdravilo. I. M. — Žena mi ozdravila. S. V. — 285. **L j u b l j a n a**: Ozdravljenje glave. A. U. — 286. **G o l a** (Hrv.): Kći ozdravila od teških i velikih grčeva. — 287. **V r b n i k** (Krk): Ozdravljenje. C. L.

VIJESTI

1: Turanj: Vojska S. I. — 2: Crnica: Vojska S. I. na duh. vježbama. — 3: Jesenje Gornje: Križari.

DARUVAR: Djehojačko društvo Srca Isusova vrši svaki mjesec svoje dužnosti. 8. prosinca 1938. izvele su naše članice na sveopće zadovoljstvo igrokaz »Nadene kćer. Zasluga ide c. s. Adolfu, koja je članice lijepo izvježbala. Izabrale smo novu barjaktinicu, jer su nam se već dvoje udale. Neka im Presv. Srce podijeli mnogo blagoslova.

Anica Fuchs, glavarica.

D. MIHOLJAC: Na Mladi Uskrs nastupile smo po prvi put s našom križarskom priredbom, koju je otvorio divnim govorom naš duhovnik preč. g. Ivan Vajda. Na programu su bile deklamacije: »Ne plači Isuse!» i »Uskrsnuo je«, a zatim simbolička vježba: »Dalmatinski sajkaš uz glazbu i napokon religiozni igrokaz: »Dvije majke«. Cijeli program izveden je na sveopće zadovoljstvo prisutnih. Zadnja i najljepša točka bila je živa slika »Kraljica andela«, praćena pjevanjem. Mnogi od gledalaca bili su ganuti do suza.

Poslije ove vrlo uspjele priredbe javljaju nam se nove članice. Veselimo se tomu, jer čim nas bude više svijesnih Križarica, moći ćemo i više uraditi za Križarske ciljeve. Osnovale smo i Euharistijsku sekciju i stupile smo u Počasnu stražu Presv. Srca Isusova. Nadamo se da će Euharistijski Spasitelj blagosloviti naše nastojanje oko slave Božje, spašenja naših duša i dobra naših bližnjih.

Ceslar Ilonka.

SVETE MISIJE U JALŽABETU. Prošlo je 15 godina, otkako su se ovde zadnjput držale misije. Odonda sam i ja preplatnik Glasnika Srca Isusova. Uvijek sam molio Presveto Srce za obraćenje jednog velikog grješnika. Molitva mi je uslišana za ovih misija, koje su održali od 7.—14. svibnja oci isusovci Šantić i Jagrić. Župa se posve obnovila. Hvala Presvetom Srcu. Gj. H.

Biškupec: † Katica Pehnec.

HRVAT - MLADOMISNIK U JERUZALEMU.

30. travnja bila je u Jeruzalemu na Maslinskoj gori lijepa hrvatska slava. Na hrvatskom oltaru bl. Nikole Tavelića prikazivao je privit za hrvatski narod svoju sv. Misu mladomisnik o. Jerko Eterović, koji je na Navještenje B. D. M. na Kalvariji primio svećenički red.

Okupilo se tada oko našeg mladomisnika i oltara našeg blaženika ono Hrvata, što ih ima u Jeruzalemu. Eterovića je sa još nekoliko drugova pred 13 godina u Sv. Zemlju doveo njegov mještanin, dobiti starac fra Jerko Mihaić, koji kao brat laik ljubljen od braće franjevaca i štovan od domaćih Arapa služi u Sv. Zemlji već 45 godina. O. Jerko pripravljava se u seraškom kolegiju pa kod svecišta u Nazaretu, Taboru i Jeruzalemu za franjevca svećenika. Sve je nauke odlično svršavao. Osobito je napredovao u jezicima, kojih u Sv. Zemlji mnogo treba. Osim hrvatskoga govori još talijanski, arapski, engleski, francuski, turski i njemački. Nasepose arapski poznava u tancine te rado opći s Arapima i uživa njihovo veliko povjerenje i ljubav. Arapi ga zovu: Abuna Jeronimo el aziz — naš dragi o. Jeronim. O. Jerko kani biti učitelj toga jezika u franjev. misijskim školama Sv. Zemlje.

Ovih ljetnih mjeseci posjetit će o. Jerko svoj rodni kraj Pučišće na otoku Brdu, te svoje roditelje i braću, od kojih je jedan dominikanac o. Jacinto a jedan, Mirko, absolvirani filozof. Posjetit će i Zagreb. — Ako mu se prijavi koji dječak s čvrstom voljom i zvanjem za misjonarata u Sv. Zemlji, on ga može sa sobom povesti. o. L. Fr.

Gore:

Daruvar: Djev. dr. S. I. predstavlja
»Nadena kći«.

Dolje:

Jelsa: Djev. dr. S. I. predstavlja
Fabijolu.

III. LITURG. KONGRES U ĐAKOVU

od 2. do 4. srpnja 1939.

1. DAN: Svečane »Vesperae«, »Veni Creator«, govor preuzvišenog Pokrovitelja kongresa Dr. Akšamovića, biskupa. Otvor kongresa. Akademija.
2. DAN: Zajednička recitirana sv. Misa, predavanja o sakramenu sv. krsta.

3. DAN: Recitirana sv. Misa, predavanja o sakramenu sv. Potvrde. — Jadranška i Dubrovačka Plovidba već su odobrile popust od 50 % na svim parobrodarskim prugama. Očekuje se rješenje Ministarstva Saobraćaja glede popusta na željeznicama.

K N J I G E

KNJIGA O PAPI I PAPINSTVU. Lani je pokrenuta popularna knjižnica pod naslovom **Katolička Mala Knjiga**. Izašlo je prošle godine 10 raznih svešćica; kao 1. svezak za novo godište izšla je na 64 stranice knjižica o papinstvu i o novom Papi, koju je izdavač još koncem veljače najavio; u tekstu se nalazi 8 slika. — Cijena je ovoj knjižici 2 Din., a na finijem papiru 3 Din.; pretplata na cijelu seriju (10 svešćica) Dn. 15.—, a naručuje se na adresu: Katol. Mala Knjiga — Bežlja, p. Teslić (Bosna). Povjerenici dobiju popust.

„ZIVOT BL. NIKOLE TAVILICA, MUCENIKA. Posto je životopis Bl. Nikole, izdan od Društva sv. Jeronima, rasprodan, izdali su franjevci konventualci u Splitu novi, koji će se, dok ga bude u zalihi, prodavati po 1 din. komad kod: Hrvatske Knjižare u Splitu, Samostana sv. Franje u Splitu, Samostana sv. Franje u Šibeniku i Samostana sv. Duh u Zagrebu, Sv. Duh 29.

Petar Grgec: CASNI SLUGA BOŽJI FRA ŠIMUN FILIPOVIC. Bosanski franjevac Šimun Filipović živio je od g. 1732. do g. 1802. Od svoje pedesete godine pa do smrti boravio je u Italiji u franjevačkom samostanu gradića Ripatransona, gdje se posvetio samo molitvi i pokori. Svi su ga držali svetcem. Njegovo se štovanje povećalo poslije blažene smrti. Fra Šimun Filipović dokazuje svojom pojmom, da hrvatski narod i u najtežim vremenima nije zaostao za drugim evropskim narodima u osvajajući svelosti. — Lijepo opremljeno djelce sa slikom Sluge Božjega naručuje se kod Tiskare »Kačić«, u Šibeniku uz cijenu od 10 dinara.

ZAHVALNICE

Aleksandrovo K2 Kćerkino se zdravlje popravilo. Amerika NN Milosti. — NJ Presveto Srce uslišalo me u velikoj potrebi. — BK Kćerka ozdravila. — M2 Mnoge izvanredne milosti. Andrijević MC Zaručnik sretno prebolio operaciju. Postajem stalna preplatnica. Bajmok MS U čvrstoj vjeri obavila sam čeđevnicu i bila uslišana. Beograd MK Razne milosti. — ES Sretan porod i mnoge druge milosti. Bos. Brod ZA Milosti. Bos. Kobaš KR Pomoć u gospodarstvu. Brod n/K SS Mnoge milosti. Brod Mor. JR Milosti. Čačak JZ Popravilo se zdravlje. Čitluk ID Sin prošao na ispit. Delnice JZ Pomoć meni i sinu. Gaboš AT Milosti. Gorica MK Ozdravljenje djeteta. Grižane MŠ Mnoge milosti. Hrković MK Milosti. Ilovik MR Unučić Ive spašen žudom Božnjim. Ilići KM Zdravlje. Imotski SJ Ozdravljenje zene. Kamenica AM Zdravlje. Komletinci LP Milosti. Kostanjevac JR Uslišana molba. Kostrena sv. Lucija JB Milost. Kruševica KS Ozdravila majka. Kuća JH Zdravlje se malo poboljšalo. Mačkovac JP Sretan porod. Mali Ston PK Izbjegena nesreća. Metković SIS Milosti. Mokošica KK Mnoge milosti. Moslavina MK Sretno ozdravila. RC. Mraclin VK Primljene mnoge milosti. Mrkopalj ŠR Uslišana molba. Mursko Sred. PDjM Mnoge milosti. Našice MB Milosti. — AV Za dobivenu milost ŠA. Nova Kapela NN Milosti. Novi Marof MV Ozdravljenje. Obrež LjDj Ozdravila majka. Omaha PMG Zahvaljujem za sve milosti, koje sam primio od Svetih Obitelji osobito po svetoj krunici. Omiš V2 Ozdravio brat od teške bolesti. Omišalj JK Uslišana molba. — JR Zdravlje i milosti. Orahovica AŠ Zdravlje brata JB. Oriovac ssM Primljene milosti CM i MT. Oroslavje NN Velike milosti. Otočac DLj Mnoge milosti. Perušić MK Brat sretno položio ispit. Petrinja SP Mnoge milosti. Pitomača MS Za sve primljene milosti, posebno za pomoć u bolesti. Požega IMH Uslišana molitva i primljene milosti. Preko IK Dobiveno zdravlje. Sali TF Uslišana molba za obraćanje jedne duše. Sarajevo Uč. Mnoge milosti, posebno jedna. — TV Ozdravljenje sestrične. Slavonija SL Operacija uspjela. Sv. Križ Začr. LV Uslišana molitva. Trogir MS Za zdravlje. Varaždin SC Pomoć u bolesti. Viljevo SJ Ozdravila. Vinkovci ZD Mnoge milosti. Virovitica BM Mnoge milosti. Vojni Križ BJ Ozdravljenje. Vrbanja MP Sin se povratio. Vukovar MB Ozdravila majku od teške bolesti, druge milosti. Zagreb JK Ozdravila i smirila se. — PA Pomoć u teškoj napasti. Zlatar FI Sretno se oženio.

D A R O V I

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Biher Ana 10 d; Budiselich Katarina 2 dol; Čorić ud. Lucija 40 d; Dolencić Irma 20 d; Domines Silva 20 d; Graf obitelj 20 d; Hohnjec Marija 50 d; Horvatek Agata 10 d; Jakovac Ljubica 35 d; K. M. Roždanik 10 d; Kozmar Jelka 10 d; Krasonja Milka 35 d; Kriesbacher Anica 10 d; Markotić Josip 80 d; Naglich Matt i Marija 5 d; Piovarči Ankica 50 d; Pliskovac Tereza 10 d; S. K. Slunjić 30 d; Starešinić Ana 1 dol; Svirčević Ivica 10 d; Šaliga Jozefina 20 d; Gregorinčić Z. 60 d; E. M. 40 d; Rukavina T. 30 d; N. N. 10 d; Tonsa A. 10 d; Kovačević M. 10 d; Z. A. 10 d; P. F. 35 d; N. N. 100 d.

Za sv. Mise: Biličić Juro 1 dol; Dobrostal Stjepan 5 dol; Dorkin Gašpar 1 dol; Grdovich Dragutin 1 dol; Hepp Marija 30 d; Ivanac Marica 40 d; Juginović Lucija 20 d; Kaurić N. 20 d; Kauzlaric Vincenca 1 dol; Klobucar Anica 30 d; Kocijan Ivan 15 d; Koški Franjka 15 d; Lade Katica 1 dol; Latin Valent 30 d; M. S. Sušak 30 d; Mandić Martina 600 d; Masničić Marija 60 d; Miljan Kristina 50 d; N. N. Amerika 4 dol; Naglich Matt i Marija 1 dol; Novosel Mijo 2 dol; Plečarka Katarina 20 d; Pleš Barbara 1 dol; Prpić Jelka 80 d; Puharich Mary 33 dol; Sakač Katarina 15 d; Tržolić Josip 1 dol; Vinogradac Marija 10 d; Vukovich Barbara 1 dol; Vukovich Kata 250 d.

U čast Srcu Isusovu: Andračić Jozo 10 d; Brkić Manda 10 d; Čilić Marko 20 d; Fukač Katarina 1 dol; Kučić-Hrvačić Janica 10 d; Imbriovčan Matej 10 d; Markovich Ljuba 1 dol; Milošević Mara 100 d; Šterk Barica 50 d; Stilinović Slava 20 d; Treći Red sv. Franje, Subotica 20 d; Weber Elizabeta 15 d; Vetrni Marija 30 d.

U čast Srcu Isusovu, Majci Božjoj, sv. Josipu, sv. Tereziji M. L. i P. Barbariću: Dundović M. 50 d; Paver Marija 50 c; Posarić Andela 10 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Bartovčak Jelisava 5 d; Burić Juljana 15 d; Čango Mijo 20 d; Čukac Antonija 15 d; Ebner Lucija 5 d; Gunjak Blaž 5 d; Heusler Lina 5 d; J. K. Omišali 10 d; Kocijan Jele 25 d; Kosac Helen 2 dol; Miljan Mary i Cantoni 1 dol; Milinović Katica 20 d; Mišić Stjepan 5 d; N. N. Zagreb 5 d; N. N. Zagreb 100 d; Pavošev Ilija 15 d; Pleše Barbara 1 dol; Rakitić Kata 20 d; Rapljenović Janko 5 d; Sekovčić Darinka 2 dol; Sironić Šime 5 d; Segota obitelj 10 d; Šestak Eleonora 100 d; Šipek Aleks 50 d; Treći Red sv. Franje, Subotica 20 d; Valent Kata 15 d; Vitezović Don Luka 10 d; Zugaj Mary 50 c; Zganec Terezija 5 d.

Za kruh sv. Antuna: Biličić Juro 1 dol; Juranić Jakov 5 d; Jurkovich Draga 1 dol; Markotić Josip 80 d; Markovich Ljuba 1 dol; N. N. USA 50 c; N. N. Prelog 10 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Drčec Katarina 20 d; Krstnik Julijana 25 d; Nosek Marica 5 d; Sestić Josip 10 d; Sučić ud. Ivica 10 d.

Za ulje vječnog svijetla u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu: S. K. Slunjić 20 d; Špehar Janja 20 d.

Za cvijeće na grob Petra Barbarića: Štimac Mary 1 dol.

Za gradnju Svetišta Srca Isusova: Mikuleta Ana 100 d.

Za Sirotešte sv. Josipa u Leskovcu: N. N. USA 2 dol.

DUHOVNE VJEŽBE ZA UČITELJICE

od 8. VII. — 12. VII. i od 18. VIII. — 22. VIII. na Vrhovcu. — Prijave
platiti na Dom duh. vježbi, Zagreb, Vrhovac 43.

Kalendar Apostolstva molitve

S R P A N J 1 9 3 9.

OPĆA NAKANA: *Što vrijedi sakramenat potvrde.*

MISIJSKA NAKANA: *Obraćenje muslimana.*

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po besgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 S Presv. Krv Isusova. Sestre Predragocjene Krvi.	16 N 7. po DUH. Gospa Karmelska. Stovanje Gospe.
2 N 5. po DUHOV. Po hod B. D. M. Katoličke majke.	17 P Aleksije. Težnja za svetošću.
3 P Leon. Obraćenje psovača.	18 U Kamilo. Bolesnici i bolničarke.
4 U Uldarik. Žetva.	19 S Vinko Paul. Sestre Milosrdnice.
5 S Ciril i Metodije. Sjedinjenje Slavena u Katol. Crkvi.	20 Č Ilija. Branitelji vjere.
6 Č Izajia. Obraćenja židova.	21 P Danijel. Mladež.
7 P Vilibald. Preplatnici Glasnika Srca Isusova.	22 S Marija Magdalena. Obraćenici.
8 S Elizabeta. Siromasi.	23 N 8. po DUH. Apolinar. Mladomisnici.
9 N 6. po DUH. Veronika. Crkva u Njemačkoj.	24 P Kristina. Progonjeni.
10 P Rufina i Sekunda. Djev. Društva.	25 U Jakov a p. Misjonari.
11 U Pijo. Širenje Glasnika S. I.	26 S Ana. Materinska društva.
12 S Ivan Gvalbert. Umirući.	27 Č Pantaleon. Svećenički pomladak.
13 Č Anaklet. Djevičanske duše.	28 P Viktor. Mladež u praznicima.
14 P Bonaventura. Franjevci.	29 S Marta. Kućanice i služinčad.
15 S Henrik. Odanost Crkvi.	30 N 9. po DUH. Abdon i Senen. Naši pokojnici.
	31 P Ignacije Lojolski. Mješeni zaštitnik. Isusovci.

OPĆA NAKANA U KOLOVOZU: *Borba kršćana za prava Božja.*

MISIJSKA NAKANA U KOLOVOZU: *Putem milosrđa k miru i složi medju narodima.*

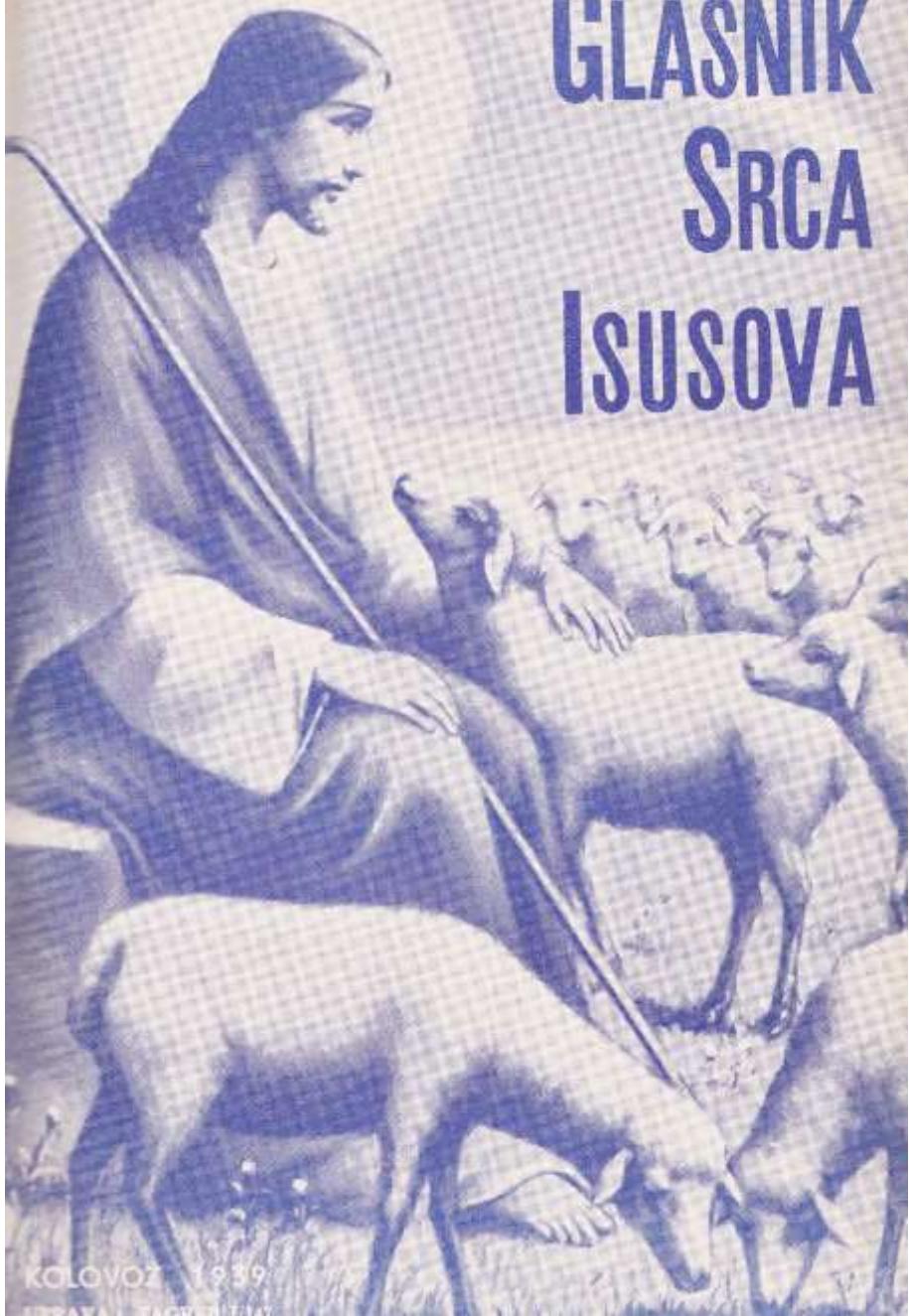
OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomislovne sv. Prćestii. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prve petke i nedjelje, i još jedan po volji odabran dan.

GLASNIK PRESVETOГA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Mašić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu - A. Alfirević D. I. — Uprava: Zagreb I./147, Palmotićeva 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - ½ dol. - 8 lira - 2.50 pengő. — Tisk: Tiskara Glasnika Srca Isusova - A. Alfirević D. I.

Poštarska plaćena u gotovu

GLASNIK SRCA Isusova

KOLOVOZ 1989.
TOM 14. BROJ 10

GODINA 48

KOLOVOZ 1939

BROJ 8

Za Božanska prava...

Mjesečna nakana za kolovoz, blagoslovljena od Sv. Oca.

Bog je stvorio nebo i zemlju i sve što je na njima. Od razumnih stvorova stvorio je anđele i ljude. Cijelo stvorene, vidljivo i nevidljivo, jest djelo Božje, koje On uzdržava, vodi i upravlja. Sve je dakle njegovo i On ima nad svim stvorovima apsolutno i neosporivo pravo. Kao lončar kad rukama svojim umijesi lonac od zemlje, ima na nj neosporivo pravo i može ga upotrebiti, za što god hoće. Još savršenije pravo ima Bog, koji je sve iz ništa stvorio.

Medu Božjim stvorovima na zemlji najsavršeniji je čovjek. Njemu je Bog dao tijelo i razumnu dušu, dao mu je pamet i slobodnu volju, dao mu je zdravlje, jakost, duševne i tjelesne sposobnosti, dao mu je darove naravi, obitelji i dobročinstva države. Stoga je čovjek po naravi dužan da služi Bogu, da se ravna po njegovoj svetoj volji i tako uživa mir i ljubav svoga Stvoritelja.

Dodamo li još ono neizmjerno dobročinstvo, kad nas je Bog krvljui Sina svoga otkupio i time nam otvorio ocean dobrote i ljubavi svoje, onda čovjeku ne preostaje drugo, nego da usklikne: «Što će vratiti Gospodinu za sve ono, što mi je dao?»

Čovjeka je Bog upravo raskošno obasuo nebrojenim svojim darovima. I stoga ima uzvišeno pravo nad svakim čovjekom i nad svim ljudima. Ima pravo na naš život i na sva naša djela. Da nas k sebi ljubezno privuče, odredio nam je za vjernu službu sreću vječnoga života kao nagradu.

Sve što Bog od čovjeka traži, donosi korist čovjeku i ovdje i u vječnosti. Jer je čovjek pozvan da posjeduje Boga u vječnosti i da ga uživa, nakon što je vjerno vršio svoje dužnosti prema Bogu i bližnjemu na zemlji, to je vršenje ovih dužnosti najsudbonosnija stvar u životu svakoga čovjeka.

Bog je proglašio svoja prava nad čovjekom u svojim zapovijedima. Promotrimo ih malko.

Bog ima pravo, da ga čovjek priznaje svojim Stvoriteljem i Gospodarom, jer sve ima od Boga, a čovjek ima strogu dužnost, da Božje gospodstvo prizna mišlu, riječju i djelom, to jest da u svemu vrši volju Božju. »Ja sam Gospodin Bog tvoj, nemaj drugih bogova uza me.«

Bog ima pravo da se njegovo Ime časti i poštuje. »Ne izusti Imena Gospodina Boga svoga uzalud.«

Bog ima pravo da se u tjednu jedan da Njemu posebno posveti, da se toga dana ljudi s Njime razgovaraju, o Njemu misle, da Mu dadu svoje darove, osobito da Mu prikažu Božanski dar: neoklanjanog Jagajca u sv. Misi. Da Mu se po Isusu dostoјno poklone, priznaju Njegovo gospodstvo, da Mu se za milosti zahvale, da mole oproštenje grijeha i nove milosti.

Da ovu službu Božju mogu dobro obaviti, zabranjuje im Bog sve teške poslove: »Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnj.«

To su tri velike i silne zapovijedi, koje određuju odnošaj čovjeka izravno sa samim Bogom.

Ovo je dužan svaki čovjek davati Bogu: svi ljudi, svi narodi, sve obitelji, sve države, privatno i javno — uvijek.

A jer je Bog napunio zemlju ljudima, odredio je opet zakonom, kako će se vladati jedan prema drugom, da bude mir i red u Božjoj obitelji i da ne može čovjek bez odgovornosti činiti bližnjemu, što hoće. Stoga je proglašio Bog ove zapovijedi:

»Poštuji oca i mater!«

»Ne ubij!«

»Ne sagriješi bludno!«

»Ne ukradi!«

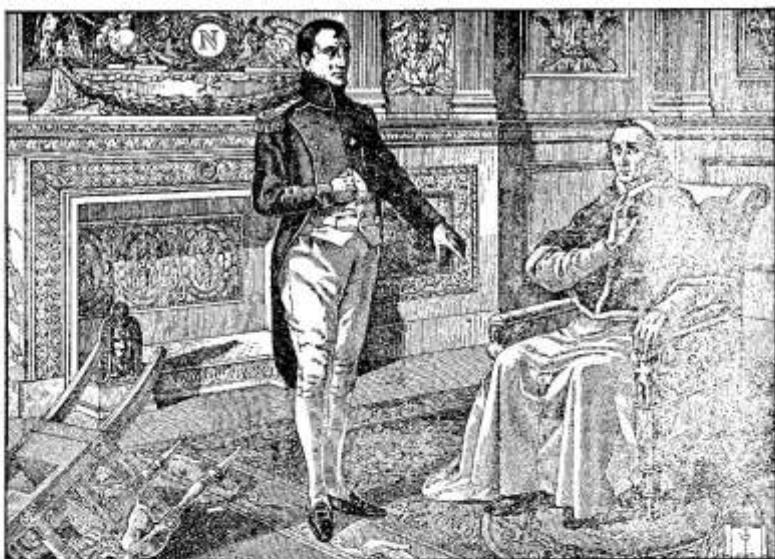
»Ne reci lažna svjedočanstva na bližnjega svoga!«

»Ne poželi žene bližnjega svoga!«

»Ne poželi nikakve stvari bližnjega svoga!«

Ovim zakonima zaštićena su sva prava čovjeka od opakih ljudi. Ovih 10 zakona svojih uklesao je Bog u razum čovječjij. A Isus nam je donio još zapovijed da slijedimo Njega svoga Spasitelja, da slušamo sv. Crkvu, da ljubimo neprijatelje svoje. — Bog pozna dobro čovječe srce. On vidi u njemu one jake strasti: oholost, zavist, škrtost, bludnost, lakomost, srditost i lijenos. Ove strasti, ako se ne ograniče razumom i vjerom, mogu pogaziti svaki red, mogu učiniti svaku nepravdu, mogu pogaziti najsjetija prava Božja i ljudska i tako onemogućiti život ljudskog društva. Zato je Bog postavio mede ovim strastima čovječjeg srca i rekao: dovle, dalje ne smiješ! Kad čovjek ovrši ove zakone, onda služi Bogu, time je vezan s Bogom u ljubavi i postaje vrijedan vječnoga blaženstva u Bogu.

Stoga je najveće pitanje čovjeka u svladavanju strasti. Ko svladava strasti, taj služi Bogu, ko služi strastima, taj se iznevjeri Bogu i strasti ga učine velikim grješnikom, protivnikom Božjim, neprijateljem — pa čak i mrziteljem Boga. Tako strahovito izo-

Francuski car Napoleon drzovito traži od Pape, da mu se pokori.

pače strasti čovječje srce. Robovi strasti, to su oni ljudi, koji krše prava Božja, i jer su utonuli u naslade svojih strasti, ne vide više ni istine ni pravde, puni su tame i svake opačine, izgubili su svaki stid. Ovakovi su izvor svih muka i patnja čovječanstva, ovi ruše mir i red u svijetu. Oholice i lakomci spremaju ratove, osiromaše narode, stvaraju udovice i sirote, šire bolesti i nevoljama pune zemlju. Nije čudo da je svijet, koji je dao strastima potpunu slobodu i napunio zemlju najogavnijim grijesima, došao do otpada od Boga i do strahovitog bezboštva.

Baš time što čovjek ne će da prizna Boga svojim gospodarom i ne će da drži njegove zapovijedi, već krši zapovijedi i gazi Božja prava, postali su narodi tako bijedni, slijepi, nesretni i izopačeni. To se sve razvilo iz griješenja ili kršenja Božjih prava. Takav izopačeni svijet će naravski zanijekati Boga i odbaciti Crkvu i Križ, mrzit će sve one, koji ga sjećaju dužnosti i diraju u rane njegove savjesti.

Kršenje Božjih prava strahovito se osvećuje već na ovom svijetu i pojedincima i obiteljima i državama. Evo samo grijeh bijele kuge — kako je rastrovao obitelji! Čitavi narodi gnjili su radi ovoga grijeha, i ova zmija guta i uništaje svu snagu i zdravlje, što bi ga vjera ulila u duše. Ovaj se grijeh stalno opire Duhu Svetome. Ovaj grijeh čini Evropu jednom ogromnom baruštinom, u koju tonu svi narodi. Svima je ranama lakše naći lijeka. Ova kuga, koja se

razvila iz lagodnosti i sebičnosti, teško se lijeći. Samo duše živevjere i potpune žrtve mogu ovu ranu izlijeciti pod svojim krovom. To su duše, koje su kao Job spremne sve prije izgubiti i pregorjeti nego Boža ostaviti. A takovih je malo. Tu bi evropski narodi trebali voda duha Božjega, koji bi ovo pitanje riješili. Onda bi se onimogli nazvati spasitelji i usrećitelji naroda.

Evo Glasnik donosi nakanu Natpastira sviju ovaca Kristovih, koji gledajući kako se u svijetu gaze najsvetija Božja prava, preporuča i moli dobre i vjerne duše, da ustanu na obranu Božjih prava. Ovamo su pozvane one duše, koje Boga ljube, kojima je žao, što se toliko vrijeda dobri Bog, što ga toliko njegovi stvorovi preziru i omalovažuju na svoju propast. Ovakove duše smišljat će natčin, kako da učine bar nešto da se dade Bogu što je Božje.

Što ćemo dakle činiti?

Borbu za prava Božja vodi zapravo sv. Crkva, kad vrši svojumisiju, koju joj je Krist povjerio. Kad propovijeda Evandelje, kad propovijeda pokoru, kad obraća grješnike, opominje i kara mogućnike, kad dijeli sakramente, kad poučava djecu i neuke, kad vrši svoju apostolsku službu. Prvesti čovjeka, obitelji i narode i države da služe Bogu, u tom je ta golema i teška borba za prava Božja. Crkva nema dosta apostola za taj ogromni posao, pa traži pripomoći od svjetovnih osoba, da svaka po svojim silama, svaka u svom staležu pod vodstvom i uputama Crkve poradi, da Bog zavlada u dušama čitavoga ljudskog društva. Seljak treba da obraća seljaka Bogu, učitelj učitelji, profesor profesora, građanin građanina, radnik radnika i tako redom. Osobito bi ljudi visoke izobrazbe, visokih položaja, ako su dobri katolici, mogli mnogo djelovati da Bog uđe u mnoga srca. Svi pak mogu ustrajnom molitvom da podupiru Crkvu i one glavne borce za stvar Božju. To je polje Kat. Akcije.

Pomozimo dakle borce za Božja prava u ovom mjesecu: molitvom, radom, dobrim primjerom, trpljenjem i zadovoljštinom Bogu. Presveto Srce Isusovo pobijedit će i izopačena srca ljudska, ako mu budemo pomagali molitvom i žrtvom. Razmišljaj zapovijedi Božje, vrši ih od srca, nagovaraj svoga bližnjega da vrši zakon Božji, moli se za obraćenje grješnika i time ćeš mnogo učiniti za pobjedu božanskih prava.

T. Jagrić D. I.

Bolesna pohodi.

Kaže se: sit gladnu ne vjeruje. A može se također reći: zdrav bolesnu ne vjeruje. Velik je to križ: bolest. I za onoga, koji ga mora nositi, i za one, koji ga moraju podnositi. Mnogo puta se istom onda cijeni zdravlje, kad ga izgubimo. Bolest je posljedica istočno-ga grijeha i pripada onim zlima, kojima Bog kazni grješnika i kuša pravednika.

Kraljica i Majka naša!

Teško bolesnome! Nije nitko rado bolestan, osim možda lijeno đaće, jer ne mora u školu. Nijedna bolest nije ugodna. Tu su raznovrsne boli: lakše, ali dugotrajne, teške i nepodnose, napadajući i grčevi, trganje, vrućina, gušenje, slaboca, boli glave, prsiju, želuca, udova, živaca. Uzmi ovamo dosadu, samoću, duge besnene noći, a onamo nehaj okoline, bezobzirnost domaćih, viku i buku nemirne djece: sve to i te kako djeluje na bolesnika. Pa onda tu je strah od napadaja, od operacije, od smrti. Žalost radi velikih troškova, radi nerada, nemara posluge. Teško i bogatašu, kad oboli. Ima sredstava za liječenje i olakšanje boli, ali opet draže bi mu bilo, da je zdrav. Postelja mu postaje nesnosna. Bolest napreduje, boli su tu, smrt je pred vratima. Žalost, strah, očaj! A kako je istom teško siromahu, kad ga spopane bolest! Treba platiti liječnika ili ako ima pravo na besplatan posjet liječnika, bude često tek površno i nemarno pregledan. Treba iz ljekarne donijeti lijekove, a znamo dobro, da je najskupljia voda iz ljekarne. A kako je tvrd krevet, slaba dvorba, kukavna hrana! Troši se uštedeni novac, prave se dugovi. Treba uzdržavati obitelj, treba raditi — a bolest te prikvala uz postelju. Iza bolesti preporučuje se promjena zraka, oporavak, obilna hrana. A gdje će to smoci siromah! Mnogo puta jedni bolesnik mora ipak raditi, pa se vuče onako umoran po kući ili za poslom. Velika je doista pokora bolest, a dvaput veća za ubogoga. Bolesnik je uistinu bližnji u velikoj nevolji i svaki će dobar kršćanin rado pomoći, koliko uzmogne, bolesnomu.

»Hoćeš li da budeš zdrav?« Iv. 5, 6. Tako pita Spasitelj 38-godišnjeg bolesnika. Oko Isusa kupili su se najviše bolesnici. Gdje se je god pojavio, »svi, koji imahu bolesnike od različnih bolesti, dovodahu ih k njemu. A on mećući ruke na svakoga iscjeljavaše ih.« Luk. 4, 40. Isus je čudesnim načinom liječio bolesnike, a ne lijekovima. To je on činio u prvom redu da potvrdi svoju božansku nauku. »Iz njega izlažeše sila i iscjelivaše sve.« Lk. 6, 19. Spasitelj je pokazivao veliku ljubav prema bolesnicima. Za svakoga ima riječ utjeche. Mogao bi sve najednom izlijeciti. Ali on ide od jednoga do drugoga po žegi, često gladan, žedan i umoran, meće ruku na njih, tješi i opominje ih. Osjeća veliku sućut spram bijednih, a raduje se s njima, kad dobiju natrag zdravlje. To je Spasitelj, takovo je njegovo Presveto Srce. A on, božanski Učitelj, uči to i apostole: »Liječite bolesne.« Lk. 10, 9.

Sjena sv. Petra. Učenici su Isusovi išli po mjestima propovijedajući Sveti Evandelje. Ali su imali i posebnu zapovijed da iscjeljuju bolesne. Oni su to i činili u obilnoj mjeri tako, da su se oko njih okupljali bolesnici svake ruke. Po primjeru svoga Učitelja stavljali su ruke na njih i oni bi ozdravljali. Toliko se često skupilo nevoljnika te nisu ni mogli svakome pojedinom pomoći. Spominje Sveti Pismo, kako su »na ulice iznosili bolesnike i metali na posteljama i nosilima, da bi, kad Petar dođe, barem sjenka njegova osjenila koga od njih, te bi se izbavili od bolesti svojih.« Djela Ap.

5, 15. I za svetog Pavla piše sveti Luka, da je Bog činio »ne mala čudesa rukom Pavlovom, tako da su i ubruse znojave i pojase od tijela njegova nosili na bolesnike i ostavljale su ih bolesti.« Djela Ap. 19, 12.

Sakramenat za bolesnike. Spasitelj je ostavio svojoj Crkvi divan lijek za bolesne vjernike: sakramenat Posljednjeg Pomazanja. Ovaj sakramenat krijeći ojadenu dušu, a više puta vraća i tijelu zdravlje. Stoga se treba uvijek pobrinuti, da teški bolesnik što prije primi nebeski, otajstveni lijek: svetu Ispovijed, svetu Pričest i Posljednje Pomazanje.

Prva bolnica. Bolesnici su bili kršćanima već od prvih vremena jedna od glavnih briga. Kad je u trećem stoljeću harala u rimskom carstvu kuga, opažala se razlika posve jasna između kršćana i pogana. Ovi bi svoje bolesnike jednostavno ostavljali, dok bi ih kršćani, osobito službenici Crkve, njegovali i uz pogibao života. Prvu je bolnicu sagradio sveti biskup Bazilij u Cezareji u Maloj Aziji, a za njim se poveli i drugi biskupi. Toj su se požrtvovnoj ljubavi divili pogani, i to je bio jedan od uzroka, zašto se kršćanstvo tako brzo raširilo u rimskom carstvu.

Milosrdne sestre. Među svećima katoličke Crkve nalazimo mnogo njih, koji su cijeli svoj život posvetili njezi bolesnika. A nekim nije ni to bilo dosta, nego su osnovali posebne redove, kojima je glavna zadaća njegovati bolesnike. Tako je sveti Ivan od Boga utemeljio 1572. red Milosrdne Braće, sveti Vinko Paulski osnovao je red Sestara Milosrdnica. Danas ima po cijelom svijetu više raznih redova milosrdnih sestara. Kod nas djeluju po bolnicama milosrdne sestre Vincentinke i sestre milosrdnice sv. Križa.

Mučenici kršćanskog milosrda. Nije uvijek ugodno dvoriti i njegovati bolesnike. Hoće se za to i junačkih žrtava. Neugodan je posao njegovati neizlječive, a pogibeljno je brinuti se za bolesnike s kužnim, priljepčivim bolestima, osobito za gubavce. Pa ipak imaju misjonari na brzi oko 25.000 gubavaca; od ovih je preko polovice u posebnim bolnicama, kojih imade preko 100, najviše u Africi. Mnogi su se od misjonara njegujući gubavce i sami zarazili, kao glasoviti o. Damian Deveuster, osnivač kolonije za gubavce na Havajskim otocima. Šesnaest je godina izdržao kod gubavaca, dok nije i sam 1889. podlegao toj strašnoj bolesti. Drugi jedan junak, o. Wintz, dvoreći gubavce i sam se okuži. Lječili ga u Parizu, ali bez uspjeha. Kad je bolesni misijonar čuo, da je umro duhovnik postaje za gubavce na otoku Guadelupi, prijavlja se on za to mjesto. Pode onamo i osta ondje među gubavcima do svoje smrti.

Bolesnik — kućni blagoslov. Obično se veli: bolesnik — križ kućni. Ali bolje bi bilo reći, da bolesnik donosi blagoslov obitelji. Bog šalje bolest. Ako je primimo boguodano, dobit ćemo za uvrat puno milosti i blagoslova. Koliko možemo zaslужnih djela učiniti, koliko kreposti vježbati njegujući bolesnike! Stoga prihvatom tu priliku i pomozimo bolesnicima. »Bolestan sam bio i posjetili ste

me.» Mt. 25, 36. Kršćanska će ljubav iznaći premnoga načina, kako da se bolesniku pomogne. Spasitelj nam govori o posjetu bolesnika. Idući u posjete ponesi uvijek nešto bolesniku: cvijeća, koju knjigu, časopis, svetu sličicu. Dijete češ obradovati kakovom igračkom, voćem, bombonima. Siromah će zahvalno primiti štogod krepke hrane, koji koristan lijek, novaca, drva, komad rublja. Pri povijedaj im koju zanimivu novost, priču. Strpljivo slušaj, kad ti stanu govoriti o svojoj bolesti. Pitaj, da li što trebaju, pa im podaj ili svježe vode ili prozrači sobu, popravi krevet i drugo.

Sekcije u kongregacijama. Zbornici su Marijinih Kongregacija od vajkada razumijevali želju Presv. Srca Isusova i Nebeske Majke, pa su požrtvovno činili djela milosrđa. Nastale su tako razne sekcije: za dobru štampu, za proučavanje u kršć. nauku, za podupiranje siromašnih obitelji, za pohadanje bolesnika po bolnicama, za njegu bolesnika po kućama. Oni bi obilazili bolesne, darivali ih sitnicama, tješili ih, nagovarali da se ispovjede i pričeste. Pridivali bi predstavice i koncerte, donosili gramofon, kinoaparat, radio. Drugi bi opet zalazili siromašnim bolesnicima po predgrađima, uredivali krevete, čistili sobicu, ložili peć, kuhalili ručak, umivali bolesnika, prali mu noge, previjali rane, a ujedno bi im usadivali u srce riječi utjehe, pouzdanja, pripravljali bi ih na svete sakramente. Dok je mati bolesna i nemoćna, a otac na poslu ili traži zaposlenje, požrtvovne se duše zauzimaju za sitnu dječicu, da ih sačuvaju od pokvarene ulice. Pa dok se Bogu posvećeni redovnici i redovnice uz veliki samoprijegor brinu za bolesnike u bolnicama, umobolnicama, zavodima za slijepе i gluhotnjeme, za nemoćne starce, za padavičave, za invalide, neizlječive, okužene i gubavce, obilaze kongreganisti i kongreganistice i članovi drugih karitativnih društava bolesne vjernike po bolnicama i kućama te služe toj braći i tim sestrarama Kristovim, a po njima samome Kristu.

Nedjeljni pohod. Dan Gospodnji imamo svetkovati slušanjem svete Mise i počinkom. Ali činimo i djela milosrđa! Jedno od najzaslužnijih djela milosrđa jest upravo pohod bolesnika. Nedjeljom se popodne smiju pohadati bolesnici po bolnicama. Ne bi li i ti, dragi štovatelji Presv. Srca Isusova i čitatelju njegova Glasnika, mogao što slično učiniti u svome mjestu? Sjeti se ne samo bolesnih rođaka, prijatelja i znanaca, nego i siromaha. Pohodi bolesnog i siromašnog — Spasitelja!

Carev recept. Jedan siromašni dječak susretne na ulici cara, a da ga nije prepoznao. Zamoli ga za jedan forint, da može platiti liječnika, jer da ovaj ne će bolesnoj majci da dođe prije nego mu se dade ta svota. Car mu dade zatraženi forint, a sam ode u naznačenu kućicu, gdje je ležala bolesna žena. Dok je žena pričala caru, za koga je držala da je liječnik, o svojoj bolesti, napiše taj na papiriju recept i ode. U to eto dječaka s liječnikom. Bolesnica se zčudi, odakle najedamput još jedan liječnik i pokaže recept. Sad se

je liječnik začudio — i zastidio. Na papiriću bilo je napisano: »Car je bio ovdje! Ovom ceduljom možete u carskoj palači dobiti 25 dukata.«

Ovakove carske recepte možeš i ti obilno dijeliti, ako obdariš bolesnika zlatom dobrih djela, ako ga pohodiš te mu pružiš utjehu, kako te kršćanska ljubav potakne. »Nek ti ne bude teško pohoditi bolesnika, jer će te to utvrditi u ljubavi.« Crkv. 7, 39.

Petar Gertler D. I.

Dr. Smiljan Franjo Čekada
— pomoći biskup
Vrhbosanski.

Ono, o čemu se već davno i dugo šaputalo i govorilo, to se sada dogodilo na opću radost katoličke Bosne: Dr. Smiljan Franjo Čekada, dosada župnik u Bos. Brodu, imenovan je od Namjesnika Isusova pomoćnim biskupom Vrhbosanskim.

Biskup Dr. Smiljan Čekada rodio se 30. studenog 1902. u Donjem Vakufu u Bosni. Gimnazijalne nauke svršio je u nadbiskupskom sjemeništu u Travniku, a bogosloviju u Sarajevu. Dne 5. travnja 1925. primio je sveti Red svećenički. Na početku svoga svećeničkog rada bio je imenovan prefektom Napretkova Konvikta u Sarajevu. G. 1926. dva mjeseca upravlja župom u Jelaščima, a onda polazi na daljne bogoslovске nauke u Rim, odakle se g. 1928. vraća s doktorskom diplomom. Nakon povratka iz Rima imenovao ga je preuzvišeni g. Nadbiskup katehetom u Zavodu Sv. Augustina u Sarajevu i urednikom »Katoličkog Tjednika«. Na tim mjestima ostao je sve do g. 1933., kad je imenovan župnikom u Bos. Brodu.

Novi biskup sin je odlične katoličke obitelji bosanske. Uzor roditelji: g. Andrija Čekada, umirovljeni škol. ravnatelj i gda Andelka r. Karlović uzgojili su za Crkvu tri po izbor apostola: Biskupa dr. Smiljana, kanonika dr. Čedomila, župnika g. Milivoja.

Preuzvišeni
Dr. Iv. Ev. Šarić
nadbiskup vrhbosanski

Neka Presveto Srce bude novom Biskupu i nadalje Učitelj obrana i utjeha!

Preuzvišeni g. nadbiskup dr. Ivan Šarić, veliki štovatelj Pre-svetog Srca, ovako govori o svom pomoćnom biskupu:

»Sretan sam, da u dru Franji Smiljanu Čekadi dobivam svojega biskupa pomoćnika. On je zaista pravi čovjek Božji i narodni. U svemu je određen, načelan i odlučan. Ide ravno ne okrećući se ni na desno ni na lijevo. *Totus quantus Catholicus et Croaticus*: Svoju Crkvu i svoj hrvatski narod voli svim srcem svojim.

»Mio je i drag i svetom Ocu i Vodi hrvatskog naroda. To znam sigurno pa sam posve miran u svom izboru. Samo sam njega predložio sv. Ocu za svoga pomoćnog biskupa. Običaj je da se predlože trojica, ali je Sveti Otac odmah bio zadovoljan i spoznatum s mojim jedinim kandidatom. I zato ja od svega srca čestitam svome pomoćnom biskupu, jer je tako drag i Crkvi i Domovini. Neka mu Bog bude u pomoći, da bude uvijek pravi Apostolus Jesu Christi — Pravi Apostol Isusa Krista. Meni će biti milo, ako on te riječi uzme za svoje biskupsko geslo: *Apostol Isusa Krista*. Što će mu više i bolje!«

† Profesor
dr. Juraj Šćetinec.

(19. IV. 1898 — 24. VI. 1939.)

Sve su naše novine oglasile na Ivanje crnu vijest iz zagrebačke bolnice milosrdnih sestara u Vinogradskoj cesti, da je gospodin profesor doktor Juraj Šćetinec ostavio ovu zemlju i otišao na drugi, bolji svijet. Novine su mnogo pisale o velikom pokojniku. Bio je to učen čovjek, koji je napisao mnogo mudrih knjiga i članaka, koji je mnogo naučio svoje đake na najvišim školama, koji je održao bez broja lijepih i jasnih predavanja, koji je osnovao i vodio tolike organizacije. Uvijek je među prvima! Najbolji dak na svim školama malima i visokima, u svojoj domovini Hrvatskoj i vani u svijetu u Francuskoj i Njemačkoj. Radio je mnogo u školi i izvan škole, radio bez odaha i odmora, radio kao pravi marljivt Podravac, rođen u podravskoj Koprivnici.

Kad je sjajno svršio velike škole i počeo raditi u svojoj struci u sudnici, u advokatskoj kancelariji, u radničkoj komori i na sveučilišnoj stolici, nije zaboravio ni na onaj na oko sitni i niski rad. Vidimo ga u đačkim, radničkim i obrtničkim društвima, gdje kao predavač upravo drugarski poučava članove i slušače, kako će udesiti svoj život, da im bude bolje, kako će raditi, da bude više uspjeha. On traži, da se zapamte njegove riječi i da se provode u život. Zato on opetuje svoje predavanje sa slušačima i tako u društvu nastaje škola, plodna škola. U toj školi čuje se često učiteljeva riječ: radite, radite, i opet: raditelj Učitelj prednjači u radu. Sav njegov rad i njegove riječi odišu posebnim dahom, dahom Kristovog Evandelja. Dr. Šćetinec uči, piše i radi kao uvjereni katolik, pravi kršćanin.

Toga učenoga gospodina profesora vidite redovito na svetoj Misi s velikim franceskim molitvenikom u ruci ili gdje prati Misu po našoj maloj knjižici: »Život s Crkvom«, koju nosi uvijek u džepu.

Uz njega se moli i njegova žena, gospoda Anica, i sklapaju ručice njihove tri zlatne kćerkice, dobre i pametne djevojčice. Gospodin Šćetinec hrani svoju dušu svagdanjom ili čestom svetom Pričešću od svojih mlađih dačkih dana pa sve do svoje smrti. Voli svete knjige i u njima traži poticaj za rad, utjehu u teškim danima života, pouku za kršćansko življenje. Sav zanesen čitao je Davidove psalme i rekao: »Kako su sretni naši svećenici, koji si moraju napajati duše svaki dan tim nebeskim pjesmama. Da dospijem, čitao bih to biserje svaki dan.« Znao je do suza ganuti slušače opisima svetih mesta, koja je video na svojim putovanjima, a najviše mu se svidio Lurd i vječni Rim. Podsjećao je na sreću, što smo katolici i žalostio se, što smo još uvijek tako malo katolici. Uvijek je naglašavao znamenitu zadaću vjere u svim našim poslovima i u svim staležima. Govorio je to u školi i izvan škole. Nikad nije bio dovoljno zadovoljan s radom na vjerskoj izobrazbi Hrvata, jer ga je pre malo. Želio je podići pučku prosvjetu u kršćanskom duhu. Bilo je u njemu nešto od revnosti sv. Pavla: još treba, nije dovoljno, pre malo smo učinili! Zato organizira katolička društva. Zato organizira u Koprivnici za vrijeme svoje sudačke prakse pučka prosvjetna predavanja. Slično radi u Bjelovaru, a u Zagrebu su poznati njegovi socijalni tjedni. Sve to gradi na kršćanskom temelju i sam obavlja najveći dio posla. Poznat je kao najbolji, najoduševljeniji i najjasniji predavač. Ne miruje, žuri se naprijed!

Zar je onda čudo, da su gospodina Šćetinca svagdje svi rado imali, a napose u roditeljskoj kući. Roditelje je izgubio rano, ali su ga braća voljela i mjesto roditelja. Velika Šćetinčeva obitelj u Koprivnici je uzor bratske ljubavi. Braća su pomagala svojega brata Đuru za vrijeme školovanja, a osobito brat Mirko i draga sestra Anka. Neka nam nitko ne zamjeri, da otkrivamo i te tajne obiteljske stranice. Poštovana sestra Anka bila je bratu Đuri i otac i majka, on je njoj bio više nego sin, sva njezina ljubav i briga, njezina dika i ponos, a i njezin dragi učitelj i vođa. Zato je ona bratovom smrću prinesla Bogu preveliku žrtvu, koju zaslužuje doista samo Bog. Mislimo, da će ono troje siročadi dra Šćetinca naći obilnu nadoknadu za izgubljenu ljubav dragoga tatice ne samo u velikoj ljubavi dobre majčice, nego i u toploj ljubavi tetice Anke. Teta će Anka ljubiti u svojoj Vlastici, Nadici i Mirjani svojega nezaboravnog brata. Okružen tolikom bratskom ljubavlju morao je dr. Šćetinec biti dobar čovjek. I kamogod dode, stvara on oko sebe bratsko društvo, koje ga štuje i ljubi kao brata. Osvajaon je ljudi svojom vedrinom, mirnoćom, ljubaznošću i razboritošću. Volio ga je preuzvišeni gospodin nadbiskup dr. Alojzije Stepinac, volio ga je i najmladi njegov učenik. Voljeli su ga kolege kao brata, učenici kao oca, suradnici kao vjernoga druga. I zato se dragi pokojnik osjećao svagdje kao kod kuće: u Koprivnici, u Zagrebu i u Parizu. Zato su ga voljeli i štovali ne samo dobri katolici, nego i liberalci. Zato se na njegovom sprovodu skupilo na hiljade njegovih štova-

Sa sprovoda † dra Šćetinca.

telja, koji su ga ispratili do hladnog groba suznim očima, bolnim srcima, nijemim usnama. Rijeka cvijeća i molitava nosila je njegovo izmučeno tijelo na posljednji počinak.

Bratska ljubav pokojnikova nije trpjela nigdje nesloge ni mržnje, a najviše ga je boljelo, ako je što nesloge opazio u kataličkim redovima. Nesloga je od davla, pa makar se pokrivala plaštem revnosti i pobožnosti. Bog je ljubav, i koji mu služe, ljubit će se i prinositi žrtvu za tu ljubav, žrtvu sebičnosti, svojeglavosti i oholosti. Ako se te mane ne žrtvaju, sagradit će si na njima davao svoj spomenik. Katolici ne smiju razveseljavati davla! Ako ne možeš raditi složno, ne radi proti bratu, nego se ukloni!

Kad bi pogledali u obiteljski život dra Šćetinca oni bračni drugovi, koji znadu u svojoj kući samo za svađe, kletve i surovosti, onda bi vidjeli, kako je velika i jaka ljubav, koja raste na vjeri u Boga i od Božje milosti. Vidjeli bi sretnog oca, kad su djeca zdrava, pametna, dobra i pobožna, a žalosnog oca, ako mala Mirjana ne će jesti, jer će oslabiti i oboliti. Vidjeli bi herojski strpljivog bolesnika, koji očekuje pomoć od molitava svojih prijatelja, kad mu liječnici ne mogu pomoći. Vidjeli bi jakost slabe žene u pozrtvovnosti za dragog muža. Vidjeli bi, ah vidjeli bi ono, što samo Bog vidi i što se može vidjeti na Božje oči, a ljudi toga ne vide, pa vele, da toga ni nema: vidjeli bi vječne vrijednosti!

M-v

O. Milan Pavelić D. I

† 14. VI. 1939.

Baš na blagdan Srca Isusova, 16. lipnja, ispratili smo do groba negdašnjeg urednika Glasnika Srca Isusova o. Milana Pavelića. Bez bučne svečanosti, bez ijednog govora predano je zemlji na čuvanje izmučeno tijelo Kristova patnika. Tih život, tiha, ne-primjetna smrt, tih sprovod i pokop. A ipak svi su znali, sve je prožimala svijest, da se tu pokapa tijelo velika čovjeka, velika pjesnika, velika Hrvata i svećenika — Isusovca. No on je sam tako želio. »Ako se već hoće nešto učiniti, neka se pročita pogrebni himan sredovječnog pjesnika Prudencija.« I pročitao ga je njegov starješina, rektor kolegija o. Ivan Kozelj.

Utišajte se jadikovke,
 O majko, suze ostavljaj,
 Ne, ne plaćimo svojih dragih:
 Života vrelo grob je taj!
 To tijelo, po kom pokoj pao,
 Kad rastala se duša s njim,
 Oživjet opet domala će
 Životom višim, punijim. (»Himni«)

»Neka je hvaljen Bog u životu i smrti služe svoga o. Milana Pavelića!« tako je završio o. rektor. Da, neka je hvaljen Bog! On ga je stvorio, On ga je obilnim darovima nadario, On mu je pomagao i dao mu jakosti u teškim mukama i borbama duševnim i bolima tjelesnim, On mu je dao lijepu, svetu smrt, taj najveći dar.

Mnogo se pisalo i još će se mnogo pisati o o. Paveliću. Bio je on ugledan, štovan i ljubljen.

Svima našim čitateljima je ime o. Pavelića dobro poznato. Bio je on urednik Glasnika S. I. 1926., (djelomično), 1927. — 1929. 1937. i 1938. (djelomično), a i inače marljiv njegov suradnik. Njegove prekrasne pjesme su rasijane po Glasniku kroz mnogo godišta.

Zivot.

Rodi se o. M. Pavelić 31. XI. 1878. blizu Senja u Krivom Putu. U rodnom je mjestu svršio pučku školu, zatim gimnaziju u biskupskom konviktu u Senju. Kao senjski bogoslov svršio je teologiju u Zagrebu. 1902. zareden je za svećenika. Bio je zatim kapelan u Bakru i Crikvenici, pa upravitelj župe u Krasnu i župnik u Kompolju. Godine 1911. je radi boležljivosti umirovljen. Poslije je radio kod osnivanja i izdavanja »Riječkih novina«. Bio je par godina i vjeroučitelj na gimnaziji u Sušaku, a 1915—1919. duhovnik u senjskom bogoslovskom sjemeništu. God. 1919. dođe u Zagreb, gdje je bio duhovnik kod Milosrdnih sestara i urednik Glasnika sv. Josipa, a 1924. stupi u Družbu Isusovu.

Kao dječak bio je o. Pavelić živahan, znao se ne jednom i potući. Bio je žilav, a pomalo i obijestan. Sam je pripovijedao, kako se znao objesiti naglavce nad bunarom. Bio je izvrstan plivač i ronilac, mogao je ostati pod vodom dulje nego ijedan njegov drug — skoro minutu! U svom kasnijem životu bio je uvijek »tanka zdravlja« i mnogo je patio. No o tom poslije.

Urednik Glasnika Srca Isusova.

Već dvije godine iza kako je o. Pavelić stupio u Družbu Isusovu odrediše ga poglavari za urednika Glasnika Srca Isusova. Kao urednik sav se posvetio svome svetom poslu. Služba urednika nije nipošto laka, a za njega bi se čovjek možda malo i bojao, da će teško biti rođenom pjesniku, koji je sav svoj život živio u litera-

Broj 1: Materinsko društvo u Modrušu. 2: Djev. dr. S. I. u Rokovcima. 3: Vojska S. u Našicama. 6: Zaključak sv. misija u Modrušu. 7: Društvo kat.

4: crnuša, 4: Djev. dr. S. I. u Modrušu, 5: Muževi i mladići iz Radikovaca na duh. vježbama u Molvama, 8: Majčin dan u Molvama, 9: Djev. dr. S. I. u Brinju.

turi i pjevao krasne, ali teške stihove — da će mu teško biti pisati priprosto, jasno za obični puk. Ali on ljubi svoje čitatelje, svoj narod, on se žrtvuje za nj, on gleda da pomogne dušama, pa traži jednostavan i razumljiv način, da poučava, kori, bodri i tješi. Ljubav ga sili na to. »Nemojmo misliti samo na sebe, raširimo srce, da ono bude što sličnije onomu Srcu, što neizmjernom ljubavi zahvaća sve ljudе i što je svu božansku krv istočilo za sve besmrtnе duše.« Tako on piše u Glasniku 1927. br. 7., a toga se i sam držao.

Čitavo vrijeme svoga urednikovanja pisao je o. Pavelić sam skoro sve mјesečne nakane za Apostolstvo molitve. I tu on uvijek znade nači zgodnu sliku, zgodan primjer, da osvijetli, zorno prikaže svoj predmet. Kako lijepo znade n. pr. prispodobiti opustošeni gaj i razvaljena ptičja gnijezda sa opustošenim obiteljima i selima. (Gl. 1927. br. 5.). Ili kako se mahnit čovjek najeo otrovnih boba pa sam sebi nožem iskopao oči i strovalio se slijep u ponor — slika čovjeka otrovana zlim štivom! (Gl. 1927. br. 4.). Takovih slika ima mnogo. Ili kako zna žaliti, što ima u našem narodu toliko vjerske mlakosti i nehaja, toliko poroka i grijeha. Danas je mnogima nedjelja samo još »dan buke, nemira i rada ili pijančevanja i grijeha...« (Gl. 1927. br. 12.). Kako znade žaliti i koriti katolike, koji vjeruju, ali nežive po vjeri, nemaju duha vjere. »Takva je i devojka, koja tvrdi: »Ja sam katolikinja i ponosim se tim«, a ide tek napola obučena po ulicama, pleše uz divljačku glazbu plesove, nad kojima se gade i sami učitelji plesova; gleda u kinu bez stida kakav nepristojan prizor; guta bez grižnje savjesti romane i pripovijesti pune bljutavština.« (Gl. 1927. br. 10.). Takve je vrlo zorno prikazao i u pjesmi »Sv. Ceciliјa«, u zbirci »Zvijezde Srca Isusova.«

O. Paveliću je njegova služba sveti apostolat. On vrši taj apostolat, a poziva i druge na to: »Svi se Hrvati katolici moramo boriti za istinu i pravdu, za vjeru i poštenje, za Krista i Crkvu proti laži i nepravde, nevjere i nepoštenja, sotone i njegovih pomagača.« (Gl. 1927. br. 1.).

Eto, to je samo par redaka o o. Paveliću kao uredniku Glasnika. Na to možemo odmah nadovezati pogled na njegovo rođendjublje.

Ljubav prema narodu.

Njegova ljubav prema rođenoj domovini i svomu narodu bila je velika. Kao bogoslov je višeput razgovarao s drom Antom Radićem i našao 100 pretplatnika za njegov »Dom«. Ante Radić ga je cijenio i pisao mu više pisama, koja je sačuvao. I kad su se udaljili jedan od drugog radi napadaja Radićevih na vjeru, ipak je Ante oglasio njegovu prvu zbirku pjesama i poхvalno se izrazio o njoj. — Ljubav je njegova prema rođenom narodu, bila jaka. Jako je bio tijelom slabic, bio je ipak duhom jak, neustrašiv značaj. Još za Austrije je okušao dapače malo i zatvora. — Kod prošlogodišnjih izbora je ustao iz kreveta i opirući se o bolničara otišao

da izvrši svoju rodoljubnu dužnost. Još na krevetu u zadnjoj bolesti živo se zanimao za sve, što se događa u svijetu i kod nas, i očekivao bolje dane svome narodu.

Ali ljubav o. Pavelića prema hrv. domovini i hrv. narodu bila je prava svećenička ljubav, vrhunaravna, pa baš zato velika i žarka. Vidimo to već u onom, što smo spomenuli o njem kao uredniku. Preporod u Bogu, život po vjeri — u tom on gleda našu sreću. Premnože se njegove pjesme završavaju poticajem na krepotan život ili molitvom da se u našem narodu udomači vjera, čistoća, pobožnost i druge kreposti. Tako n. pr. u zbirci »Zvijezde Srca Isusova« pjesma o Marku Maruliću završava ovako:

Blagi, čisti Maruliću Marko,
Naša diko, naše srce žarko,
Učitelju svijeta kršćanskoga,
A nada sve roda hrvatskoga,
Božjoj Majci, najčistijem krinu
Za hrvatsku vapij domovinu,
Da od Sina riječ nam njena jaka
Tebi sličnih isprosi junaka,
Koji će se umjet odricati,
Sebe same za dom žrtvovati,
Živjet poput Tebe velikana
U čistoći sred nečistih dana,
Junakovat žičem, riječju, perom
Sjat do neba gorostasnom vjerom!

A slično tako završavaju i pjesme o bl. Marku Križevčaninu, bl. Nikoli Taveliću i dr. — Boli ga, što su se u naš narod uvukli toliki gadni poroci. I to ima odraza u njegovim pjesmama. N. pr. svetu Malu Tereziju moli:

O i mojeg doma se spomeni,
Crne davlje od njega odreni,
Gradom, selom svete siplji riječi,
Sve jezike od psovke izlijeci... itd.

Sv. Ceciliji se tuži:

Cecilijo, sva neokaljana,
Gledaj djeve naših ružnih dana:
O kolika trudi se i bije,
Da svoj vijenac izgubi što prije! itd.

A sv. Roka moli:

Ne daj nama medu Kainovce,
Što vjeruju tek u slast i novce;
Goni od nas bludnje, grijeh i tugu,
I smrt drugu: strašnu »bijelu kugu»!

Abe.

(Nastaviti će se.)

Srce Isusovo, s Riječju Božjom bitno sjedinjeno, smiluj se nama !

Tim zazivom veli se, da se imademo klanjati presvetome Srcu Isusovu, jer je bitno sjedinjeno s Riječju Božjom, s drugom osobom Božanskom.

Sjedinjenje dviju naravi u Isusu Kristu u jednoj osobi, i to Božanskoj, ne može dokučiti stvoren, pa još k tome istočnim grijehom oslabljeni um ljudski; no da je uistinu tako, svjedoči svaka gotovo stranica Svetoga Pisma novoga zavjeta. Ako dakle i ne možemo shvatiti to sjedinjenje, možemo barem donekle razumjeti da to sjedinjenje nije na pr. samo spolašnje, već doista bistveno.

Da što bolje shvatimo, što označuje riječ »bistveno« u gore spomenutome zazivu, promotrimo ukratko, kakvo nije sjedinjenje dviju naravi Kristovih.

To sjedinjenje nije ponajprije slučajno — akcidentalno, kakvo je učio Nestorij veleći, da druga osoba Božanska prebiva u čovjeku Isusu Kristu kao u hramu, no dakako ipak drugačije negoli u drugim pravednicima; ili da je samo potpuni sklad između volje Isusa Krista čovjeka i Sina Božjega; ili da je Isus Krist čovjek samo sredstvo Sina Božjega; ili da je među njima samo čast i ime zajedničko.

Kako je poznato, protiv te se nauke osobito borio sv. Ciril Aleksandrijski, te ju je i Crkva osudila.

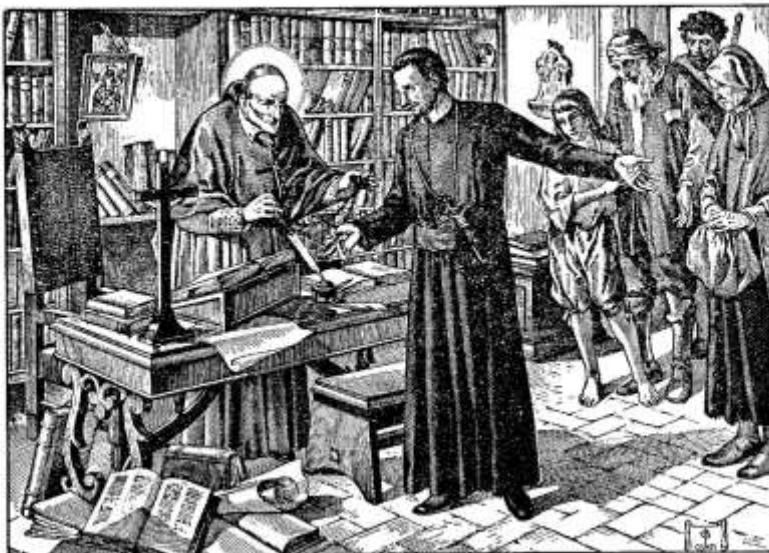
Na prvi pogled udara nam u oči, kako bi po toj krivoj nauci bila dva Isusa Krista, a ne samo jedan, jer bi bile dvije osobe. Sveti nam Pismo, da druge razloge mimoide, govori samo o jednom Kristu, zatim Sveti Pismo veli: »I Riječ postala je tijelo m«.

No kako nijesu u Isusu Kristu dvije osobe — kako je učio krivovjerni Nestorije — već samo jedna i to Božanska, tako nije u Isusu Kristu samo jedna narav — kako je učio krivovjerac Eutih — već su dvije naravi i to Božanska i čovječja.

Da se kod sjedinjenja Božanske i čovječje naravi nije mogla izgubiti Božanska, jasno je svakome, jer je absolutna, vječna, ne može se dakle izgubiti; a da se kod toga sjedinjenja nije izgubila ni čovječja narav, svjedoči nam Sv. Pismo, kad pripovijeda o Isusu Kristu takovih djela, koja on ne bi bio mogao učiniti, da nije bio i pravi čovjek. Takova su djela, da samo neka spomenemo, Isusova muka i smrt na križu.

Ono, što sjedinjuje obje naravi u Kristu, jest osoba Božanska. Ako i jest u Kristu narav čovječja potpuna i savršena, ipak ne čini osobe, već je osoba samo Božanska.

Prema tome djela Isusa Krista čovječanska i Božanska imadu se pridavati i izricati o osobi Kristovoj, koja je Božanska u obadvjema naravima. Dakle je Srce Isusa Krista po naravi srce čovječe u osobi Božanskoj; dakle je to Srce Božansko, kako mi to redovito i velimo u svojim molitvama, upravljenima na presveto Srce Isusovo.

Jer sv. Alfonzo Liguori, biskup, nije imao ništa drugo da dade siromasima, skida svoj biskupski križ te ga daje da se proda.

Iz toga se vidi, kako je Srce Isusovo predmet, od kojega ne-ma ništa svetiće ni na nebū ni na zemljji. Srcu Isusovu pripada najveće štovanje, klanjanje. Božansko Srce Isusovo, vrijedno da te časte i ljudi i anđeli! Ti si zdržano, sjedinjeno bistveno s Riječju Božjom. Ti si svevišnjeg Boga pravo srce, dostoјno Boga, sveto sve-tošću Boga. Božansko Srce, isповijedamo Tvoje neizmijerno do-stojanstvo, klanjamo se veličanstvu Tvome! Daj, presveti Srce, da sjedinimo svoja čuvstva s Tvojima. Tebi se, presevo Srce, posve predajemo sa svim, što jesmo i što imamo!

Bogoljub Strižić D. I.

PITANJA I ODGOVORI

Je li slobodno na Veliki petak pitи вино?

Nema ni Božje ni crkvene zapovijedi, koja bi to branila. Ali dobri kršćani rado će se na ovaj veliki dan odreći i onoga, što im je dopušteno, u koliko im to zdravlje i posao dopuštaju. Optiti se na Veliki petak spravom se drži većim grijehom nego kad bi se tako opio na običan petak.

Da li je rani pobačaj smrtni grijeh?

Zar se to uopće smije i pitali? Svaki svojevoljni pobačaj, i rani od jedno-ga dana, i kasniji od više mjeseci, uvijek je smrtni grijeh, ito takav grijeh, od kojega ne može tu nesrećnicu i pomoćnike odriješiti svaki svećenik bez posebne dozvole. Prema nauci katoličke Crkve pobačaj je ubojstvo. Sukrivci toga uboj-stva jesu svi oni, koji su uzrok da je do pobačaja došlo. Krv nevinih stvorenja vapi istom silom za osvetom Božjom, kojom je vapila krv pravednoga, neduž-noga Abela. Gospodine Isuse Kriste, oslobođi narod naš od ovih zlodjela, a svim zlostvorima ovakve vrste udijeli milost obraćenja.

SEMELJCI: Prvopričesnici filiale Kešinci sa župnikom preč. D. Mitrovićem i učiteljstvom.

Što držite o šminkanju usnica prije sv. Pricašti.

Doći na sv. Pricašte s našminkanim usnicama nije dočeno. To odaje neozbiljnost, odiše taštinom. Kamo sreće kad bi takve osobe više nastojale, kako bi našminkale svoju dušu, to jest uresile je krepotima kršćanskim. Zar se podudara s pravim kršćanskim osjećajima, da se sv. Hostija dotake takvih usana? Dakle, štovane gospode i odlične gospojice, manite se tih gluposti barem za ovoga vašegta najvećeg čina vjerskoga.

Stanujem u gradu, gdje imamo svake nedjelje po više sv. Misa, koje slijede uzastopce jedna iza druge. Često dolazim iza Evandelja, pače iza Sanktusa — malo prije Podizanja. U tom slučaju slušam od slijedeće sv. Mise toliko, koliko zanemarim od prve. Je li tako zadovoljeno mojoj katoličkoj dužnosti?

Nastojte da uvijek točno dodete na početak sv. Mise. Zato dodite malo ranije. U gradu ste pa znate, kad se sv. Mise počinju. — Prema sudu kataličkih moralista zadovoljili ste svojoj vjerskoj dužnosti, ako ste od slijedeće sv. Mise dodali još toliko, koliko ste od prve zanemarili, ali s pretpostavkom, da ste kod prve sv. Mise bili kod Podizanja i Pricašte. Ako ste kod prve sv. Mise došli iza Podizanja, onda vam ta sv. Misa ne vrijedi, već morate ostati kod cijele slijedeće sv. Mise.

Kada se radi zakašnjenja na sv. Misu ili radi odlaženja iz crkve prije svršetka sv. Mise počinja laki, a kada teški grijeb?

Lako grijesi, tko bez opravdanog razloga dode na Slavu ili ode iza sv. Pricašte svećenikove. Teško grijesi tko bez valjanog razloga dode iza Prikazanja ili tko zanemari nešto početak sv. Mise do Poslanice nego ujedno iza sv. Pricašte svećenikove odmah iza crkve. Teško bi grijesio, tko bi bez razloga bio odsutan za najvajnijeg dijela sv. Mise: za Fretvorbe.

Možemo li postati dionicima svih sv. Misa, koje se u isto vrijeme služe na različitim mjestima u istoj crkvi? Je li bolje da u tom slučaju pazimo samo na jednu sv. Misu?

Duhom se možemo sjediniti sa svim sv. Misama, koje se u isto vrijeme služe nešto u crkvi, u kojoj se nalazimo, već po cijelom svijetu. Такво duhovno sjednjenje nosi nam velik blagoslov Božji. Ali zato nije potrebno da pratimo svakog misnika na pojedinim oltarima okrećući se sad ovome sad onome oltaru. To će i nas a i druge smetati u pobožnosti. Bolje je da se bavimo samo jednom sv. Misom.

Sluga Božji Petar Barbarić

Već preko četiri godine mole u Travniku (Bosna) u sjemenišnoj crkvi na grobu Sluge Božjega Petra Barbarića ljudi s v a k i m d a n o m. I djeca i djevojke i mladici i staro i mlado. Dolaze nesamo katolici nego i muslimani i pravoslavni, osobito četvrtkom, jer je bio četvrtak, kada je Petar Barbarić umro. Petar vodi ljudi k sv. sakramentima. Kojigod dodu ma bilo iz kojega kraja na zavjet: svi se isповijede i pričeste.

Petrovo — blagdan sv. Petra i Pavla (29. lipnja) — izabralo je narod bez ičijega poticaja kao glavno proštenište. Tada dolazi veliko mnoštvo naroda nesamo iz Bosne i Hercegovine nego i isprijeka. Jedni od hodočasnika dolaze, da isprose razne milosti, osobito ozdravljenje, drugi da zahvale za primljene milosti. Čitave obitelji, družina zavjetovali su se, dobili što su prosili i zato došli.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

288. Valjevo (Srbija): Pomoć kod ispita. M. K. — 289. Travnik: Operacija sretno uspjela. P. Z. — 290. Vinkovci (Slav.): Pomoć izvanredna. M. T. — 291. Vrpolje: Uslišanje. N. N. — 292. Vukovjevcu župa Podgorač: Osobita pomoć. A. D. — 293—295. Zagreb: Uslišanje. N. N. — Milosti razne. R. E. — Kum ozdravio. B. B. — 296. Zemun: Mnoge milosti. P. G. — 297. Donji Miholjac (Slav.): Potpuno ozdravila na srcu. A. V. — 298. Gornja Vrba (Slav.): Operaciju sretno uspjela. E. B. — 299. Gospić (Hrv.): Povratilo se zdravlje. M. K. — 300. Hum na Sutli (Hrv.): Zdravlje majci i napredak u službi. M. P. — 301. Krapinske Toplice (Hrv.): Mnoge milosti. J. O. — 302. Mahovo ž. Martinska Ves (Hrv.): Opet dobila vid. K. M. — 303. Račinovci (Slav.): Razne milosti. Obitelj Š. — 304. Samobor (Hrv.): Zdravljice majci i meni. M. Š. — 305. Sarajevo: Uspjeh kćerke kod ispita i druga velika milost. M. S. — 306—308. Slav. Požega: Razne milosti. G. J. — Olakšanje bolesti. K. K. — Mnoge milosti. I. S. — 309. i 310. Zagreb: Osobita pomoć. J. L. — Sretno položen rigoroz. T. J. — 311. Zenica (Bosna): Sin ozdravio. S. N. — 312. Mitrovica Srijemska: Zdravlje. T. H. — 313. Split: Zdravlje. Lj. Ž. — 314. Sv. Ivan Zelina (Hrv.): Zdravlje. Lj. Ž. — 315. Štitar (Slav.): Sin ozdravio. T. I. — 316. Travnik: Zdravlje. L. Č. — 317. Vukovjevcu (Hrv.): Ozdravila od želučanih grčeva. M. S. — 318. i 319. Zagreb: Razne milosti. A. P. — Sin položio ispit. Obitelj B. — 320. Babina Greda (Slav.): Ozdravio unuk. F. B. — 321. Geruj: Sretan porod. Lj. J. — 322. Donji Miholjac (Slav.): Ozdravila majka. J. T. — 323. Kruševica

(Slav.); Pomoć u velikoj neprilici. K. L. — 324. M a j a (Hrv.); Pomoć djetetu na maloj maturi. J. B. — 325. R a b: Mnoge milosti. M. Z. — 326. S e n j: Višekratno uslišanje. K. M. — 327. S i k i r e v c i (Slav.); Razne milosti. T. V. — 328. S r i j a n e: Olakšanje boli. M. P. — 329. S u b o t i c a: Velika milost. L. H. — 330. Z a g o r j e: Izlječenje. H. B. — 331. i 332. B a č: U zamašnoj stvari pomoć. N. N. — Na nogama ozdravila. A. K. — 333. B o s. Š a m a c: Sin položio diplomski ispit. L. E., majka. — 334. D r a g a l ić (Hrv.); Operacija uspjela. J. K. — 335. H r v a t s k a: Pomoć osobita i sin položio sjajno maturu. D. V. — 336. K o p r i v n i c a - B r e ž a n c i: Sačuvanje od bolesti. J. D. — 337. K r a l j e v i c a (Hrv.); Mnoge milosti u obitelji. Z. Č. — 338. K u k u j e v c i (Slav.); Sin ozdravio na srcu i slijepom crijevu. T. P. — 339. N o v i M i k a n o v c i (Slav.); Osobita milost. M. M. — 340. L a z e (Hrv.); Ozdravljenje. L. M. V. — 341. P e t r o v g r a d: Razne milosti. G. T. — 342. P o d l u ž a n (Hrv.); Od raznih bolesti ozdravila. M. H. — 343. N o v s k a (Hrv.); Sin od kužne bolesti izlječen. M. J. — 344. P o d r a v s k a S l a t i n a: Dobila namještenje. A. S. — 345. S a r a j e v o: Razne milosti. J. O. — 346. S u n j a (Hrv.); Spasena od smrti. Lj. M. — 347. S v. K r i ž Z a č r e t j e (Hrv.); Osobita milost. N. N. — 348. T r a v n i k: Razne milosti. J. Z. — 349. V i n k o v c i (Slav.); Od smrte bolesti ozdravila i sin od tifusa sačuvan. Lj. i J. M. — 350. Z a g r e b: Sretno položio ispite. M. H. — 351. i 352. S a r a j e v o: Ozdravio na oku. N. M. — Ozdravila od upale zglobova. M. B. — 353. V u k o v a r (Slav.); Izgubio veliki kašalj. M. V. — 354. R a k i t n o (Herc.); Ozdravio na nogama i na ruci. S. J. — 355.—357. L u g k o d P r o z o r a (Bosna); Od dugotrajne srčane bolesti ozdravila. R. M. — Zadobila sluh. K. M. — Tjelesne zgrčenosti nestalo. A. M. — 358.—363. Z a g r e b: Pomoć kod bolesti očiju. D. K. — Bolesti bubrega nestalo. M. F. — Sretno položen ispit. K. K. — Razne milosti. J. Š. — Dva maturanta preko nade položili maturu. R. P. — Ozdravljenje od teške bolesti bubrega. D. M. — 364.—366. Z e n i c a (Bosna); Spasen od dušmana. M. K. — Osjetila četiri puta milost. M. K. — Dobila vijest o kćerki. K. E. — 367. K i s e l j a k (Bosna); Osobita pomoć. K. D. — 368. Z a g r e b: Sretni porod djeteta. Supruzi S. M. — 369. Č a d a v i c a (Slav.); Osobita pomoć. K. D. — 370. N o v i S a d: Namještenje i jedno ozdravljenje. Z. Z.

NEKOLIKO IZREKA PETRA BARBARIĆA.

»Volim umrijeti nego dušu grijehom okaljati.«

*

»Za svećeničko bih zvanje bio spremam i sto puta umrijeti.«

*

»Od svih putova, što vode u nebo, meni se čini najkraćim, najlakšim i najpouzdanijim onaj, kojim čovjek ide ispunjujući svoje obične dužnosti.«

VIJESTI

SESVETE KRAJ ZAGREBA: Iz podulje stanke javljamo o radu našega Djevojačkog društva S. I. Društvo marljivo radi, iako uz velike žrtve i po-teškoće. Sve se rado podnoси na slavu Božanskog Srca. Razne priredbe, koje su takođe uspjele, osvježuju duh našeg društva. Podmladak lijepo napreduje. Ta čista srdača osobito su svima draga! Podmladak broji 20 kandidatkinja. Priredili smo 6 akademija, i to članice zajedno sa podmlatkom. Od jedne priredbe čisti prihod bio je namijenjen za krasno raspolo, koje će biti postavljeni na glavnom trgu istoga mjeseca. Nedavno pretrpjelo je naše društvo gubitak jedne vrijedne članice, koja je bila uzor djevojačke čistoće — Ankice Filipović. U teškoj bolesti dana joj je liječnička pomoć, ali uza sve to za kratko je vrijeme preminula u svijetu mladosti. U bolesti bila je uzor strpljivosti. Sahranjena je u Zagrebu, a prisustvovao je lijepi broj članica, koje su je otpratile do zadnjeg prebivališta. Laka ti bila zemljica i Svevišnji neka ti se smiluje, draga Ankice! Sretne smo da imamo dobru zagovornicu kod Božanskog Srca.

Vježbamo se u crkvenom pjevanju, koje prilagodujemo i za same priredbe. Sastanke imademo svake prve nedjelje, a sv. Prcišći svakog mjeseca. Sastanke nam drži naš revni i mnogo požrtvovni upravitelj preč. g. Josip Šimečki.

Antonija Crnković.

RADIKOVCI: Od 1.—4. ožujka održane su zatvorene duhovne vježbe u našičkom samostanu za ljude i momke. Vježbe je vodio vlč. o. Šlibar, gvardijan koji nam je rastumačio, zašto smo na svijetu, i još mnogo toga, što se ne može opisati. Svaki je od nas položio generalnu ispovijed. Kad smo došli kući, molili smo kroz cijelo korizmeno vrijeme u crkvi glasno krunicu, a prisustvovalo je i drugog muškog svijeta bez žena i djece.

J. M.

JOSIPDOL: Imamo 24 članice društva S. I. Revno vršimo svoje dužnosti. Molimo Presveto Srce, da naše društvo još bolje napreduje.

M. J.

LIPNIK: † Ankica Miljavac. Preminula je 20. V. u 41. godini života. Bila je dugogodišnja preplatnica Glasnika. Svršila je u mladosti 2 tečaja preparandije, ali je radi bolesti morala nauke prekinuti. Škoro 20 godina proboravila je na postelji. Bila je strpljiva i posve predana u volju Božju. Ženska mladež i starije žene rado su je pohadale i tješile, a ona ih upućivala u vjerskim stvarima. — Presveto Srce, koje je za života mnogo štovala, neka bude milostivo njezinoj duši!

A. S.

STRIGOVA - MEDUMURJE: Uvijek primam Glasnik S. I. i čitam vijesti iz mnogih župa, a o našoj župi nikad ništa. Naše Djevojačko društvo lijepo radi. Svaki mjesec pristupa svetoj Prcišći lijep broj mladića, djevojaka, muževa i žena. U svibnju nam je crkva bila uvijek puna. Preč. g. župnik i g. kapelan mnogo se brinu za nas. Neka im to Presveto Srce naplati a nama svima isprosi da budemo svaki dan odaniji svetoj vjeri svojoj.

M. R.

BRINJE: Naše Djevojačko društvo radi i duhovno obnavlja okolicu. Imamo 80 članica, 20 podmlatka. Sve propise svoga društva točno ispunjamo. Za crkvu radimo koliko možemo. Imamo i svoju zastavu, koja nam doziva u pamet naše velike ciljeve. Kumovala je ugledna gđa Nevenka Perac, koja je mnogo žrtvovala da društvo napreduje u svakom pogledu.

A. B. i M. R.

MOLVE: Društvo Križarica osnovano je g. 1931., kad su kod nas održali sv. Misiju OO. Isusovci. Članice po nedjeljama, kad su slabiji poljski poslovi, govore vjeronauk poslije večernjice. K sv. ispovijedi i sv. Prcišći idemo za Papin dan, za prvi petak u mjesecu svibnju, za blagdan Srca Isusova, za svetkovinu Krista Kralja i za Bezgrešno Začeće; 6 puta na godinu. Male priredbe dajemo za »Papin dan«. Ove godine smo za papin dan predstavljale »Odnos Hrvata sa Sv. Stolicom«. Za »Majčin dan« smo predstavljale »Procvali su llijani«. Na Uskrsnoj procesiji i na Tijelovo pravimo počasni špalir Isusu u Pre-svetom Sakramantu, sve smo u bjelini s llijanima i palmama u ruci.

Križarice.

MOLVE: Društvo žena K. A. osnovano je 1936. na blagdan Krista Kralja. Članice se brinu za crkveno ruho, da je čisto i cijelo, za blagdane crkvu očistimo i okitimo oltare. Kod Kapelice Čudotvornoga kipa Bl. Dj. Marije uređemo park. Za album u Jerusalemu smo sakupile lijepi broj potpisa i lijepu svoticu novaca. Članice su u selu sakupile g. 1938. novac i kupile lijep tepih za veliki oltar. Ove godine smo kupile novac za sliku Bl. Nikole Tavilića, koju nam je već načinio naš domaći umjetnik. Sad bi još željele imati sliku Bl. Marka Križevičkoga.

Članice dolaze svaki mjesec na sv. isповijed i sv. Prcišest, kada koja može, a šest puta sve zajedno. Par članica ide svaki dan k sv. Misi i sv. Prcišest, a ostale često. Društvo K. A. za žene svake nedjelje poslije blagoslova drži četvrt sata Klanjanja Isusu u sv. Euharistiji s molitvom »Poklon i zadovoljština« i »Zlatnom krunicom«. Poslije ove pobožnosti imademo sastanak i čitamo iz H. Straže o Liturgiji ili što drugo lijepo iz drugih časopisa i vjerskih knjiga.

Marica Bratčić, tajnica.

MARTINSKA VES kraj Siska: Dne 30. svibnja umrla je vrijedna i plemenita članica materinskog društva Marica Gec rod. Šter u 30. g. života. Svojom dobrotom, umiljatim i uzornim životom sve je osvajala. Njezina učiteljica č. s. G. svjedoči, da je i kao učenica bila dobra, marljiva i uslužna, rado polazila crkvu i često primala sv. sakramente. Iza svršene osnovne škole odmah je prištupila u djev. društvo presv. Srca Isusova, u komu je vršila revno sve dužnosti. Bila je glavarica društva sve do udaje. Tada se odmah upisala u materinsko društvo hrv. katol. žena, te je sve dužnosti vršila najsavjesnije. Redovito se je svakog mjeseca ispovjedala, a sv. Prcišest primala i češće. Obavila je višeput i Veliku devetnicu u čast presv. Srca Isusova. Službu Božju i večernice nije nikada izostavila svojevoljno. Imala je vrlo ugodan glas i bila najbolja crkvena pjevačica. Uvijek je bila vesela, strpljiva i ponizna, a to je isprosilo od Bož. Srca, jer je uvijek rado molila Zlatnu krunicu. Teška i pakosna sušica podrovala joj mladi život. Tražila je pomoć kod raznih lieječnika, ali nije bilo uspjeha. Videći to sasvim se predala Bož. Liječniku i strpljivo podnala bol svoju. I u bolesti polazila je crkvu i službu Božju, kad god je mogla. Krunicu nije nikada propustila od svoje prve sv. Prcišesti. — Završila je ovdje na zemlji lijepi mjesec svibanj da ga nastavi u lijepome raju. Mirno i spokojno sasvim pri svijesti zaklopi oči u naručaju rascvijene majke i rodbine. 1. lipnja otpratismo je uz saučeće velikog broja župljana, napose članica društva, na naše lijepo groblje. Požrtvovni naš župnik oprostio se od naše Marice ganutljivim govorom i zadnjim rječima: »Lijepo si i dobro živjela, zato si i lijepo umrla. Blago onima, koji je Gospodinu umiru. S Bogom Marice, sjeli se nas u nebeskoj slavi kod Bož. Srca.«

Predsjednica Kata Jančić.

ROKOVCI: Čitajući Glasnik Srca Isusova vidjeli smo, kako članice Djevojačkih društava širom mire nam Hrvatske domovine revno rade i napreduju. Tim povodom odlučile smo i mi da se u Glasniku javimo.

Naše društvo osnovano je 1931. g. prigodom svetih Misija. Od osnutka pa sve do danas društvo je podnijelo mnogo suprotivština, ali presveto Srca Isusova ga je ne samo sačuvalo, već naprotiv ga je osvježilo, povećalo i ojačalo. Želja nam je bila, da nabavimo barjak, s kojim ćemo lakošću sa neustrašivošću vojevali do konačne pobjede, imajući na umu obećanja Srca Isusova onima, koji mu se na osobiti način posvetje. Stoga smo priredivale na sveopće zadovoljstvo župljana predstave kao što su: Marijino dijete, Dvije majke, Sv. Elizabeta, Mučenice Kristova, oprosti mi, Čandra i dr., te smo tim prinosima kao i prinosima dobrih župljana nabavile 2 krasna barjaka, t. j. za svako selo posebni.

Dvije revne članice posvetile su se posvema presvetom Srcu Isusovu u redovničkom životu, a 3 dobre članice u cvjetu mladosti otpratile smo na vječni počinak. Nebeski Vrtlar ubrao ih je i presadio u perivoj svoga božanskoga Srca da mu ondje cvatu.

Dana 16. IV. o. g. imale smo svečano primanje novih članica, tako da sada društvo broji 32 članice. — Članice uz vršenje svojih dužnosti šalju preseptom Srcu Isusovu svoje želje za procvat društva i župe.

Karabalić Janja, glavarica.

SV. MISIJE U MODRUŠU 10. IV. — 16. IV. 1939.

Na strmom i umiljatom vrhuncu ispred Vel. Kapele koće se ruševine starodrevnog grada Modruša. On je u 15. stoljeću dugo prkosio navalama Turčina. Poradi svoje sigurnosti postade on i sijelo biskupije za neko vrijeme te se još i danas spominje u naslovu senjskih biskupa. Usprne li se na nj, puca ti vidik nadaleko i široko: divna slika brdovite krajiške prirode. Na malom odvojku podno samoga Modruša-brda bijeli se lijepa crkva sa župnim stanom, a ispod nje po dolinama i brežuljcima rasijane su kuće župe modruške.

Ta lijepa starodrevna župa doživjela je baš u uskrsnom tjednu svoje nezaboravne dane u sv. misijama.

Taj narod, odnjihan u krili one ljipe pjesničke prirode, koja njegovo sreća diže Bogu, marno se odazvao pozivu na sv. misije. Cijela se župa okupala u sv. sakramentu pokore i primila u srce Neokaljanog Jagatjca Isusa. Kako su bili svi sretni i oduševljeni! Kako su veselo susretali misijonare i s njima se ganutljivo oprostili!

Kao stalni stupovi duhovnog života osnovana su staleška društva Srca Isusova; društvo muževa i mladića, žena i djevojaka.

Revni, mladi župnik g. Josip Kunce, razumio je dušu svoga naroda, stekao brzo njegovu povjerenje i sada veoma lijepo radi na spasu svojega stada.

Misijonari isusovci o. Buljan i o. Jagrić ponijeli su lijepu uspomene iz ove župe i uvijek će se rado sjecati svojih dragih modrušana. Ostanite, dragi modrušani, kao i Vi susedi iz Zagorja i Cerovnika, vjerni i čvrsti na putu Božjem, živite i radite za Božja, pa će Vam On iza ove doline suži biti Vaša vječna plaća u neizmijernoj radosti.

Tomo Jagrić D. L.

POLJANA KOD VARAŽDINA: JEDNA LIJEPА SVEČANOST.

Na Duhovski ponедjeljak o. g. imalo je naše selo vrlo lijepu svečanost. Obavljenja je posvetu novog seoskog raspela. U kratko vrijeme to je već treća posvetu novih raspela u našim selima. Kod svih tih posvetu vrlo svečano obavljeno je video se kako narod naše župe izvanredno časti i poštjuje presveto raspelo. U današnja zla vremena to je vrlo utješna i radosna pojava, koja mora veseliti svakog dobrog katolika i pravog rodoljuba-Hrvata.

Tako je na osobito lijep i svečan način obavljena posveta raspela u selu Poljana. Cijelo selo bilo je u poslu te radom i novcem svaki je nešto doprinio da se je moglo postaviti novo kamenito raspelo. Raspelo je tako lijepo i ukusno da je već po vanjskom izgledu najljepši ukras našeg sela. Po čvrstoći materijala moći će dugo i dugo našoj djeci i unucima biti najljepša uspomena i primjer dubokog štovanja znaka našega spasenja.

Dan posvete ostat će nam u nezaboravnoj uspomeni. Taj dan svanulo je naše selo cijelo u hrvatskim barjacima i zelenili. Oko samog raspela načinjena je mala kapelica od granja i cvijeća, a podno raspela oltar, na kojem je taj dan naš domaći g. župnik Josip Godrijan odslužio svečanu sv. Misu. Pod sv. Misom održao je krasnu i vatrenu prigodnu propovijed naš domaći sin, sada župnik u Kravarskom, vlč. g. Franjo Šanek. Njegova nas je propovijed duboko granula i sve odusevila. Iako je taj dan pljuštala kiša i vladalo uopće veliko nevrijeme, ipak se kod službe Božje sakupilo ne samo cijelo selo Poljana već i veliko mnoštvo naroda iz cijele naše župe. Osim punih obližnjih dvorišta i najbližih kuća i tavanu bio je ispunjen sav prostor i cesta u blizini raspela tako da je svaki promet bio potpuno zakrčen. To veliko mnoštvo naroda prisustvovalo je sv. Misi pod krišobranima. Ljubav prema raspetome Spasitelju bila je mnogo jača od svih neprilika nevremena, kiše i blata.

Pod sv. Misom vrlo je skladno pjevalo veliki pjevački zbor naše župe sv. Ilije. Na ulazima u selo bili su podignuti lijepi slavoluci s natpisima vjerskog sadržaja. Kod kapelice oko raspela vrlo je dirljivo i nježno pozdravila g. župnika mala djevojčica Marica Bogović i izjavila radost selu Poljane, što dobiva lijepo novo raspelo i što će u selu biti prikazana sv. Misa.

POLJANA : Novo raspelo.

Bara prva preplatnica Glasnika u selu već od g. 1911. Od nje se Glasnik razširio ne samo kod nas nego i po susjednim selima. Predsjednik naših sastanaka i dogovora bio je Ivan Švagelj.

22. srpnja obavila se posveta kapelice. Iz Križevaca došla procesija pod vodstvom bivšeg župnika preč. g. Milana Fržića. Sve je bilo oduševljeno. Posvetu je obavio sadanji župnik križevački preč. g. Josip Valjak. Prije posvete održao je govor Duro Kušić, za kojeg je rekao:

»Prečasni gospodine, poštovana braća i sestrel Seljačka srca svih nas Prikraćana puna su radosti i veselja. Pozdravljamo sve vjernike, koji dodeše k nama u ovoj lijepoj procesiji u naše malo i skromno selo, da uveličaju našu slavu posvete kapelice. Providnost je Božja zaista neizmjerna. U doba strahovitog stradanja gotovo cijelog čovječanstva, u doba, kad se u nekim dijelovima krugije zemaljske kuće Božje ruše, u doba kad se odbacuje vjera u Boga sverogućega i Crkvu njegovu, mi seljaci ovoga malog i skromnog mjesta svojim žuljevima, svojom mukom, prinosimo i žrtvama podigosmo na čast Kristu Kralju, na čast Bogu svome ovu skromnu kapelicu. A zašto je podigosmo? Podigosmo je zato, jer nasljedna vjera naših otaca i djedova nije u nama zamrla, već ostaje neugasiva. Ovu je kapelicu sagradila naša živa vjera u Boga i naša seljačka sloga. Darežljive ruke svećenstva naše župe, naših vrijednih građana, gradske općine i drugih dragih prijatelja pripomoglo su da započeto djelo dovršimo.«

Kako smo sretni, što iz ovoga našeg malog sela dobismo za ovo pet godina već dva svećenika i četiri čč. sestre. Svake nedjelje i blagdana saštajemo se pod vodstvom Ivana Švagelja na zajedničku molitvu u ovoj kapelici. Naši mladi svećenici vlč. gg. Slavek Petroc i Valent Bocak, kad god dodu kući, služe u našoj kapelici sv. Misu. Radi svega ovoga sretni smo i zahvalni Presvetom Srcu Isusovom!

Svima se je na koncu zahvalio vrlo lijepim govorom uime sela Poljane seljak Josip Detić, koji se je s nekolicanom ostalih žitelja iz Poljane najviše trudio oko podignuća ovog lijepog raspela.

Nikada ne ćemo zaboraviti toga za naše selo sretnog dana. To je sada najmilije sabiralište svih čestitih i po-božnih duša našega sela. Cvasto vjerujemo, da će raspeti Spasitelj obilje svog blagoslova sipati na naše selo, dok god se budu seljani sabirali na podnožju ovoga spomenika na molitvu.

B. T.

IZ PRIKRAJA.

Prije pet godina stupio je na oltar Božji prvi svećenik iz našeg malog i skromnog sela Prikraja. Nu prije nego što je taj naš prvi svećenik bio zareden, mi se seljani dogovorili, kako ćemo što ljepe se dočekati dan prve svete Mise. Htjeli smo podići raspelo u selu, ali iz našeg razgovora došlo je do gradnje kapelice. Prihvatišmo se posla i kapelice bi zgotovljena od polovice svibnja do 22. srpnja. Sastanci se održavali u kući Dure Kušića, kojega je žena

Bara prva preplatnica Glasnika u selu već od g. 1911. Od nje se Glasnik razširio ne samo kod nas nego i po susjednim selima. Predsjednik naših sastanaka i dogovora bio je Ivan Švagelj.

22. srpnja obavila se posveta kapelice. Iz Križevaca došla procesija pod vodstvom bivšeg župnika preč. g. Milana Fržića. Sve je bilo oduševljeno. Posvetu je obavio sadanji župnik križevački preč. g. Josip Valjak. Prije posvete održao je govor Duro Kušić, za kojeg je rekao:

»Prečasni gospodine, poštovana braća i sestrel Seljačka srca svih nas

V. P.

PRIKRAJ :
pred kapelicom.

ZAHVALNICE

Amerika MM Primljene milosti. — NM Što se jedinica kćerka sretno riješila inovjerača, za koga se mislila udati. Udal se za dobra katolika. — TM udijeljene milosti. — CB Ozdravila od raznih bolesti u više navrata, cijela obitelj zadobila blagoslov Božji. Banjaluka NL Uslišana molba. Blatnica AS U duševnim i tjelesnim potrebama mnogoput uslišana. Beograd FS Pomoć u velikim neprilikama. Brod-Mor. KS Milosti. Brod. Stup. MK Presveto Srce uslišava me u svim potrebama. Delnice KT Uslišana. Dragićana IP Velike milosti. Durdevac EK Povraćeno zdravljie. Durdevac RP Namještenje muža. Gospić AK Za zdravlje i druge milosti. Gradina OM Presveto Srce pružilo je mnogoput pomoć u najtežim časovima na poseban način. Gundinci BU Oslobodila se srčane i živčane bolesti. Hribac MM Sretno dobio namještenje Ozdravila kćerka. Ozdravila žena. Sretan porodaj. Imotski MM Mnoge milosti, radi kojih sam postala pretplatnica Glasnika. Ivankovo IK Molba uslišana. Kamonska MM Ozdravio muž od teške bolesti grla. Kapela KM Pomoć u smrtnoj bolesti jednog djeteta. Kaštel Stari VJ Uslišana u raznim neprilikama. Kovačica MD Osobita milost. Lokve MJ Operacija sretno uspjela. Mioklin JC Pomoć u bolestima. Molat MM Dobivena milost. Nević Polje TG Prestala padavica. Ogulin KV Pomoć u teškoj žalosti i drugim velikim neprilikama. Omišalj JC Dobivena milost. Otočak BN Majka ozdravila od teške bolesti, brat sretno položio ispit, mnoge druge milosti. Peščenica VA i HK Sretno položile ispit. Pomoć u bolesti i drugim neprilikama. Podsusad ER Ozdravilo dijete. Pos Breši BL Razne milosti. Požega SV Dobio namještenje. Sansego TM Sretan porod. Sedalci MT Pomoć u gospodarstvu. Selce JVJ Ozdravila kćerka, pomoć kod teške operacije. Seoce MM Dobila natrag svoje stvari, koje su bile ulradene. Split ŠK Suprug sretno položio ispit. — LV Ozdravljenje kćerke. Sušak S Milosti. Sv. Durad JA Sretna operacija i druge milosti. Tuhejl SK Sretno se oženio. Varaždin ŠK Nestalo žestokih boli u ledima i nozi, pomoć u važnoj

Bijeli i zdravi zubi **SARG^{OV} KALODONT** protiv zubnog kamenca

D A R O V I

Za obnovu Svetišta Sreća Isusova u Zagrebu: Boncel Bosiljka 5 d; Brajac Ivanna 20 d; Brulja Antonija 50 c; Cirić Ana 10 d; Dolencić Irma 20 d; Drašković B. Luce 25 d; Grbac Franjica 100 d; Kreković Manda 5 d; Kriesbacher Anica 10 d; Marjanović Elizabeta 10 d; Markotić Josip 75 d; Odrić Barica 15 d; Paleštak Slavica 5 d; Sabljak M. 50 d; Streljak Mary 100 d; Vargić Martin 50 d.

Za sv. Mise: Baloban Frnak 13.20 dol; Bendovski Ana 20 d; Brajac Ivan 20 d; Brozovich Antun 1 dol; Čurčić Ana 30 d; Engelhart Katarina 1 dol; Filiić Elizabeta 25 d; Fištrek Marija 20 d; Gogaj Juliška 10 d; Grdovčić Dragutin 46 d; Janjić Pavao 40 d; Katić Ljubica 20 d; Katušić Milkia 15 d; Košić Antonija 1 dol; Kolar Josipa 20 d; Kolar Rosie 24 dol; Kučan Stjepan 1 dol; Kulundžić ud. Ana 20 d; Latin Valent 30 d; Marković Alojzija 1 dol; Novak Antun 15 d; Pilar Fanika 1 dol; Polich Leo 1 dol; Sečen Marija 1 dol; Šašković Katica 20 d; Schindler R. 20 d; Štimac Margareta 1 dol; Ulićan Ljubica 20 d.

U čast Sreću Isusovu: Abramić Franjka 15 d; Č. A. Lokve 50 d; Drašković B. Luce 25 d; Glik Josip 100 d; Im Zora 30 d; Jakovac Slava 1 dol; K. S. Tubelj 10 d; Lančak Julija 50 c; Lovrenčić Ciril 5 d; Matkovich Mary 1 dol; Mutaja Katarina 50 d; Pokrivko Morija 10 d; Šišuljak Elizabeta 10 d; Turudić Antun 10 d; Vlačancić Marija 10 L.

U čestvu Sreću Isusovu i Marijinu, Majci Božjoj, sv. Josipu, sv. Obitelji, sv. Antunu, — sv. Tereziji M. L., sv. Katarini, Lurdskoj Gospi, blaž. Nik. Taveliću, bisk. Langu i — P. Barbariću: Ban Ana 20 d; Hrljević Mary 4 dol; J. S. Adamović 10 d; Juricic Mary 2 dol; Katić Ljubica 30 d; M. J. Zagreb 30 d; Mužić Cila 10 d; Nedešal Slava 50 d; Puljek Marija 10 d; Slavica Danica 10 d; S. Katarina 20 d; V. U. Kastel 20 d.

Za raširenja Glasnika Srca Isusova: Abramović ud. Marija 10 d; Biskup Marija 10 d; Brusić Katica 7 d; Cvjeti Julijana 5 d; Cabrajev Vikaorija 5 d; Ćikeš Marija, Stipina 14 d; Golić Marija 25 d; Gurdušić Bona, ž. Dinka 15 d; Hofer Anica 5 d; Ivušić Marija 20 d; Jakupek K. 25 d; jelavić obitelj 5 d; Jurković Mirko 50 d; Kolar Rosie 8 dol; Kovacić Anka 5 d; Larščak Julija 25 c; Lukšić Matilda 50 d; Marušić ud. Nazarenka 5 d; Mihaljević D. 50 d; Mladenović Marija 5 d; Mutaja Katarina 8 d; N. N. Zagreb 100 d; N. N. Zagreb 20 d; Omrčen Vladimir 5 d; Preplatnica Omiš 5 d; Pupić Lucija 20 d; Raković Ruža 10 d; Rendulić Katarina 5 d; Smičić Stanko 20 d; Sremec Franjo 5 d.

Za kruh sv. Antunu: Jelenić Ivana 5 d; Markotić Josip 75 d; Mačko Marija 1 dol.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Abramić Franjka 10 d; Carić Pavko 10 d; J. S. Adamović 10 d; Muvrin Suzana 100 d; Sestre, Egipat 10 d; Sokol Nanica 5 d; Šarabok Agata 10 d.

Za ulje Vječnog Svetjela i svijeće u Svetištu Sreća Isusova: Horvatek Rudolf 10 d; Kulundžić ud. Ana 10 d; Unukić Katica 19 d.

Za gradnju Svetišta Sreća Isusova u Osijeku: Dučkić Frana 5 d.

Kalendar Apostolstva molitve

K O L O V O Z 1 9 3 9 .

OPĆA NAKANA: *Borba kršćana za prava Božja.*

MISIJSKA NAKANA: *Putem milosrda k miru i slozi među narodima.*

SVAGDANJE PRIKAZANJE: *Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za našu uvrede i na sve one nakane, na koje se ti ne prestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.*

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 U Petar u okovima. Sv. Olac Papa.	15 U VELIKA GOSPA. Ljubav nebeskoj Kraljici.
2 S Alfonzo. Pore. Posveta obitelji Presv. Srcu Isusovom.	16 S Joakim. Siromasi.
3 Ć Augustin, bisk. zagreb. Svećenička zvanja.	17 Ć Hijacint. Progonitelji Crkve.
4 P Dominik. Redovi sv. Dominika.	18 P Jelena. Ljubav Sv. Križu.
5 S Sniježna Gospa. Mjesec. Zaštit. Marijine Kongregacije.	19 S Ljudevit. Naši biskupi.
6 10 po DUHOVI. Preobraženje Isusovo. Ljubav Isusu.	20 N 12 po DUH. Bernardo. Trapisti.
7 P Kajetan. Da nas Bog očuva tuče.	21 P Franciska. Žene.
8 U Ciriljak. Katolička vjera u Njemackoj.	22 U Simforijan. Omladinska društva.
9 S Ivan Vianej. Molitva za župnike.	23 S Filip Ben. Katolička Akcija.
10 Ć Lovro. Čitatelji Glasnika.	24 Ć Bartol. Misijonari.
11 P Suzana. Napastovani.	25 P Ljudevit. Trećoreci.
12 S Klara. Klarise.	26 S Zefirin. Potrebe sv. Crkve.
13 N. 11 po DUH. Hipolit. Umirući.	27 N 13 po DUHOV. Josip Kalas. Utječili i učitelji.
14 P † Euzebiije. Sveta vjera kod nas. Post.	28 P Augustin. Katolički pisci.
	29 U Glavosjek Ivana Krstitelja. Progonjeni.
	30 S Ruža. Djevojačka društva S. I.
	31 Ć Rajmund. Naši pokojnici.

OPĆA NAKANA U RUJNU: *Neka svi narodi spoznaju, da su djeca Oca nebeskoga.*

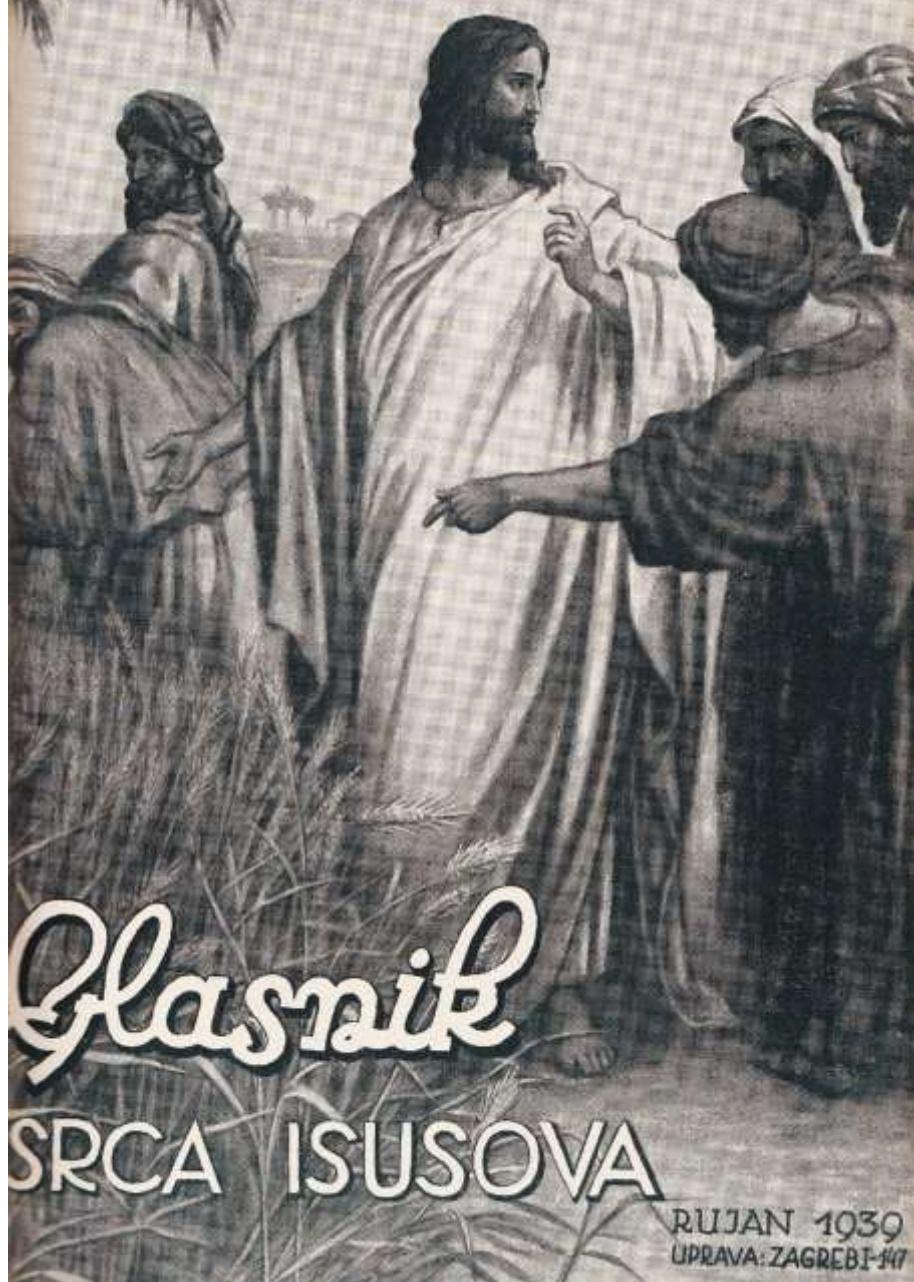
MISIJSKA NAKANA U RUJNU: *Procvat Katoličke Akcije u misijama.*

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. *Na dan pomislovne sv. Prćestii. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.*

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka i nedjelje, i još jedan po volji odabranog dan.

GLASNIK PRESVETOГA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: *Filip Mašić D. I.* — Izdavač i vlasnik: *Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu - A. Alfrević D. I.* — Uprava: *Zagreb 1./147, Palmotićeva 31.* — Broj ček. računa: *33896.* — Cijena: *15 d. - ½ dol. - 8 lira - 2.50 pengő.* — Tisk: *Tiskara Glasnika Srca Isusova - A. Alfrević D. I.*

Taksa placena u gotoviz

Glasmik

SRCA ISUSOVA

RUJAN 1939
UPRAVA: ZAGREB-117

GODINA 48

RUJAN 1939

BROJ 9

Svi smo djeca jednoga Oca!

Mjesečna nakana za rujan, blagoslovljena od Sv. Oca.

Zaboravili smo na svoju najuzvišeniju plemenštinu, da potječemo od jednoga Oca. Kažem, najuzvišeniju plemenštinu, jer naš Otac je sam Bog, koji je na nebesima. Pa kako je to moguće, kad mi to svaki dan priznajemo i izgovaramo, kolikogod puta molimo Očenaš? Zar smo zaboravili na sv. Evanđelje, koje nas uči: »I ocem svojim ne zovite nikoga na zemlji, jer je jedan Otac vaš nebeski.« Mt. 23, 9. Od koga je primio naš tjelesni otac silu, da nas rodi, ako ne od Boga? Zar nije Bog dao u prvom čovjeku svim ocima silu da radaju, kad je rekao: »Rastite i množite se?« 1. Moj. 1, 28. A dušu, što nas čini ljudima, i sada neposredno sam Bog stvara.

Kako smijemo izgovarati molitvu, kojoj nas je naučio naš božanski Spasitelj i dizati pamet i srce svoje Bogu danomice u Očenašu, ako bismo mrzili nesamo pojedinog čovjeka, nego i cijele narode? Zar je nestalo kršćanstva? Zar nas nije naš božanski Spasitelj u najsvećanijem času na križu naučio, kako nam se treba moliti i za neprijatelje?

Sv. Augustin stavљa sebi pitanje: »U čem se razlikuju kršćani od pogana?« Pa nalazi samo jednu razliku: »U ljubavi.« Uništimo dakle ljubav, onda po sv. Augustinu nema više nikakve razlike između kršćana i pogana. A sv. Pavao još ozbiljnije govori: »Ako ljubavi nemam, nisam ništa... Onda sam samo mqed, koji jeći i praporac, koji zveći.« 1. Kor. 13, 1.

Ne zaboravimo na svoju plemenštinu! Sjećajmo se da imamo pravoga uzvišenog Oca na nebu. Naslijedujmo divne primjere prvih kršćana, koji su svojom ljubavlju zadivili i same pogane. Ostva-

rili su u životu svom značajku, kojom Krist Gospodin hoće da nas svi upoznaju, da smo njegovi učenici: »Po tom će svi upoznati, da ste moji učenici, ako budete ljubili jedan drugoga.« Iv. 13, 35.

Sv. Rupert još kao dječak, a bio je iz otmene obitelji, krasno je shvatio i izveo značenje molitve Gospodnje, prema kojoj smo svi braća. Kad bi god vidoj kojeg siromašnog dječaka na ulici, uzeo bi ga za ruku i odveo ga pobožnoj majci svojoj Berti te rekao: »Majko, evo ti sina!« Majka se veselila dobroti malenog Ruperta. »Tako je, sinko, ovo je tvoj brat.«

Vojvotkinja Galicin zabilježila je u svom dnevniku ovaj dogodaj: »Susrela sam starijeg isluženog vojnika. Zaprosio me je za milostinju. Dala sam mu pola forinta. Zahvalio mi je i odmah poshitio jednom slijepom siromahu, koji sjedaše na drugoj klupici, i dade mu polovicu od dobivene milostinje. Dala sam mu znak, da mi se povrati, te ga zapitam, da li mu je onaj slijepac otac ili brat? Odgovorio mi: »Po krvi mi nije brat, ali mi je brat u Kristu. Zagledno smo bili u ratu. Siromah je u ratu izgubio vid i ne može da prosjači. Pa jer je Bog mene sačuvao od slične nesreće, prosjačim i za njega.« Kad sam to čula, rado sam mu pružila dukat.

Bog je isto tako vrhovni i pravi Otac sviju naroda, kao što je i svakog pojedinoga čovjeka. Zato govori Duhom Svetim nadahnuti psalmista: »Kraljevstvo je tvoje kraljevstvo svih vjekova, i gospodstvo tvoje nad svim narastajima.« Ps. 144, 13. Priznадemo li svi Boga za našega Oca, priznat će ga i narodi, koji su skup pojedinaca. Sv. Ivan Zlatousti veli: »Zato molimo »Oče naš«, jer Bog rado čuje od kršćanina, kad se moli ne samo za se, nego i za druge; jer kad se samo za se moli, vrši naravsku potrebu, ali kada se i za druge moli, vrši vrhunaravsku potrebu. Milija je pred Bogom molitva, na koju nas potiče bratska ljubav, nego vlastita nužda.« Tako sv. Ivan. A kako se istom mili Bogu molitva, kojom ga molimo za cijele narode!

Nema silnjeg oružja od ustrajne molitve pravednika, govori sv. Jakov apostol.

Velika sv. Terezija je rekla, da samo zato gradi samostane — a sagradila ih je preko trideset — da se redovnice neprestano mole i pokoru čine za obraćenje pogana, grješnika, krivovjeraca, za misijonare, branitelje vjere i sve narode. A sama je svojim molitvama i pokorama obratila do sedamdeset hiljada krivovjeraca, kako tvrde njezini životopisci.

Molimo se i mi kroz ovaj mjesec, da vrhovni i pravi Otac sviju naroda otvori oči osobito vodama naroda, te upoznaju svoju uzvišenu plemenštinu: da su sinovi nebeskoga Oca i da se mjesto naoružanja i klanja grle i učvršćuju u međusobnoj bratskoj ljubavi na korist i procvat naroda. M. Kulunčić D. I.

Svi smo djeca Oca nebeskog!

Mrtva ukopaj!

Na drvetu križa umro je Spasitelj svijeta. Dolaze vojnici, ubijaju razbojnike, skidaju tjelesa s križa i dovlače do jame da ih ondje ukopaju. Majka Božja i pobožne žene strahuju raci svestrog tijela Isusova. Ali eto učenika Isusovih: Josipa iz Arimateje i Nikodema. Onaj je unišao smjelo k Pilatu, zaprosio tijelo Isusovo i kupio platno, a ovaj potonji donese veliku množinu mirodija po običaju židovskom.

Siromašnomu Spasitelju ustupa svoju novu grobnicu Josip, pobožne žene žure se, da priprave sveto tijelo za ukop, i još prije zapada sunca Isus leži u novom lijepom grobu. Pobožne žene zale, što ne mogu bolje pripraviti tijelo za ukop i vraćaju se s tvrdom odlukom, da će iza subotnjeg počinka rano ujutru u nedjelju donijeti mirisa i alojeva praha te s većim mirom obaviti to lijepo djelo milosrda.

Da, lijepo i plemenito su djelo milosrđa učinile ove junačke žene s učenicima Isusovim: Ivanom, Josipom i Nikodemom. Nije to nimalo ugodno imati posla s mrtvim tijelom. Ali ljubav njihova prema Isusu svladava sve poteškoće.

Dostojanstvo čovječjeg tijela. Sveti Ambrozije veli: »Ne preziri tjelesa umrlih, jer je tjelesa upotrebljao Duh Sveti kao oruđe, da po njima djeluje dobro.« Tijelo je čovječe djelo Božje, ono nam pokazuje, kako je mudar Gospodin. Ono je stan za besmrtnu dragocjenu dušu, sliku i priliku Božju. Tijelo je kršćanina posvećeno krštenjem i primanjem drugih svetih sakramenata. Ono je određeno da dođe jednom skupa s dušom u nebo i uživa vječno blaženstvo. Tijelu je određeno da jednom duša izide iz njega. Onda se ono počne raspadati. Stoga se polaže u zemlju, u grob, ali kao na počinak, da opet jednom ustane, ili kao sjeme, da se opet probudi na nov život. Stoga se ne postupa s mrtvim tijelom kao s uginulim životinjama. Obuče se u bolje odijelo, stavi u lijes. Donosi se cvijeće, meću se vijenci. Ovaj posljednji put tijela čovječjega u majku zemlju ima se obaviti više manje svećano; to biva po sprovodu. Počivalište se pokojnikovo označi grobnim humkom, križem, natpisom, kiti cvijećem, rasvijetljuje svijećama. Sto je časniji čovjek za života, to mu je i veličanstveniji sprovod. »Sine, nad mrtvim proljevaj suze i ne propusti da ga ukopaš.« Crkv. 38, 16.

Skupo je umrijeti. Skupo je živjeti, ali je skupo i umrijeti. Za bolji pogreb u gradu ode odmah oko 2000 dinara. Treba platiti grob, lijes, treba prirediti daču ili karmine, treba dati crkvi i t. d. Lako je bogatašima. Oni žrtvuju puno za lijepe sproveode i skupocjene grobove. Ali teško je siromašnima. Pa ipak treba mrtvaca dostojno ukopati. Tu se onda potroši i posljednji dinar, a često se i zaduži. A šta onda, ako je pokojnik dugo bolovao, pa se puno već potrošilo na lječnika i lijekove? Doduše za siromahe se općina brine. Ali bijedni su ti sprovodi na općinski trošak. Tijelo ne-ma valjda ni košulje, lijes od prostih dasaka. Niko ne prati pokojnika, do li svećenik i nosači. Za godinu, dvije već se ne zna za grob. Doista i na taj način nade se bližnji u nevolji. Kršćansko će milosrde i tu rado pomoći.

Hrana psima i pticama. Prorok se David tuži, kako su neprijatelji postupali s tjelesima poginulih židova. »Dadoše tjelesa tvojih sluga, Bože, za hrani pticama nebeskim, a meso svetih tvojih zvijerima zemaljskim. Proliše im krv kao vodu uokolo

Jeruzalema i ne bje nikoga, koji bi ih pokopao.« Ps. 78, 2. Tako su često krvnici postupali s tjelesima mučenika. Nisu dali da ih kršćani ukopaju. Ali se kršćani nisu dali zastrašiti. Uz pogibelj bi života u noći pokapali sluge Božje ili u grobljima ili na tajnim mjestima ili u katakombama. I za vrijeme rata mnogi je poginuli vojnik ostao bez groba; tijelo mu raznijeli psi, a kosti isušilo sunce. Stoga je jedna od dužnosti ne samo pobrinuti se za ranjenike, nego i pokopati pale za domovinu.

Pogrebna društva. Dandanas ipak je razmijerno lakše pomoći bližnjemu u takovim nevoljama. Ima pogrebnih društava, koja uz male mjesecne doprinose osiguravaju dostojan pogreb, a posve siromašne badava pokopaju. I druga karitativna društva pomažu u slučaju siromaštva, kao zborovi Marijini, društvo sv. Vinka, društva kat. žena i muževa. I pojedini će vjernik moći mnogu suzu otrti ožalošćenima, a sebi osigurati veliku plaću na nebesima. Jer pomažući mrtve pokopati slični smo onim pobožnim ženama, koje su pokazale toliku brigu oko Isusova pogreba.

Nade se prilike, da se siromašnom susjedu ili prijatelju pomogne urediti tijelo pokojnikovo, postaviti ga na odar, posuditi koju svotu novaca, da se nabavi lijes i drugo. Barem ćeš moći donijeti štograd cvijeća, koju svijeću, a možda i koji komad odijela. Onda ima više puta prilike sprovesti pokojnika do groba, dati grobaru ili kopačima koji dinar, pomoći okititi grob. »Ugodna je milostinja živima, ali je ne uskrati ni mrtvima.« Crkv. 7, 38. Lijep je običaj mjesto vijenca na grob kojeg imućnijeg pokojnika, koji će i tako imati dosta cvijeća, dati neku svotu u koju dobrotvornu svrhu. Time smo dali »milostinju živima«, ali će to i te kako koristiti pokojniku.

Stari Tobija. Lijep je primjer za to djelo milosrda stari Tobija. On je za vrijeme progonstva mnogo dobra učinio svojim sunarodnjacima. Kad ih je opaki kralj Senaherib dao ubijati i zabranjivao ih pokopati, on se nije bojao te naredbe, već je i uz pogibelj života sahranjivao poginule. Zato mu veli arkandeo Rafael: »Dok si danju mrtvace pohranjivao u svojoj kući, a noću ih pokapao, nosio sam tvoju molitvu Gospodinu.« Tob. 12, 12. I kralj David pohvali one, koji su pokopali tijelo poginulog kralja Saula: »Blagoslovljeni da ste pred Gospodinom, što ste učinili pravednost vašem kralju Saulu i što ste ga pokopali.« 2. Kralj. 2, 5.

Car Marcijan. Otac Marcijanov bio visoki časnik u rimsкоj vojsci. I Marcijan kao 19-godišnji mladić odluči posvetiti se vojničkom staležu. Idući u tu svrhu u Plovdiv nađe čovjeka, kojega su opaki ljudi ubili. Iz smilovanja uze mrtvo tijelo i pokopa ga. Kod toga djela bude opažen. Posumnjuju na njega, da je on ubojica i predadu ga sucu. I već je imao biti osuden, kad se javi sucu sam ubojica gonjen grižnjom savjesti. Kasnije postane Marcijan carem, a za ženu dobije svetu Pulheriju. Tako ga je Bog nagradio za dobro djelo.

Sveti Augustin veli: »Nastojte svim silama časno pokopati mrtve i pripraviti im dostojan grob, jer se to u Svetom Pismu ubraja među dobra djela.« A sveti Ambroziјe piše: »Nijedno djelo milosrđa nije izvrsnije nego to, što činiš mrtvome, jer ti ga ne može uzvratiti.«

Otac Damijan, apostol gubavaca na havajskom otoku Moločaju, nije se samo brinuo oko bolesnika, nije samo njegovao strašne rane i brinuo se za spas njihovih duša, nego bi pokojnike stavljao u ljesove, koje je sam načinio, i pokapao ih sam svojom rukom na groblju.

Car na sprovodu. Išao austrijski car Franjo I. sa svojim adjutantom na šetnju. Putem susretnu sprovod. Niko nije pratio mrtvaca do li svećenik i zvonar. »To je sigurno siromah, kad nitko ne ide za ljesom. Podimo mi.« To reče i priključi se sprovodu. Kad to vide ljudi, dodu i oni te je taj siromah imao vrlo velik sprovod.

Spasitelj je rekao o Mariji Magdaleni, kad mu je pomazala glavu dragocjenom pomasti: »To što me je pomazala, učinila je za moj pogreb.« Mt. 26, 12. Tako će slično i nama moći Spasitelj kazati, ako pomognemo mrtva ukopati: To što ste siromahu učinili, kao da ste učinili za moj pogreb.

Petar Gertler D. I.

Svete Mise za Sv. Oca Papu.

Dužnost je svih katolika, a posebno članova Apostolstva molitve da se mnogo mole za sv. Oca Papu. Zamjenik Isusov treba naših molitava, i on se vjernicima često u molitve preporučuje, da može dostoјno upravljati Crkvom Isusovom.

Osobito se sv. Otac uzda u svete Mise. I dražo mu je, kad se za njega prikazuju sv. Mise. Pa jer članovi Apostolstva molitve diljem svijeta dobro znadu, kakvo blago milosti dijeli Božansko Srce svima onima, za koje se prikazuje sv. Misa, natječu se oni, da daruju što više sv. Misa za Namjesnika Isusova.

Pojedina društva Apostolstava molitve kod drugih naroda uredila su tako, da se u stalne dane i sate svake godine služe sv. Mise za sv. Oca.

Pozivaju se stoga i sva naša društva Apostolstva molitve: sva Djevojačka društva Srca Isusova, Revniteljice Srca Isusova, Vojska Srca Isusova, da se pobrinu te se u ime njihovo svake godine prikaže jedna ili više svetih Misa za našega sv. Oca.

Neka se Uredništvu Glasnika javi što prije ono društvo, koje se odlučilo za ovo djelo. U obavijesti treba naznačiti, kojega mjeseca i u koji će se sat sv. Misa služiti kao i kojoj biskupiji društvo pripada.

Ne zaostanimo za drugim narodima!

Uredništvo Glasnika S. I., Zagreb I, 147.

Sveti Mihovile arkandele, brani nas u boju!

SAMO CRKVA OSTAJE.

Napoleon je jedne večeri u progonstvu na Svetoj Heleni zamišljen stajao na morskoj pećini. Žavzvilo je zvono na Pozdrav Andeoski. Napoleon je oborio glavu i ostao dugo nepokretan. Onda je digao glavu i svećano rekao svome pratiocu: »Narodi prolaze, prijestolja se ruše — samo Crkva katolička vječno ostaje!«

Napoleon je učinio mnoga zla Crkvi. Zarobio je Papu i odveo ga u Francusku. Htio je da Papa radi prema njegovoj volji. Uzoholio se.

Ponižen imao je vremena, da u samoci razmišlja o prolaznosti slave ljudske, o moći Božjoj, o veličini i sili djela Božjih, od kojih je najveličanstvenija sveta Crkva.

O. Milan Pavelić D. I.

† 14. VI. 1939.

Nastavak.

Rimsko srce.

Ne smijemo nešto prešutjeti u životu o. Pavelića, a to je — Rim! Vjera naša spojena je s Rimom, s Papom. Tko prolista Glasnik za njegova urednikovanja, taj će se odmah i sam uvjeriti o velikoj njegovoj ljubavi prema Glavaru sv. Crkve. Hrvati će biti sretni, ako budu čvrsti poput hrastova u svojoj vjernosti i ljubavi prema Papi. Ima u Glasniku više članaka i pjesama o Papi. Kako je samo krepka n. pr. ona u 2. br. 1937. »Hrvat Papi«. Iste je godine u 6. br. izšla i »Pjesma hrvatske mladeži«, u kojoj veli:

Gataju smrt nam srcem zlim,
Ali se vara vrijedni rod:
Kristovo Srce naš je brod,
Stalna nam luka — vječni Rim!

S najživljim zanimanjem i oduševljenjem pratio je o. Pavelić istraživanja o Sakača D. I. o krštenju Hrvata i priprave za jubilej o 1300 godišnjici od našeg pokrštenja. Nadao se on otale velikoj koristi i blagoslovu za naš ispaćeni narod. Kršćanska naša prošlost treba da razvedri našu sadašnjost i pokaže put našoj budućnosti! Prekrasno je on to izrazio u čestici Glasnika hrv. narodu za 1938. godinu:

Cuvajmo se bezbožnoga svijeta prepredena,
Prošlosti se svoje držmo kao orli stijena.

Strahotna je, al i divna, grješna al i sveta;
Križ kroza nju sja već blizu tisuć trista ljeta.

Kroz sto smrti ruka Božja žive nas provela,
U toj ruci i sada je ista snaga cijela.

Kako je o. Pavelić žalio, što mi Hrvati nemamo proglašenih svetaca! Koliko je puta o tome govorio! Sami smo, reče, krivi. Koliko smo ih imali, a sami ne marimo za svoje, ne znamo raditi da se proglaše svetima. Da su ih imali drugi narodi, Talijani ili Francuzi, davno bi već bili na oltaru. Valja da se naš narod upozna s njima, da im se moli i da radi za njihovo proglašenje. Sam je napisao životopis † s. Leopoldine Čović, Milosrdnice, i u postelji pred smrt ga još dotjerao za štampanje u posebnoj knjižici. S kakovim je pobožnim počitanjem znao govoriti o svetom našem biskupu Langu! Da nije bilo Langa, on bi po svoj prilici bio otiašao iz bogoslovije. Bio je naime u teškimnutarnjim kušnjama, napa-

stima i sumnjama, a k tomu se pridružilo još razočaranje, što su kod izbora 1902. neki svećenici glasovali za bana Khuena. Ali u toj nevolji mu je pomogao sveti biskup, koji je postao duhovnik u bogosloviji, i on je poslije hvalio Bogu, što ga je namjerio na tog čovjeka. S kakovim je oduševljenjem pripovijedao o uzornom i svetom župniku Nikoli Matasiću, koji je po njegovu uvjerenju otišao u svojoj 46. godini u naručje Bogu čist i nevin kao dijete. O njemu je napisao članak u Kalendaru Srca Isusova za g. 1939., a žali, što još nitko nije napisao i knjigu o njemu. »U dane, veli, pune gada i nečistoće treba potanje prikazati svećenika, koji je živo Evandelje, koji se popeo k vrhuncima kršćanske savršenosti i divno sja velikim svećeničkim krepostima...« Poznavao je lično naše mlade preporoditelje katoličkog života svjetovnjake: Dra Rogulju, Dra Merza, Dra Eckerta. S Drom Eckertom je radio kod »Riječkih novina« i bio je pun udivljenja nad njegovom plemenitom, poletnom mlađom dušom. Spjevao mu je pjesmu, a isto tako i Dru Merzu. Žalio je, što ni o Eckertu nije još napisana knjiga. Za 400 godišnjicu smrti Marka Marulića piše o njemu lijepu knjižicu, za koju je proučio mnogo drugih knjiga i spisa. Marulić zove »Učiteljem svete umjetnosti«, t. j. umjetnosti sveta života, kojemu nas je Marulić svojim primjerom i svojim spisima učio. Zeli, da bi hrvatski narod što bolje upoznao toga svoga velikana i za njim se povađao. Zato prevada s latinskoga njegovih »Pedeset priča«. I o Maruliću je u »Zvjezdama Srca Isusova« spjevao pjesmu.

Pjesnik i književnik.

Pjesme je pjevao o. Milan Pavelić već u prvim razredima gimnazije. Na koncu bogoslovije izdao je svoju prvu zbirku »Iz zakutka« (1902). 1913. izide druga zbirkica »Pjesme«. Ove godine izašla je njegova posljednja zbirkica »Pod okom Gospodnjim«. Te su pjesme dosta teške za obični puk, ali će zato s to većom nasladom čitati i djeca i odrasli njezne njegove i mile »Pjesme o Malom Isusu«. Isto tako i prijevod »Četrnaest pjesama sv. Terezije od Djeteta Isusa«. I najveći dio samog životopisa sv. Male Terezije preveo je o. Pavelić. A što da istom reknemo o »Zvjezdama Srca Isusova«, koje je ove godine izdalо »Društvo sv. Jeronima«? Tu je u čistom narodnom stilu opjevao 26 svetaca i ugodnika Božjih, koje zove zvjezdama Srca Isusova. Srce Isusovo je Sunce, a te zvijezde dobivaju od njega sjaj i pokazuju put čovječanstvu u lijepo nebo. Kada čovjek čita te pjesme, sve mu srce podrhtava od zanosa i ljestvite, kojom ljeskaju — ta spjevao ih je veliki pjesnik i pobožna njegova duša.

Pavelić je i prevadao djela iz strane literature, tako djelo velikog kršćanskog pisca Manzonija »Zaručnici«, povijest obraćenja Francuza Retté-a »Od davla k Bogu«, a Matica hrvatska izdala je 1937. njegove prijevode od 23 pjesnika raznih narodno-

sti pod imenom »Iz duhovne lirike«. No hrvatskom puku će i opet biti poznatiji njegovi prijevodi crkvenih himana, iako ne zna, da ih je preveo o. Pavelić. A bio je u tom pravi majstor. Dobro se sjećam, kako je jedan župnik u zanosu uskliknuo, kad je pročitao jednu njegovu takvu pjesmu: »Tomu je dostigao!« Naime sv. Tomu, koji je tu pjesmu spjeval. Tako su svi njegovi prijevodi: »Divnoj dakle« (Tantum ergo), »Stala plačuć«, »Puče moja«, »Hvali Sion«, pjesme Duhu Svetomu, euharistijske i tolike druge. A i u pučkoj crkvenoj popijevci po novijim crkvenim pjesmaricama opaža se Pavelićeva ruka. Naš narod, kad pjeva, i ne zna, da su mnoge novije pjesme, koje se u crkvi pjevaju, istekle iz pera o. Pavelića. No ima još mnogo veći dio takvih pjesama, koje nisu još štampane, a on ih je bilo preradio, bilo posve novi tekst složio na staru melodiju. Napokon — a to je poznato tek omanjem broju, najviše svećenicima — o. Pavelić je mnogo sudjelovao i mnogo se trudio kod izdanja Hrv. crkvenog obrednika. A i molitvenik »Isus priatelj malenih« je on sastavio.

Kad se ovako brzo pogleda životni rad o. Pavelića, ako bi čitatelj sudio po broju izdanih djela, mogao bi mu se činiti prilično skroman. No ako malo dublje promotrimo, što je učinio, ako procijenimo kakvoću toga rada, tad ćemo vidjeti, da je njegova pojавa vrlo mnogo značila za hrv. katolički narod, da se on sav žrtvorao i istrošio za Boga i neumrle duše. A ne smijemo zaboraviti ni njegov ostali svećenički rad. Dodajmo još na koncu tek dva suda, što drugi o njemu misle. Dr. Josip Andrić, urednik Jeronimske knjižnice i publicista stavlja ga medu prve naše pjesnike, a u duhovnoj poeziji ga proglašuje prvakom i veli: »Tu je on stvorio tako sjajnih, tako veličanstvenih, tako klasičnih pjesničkih ljepota, da pred njima i onaj, tko je daleko od duhovnoga života, ostaje udivljen.« (»Obitelj« 1939, br. 24.). A profesor Petar Grgec piše: »Ostavio je uspomenu dobra književnika i velike, razborite profinjene svete duše, urešene herojskim krepostima.« (»Hrv. straža« 18. VI. 1939.).

Duhovni život i trpljenja.

Ali o. Pavelić nije samo druge učio, nije samo za druge pisao, nego je poput svoga Božanskog Učitelja gledao da i sam čini ono, što je za druge pisao. Pjesme su njegove, osobito otakako je stupio u Družbu Isusovu i postao urednik Glasnika, pune poticaja i poziva na kršćanski život i savršenost, pune pohvale za krepst i poziva u boj proti grijehu. A ako je ikoja pjesma ogledalo duše pjesnikove, to su pjesme o. Pavelića ogledalo njegove duše. Pjesme pune pobožnosti, svetih misli, nisu ništa drugo nego odsjev njegove duše, misli, kojima se neprestano bavio. Doduše, ni Pavelić se nije rodio kao svetac. I on je, osobito u mladosti i te kako osjećao, da je sin Adamov i čedo Evino. No s milošću

Božjom je svladao zamame i napasti, postao svećenik i to pravi svećenik po Srcu Isusovu. Poslijе je imao vjeru kao dijete. Neprestana njegova misao bila je Bog, duša, vječnost. Pred svojim Bogom on je živio i radio, trudeći se i boreći se za prave kršćanske i redovničke kreposti. I postigao ih je u velikom stupnju. Njegovoj čednosti i blagosti su se svi čudili, a najznačajnije su mu te kreposti tim više, što je imao živu narav.

O. Pavelić je imao velik um, krcat svakakva znanja, bio je vanredni poznavalac svjetske literature, a imao je i neobično pамење. Još u zadnjoj godini svojega života govorio je čitave duge pjesme u drugim jezicima napamet. Bio je izvrstan poznavalac hrvatskog jezika, mnogo hvaljen kao jedan od najboljih naših modernih katoličkih pjesnika, pa ipak uza sve to nije se kod njega zapažao ni trag kakove nadutosti ili oholosti, pa ni samodopadnosti. Nikad nije sebe nazvao pjesnikom. Uvijek je govorio: »Ja sam već onda pisao stihove«, ili »kako sam se ja bavio stihovima« i sl. Kad je govorio o sebi, o svom životu, govorio je to tako ravnodušno i mirno, kao da se to tiče nekog drugog. Znao je zanimljivo pripovijedati o sebi i svom životu, pa bi spomenuo i svoje pogreške, ali bez ikakve namještenosti i pretjerane poniznosti, koja se neugodno doimlje drugoga. Ponizan, čedan, blag i priprost, umjeren u svemu — eto slike duše o. Pavelića.

A što da kažemo o njegovu trpljenju? Kao dijete bio je, kako već rekosmo, živahan, žilav, pomalo i obijestan, no u svom kasnjem životu imao je i on iskusiti, što je to »tanko zdravlje«. Često bolestan, dugo mučen teškom astmom, višeput operiran, a na koncu mu je ostala jedna trećina želuca i u toj trećini mu se uvriježio rak, od kojega je napokon i umro, navršiv u krevetu istom šezdesetu godinu. Kakve li je boli prepatio u zadnjoj bolesti! Zlo je bilo, kad bi uzeo hranu, zlo bez nje. Kolike li je injekcije dobio! Pa opet isto: zlo bez njih, drugo zlo od njih. Trpio je strašne boli. A bilo je to i poniženje za njega, kad je bio potpuno ovisan o drugima. Češće bi znao uzdahnuti: »Kako je to daleko od poezije!« — »Kako je lako propovijedati o križu, a kad treba križ nositi...!« Ali uza sve to, i kad je već bio blijeđ ko vosak, nije se kod njega pokazala nikakva zlovola, nikakvo mrmljanje ni nestrljivost. Kad bi ga jače zgrabilo bol, samo bi malo stisnuo usne i opet je bio vedar i dobro raspoložen. »Kako Bog hoće! Hvala Bogu!« Te su mu riječi neprestano dolazile na usta. Rado je trpio. Priznao je, da je s milošću Božjom postigao, da može trpeti mirno i s predanošću. Ali čudio se t. s. Leopoldini i svećima, koji su s veseljem trpjeli i želio je da bi i on to mogao. Sav se predao u ruke Božje i samo molio od njega ustrajnost.

Kako je žarko ljubio svoj narod, i u bolesti se neprestano zanimao za sve, što se dogada i prikazivao Bogu svoje boli u zadovoljstvu za naše grijeha i da izmoli od njega sretnu budućnost hrv. narodu. Nekoć se jako bojao smrti, a što se ona više približa-

vala, to je on mirniji bivao, dapače je i želio umrijeti. »Kako li će lijepo biti u nebu, kad ne bude više tih potreba!« znao je već i prije, a tako i pred smrt govoriti.

Napokon je došlo i njegovo vrijeme. Štvoritelj je bio zadovoljan i pozvao je svog vjernog slугу u vječnu nebesku domovinu, u lijepo nebo, za kojim je on tako čeznulljivo uzdisao svojom plenumitom pjesničkom dušom.

Na oproštaju možemo i mi njemu doviknuti stihovima, koje je on kao urednik Glasnika spjevaо prвom uredniku † o. Josipu Celinšćaku:

O naš dobri oče, izmoreno, svelo,
Mirno li ti sada upočiva tijelo!
A duši je ljepše neg pilešcu milom,
Kada skrbna majka pokrije ga krilom.
Drago l' Ti je sada usred vječnog slavlja,
Što križ nosio si, bio »tanka zdravlja«.

(Glasnik 1929. br. 5.)

Slatki Isuse Gospodine,
Podaj mu pokoj vječni!

A b e.

Dvije sličice iz Svetišta Srca Isusova

Bilo je prije par mjeseci. Radni je dan. Iza svršene zadnje sv. Mise stupi u sakristiju starija seljanka pa će misniku otprilike ovako: »Sirota sam sa sela. Posjedujem svjedodžbu siromaštva. Nisam došla prosjačiti, velečasni, jer znadem, da i sami živite od milostinje. Pred par dana osvanuh u Zagrebu, da na račun sirotinjske blagajne svoje općine idem u bolnicu — na tešku operaciju. Skrajnje je vrijeme. Čekam, a nema mjesta. Danas me napokon pozvaše, a sutra pod nož. Molila bih sv. Pricaest.«

»Vrlo rado. Izvolite samo u crkvu.«

»Htjela bih, da se odsluži jedna sv. Misa za me i za moju iskušanu obitelj, no nemam, čime da namirim određenu milostinju.«

»Ne treba, mamice. Bit će i bez toga. Budite samo spokojna i Bogu odana te se posve izručite presv. Srcu Isusovu.«

»A šta će moja siromašna dječica kod kuće, ako daleko od njih umrem? Meni nije do mene. Djece mi je žao.«

»Cujte, mamice! Svetogući Bog vam je dao djecu, a predobri Otac nebeski će se i pobrinuti za njih. Čemu tih suvišnih briga?!«

I zadovoljno je pošlo to stvorenje najprije k Stolu Gospodnjemu. Iza zahvale zaputi se u bolnicu — ojačana, smirena . . .

ZLATAR: Prvopríčesnice.

Prolazila je prašnim gradskim pločnicima, pokraj mnogih i mnogih kršćana. Nehote je postidjela svojom ustrpljivošću i požrtvovnošću sve one prolaznike, koji joj nisu dorasli u snašanju križeva, u odanosti u providnost Božju, u ljubavi prema euharistijskom Spasitelju...

*

Opet je kod Isusovaca; u zagrebačkom Svetištu Srca Isusova. Nedjelja. Slavi se proštenje božanskoga Srca, god. 1939.

Pričešćivalo se prije sv. Mise u 11 sati. Među pričešnicima eto i dvoje dječice, dva dječarca. Jedva da je komu 6 godinica. Kleče pobožno i sabrano. Glavice im sežu jedva nešto preko površine pričešne ograde. Baš toliko, da su im nevine i vedre očice gledale presvetu Hostiju kod »Gospodine, nisam dostojan.«

Gdjekojiput klekne po koje djelešće kod pričešne ograde pokraj odraslih pričešnika. Misnik, dakako, uljudno mimoilazi. Ali to ne bješe nipošto u našem slučaju. Već na prvi pogled osjećaš, da ova dječica, od ponoći na tašte do podneva žude za svojim dragim Spasiteljem, i da su na Pohod dirljivo pripravljena. Ni okom da trenu, ni glavom da krenu. Jedino majka kao da je nježnim i neprisiljenim dodirom dječijih glavica — bez riječi — upozorila na sveti čas, kad će svećenik sa čestičnjakom (ciborijem) prići k njima, da im pruži bož. Prijatelja u srca njihova.

Na prvi pogled opažaš, da ova sitna dječica nisu došla s l u c a j n o ovamo, nego da su pridonijela osjetljivih žrtava, samo da pristupe sv. Pričešti u tako kasne sate ovoga blagdana... — Kako su ta djeca pobudno i pobožno prišla, tako su se sabrano udaljila na mjesto, gdje su obavila zahvalu. Ustupila su mjesto drugima, koji možda nisu ni u kojem pogledu onim dvjema andelčićima ravni..., slični...

Podite vas dvoje, djeco draga, polagano, sabrano, pobožno, na prstićima kroz crkvu do škropionice. Gledajte, ljudi! O znatiželjnom pogledavanju i ogledavanju ni govora. Nigdje nikakva šaputanja ili inih smetnja i smutnji. Prije: kô na krilima stupahu radosno do pričesne klupe. Sada: presretno zadovoljno — kao da se i ne doći crkvenoga poda — ostavljaju Božji hram.

Možda će se orositi nečije oko, kad kod prolaza pokraj klupa opazi ovakovu djecu...

Možda će se nekome prisilno vinuti iz grudiju nečujni uzdah: »O, da je i meni takol!«

Pri dnu crkve morat će moguće ovo ili ono svjetsko čeljade poniknuti očima ugledavši ovo dvoje djece u pravoj i iskrenoj pobožnosti, jer ih tiho i uporno kore radi vladanja, koje nikako ne dolikuje na svetome mjestu...

Ova dva andelčića pokleknu pokraj škropionice jednim koljenom do poda, prekriže se zbilja pobudno i otprhnu u prašnu i bučnu ulicu. Uz njih draga i dobra njihova majčica, živi Andeo Čuvan njihov, koji ih je tako lijepo uzgadio za nebo...

A u crkvi se osjeća, da manjka dvoje dobre i pobožne djece — dvoje ljubimčadi božanskoga »Prijatelja malenih«... Vj. L.

Za svetište Srca Isusova u Splitu.

Već dugo vremena rade Isusovci u Splitu. Mnogo se kod njih isповijeda ne samo Splićana nego i iz cijele okolice. Svatko se rado svraća na poklon Isusu u njihovo maloj kapelici. Rad Isusovaca bio bi mnogo plodonosniji, kad bi imali veću crkvu. Stoga se već više godina radi oko toga, da se sagradi nova crkva na čast Srca Isusova u Splitu. Umoljavaju se svi oni, kojima je stalo do slavlja Srca Isusova, da pomognu Isusovcima u Splitu, te svoju namisao što prije izvedu. U svete Mise uključit će oni sve pa i one, koji se i najmanjim darom sjete Svetišta Srca Isusova u Splitu. Darovi se mogu slati čekom: Crkva Srca Isusova, Split, br. 32.181.

Srce Isusovo, Veličanstva beskrajnoga, smiluj se nama!

Kad su Ivanovi učenici zapitali njega za Isusa, ovako im je Isusa orisao: »Koji odozgo dolazi, On je nad svima. Koji je od zemlje, pripada zemlji i govori kao zemaljski. Koji s neba dolazi, jest nad svima.« (Lv. 3, 31.) Sam Isus veli za sebe: »I tada će ugledati Sina čovječjega, gdje dolazi na oblaku s velikom silom i slavom.« (Lk. 21, 27.).

A Apostol Pavao kaže za Isusa, da »s jede s desne strane Veličanstva na visini« (Hebr. 1, 3).

Da donekle shvatimo Isusovo veličanstvo, razmotrimo: kakvo je to veličanstvo.

Najprije valja reći, da je ondje ugled najveći, gdje je beskrajno veličanstvo. I među nama ljudima na ovoj zemlji netko ima to veći ugled, što posjeduje veće dostojanstvo. Kako je pak Isusovo dostojanstvo beskrajno, to je i Isusov ugled najveći. Posve razumljivo, ta Isus je Sin Božji, druga osoba Božanska. No za Isusa, koliko je i čovjek, veli Sv. Pismo: »Kad dođe Sin čovječji u slavi svojoj i svi anđeli s njime, onda će sjesti na prijestolju slave svoje« (Mt. 25, 31).

Veličanstvo pripada Isusu trajno, »budući da ostaje uvijek, ima vječno svećeništvo« (Hebr. 7, 24), jer »Isus Krist jučer je i danas isti i u vijeće« (Hebr. 13, 8). Riječi: »jučer i danas« označuju prošlo i sadanje vrijeme, pa cijela rečenica znači, da je Isus Krist vječan.

Veličanstvo sadržava u sebi i moć (maiestas — summa potestas). Isusovo je veličanstvo beskrajno, pa mu je takova i moć, ni od koga ograničena. O toj moći govori Apostol Pavao, kad veli: »Nosi sve silnom riječju svojom« (Hebr. 1, 3).

Sve, što nije Bog, stvoreno je, t. j. razlog svome opstanku ima zahvaliti Gospodinu Bogu, koji nosi sve silnom riječju svojom, kako veli sv. Pavao. No stvorovi nijesu samo potpuno zavisni u svom bistvovanju od Stvoritelja, već su isto tako zavisni i u svome djelovanju. Bog dakle sve nosi i to Riječju sile svoje.

Riječ pak Božja, kako znamo, druga je osoba Božanska, Sin Božji, koji je postao čovjek. Kako je pak Srce Isusovo s Riječju Božjom bistveno sjedinjeno, to pripada tome presvetom Srcu veličanstvo beskrajno, zato se i valja klanjati Srcu Isusovu. Spasitelj je rekao sv. Margareti Alacoque: »Tražim od tebe, da bude petak, koji prvi dolazi iza osmine Tjelovske, posvećen posebnom štovanju mojeg Srca; u koji dan, pristupajući k Svetome stolu, neka se zadovolji dužno štovanje za uvrede, koje se nanose mojemu Srcu u sv. Misi, najviše baš onda, kad sam javno izložen štovanju vjernika.«

Naše štovanje presvetog Srca Isusova ima potjecati iz pojne i čiste duše, da nam uzmognu koristi donijeti vrela, što teku iz Božanskog Srca.

Kao što su ona tri mladića u ražarenoj peći veličali Gospodina pozivajući u pomoć sve stvorove, tako nastojmo i mi danomice veličati presveto Srce Isusovo. Kličimo ovako: »Blagosavajte, sva djela Gospodnja, Srce Isusovo, hvalite i uzvisujte ga dovijeka. Blagosavajte, anđeli Gospodnji, Srce Isusovo, blagosavajte, nebesa, Srce Isusovo. Blagosavajte, sve vode povrh nebesa, Srce Isusovo;

1. slika: **Rakitovica:**

Prvopričesnici I. r. osn. škole.

2. slika: **Sisak:** Mali Križari.

3. slika: **Rakitovica:**

Prvopričesnice I. r. osn. škole.

Gornja slika: **ZLATAR:**

Nove članice Djev. dr. S. I. s poglavarstvom

Donja slika: **MEDURIĆ:**

Djev. dr. S. I. u predstavi »Štrpljen — spašenje»

blagosivajte, vojske Gospodnje, Srce Isusovo. Blagosivajte, sunce i mjesec, Srce Isusovo, blagosivajte, zvijezde nebeske, Srce Isusovo. Blagosivajte, sva kiša i roso, Srce Isusovo, blagosivajte, svi vjetrovi Božji, Srce Isusovo. Blagosivajte, ognju i žego, Srce Isusovo, blagosivajte, studeni i žego, Srce Isusovo. Blagosivajte, roso, i mrazu, Srce Isusovo, blagosivajte, lede i studeni, Srce Isusovo. Blagosivajte, ledovi i snijegovi, Srce Isusovo, blagosivajte, noći i dani Srce Isusovo. Blagosivajte svijetlo i tmine, Srce Isusovo, blagosivajte munje i oblaci, Srce Isusovo. Nek blagosiva zemlja Srce Isusovo, neka ga hvali i uzvisuje dovjeka. Blagosivajte, gore i brežuljci, Srce Isusovo, blagosivajte sve biljke na zemlji, Srce Isusovo. Blagosivajte, izvori, Srce Isusovo, blagosivajte, mora i rijeke, Srce Isusovo. Blagosivajte, kitovi, i sve, što se miče u vodama, Srce Isusovo, blagosivajte, sve ptice nebeske, Srce Isusovo. Blagosivajte, sve zvijeri i stoko, Srce Isusovo. Blagosivajte, sinovi ljudski, Srce Isusovo. Nek blagosiva Izrael Srce Isusovo, neka ga hvali i uzvisuje dovjeka. Blagosivajte, svećenici Gospod-

Gornja slika: JELENJE (kraj Sušaka):

Hrv. Kat. Omladina »Domagoj».

Donja slika: NOVA KAPELA:
Sprovod † Anke Tomašić.

1. slika: Pag:

Mali Križari i Križarice.

2. slika: Sisak: Mali Križari.

3. slika: Pag:

Mali Križari i Križarice.

nji, Srce Isusovo, blasivajte, sluge Gospodnje, Srce Isusovo. Blasivajte, dusi i duše pravedničke, Srce Isusovo, blagosivajte, sveti i ponizni srcem, Srce Isusovo. Blagosivajte, Ananija, Azarija, Misaele Srce Isusovo, hvalite i uzvisujte ga dovjeka. Blagosivajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom, hvalimo i uzvisujmo ga dovjeka. Blagoslovljeno si, Srce Isusovo, na svodu nebeskom: i destojno hvale i slavno i uzvišeno dovjeka.*

Veličati nam valja presveto Srce Isusovo nada sve djelima. To pak biva, ako smo vjerne sluge Srca Isusova. Služiti Srcu Isusovu jest kraljevati, jer Veličanstvo Isusovo nije poput zemaljskih veličanstva ograničeno, neznatno, već beskrajno.

Mi moramo služiti Srcu Isusovu, jer je ono Srce nesamo našeg Stvoritelja već i našeg Otkupitelja. Otkupio nas je ne srebrom i zlatom, već svojom predragocjenom krvi. Zato ne smijemo biti robovi davla i grjeha, od čega smo otkupljeni, već valja da smo sluge Isusa, čiji postadosmo tako dragocjenim otkupom.

Bogoljub Strižić D. I.

Gospodin župnik i Srce Isusovo.

Kako se prepričalo Slavonsko selo B.

Ovo selo bilo je već od više godina na zlu glasu. Crkva nedjeljom prazna: više klupa nego duša. Malo školske djece, dva tri muškarca i nekoliko bakica, to su bili redoviti vjernici, redovili slušatelji propovijedi u selu od preko 1.100 duša. Djevojke i mlađe žene po sajmovima i dučanima, mladi ljudi po krčmama, stariji po salašima ili sjede kod kuće, pače ne stide se ni na ulicu izaći te pred kućom lulu pušiti, dok se u crkvi sv. Misa služi ili večernja drži. Za čudorede nemojte me pitati. Mjesto odgovora evo vam brojaka uzetih iz matica: 20—30 rođenih, 60—70 mrtvih na godinu! Da se nisu mnogi stranci, sva sreća te ipak naši ljudi, naselili, selo bi brzo izumrlo. Kotarski sud i sudbeni stol ima li uvijek s ovim selom posla, jer ubistva, paleži, krađe bijahu na dnevnem redu. Lepoglava i Mitrovica marljivo je posjećivana. Selo skoro podivljalo. O poznavanju kršćanskog nauka ni govora. Momci za ženidbu i djevojke za udaju ne znaju, uz male iznimke, niti Očenaša čestito izmoliti.

Crkva je dosta prostrana i vrlo prikladna, ali što ćeš, kad je pusta, prazna, zapuštena! U njoj je jedini oltar, i taj je trošan, zidovi vlažni, tlo popločeno prostim ciglama, razrovano, neravno, niže od tla izvan crkve pa je stoga prirodno da je crkva vlažna. U sakristiji jedan stari, već posve truli ormar, crkvenog rublja veoma malo, i ono malo sasvim trošno, kratko, napola trulo. Milostinja, što se skupljala za sv. Misa, iznosila je na godinu 20-25 kruna! O kakvim darovima i poklonima ni govora. Zbog skrajnje sirotinje pred Presvetim gorio jednostavni petrolej. Kakvom prostirajući, ponjavu ni traga. Crkva leži na prekrasnom mjestu, usred sela sama za se, oko nje lijep prostor, ali pust i prazan, crkvena ograda na sto mjesta pokrpana i poduprta. Riječju: pustoš i sirotinja u materijalnom i duhovnom pogledu.

Međutim se počela po biskupiji širiti pobožnost Srca Isusova. S njom će pokušati kapelani u B. Župnik je bio starac od 70 godina. Jedan kapelan poče dakle propovijedati o dobroti, o ljubavi, ali i o tuzi Božanskog Srca Isusova radi uvreda nezahvalnih ljudi. Uspjeh je bio taj, da se je par stotina osoba upisalo u društvo Srca Isusova, Svijet poče češće primati svete sakramente. Brzo se sabrala oveća svotica i nabavio kip Srca Isusova. Malo zatim naručio se novi pokrajni oltar od suhe hrastovine-oltar Srca Isusova za 600 kr. Sve se to izvelo u roku od jedne same godine dana. Kapelan bi premješten. Došao novi. Hvala Bogu, i ovaj se revno zauzeo za pobožnost Srca Isusova. Društvo se Srca Isusova povećalo. Nabavio se i drugi pokrajni oltar na čast Gospoj Lurdskoj. Polazak crkve veoma porastao. Prvih nedjelja na svećanoj sv. Misi i propovijedi o Srcu Isusovom crkva prepuna.

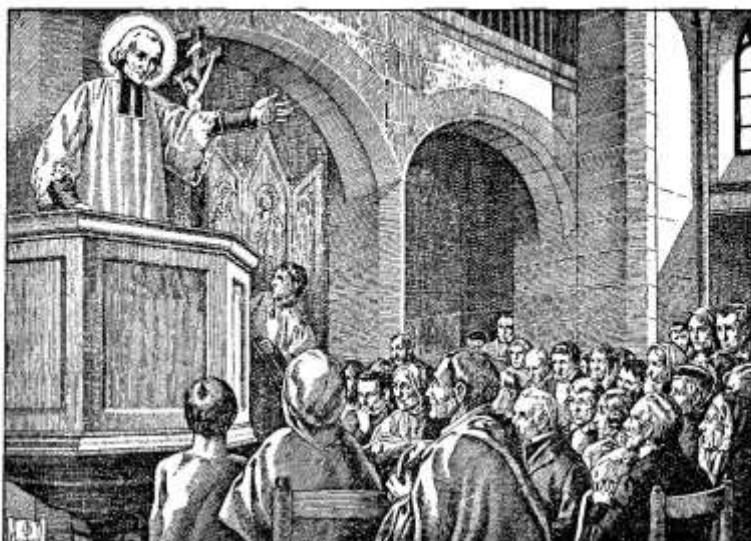
Kraj sve sirotinje vladala u selu velika gizda. Ima tu doduše dosta kuća, koje posjeduju 80-100 jutara zemljišta te čitave čopore rogate i šušate marve, ali nažalost nije bilo u selu kuće, koja ne bi bila više ili manje zadužena. Pokraj svega toga djevojke i mlađe snaše moraju se svakoga blagdana ponoviti zlatom vezanim skutima i maramama, ili će dodati još koji dukat pod vrat, iako se kod kuće često gladovalo i od nadnica živjelo. Kapelanu je uspjelo da tu gizdu obuzda te obvezatno uvede ponajprije za djevojke, a snaše će same od sebe isto činiti, svake nedjelje Srca Isusova bjelinu, to jest čisto bijeli oplečak, čisto bijele skute s neznatnim vezom u skoro isključivo bijeloj boji, s čisto bijelom maramom o vratu i bijelim opregom. Ove dvije zadnje stvari bijahu doduše također kupovne, ali nisu smjele biti posve svilene, pa zato nisu bile ni preskupe. Na glavi nisu te nedjelje smjele djevojke imati nikakva nakita. Na ovu bjelinu prikopćala bi svaka djevojka te nedjelje mali škapular Srca Isusova, koji bi zadržala cijeli dan. Sastanci i igranke po kućama, na »drumu«, na javnom mjestu podvečer i preko noći izostaše sasvim. Nijedna djevojka nije smjela otici nedjeljom ili svecem ni na sajam ni u trgovinu ni da pohodi rod u drugom selu, ako nije prije sama ili po roditeljima zamolila g. kapelana za dozvolu.

Sv. Pričest, razumije se samo po sebi, primala se svaki mjesec, a i češće. Za momke je određeno da se dvaput u godini pričeste, i to u adventu i korizmi. Isto tako bio je obvezatan kršćanski nauk.

Sve su to bile novosti, sve uspjesi, koji se imaju pripisati spasonosnom uplivu pobožnosti Srca Isusova. Sve je to prije bilo nečuvano i upravo nemoguće. Imao je naravski i kapelan dosta briže, neugodnosti i prigovora od svakojake čeljadi, a nažalost često i od strane samih roditelja, ali ustrajnim radom, nesvladivom dosljednošću, a najviše milošću i pomoću Srca Isusova ipak mu je pošlo za rukom da barem mlađež dotjera u red.

Dašao i treći kapelan, ne manje revan od svojih neposrednih predčasnika. I on je polučio skoro nevjerojatne uspjehe. Da samo važnije spomenem.

Prije bio običaj, da se svijet kupio u crkvu kao što na sv. Misu tako i na večernju istom o trećem zvonu, kad je dakle služba Božja imala već započeti. Kapelan je zgodnim načinom predobio nekoliko starijih žena, koje su redovito isprva pola sata a poslije i cijeli sat i više dolazile prije početka sv. Mise, odnosno večernje, te izmjerenično molile krunicu i druge molitve, pjevale pobožne pjesme. To je malo pomalo primamilo i druge. Svijet se počeo rado zadržavati u crkvi i pred oltarima Srca Isusova i Gospe Lurske otvarao svoje srce. Da ne bude velike navale na sv. ispunjed te mnogi budu prisiljeni otici bez ispunjedi, odredio je kapelan, da jedne nedjelje u mjesecu dolaze žene, druge oženjeni, treće mlađi svijet, a u nedjelju Srca Isusova tkogod može. — Uvedena je i

Sveti Ivan Vianej, župnik arski, propovijeda.

pomirna sv. Pričest. Svaki član imao je svoju stalnu nedjelju. Krasne pobožnosti u crkvi, lijepo pjevanje, uzorno vladanje i tišina-sve je to djelovalo i na »stare« pa i oni stali dolaziti. U društvo Srca Isusova upisala se dobra trećina vjernika, a morate znati, da onaj, koji se upisao jednom u to društvo, nije smio više grijesiti. Takav bi redovito prije pristupa društvu obavio općenitu, veliku ispovijed, a onda se češće, barem 4-5 puta u godini pričestio. Naravski da se uslijed toga doskora preporodilo skoro cijelo selo. Jednom zapitah ženu poznatog pijanca: »No kako sada tvoj N.?« — »Hvala na pitanju, nikad bolje! Otkada se ispovjedio i upisao u Srce Isusovo, više ni da bi okusio.« Isto su mi mnogi psovači priznali: »Gospodine, otkako sam se upisao u Srce Isusovo, još nije nevaljala riječ izašla iz usta mojih. Bilo mi istina već više puta na jeziku, ali me još u pravi čas nešto kao bocnulo i reklo: »Upisao si se u Srce Isusovo pa sada zar tako? I hvala Bogu i Srcu Isusovom tako sam se odučio psovke.«

Kroz ove četiri zadnje godine nije bilo nijenog slučaja ubistva ni paleža, što je prije bivalo skoro svaki mjesec! Nekođi se svojevoljno rastavljeni supruzi opet izmiriše, a nove se slične smučnje ne ponoviše. Noćnih prela i divana nestalo sasvim. Isto tako prestale posve pokladne ludorije i s njima obično spojene strašne posljedice neumjerenosti i nečudorednosti. Djevojke prije na zlu glasu, sada služe kao uzor svome susjedstvu.

Kod svete Mise.

Naravski da ovakova revnost nije mogla gledati pustu crkvu. Počelo se s malim. Jedna žena poklonila 24 kr., da se nabavi svila i zlato, čim će se iznutra obložiti svetohranište. Kapelan narisaо sliku Srca Isusova za sredinu svetohraništa, koja će se svilom u bojama izvesti. Na vratima je svetohraništa izrezano ime Isusovo i vrata će se zlatom obložiti. Napokon se našla i vezila, koja je to badava, ali upravo vještački izvezla. Za vječno svijetlo priticali uvijek prinosi pa je gorjelo najljepše maslinovo ulje. Nabavila se tri krasna antipendija, koji su u selu badava izvezeni. Kupilo se nekolako novih oltarnika, alba te sitnijeg crvenog rublja, a vješte djevojačke ruke sve to izvezle ili ispreplitale. Stare kadionice i križevi dali se posrebiti. Novi ponjavci, prostiraći ispred oltara dijelom gotovo poklonjeni, dijelom besplatno u selu otkani. Pribavljeni su i dva prekrasna misna ruha — bijelo i crveno — za svotu od 160 kr. Sve su to bili darovi pobožnih i revnih djevaka i žena.

Ali ni ljudi ne će u revnosti da zaostanu. Žene su opskrbile crkvu s nužnim sitnarijama, a oni će samu crkvu da urede kako treba. Općina je odobrila troškove i izvela popravak tornja, krova i zidova te sve lijepo okrečila i obojadisala izvana za svotu od 150 kr. Crkva dala 200 kr., u selu se sabralo blizu 400, ostalo namirila i opet požrtvovna općina te se cijela crkva, kor i sakristija popločila lijepim cementnim pločama, zidovi izvana na dvije cigle

široko ciglom obzidani. Napokon se odobrili troškovi i podigla krasna i čvrsta ograda oko cijele crkve. Troškovi iznosili oko 1.500 kr. A da se crkvi osiguraju na dulje vremena stalni dohoci te se uzmogne navlastito još iznutra omaljati, stari veliki oltar novim zamjeniti, dva nova pokrajna pozlatiti, odlučilo je opće vijeće, da će kroz 10 godina dati obradivati 10 jutara općinskih pašnjaka, a prihod ima pripasti crkvi za njezine potrebe.

Ova revnost i požrtvovnost iznenaduje svakoga, tko je prije poznavao selo i veliku sirotinju, što u njemu vlada. Sve je to učinilo Presveto Srce Isusovo, koje je svijet iskreno obljudio i bez kojega se nijedno ni veće ni manje djelo nije počimalo. Često se za razne potrebe molilo i javno i skromno, a kapelan bi čitave litanije želja i molba preporučivao Presvetom Srcu navlastito kod sv. Mise.

Hvala i slava Presvetom Srcu Isusovom uvijek!

S. B.

Gовори Богу!

Tužna i zabrinuta majka došla svetom i učenom biskupu Fenelonu. Sva se guši u suzama. Biskup će joj ljubezno:

— A što majko, plaćete?

— Kako ne ču plakati, kad su mi djeca pošla krvim putem. Ja ih molim i zaklinjem, da se vratre Bogu, karam ih i opominjem, ali sve uzalud. Već ne znam, što da počнем, a stalo mi je do toga i to jedino želim, da mi djeca radi grijeha navijeke ne propanu. Za uzvrat na moje molbe i prošnje, da se vratre Bogu, djeca upravo divljaju. Što ču sirota početi, što mi je činiti?

— Majko, — odgovori Fenelon, vi ste dosada puno govorili djeci svojoj o dragom Bogu, a odsada govorite više Bogu o vašoj djeci. Tim je riječima sveti i učeni biskup Fenelon majku отправio.

I danas mnogi dobri roditelji plaču i kukaju nad duhovnom sudbinom svoje djece. I opominju ih i kore radi grijeha njihovih. A djeca, pogotovo odrasla? Na opomene i zaklinjanja roditelja upravo divljaju. Psiju, kunu, prokljinu, da je strahota. Što preostaje? Što drugo, nego da roditelji uzmu srcu savjet biskupa Fenelona. Neka puno govore, t. j. neka se mole Bogu za svoju dječu. To još samo preostaje. Suza roditeljska uz skromnu molitvu, post, milostinju, isprosit će milost obraćenja kod Onoga, kod koga ništa nije nemoguće.

Trebamo se uz druge primjere sjetiti samo sv. Monike, majke velikoga sv. Augustina. Bio je velik grješnik. Majka ne opominje samo sina, nego i moli godinama i ne prestaje. A uspjeh? Znamo za taj uspjeh...

Za roditelje, koji plaču nad duhovnim padom svoje djece, svakako je ovo jedan jak poticaj, da ne zdvoje.

Velik je Bog i veliko je milosrđe Njegovo! I ne samo jučer, danas, nego navijeke!

Duka.

CVETLIN:
Blagoslov križa.

Hodočašća.

Naš hrvatski narod rado hodočasti. U koliko je pojedincima moguće, hodočaste i daleko u sv. Zemlju i Lurd. Naročito pak u hiljadama i hiljadama narod hodočasti u Gospina Svetišta, i koja su im blizu i koja su im daleko.

Tako n. pr. tamo čak od Slav. Broda dolaze vjernici u Mariju Bistrigu, i to pješice. Sila, koja pokreće njima, jest velika vjera u Boga i moguću zaštitu Bl. Dj. Marije. To je u glavnom kod naših hodočasnika, naših romara sa sela, a svaka čast budi i mnogima iz grada. Ne svima, jer bi za njih mnoge bolje bilo, da ostanu kod kuće i izbjegnu prijetnji Isusovoj: »Tesk o onomu, koji i da je sablazan.«

Zašto? Jedinostavno zato, što idu na prošteništa zabave radi, a ne radi svoje duše. Istina, oni kite kipcima svoje škriljake i grudi, ali se i opijaju.

Jedne godine za gradskog zagrebačkog hodočašća u Mariju Bistrigu video sam, kako ovakove »kipcima« okićene na postaji Zlatar Bistrici nose pijane u nosiljci u vlak, ito u marvinski vagon, a većina drugih, isto »kipcima« okićenih, bila je također pijana.

Drugom jednom zgodom, vraćajući se sa Gospina prošteništa na Trsat, ja i moj drug došli smo u vlaku među takove romare gradiske ljude, okićene slikama na škriljaku i prsima, koji su cijelim putem govorili i pjevali besramno, a i bezbožno. Izrabili su priliku povoljne vožnje, a Trsat ih valjda ni vidi nije. Prošli su malo morem i svoje proštenje proveli u lumpanju.

To sam onako usput spomenuo, istini za volju.

Većina našega svijeta u pravom i katoličkom duhu hodočasti. Zna i zašto. Nije omamljen, nego vjeruje činjenicama. Dobar je Gospodin Bog i po zagovoru Preciste daje pomoć siromašnim lju-

dima. Kakvu? U bolesti i svakoj drugoj potrebi i nevolji. Koliki bolesnici već nadoše u svetištima Gospinim zdravlje i pomoć! Koliku utjehu! A koliki mir i pokoj duši? Ko šuti? Siromašni grješnici. To se ne meće istina na veliko zvono, ali ipak se i za to zna. Mnogi o tom i sami govore. Lijepo je i pravo rekao jedan ovakav sretnik: »U Lurdru mnogi ozdravljaju od tolikih bolesti. A koliko je veći broj onih, koji ovdje ozdravljaju na dušil!« I suze mu obliše oči. —

Svaki pravi hodočasnik prima na ovim svetim mjestima svete sakramente. Koliki i koliki od hodočasnika nakon mnogo godina idu na sv. isповјед i sv. Prečest! Drugi opet slabo popravljaju, treći opet dobro utvrđuju.

Doista su svetišta Gospina jedna velika blagodat za naš narod, a to tim više, što ih imamo razasutih po svim krajevima naše lijepe Hrvatske.

Tu je naš »hrvaski Lurd« Marija Bistrica u našem lijepom Zagorju, pa Trški vrh kod Krapine, Trsat u Primorju, Sinj u Dalmaciji, Voćin, Aljmaš u Slavoniji, Petrovaradin, Tekije u Srijemu, Olovu u Bosni.

A gdje su druga manja Gospina svetišta?

Velika su blagodat, jer služe u velike duhovnom preporodu naših vjernika.

Trsat, jer je kod mora a more je »korzo svijeta«, privlači i strance. Mnogi dolaze iz znatiželje, nu hvala Bogu i radi duše svoje.

Unatoč i vremenskih neprilika i nedrača, pa i drugih u nas nevolja, broj hodočasnika — hvala Bogu — ne pada, nego je još uvijek na visini.

Dao Bog da tako i ostane, jer je štovanje drage Majke Isusove najsigurniji put do Isusa!

Duka.

Sv. Don Bosko nije nikako mogao uvjeriti nekog svoga učenika, da su mu u isповijedi oprošteni svi grijesi.

»Jesi li se isповjedio? Dosta je! Čist si kao andeo.«

»Ali ja nisam siguran, da mi je dragi Bog sve oprostio.«

»Zar možda isповijed ne briše grijehu?«

»Istina je to, ali . . . «

»No dobro. Učini ovako: uzmi komad papira i napiši na nj sve svoje grijehu. Pazi, nikomu ga ne pokazuj, jesli li razumio? Kad svršiš, dodi opet na isповijed.«

Mladić učini po Don Boskovu savjetu. Sutradan ode sa svojim velikim papirom punim grijeha na sv. isповijed.

Kad je počeo govoriti grijehu, zapanji se . . . Cim bi pročitao koji grijeh, nestalo bi toga s papira . . . »Don Bosko«, povije mladić, »gledajte, što se dogada!«

»Nisam li ti ti već jučer rekao? Kao što se brišu s papira, tako ih nestaje i s duše.«

G.

Sluga Božji Petar Barbarić

Preuzvišeni g. vrhbosanski nadbiskup i metropolit Dr. Ivan Šarić na proslavi zlatnog jubileja velike sjem. Marijine Kongregacije u Travniku isticao je na svečanoj akademiji 7. XII. 1938., kako je **Sluga Božji Petar Barbarić** djelovao kao apostol riječi Božje; drugi dan na blagdan Bezgrješne u crkvi za propovijedi prije podne, kako je bio apostol dobrog primjera, a poslije podne, kako je uzor u štovanju Bl. Dj. Marije.

Njegov sav život bila je jedna neprestana molitva Presv. Srcu Isusovu i Bl. Gospil!

Veoma je dirljiv bio prizor, kada se je preuzvišeni g. Nadbiskup Šarić treći dan — 9. XII. — iza svršene sv. Mise svoje, kojoj su prisustvovali osim sjeminaraca i škole č. ss. Milosrdnica još i drugi vjernici uputio do oltara Gospina i tamo pred grobom Petra Barbarića izmolio 1 Očenaš i 1 Zdravomariju, da Petar bude što prije proglašen blaženim. Izatoga je otisao u kriptu (grobnicu), da se neposredno kod ljesa ovoga uzor-mladića pomoli za sve, a napose za našu dragu omladinu.

MILOSTI PO ZAGOVARU PETRA BARBARICA.

371. Kutina (Hrv.): Ozdravio rođak. M. F. — 372. Koška (Slav.): Pomoć u bolesti iz poroda. K. S. — 373. Tavankut (Bačka): Osobita pomoć. R. K. — 374. Gospić (Hrv.): Ozdravljenje očiju. N. S. — 375. Zagreb: Sretan ispit. S. I. — 376. Hutovo (Hrv.): Žena mi ozdravila od teške bolesti. I. K. — 377. Novi Vinodol (Hrv.): Dijete ozdravilo. B. M. — 378. Travnik: Razne milosti. N. M. — 379. Goričan (Međimurje): Pomoć u gospodarstvu. V. M. — 380. Bački breg: Položio ispit i primljen u sjemenište. A. J. K. — 381. Blato na Korčuli: Dobila vijest o sinu iz Amerike. N. S. — 382. Bjelovar: Zlatica od teške bolesti ozdravila. I. i Z. D. — 383. i 384. Bugojno (Bosna): Sretan porod i 2 druge vremenite milosti. Lj. S. — Ozdravljenje. K. K. — 385. Bojničikovac: Povraćeno zdravlje. K. N. — 386. Bosanski Šamac: Ozdravile uši. J. B. — 387. Dubočac: Sinčić ozdravio od teške bolesti. I. S. — 388. Duquesne Pa (Amer.): Osobita milost. K. S. — 389. Gradačac (Bosna): Sinu ozdravilo oko. N. N. — 390. Omišalj na Krku: Osobita pomoć. A. Š. — 391. Livno (Bosna): Osobita milost. E. M. — 392. Pučišće na Braču: Osobita pomoć. A. D. — 393. Stari Mikanovci (Slav.): Osobita pomoć. M. K. — 394. Tuzla (Bosna): Dobila premještenje i na taj način oslobođila se svojih neprijatelja. K. B. — 395. — 399. Zagreb: Oslobođen teških napasti. M. F. — Uspjela operacija. I. R. — Tri velike milosti. J. S. — Ozdravila. D. S. — Pomoć u teškoj bolesti. B. M. — 400. Klanca (Ital.): Majci se zdravljie popravilo. A. G. — 401. Kotor Varoš (Bosna): Ozdravio od glavobolje. L. Z. — 402. Beograd: Kćerka dobila katolika za muža, a sin

izbavljen iz velike pogibelji. M. O. — 403. *Brođanci* (Slav.): Ozdravila. N. N. — 404. *Brod na Savi*: Od teške bolesti ozdravila. S. B. — 405. *Brsečine-Trsteno*: Osobite milosti. N. N. — 406. *Dragičevac*: Od reumatizma ozdravila. K. V. — 407. *Travnik*: Primljen u sjemenište. A. J. — 408. *Valpovo* (Slav.): Osobita milost. K. S. — 409. *Vukovar* (Slav.): Zdravlje. N. N. — 410. *Mihovljani* (Hrv.): Osobita pomoć. F. V. — 411. *Fiume* (Ital.): Sestra ozdravila od teške bolesti. I. Z. — 412. *Zagreb*: Osobita pomoć. D. F. — 413. *Strucanjevo*: Zadobila zdravlje. M. R. — 414. *Čadavica* (Slav.): Brat od teške bolesti ozdravio. M. Č. — 415. *Andrijeveci* (Slav.): Ozdravile noge. I. B. — 416. *Bos. Gradiška*: Velika milost. V. Ć. — 417. *Busovača* (Bosna): Ozdravila od teške bolesti. L. J.

Vrlo je upadna poredba života sv. Terezije od Maloga Isusa i Sluge Božjega Petra Barbarića.

Umrli su iste godine 1897. — sv. Terezija 30. rujna, Petar 15. travnja — i to u mladim godinama — sv. Tereziji bilo 24 godine, 8 mjeseci i 28 dana, a Petru 22 godine, 10 mjeseci i 27 dana.

Pripadali su redovničkome staležu — sv. Terezija stupila u samostan i bila je Karmeličanka, Petar stupio u sjemenište i prije smrti primljen je u Isusovce.

Za zemaljskog života svoga nijesu tvorili nikakovo čudo, noiza smrti postignute su mnoge i razne milosti po zagovoru sv. Terezije, a imade i mnogo uslišanja, što ih vjernici pripisuju zagovoru Petru.

U svom kratkom životu nijesu izveli nikakovih velikih vanjskih djela niti sv. Terezija bilo u obiteljskoj kući bilo u karmeličanskom samostanu, a niti Petar za svog gotovo osamgodišnjeg boravka u travničkom sjemeništu. Njihova je veličina u tom, što su savjesno vršili svoje svagdanje dužnosti, što su vjerno sudjelovali s poticajima milosti Božje i što su se potpuno predali u svetu volju Božju.

Bili su tiki, skromni i nijesu ništa neobično činili u svom životu nego su postigli vrhunac savršenstva tim, što su obične staleške dužnosti svoje vršili neobičnom točnošću i savjesnošću.

Upravo zamjernu jakost pokazali su u svojoj zadnjoj bolesti. Kašalj ih je silno mučio, sušica podgrizala im mladi život, kojoj i podlegoše. I za ove dugotrajne bolesti nesamo da nije iz njihovih usta došla nijedna riječ neustrpljivosti ili tužbe nego posred svih njihovih boli ne ostavi ih nikada njihova ravnodušnost — presveta volja Božja bila je njihova utjeha, njihovo sve.

PITANJA I ODGOVORI

Je li istina da mi rimokatolici možemo i u grkokatoličkoj crkvi zadovljiti svojoj dužnosti glede slušanja sv. Mise nedjeljom i blagdanom?

Istina je. I grkokatolici mogu zadovoljiti svojoj dužnosti nedjeljnoj u našim crkvama.

Da li isto vrijedi i o primanju sv. Prcišćest?

Vrijedi. Ipak se svjetuje vjernicima, da svaki prema svome obredu primi uskršnju sv. Prcišćest. — Svetu Popudbinu neka umirući primi također prema svome obredu. Međutim u slučaju potrebe može primiti sv. Popudbinu ili prema jednom ili prema drugom obredu.

Prema kojem se obredu smije dijete krstiti?

Dijete se ima krstiti prema onom obredu, kojem pripadaju roditelji. Ako roditelji sami ne pripadaju istom obredu, onda se dijete ima krstiti prema obredu, kojem pripada otac, osim slučaja, u kojem bi bilo drukčije određeno prema posebnom pravu. — U slučaju da je netko sklopio brak u katoličkoj Crkvi s inovjernom osobom, dijete se naravski mora krstiti u katoličkoj Crkvi.

Je li slobodno prijeći iz jednog obreda u drugi?

Nije bez posebne dozvole Papine.

Je li slobodno za plaću pjevati ili svirati u inovjerskim bogomoljama?

Nije. Crkveni zakonik ovako veli: »Nikako nije vjernicima dopušteno da na koji bilo način aktivno prisustvuju ili sudjeluju u bogoslužju nekatolika.« Dakle nije slobodno ni za plaću, ni radi prijateljstva, ni radi umjetnosti.

Da li se ta zabrana proteže na pogreb i na vjenčanje inovjeraca?

Crkva dopušta prisustvovanje u ovim i sličnim slučajevima, ali samo zbog učitosti bez ikakvog sudjelovanja u samim vjerskim obredima. Međutim ne smije se zaboraviti da se i na ovakav način lako širi vjerski nehađ pa stoga Crkva ne gleda rado ni ovakvih mjesavina, jer želi da djeci svoju očuva u čistoj vjeri Isusovo.

VIJESTI

GABONJIN na otoku Krku, † Purić Petrica. Ljubila je svakoga i svaki je nju ljubio zbog njezine dobrote i vrednine. Kao članica Djevojačkoga društva revno je vršila sve svoje dužnosti i svaki mjesec primala je svetu Prcišćest. U teškoj bolesti zazivala je Isusa i Mariju i strpljivo podnosila sve boli. — Obavile smo devetnicu na čast Presv. Srca Isusova za njezinu zdravlje. Onaj dan, kad je primila svetu Popudbinu, i mi smo sve pristupile svetoj Prcišćest. — Okrijepljena svetim sakramentima preselila se u sretnu vječnost u 17. godini života na žalost sviju nas, a osobito na žalost svojih ukućana.

Drugarice.

NOVA KAPELA: † Anka Tomasić rođena je 12. XII. 1919. Po-svećena je bila u ranjoj svojoj mladosti presv. Srca Isusova. Nižu i višu školu svršila je u školi Milosrdnih Sestara u Slavonskoj Požegi. Nakon toga vratila se u roditeljsku kuću, gdje je nastavila svoj pobožni život kao uzor svoj okolici. Na osobit način štovala je Presv. Srce Isusovo i nastojala, da ga i drugi štuju.

Na veliku žalost roditelja zahvatila ju naskoro nemilosrdna sušica te ju počela izjedati, dok joj nije konačno dokrajčila njezin mladi život. Željno je isčekivala blagdan Presv. Srca Isusova, da primi sv. sakramente umirućih. Na sam blagdan sv. Alojija ispustila je svoju dušu i preselila se u vječnost k svome dragom Zaručniku.

ZLATAR: Nismo se javile već godinu dana. U našem Djevojačkom društvu S. I. ima već kojekakvih promjena. 27. studenoga 1938. preminula nam draga barjaktarica Ljubica Bartolin. U cvjetnom sprovodu ispratismo je do hladnog groba. Oprostile smo se od nje nad otvorenim grobom. Još nismo zaboravile te žalosti, kad li nam opet 8. II. 1939. smrt ote milu družicu Danicu Bartolin, najbolju prijateljicu Ž Ljubice. Ljubica je bolevala od tifusa. Danica ga je preboljela, ali je dobila gnojnu upalu porebrice i nakon 4-mjesečne bolesti lijepo usnula u Gospodinu. Pokoj im vječni! — Ove godine udalo se 8 članica, jedna je postala redovnica sv. Vinka u Zagrebu. No na Srce Isusovo o. g. 16. lipnja opet nam se Društvo povećalo za 23 nove članice. Nema nam većeg veselja nego li prvonajdični sastanci. Ali od svega nam je najdraže, kad možemo idti na Srce Isusovo u Zagreb, da pred svima zasvjedočimo ljubav i privrženost Presv. Srcu Isusovu. Ljetos su svi odgovarali, da ne idemo u Zagreb radi nevremena. Pa zar nije dragi Bog pomogao? Neustrašiva vjera velečasnih otača Isusovaca pokrenula je procesiju i po kiši. Svi smo bili eduševljeni ovim postupkom. Mislim, da je ovogodišnjom manifestacijom bio Isus posebno zadovoljan, jer eto iza toga imamo već tri tjedna lijepo vrijeme. Hvala Mu i slava dovjeka! Juriša Čanica, glavarica.

LAZE: Evo i našeg malog društva — Apostolata djevojačkog društva Presv. Srca Isusova — da se javimo iz našeg sela Laze, župa Staro Petro-Selo. Idemo svaki mjesec na sv. isporivaj i Pricest. Prošle godine smo nabavili kip Presv. Srca Isusova za 600 d., a ove godine barjak Presv. Srca Isusova, koga je izvezla Ana Babić. Bog joj platio! Barjak stoji oko 580 d. Prije par nedjelja snašla je naše društvo žalost, jer nam je umrla od sušice naša ravnateljica Marija Babić. Sve su je članice otpratile do groba. Mjesto pokojne izabrana je za ravnateljicu Emku Babić. — Sve članice drže Glasnik, koga čitamo nedjeljom i blagdanima. Svake nedjelje držimo večernicu u kapeli, a iza toga nam Nanda Grganić — naš katehiča — tumači vjeronauk.

VRATISINEC: Nakon dvogodišnjeg nastojanja nabavile smo barjak, za kojim smo toliko čeznule. Posvećen je na blagdan Presv. Trojstva. Za polđanje sv. Mise sve su članice pristupile sv. Pricesti. Barjak je blagoslovio naš neutrudivi pred. g. župnik Hinko Kroder. Kumovala je prijašnja vrijedna članica Elizabeta Turk. U društvu nas ima 200, a još se prijavilo novih članica. Naša je živa želja, da što više ponarastemo u ljubavi spram Presv. Srca, a molimo se da i cijeli svijet oblijubi ovo Presv. Srce. — Anastazija Šimunić.

VISNJICA: 9. VII. ov. g. umrla je ovdje velika štovateljica Presv. Srca Isusova Franca Komes. Bolevala je duže vremena, dok joj nije neizljeca bolest raka prekinula nit života. To je bila vrlo nabožna žena. Polazila je često sv. Misi, sv. Ispovijedi i Pricest. Svake godine na blagdan Srca Isusova dala je služiti sv. Misi. Već mjesec dana prije znala je doci u župni ured i zamoliti: »Molim vas, velečasni, da ne bi drugomu obećali sv. Misu na taj dan, to je moja.«

Jednako je iskazivala pobožnost prema Blaženoj Gospi, kojoj je na čast danomice mobila sv. Krunicu. Pokojnica je bila dobra majka, vrijedna, bržljiva i štedljiva kućanica, te je svoju djecu Andru, Baru i Anu zadužila, da se joj češće sjećaju u molitvama, da dragi Bog pomiluje njezinu plemenitu dušu. — Milosrdni i blagi Isus, koga je od srca štovala, ljubila i odana mu bila, neka joj bude blagi sudac i nagradi vječnom nagradom u slavi nebeskoj. Počivala u miru Božjem.

ZBOROVANJE DJEVOJAČKIH DRUŠTAVA IZ DUBROVACKE BISKUPIJE 25. LIJNJA 1939.

Krasan je to bio dan i ostao će nezaboravan u mnogom srcu članica naših djevojačkih društava Srca Isusova, koja su imala sreću da gledaju toga dana ono veliko slavlje Božanskog Srca, koje mu je priredio Dubrovnik i njegova okolica. S pravom vede, da iza euharistijskog kongresa Dubrovnik nije doživio većeg vjerskog slavlja nego li je bilo ovo.

U onom nizu svečanosti i proslava posebno spominjem naše zborovanje pred crkvom svetog Ignacija. Krasno su govorili na tom zborovanju naši svećenici, a osobito preč. g. dekan iz V. Stona. Ali što nas se posebno dojnilo, to su bili kraiki, srdačni i topli govorovi nekih naših članica, koje su slobodno istupile, da slave Božansko Srce Isusovo. Govorile su o naknadnoj svetoj Pricesti, o našem apostolatu i o čuvanju svete čistoće tako lijepo, da se prolamao zrak od pljeskanja i odobravanja. Jedan govor donosimo, da to čuju i članice po drugim biskupijama.

Drage sestre, štovateljice Presvetog Srca!

Divno je naše more, divotne su naše obale i strmi vrhunci, ali sva ljepota našeg mora i obala i visokih vrhunaca ne da se ni usporediti s divotom jedne duše, koja je urešena milošću Božjom. Njoj se divi sam Bog i govorio joj one riječi iz Sv. Pisma: »Kako si divna, ljubljena moja, kako si krasna prijateljice mojih! — Dive joj se andeli i sveci, divi joj se sama Majka nebeska. Nema te ljepote, koja bi bila nad ljepotom duše.

Zato mi pozivamo svaku onu djevojku, koja nećednom nošnjom prodaje svoju dušu, neka zagleda u ogledalo Božanskoga Srca i u tom ogledalu da upozna, da je najveća ljepota ona, koju cijeni Bog i Isus naš, a to je duševna ljepota; ona ljepota, za koju se je Presv. Srce sasvim iscrpljeno i uništilo.

Bog nam je dao tijelo, da ono bude hram Duha Svetoga, pa zato neka resi naše tijelo čednost, stidljivost i pristojno odijelo.

IZGORJELA NAM ŽUPSKA CRKVA.

U noći od 15. na 16. lipnja o. g. zadesila je naše selo i župu teška nesreća. Izgorjela nam je do temelja naša župna crkva, posvećena sv. Nikoli, kao i crkvena kuća uz nju prislonjena. Spasiti nijesmo mogli ništa. Izgorjeli su ili su potpuno uništeni svi oltari i klupe, posvećeno sude i knjige, kao i paramenta. — Ta teška nesreća je i toliko veća što stvarna šteta prelazi za više nego polovicu svetu osiguranja, i što će biti vrlo teško podignuti novu crkvu primosima samih seljaka, koji su vrlo siromašni.

Tako je naše selo, koje broji jednu hiljadu duša, izloženo velikoj opasnosti da za mnogo vremena ostane bez svoje crkve i bez riječi i utječe Božje. Kolika je to šteta, to može procijeniti samo onaj kome su poznati odnosi u našem selu, koje je izloženo radi blizine grada svima gradskim porocima.

Seljaci su obećali svoju pomoć u nadnicama, a mnogi svećenici i svjetovnjaci obećali su svoju skromnu pomoć za gradnju naše crkve, posvećene sv. Nikoli, kao zaštitniku primorskih Hrvata.

Obraćamo se i na Vas, da makar i najmanjim prinosom, pomognete naša nastojanja da mali hrvatski puk u Mandalini dobije novu crkvu i tako doprinesete jačanju vjerskog života ovog dijela hrvatskog naroda i izgradnji hrama koji će posvjedočiti odanost našeg naroda vjeri svojih otaca i biti svjetionik katoličke Crkve na obalama Jadrana.

Unaprijed Vam zahvaljujemo na plemenitom daru, te Gospodin naplatio Vašu darežljivost. — Za odbor: Don D. Rodin, župnik.

Darovi se šalju na Obor za gradnju nove župske crkve u Mandalini, Sibenik. Broj ček. računa 33121.

POKOJNI PRETPLATNICI.

So. Chicago: Krčmarić Petar. Chicago: Kočić Ivan. Dunjkovec: Novak Antun. Bjelovar: Posavec Anka. Satnica: Urbanovski Marija.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetila njima!
Amen.

ZAHVALNICE

Zagreb: Morala sam izvršiti veoma tešku zadaću. Svjesna svoje nemoći odoh pred svetohranište i stanem moliti: »Dobri Isuse! Ti sve znaš, pa znaš kako sam nesposobna za ovaj posao. Zar nije ovo najljepša zgoda da se proslavi milosrde Tvoje? Učini to, Gospodine, na veću slavu svoju.« Puna pouzdanja u pomoć Božju, koja me niđa nije ostavila, primila sam se posla i svršila ga na opće zadovoljstvo. M. S.

Beograd GF Sretno uspjela teška operacija. Borkovac FP Mnoge milosti. Brinje RM Mnoge milosti. Cresson DG Poboljšalo se zdravlje. Dukovec AT Otac ozdravio od teške bolesti. Sretan porod majčin. Mnoge druge milosti. Presveto Srce bogato je za sve, koji ga zazivaju. Gradina ML Razne milosti. Hrv. Leskovac RJ Pomoć kod poroda. Ivanićgrad SD Popravilo se zdravlje očevo. Kaštel Stari MG Nevina optužena naša zaštitu kod Presv. Srca. Klanice NN Sin ozdravio od teške bolesti. Komletinci LjK. Našla izgubljeno. Kraljevica IB Pomoć u bolesti. Krapina MP Djeca se zdrava vratila iz bolnice. Lepoglava AF Milosti. Lokve AC Milosti. Martinšćica VM Više puta uslišana. Martinska Ves JG Pomoć majci u bolesti. Mrkopalj PK Muž ozdravio od očne bolesti. Novi Sad EF Presveto Srce mnogoput pomočilo. Odžak AC Mnoge milosti. Oriovac MR Ozdravila od teške bolesti. Podgradina DS Primljene milosti. Požega LV Dobio namještenje. Pustokovac ŠA Pomoć u bolesti želučanoj. Radikovci ŠE Sin sretno svršio ispit. Raven JV Uspjela operacija kćerke. Rogavac VP N Nevin optužen, ali i opravдан. Selci RR Pomoć u parnici. Sirac AB Pomoć u teškoj nevolji. Slunje FK Nestalo boli u nozi. Stari Gradac MJ Sretan porod i druge milosti. Šv. Petar MC Milosti. Sunja JG Primljena dobročinstva. Sušak SM Uspjeh na ispitu, namještenje i druge milosti. Štivica IM Pomoglo mi Presv. Srce po zagovoru svojih odabranika. Travnički LjU Razne milosti. Trsteno LS Pomoć u bolesti i druge milosti. Tuzla MM Pomoć u bolesti. Vel. Brezovac SN Pomoć u bolesti. Velika Gorica AJ Uslišana molitva. Vrbavec DjB Pomoć u velikoj neprilici. Vukovjevac BK Pomoć u teškoj bolesti. Zagreb Ob. S. Primljene milosti. — EM Kćerke svršile maturu, druge milosti. — SS Položio maturu. — MG Ozdravilo dijete. Zemun ZI Suprugu se zdravlje popravilo.

KNJIGE

VJEĆNO KLANJANJE. II. izdanje. Uvez u platno — ukusni džepni format — 780 stranica. Knjižarska cijena: 30 dinara. — Kod većih narudžba popust. — Obratiti se na: Župni ured u Krku.

T. Toth: **PROLJETNE OLUJE,** 2. izdanje, str. 276, slika 40, broširano 20 d., vez. 30 d. Narudžbe prima: Zbor Duhovne mladeži, Zagreb, Kaptol 29. — U »Proljetnim Olujama« govori čovjek, koji je cijeli svoj život posvetio muškoj mladeži. Brojni listovi, što ih je pisac primio od srednjoškolske mladeži, svjedoče, kako je pogodio dušu mlađenacku i da je sve ono, što on navodi u svojoj knjizi, gola istina. — Knjigu svima toplo preporučujemo, posebno mladeži.

DAROVI ZA OBNOVU SVETIŠTA SRCA ISUSOVA U ZAGREBU:

Gregorinić Zlata 20 d; Bošnjaković Slava 20 d; Leopold Terezija 10 d; Rukavina T. 10 d; Dončević Terezija 10 d; F. P. 130 d; M. Pulko 50 d; Unger Fanika 100 d; Kunić Marija 100 d; D. P. 100 d; Obitelj Strapajević 100 d; Berušac Ivan 50 d; N. N. 20 d; Šporiš Rozika 10 d; Šokač Martin 10 d; Iviček Juro 10 d; Dedić Ljuba 20 d; Frantić Franjo 10 d; Podborek Cecilija 10 d; Gašparec Bara 10 d; Gnezda Janez 10 d; N. N. 10 d; Kalčić Kata 10 d.

Schichtov JELEN SAPUN pere rublje sniježno bijelo

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Bosiljevac Mijo 50 d; Brašnić Jakov 10 d; Budinčević Kata 25 d; Čermak Marija 5 d; Dolencic Irma 20 d; Drnić Nelka 20 d; Dundov Stoša 10 d; Giganić Ivan 5 d; Grgačić Ivan 50 d; Gučić Kata 1 dol; Habrić Jana 100 d; Horvatek Rudolf 10 d; Jarić Ivan 10 d; Jerabek Mato 5 d; Juravić Jakov 4 d; Katić Pavo 10 d; Korant Klara 20 d; Kovač Stjepan 20 d; Kranjec Doroteja 10 d; M. S. Grubišnopolje 100 d; Markotić Josip 75 d; Miler Vilma 20 d; N. N. Zagreb 6 d; N. N. Zagreb 10 d; N. N. Zagreb 30 d; Ožanić Katica 10 d; Pintar Valentin i Katica 50 c; Poljanac Helena 5 d; Rosmarin Alois 20 d; Rusković Antun pok. Nikole 10 d; Smrčić Don Mitar 20 d; Švirčević Ivica 10 d; Šestić Eva 30 ; Turk Ante 24 d; Vrančić Ljubica 15 d; Vrbešić Duro 50 d; Vukmanov Franjo 30 d; Blanka Šenčić 50 d; Gregorić Zlata 40 d; Dončević Jelica 20 d; Kovačević Mara 5 d; Rukavina Terezija 10 d; Dončević Terezija 10 d; F. P. 15 d.

Za sv. Misę: Beš Anica, Šimunova 20 d; Čegec Jela 15 d; Čop Andela 20 d; Čop Marija 20 d; Eržin Marija 15 d; Ferketić Julijana 20 d; Forencich Marija 1 dol; Golubić Franjo 5 dol; Grumeretz Mary 6 dol; Habrić Jana 100 d; Jurković Marija 20 d; Kulundžić ud. Ana 20 d; Lenhart Eva 50 c; Lopac Ana 20 d; Markožić Mary 250 dol; Matijašević Jelica 40 d; Matković Ana 20 d; Pandak Mary 2 dol; Pirak Frances 50 c; Polančić Katarina 20 dol; Pravdić Katica 15 d; Prpić Jelka 60 d; Č. SS. Dragocjene Krvi Isusove, Banja Luka 100 d; Viner Emil 20 d; Vinkovich Kata 50 c; Urbanić N. 20 d; Zagarijosefina 1 dol.

U čast Srcu Isusovu: A. P. Bočkinci 20 d; A. S. Bočkinci 20 d; Božić Francika 15 d; Dabac Mato 20 d; Fadijević Marija 50 d; K. M. Ist 50 d; Komar Barsa 5 d; Kunić Valent 20 d; Lalić Kata 6 d; Latin Valent 30 d; Lazarin Eva 10 d; Lukić Ružica 30 d; Makarić Marica 1 dol; Marendić Mila 20 d; N. N. Zagreb 6 d; N. N. Zagreb 10 d; N. N. Zagreb 30 d; Pandak Mary 50 c.

U čast Srcu Isusovu i Marijini, sv. Antuna i sv. Apoloniju: JJ Gor. Jelenske 10 d; Pavelić Anka 10 d; Šmajdar Marija 40 d.

Za rasvjerenje Glasnika Srca Isusova: Baća Luka 10 d; Balog Agneza 5 d; Barić Mijo 5 d; Bartolić Duro 20 d; Belemešić Ilijia 5 d; Beš Anica, Šimunova 4,50 d; Buntak obiteli 5 d; Cvetnić Mato 20 d; Eisenlefer Ivan 10 d; Ferderber Sofija 6 d; Golob Marija 5 d; Grubišić Marija 50 d; Grumeretz Mary 6 dol; Haupt Duro 10 d; K. M. Križevci 20 d; Kic Lucija 5 d; Kuneš Stjepan 5 d; Mihić Mijo 20 d; Miloš Stanislava 10 d; Munutić Terezija 25 d; Mjezinski Kata rod. Vuković 60 d; Paršić Vinka 40 d; Rubil Marta 10 d; Rubinčić Evica 10 d; Sajdi Lujza 20 d; Škrbić Marija 12 d; Spiller Margita 15 d; V. L. K. Zagreb 100 d.

Za kruh sv. Antuna: Juravić Jakov 5 d; Kovačić Katica 50 d; Kramar Ljudmila 100 d; Markotić Josip 75 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Domančić Lenka 20 d; Madžar Ludmila 10 d; Mamić Niko i Jozo 10 d; Pavelić Anka 15 d.

Za ulje Vječnog svjetla, svjetlo i naskit Svetotrafištu: Horvatek Rudolf 5 d; Kulundžić ud. Ana 10 d; Perišić Julijana 50 c; Vorih Marija ud. 4 d

Za građevali Svetišta Srca Isusova u Osijeku: Kukan Marija 10 d.

Kalendar Apostolstva molitve

R U J A N 1 9 3 9 .

OPĆA NAKANA: *Neka svi narodi upoznaju, da su djeca Oca nebeskoga.*

MISIJSKA NAKANA: *Procvat Katoličke Akcije u misijama.*

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 P Egidije. Školska mladež.	16 S Ludmila. Djevoj. društva S. I.
2 S Stjepan. Crkva u Njemačkoj.	17 N 16 po DUHOV. Rane sv. Franje. Franjevački redovi.
3 N 14 po DUHOV. Mansvet. Učitelji i učiteljice.	18 P Josip Kupertinski. Svećenicka zvanja.
4 P Rozalija. Djevičanske duše.	19 U Januarij. Vjera u Rusiji.
5 U Lovro Justinian. Obraćenje grješnika.	20 S † Eustahij. Obraćenje grješnika. Kvatre.
6 S Zaharija. Članovi Apostolstva molitve.	21 C Matej. Misijonari.
7 Č Marko Križev. Branioci vjere.	22 P † Mauricij. Psovači. Kvatre.
8 P Rođenje B. D. Marije. Materinska društva.	23 S † Tekla. Žen. mladež. Kvatre.
9 S Petar Klaver. Družba sv. Petra Klavera.	24 N 17 po DUHOV. Bl. B. D. M. Ot-kup. sužanja. Nevjernici.
10 N 15 po DUH. Nikola. Svećenici.	25 P Kleofa. Muška mladež.
11 P Proto i Hijacint. Patnici.	26 U Kanadski mučenici. Otpadnici.
12 U Ime Marijino. Mar. Kongregacije.	27 S Kuzma i Damjan. Liječnici.
13 S Amal. Umrući.	28 Č Vjenceslav. Vjera u Českoj.
14 Č Uzvijesenje sv. Križa. Ljubav Križu.	29 P Mihovil. Neprijatelji Božji.
15 P 7 žalosti B. D. Marije. Duše bez utjehe.	30 S Jeronim. Mjesec. Za-štitnik. Društvo sv. Jeronima.

OPĆA NAKANA U LISTOPADU: *Narodi, koji su postradali od bezbožstva i novoga poganstva.*

MISIJSKA NAKANA U LISTOPADU: *Upoznavanje misija po štampi.*

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomoravne sv. Pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK PRESVETOGRGA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Mašić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu - A. Alfrević D. I. — Uprava: Zagreb I./147, Palmotićeva 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - ½ dol. - 8 lira - 2.50 pengö. — Tisk: Tiskara Glasnika Sreća Isusova - A. Alfrević D. I.

Potvrda plaćena u gotovu

GLASNIK SRCA ISUSOVA

LISTOPAD 1939
UPRAVA: ZAGREB I/147

Godina 48

Listopad 1939

Broj 10

Za narode, gdje hara bezboštvo i novopaganstvo

Mjesečna nakana za rujan, blagoslovljena od Sv. Oca.

Križni put je značajno obilježje Crkve Kristove. Njezin je božanski Utemeljitelj trpio cijeli svoj život progonstva pa je taj ures ostavio i svojoj Crkvi. Od svog početka pa do danas mrzeju i napadaju i pojedinci i cijela ljudska društva. A silovita i okrutna progonstva haraju sad u ovom, sad u onom kraju svijeta. Ljudi na vlasti i cijele države sa svim svojim uredajem kušali su kroz stoljeća da unište naravna i božanska prava Crkve, silići su vjernike na stvari, koje se protive zakonu Božjem, a lačali su se često i mača, da skrše opravdani otpor Crkve.

Danas proživljava Crkva skoro po čitavom svijetu teške dane. Nema gotovo države, gdje se nebi krnjila i skučavala njezina prava. Ali osobito u dvije države podnosi ona u svojim vjernicima teško mučeništvo: u Rusiji, gdje bjesni rat proti svemu što je Božje i u Njemačkoj, gdje se svim mogućim sredstvima tjeraju ljudi iz Crkve u novopagansknu tamu.

Bezboštvo se širi danas po cijelom svijetu. No dok u drugim zemljama taj otvoreni rat proti Bogu vode pojedini bezbožnici i njihova manja društva, preuzeala je taj rat u Sovjetskoj Rusiji sama država u svoje ruke. Cijeli državni sustav, velika udruženja pod državnom zaštitom i sa državnom novčanom i oružanom potporom upravljeni su tu ne proti ovoj ili onoj vjeroispovijesti nego proti samomu Bogu. U Sovjetskoj Rusiji bjesni taj bezbožnički rat već preko 20 godina, a pokušalo ga se provesti i u nekim drugim zemljama — Meksiku, Kini, Španija za vrijeme komunističke strahovlade — iako u nešto blažem obliku.

Odmah pri dolasku na vlast navijestili su boljševici rat sve-mu što je Božje i što spominje na nj. Vjerska udruženja izgubila su sva prava, crkvena imovina sviju vjeroispovijesti bila je zaplijenjena, crkve se zatvarale i pretvarale u spremišta, radionice,

kina, plesne dvorane, pače i u muzeje za širenje bezboštva. A i za one crkve, koje su još mogle ostati otvorene, morali su vjernici plaćati nevjerojatne poreze, dok se nisu iscrpli i na koncu ipak izgubili Božji hram. Od godine 1937. dižu se sve crkve obično dinamitom u zrak. Treba zatrti svaki trag vjere u Boga sa lica zemlje.

Godine 1921., 1922., 1923. bijesnila je u sovjetskom »raju« velika glad. Milijuni i milijuni ljudi pokosila je strašna smrt od gladi. Bio je to plod nereda i krvološtva, što su ga boljševici počinjali, kad su došli na vlast. Ali poput podlog rimskog cara Neron-a optužiše oni za tu nesreću kršćane. Mržnju masa, što se rodila iz gladi, trebalo je okrenuti proti vjeri i proti Bogu. Stoga proglašiće, da vjera u Boga zaladuje narod i uči ga, da zanemaruje svoje dužnosti, priučava ga lijenosti. Boljševici zaplijeniše sve crkveno posude, da bi »pomogli gladnim ljudima«, a zapravo htjeli su onemogućiti vršenje službe Božje. Jer kad se Sv. Otac Papa Pijo XI. ponudio, da će uz pomoć katoličkog svijeta kupiti sve to sveto posude pod cijenu, koju odrede boljševici, samo da bi se ostavilo i nadalje u katoličkim i pravoslavnim crkvama, iz kojih je bilo uzeto. Bijesni radi takva prijedloga, učiniše se boljševici, kao da neznaju ništa o tom i stopiše sve sveto posude. Mnogi katolički i pravoslavni svećenici oprješe se silom proti svetogrdju, a za plaću primiše ili smrt ili tamnice krvoločne Čeke ili lagantu ali sigurnu smrt u progonstvu na Solovjeckim otocima i u Sibiriji.

Svećenstvo se promišljeno i lagano zatire. Sva su sjemeništa zatvorena. Od 1918. pa do danas nije u Sovjetskoj Rusiji zareden ni jedan katolički svećenik osim Donata Novickog, koji je bio potajno zareden u progonstvu na Solovjeckim otocima. A one svećenike, koji su živjeli u Rusiji ili se usudili tamo zaći, zatrli su boljševici skoro posve. Jedan za drugim bio je uhvaćen i strijeljan radi najbesmislenijih razloga: jer su služili sv. Misu na »zabranjenom mjestu«, jer su poučavali djecu katekizam, jer su dijelili sv. Prica, jer su se bavili »prourevolucionarnim dјelovanjem« t. j. jer su propovijedali Evandelje. Od 250 katoličkih svećenika, što su se nalazili u Rusiji pred desetak godina, žive na slobodi samo dvojica, jedan u Moskvi i jedan u Lenjingradu, i smiju se brinuti isključivo za vjersko dobro stranaca. Ostali se pate i jedan za drugim umiru u koncentracionim logorima sovjetskog raja. A koliki su ljudi samo radi otvorenog isповijedanja vjere u Boga izgubili uz najstrašnije muke život, to zna samo dragi Bog.

No najstrašnija zlodjela počinjaju boljševici sa djecom i mlađeži. Već preko 15 godina odgaja se u Rusiji svijesno i proračunano mlađež bez Boga i bez vjere. Trideset milijuna djece ne poznaju ni ime Božje, a šezdeset milijuna mlađića i djevojaka poznaju Boga samo kao svog najvećeg dušmanina. Boljševici su odmah na početku zabranili, da se djeca poučavaju u katekizmu. Tko je govorio pred troje djece o vjeri, pa bili to i vlastiti roditelji, optužili su ih, da drže vjersku školu i bili su teško kažnjeni. Sva djeca

Krist — pobjeduje i vlada!

moraju u državnu školu, gdje ih uče mrziti Boga, rugati se vjeri i svetim stvarima, živjeti bez »popovskih« izmišljotina u »slobodnoj ljubavi«. Tome se uče u školi, u kazalištu, kinu, a poželjno je, da ih što više stupi u Komsomol, društvo mladih borbenih bezbožaca. Štampa se izruguje svim svetinjama, ženidba se prometnula u besramnu trgovinu, ljudi se pokapaju kao životinje. A oni ljudi, koji još hoće da ostanu vjerni Bogu i sv. vjeri, moraju biti spremni na dnevno progonstvo, na glad, na progonstvo u Sibiriju, na zloglasne koncentracione logore, pa i na samu smrt.

U Njemačkoj vodi se rat proti Bogu i sv. Crkvi još mnogo podlije. Tu se ne napada izravno ni vjera u Boga ni ičije vjersko uvjerenje, ali cijela državna uprava usmjerena je na to, da uništi u narodu svaki trag kršćanstva. Tu se propovijeda nova vjera, novopaganstvo, gdje se rasa i krv i narod proglašuju božanstvom. Lažima i klevetama potkopava se cijela kršćanska nauka. Mladež smije samo u državne škole, gdje se izvrgava smijehu sve, što je kršćaninu sveto. A pri tome ne smije nitko ni pisnuti na obranu vjere, ako ne želi ostati bez kruha i biti smrvljen od teške državne mašine.

Sv. Otec pozivlje sve članove Apostolstva Molitve i sve vjernike, da se mole u mjesecu Krista Kralja za svu svoju braću širom svijeta, »koja su zavrijedila da radi Imena Isusova trpe

progonstvo»: za djecu i za mladež, koju se silom odgaja u mržnji i preziranju na kršćansku vjeru i na Boga; za vjernike koji moraju pokazati vrhunac junaštva, ako hoće ostati vjerni Bogu i sv. Crkvi; za službenike Božje, kojima se potkapa ugled i onemogućuje duhovni rad; za biskupe, koje tište teške brige za njihovo stado; za mladiće, koje Bog zove u svoju posebnu službu, da bi dobili snage i odazvali se glasu Božjem; za sv. Oca Papu napokon, koji nosi brigu za sve Crkve, a osobito za proganjene dijelove tajanstvenoga Tijela Kristova.

I. N. D. I.

Junak Krista Kralja

Aleksije Hardjasasmita, gradski činovnik na Javi dođe jedne večeri misijonaru, da ga zamoli za savjet.

Evo u par riječi o čemu se radilo. Zbog ekonomskih razloga vlada je prije nekog vremena odlučila, da ga otpusti iz službe. Iz samilosti su ga zadržali sa mjesecnom plaćom od 25 for. Međutim bilo je ispräžnjeno jedno mjesto u uredu princa Sola sa mjesecnom plaćom od 60 for. Kako je Aleksije uvijek savjesno izvršivao svoje dužnosti, bio je predložen za to mjesto. Osim mjesecne plaće od 60 for. imao bi stalno mjesto i mirovinu, što bi bilo i te kako od velike koristi u tim vremenima krize.

Ali... Aleksije bi trebao postati podanik princa Sola, koji je zahtijevao zakletvu po muhamedanskom obredu. Ta se zakletva izvršila, pred službenikom mošeje, koji bi onome, što se kleo, stavio koran na glavu. Osim toga trebao bi pod prisegom obećati poslušnost princu kao vjerskom poglavaru. Moguće bi tek jedamput u godini trebao službeno posjetiti mošeju, ali ne bi više smio posjećivati crkvu.

Nakon što je izložio svoj položaj, Aleksije zašuti. Sjedio je nepomičan i zbunjen pred svećenikom. Borio se u duši: trebalo je odlučiti još danas. Mislio je na svoju obitelj, na današnja teška vremena: danas ima slabo i nesigurno namještenje; ako sutra prihvati 60 for, ima stalno namještenje i mirovinu. A bijeda u obitelji, ako odbije...

— Vidite, oče, rekne on. Glede zakletve korana svi znadu, da ne odobravam u svom srcu rijeći, koje sam prisiljen izgovoriti. Poslušnost prinцу Soli ne može mi činiti poteškoća: svi vide, da je po srijedi politika. Godišnji posjet mošeji čini mi se dopušten, jer ne sudjelujem u vjerskim obredima. Bio bi, jednostavni posmatrač. A što se tiče zabrane, prema kojoj ne bih više smio u crkvu, jasno je da će ja i nadaljeći u crkvu, ali tajno. Da li mogu prihvatiti ponudu? Radi se o povišici od 35 for., o stalnom mjestu, o mirovini...

— Misijonar odgovori:

„Alesije, je si li ikada pomislio na prekrasne primjere prvih mučenika naše Crkve? Tražilo se od njih, da bace samo jedno zrno tamjana u vatru, koja je gorila pred idolima! Oni, koji su ih okruživali, znali su, da kršćani ne odobravaju u svom srcu toga čina. Ipak nisu htjeli da zataje vjeru ni najmanjim vanjskim znakom. Ali time oni nisu žrtvovali samo novac, nego i svoje tijelo i svoj život. U njihovim je očima biser vjere vrijedio više nego li zemaljski život. Sjeti se opomene Kristove: »Tko se odrekne mene pred ljudima odreći će se i ja njega...« Pokaži, da katolici ne ispovijedaju svoju vjeru samo jezikom, nego da im je vjera živa u srcu. Pokaži, da katolik radije žrtvuje 100 for., nego li da javno zataji svoju vjeru, svoje krštenje. Pokaži, da se ne bojiš budućnosti, ma kako se crna ona pokazala. Pokaži im, da poznaješ dubinu Kristovih riječi: »Tko ne uzme križa svoga i ne slijedi me, nije dostojan mene.«

Moj me posjetnik nepomično i pozorno slušao. Najednom su se zjenice njegovih očiju zasjale.

Dignuo sam se na noge, ispratio ga do vratiju, hrabrio ga, pružio mu ruku:

— Do viđenja!

— Kako je? pitao sam, čim sam ga kasnije jednom opet ugledao.

— Odbio sam, oče. Moj se šef nije mogao snaći. I on je musliman i veliki neprijatelj katoličke Crkve. Pitao me, kako sam dugo katolik. Odgovorio sam da sam još iz osnovne skole. I drugi su se činovnici čudili. »Koje li gluposti!« mrmljali su. Jedan me dapače i gurnuo uz riječi: »Ti nemaš smisla za odgovornost!... U ovim vremenima krize!«

Moj šef htio je da protumači moje ponašanja kao pitanje časti. Neki su smatrali ludošću odbijati ovo unapredjenje u tim kritičnim danima. Da, ludost, ali takvu ludost Bog smatra razboritošću...

Alesije je bio sretan i nastavio da živi sa svojih 25 for.

Njegov je primjer spomenik vjere.

Primjer mnogim katolicima, čija je vjera krhka i koji ne odolijevaju udarcima današnjice...

Budi siguran Alesije, Bog te ne će zaboraviti, jer niko nije darežljiviji od Njega...

G. Versteegh D. I.

PJESMA KRISTU KRALJU: »PUN VELIČANSTVA SPASE NAŠ...«

od J. Kreitmaiera D. I. s notama za četveroglasni zbor. — Komad stoji 50 para, sa poštarinom 1 dinar. — Na 10 komada dobije se 1 na dar i ne plaća se poštارина. — Naručite od: Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147, Palmotićeva 31/L.

Isuse Kralju!

Svud led nas bije žestoki,
I ljubav, kô da gasi se,
I braće, kô da nemamo,
Već jedan drugom tudi smo.
Kad često ljudi tražimo,
Mi gluhe svud nalazimo,
Mi slijepi svuda vidimo,
Na mjesto srca, kamenje
Prevrdo svuda nađemo.
Na vapaj bolni, poruge
Nas često slijede nemile.
Sve pusto biva, očajno,
Sve prazno zijeva užasno,
I sablazni su užasne
Što vjeru u te, Isuse,
Iz srca čupat kušaju.
I zato tebe molimo,
I zato tebi trčimo,
Pred tobom, Kriste, stojimo,
I tebi pogled bacamo,
I tebi ruke dižemo,
I tebi srca dajemo,
U tebe milost prosimo,
U tebe pomoći tražimo,
U tebe spas nalazimo.
Uzezi, Kriste, srca nam

Božanskom svojom ljubavlju,
I blagost tvoju podaj nam,
I krotkost tvoju molimo,
Da tebi slični budemo.
Gdje ti si, znanost širi se,
Gdje ti si, sve napreduje,
Gdje ti si, mir nam kraljuje.
Isuse Kriste, čuj naš glas:
Rastopi, što je smrznuto,
Podigni, što je klonulo,
Ozdravi, što je bolesno,
Ojačaj, što je slabašno,
Ohrabri, što je očajno,
Umiri, što je smučeno,
Pomozi, što je potrebno,
Nasiti, što no gladno je,
Napoji, što no žedno je,
Božanske riječi tvoje.
Luč vjere neka zasvjetli,
Gdje tama ropstva caruje,
Gdje čast čovjeka gazi se,
I čovjek-rob nam izdiše.
Da tako mi svi spašeni,
U tebi preporođeni,
Do našeg spasa stignemo,
Do vječnog raja dođemo. Amen!

Ante Belanić

Zadnja pričest na prvi petak

Točno u 6 sati klečao je svakog jutra na Prvi petak Petar Daly u maloj franjevačkoj crkvi u Riskadaleu, radničkoj naseobini za kopanje ugljena u Walesu, u zapadnoj Engleskoj. S velikom poželjom slušao je Petar toga dana sv. Misu, a iza svećenikove pričešće i sam je pristupio Stolu Gospodnjem. I već se ovaj pobožni radnik kroz osam mjeseci ovako pričešćivao.

Petar nije bio mlad, ali zdravlje mu je još bilo željezno. Otkako je ostavio svoju dragu Irsku, da si potraži zasluge u Engleskoj, jedva se kada razbolio. Stoga je razumljivo, da je na sve pomislio prije nego na bolest, koja ne bi dala da dovrši devetnicu Prvih petaka.

Petar je vrstan radnik a usto štedljiv kao jedva tko. Ne treba se onda čuditi, što se naslo ljudi, koji su znali zapodijevati razgovore o velikim hrpmama novca, što ga on tobože zgrnuo za svoje stare dane. Ali takve govordžije nisu možda nikad zašli u franjevačku crkvu, ili ako su bili u njoj, nije im ni na kraj pameti bilo, da pomisle, tko je najviše pridonio, da se barem donekle uredi i ukrasi ova siromašna seoska crkvica. Jedini o. Leon znao je, tko je darovao srebreni kalež, otkuda brončani svjećenaci, lijepi vaze za cvijeće, bijeli oltarnici i ono cvijeće, što je resilo oltare nedjeljama i blagdanima. Ispuštenka se o. Leon opirao tolikoj darežljivosti Petrovoj, dok nije vidio, da mu je otpor uzaludan. Petar bi govorio redovniku:

— Vidite, velečasni kad čovjek nema novca nema ni napasti, ili ako ih imade, ima ih samo polovicu. Velite da moram učiniti prištediti za stare dane. Toga ja, velečasni, ne mogu. Čini mi se da ta svoj novac kao i drugi potrošio na druge stvari. Osim toga, zar nije onaj, za kojga dajem svoju zaredu moj najbolji Prijatelj, koji će me znati za me pobrinuti?? — O. Leon nije se više opirao Petru, već ga je pustio, da u tom čini onako, kako se njemu najviše sviđa.

Već je lijep broj godina sianovao Petar Daly u istoj siromašnoj kući, kad jednog dana iznenada oboli od influencije, prvi put, otkako je došao u Riskadale.

Prolazilo vrijeme a s njime i groznica, dok je nije posve nestalo. Ali Petar je još uvijek bio vrlo slab i poput djeteta ovisan o drugima. Tjelesna mu se snaga nije htjela vratiti. U toj slaboći dočeka i predvečerje Prvog petka. Ni sjenke nade, da bi sutra mogao u crkvu na sv. pričest. A ipak, ako ikada, to bi sutra morao biti kod sv. Mise, jer je to deveti dan njegove Velike deveinice spasa. Stoga je Petar uzeo u četvrtak uvečer krunicu u ruke i dugo se molio za milost, da mogne sutra u crkvu. Takoder se već ove večeri pripravio na skrušenu ispovjed. Bio je uvjeren, da mu je Bog molitvu uslišao.

Njegovo je pouzdanje bilo nagrađeno. Sutradan osvanulo lijepo proljetno jutro. Petar se digne s postelje. Osjećao je, da mu je glava laka i bistra a iz udova nestalo teške umornosti. Čitavim tijelom kao da je strujala nova, neočekivana snaga i svježina.

Točno u 6 sati klećao je Petar u crkvi na svom običnom mjestu. U srcu je osjećao posebnu zahvalnost i ljubav prema dobrote Presv. Srca Isusova, koje ga eto dovelo k sv. Misi.

Oni, koji su ga vidjeli dan prije bolesna, nisu mogli vjerovati svojim očima, kad su ga gledali posve zdrava pri povratku iz crkve. Bolest je ostavila na njemu tek slab trag. Svi su mu govorili, da se ne uzda previše u ovakvo zdravlje, već neka bude na oprezu. U prvom redu odvračali su ga od posla u rudniku. Ali Petru se nije dalo ostati kod kuće već odmah iza zajutarka krene prema rovu u kojem nije bio imao četrnaest dana. Posao, što ga prije obavljao činio mu se tako laganim, da može odmah danas nastaviti.

U rov spuštali se radnici obično po šestorica u jednoj košari. Ali danas je bila manja košara, u kojoj se mogao spustiti jedan po jedan. Petar bio prvi kod otvora na rovu, pa je zatražio da nje- ga prvog spuste u dubinu.

Među radništvom što je u zapadnoj Engleskoj zaposleno kopanjem ugljena, ima mnogo dobrih i čestitih ljudi, koji vrše svoje vjerske dužnosti. Ali ipak je među njima najveći dio onih, koji slabo ili nikako ne mare za Boga. Obično su odani nepoštenu životu i piću. Pa ipak upravo oni morali bi svaki dan biti pripravnii, da podu pred vječnog i pravednog Suca. Svima, pa i njima je poznato, kako se mnogo nenadanih nesreća zna desiti baš u rudokopima.

Prorok Ezekijel veli, da Bog ne želi smrti grješnikove. Stoga je on u svojoj dobroti i svom prevelikom milosrdju tako stvar uredio, da se baš pobožni Petar Daly danas prvi spustio u duboki rov. Možda je on jedini među radnicima bio tako čista srca, da se nije trebao bojati sastanka sa svojim Sucem. Kao uvijek tako i sada pošao je u tamnu nutritiju zemaljsku s velikim pouzdanjem u Boga. Košara se stala spuštati u dubinu, kad se najedanput osjeti, da na lancu nije bilo više težine. Kao da je košara došla do dna. Ali preostatak omotanog lanca jasno je svjedočio da to nije moglo biti na običan način.

Što se dogodilo? Radnici, što se skupili na otvoru rova, znali su to vrlo dobro. Lanac je pukao, a svaki radnik, što se tu nalazio tjeskobno se pitao: »Što bi bilo sa mnom, da sam ja prvi pošao u dubinu? Gdje bih sada bio?« — Nema sumnje da je tijelo Petrovo bilo posve razmrskano. A njegova duša? Zar ne smijemo s pouzdanjem reći, da je, ako ne možda odmah, ono svakako doskora poletjela u zagrljav božanskoga Kralja da primi od njega nagradu za svoja dobra djela?...

Misionari ostavljaju domovinu i polaze u daleke krajeve da ih osvoje za Krista.

Za misije...

Predzadnje nedjelje u listopadu kupit će se po našim crkvama milostinja za misije, to jest za pomoć našim misionarima, što rade u dalekim krajevima oko obraćenja pogana. Ako ikada a ono ove nedjelje budite darežljivi, Dajte, što možete. Bog će se i malim zadovoljiti, ako dolazi od srca. Štogod dадете za misije, dali ste samom Isusu.

Misionari trebaju pomoći novčane. Treba uzdržavati crkve i kapele, treba plaćati pomoćne učiteljske sile, treba gladne nahraniti. U misijama još katolici nisu tako jaki, da bi mogli sami uzdržavati svoje misionare, svoje crkve, svoje škole, svoje bolnice. Od pogana pomoći ne mogu očekivati...

I pogani su naša braća i naše sestre. I za njih je Isus svoju krv prolio. I oni su određeni da dođu u nebo te zajedno s nama Isusa slave kroz svu vječnost. Pomozimo im da upoznaju Isusa, da upoznaju svoju dobru Majku nebesku.

Neka nitko ne rekne: »Mene se misije ne tiču, neka za misije rade svećenici.« Ne smiješ tako govoriti. Svi moramo ljubiti Isusa, ljubiti svoju vjeru. Ako ljubimo Isusa, iskreno, moramo željeti da ga i drugi ljube. I nije dosta da to samo želimo, već moramo na-

stojati da i djelom predobijemo druge za Isusa. Naša milostinja privesti će mnoge duše dobrom Spasitelju.

Stoga ako vidiš u svojoj crkvi stolić i na njemu natpis: »Za misije«, ne prodi kraj toga stolića, a da ne bi barem nešto dao. Ako nemaš ništa, a ono barem poželi da bi dao, kad bi imao, i Bog će ovu tvoju plemenitu želju naplatiti isto tako kao što bi ti naplatio i sam dar.

Onda se moli mnogo za misije. Pomici na njih, kad moliš u Očenašu: »Dodi Kraljevstvo tvoje!« Tim rijećima izričemo želju Srca Isusova, da se po cijelom svijetu rasperi Kraljevstvo Božje, i da pogani što prije upoznaju svoga Oca nebeskoga.

Još jednom: Dragi čitatelju, budi i ti misijonar! Budi misijonar svojom milostinjom. Bog će ti stostruko vratiti. Sav novac, što se skupi ove nedjelje po svim crkvama, šalje se u misije. Bog će ti ovu tvoju milostinju zlatnim slovima zapisati u vječnu knjigu. Milostinja će spasiti dušu tvoju. Budi dakle dražljiv osobito ove nedjelje!

Ali se i moli! Moli da Bog pošalje još više apostola-misjonara u žetu svoju. I kao što se ti moliš za misije, tako se i oni, koji su upoznali Isusa, mole za te kao za svog dobrotvora ili svoju dobrotvorku.

U Zagrebu izdaju Isusovci časopis »Katoličke Misije«. Naručite taj časopis svi, koji ga još nemate, ako vam je to ikako moguće. Godišnja pretplata iznosi 10 d. Ovaj će časopis podržavati u vama oduševljenje za misije.

Osim časopisa »Katoličke Misije« izdaju Isusovci u Zagrebu i »Misinski Kalendar«. I njega vam preporučujemo.

I Družba sv. Petra Klavera izdaje u Zagrebu misinski časopis »Jeka iz Afrike« i »Kalendar sv. Petra Klavera«. I ovo vam preporučujemo. Preporučujemo sve, što se odnosi na misije.

Presveto Srce Isusovo, izlij obilje blagoslova svoga na sve one, koji će se ove nedjelje sjetiti tvojih misija!

F. M.

Djevojačka društva Srca Isusova u Preseki.

MEDUNARODNI KONGRES KRISTA KRALJA U LJUBLJANI

-
- 1 EPISKOPAT ĆEKA PAPINSKOG DELEGATA. ■ 2 KARDINAL HLOND
UZ PRATNU. ■ 3 SVETA PRIČEST DJECE (15.000) NA STADIONU.
4 KARDINAL HLOND, DELEGAT SV. OCA. ■ 5 KINESKI BISKUP
CENG PRICEŠCUJE.

† O. Miljanu Paveliću D. I.

Dobri učitelju! Božji miljeniče!
 Iza duge bitke, teškog okršaja
 Ostavljaš Ti zemlju kao Pobjednik!
 Sad Ti sretna duša nove pjesme kliče,
 Sad Ti pjevaš Bogu posred rajske sjaja
 O, da mi je čuti taj presretni klik!

Kad su već i ovdje, u toj suzā doli,
 Pjesme Tvoje bile zanosne i svete,
 Tako da je plakō učen i neuk,
 Sada, kad Ti imaš sve, što srce voli,
 Kad Ti pjesmu prate andeoske čete,
 Kakav li je sada Tvoje pjesme zvuk!

Kao Pjesnik vječnog svemogućeg Kralja
 Budio si pjesmom misli, čuvstva sveta,
 Vodio si brižno nas kroz zemski mrak,
 Da si dušu nitko grijehom ne okalja,
 I da Isus bude naša draga meta,
 Da za Boga živi, Njemu služi svak.

Sijao si, Oče — gle, već sjeme niče,
 Mnoge Tvoje njive već i sada zore,
 Gledaj, pun i jedar svaki Ti je klas!
 Bogoljubni, revni, sveti svećeniče,
 Kraj Jaganca Božjeg i kraj Gospe, gore
 Sjeti se nas grješnika, zagovaraj nas!

K. Arcjuk

Ovih je dana izašla prekrasna zbirka pjesama o. Milana Pavelića D. I. s naslovom: POD OKOM GOSPODNJIM. To su originalne umjetničke pjesme od zadnjih dvadesetak godina. U njima su sve odlike Pavelićeve lirike: mnogo misli, zanosa i osjećaja u sjajnoj formi i pjesničkom jeziku. Knjigu će čitati svaki intelektualac s mnogo estetskog užitka. Ona je upravo potrebna svim društvima i vodama društava radi mnogih pjesama, koje će se stotine puta deklamirati po katoličkim društvima. Na koncu je i zanimljiv osobito burni mladenački Život Pjesnikov. — Knjiga ma 128 str. a stoji 14 D, tvrdо uvezana 24 D, s poštarnom 1 D više. — Naručuje se kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147, Palmotićeva 33.

Sveti Otac Papa Pijo XII. poljubio krvavu zastavu

Skupila se ženska omladina cijelog svijeta pred priestoljem Namjesnika Isusova. I za ove audijencije odigrao se ganutljiv pri-zor ...

Predstavnice pojedinih naroda donijele su sv. Ocu Papi na dar sliku Majke Božje, koja se štuje u njihovim najčuvenijim svestištim. Nakon kratkog razgovora pojedine su se izaslanice približavale sv. Ocu i predavale mu svoj dar.

Eto i španjolske izaslanice. Ona nije držala u ruci slike Majke Božje, već nešto drugo. Bila je to bijela zastava ženske omladine španjolskog grada Malage, onoga grada, u kojem su komunisti počinili najviše zvjerstava. I ova je bijela zastava bila poškropljena krvlju. Bila je to krv mučenika i mučenica, što padaće za Krista Kralja ...

Papa je bio duboko ganut. Podigao je bijelu zastavu urešenu krvlju mučeničkom, podigao ju je i poljubio ...

Jedva kojoj od prisutnih izaslanica da nije nije potekla suza...

Zivjela katolička, mučenička Španjolska! Neka njezini mučenici i njezine mučenice isprose i nama nepokolebitvu odanost sv. Crkvi, ljubav spram Isusa, Gospe, svete vjere svoje ...

Euharistijski kongres u Jastrebarskom

Dne 12. i 13. kolovoza održan je u ubavom Jastrebarskom podno vinorodne plješiške gore euharistijski kongres. Bilo je to neviđeno slavlje na čast euharistijskom Spasitelju. Moglo bi se gotovo reći, da kongres nije bio dekanatski (kotarski), kako je bio isprva zamišljen, nego se je — uvezvi u obzir mnoštvo naroda (oko 20.000), kao i udaljena mjesta, odakle je stigao, razvio iz dekanatskog u pokrajinski.

Sretna je bila zamisao dekanatskog svećenstva, da narod cijelog dekanata pripravi na kongres trodnevnom duhovnom obnovom uz pomoć zagrebačkih otaca redovnika. Kongres je počeo 12. kolovoza poslije podne u 4 s. dočekom Preuzvišenog Nadbiskupa zagrebačkog i hrvatskog metropolite dra Alojzija Stepinca. Na kongres su došla još slijedeća preuzv. gospoda biskupi: preuzv. Jozo Garić, biskup banjalučki, preuzv. dr. Franjo Salis Seewis i preuzv. dr. Viktor Burić, biskup senjski. Iza pozdravnih govorova kod slavoluka na ulazu u mjesto bio je Preuzvišeni Natpastir u velikoj procesiji otpraćen u župnu crkvu, gdje je iza zaziva Duha Svetoga progovorio prisutnom narodu. Da označi svrhu kongresa, rekao je: »Mi smo došli, da oživimo našu vjeru u Krista u Presv.

Euharistiji i da se uvjerimo, da nam nema sreće ni blagoslova na zemlji bez Isusa, a još manje života preko groba bez Njega.«

Iza toga bi u župnom dvorištu priređen svečani zbor seljačke omladine Katoličke Akcije. Nastupili su organizovani seljački katolički omladinci i seljačke djevojke iz raznih krajeva sa svojim izvedbama: pjevanjem, deklamacijama, koledama, svi u krasnim narodnim nošnjama. U 8 ½ s. na večer bi u čast Hrvatskog Metropolite i ostalih biskupa priređena bakljada i podoknica. Izrečeni su mnogi lijepi govori, a Preuzvišeni je Natpastir uz ostalo izrekao ove lijepe riječi: »Dao Bog, da ovaj kongres pospiši ono, za čime hrvatski narod teži: da bude slobodan na svome, a prije svega da bude vjeran Crkvi katoličkoj i Bogu, koji ga je spasio i koji će ga čuvati i u buduće.« — U 9 ½ s. krenula je iz župne crkve u franjevačku procesiju sa svijećama u čast Majci Božjoj. Zatim je slijedilo klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramantu, propovijedi i polnoćke u obadvim crkvama, župnoj i franjevačkoj. Veliki je broj vjernika primio sv. Pričest. U obadva dana kongresa podijeljeno je na tisuće sv. Pričesti.

Pravo euharistijsko slavlje razvilo se istom drugi dan kongresa, kad su izjutra počele stizati velike procesije vjernika predvodene svojim župnicima, kao i tisuće organiziranih katolika, koji su došli vlakovima iz Karlovca i Zagreba. U 6 s. je na zborištu kod franjevačke crkve služio sv. Misu preuzv. biskup Garić za seljačku omladinu Katoličke Akcije, koja je ujedno primila sv. Pričest. Isto je bilo u 7 ½ s. kod župne crkve na otvorenom za djecu. Iza toga su slijedila staleška zborovanja Katoličke Akcije: za muževe i mladiće, te za žene i djevojke.

U 10 s. je na velikom prostoru kod franjevačke crkve, gdje je u zelenilu i cvijeću bio podignut oltar pod vedrim nebom, služio Preuzvišeni Natpastir svečanu pontifikalnu sv. Misu uz veliku assencionu. Silne mase pobožnih vjernika ispunile su sav prostor, a zvučnici su pomogli, da je sav taj narod mogao pratiti i svetu Misu i prekrasno pjevanje domaćeg mješovitog pjevačkog društva »Javora«, kao i divnu propovijed poznatog propovijednika Msgra dra Stjepana Bakšića. Propovijednik je razvio, da je samo neizmerna ljubav mogla Isusa potaknuti, da se u Presv. Euharistiji ovako duboko ponizi. Razmatrajući ovo ponizanje kliče sa sv. Augustinom: »O ljubavi, koja si postala silničkom! O okrutna ljubavi, kako možeš da tako ponizuješ najviše veličanstvo!«

Nakon završetka pontifikala bi održano svečano zborovanje. Govorio je dr. Ivan Pernar kao izaslanik dra Vladimira Mačka. Lijepo je istaknuo u svom govoru, da ponosni hrvatski narod, koji nikad pred nikakvim silnikom nije pao na koljena, danas pada na koljena, udara se u prsa i sklapa ruke na molitvu, ali ne pred čovjekom, nego pred Bogom, Stvoriteljem i Spasiteljem svojim. I upravo ta vjera u Boga i vjernost prema Bogu dala mu je snage, da je do sada odolio svim svojim vidljivim i nevidljivim, otvorenim i tajnim neprijateljima. »Bog je s na-

ma, Bog je u nama, Bog je pred nama.« U dalnjem nastavku govora rekao je ovo: »Mnoge je na svijetu opojila vjera u uspjeh sile i nasilja. No mi znamo, da to nije prava vjera, nego najgore praznovjerje. I dok se borimo protiv ovoga novoga praznovjerja i nove duševne zaslijepjenosti, mi se klanjamо Euharistijskom Spasitelju moleći ga, da nam dadne one kreposti, koje su potrebite i za junaštvo i mučeništvo, da možemo svaldati brojne neprijatelje svoje narodne slobode.« — Govorio je zatim dr. Ante Živković, sudac upravnog suda u Zagrebu, o temi »Euharistija i narod« i u svom govoru posebno još istaknuo važnost 1300-godišnje prve veza između Hrvata i Sv. Stolice. Iza toga je dobio riječ seljak Andro Novosel, koji govorio o katoličkoj vjeri i hrvatskoj svijesti prigorskog naroda, obara se na komunizam, koji »ruši i razara tisućgodišnje najplemenitije tekovine, ne pozna crkve, svete vjere, ni Boga, ni domovine niti svoga roda.« — Iza njega progovara narodu živahno i zanosno profesor Luka Perinić i čita rezolucije, koje sav narod prihvata. U rezolucijama ističe vjernost hrvatskog naroda sv. Crkvi katoličkoj i njezinoj glavi, sv. Ocu, koja traje već 1300 godina i trajat će i u buduće. Poziva zatim na borbu protiv psovke i kletve, protiv bijele kuge i javne nećudorednosti svih oblika. Nastava u školama treba da za katoličku djecu bude vjerska i katolička.

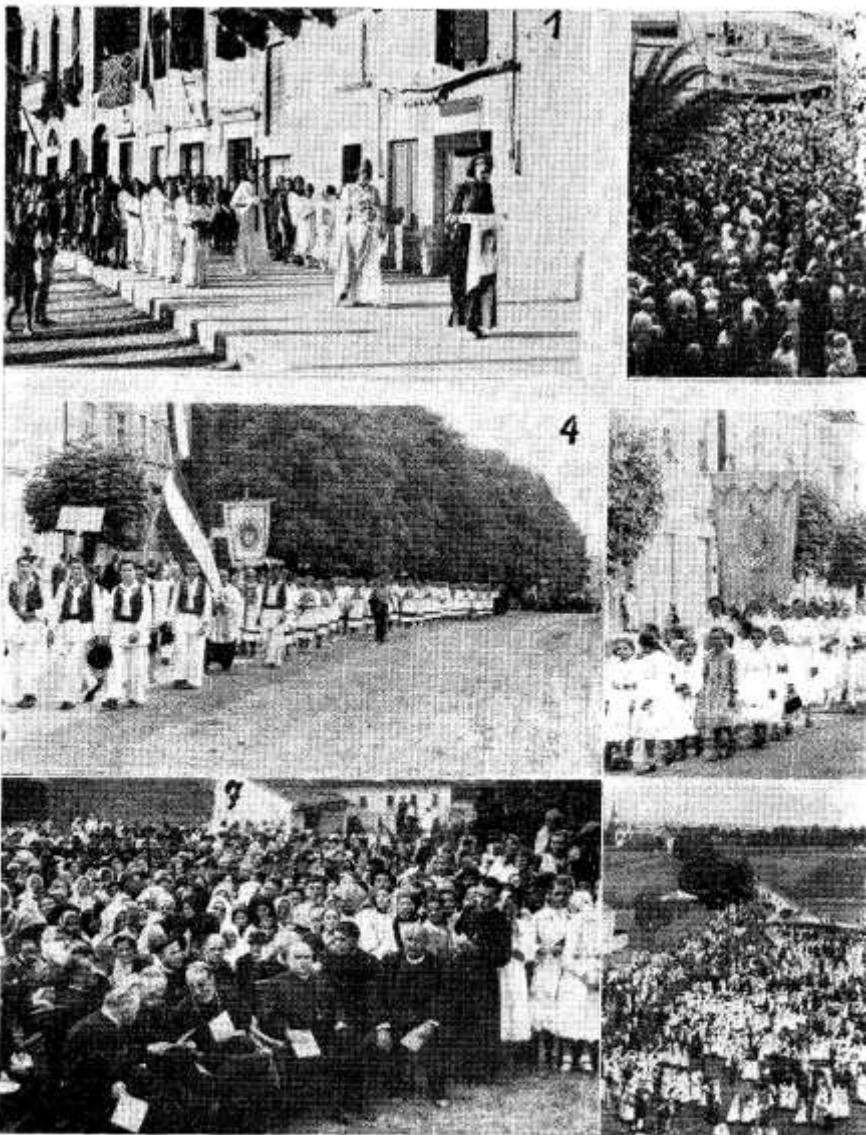
Vrhunac euharistijskog slavlja bio je postignut u veličanstvenoj teoforičkoj procesiji, koja je krenula poslije podne u 3 sata. U samoj je procesiji sudjelovalo oko 10.000 vjernika, a isto toliko je pravilo špalir procesiji. Procesija je krenula iz franjevačke crkve, prošla kroz cijelo Jastrebarsko i bi završena kod župne crkve. Sve je — hvala Euharistijskom Spasitelju — prošlo u najboljem redu. Još bi se o euharistijskom slavlju u Jastrebarskom dalo mnogo pobudna napisati, ali ne dozvoljava prostor. Ovaj ćemo izvještaj najbolje završiti riječima Preuzvišenog Natpastira iz njegove zaključne propovijedi: »Izbavi nas, euharistijski Spasitelju, od sviju zala duše, jer smo uvjereni, da će nas sama od sebe minuti i sva zla tijela ili barem postati lakim bremenom, kad si nam Ti obecao: »Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, a sve ostalo će vam se dodati. Jer ako Ti, Isuse, hraniš vrapca na krovu i crva u polju i odijevaš tako divno ljljane poljske, koji danas jesu, a sutra se u peć bacaju, kud i kamo više ćeš nas, za koje si umro na križu.«

Janko Majerović

POKOJNI PRETPLATNICI:

Gradačac: Vidić Jur. Zagreb: Kostevec Marija. Daruvar: Peserl Slava. Travnik: Šikić Nikolina. Nova Gradiška: Lukčević Marija. Zagreb: Čumbrik Katarina. Prezid: Žagar Marija. Cavtat: Torti Šime. Zdenci: Tomac Ružica. Leskovac: Štimac Franjica. Morović: Rožić Jura. Hrtkovci: Portner Nikola. Zagreb: Naglić Anka. Bibinje: Milić Miho.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima! Amen.

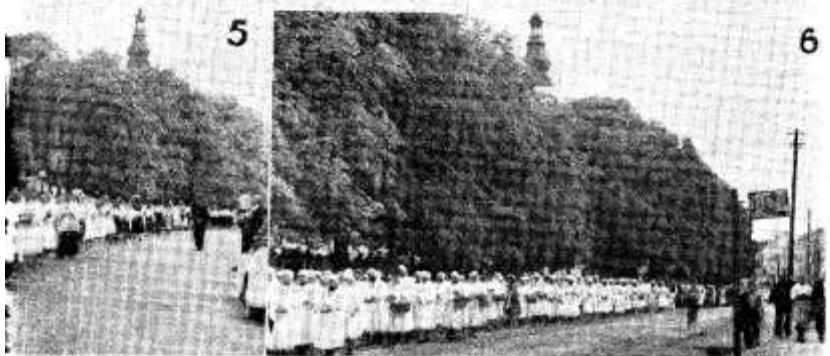
Broj 1, 2 i 3: PRIZORI SA VELEBNOG EUHARISTIČKOG SLAVLJA U KOMIŽL — 1
5 i 6 Procesija, 7: za vrijeme predstave, 8: svečana pontifikalna sv.

2

3

5

6

8

9

1-6, 7, 8 i 9: EUHARISTIJSKI KONGRES U JASTREBARSKOM; 4: Župa Sv. Nedjelja,
Preuzv. gosp. nadbiskupa Dr. Alojzija Šic pinca prete u crkvu.

Velebno euharističko slavlje u Komiži

Ovogodišnji euharistički kongres u Komiži na otoku Visu postigao je neočekivani uspjeh.

Sva Komiža bila je bogato i divno iskićena. Nije izostala skoro ni jedna kuća, na kojoj nijesu visjele hrvatske trobojnice, sagovi i svete slike. A ulice, dvorišta i prolazi bili su prepuni zelenila, slavoluka i kordona isprepletenih morem zastavica. Nijedno mjesto i u nijednoj prigodi nijesam vidio tako raskošno okičeno.

U subotu poslije podne stigao je preuzvišeni biskup Pušić, kojega je na obali dočekalo mnoštvo naroda na čelu s mjesnim svećenstvom, odborom i viškom glazbom.

Na večer bio je svečano otvorene kongresa u župskoj crkvi, a zatim izloženo Svetotajstvo do polnoće. Obala je plivala u mnoštvu električnih žarulja, a sva Komiža je bila do kasna na nogama.

U nedjelju rano prošla je mjestom viška hrvatska glazba svirajući vesele koračnice, a narod je stao hriliti na obalu, da dočeka goste. Već iza 7 sati ukazao se prvi parobrod, a zatim su redom stizali i drugi uz mnogo ostalih lada i motornih čamaca. Računa se, da je stiglo oko šest hiljada vanjskih učesnika.

Nešto prije 10 sati u sjeni stabala na povиšenom velikom olтарu služio je preuzvišeni biskup okružen brojnim svećenstvom staroslavenski pontifikal i održao prigodnu propovijed rastumačivši svrhu euharističkih kongresa.

Nakon pontifikala započelo je javno zborovanje na istom mjestu.

Poslije podne održane su dobro posjećene staleške konferencije.

Kruna svega bila je veličanstvena procesija sa Presvetim, koja je prošla kroz cijelo mjesto, a učestvovalo joj je nekoliko hiljada vjernika u uzornom redu i molitvi. Glazbe su svirale crkvene pjesme, a narod pjevalo pobožne pjesme i molio glasno sv. krunicu. U povorci je nošeno mnogo crkvenih i društvenih zastava, koje su vjernici donijeli sobom. Bilo je i nekoliko interesantnih grupa, naročito ona djevojčica, koje su nosile simbole Euharistije. Mnogo cvijeća i zelenila prosutu je kuda je prolazio presveti Sakramenat. Procesija se zaustavila na obali, kamo se na širokom prostoru slegao sav narod, da primi blagoslov.

Uspjeh kongresa u svakom pogledu je odličan i svi koji su mu prisustvovali ostali su prezadovoljni noseći u sebi novo oduševljenje za Božju stvar.

Hrvatska katolička Komiža osvjetlila je lice i pokazala, da su u srcima njezinih stanovnika, čestitih naših ribara, težaka i radnika još živi vjerski i domovinski ideali.

Gornja slika: Križarsko bratstvo u Gradištu. Donja slika: Djevojačko društvo Srca Isusova u Gradištu. Desna slika: vič. g. župnik, upraviteljica škole Posav. Bregi; Djev. društvo S. I. u igrokazu »Sv. Agneza«.

Najljepše na svijetu...

Jedan učenjak, koji se bavio proučavanjem istočnjačkih jezika, naišao je u jednom starom persijskom rukopisu na ovu dirljivu priču:

Svevišnji zaželio ono što je najljepše na zemlji. I poslao je svoga andela da mu to donese. A što je bilo ono najljepše? To andelu nije Bog htio reći, već neka on sam to traži.

I andela naveo put pokraj bojnog polja, koje je bilo prekriveno mrtvacima. Iz rane jednog borca za domovinu upravo je tekla svježa krv. Možda je ova prolivena krv ono najljepše na zemlji, pomislio je andeo, s počitanjem se prigne, uze jednu kapljicu te krvi i ponese je pred Svevišnjega.

— Lijepa je krv, što je potekla iz rane branitelja domovine, ali to nije ono najljepše na zemlji, odgovorio je Bog.

Iznova salazi andeo, prolazi pokraj groba, u koji su upravo polagali tijelo jednog ljudskog dobrotvora. Mnogo sirota, potištenih blagoslivalo je mrtvački lijes i proljevalo obilne suze. To su

suze zahvalnice. Dobročinitelj se pobrinuo da se njegova milostinja i poslije smrti njegove dijeli.

— Ovi ne plaču iz nužde, rekao je andeo, možda su ove suze najljepše.« I ponio je jednu suzu pred priestolje Božje.

— Lijepa je suza zahvalnica, vrlo lijepa, ali to nije ono najljepše na zemlji, opet je odgovorio Bog anđelu.

Iznova je sašao andeo na zemlju i dugo išao osamljenim putem, dok nije došao do starca, koji je stajao uz jednu živicu. Iz njegovih očiju, koje je digao prema nebu, neprestano su tekle suze. Andeo se raspitao, što je uzrok tim suzama i doznao je da ovaj starac plače radi grijeha svoje mladosti.

— Možda su ove suze sijedog starca ono najljepše s ove zemlje u očima moga Gospodara.

Tako je pomislio andeo, skinuo jednu suzu sa starčeva lica i ponio je pred Boga.

— Nema ništa ljepše od ove suze, rekao je Bog anđelu.

Tako eto svršava ova priča, koja krije u себи veliku istinu kršćansku, da naime nema na ovom svijetu za oči Božje ništa ljepše od nevinosti srca, a pravo pokajanje dovodi do druge nevinosti.

Pokaj se, čitatelju, za svoje grijehе, bili oni veliki ili mali. Pokaj se skrušeno. Tim ćeš činom razveseliti Presveto Srce, tim ćeš Isusu dati zadovoljštinu za svoje grijehе. Njemu su uvijek drage suze pokorničke, jer su znak ljubavi spram Njega. Misli na svoje grijehе, iako su ti oprošteni, pa nastoj da svojim kreponinjem životom što bolje ispraviš ono, što si grijesima pokvario.

Roditelji, pazite na svoju djecu!

Dobro sam poznавала jedno djevojčice. Dok je išla u pučku školu, bila je vrlo skromna. Kad je svršila školu, dolazila mi je često, pa bi me pitala, da li sam bila kod sv. Mise, kod sv. Pricači. Ona je po mogućnosti išla svaki dan sv. Misi i primala sv. Pricačest. Bodrila sam je, da uvijek ostane ovako dobra, a ona bi mi govorila da ne može biti bez sv. Mise.

Pa što se dogodilo od ovoga dobrog djevojčeta? Morala je u jedno drugo mjesto radi službe. Ne prode dugo vremena, kad je evo k meni. Bila je baš nedjelja. U razgovoru upitam je, da li je bila kod sv. Mise. A ona kao uvrijedena odvrati, da više ne ide u crkvu. »Pa što ti se najedamput crkva zamjerila? Šta ti se dogodilo?« — Djevojka nije ništa odgovorila. Znala sam, šta je na stvari: Upala je u loše društvo, koje joj je govorilo, da čovjek ne treba Boga ni crkve...

Roditelji, pazite, komu dajete svoju djecu i s kim se dječa druže... J. F.

Sluga Božji Petar Barbarić

PISMO UMIROVITOG DIREKTORA GIMNAZIJE: MATIJE DIVIĆA OD 10. XI. 1938.

poslano Vice Postulatoru kod informativnog procesa za beatifikaciju Sluge Božjega Petra Barbarića u Sarajevo.

O p a s k a. Pismo je pisano drhtavom rukom i skoro nečitljivo, jer je g. Divić bio tada na smrt bolestan, te je umro nakon nekoliko dana, naime 14. XI. 1938. Stoga je on dao to svoje pismo na istom arku papira prepisati po svojoj suprudi.

Velečasni gospodine.

Budući je moj muž jako bolestan, to me je zamolio da prepišem sastav njegova lista, da se ne bi mučili čitajući:

Velećijenjeni gospodine,

Drhtavom rukom primio sam danas »Katolički Svet» i potruku od Vas, da svjedočim kod Vas u procesu za beatifikaciju neprežaljenoga mi Barbarića. I ako sam ja na smrt bolestan i jedva se držim, to ovim opet hoću da ispunim Vašu volju. Ima već tri tjedna ne mogu sam ni ustati ni pomaknuti se, ali fiat, fiat voluntas Dei! Ja bih drage volje sve učinio, što bih mogao pridonijeti beatifikaciji blaž. Petra, ali ono što mogu, rado doprinosim.

Mogu ravno duševno reći, da nijesam nikada opazio što bi se kosilo sa bar kojim pravilom reda i redovničke discipline, i na to smijem priseći. Ja se već od godinu dana nadam i molim, da bude on beatificiran i bila bi mi najveća želja, da mi se ta volja ispuni. Stoga Vi nastojte okolo toga.

S poštovanjem

Banja Luka, 10. XI. 1938.

Matija Divić vl. r.

Zorka Divić vl. r.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA.

418. Banja Luka: Dva puta uslišana. J. J. — 419. Kutina (Hrv.): Pomoć u nevolji. P. V. — 420. Ogulin (Hrv.): Osobite milosti. M. A. — 421. Rijeka: Zdravlje majke. S. R. — 422. i 423. Sombor (Bačka): Ozdravljenje. M. P. i R. B. — Osobita pomoć. J. D. — 424 i 425. Zagreb: Osobita milost. C. V. — Velika pomoć. S. S. — 426. Travnik: Uspjela operacija. A. P. — 427. Građačac (Bosna): Na oku ozdravio. N. N. — 428. Ambridge, Pa (Amer.): Ozdravila od teških reumatičnih boli. P. R. — 429. Bos. Šamac: Dijete ozdravilo. J. B. — 430. Chicago (Amer.): Uspjela operacija sestre. L. K. — 431. Gorican (Hrv.): Dobje zdravlje. A. H. — 432. Donja Stubica (Hrv.): Zdravlje djetetu i druge milosti. M. Z. — 433. Križišće (Hrv.): Velika pomoć. M. J. — 434. Metković (Dalm.): Pomoć u teškoj bolesti i druge mnoge milosti. T. D. — 435. Podgorac Bračevci: Velike milosti. M. M. — 436. Preko (Dalm.): Osobite milosti. T. T. — 437. Philadelphia:

phia Pa (Amer.); Ozdravio unuk. L. H. — 438 i 439. Radiković (Slav.); Ozdravila ja i muž od tifusa. J. R. — Ozdravila od teške bolesti. E. R. — 440. Rajevo Selo (Slav.); Ozdravila od bolesti srca. J. D. — 441. Slav. Brod; Ozdravila. J. B. — 442. Strahominec; Spasena čast. P. I. — 443. Sibnik (Dalm.); Sretno uspjela operacija moje prijateljice. B. Ž. — 444. Subotica; Osobite milosti. K. C. — 445—447. Zagreb; Osobita milost. N. N. — Velika milost. A. G. — Velike milosti. Lj. J. — 448. Gornja Vrba (Slav.); Osobita milost. S. N. — 449. Hreljin (Hrv.); Mnoge milosti. A. V. — 450. Vranjic (Dalm.); Velika pomoć. M. D. — 451. Berseč (Italija); Višekratna pomoć u bolestima. A. U. — 452. Cvetkovec; Dobila zdravlje i mnoge druge milosti. V. M. — 453. Omišalj na Kruku; Veliku milost dobila. J. K. — 454. Split; Ozdravila. M. M. — 455. Travnik; Sin ozdravio od tifusa. M. I. — 456. Zagreb; Kćerka dobila namještenje. D. I. — 457. Pomoć u materijalnim neprilikama i dobila namještenje. H. P. — 458. Sarajevo; Muž dobio namještenje. L. S. — 459. San Pedro (Kalifornija, Amer.); Ozdravila. K. A. — 460. Brdovec (Hrv.); Mnoge milosti. L. Š. — 461. Brodski Varažin; Ozdravljenje. M. A. — 462. Gospic (Hrv.); Velika milost. N. S. — 463. Krk; Pomoć u nevolji. K. N. — 464. Novalja na Pagu; Ozdravljenje majke i druga jedna velika milost. S. V. — 465. Osijek; Mnoge milosti. S. F. — 466. Piškoreveci (Slav.); Ozdravio unuk od bolesti očiju. K. R. — 467. Prozor (Bosna); Ozdravio. J. Dž. — 468. Sanski Most (Bosna); Ozdravila kćerka. A. P. — 469. Sarajevo; Mnogokratna pomoć. J. Ž. — 470. Strizivojna (Slav.); Ozdravio od teške bolesti. I. D. — 471. S. V. Barbara (Hrv.); Zdravlje. I. R. — 472. Sretno položen ispit. M. B. — 473. Bizovac (Slav.); Ozdravile djetetu oči. M. I. — 474. Čazma (Hrv.); Pomoć. F. F. — 475. Kotoriba (Medumurje); Ozdravila od bolesti grla i oslobođena od jedne velike opasnosti za dom. K. S.

IMENA DAROVATELJA PRINOSA ZA ZAKLADU PETRA BARBARIĆA REDOM, KAKO SU STIGLI:

1. Kanonik Karavanić Zadar 40.— din., 2. Braća Lukšić Sutivan 100.—, 3. Kanonik Korenić Zagreb 20.—, 4. I. Helijan Kutina 20.—, 5. Quotidian Lj. Svilovo 40.—, 6. Orlić i Žic Aleksandro 25.—, 7. E. Vicković Banjaluka 20.—, 8. M. Bonacci Split 15.—, 9. E. Beneković Zagreb 10.—, 10. P. Lipovac Đakovo 20.—, 11. M. Legčević Virovitica 20.—, 12. Stj. Lacković Varaždin 40.—, 13. M. Vitković Zagreb 100.—, 14. Župski ured Breza 20.—, 15. Lj. Brovet Čabar 20.—, 16. I. Zahija Vrbnik 100.—, 17. M. Njegovan Bunić 50.—, 18. P. Hester Osijek 25.—, 19. M. Brakus Ruma 20.—, 20. Sestre Milos. Osijek 30.—, 21. Braća Lukšić Sutivan 100.—, 22. M. Gušli Kraljevica 20.—, 23. A. Duhanović Stara Pazova 50.—, 25. A. Stardević Zagreb 30.—, 26. Edmund Šlumpf Nova Vas 100.—, 27. Badurina D. Rab 20.—, 28. A. Fabijani Poljica 10.—, 29. A. Sekula Zagreb 20.—, 30. Lj. Frančina Remete 20.—, 32. Karolina Vicko Korčula 500.—, 33. Fr. Kovačević Ludbreg 20.—, 34. V. Horvat Osijek 10.—, 35. St. Rajković Piškorevc 15.—, 36. M. Klepac Karlovac 30.—, 37. Dr. B. Botta Split 50.—, 38. V. Juraj Split 20.—, 39. L. Palic Bar 20.—, 40. Dr. K. Šverer Ruma 20.—, 41. Samostan Mil. s. Blato 10.—, 42. Carinski i javni šklađ. Zagreb 20.—, 43. I. Uredvat Hum na Sutli 15.—, 44. M. Bartušić Trogir 20.—, 45. D. Lenković Hlebine 20.—, 46. Kr. Rainer Kučiste 20.—, 47. Sestre Milosrd. Petrograd 50.—, 48. A. Strapajević Zagreb 20.—, 49. Dr. P. Čule Mostar 50.—, 50. K. Lovrić Vis 10.—, 51. V. Hrusej Banjaluka 30.—, 52. F. Živković Zagreb 20.—, 53. P. Loče Čapljina 50.—, 54. Don V. Gabelić Hvar 20.—, 55. Lj. Bunić Čazma 10.—, 56. Z. Mader Zagreb 50.—, 57. A. Rozmarin Sarajevo 20.—, 58. M. Monestar Kraljevica 35.—, 59. A. Knežić Plase 25.—, 60. I. Gubrek Zagreb 10.—, 61. K. Petrović Tunjani 20.—, 62. Don T. Melada Kaštel Stari 10.—, 63. M. Bilić Vranjic 50.—, 64. I. Kričić Dubica 10.—, 65. R. Benas Hreljin 20.—, 66. Žup. L. Rusan Remete 20.—, 67. A. Miotti Split 50.—, 68. Stj. Vučak Gušće 10.—, 69. I. Heckel Zagreb 10.—.

Ništa novo...

Često se čuje stara i prastara istina: »Ništa novo pod suncem«. Tim se hoće reći, da nema ništa, da se ništa ne događa, što već nije bilo. I to ne samo jučer, lani, preklani, prije pet godina, deset, pedeset, sto, nego i prije više stoljeća i tisućljeća. Ljudi su bili ljudi i ostali su takovi. Bilo ih je kao i danas svakavih. A prilike života sad ružičaste, sad opet tužne i žalosne. Dobro je dobrim rađalo, a zlo zlim. Što su ljudi, narodi posijali, to su i želi. I na temelju svega toga nastala je lijepa riječ: »Povijest (prošlost) je učiteljica života«. Ne samo lijepa, nego i istinita. Međutim je za mnoge ljude, pa i narode, ova istina od slabe koristi. Prelaze preko nje, kao da ih se ne tiče. Iz ove škole iskustva malo ih crpe koristi. Dakako na svoju štetu.

Da živimo danas u vrlo teškim prilikama, o tom nema sumnje. Diže se čovjek na čovjeka, jedan narod na drugi i više njih. Ništa sigurno. Dakako na zakone pravde, istine, ljubavi, kako ih sv. Evanelje propovijeda i postavlja kao temelj općeg blagostanja, na te se danas malo njih obazire, a pogotovo oni, koji sudbinu naroda imaju u rukama. Komu nije poznata ličnost Napoleona Velikoga?

Velik, silan car, slavan vojskovođa, pred kojim je drhtao cij svijet. Nezasitan, preuzetan, bezbožan, ustao je i protiv Crkve i njezinih prava. Crkva ga radi toga izopćuje iz svoje zajednice. On se tomu smije i ruga i u svojoj oholosti govori, da ne će radi toga njegova izopćenja ispasti od straha puške iz ruku njegovih vojnika. U to diže vojnu na Rusiju. Silnu vojsku od pol milijuna ratnika. Čim je ušao u Rusiju, dao je u svojoj oholosti i bezbožnosti kovati kolajnu sa natpisom: »Tvoje je nebo, a moja je zemlja«. Ruski general i vojskovođa Suvarov, kad mu je došla ova kolajna u ruke, dao je takoder izraditi kolajnu sa natpisom: »Tvoja su leda, a šiba je moja.«

Na snježnim i ledenim ruskim poljanama nije Napoleon imao ratne sreće. Bio je potučen i od svoje vojske izgubio 300.000 vojnika. Doslovce se je ispunila njegova riječ rugalica, da njegovim vojnicima ne će pasti puška iz ruku. Od silne studeni vojnicima su iz ruku puške padale. Osim silnog gubitka na ljudima, pao je Rusima u ruke velik ratni plijen. Nepobjedivi Napoleon, silni, oholički, bio je potučen i izgubio je bitku. Ostaci njegove vojske samo se spasiše bijegom.

»Tvoje je nebo,« rugao se je Bogu.

»Moja je zemlja«, govorio je u svojoj oholosti i bezbožnosti.

Ali našla se je šiba, šiba Božja, koja je Napoleona ljudski ošinula.

Ta šiba, šiba osvete, još je i danas u rukama Božjim za zlo, nepravdu, oholost. I to u životu pojedinca, obitelji, naroda!

Kad bi svi to uzeli do znanja!

Sigurno se ne bi onda gazila pravednost, istina i ljubav!

D u k a.

PITANJA I ODGOVORI

Udala sam se prije 11 godina. Ali je muž od prvih dana uvijek nagnio piću. Uvijek sam molila Boga da ga odvrati od pijanstva. A i muž sam odvraćala, koliko se najviše dalo. Sve uzalud. Stoga je živčano obolio i u pijanom stanju samoubojstvo počinio. U životu više je puta htio priznati Boga i moliti se. Ali se nije nikad za tih godina ispoljedao. Da li bih i dalje molila Boga za njega da mu bude duša spašena?

Bog je sigurno uslišao Vaše molitve u tom smislu, što Vam je umnožio Vaše milosti i zasluge, a možda je muž u svom beskrajnom milosrđu s obzirom na Vaše molitve prije smrti dao vanrednu milost savršenoga pokajanja. To ipak nije nikako sigurno, jer obično vrijedi ovdje riječ: »Kakav život, takva smrt.« Bogu će biti ugodno i dušama spasonosno, ako se i dalje molite za sve vjerne mrtve, napose za onih stotinu deset hiljada ljudi, koji svaki dan umiru.

★

Na mnogo pitanja o izgubljenoj nevinosti »Glasnik« u kratko odgovara: Svakim vanjskim smrtnim grejhom protiv šeste zapovijedi Božje stalno se gubi nevinost. Ali prava i stalna pokora može skrušenu dušu dovesti do sve veće svetosti, kako nam potvrđuju primjeri sv. Marije Magdalene, sv. Augustina i drugih pokornika.

Smije li vjernik gradanskoga staleža u zagrebačkoj nadbiskupiji, a načočito u gradu Zagrebu, u danima ljetne žegi i omare doći u crkvu i pribaviti bogoslužju bez kaputa, a da time i tako ni u kome pogledu i ni najmanje ne vrijeda ni Veličanstvo Božje ni ni svetost hrama Njegova?

Misljam, da možemo ovdje donekle primijeniti staru riječ: »Kad si u Rimu, živi i odijevaj se prema rimskom običaju.« Ako je u ostalom pristojna nošnja. Crkva je dosta širokogrudna i dopušta da n. pr. skauti u svojoj košulji bez kaputa, dapača i sa torbom na ledima, dolaze k službi Božjoj. To čine danas i mnogi izletnici. Kao što u zimi moderna duga i topla maja često i u crkvi zamjenjuje kaput, tako i u ljetnoj žegi pristojna se košulja može dopustiti namjesti kaputa i prsluka, osim ako bi crkvena oblast poradi posebnih razloga za crkvenu nošnju drugo što naredila. Nekoč su krivovjerski janseniste ne samo od građana, nego i od seljaka zahtijevali, da k svetoj Pričesti idu u posebnoj gala-nošnji, naime s tako zvanim cilindrom u ruci i sa crnim frakom. Pa i za prvu Pričest djece tražili su proti crkvenim propisima posebne haljine i tako siromasima otešali primanje svetih sakramenata.

Da li će se spasiti ona duša, koja je bila Bogu posvećena te je ostavila sveto zvanje i prešla na drugu vjeru radi ženidbe?

Odmetnuće od prave vjere pribraja se po riječima sv. Pavla (Hebr. 6, 4-8) među najteže grejhe. Za skrušeno obraćenje takvih duša potrebne su vanredne milosti, koje Bog ne dobacuje tvrdokornim odmetnicima.

Prije tri godine po nagovoru sudjelovala sam nesvjesno, ne misleći na zlo i ne imajući niti pojma o strašnim poslijedicama, kod pobačaja jedne pokojnice. Ali sudski izvještaj je potpuno poniošto moju sumnju, dokazujući protivno, i da je ista poslje i umrla uslijed posve druge bolesti. No sumnja grejha vjećno me muči i ne da mi mira, premda sam sve to ponovno ispoljedala. Kako će opet naći milost i mir Božji?

»Potištena duša«, koja se pod ovim rijećima potpisuje, mora razlikovati dvostruki slučaj u ovom pitanju: slučaj abortusa ili pobačaja i slučaj potonje smrti one bolesnice. Ne svojevoljni i nepromišljeni pobačaj, koji se pukom nesrećom dogodio, nije grejeh, nego samo nesreća. Ako je svojevoljan bio ili hotimice prouzročen i naumlijen, u toliko je teški i pridržan grejeh, u koliko se znalo za tu grehotu i zleplosljedice. Liječnik, koji liječi trudnu ženu te ne može drukčije spasiti njezin život osim takovom operacijom, koja direktno smjera na ozdravljenje majčino, makar i predviđo nesvojevoljan pobačaj, koji nije direktna posljedica one operacije, u tom slučaju ne grejesh. No ako najprije naumi i prouzroči pobačaj, a tek iza toga pomogne majci, ne može se izgovoriti od svojevoljnog pobačaja, što vrijedi i za svijesne pomoćnike.

Što se tiče drugog slučaja, to jest, potonje smrti one bolesne majke, »potištena duša« nema ovđje nikakve krivice, jer redovito moramo vjerovati sudskom izvještaju, koji je na temelju autopsije dokazao, da ova osoba nije nikako kriva sadašnjoj ni potonjoj bolesti majčinoj a pogotovo ne smrti njezinoj. Prema tomu neka se »potištena duša« umiri, pošto se već prije ispojedala i primila nužne upute od ovlaštenog ispojednika.

Da li je uslišana molitva, kada krunica prekidam u pjevanju, onda opet nastavljam iza pjevanja?

Uslišana je molitva. Samo kad se radi o postizavanju dominikanskih eprosta, zahtijeva se da se krunica razmatra i ne prekida.

Da li nama, samim bakicama, vrijedi večernje obavljati bez svećenika?

Kao privatna molitva pojedinih bakica vrijedi. Dapaće možemo dodati: »Gdje su dvojica ili trojica, veli Isus, sabrana u ime moje, tu sam ja u sredini njihovog.« Kazumije se, da su molitve kod večernje takve, što ih odoberava Crkva.

Da li je to meni grijeh, kad mojoj družini moram u petak kuhati meso, ali je ga ne jedem?

Tko je ovisan o drugima te mora kuhati, što stariji zapovijedaju, nije kriji nijihovu grijehu, ako sam u petak meso ne jede.

Svaki petak i subotu ne jedem meso, a nekad samo jedem masno. Da li vrijedi takav post?

Vrijedi, ali ne smiješ kudititi one, koji samo u petak ne jedu meso, a u subotu ga jedu, kada to Crkva dopušta. Isto tako nemoj kudititi one, koji masno jedu, kada je dopušteno.

★

Do skrajinosti su lako unutra dva pitanja, koja će ovđje samo natuknuti.

U jednom pitanju kude se roditelji, što sile svoju kćerku, da ostavi svog prvog zaručnika i da pode za bogatijega momka. Kolikogod treba osuditi ma i samo pokušano takvo nasilje, gdje se u istinu događa: takvi su roditelji prije sve drugo nego »dobri katolici«, makar i kćerka njih tako prikazala. Ali je upravo nesnosno i gori zločin od roditeljskog nasilja to, što ta kćerka dalje piše pri koncu svoga dopisa: »Ili jednog lijepog dana volim biti žrtva jednog trzođa vlaka.« Tko se tako lako umno igra svojim životom, neka najprije dobro promisli, kolika je grjehotu prijetiti samoubistvom, i u buduće neka se drži one: »Najprije ispeci, onda izreci!« Onda će dobiti i potpun odgovor.

Drugi slučaj, na koji ovđje nema odgovora, tiče se strogo zabranjenog civilnog braka s oženjenim inovjercem pa ipak ta osoba govori o idealnoj ljubavi ...

VIJESTI

SV. NEDJELJA. 9. VII. o. g. imale smo primanje novih članica u naše Djev. društvo S. I. Primljen je 13 članica. — Kroz prošlu godinu društvo je prikazalo 2.384 sv. Prijestoli u naknadu za uvrede, što se nanose Presv. Srcu. Društvo upravlja naš preč. g. župnik, komu smo u znak zahvalnosti prijodom njegova imendana iskitile kitu duhovnog cvijeća. — Društvo prima uz druge Glasnike 80 Glasnika Srca Isusova. Članice su pribavile za crkvu dva oltarnika. Prošle godine prisustvovali smo u lijepom broju Euharistijskom Kongresu u Samoboru. Došle smo i u Zagreb, da proslavimo blagdan Srca Isusova.

Olga Trstenjak, glavarica.

SESVETE kraj Zagreba: Nedavno je naše društvo izgubilo u Antoniji Crnković bivšu revnu i pobožnu glavaricu. Ova dobra i pobožna duša udala se 14. svibnja na veliku žalost svih članica. Kao nagradu za toliku revnost i briigu iznenadile su je članice s malom priredbom. Pozdravni i oproštajni govor, održala je naša nova glavarica uz prisutnost svih članica i mnogo pobožnog svijeta. Govor bijaše tako dirljiv, da su svi prisutni pla-

kali. Iza govora i deklamacija otišla je uz pratnju članica u crkvu, gdje ju je opet naš dobit i požrtvovni preč. g. Josip Šimečki održao oproštajni govor. Svečanost je završila blagoslovom.

Nakon toga tužnim srcem javljamo da se preselila u lijepu vječnost naša uzor članica Marija Klobučar. Taj mali andelak ostavio nas u mjesecu svibnja, u mjesecu svibnju, kojem se toliko veselila. Nadgrobní oproštajni govor održala je glavarica uz velik plač članica i rodbine. Pokoj vječni, daruj joj, Gospodine! Marija Carić, glavarica

ZRINJSKI TOPOLOVAC. Križari i Djevojačko društvo Srca Isusova. Ovo su prva dva vjerska društva, koja opstaje u našoj župi. Križari su osnovani prije dvije godine. Oko 18 članova radi oduševljeno; drže svoje redovite sastanke u župnom stanicu, obavljaju svoje vjerske dužnosti, nastoje pomagati svome g. župniku u svim akcijama u župi. Istopili su pred javnost jednom veoma uspјelo predstavom i nabavili lijep barjak, kome je kumovila gđa M. Janeš.

Djevojačko društvo S. I. Prigodom misija osnovano je za djevojke društvo Srca Isusova. Upisalo se 42 članice. To je bilo koncem svibnja. Djevojke već uče pjevati crkvene pjesme, kite i čiste crkvu i kapelice. Odlučile su nabaviti svoj društveni barjak. — Dao Bog, da ova dva naša prva kat. društva procvatu i donesu obilan plod na korist preporoda naše župe.

KRAS: Naše djevojačko društvo Srca Isusova u Krasu osnovano je godine 1928. po isusovcu vlč. o. B. Foretiću. Od tada pa do danas redovito svake nedjelje molimo Zlatnu krunicu. Godine 1938. imale smo dva puta primanje, te naša društvo sada broji 50 članica. Dolaskom sadašnjeg župnika imamo svaki mjesec društveni sastanak. Od početka travnja 1938., pa do konca prosinca društvo je prikazalo 385 naknadnih sv. Prcišči, 981 sv. Misu, 1895 pohoda presv. Olt. Sakramentu, 2769 sv. krunica i 155 Križnih puteva. Svake nedjelje po jedna skupina djevojaka krasí crkvu svježim cvijećem. Za veće svečanosti, kao za vizitaciju Preuzvišenog, dove više članica, da se što ljepše i ukusnije ukrasi crkva. Svaki prvi petak pristupamo zajednički sv. Prcišči. Pozdrav u Srcu Isusovu svim štovateljima Srca Isusova.

Justinić Kata, glavarica

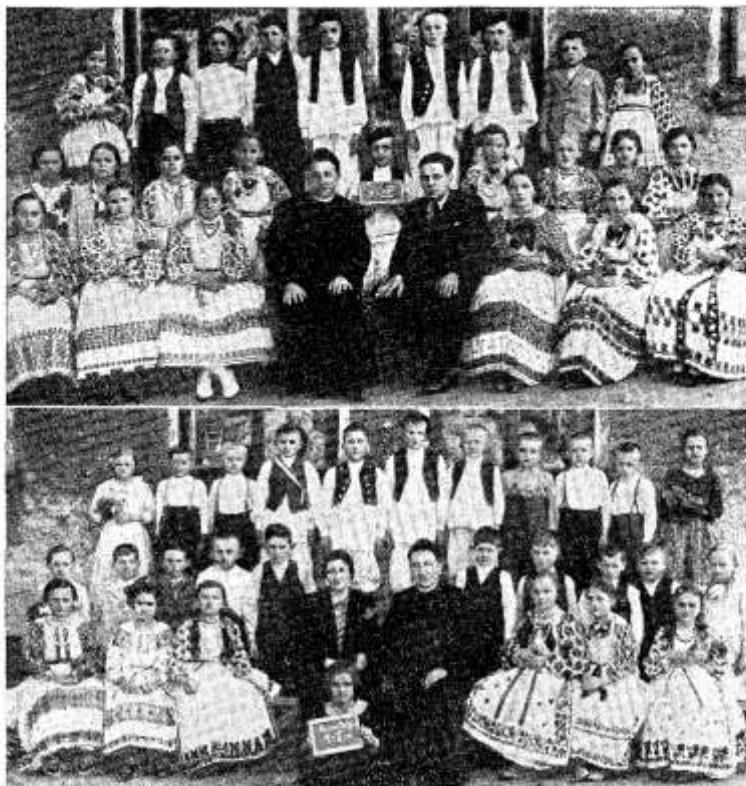
IVANEC kod Čakovca: U ovom selu održana je u nedjelju 13. kolovoza svečanost, kakva se ovdje nepamtí. Tu je služio mladu sv. Misu domaći sin O. Bernardin Bujanić. Za ovu svečanost pripremali su se njegovi roditelji, rodbini i gotovo cijelo selo. Domaće Vatrogasno društvo nije žalilo truda. U nedjelju 13. kolovoza posla je procesija, koju je vodio mladomisnik iz župne crkve u rodno mjesto Uz gruvanje mužara dođekana je procesija u Ivanovcu. Prigodom ulaska u rodnu kuću pozdravila je Mladomisnika njegova rodena sestra. Iza toga je pošao uz pratnju svećenstva i naroda do oltara, koji je bio podignut u neposrednoj blizini njegove kuće. Kod oltara pozdravilo ga je više djevojčica. Oko 10 sati počela je sv. Misa, koju je služio Mladomisnik uz asistenciju. Prisutno je bilo više svećenika. Poslije sv. Mise podijelio je Mladomisnik mladomisnički blagoslov, blagoslovio novo sagradeni Vatrogasnji dom, poslije odslužio večernjicu u Vidovcu.

Ova svečanost ostat će duga i trajna uspomena u našem selu. — Molimo Svevišnjega, da dugo pozivi našeg dragog Mladomisnika, da može neustrašivo raditi na korist svete vjere i svega hrvatskoga naroda. M. Mirkó

GRADISTE: Evo jedamput dopisa iz Gradišta. Na sam dan sv. apostola Petra i Pavla osvanuo je upravo krasan dan za našu župu. Dva katolička i vjerska društva taj su dan polagala svetu zakletvu: Križarsko bratstvo i Djevojačko društvo Srca Isusova. Poslije večernjice imali smo akademiju sa biranim komadima: »Svako djelo dode na vidjelo« i »Tko je gospodar u kući?«.

Križarsko bratstvo neumorno vrši svoju dužnost. Da proširimo Katoličku akciju, priredili smo izlete u Štitar i Bošnjake, gdje smo odigrali poučan komad »Osветa« od F. Mervara. Komad je vrlo dobro uspio.

Za sve ovo dugujemo hvalu svome neumornom g. župniku. Bog živi! Rešić Ivan, predsjednik — Živici Mandića, glavarica

Posavski Bregi: Školska mladež sa svojim g. župnikom, učiteljem i učiteljicom.

DONJA MOTIĆINA: Naše je društvo »Katolička žena« osnovano prije kratkog vremena. Ima nas 46 članica. Željno smo čekale blagdan Presv. Srca Isusova. Taj dan smo imale primanje i posvetu društvene zastave, što je obavio preć. g. gvardijan A. Šlibar iz Našica. On nam je rekao dirljiv govor. Kuma zastave bila je naša g. učiteljica K. Guljaš. Ona nas je ganula do suza svojim lijepim govorom. Na zastavu nam je darovala lijepu vrpcu, koju su joj izradile časne sestre u Zagrebu. Blagdan Presv. Srca Isusova naše selo na osobiti način slavi. Taj dan dolazi u naše selo mnogo svijeta iz okolnih sela, da iskaže časi i ljubav Presv. Srcu Isusovom. Time je slava uzvečićana. Poslijе primanja i posvete bila je svećana sv. Misa, koju je služio preć. o. gvardijan uz assistenciju dvađu svećenika. Iza svete Mise išla je procesija sa Presv. Oltar. Sakramentom do kapelice posvećene Presv. Srcu Isusovom. Tu je preć. o. gvardijan izrekao dirljivu propovijed sakupljenom narodu. Nakon molitve i blagoslova vratila se procesija u crkvu, gdje smo sa »Tebe Boga hvalimo« zahvalile Bogu za sve milosti. Tada smo se sa zadovoljstvom u srcu razišle svojim kućama, da vršimo onu dužnost, koju smo taj dan čule i primile,

da postanemo dobre majke i H. K. žene te u zajednici sa svim H. K. ženama diljem divne naše Hrvatske poradimo na obnovi naših domova, a na slavu i čast dragog Boga. Pozdravljamo sve H. K. žene sa divnim našim pozdravom: Bog s nama! Anica Troha, glavarica.

RISKA: U našoj župi postoji Društvo djevojaka već gotovo 40 godina. Sada broji 100 članica. Redovito i revno obavljamo svoje društvene dužnosti. Svakog prvog petka primamo sv. Pricest i slušamo sv. Misu. Svake nedelje i blagdana kitzimo redovito crkvu i župu, da tako uveličamo službu Božju. Primamo 5 Glasnika Srca Isusova i još mnogo drugog duhovnog štiva. Do sada je upravljao našim društvom i župom vlč. župnik Andrija Juranić, koji nas je duhovno vodio kroz 34 godine. Ali se Bogu svidjelo te ga je nenadano pozvao k sebi 22. lipnja ove godine. Bio je obilježen od svih župljana i trajno će nam ostati svima u uspomeni. Naše društvo, u znak harnosti i zahvalnosti, iskazalo mu je lijepe počast prigodom sprovoda, a tako ćemo mu se odužiti i duhovnim djelima. Neka mu Bog bude milostiv i dobar, kao što je i on bio nama. — Sada očekujemo novog pastira, koji će nastaviti rad u vinogradu Gospodnjem. Marija Marijanović, glavarica

DVJESTA GODISNJICA JEDNOG NEIZVRSENOG HRVATSKOG ZAVJETA

Zavjet je sveto obećanje dano Bogu. Takvo Bogu dano obećanje dužni smo izvršiti. Ako ga ne izvršimo, teško grijesimo.

Ima jedan takav zavjet, koji je Bogu učinjen u ime cijelog hrvatskog naroda, a ostao je neizvršen. Taj je zavjet učinio hrvatski sabor, najviši predstavnik hrvatskog naroda, još tamo godine 1739., ali ga nikad nije izvršio. I evo ove je godine baš 200 godina, otako je taj zavjet učinjen. Zar ne, koliki je to grijeh, kad vrhovno predstavništvo jednog Bogu odanog naroda Bogu nešto obeća, pa to ne izvrši? I evo već 200 godina prati taj grijeh radi neizvršenog zavjeta sudbinu hrvatskog naroda. Tko zna, ne stigoše li hrvatski narod teški dani i radi takvih grijeha, kao što je taj neizvršeni zavjet? Pa i tko zna, nije li radi takvih grijeha kazna Božja i to, što je hrvatski narod ostao bez hrvatskoga sabora!

A kakav je to zavjet, što ga je hrvatski sabor učinio prije 200 godina? Godine 1739. harala je u Hrvatskoj kuga. Hrvatski sabor se tada zavjetovao, da će u Ludbregu u gornjoj hrvatskoj, gdje se štuje čudo Presv. Krvi Isusove, podići troškom hrvatskoga naroda kapelicu u čast Presv. Krvi Isusove, ako Bog dade da prestane harati kuga. I gle, kuga je zbilja prestala, ali zavjet je ostao neizvršen i do današnjeg dana zaboravljen.

No što je hrvatski sabor u ime hrvatskog naroda Bogu obećao, to hrvatski narod mora izvršiti. Danas, kad nemamo hrvatskog sabora, dužan je to Bogu dano obećanje cijeli hrvatski narod sam ispuniti.

I hoćemo! Hoćemo složno svi, koji katolički i hrvatski osjećamo. Na čel tog izvršenja zavjeta hrvatskog sabora postavljen je hrvatski metropolita preuzv. g. dr. Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački, a počasni odbor za izvršenje tog zavjeta sastavljen je od nekadašnjih narodnih zastupnika hrvatskog sabora pod predsjedništvom presvij. gospodina Stjepana Pavunića, apostolskog protonotara i župnika u Koprivnici. Poslovni odbor čini Hrvatski Odbor za Svetu Zemlju u Zagrebu (Trenkova ulica 1) u zajednici s ludbregškim župom. Dne 2. srpnja prigodom proslave blagdana Presvete Krvi Isusove u Ludbregu svećano je proglašen početak izvršenja tog zavjeta hrvatskog sabora.

Želimo, da taj zavjet hrvatskog sabora bude izvršen još ove godine. Sagraditi ćemo u Ludbregu zavjetnu kapelu u čast Presv. Krvi Isusove, i to u obliku kapelice Isusova Groba u Jerusalemu. Tako ćemo u Hrvatskoj imati i isto takvu kapelicu, kakvu je nad Isusovim grobom u Jerusalemu godine 1555. sagradio Hrvat fra Bonifacije Drkolić iz Dubrovnika. To će biti Bogu dana zaslovjnost za naš narodni 200-godišnji zvjet, a ujedno velika čast i ponos hrvatskog naroda, jer ćemo tim dokazati i svoju radost, što je među građeljima Isusova groba bio i jedan Hrvat.

Molimo za tu kapelicu dobrovoljnih prinosa. Molimo sve rodoljubne duše, koje osjećaju u sebi ljubavi onom, što je hrvatskom narodu bio hrvatski sabor,

da daruju ma i najmanji dar za izvršenje tog zavjeta hrvatskog sabora. Molimo sve pobožne hrvatske duše, da daruju koji prinos za gradnju te hrvatske kapele Isusova groba u čast Presv. Krví Isusove u Ludbregu.

Izvršenje tog zavjeta urodit će bez sumnje velikim blagoslovom za hrvatski narod i za njegovu sretniju budućnost.

Darovi se šalju na Hrvatsko Odbor za Svetu Zemlju čekom br. 31.029. s oznakom, da je to za zavjet hrvatskog sabora.

S HRVATSKIM METROPOLITOM U RIM!

Hrvatski metropolita preuzv. g. dr Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački ide u mjesecu studenom u Rim, da u ime svih naših biskupa i u ime cijelog hrvatskog naroda zamoli Sv. Oca Pape Piju XII., da bi g. 1941. proglašio bl. Nikolu Tavilića prvim hrvatskim Svecem. Tom će prilikom poći s hrvatskim metropolitom i hodočašće u Rim, da potkrijepi tu molbu pred Sv. Ocem Papom. Pozivamo, da se tom hodočašću — prvom, što ga predvodi preuzv. nadbiskup dr. Stepinac — pridruži, ikogod može. Odlazak će hodočašća biti iz Zagreba 10. studenog, a povratak 16. studenog. Cijena je 1100 dinara. Jedna će se posebna skupina hodočasnika zadržati duže te će poći još i u Napulj, Pompeje, u Luceru na grob zagrebačkog biskupa bl. Augustina Kažotića i u Loreto k nazaretskoj kući, gdje imademo i posebnu kapelicu, pa će se ta skupina vratiti u Zagreb 20. studenoga. Cijena za tu drugu skupinu 1850 dinara. Prijave se primaju najkasnije do 10. listopada. S prijavom treba poslati odmah polovicu svete, a drugu polovicu do kraja listopada. Prijave prima i sve upute o tom hodočašću daje: Hodočasnici Odbor Katoličke Akcije, Zagreb, Nadbiskupski dvor.

ZAHVALNICE

Pomoć kod porodaja. Na Ignacijsko naša kćerka dobila je sinčića. Porodaj je bio oteži i dijete bi sigurno bilo izgubljeno, da izmučenoj majci i uzaludnim nastojanjima assistencije nije na zagovor Petra Barbarića Srce Isusovo priteklo u pomoć. I baš mi je očito, da je Srce Isusovo tražilo poredništvo Barbaričeve za ovu milost. Čim sam se obratila na njega, obećala zahvalitit se u Glasniku Srca Isusova i nakanila poslati 50 d. u fond za njegovu beatifikaciju, učinio se zadnji pokušaj i dijete se živo rodilo. Danas je tome osam dana. Majka i dijete su zdravi. Obje svesrdno zahvaljujemo Srce Isusovu i našem močnom zagovorniku Petru Barbariću. Pod njegovu zaštitu stavili smo novorođenče i molimo se: da dragi Bog udesi, neka Petar Barbarić čim prije postigne čest oltara.

Još se jedna osoba utekla za pomoć, pak čvrsto vjerujem da će se po zagovoru Petra Barbarića i ova milost dobiti.

A. M.

Amerika PM Ozdravljen od teške bolesti. Sretan porod. — MH Udijeljene velike milosti sestri. Sretno su uspjele njezine dvije operacije. — MM Ozdravio sin, operacija sretno uspjela, mnoge druge milosti. Bački Breg NM Ozdravila kćerka. Beograd VM Operacijom spašena. Bivac NN Ozdravilo dijete. Bošnjaci BS Ispunili mi se želja. Brod n/S RL Sretan porod. Černa ZT Ozdravila brat od teške bolesti. Čardak SM Ozdravila baka. Dapci DM Pomoć u gospodarstvu. Domagović BB Pomoć u teškoj bolesti, druge milosti. — PB Kćerka se lijepo udala i ozdravila. Dretelj BF Milost. Garešnica MR Muž se ostavio pića. Gorjakovo AI Milosti. Gor. Jelenska JJ Ozdravila unukica, ozdravila žena, druge milosti. Imotski NM Milosti. Ist KM Pomoć u bolesti. Ivančići LjD Pomoć u teškoj bolesti. Kosinj MF Mnoge milosti. Kraljevica MG Ozdravila od teške bolesti. Križevci MK Uslišana molba. Lokve MM Sretan porod. Lussingrande AJ Presveto Srce uslijalo me više puta. Madarevo IM Presveto Srce pomočilo mi da sam našao zarade. Makarska MG Brat ozdravio. Marija Bistrica KF Našao ukradene stvari. Mihaljević FŠ Mnoge milosti. Nova Gradiška JJ Pomoć u bolesti i druge mnoge milosti. Odžak AČ Pomoć u velikoj brizi za dijete. Otočak RM Mnoge milosti. Pisarovina CM Ozdravila kćerka od teške bolesti. Poljana JS U teškoj nevolji pomoglo me

Presveto Srce. Podsased ND Ozdravila unućica. Požega SI. LV Pomoglo Pre-svetu Srce. Prelog NN Za mnoge milosti. Rijeka FF Sin Karlo odlično položio doktorat. Selišće IB Velika pomoć Božja u pogibelji života. Nikad ne će zaboraviti na dobrotu Srca Isusova. Slakovec EL Majka ozdravila. Split SJ Sin ozdravio. — MJ Mnoge milosti, posebno zdravlje male unuke. Stari MG Oslobedena od klevete. Sv. Šimun KK Pomoć u teškoj bolesti. Šarengrad AG Usljane molitve. Šibenik IS Položio ispite s uspjehom. Pomoglo Presveto Srce po zagovoru sv. Male Terezije. Trogir MT Mnoge milosti. Varaždin MB Pomoć u teškoj bolesti. Vinica BS Tri velike milosti od Presvetog Srca. Zagorje AB Milosti po zagovoru svetih. Zagreb ZU Kćerka sretno položila maturu. — DH Mnoge milosti, posebno sretan porod kćerke, nećakinja ozdravila. — AP Ozdravila od teške zubobolje. — MF Pomoć u bolesti. — VG Sretno položio ispit. — OM Dijete ozdravilo od teške bolesti.

K N J I G E

JERONIMSKE KNJIGE ZA G. 1940.: 1. Kalendar »Danica« pun poučnog i zabavnog štiva i slika; 2. Pripovijetke od Branka Klarića »Majčin grijeh«; 3. praktična pouka od suca dra Mije Lehpamera »Pravni život na selu«. Te 3 knjige stoje 15 Din, a »Danica« sama 10 Din. — 4. Seljački roman od slavonskog pisca Ante Matasovića »Bartol i Bara« i 5. zanimivi prijegled primjera i dokaza iz hrvatske povijesti »Hrvatska uvijek katolička« od Jurja Kocijančića. Ta knjiga je predpripravljena za proslavu 1300. godišnjice veza Hrvata s Papom, koja se slavi prekonaredne godine. Cijena svih 5 knjiga jest 25 Din. — 6. Pjesme ocu, majci, papi i crkvi nadbiskupa Ivana Ev. Šarića »Neveni«; 7. priručna knjiga, koja će naročito veseliti ženski svijet »Cvijeće i ukrasno bilje« od prof. Stj. Godvalda; 8 poučna knjiga »Povijest svijeta« (Stari i Srednji vijek) od prof. Marka Vunića i 9. pučka liturgika od Dragutina Kučkala »Dani Gospodnjii«. Svi 9 knjiga zajedno stoji 50 Din.

Kako je objavljeno u svim novinama ovoga su ljeta opet površene cijene papira, i to upravo onda, kada su predane u tisak nove knjige. Ipak su lans utvrđene cijene jeronimskim knjigama ostale iste, tek se naklada morala ograničiti, pa se upozorjuju svi članovi, a naročito gg. povjerenici da pozure s narudžbama, kako ne bi ostali bez knjiga. Gore navedene cijene vrijede za članove i samo za one, koji uzimaju jeronimske knjige kod mjesnih povjerenika — inače je prodajna cijena za 50 % viša. Tko ne diže knjige lično, treba da za poštarinu pošalje po 75 para za svaku knjigu, a i gg. povjerenicima će se uračunavati poštarna, ako ne naruče u jedampat knjige za bar 150 Din.

KALENDAR GOSPINE KRUNICE ZA GOD. 1940. ovih dana izlazi iz štampe. — Sadržaj mu je zaista i obilan i odličan, oprema prevorazredna, ilustracije mnogobrojne. Štivo poučno, zanimljivo, zabavno. Pjesme i umjetničke i pučke. Dopisi, informacije, vijesti ne samo iz domovine, nego također iz tujine. U novogodišnjem kruničarskom kalendaru provedene su i neke dopune u skladu sa smjerom kalendara. Kalendar je ove godine znatno povećan opsegom i obogaćen sjajnim sadržajem. O svemu ovom uvjeril ćete se, kad dobijete u ruke naš kalendar. Cijena kalendara ostaje svejedno ista kao i prošlih godina t. j. samo Din 10.— po komadu (i 1 dinar za poštarinu). Kalendarski povjerenici za svakih 10 rasprodanih komada dobivaju jedan na dar. Požurite sa narudžbom! Adresa: Uredništvo i uprava »Kalendara Gospine Krutice«, Zagreb-Maksimir, Kažotićev trg 4.

A. Benković: SVETI LIBERAN, biskup. Cijena 1 d. Narudžbe: Župni ured Bežlja, p. Teslić, Bosna. Preporučujemo.

Dr. L Bučić: PRVA GRUPA HRVATA KOD PIJA XII. Putopisne crticice. Dubrovnik 1939, str. 48. — Preporučujemo.

ŽIVOT
SV. TEREZIJE
OD MALOG
ISUSA

NAPISALA ONA SAMA

Mala »svetica ruža« osvaja kršćansko srce svojim divnim »Malim putem« u nebo. Posegnimo i mi za njezinim životopisom, da se oduševimo za kršćansku svetost i savršenost, koju nam pokazuje sama Svetica svojim riječima, a još više svojim cijelim životom. Knjiga se čita sa velikim zanimanjem. — Knjiga ima 322. stranice. Sa mnogo lje-
pih slika na umjetničkom papiru. Cijena je: brošir. 25 din., sa poštarinom 28 din., uvezan. 35 din., sa poštarinom 38 din.
Narudžbe prima:

UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«
ZAGREB I/147, Palmotićeva 31/I.

POZIV MALIM DUŠAMA DA LJUBE BOGA
SV. TEREZIJA MALOG ISUSA

Glasnik Srca Isusova izdao je osim opširnog životopisa sv. Male Terezije i skraćen životopis, koji su već mnogi odavno željno očekivali. Brošurica ima 32 stranice sa nekoliko slika i u ukusnoj opremi. — Cijena ove knjižice jest 1.— din. A tko naruči 10 komada, dobiva 1 knjižicu na dar. Ako se naruči samo jedan komad, neka se pošalje pola dinara za poštarinu. Tko naruči više komada, ne plaća poštarine. Narudžbe prima:

UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«
ZAGREB I/147, Palmotićeva 31/I.

Najčišća bjelina je RADION bjelina

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova i žrtvenika u Zagrebu: Bačnar Darinka 20; Banić Ivan 50 d; Bošnjak Anka 20 d; Brulja Antun 50 c; Brus Marija 20 d; Burčul Marica 5 d; Crnkovich Julia 1 dol; Curić Martin 50 d; Čanić Anka 100 d; Dolenčić Irma 20 d; Komatz Katarina 100 d; Kriesbacher Anica 10 d; Krizanich Mara 1 dol; Kupanovac ud. Mara 10 d; Leskovar Mato 30 d; Majnar Jure 1 dol; Markotić Josip 75 d; Ozanich Maria 2 dol; Plišić Ivan 15 L; Radmanovich Eli 5 d; Siljadi Milka 5 d; Stajduhar Jure 5 d; Stančić Barica 10 d.

Za sv. Mise: B. F. Grubišnopolje 20 d; Bukovac Mary 1 dol; Crnkovich Julia 2 dol; Dološić Katarina 1 dol; Jelić dr. Mateo 30 d; Kišić Rozika 17 d; Mashine Silvia 1 dol; Mrgami Mara 20 d; Ovanin John 1 dol; Polich Matilda 2 dol; Prpić Jelka 20 d; Radišić Kornelia 50 c; Rajić Julijana 20 d; Tonković Franca 15 d; Vlaisavich Cecilia 1 dol.

U čast Srcu Isusovu: Domjanić Ana 10 d; Fritz Ivka 20 d; Horvat Dragutin 10 d; Hošni Josip 20 d; Juran Bars 12 d; Jurišić Stana 12 d; Kovačić Franca 10 d; L. B. - P. O. Umsweswe 95 d; Grula J. 50 d; Misbrener Anica 20 d; Otich Marija 20 d; Popović Anka 50 d; Svirac Franca 10 d; Špoljar Paula 100 d; Šuljaga Kate 10 d; Vidović Antica 100 d; V. D. Sveti Ivan Žabno 100 d.

U čast Srcu Isusovu, Majci Božjoj Lurdskoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji Mal. I i Petru Barbariću: Dukina Dula 20 d; Kišić Rozika 50 c; Mijić Rinka i Josip 30 d; Popović Anka 50 d; Vuzio Ecija 50 d.

Za raširene Glasnika Srca Isusova: Avatić Antun, Matin 40 d; B. F. Grubišnopolje 10 d; Barić Luka 10 d; Beker Josipa 10 d; Borković Petar 10 d; Bosorić Martin 5 d; Franko Pepa 20 d; Grgić Lucija i sin Josip 10 d; Haramina Karolina 2 d; Häusler Josip 15 d; Jelavić Niko 30 d; Kambić Marija 1 dol; Kirnicy Kate 10 d; Kučinić Julka 30 d; Kustorin Dragutin 15 d; Lajnvaš Marija 10 d; Milavić ud. Rita 15 d; Podgorelec Jelena 20 d; S. A. Zagreb 50 d; Streljak Mary 1 dol.

Za kruh sv. Antuna: Markotić Josip 75 d; Vučevac Vilma 5 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Caratan Antonija 15 d; E. M. Zagreb 20 d; Kišić Rozika 50 c; M. D. Kraljevac 10 d; Magdić Smilja 50 d; Pisačić Vinko 20 d; Sremec Julka 20 d; Šintić Silvija 20 d.

Za ulje vječnog svjetla i ukras Svetišta ponutrice: Jozić Manda 100 d; Srmeđ Barbara 75 c; Štimac Josip 50 d.

Za Malo sjemenište u Travniku: Vlaisavich Cecilia 1 dol.

Kalendar Apostolstva molitve

L I S T O P A D 1 9 3 9 .

OPĆA NAKANA: *Narodi, koji su postradali od bezboštva i novog poganstva.*

MISIJSKA NAKANA: *Korist štampe za misije.*

SVAGDANJE PRIKAZANJE: *Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijina sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.*

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 N 18. po DUH. Remigije. Listopad-ska pobožnost.	16 P Hedvika. Ženska čednost.
2 P Andeli čuvaci. Stovanje sv. andela.	17 U Margareta Alakok. Mjes. zašt. Stovanje Srca Isusova.
3 U Terezija Malog Isusa. Čiste i po-nizne duše.	18 S Luka ev. Katolički liječnici.
4 S Franjo Asiski. Franjevački redovi.	19 Ć Petar Alkantara. Dobri svećenici.
5 Ć Placid. Mornari i putnici.	20 P Ivan Kentski. Obraćenje Engleza.
6 P Bruno. Kartuzijanci.	21 S Uršula. Uršulinke.
7 S Kraljica Sv. Krunice. Revno molenje krunice.	22 N 21. po DUH. Kordula. Procval Djev. društva S. I.
8 N 19. po DUH. Brigića. Dobrotvo-ri ubogih.	23 P Ignacije. Obraćenje naroda na Istoču.
9 P Dionizije. Obraćenje grješnika.	24 U Rafael ark. Mlađež.
10 U Franjo Borgija. Ljubav k Presv. Sakramantu.	25 S Krizanto i Darija. Obri. i trgovci.
11 S Nikazije. Crkva u Njemačkoj.	26 Ć Demetrij. Crkva u Rusiji.
12 Ć Maksimiljan. Umirući.	27 P Sabin. Mir u svijetu.
13 P Eduard. Katolički državnici.	28 S Šimun i Judas sp. Misjonari.
14 S Kalisto. Sv. Otac Papa.	29 N 22. po DUH. Krist Kralj. Kra-jevstvo Kristovo.
15 N 20. po DUH. Terezija Avilska. Karmeličani i karmeličanke.	30 P Alfonzo Rodrigues. Težnja za svetošću.
	31 U + Vuk. Naši pokojnici. Post i nemrs.

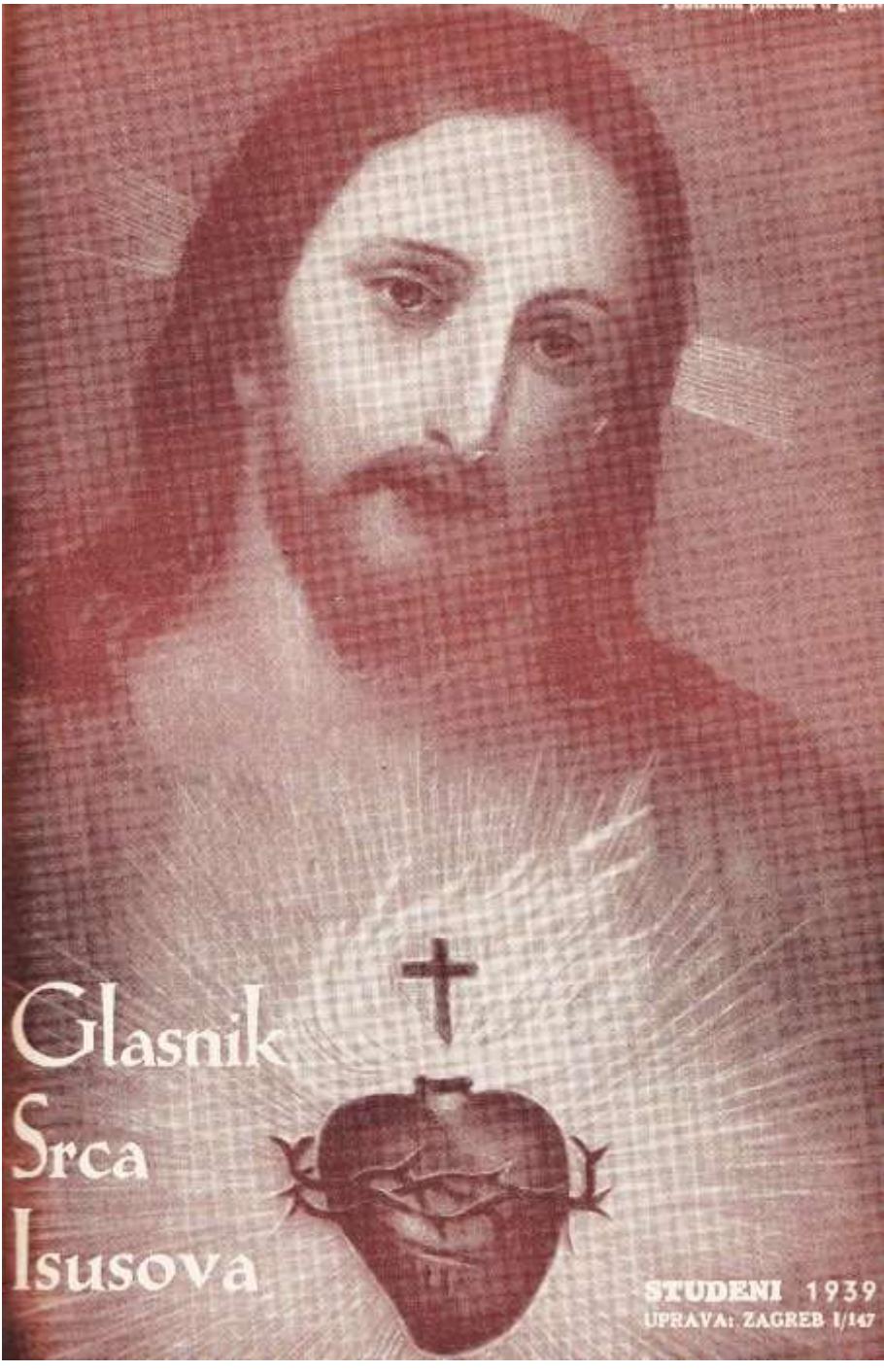
OPĆA NAKANA U STUDENOM: *Progonitelji Crkve Božje.*

MISIJSKA NAKANA U STUDENOM: *Misije na otoku Cejlona.*

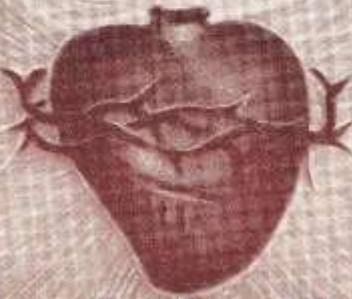
OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomravne sv. Pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK PRESVETOOGA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Mašić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu - A. Alfrević D. I. — Uprava: Zagreb I./147, Palmotićeva 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - $\frac{1}{2}$ dol. - 8 lira - 2.50 peng. — Tisk: Tiskara Glasnika Srca Isusova - A. Alfrević D. I.

Glasnik
Srca
Isusova

STUDENI 1939
UPRAVA: ZAGREB I/147

GODINA 48

STUDENI 1939

BROJ 11

Naša molitva za progonitelje sv. Crkve

Mjesečna nakana za studeni, blagoslovljena od sv. Oca.

Premda nas ljuto boli, kad pakosni ljudi, pomoćnici sotone, progone svetu Crkvu, prečistu Zaručnicu Isusovu, ipak kao učenici Isusovi ne smijemo mrziti ovih progonitelja, već se naprotiv moramo moliti za njih, moramo ih ljubiti.

Isus je jasno prorekao i svojoj crkvi i nama pojedincima da nas čekaju progoni.

Isus proriče.

»Svi će na vas mrziti radi imena mojega.« Mt. 10, 21.

»Predavat će vas sudovima i po svojim će vas zbornicama bičevati, pred upravitelje i kraljeve vodit će vas radi mene.« Mt. 10, 17, 18.

»Predat će brat brata na smrt i otac dijete, i ustatiće djeca na roditelje i ubitiće ih.« Mt. 10, 21.

»Čuvajte se lažnih proroka, koji dolaze k vama u rahu ovčijem, a iznutra su vuci grabežljivi.« Mt. 7, 15.

»Dalazi vrijeme, kad će svaki, koji vas ubije, misliti da čini službu Bogu.« Iv. 16, 2.

Budući dakle da je Isus predvidio bezbrojne teškoće, bezbrojne neprijatelje, s kojima će se na ovom svijetu morati da bore njegovi vjernici, nužno je bilo da im ostavi pravila, kojih će se morati držati, kad neprijatelji navale na njih.

U obrani smijemo se poslužiti svim zakonitim sredstvima. Smijemo štititi svoj život, svoje imanje, svoj dobar glas. Međutim u ovoj svojoj obrani ne smijemo zaboraviti na najveću zapovijed u Zakonu Isusovu: na ljubav spram bližnjega. A naš bližnji nije samo onaj, koji nam dobro čini, već i onaj, koji nam čini зло.

Isus potiče.

»Ljubite neprijatelje svoje, činite dobro onima, koji mrze na vas, molite se za one koji vas progone i kleveću.« Mt. 5, 44.

Nikada ne ćemo naići u sv. Evandelju na pobudu sa strane Isusove, prema kojoj bismo se trebali osvećivati, vraćati zlo za zlo. Naprotiv nas Gospodin potiče na blagost, na praštanje.

A osveta? — Nju je Gospodin pridržao za se. Gospodin će se osvetiti nepravdi. Kada? U kojem obliku? — To moramo prepustiti njemu. Naša je dužnost da se molimo za one, koji progone bilo nas bilo sv. Crkvu. Da se molimo za vječno i vremenito dobro ovih progonitelja. I tko toga ne će da čini, tko veli, da ne može moliti za ovoga ili onoga neprijatelja, taj time priznaje da nije učenik Evandelja.

»Ljubite neprijatelje svoje, činite dobro onima, koji mrze na vas, molite se za one koji vas progone i kleveću.«

Zašto traži to od nas naš veliki Učitelj? Traži s ova četiri razloga, što ih sam navada:

»Da budete djeca Oca vašega koji je na nebesima, koji daje da sunce njegovo izlazi nad dobrima i nad zlima, i da kiša pada nad pravednima i nad nepravednima.« —

»Jer ako ljubite (samo) one, koji vas ljube, kakvu čete nagradu imati? Zar to ne čine i carinici?«

»I ako pozdravljate samo prijatelje svoje, što osobito činite? Ne rade li to i neznači?«

»Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.« Mt. 5, 45-45-48.

Eto uvišenih razloga, radi kojih zahtijeva Isus od nas da molimo i za progonitelje.

Uspjeh ovakve molitve.

Teško je to. Dakako. Ali da nam bude lakše dižimo oči svoje prema nebu. Ugledajmo se u Oca svoga, koji na ovom svijetu dijeli dobra i pravednima i nepravednima, djeci i neprijateljima. Ugledajmo se u Isusa, koji na križu moli za svoje progonitelje: »Oče, oprosti im, jer ne znaju, što čine.«

Mi se molimo za progonitelje u prvom redu, da im duša ne propane. Stoga ne zvuči nimalo kršćanski izreka, prema kojoj s ovim ili s onim ne bi netko htio biti niti u nebu... Tako govore poganska usta.

Svojim molitvama možemo postići, da progonitelji Crkve postanu njezini branitelji, neprijatelji Božji da se obrate i postanu veliki prijatelji Isusovi.

Sjetite se Savla, onog mladog židova, koji je dušom mrzio Isusa, a radi Isusa i kršćane. Bio je takav radi neznanja. Živio je u zaslijepljenosti. Mislio je pače da ovim svojim postupkom čini Bogu ugodno djelo.

Eno ga na putu u grad Damasak. Jaši. Okružen je pratinjom. Uza se nosi važna pisma. Dobio je ih je od poglavica židovskih u Jeruzalemu. U pismima davala mu se dozvola da pohvata sve kršćane u Damasku te ih pozatvara.

I s tom namjerom ide Savao u taj grad. Zamišljen je, a sve mu se misli kreću oko Isusa i njegove Crkve. Najvolio bi, kad bi jednim snažnim zamahom mogao oboriti zgradu, koju je božanski Otкупitelj podigao na pećini. Kako bi mu drago bilo, kad bi svi kršćani imali samo jednu glavu i on jednim udarcem mača mogao ovu glavu oboriti na zemlju...

Ali osnove su Božje čudesne. Nebesko svjetlo obasjava ovoga progonitelja Crkve, a iz visine čuje se glas pun veličanstva ali i pun nježnosti: »Savle, Savle, zašto me progoniš?« Savao pada na zemlju i prestrašen vapi: »Tko si, Gospo dine? — »Ja sam Isus, koga ti progoniš...«

Povedoše ga za ruku u Damasak. Nije video. Savao se preobratio u Pavla. Progonitelj Crkve postao je najveći prijatelj i apostol Isusov. Ništa mu nije tako drago kao u svojim Poslanicama spomeniti ime Isusovo, koje mu je u ustima i u srcu bilo najveća slast.

Prvi kršćani držali su se nauke Isusove o ljubavi spram progonitelja. Oni su se molili i za Savlu...

Zar se i radi naše molitve ne bi obratio ovaj ili onaj progonitelj Crkve te postao, ne velim ovako velik prijatelj Isusa i Crkve, ali bi barem na vrijeme uvidio svoj grijeh te se skrušeno bacio Isusu pred noge? I kako bi onda Isusu draga bila naša molitva, kad je u nebu »veće veselje radi jednoga grijenika, koji pokoru čini, nego radi devedeset i devet pravednika, kojima ne treba pokore.« Lk. 15, 7.

Na koncu još nekoliko primjera, koji pokazuju, kako pravi katolici znadu ispunjati i zapovijed Isusovu o ljubavi spram neprijatelja, spram progonitelja, spram onih, koji su im nanijeli silnih šteta.

Za vrijeme revolucije u Francuskoj g. 1848. jedan je revolucionarac teško ranio generala Demesmea. Prije smrti ovaj je general dao osobi, koja ga je dvorila, svotu novaca uz riječi: »Neka se odsluže Mise. Neka se ovaj novac dade kao milostinja u crkvu, da se odsluže dvije svete Mise: jedna za mene, druga za onoga, koji je pucao na mene.«

12. travnja 1908. ubio je u Lavovu jedan rutenski student namjesnika Galicije grofa Andriju Potockoga. Žena pokojnikova bila sva skršena od žalosti. Iako je bila uzorna katolikinja, ipak je čutjela u sebi jake poticaje na mržnju spram ubojice. Ubojica je osuđen na smrt. Grofica je ipak nastojala da svlada ove poticaje na mržnju dozivajući si u pamet da je učenica raspetoga Isusa. Htjela je ubojici od srca oprostiti. Njezin nutarnji boj bio je težak. Dugo je klečala u samostanskoj kapeli Srca Isusova u Lavovu.

Onda je pošla te drhtavom rukom napisala jedno pismo: Molbu da se ubojica pomiljuje. Kad je imala da se potpiše, ruka ju izda. I opet je počela da moli. Gleda na Raspetoga. I potpisala je: Ubojica je pomilovan...

Sve ovo neka potakne i tebe dragi čitatelju, da odsrca oprostis onima, koji su te uvrijedili, da se moliš za njih, da se moliš i za progonitelje svete Crkve...

F. M.

Namjesnik Isusov tješi Poljake

Prigodom nedavne audijencije.

Predragi sinovi i kćeri!

Došli ste ovamo da zamolite Naš očinski blagoslov u času naročito bolnom za vašu domovinu, u teškom času vašeg narodnog života. Isto smo tako i Mi rijetko kada u Našoj duši imali tako žarku i iskrenu želju kao danas, da vam pokažemo riječima i činom ono, što smo po tajanstvenom izboru Providnosti pozvani da budemo ovđe na zemlji: Namjesnik i predstavnik Isusa Krista, živa slika onoga utjelovljenog Boga, o kojem je sv. Pavao mogao reći: »Povjerala se blagost i čovječnost.« Tit. 3, 4. Da, upravo radi beskrajno nježnog saučešća samoga Božanskog Srca, koje bismo mi htjeli u ovom času očitovati, da ga vidite, da ga osjetite i shvatite svi vi, sinovi katoličke Poljske.

Došli ste pod vodstvom svojeg časnog kardinala-primasa i u pratinji svojih svećenika kao da hoćete posvjedočiti da poznata vaša privrženost duhovnim pastirima, koja je zalog odanosti Vrhovnom Pastiru, nije ništa izgubila pod udarcima nevolja, koje vas biju, i koja se neće dati pokolebiti od onih nevolja, koje bi vam još prijetile.

Niste došli, da puni osvetničkih osjećaja izrazite glasne tužbe, već da zatražite od Našega srca, s Naših usana riječ utjehe i okrepe u patnji. A Naša je očinska dužnost, da vam je damo. I nitko nema prava da se tomu čudi. Očinska se ljubav zanima za sve ono, što se tiče njegovih sinova, a koliko ga više dira ono što ih ranjava! Svakome od njih htio bih opetovati riječi sv. Pavla Korinčanima: »Tko bi od vas mogao trpjeti, a da ja ne trpim s njim?« 2. Kor. 11, 29.

Sada ima na tisuće, na stotine tisuća jadnih ljudskih bića, koja trpe kao žrtve pogodenje u svoje tijelo ili u svoju dušu zbog ovog rata. Poznato vam je, kako smo sve sile ulagali, da očuvamo Evropu i svijet od ovoča rata. Ali nažalost sva ta Naša nastojanja ostala su bez uspjeha. Ovaj čas prolazi pred Našim očima mnoštvo bijegunaca i latalaca, svih onih, koji nemaju više domovine ni

Božja Providnost bdiće i u ovim teškim danima nad nama. Pravi krščanin upravlja svoj pogled u nebo i očekuje od Boga pomoći.

ognjišta. K nama se uzdižu iznemogli jecaji majka i žena, koje oplakuju draga bića, što su pala na bojnim poljanama. Čujemo bespomoćni jauk tolikih staraca i tolikih bolesnika, koji ostaju lišeni svake njege, svake pomoći; krikove i plač mališana, koji nemaju više roditelja; zapomaganje ranjenika i hropac umirućih, koji nijesu svi bili borci. Naše su sve njihove patnje, sve njihove bijede, sve njihove боли. Ljubav Pape prema djeci Božjoj ne pozna granica. Svi sinovi Crkve u svojoj su kući, kad se okupljaju oko svog zajedničkog Oca; svi nalaze mjesta u njegovom srcu.

Ali ova očinska nježnost, koja daje prednost ožalošćenima, koja bi se htjela zaustaviti nad svakim od njih, — i o kojoj vi danas možete imati neposredno svjedočanstvo — nije jedino dobro, koje vam preostaje. U očima Božjim, u očima njegova Namjesnika, u očima svih ljudi dobre volje, preostaju vam druga bogatstva. Ona bogatstva, koja se ne čuvaju u željeznim ili čeličnim blagajnama nego u srcima i dušama.

Preostaje vam na prvom mjestu a ureola vojničkog junashtva, koje je napuniло udivljenjem i same vaše protivnike. Preostaju vam kao svjetao oblak u ovoj sadašnjoj noći sve velike uspomene vaše narodne povijesti. Već gotovo deset stoljeća ove povijesti vaše posvećeno je službi Kristovoj. Poljska se tolikoput pokazala velikodušnom u obrani kršćanske Evrope. Preostaje vam nada sve vjera, koja ne će izdati, koja je danas dostoјna onoga, što je nekoć bila, onoga, što je bila takočer jučer. Na stazama čas bolnim, čas slavnim, kojima je kročila Poljska, protekle su već mnoge rijeke suza i bujice krvi. Bilo je ponora, jada, ali je bilo i vrhunaca blistavih pobjeda, mironosnih ravnica i dolina obasjanih svim sjajem vjere, književnosti i umjetnosti. Ovaj je narod u svom burnom životu upoznao časove smrtne tjeskobe i razdoblja prividne smrti, ali je također video dane preporoda i uskrsnuća. Ima nešto, što se u vašoj povijesti

nije nikada vidjelo, a vaša prisutnost ovdje uvjerava nas, da se neće nikada niti vidjeti: Poljska nevjerna ili odijeljena od Isusa Krista i Njegove Crkve.

Zemlja sv. Kazimira, sv. Hedvige, zemlja dvojice sv. Stanislava, sv. Ivana Kancijskog i sv. Andrije Bobole mogla je izgubiti tijekom vremena više ili manje dugog svoju zemlju, svoja dobra, svoju neovisnost, ali svoju vjeru — nikada. Nikad nije izgubila svoju nežnu odanost Presvetoj Djevici, moćnoj i dragoj »Kraljici Poljske«, čija je čudotvorna slika u svetištu Censtohove već vjekovima tješila bolove čitavog naroda i pružala zalog nerazorivih nadi.

Zbog toga smo uvjereni, predragi sinovi i kćeri, da osjećaj tako čvrsto usidreni u vašim dušama ne će nikada oslabiti. Mi se s druge strane čvrsto uzdamo, da Bog u svom milosrđu ne će dozvoliti, da bi vršenje vjerskih čina bilo u vašoj zemlji smetano. Nadamo se — usprkos mnogih razloga bojazni, koju pobuduju i previše poznati nacrti Božjih neprijatelja — da će se kod vas katolički život moći nastaviti plodonosno i duboko, da ćete moći vršiti vjerske obrede, obavljati svoje pobožnosti prema Euharistiji, častiti Kraljevsko dostojanstvo Kristovo, o čemu su još nedavno vaši gradovi i sela pružali veličajne prizore; da će katolička štampa, dobrotvorne ustanove, socijalni pothvati, vjerska obuka uživati dužnu slobodu. Zbog toga potičemo napose vaše duhovne pastire, da nastave, pače povećaju svoja nastojanja na području, koje će s Božjom pomoći ostati otvoreno njihovoj revnosti. Kakve god bile nove prilike, u kojima će se ova revnost razvijati, prva je dužnost i pastira i ovaca, da ustraju ne samo u molitvi, nego da i srčano rade s neslomljivim pouzdanjem.

Jer baš u časovima, u kojima se čini, da se Božanska Providnost za trenutak sakrila, lijepo je, zasluzno je, dobro je vjerovati u nju. Stoga nikada ne ćete u nesrećama, što vas snadoše, što će vas još snaći, prestati da vidite ovu Providnost, koja sve k svojim ciljevima upravlja, koja se nikad u svojim odlukama ne vara i koja kad dopušta da njezine sinove pritisne teški križ, nema drugih namjera, nego da ih učini što sličnijim njihovu dragom Spasitelju, da ih što jače zduži s njegovim otkupiteljskim djelom i da ih tako učini dražima Srcu njegovom. Poput onih cvjetova vaše zemlje, koji pod gustom koprenom zimskog snijega čekaju topli dah proljeća, znat ćete i vi čekati, moleći s pouzdanjem, čas nebeskih utjeha.

Vaša bol, tako ublažena nadom, ne će biti pomiješana srdžbom, a još manje mržnjom. Neka vaša hlepinja za pravdom ostane u skladu — jer to može i mora biti — s božanskim zakonima ljubavi. Doista, po pravdi i ljubavi, i samo po nji-

Sveta Cecilia djevica i mučenica 22. XI.

ma, kako Mi ne prestajemo ponavljati, moći će se konačno povratiti svijetu, koji je danas tako uzburkan, onaj mir, za kojim usred uzbune oružja tako tjeskobno vapi krik naroda, i za koji od jednog do drugog kraja svijeta milijuni iskrenih duša, također i među onima, koji ne isповijedaju katoličku vjeru, uzdižu svoju molitvu Bogu, jedinom vrhovnom Gospodaru ljudi i stvari.

Mi vam ne kažemo: »Obrisite svoje suze!« Krist, koji je plakao nad smrću Lazarovom i nad ruševinama svoje domovine, skuplja vaše suze, koje lijete nad svojim dragim mrtvima i nad Poljskom, koja neće umrijeti, skuplja te suze, da ih nagradi. Za kršćanina, koji pozna cijenu ovog bisera, i suze mogu imati svoju slatkoću. A s druge strane, nema li u svakome od vas malo duše vašeg besmrtnog Chopina, čija je glazba izvela to čudo, da je izvukla duboku i vječnu radost iz naših jadnih ljudskih suza? Ako je umjetnost jednog čovjeka mogla toliko postići, što neće onda postići Božja mudrost i dobrota u umijeću ublaživanja naših najdubljih bolova?

Kao zalog nebeskih milosti, koje na vas zazivljemo, predragi sinovi i kćeri, Mi vam podjeljujemo iz svega srca apostolski blagoslov. Proširujemo ovaj blagoslov na sve sinove poljskog naroda, a naročito na one osobe, koje svaki od vas ima u vlastitim nakama ili u svojem sjećanju.

NAŠI POKOJNI PRETPLATNICI:

Bjelovar: Posavec Ana; Drenje kod Đakova: Mink Franjo St.; Duće kod Omiša: Vojnović Ivan pok. Jozef; Katrići: Brčić Jelena; Križevci: Matačić Cila; Kruševica: Leština Pavao; Lipovac: Blašković Ljubica; Nova Gradiška: Šlibar Vjekoslava; Petrinja: Martinolić Danica; Primošten: Gašperov Antica; Senj: Tomicić Josipa; Slav. Brod: Ivanić Terezija; Sv. Ivan Žabno: Dončević Ana; Travnik: Tadić Sofija; Zagreb: Tomerlin Marija.

Duhovna djela milosrda

»Duša više vrijedi od hrane.« Lk. 12, 23. Čovjek je slika i prilika Božja. I to radi duše. Duša je besmrtna, barem u koliko nema svršetka; duša je jednostavna, nerazdijeljiva, a ipak ima uzvišene moći: razum i volju. Volja je slobodna. U tomu je svemu slična Bogu. Ali dušu je uzdigao Bog na vrhunaravni red, on joj je dao drugi, ljepši život: svetost, milost posvećujuću i s njom tolike druge vanredne darove. Čovjek dolazi time u usku vezu s Pre-svetim Trojstvom, postaje dijete Oca Nebeskoga, subaštinik Kristov, hram Duha Svetoga. I tijelo je dobilo mnoga dobra. Ali to su zemaljska dobra: život, zdravlje, hrana i t. d. Kudikamo više vrijede dobra za dušu: znanje, odgoj, istina, mir, radost, pa onda nebeska dobra: milost, svetost, zasluge, vjera, nada, kreplost. Stoga treba više nastojati da stečemo ova dobra i više ih cijeniti nego dobra tjelesna. Kako se mogu izgubiti dobra za tijelo, tako se mogu izgubiti i dobra za dušu. A koji je gubitak veći? Zalosno je, ako tko nema koje tjelesno dobro, ako se na pr. rodi slijep, ako nema zdravlja, imutka, slobode. Ali kudikamo je gore, ako je doduše tjelesno zdrav, a nema znanja, muči ga žalost, očaj, neizvjesnost, rob je strasti i grijeha, čini nepravdu drugome ili je s bližnjim u zavadi; drugim riječima: nevolje duševne su gore od nevolja tjelesnih.

»Duša je moja puna bijede.« Ps. 87, 4. Putem ovoga života prolaze ljudi na oko zdravi, rumenih obrazu, veseli, sretni, bogati, čašćeni, siti, mirni i zadovoljni: ali, ako bi im mogao zaviriti u srce, video bi mnogo bijede, truleža grijeha, nemira strasti, grižnje savjesti, bezdana neznanja, osobito u vjerskim stvarima. Pred ljudima sretnici, a pred očima Božjim veliki dužnici! »Ti veliš: bogat sam i imućan, ne trebam nikoga, a ne znaš, da si jadan i gó.« Apk. 3, 17. Mnogi drugi trpe na tijelu, a uz to još više na duši. Ima toliko siromaha, bolesnika, radnika-beskućnika, nadničara, nezaposlenih, toliko pravih robova, koje drugi izrabljuju. Tko je u tim nevoljama strpljiv, ponizan, boguodan, stalau svojim vjerskim načelima, taj je prijatelj Božji, taj je u duši bogat nebeskim darovima, a uz to sretan i zadovoljan. »Takovih je kraljevstvo nebesko.« Ti nisu nesretni. Ali oni drugi su nesretni, oni koji su u svojoj bijedi nezadovoljni, koji su izgubili vjeru u Boga i po-uzdanje, koji su se dali zavesti od drugih, pa im je u srcu mržnja, zavist, želja za osvetom. Ti su nesretni i vrijedni sažaljenja, jer su bijedni i na ovom svijetu i jer ih čeka i na drugom svijetu nesreća, ako se ne obrate Bogu, izvoru svake sreće. Tu treba pomoci! Kršćansko milosrde pomaže obim rukama bližnjemu: daje hrane, odijeva gole, brine se za bolesne i uboge. Ali će upravo zato, jer je duša preča, uvijek u prvom redu nastojati, da pomogne duši bližnjeg a.

Imamo sedam duhovnih djela milosrda: 1. grješnika pokarati, 2. neuka poučiti, 3. dvoumna dobro svjetovati, 4. tužna utješiti, 5. krivicu strpljivo podnositi, 6. uvreditelju oprostiti, 7. za žive i mrtve Boga moliti.

»Ne plaći!« Lk. 7, 13. Spasitelj nije mogao vidjeti bijedu, a da se nije sažalio nad nesretnikom. Ali osobito mu je žao bilo duše, koja je u nevolji. Žalosnu udovicu utješi uskrisivši joj sina; grješnika kara i opominje: idi i nemoj više grijesiti; neuke apostole i narod ustrpljivo poučava, dvoumnog mladića dobro svjetuje, uvrediteljima opršta, po cijele se noći moli. Liječi bolesne, ali ujedno nastoji da imadu vjeru i pouzdanje; iscijeljuje tijelo, ali opršta ujedno i grijehu.

Dobra riječ u pravi čas. Kod samostanskih vrata brat redovnik ili časna sestra dijeli molistinju i hranu. A uz to će kazati koju dobru riječ utjehe, pobude, opomene. Takova je riječ kao sjeme, koje se u takovim časovima pripravno prima u srcu te će u svoje vrijeme niknuti i donijeti plod.

Susretneš čovjeka žalosna, potištena, očajna, neodlučna, sapeta u lance grijeha ili strasti: učini djelo milosrda, kaži zgodnu riječ u zgodno vrijeme. Možda on baš čeka, da mu tko pomogne. Tvoja će ga riječ ohrabriti, potaknuti na razmišljanje. Neće mu dati mira, dok se ne obrati izvoru svakog dobra, Bogu. Tvoj uvreditelj ili neprijatelj žali, što je učinio. Obilazi oko tebe, a ne zna, kako bi opet poravnao stvar. Dobra riječ s tvoje strane u pravi čas povratit će opet mir i utjehu.

Utjeha srcu bolnom. Bolesnik leži već dane i dane. Tijelo mu je bolesno te mu zadaje bol i nemir. Ali i u dušu se uvlači žalost, strah, očaj. Milosrdna će ruka popraviti uzglavlje, dodati bladne vode, vidati rane, dodavati lijekove, ali će i usta izreći koju riječ utjehe, pričat će koju novost, koju šalu. Bolesniku donosimo cvijeća, hrane, ali i knjiga i časopisa, da se rastrese i da nadje koju riječ o Bogu, o molitvi, o svetim sakramentima: sve u pravi čas i zgodnim riječima. Bolesnik, starac, putnik u vozu želi razgovor i koliko se puta povede riječ o vjeri! To je znak, da duša trpi, da je nemirna. Eto lijepe prilike pomoći tom srcu, koje razdiru vjerske sumnje ili koje je već otrovano zlim štivom ili zlim razgovorima. Moći ćemo poučiti dušu, kod koje smo otkrili veliko neznanje u vjerskim stvarima. Koliko ima srdaca otrovanih nezadovoljstvom i mržnjom, razderanih nesretnom ljubavlju, razočaranjem, samoubilačkim mislima! Eto duša u nevolji! Pomozi duši bližnjega. Ne reci: što me briša? A da si ti u sličnoj nevolji želio bi da ti drugi pomognе.

Sobice povjerenja. Lako je nama katolicima, kad trpimo u duši. Odemo — u isповijedaonicu i izlazimo utješeni. To imamo

zahvaliti našem Spasitelju, što nam je dao sveti sakramenat pokore. Ali drugi kršćani, koji nemaju isповijedi! Kako žale dobri protestanti, što je kod njih ukinuta isповijed. Kome će se izjadati? Stoga su u jednom gradu osnovali t. zv. sobice povjerenja. Tu se mogu jadne duše izjadati pred iskusnim poznavaočem duša i čuti riječi utjehe. Ali ima takih prilika i kod nas katolika. Ako nije dosta isповijedaonica, ima i samostanska govornica. Tu zovu duše željne Boga i mira duhovne oce, pitaju za savjet, traže i dobivaju pouku u duhovnom životu.

Apostolat. Bog ulijeva u mnoge plemenite duše želju da rade oko spasavanja duša. Mnoge vuče želja u daleke krajeve, ne, da se nagledaju čudesna prirode, već da spasavaju duše. To su misijonari. Ovi vrše na najbolji način djela milosrđa, ne samo tjelesna nego i duhovna. Tko dakle pomaže misiji, taj vrši i duhovna djela milosrđa. Bit će onome vrelo premnogih zasluga, koji potpomaže Društvo za širenje vjere, Društvo sv. Petra Klavera, koji čita i raspačava misijske časopise.

Društvo sv. Ignacija. No nisu samo misijonari apostolske duše; i redovnici i redovnice idu zapravo za istim ciljem: spasavati neumre duše. Ne, nisu oni suvišni u društvu ljudskom. Tjerali su ih i progonili kao suvišne i štetne, ali su im time nanosili veliku nepravdu. Kao da je molitva, žrtva, dobar primjer nešto suvišno! Upravo su ta djela od koristi dušama. I zato je potpomagati redovnike, osobito njihov podmladak izvrsno i zaslužno djelo milosrđa. Kod Svetišta Srca Isusova u Zagrebu ima Društvo sv. Ignacija. Članovi tog društva daju neznatni doprinos, kojim pomažu da se školuje podmladak Družbe Isusove. Badava im se šalje gласilo »Našim prijateljima«. Usto dobivaju mnoge milosti. Za njih se čita svaki dan sveta Misa u Svetištu Srca Isusova.

Kad Isus nagrađuje vječnim blaženstvom one koji čine tjelesna djela milosrđa, kudikamo će prije nagraditi one koji se smilju siromašnoj i nevoljnjoj duši bližnjega. Duševna dobra su pretežnja od tjelesnih, jer »što koristi čovjek u, a k o c i j e l i s v i j e t d o b i j e, a n a d u ū i s v o j o j (ili duši bližnjega) štetu trpi.«

Petar Gertler D. I.

S v. M i s a

Beskrajna je ljubav, kojom je Isus obasuo čovječanstvo. On, sam Bog, postao je čovjekom i kao čovjek iscrpao se do kraja za spasenje roda ljudskoga. Odrekao se svega, da poučava malene, lijeći bolesne, da dijeli dobročinstva na svakom koraku i tako dovede što više duša nebeskom Ocu. I tu je ljubav zasvjedočio, kad je go i siromašan dao svoj život na križu.

Nekrvna žrtva Novoga Zavjeta najbolja je pomoć dušama u čistilištu.

za grješni ljudski rod. Isusu to nije bilo dosta, on u svojoj ljubavi ide još i dalje. »Jer je ljubio svoje, koji bijahu na svijetu, do kraja ih je ljubio.« Iv. 13, 1. Ustanovio je Presveti Oltarski Sakramenat, naredio je sv. Misu. Htio je, da se taj neiscrpljivi dokaz njegove beskrajne ljubavi k nebeskom Ocu i k nama ljudima neprestano obnavlja, da bi se s tom potpunom žrtvom Bog neprestano proslavljao, a nama se davale uvijek nove i uvijek veće milosti.

Sv. Misa je pravo, istinito i živo obnavljanje Isusove žrtve i smrti na križu. Razlika između žrtve na križu i žrtve na oltaru je jedino ta, da je prva bila krvna i puna muke, a druga je nekrvna i tajanstvena. Ali i u jednoj i u drugoj žrtvu se isti Isus, dijele se iste milosti i obnavlja se isti dokaz neizmjerne Isusove ljubavi.

Svaki se dan Isus svrača k nama, ostaje među nama na oltaru u svetohraništu. Tu je on zaista nazočan dušom i tijelom, svojom božanskom i čovječjom naravi. I jer smo mi o tome uvjereni, zato prigibamo koljeno pred Njim, našim Kraljem, zato pribivamo rado i — kolikogod puta nam je moguće — svetoj Žrtvi, zato ga pozdravljamo, ako prolazimo pokraj crkve, njegova stana.

A zato je i naša dužnost zahvalnosti i dužnost uzvraćanja ljubavi, da nastojimo pratiti sv. Misu sa što većim razumijevanjem.

SASTAV SV. MISE

2. Iza »Ulaza« moli svećenik naizmjence s ministrantom »Kyrie« — »Gospodine smiluj se«. Poput proroka moli i on, vapije pun čeznuća za Bogom, za spasom duše svoje i svih vjernika.

3. Iza toga vapaja slijedi »Gloria«, hvala i slava Bogu na visini, hvalospjev djece Božje, kojoj se Isus smilovao i sišao s neba, da joj donese spasenje.

4. Svećenik sad moli iz misne knjige jednu ili više molitava. Moli za razne potrebe sv. Crkve, a na prvom mjestu za milost onog blagdana. Drugu će na pr. milost moliti od Boga na blagdan Sviđu Svetih, a drugu opet na Dušni dan.

Prvi dio predmise je završen. Svećenik se molio u ime naroda i čitave sv. Crkve i mi smo se molili s njim zajedno. Dosad je dakle govorio samo čovjek. Ali vjernik mora i slušati Božju nauku i nauku sv. Crkve. I sad a Bog preuzima riječ. Najprije smo mi išli k Bogu, približavali smo mu se svojim molitvama, a sada se On priklanja k nama svojom naukom, svojim zahtjevima.

1. Najprije nam govoriti po prorocima ili apostolima. Svećenik čita Poslanicu, odlomak iz kojeg pišta, što ga je koji apostol pisao svojim vjernicima, ili iz starozavjetnih knjiga.

2. Zatim prenese ministrant misnu knjigu na drugu — evanđeosku stranu. Sada nam govoriti sam Isus. Svećenik čita riječi Isusove, koje su po nadahnuću Duha Svetoga napisali apostoli i ovako nam sačuvali Isusovu nauku.

Sv. Misa ima dva dijela: predmisa i žrtveni dio sv. Mise.

1. Na podnožju oltara moli svećenik s ministrantom, koji zastupa narod, naizmjence pristupne molitve. Da može što čišća srca pristupiti k oltaru Gospodnjem, isповijeda svećenik svoje grijeha i moli za oproštenje, a isto čini i ministrant uime naroda.

Zatim se svećenik uspije k oltaru i čita na strani Poslanice iz misne knjige »Ulaza«, uvod u glavnu misao sv. Mise, u raspoloženje onoga dana ili blagdana. Drugo će biti n. pr. raspoloženje na Božić, na blagdan Isusova rođenja, a drugo opet na Veliki petak, na dan Isusove smrti.

Poslanica i evangelje se u svečanim Misama pjevaju.

3. Bog hoće da vodi ljude po ljudima. Zato je postavio svoje zamjenike — svećenike. Pošto smo čuli evangelje, riječ Isusovu, svećenik nam je pobliže tumači u propovijedi, koju će pravi vjernik uvijek rado slušati.

Čuli smo riječ Božju, riječ, koju nam Bog govori po prorocima i apostolima, riječ, koju nam je donio sam Isus, i riječ, koju nam Bog šalje po svojim slugama — svećenicima. Svećenik moli „Credo“ (vjeronanje), a i vjernik će ponizna srca reći: Vjerujem.

Završena je predmisa, završeno je bogoslužje molitve i bogoslužje pouke. Ulazimo u svetište, započinje sv. Žrtva.

1. Svećenik prinosi Bogu zemaljske darove — kruh i vino, što su ih pripravile čovječje ruke. To je znak čovječjeg rada i trpljenja. I ja će prikazati Bogu svoje darove, kruh i vino, prikazujući mu sav svoj život i sve svoje patnje.

2. Pretvorba je vrhunac i središte sv. Mise. Kruh i vino postaju tijelo i krv Gospodina našega. Isus obnavlja svoju žrtvu, po kojoj i naši darovi, naše prikazanje dobiva svu svoju jednost. U jedinstvu s Isusovom žrtvom, s Jagancem Božjim, i naše prikazanje, prikazanje samih nas i svega što imamo i posjedujemo, postaje žrtvom, koju sam Isus prinosi pred prijestolje nebeskog Oca.

3. Ali Isus se u iskazivanju ljubavi ne da nadmašiti. Poziva nas na žrtvenu gozbu, k sv. Pričesti, u kojoj nam se on sam daje za hranu. Moj kruh postao je božanskim kruhom; kao uzvrat za naše male darove daje nam se po zaslugu muke i smrti Isusove Kruh nebeski, andeoska hrana.

Sv. Misa je završena, a počinje misa života. Žrtve i patnje, koje smo kod sv. Mise prikazali Bogu, nisu nam više na teret, nego ih spremni i okrijepljeni primamo i podnosimo, pa nas one sve više vode k Bogu, cilju našega života.

Vinko Logar D. I.

Da li je to moguće?

Kod svakoga je čovjeka, pa i katolika, jer i on je čovjek, moguće, da učini zlo, grijeh, koji je nešto strašno pred očima Božjim, a njemu samomu i drugima na vremenitu i vječnu nesreću.

Grijeh je tim veće zlo, ako ga čovjek kršćanin počinja potpunoma svjesno, proračunano. I tim je veće zlo, ako tvrdokorno kršćanin u njemu ostaje, unatoč jasnih izjava Gospodina Isusa, glasa savjeti, opomena isповједnika i t. d.

Nedavno je umrla u mjestu X. jedna starija gospođa. Imala je uz mnoge dobre strane i tu zlu, a i strašnu, da se je za ništa, gotovo za sitnice, na druge ljutila. I to bez pomirbe. U zadnjim časovima života poručila je preko svoje prijateljice svojoj susjedi, da joj, kad umre, ne dode na ukop i ne donosi cvijeća na odar, jer joj i onkraj groba ne opršta.

Slično je izjavio i jedan inače »dobar« katoliki, da svojem rođaku (a za ništa) ni onkraj groba, dakle ni na drugom svijetu, ne će oprostiti! To su žalosne pojave i na žalost česte! Prežalosne, jer ko tako govoriti radi, sama sebe osuđuje na vječnu propast. Da na vječnu propast!

Jer onaj, koji je dao prvu i najveću zapovijed: »Ljubi Bog a svim srcem,« stavio je uz nju i ovu drugu: »I bližnjega svoga kao samoga sebe!« O ovim zapovjedima ovisi, kako reče Isus: »sav zakon i proroci!«

Onaj, koji je rekao: »Po tom će svijet upoznati, da ste moji učenici, ako se budete međusobno ljubili.«

Onaj, koji je učio, da molimo za svoje neprijatelje i da činimo dobro onima, koji nas mruže i progone.

Onaj, koji je učio: »Blaženi milosrdni, jer će milosrde postići.«

Onaj, koji nas uči u molitvi »Oče naš«, da molimo, a po tom i radimo: »Otpusti nam duge naše, kao što i mi otpuštamo dužnicima našim.«

Onaj, koji je i sam u tom najljepši primjer dao i na križu molio za svoje neprijatelje: »Oče oprosti im jer ne znaju, što čine.«

On Bog i Spasitelj — Sudac živih i mrtvih, rekao je i ovo: »Sud bez milosrđa s vakomu, koji ne oprosti.«

Na ove jasne izjave Spasiteljeve čini se, ito sasvim opravданo, da je suvišno šta drugo dodati, jer On je rekao »da će nebo i zemlja proći, ali riječi Njegove da ne će proći.«

Nu buduć je sv. Pavao najbolji tumač zapovjedi Isusove o ljubavi bližnjega, usudujem se navesti njegovu poznatu izjavu, koja glasi: da je sve ništa bez ljubavi!

I naša je pjesma lijepo kaže:

»Bez ljubavi nema slave...«

D u k a.

● KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA GOD. 1940.

izašao je i raspačava se. To je jubilejsko izdanje prigodom 400 - godišnjice Družbe Isusove. — Resi ga lijepa omotna slika Krista Kralja u 7 boja, slike utemeljitelja Družbe Isusove i drugih svetaca Družbe Isusove. — Zanimljivi su članci o radu Isusovaca kod nas na polju školstva i širenja pismenosti po selima požeškoga kotara već u XVIII. stoljeću i t. d. Premda je znatno veći, cijena mu je 10.— DINARA a naručuje se kod: Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147, Palmotičeva ulica 31/L.

Iz života sv. Crkve

Do godine 100. poslije Isusova rođenja Crkva je brojila tek nekoliko tisuća vjernika. 200 godina poslije rođenja Spasiteljeva broji ona već stotine hiljada, a 100 kasnije 2 milijuna. U 5. stoljeću ima 6 milijuna kršćana, u 6. stoljeću 8 milijuna. A danas je Crkva Isusova poput ogromnog stabla svoje grane raširila po cijelom svijetu. Broj svih katolika na svijetu iznosi oko 400 milijuna. I iz dana u dan sve više množe se djeca slike Crkve Isusove, Isus dobiva sve više pristaša.

★

Prošle godine ljeti oko 130.000 muževa i mladića okupilo se na Brdu Svetе Ane u Šleskoj oko svoga kardinala nadbiskupa. I on ih je triput upitao: »Hoćete li i vi ostaviti Crkvu?« — I triput se čuo snažni odgovor, da se zemlja tresla: »Nikada!«

★

Pred 12.000 muževa i mladića rekao je njemački biskup Berning: »Danas nije dosta da se sveta vjera poput dragulja dragocjenog krive u srcu, već se vjera mora i u životu ispoljiti. Nada sve je potrebno da opet oživi danas srčanost kršćanskih vremena.«

★

Na tisuće španjolskih katolika dalo je svoj život srčano za svoju vjeru. Progonitelji nesamo da nisu iskorijenili vjeru iz španjolskih srdaca, već su je još kud i kamo jače učvrstili.

Mladi španjolski svećenik uza svu pogibelj, koja mu je prijetila, došao je u zatvor crvenih, da tamо vjernicima dijeli svete Sakramente. Osuđen je na smrti na križu. Razapeli su ga, uzdigli na križ i onda svećenika gađali tanetina. A mučenik Kristov molio se i zadnje riječi izustio: »Živio Isus! Živjela Španjolska!«

★

Kako je velika i lijepa naša sveta Crkva!
Crkvo Isusova! Širi se samo i jačaj, cvjetaj, bujaj! Ništa ti ne mogu neprijatelji tvoji, jer je Bog uza te. Mi te ljubimo, i vjerni ćemo ti ostati do zadnjeg daha života svoga ...

1—6 DRUŠTVA KOD OO. ISUSOVACA U SPLITU: 1. Marijina Kongregacija gospoda i revniteljice, 6. Križari daci. 7. — Djevojačko Društvo Srca Isusova u Virovitici s Uj iz požeške okoline na duhovnim vježbama u Slav. Požegi s vod:

2. Revnitéjice, 3. Marijina Kongregacija gradsana, 4. Križari radnici, 5. Srednje i male djevojčice vlč. O. Andelkom Novakom. 8. Hrv. Kat. Žene u Donjoj Motičini. 9. Seljačke djevojčice vlč. O. Ignacijem Aljinovićem, konventualcem.

Za duše u čistilištu

Iz čuvene pariške tavnice Bastille poslao neki bijednik slijedeći list moćnoj i uglednoj osobi: »Gospodo, 25. ovog mjeseca na-vršit će se 1000 sati, otkako ovdje čamim. Ostaje mi još 200.000 sati. Ah, molim Vas, smilujte mi se, oslobođite me...!«

Koliko je bolniji vapaj duša u čistilištu. Mnoge se od njih već dugo muče, i tko zna, koliko će još ostati ondje?!

One nas mole, od nas očekuju pomoći. I imaju pravo, jer im mi možemo, pače moramo pomoći. Najveća između zapovijedi »Ljubi Boga... i bližnjega kao samog sebe« veže nas na to. Kao što smo ovdje na zemlji dužni pomoći bližnjemu, koji se nalazi u nevolji, isto smo tako dužni pomoći našim bližnjima u čistilištu.

U velikoj se bijedi nalaze one duše. Tako bi rado gledale lice Božje, a same sebi ne mogu pomoći. Možemo im zato mi tako lako skratiti muke našim molitvama, žrtvama, primjenjivanjem cprosta, sv. Pričestima i svetim Misama. To je najjače sredstvo. Tu se iznova žrtvuje Janje Božje, koje se je na Kalvariji prikazalo Ocu za na spas duša. Svu je krv za njih prolilo.

Zazivajmo Njegovu muku, Njegove presvete Rane, predragocjenu Njegovu Krv, da skrati dane muke i boli tim dušama. Učinimo to djelo milosrda, da se i na nama ispune riječi Božanskog Spasitelja: »Blaženi milosrdni, jer će naći milosrde.« G.

Radi naših molitava, osobito radi svetih Misa, mnoge se duše oslobođaju čistilišnih muka i hrle u nebo.

Sluga Božji Petar Barbarić

ZAKLADA SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA.

Kako je našim cijenjenim prijateljima i dobročiniteljima dobro poznato, poveden je kod nadbiskupskog duhovnog suda u Sarajevu informativni proces za beatifikaciju Sluge Božjeg Petra Barbarića, te su već preslušani neki svjedoci, a nastaviti će se sa preslušanjem svjedoka i sa provedenjem dokaza u najkraće vrijeme.

No, ovakav jedan proces stoji silne pare, jer je trebalo tiskati pozicije i druge potrebne tiskanice; preduzeti putovanja radi skupljanja i ustanavljenja dokaza, — a i putni troškovi svjedoka kao i nagrade Duhovnog suda morat će se platiti iz tog fonda. Najviše će stajati pak prijepisi i prijevodi svih spisa, svih isprava prije nego se šalju Kongregaciji za sv. Obrede u Rimu.

Stoga se je Vice-Postulator procesa u glasniku »Našim prijateljima« obratio na dobrotvore s molbom da podupiru kakvim prinosom ovu tešku zadaću, koja tereti isključivo pokrajinu Družbe Isusove, pa su se već brojni odazvali tom pozivu.

Ali svakako je neznatan iznos primljenih darova prema budućim velikim troškovima, te bi šteta bila, da bi proces beatifikacije zapeo baš na ovom pitanju.

Stoga se Vice-Postulator obraća s istom molbom i na čitatelje Glasnika Presv. Srca Isusova, pa ih moli, da bi koji prinos položili u svrhu pokrića tih troškova. Dotični iznosi neka se čekom poštanske štedionice šalju na ovu adresu: ček rač. 1219 — Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište — Zaklada Petra Barbarića — u Sarajevu.«

Mi ćemo se svakako dnevno moliti za plemenite dobročinitelje — a mjesečno će se na prvi četvrtak čitati sv. Misa za njih u prvoj nakani, da bi ih Svetogući nagradio obiljem svojih milosti i darova.

VICE-POSTULATOR
u informativnom procesu za beatifikaciju
Sluge Božjeg Petra Barbarića.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA.

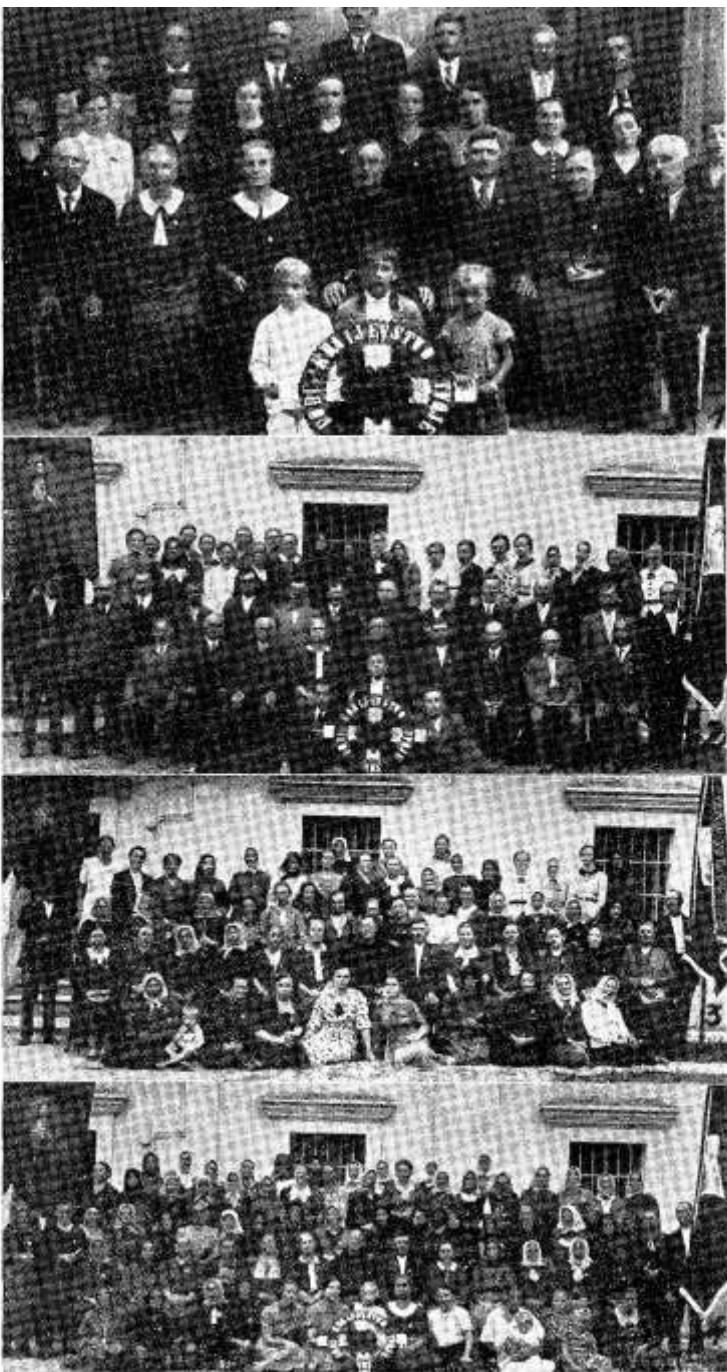
- 476. Molive (Hrv.); Ozdravila kćerka od teške bolesti. M. V. —
- 477. Odžak: Pomoć u teškoj bolesti. E. P. — 478. Otočac (Hrv.); Velika milost. J. U. — 479. Potok: Ozdravila od teške bolesti. L. M. —

480. Subotica: Ozdravila. C. I. — 481. Surevice: Osobita pomoć. M. P. — 482. Valpovo (Slav.): Ozdravila od upale pluća. K. S. — 483. Virovitica (Slav.): Kćerka ozdravila od teške bolesti. S. T. — 484. Zagreb: Sretno prošao porod i još jedna osobita pomoć. J. M. — 485. Zagrade: Ozdravile noge. A. I. — 486. Ozdravljenje sina. B. P. — 487. Kalinovac (Hrv.): Ozdravila od teške bolesti. A. M. — 488. Široko Polje: Ozdravilo dijete i žena. A. Š. — 489. Sittard (Holandija): Osobita pomoć. S. M. D. — 500. Subotica: Dobila zdravlje. L. S. — 501. Stari Perkovići (Slav.): Ozdravila djeca. J. B. — 502. Županja (Slav.): Sretan porod. K. B. — 503. Zadar: Noga ozdravila. S. B. — 504. Baška na Krku: Velike milosti. A. B. — 505. Bentaroš Kiroš: Ozdravila. A. P. — 506. Blato na Korčuli: Ozdravila preko očekivanja ruka i noge. B. J. — 507. Bos. Gradiska: Osobita pomoć. V. Č. — 508. Brnjići kod Dobretića (Bosna): Ozdravile oči. F. M. — 509. Donji Andrijevići (Slav.): Mnoge milosti. E. H. — 510. Hvar: Tri milosti. J. K. — 511. Krapinske Toplice (Hrv.): Pomoć u bolesti. P. J. — 512. Kunišinci: Zdravlje. A. E. — 513. Lič (Hrv.): Velike milosti. L. D. — 514. Novi Sad: Osobita milost. J. B. — 515. Petrinja (Hrv.): Velika pomoć. M. Č. — 516. Paljine: Velika milost. M. Č. — 517. Sarajevo: Zdravlje muža i kćeri. K. V. — 518. Sisak (Hrv.): Pomoć u teškoj bolesti. S. M. — 519. Sv. Vid na Krku: Velike milosti. J. P. — 520. Svetozar Miletić (Bačka): Osobita milost. V. M. — 521. Zavidovići (Bosna): Dvije velike milosti. A. Š. — 522. Bizovac (Slav.): Uspjela operacija. C. E. — 523. Brodski Varoš: Ozdravljenje. N. N. — 524. Čadavica (Slav.): Sretno položila ispit. M. Č. — 525. Perušić (Hrv.): Uspjela operacija. M. S. — 526. Zagreb: Sretno položio ispit. J. B. — 527. Brodanci (Slav.): Osobita pomoć. M. B. — 528. Donji Hiholjac (Slav.): Pomoć u dačkom životu. L. H. — 529. Mrkopalj (Hrv.): Dijete brzo i posve ozdravilo. A. C. — 530. Sarajevo: Ozdravila. M. K. — 531. Sisak (Hrv.): Dobila već 3 godine uzastopice velike milosti. A. B. — 532. Travnik: Osobita milost. A. S. — 533. Visoko: Ozdravile noge. T. F. — 534. Žabnica (Slov.): Dobio parnicu. L. B.

POPIS DAROVATELJA ZA FOND SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARICA.

Nastavak:

70. A. Olujević Brodski Stupnik 20.—, 71. Don I. Puljić, Olib 50.—,
72. A. Krmpotić, Senj 20.—, 73. N. N. Sarajevo 50.—, 74. I. Čaherina, Tjesno 20.—, 75. M. i M. Tikvički, Subotica 100.—, 76. T. Mohorić, Svilno 10.—, 77. A. Klarić, Vojni Križ 10.—, 78. E. Isudas, Sv. Matej 20.—, 79. Zl. Majcen, Zagreb 20.—, 80. N. N. Breg 10.—, 81. K. Martinović, Soljani 20.—, 82. Stj. Vježkovec, Beograd 20.—, 83. M. Porodec, Zagreb 20.—, 84. I. Horvatć Z. 10.—, 85. I. Stamfel, Cerije 10.—, 86. V. Šutalo, Stolac 20.—, 87. I. Vinković, Vel. Trgoviste 20.—, 88. H. Bać, Sarajevo 100.—, 89. A. Bočina, Split 10.—,
90. K. Kuletić, Etna Pa (Sj. D.) 100.—, 91. Memci sjemeništa, Sarajevo 50.—, 92. Ch. Gulin, Zagreb 20.—, 93. Filiala trap. sam. Nova Topola 25.—, 94.—, M. Burnjak, Hrvaćani 10.—.

1. Odbor Bratovštine Srca Isusova i Apostolstva molitve, 2. Apostolat muževa, 3. Društvo Srca Isusova, 4. Apostolstvo molitve. Sve u Virovitici.

STUDENI, MJESEC PROSLAVE BL. NIKOLE TAVILIĆA

Ove se godine slavi blagdan bl. Nikole Tavilića u nedjelju 12. studenoga (t. j. dva dana prije 14. studenoga). Taj će dan ove godine biti svuda posebnim načinom proslavljen. Njime se završuje proslava 50. godišnjice proglašenja blaženim tog svetog Hrvata. Tim danom ujedno počinje glavno nastojanje, da on bude proglašen Svecem, jer baš za taj njegov blagdan putuje hrvatski metropolita dr. Alojzije Stepinac u ime hrvatskih biskupa u Rim, da Sv. Oca Papu zamoli, neka proglaši bl. Nikolu Tavilića prvim Svecem hrvatskog naroda. S tom molbom hrvatskog metropolite treba da bude na ovaj blagdan bl. Nikole Tavilića združen u molitvama, crkvenim svečanostima i drugim svečanim priredbama u čast ovog velikog sina svete Hrvatske.

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BL. NIKOLE TAVILIĆA SVECEM

Isuse, u Jerusalemu raspeti Spasitelju, koji tražiš da Te ljubimo onako, kako si Ti sve nas ljubio, koji si krv svoju prolio za nas na Golgoti, čuj: hrvatski narod, koji je iz ljubavi prema Tebi uvijek težio, da Hrvatska bude Tvoje Kraljevstvo, te je najbolje svoje sinove žrtvovao za taj sveti cilj, daj da najdivniji od tih sinova Hrvatske, bl. Nikola Tavilić, koji je život svoj dao za Tebe podnješ Tvoje Golgote, bude što skorije proglašen svetim. I kao što je on s vjacom mučeničkom smrću u Jeruzalemu povezao našu domovinu Hrvatsku s Tvojom zemaljskom domovinom svetim vezom ljubavi, tako neka svetacko njezovo uzvišenje bude vječnim vezom naše hrvatske domovine s Tvojim Kraljevstvom nebeskim. Amen.

MOLITVA ZA HRVATSKI NAROD

Blaženi Nikola Taviliću, Ti, koji si od Jadrana do Srijema Kristovom rječu suzbijao nevjero, što je s istoka stala, da rastaće Hrvatsku, čuj: nas, koji Te evo, ovjenčana mučeničkom krunom Kristova grada Jeruzalema širom hrvatske domovine velikom slavom slavimo i zaštitu Tvoju zazivamo; moli za hrvatski narod. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Pjesme, sličice i drugo o bl. Taviliću mogu se dobiti kod Odbora za Svetu Zemlju, Zagreb, Trenkova ul. 1.

KNJIGE

Dr. Petar Šmić: NJEGA TIJELA. Već se je davno osjećala među hrvatskim katolicima živa potreba jednog pouzdanog priručnika, koji bi nam dao odlučnu i ispravnu uputu u neobično teškom području raznovrsnih potreba i zahtjeva tijela. Tu je zadataču odlično izvršio prof. dr. Šmić. Čitavo je djelo zadahnuo ljubavlju prama čovjeku i znanjem jednog uverenog katolika i liječnika duša. Knjiga je namijenjena roditeljima, odgojiteljima, liječnicima i starijoj omladini, koja se sprema na brak. Knjiga nas upućuje o našem pravu na svoje i tude tijelo, govor o životu začetog čeda, o sprečavanju poroda, o modi, stilu, o predaji svoga tijela, o nježnostima, o djelomičnoj suzdržljivosti, o bolesti, o sportu, o negi tjelesne ljepote i opasnoj igri s tijelom. Osim toga ima obradenih još mnogo savremenih pitanja s prirođenom vještinom i taktom potrebnih za kršćanski život. Dobije se kod Naklade Fides, Senj, Hrv. Primjerje, uz cijenu din. 12.—.

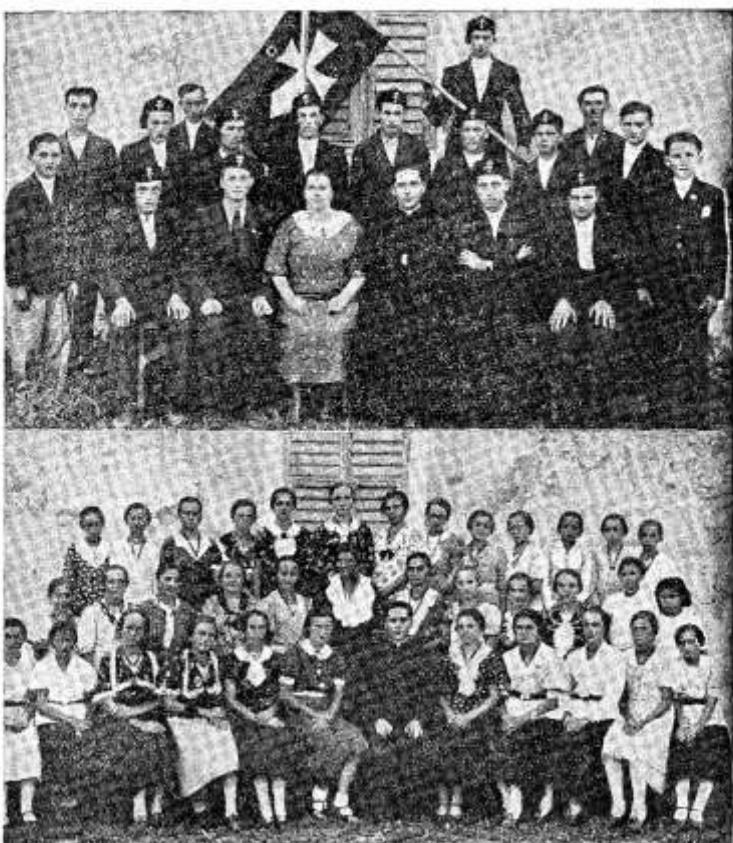
ZIVOT BLAŽENOG GRACIJE IZ MULA U BOKI KOTORSKOJ, napisao Don Stjepo Vukašinović, župnik Mula. Kotor 1939. Str. 67.

Blaženi Gracija Kotoranin pre malo je poznat među Hrvatima. Ova temeljito pisana knjižica upoznaće nas sa životom, djelima, smrću i štovanjem ovog blaženika hrvatske kralje. Toplo prepucujemo. Cijena i poštarnina d. 11. Narudžbe prima: Župni ured, Mulo, p. Kotor.

VIJESTI

KRAS: Naše je Djev. Društvo S. I. osnovao g. 1928. Isusovac vlc O. Bruno Foretić. Od tada pa do danas redovito svake nedjelje molimo Zlatnu krunicu. G. 1938. imale smo dva puta primanje u Društvo, te ono sada broji 50 članica. Imamo svaki mjesec društveni sastanak, otkako nam je došao novi župnik. Prošle smo godine prikazale 358 naknadnih sv. Prcišti, 981 sv. Miju, 1935 po-hoda presv. Otajstvu, 2769 sv. Krunica i 155 Križnih puteva. Svake nedjelje po jedna skupina ukrasuje crkvu svježim cvijećem. Za svečanije zgode bude crkva naročito ukrasena. Svakog petka zajednički pristupamo sv. Prcišti. Pozdrav u Presv. Srcu.

Justinić Kata, glavarica.

ZRINJSKI TOPOLOVAC: Križari s preč. g. župnikom i kumom barjaka gdom M. Janeš. — Djevojačko Društvo Srca Isusova.

MUŽILOVČICA (Kratečko, Sisak). Potaknuti pisanjem našeg dragog Glasnika S. I. dадосмо се и ми да по svoјим силама дадемо Богу чест, sagradivši у нашем selu kapelicu na čest sv. Juriju, а на slavu Богу i spas neumrlih duša. За остварење нашег наума osobito се zauzeće revni seljaci Jakob Kukurić i Nikola Gerecij. Било је mnogo potеско — kako то обично у takvim prilikama бива — ali nije se u tom dali smesti. Već se 1937. uz pomoć mnogih započelo s gradnjom. Načerte je napravio g. banski savjetnik iz Siska ing. Rudolf Gabriel, koji je i savjetom pomagao gradnju. Kapelica je ove godine dovršena i prve nedelje u rujnu posvećena. Duga je 12, a široka 6 m dok je toranj visok 12 m. Preč. g. župnik Perhać darovao je krasan oltar sv. Jurja, koji je prije stajao u župnoj crkvi. Kapelu je vrlo lijepo iznutra oslikao domaći slikar samouk Ivan Brizić, dok je Nikola Brizić vrlo jeftino izradio stolarske radnje. Kod posvete kapelice sudjelovalo je uz domaćeg g. župnika i preč. g. Pavao Jesih iz Zagreba i župnik iz Lonje.

Sada smo poduzeli nabavku novih zvona za našu novu kapelicu, za koju se s pouzdanjem nadamo, da će biti malo vjersko žarište na korist i diku našem selu. Gospodin neka naplati svima, koji su nam svojom plemenitošću omogućili oствarenje ovog svetog nastojanja.

VELEŠEVAC: U ubavom kraju ravne Posavine nedaleko Save nalazi se selo Veleševac s prekrasnom župnom crkvom sv. Petra Ap., u kojoj se nalaze od g. 1908. na pokrajnim oltarima kipovi Presv. Srca Isusova i Marijina. Sav naš narod vrlo goji osobitu pobožnost prema Presv. Srcu. Osobitom brigom i neumornim nastojanjem našeg revnog župnika preč. glavnika Suića, sva se župa obnovila i preporodila: okorjela se srca vraćaju Bogu, duhovni život civate novim poletom. U filijalama kod sela Ruča, Suša, Orle i Vrbova drži se svakog tjedna jednom, kao u misijama, propovijed i večernjica i štuje na osobit način Presveto Srce Isusovo. *Franjo Čubaneć, povjer. Glasnika.*

VIROVITICA: Naše je društvo obnovljeno g. 1939, a obnovio ga je vlč. O. Andeo Novak, koji ga je kroz punih šest godina vodio, dok nas nije morao ostaviti. Tužnim se srecem rastadosmo s njime. Na odlasku, kazao nam je kao i na dolasku: »Došao sam, da sve obnovim u Kristu.« A to je doista i učinio. Naše Duštvo broji danas 560 članica — žena i djevojaka, dok muževa i mladića ima 140. To možemo samo njemu zahvaliti, jer nas je on uvijek poticao na revnost i bodrio na daljni rad. Svaka dva mjeseca imamo zajedničku sv. Prcišćest, a mnoge članice pristupaju dnevno ili barem na prve petke k sv. Prcišćest. Sastanke imamo svake prve nedelje u mjesecu, a u korizmi svake nedelje. Pred godinu dana sagradili su nam vlč. Oci franjevcii lijep društveni dom. Prilikom njegove posvete, rekao nam je naš O. Upravitelj: »Evo, Virovitičani, ovaj dom sagradili smo za vas i vama ga predajemo, da sve što hrvatski i katolički misli i osjeća, nade u ovom domu vjersku pouku i prosvjetnu razonodu.« Zahvalni smo našim duhovnim Ocima na tom dobročinslu i molimo Božansko Srce, da bi našem narodu dalo mnoga takvih dobrih pastira.

Doroteja Jakćin, tajnica.

PITANJA I ODGOVORI

Zar je moguće, da Bog, o kojem vjeroučitelji toliko govore, da je milosrdan, kazni čovjeka vječnim mukama? Gdje bi bila pravda Božja, gdje milosrde Božje?

Nije samo moguće, nego je jasno objavljena istina vjerska i činjenica, da Bog grješne i do smrti tvrdokorne ljude kažnjava vječnim mukama. To nedvojbeno barem na 70 mjeseta uči Sveti Pismo Staroga i Novoga Zavjeta, a sam božanski Spasitelj ističe to najpotresnijim riječima preko 16 puta.

To se ne protivi ni pravdi ni beskrajnom milosrdu Božjemu. Po pravdi Bog sebi i svojoj premudrosti duguje, da slobođnom čovjeku dadne toliko milosti, te će ovaj uz dobru volju svoju i uz

stalno sudjelovanje s milošću Božjom spasiti svoju besmrtnu dušu. Ako li čovjek umre u smrtnom grijehu, ima sebi pripisati sve žalosne posljedice svoga grijeha. Pa ista beskrajna Pravda Božja, vjerna svojim najozbiljnijim prijetnjama, osudit će ga na isključenje iz neba i na vječne muke u paklu.

Ni beskrajnom milosrđu Božjem ne protivi se vjerska istina o paklu. Milosrđe Božje poput sunca siplje neprestano za našega života zrake svoje milosti na sve ljude. No kao što čovjek u zloči i ludosti svojoj može sebi iskopati oči, da doživotno ne uživa više blagotvornih zraka sunčanih, tako se i grijesnik svojom tvrdokornošću do smrti može učiniti nesposobnim, da ikad više dode u stanje milosti Božje, i tako sam pečati svoju vječnu propast. Htio je do smrti da bude neprijatelj Božji, i eto mu vječnih plodova njegovih neokajanih grijeha.

Kod ove vjerske istine ne smijemo zaboraviti, tko je Bog i tko smo mi, kako smo bitno i navijek ovisni o Богу. Bog kao Bog ne može se nikad odreći samoga sebe ni svoje vječne istine i svetosti. Kao takav ne može nikad primiti za obvezatno pravilo sve većeg iskazivanje svoje milosti, sve veću okorjelost i zloču grijesnikovu. To pal ludo zahtijevaju svi oni, koji tvrde: »Makar i čovjek umro u smrtnom grijehu kao očiti neprijatelj Božji, Bog ga mora napokon pomilovati.« Nipošto, jer se Bog nikad ne odrće svoga beskrajnog Veličanstva.

Uostalom, sva su savršenstva Božja među sobom istovjetna, to jest, jedno isto, ne samo stvarno, nego i po svom pojmu. Pravda se Božja nikad ne protivi milosrđnosti Božjoj, jer je badvje jedno isto beskrajno more savršenstva. Temeljna je zabluda oholih grijesnika, što sanjaju da su oni autonomni i svoji prema samom Bogu. No Bog, koji je milijune buntovnih andela bacio u vječni pakao, ne treba ni buntovnih ljudi.

Gdjе su ti učeni ljudi, dobrotvori čovječanstva, pa ne riješi jednom ovu strahovitu socijalnu nepravdu?

Ta zlata vrijedna želja neka se sve više diže iz plemenitih srdaca, nek se ori što glasnije u svim parlamentima i zakonodavnim skupštinama. Temeljna načela za rješenje toga prevažnog pitanja jasno su razložili osobito Pape Leon XIII. i Pijo XI. u svojim slavnim socijalnim okružnicima. Između raznih državnika dosada se najviše zanimao za ta načela predsjednik Sjedinjenih sjeverno-američkih država Roosevelt, koji se može također diciti nekim uspjehom protiv premoći banaka u korist siromašnih i nezaposlenih radnika. Ali dok se mnoge države još daleko od papinskih načela, ne prestaje nam drugo, nego da s Ocem svega kršćanstva vrube molimo vječnoga Kralja Krista, da se udostoji još više prosvijetliti sve narode i njihove vode, kako bi se socijalne opreke između raznih slojeva što više ublažile.

Gовори se proti sprečavanju poroda. A što se učinilo za one, koji u tom pogledu vrše Božji zakon?

Bog ne plaća svake subote, ali ne će nikomu dužan ostati. Već svjedočanstvo dobre savjesti krasna je nagrada za kršćanske supruge, koji se i u bračnom životu točno drže zakona Božjega i uzdaju se u govu pomoći. Oni tu naturnu utjehu i nagradu također osjećaju, osobito na smrtnoj postelji, a Bog dalje blagoslova njihov rad. »Imate li djece?« pita ih svećenik. A oni odmah veselo odgovaraju: »Sedmero« ili »Desetero, dvanaestero.« Često dodaju: »Zato trajno počiva blagoslov Božji u našoj obitelji.« I u vječnosti vrijedi za takve dične roditelje proročka riječ Danijelova: »Koji odgajaju mnoge do pravde, sjat će poput zvijezda na vječne vječkova.« 12, 3.

A što se tiče zemaljske nagrade sa strane države, svakako je nužno, da takove obitelji sa brojnom djecom ne stradaju zbog svoje vjernosti prema valjanim bračnim zakonima. Osobito u naše vrijeme izrodila se sebičnost gdjeđje po gradovima toliko te bogati kućevlasnici ne primaju na stan obitelji s malom djecom. Takve obitelji mora sama država uzeti u zaštitu protiv nezasluženog zapostavljanja. U Francuskoj sama država daje danas i

posebne nagrade obiteljima, razmijerno prema broju djece. To je svake hvale vrijedno; ali treba žaliti, što je bračni moral negdje spao na tako niske grane, te se bijela kuga kraj svih takovih potpora sve više širi.

Konačno upozorujem pica ovog pitanja na encikličko pismo Pape Pija XI. o »kršćanskom braku« (prijevod Vrhbosne, Sarajevo). Papa se tu divi kršćanskom heroizmu onih matera rodilja, koje vole svoj vlastiti život staviti na kocku, nego dopustiti pobačaj (Str. 34, 37).

Da li grijesim protiv koje zapovijedi, što postim četvrticom u čast časnom slugi Barbariću, da dobijem dobroga katoličkog mladića? Da li ne grijesim, što se neispovijedam svake nedjelje, a primam ipak sv. Pricaest. Obično postim petkom i klonim se svakoga grijeha i rđava društva.

Ne grijesite, već dobro djelo vršite, ako četvrticom postite, da dobijete dobrog zaručnika i muža, »ne radi imanja, već radi toga, što je dobar katolik«. Da bude vaša molitva savršena, ipak dodajte svojoj molitvi: »Bože, ako je to tvoja volja i nama jednom i drugom na spasenje, uslijaj me!«

Smijete se uz savjet isповједnikov svaki dan pričeščivati i bez svakidašnje ispvjedice, ako se tako dobro čuvate od grijeha. Ipak je dobro, ako se barem jednoć u mjesecu također ispvjedite.

Da li je grijeh, kad se djevojka poljubi s mladićem? Ako je grijeh, da li je laki ili teški?

Gđe nema želje za nečistom nasladom, djevojka ne grijesi, ako se pristojno poljubi sa svojim zaručnikom. Ljubiti se s drugim mladićima, lako se može izrodit u nepristojno dodirivanje, u najblizu grijesnu prigodu i u želju za nečistom nasladom. U tim je slučajevima poljubac teško zabranjen, kako ga i dobra majka svojoj kćeri teško zabranjuje. Laki je grijeh, ako je nečista nakana i sablazan i grijesna prigoda isključena.

Što je najzgodnije moliti, kad se podiže presveto Tijelo i presveta Krva Isusova?

Papa Pijo X. obdario je oprostom od 7 godina i 7 četrdesetnica molitvici »Gospodin moj i Bog moj«, kad očima gledamo u presvetu Hostiju kod podizanja ili kod sakramentalnog blagoslova. Zgodna je i ova molitvica sv. Franje Asiskoga, uz isti oprost: »Klanjam ti se, presveti Gospodine Isuse Kriste ovđe i u svim crkvama, koje su po svemu svijetu, i blagoslovim te, jer si križem svojim otkupio svijet.« Ta molitva uz taj oprost vrijedi i onda kad je izustimo pred zatvorenim svetohranistem.

No uz to imamo svu silu drugih euharistijskih molitvica, koje su za te prilike zgodne. Pobudimo n. pr. žive i tople čine vjere, ufanja i ljubavi i pokajanja. Ili prikazimo Bogu Ocu Tijelo i Krv njegova Sina uopće ili napose u pohvalu i zahvalu ili kao mirovnu i prosnu žrtvu, i to svojim riječima ili riječima Crkve. Ili recimo: Isuse, budi nam milostiv, budi nam milosrdan, Isuse, oprosti nam sve grijebne naše...«

Imam prilike svaki dan gledati veliki broj svjeća, zapaljenih u čast Majci Božjoj na Kamenitom Vratima (u Zagrebu). Veseli me, da ljudi iskazuju ljubav i zahvalnost Majci Božjoj, a znam i to da je ljeđska bijeda i uveljavljena velika. Samo ne razumijem, da većina ljudi, koji to čine, misle da su time sve ovršili, što od njih vjera traži i time namirili sve svoje obvezne: slušanje sv. Mise, molitve i t. d. Da li je bolje sabrano i pobožno izmoliti koju Zdravomariju, ili zapaliti svjeću ili dati dobru svrhu?

Jako ste se dobro osvrnuli na prizore, koji se također svaki dan odigravaju u crkvi pred kipom sv. Ante Padovanskoga i nekih drugih svetaca. Najbolja su djela, u kojima se izražuju najbolja nakana i ljubav. Sv. Ignacije nas u 6. pravilu o osjećanju s Crkvom upućuje, da »hvalimo... zapaljene svjeće u crkvi«; a isto vrijedi za druga sveta mjesta, groblje i t.d. Neku pobožnost odaju te u dobroj nakani zapaljene svjeće kao male žrtvice. Ali se mogu tu lako uvući i kriva mnenja. Jedna žarka molitvica iz skrušenog srca, svakako više vrijedi pred Bogom nego vanjska žrtvica jedne svjeće. Dogada se i ovo: Pred kipom svećevinom gori sva sila svjeće, a na velikom oltaru jedva vidis preostali komadići svjeće, koja će se još pod ovom sv. Misom utrunuti. Kadikad također loj ili stearin u tim svijećama prevladuje nad voskom. U

smislu Crkve trebalo bi se prije svega pobrinuti za dobre i dosta velike dvije voštanice na svakom oltaru, gdje se služi sv. Misa. Kod svećanog blagoslova s presv. Sakramentom trebalo bi da gori 12 svijeća, gdje bi vosak morao nad-vladati. Stoga je mnogo bolje, ako se prije svega nabave dobre voštanice za oltar.

Jako ste dobro ožigosali veliku zabludu onih nazovi-kršćana, koji »misle, da su namirili« sve svoje vjerske dužnosti jednom ili drugom svijecicom, zapaljenom pred kipom Majke Božje ili sv. Ante. Veća je također zasluga Vaša, ako osobito u ovo vrijeme sve veće skupoće dadnete kadikad milostinju za siromake namjesto jedne svijeće. Bog i Crkva nam ne propisuju puno svijeća izvan oltara, ali strogo nam nalazu vršenje djela milosrda prema našim prilikama.

P. B.

KRAS NA KRKU (gore) Krizmanici s Preuzvišenim g. biskupom Drom Josipom Srebrničem. (dolje) Djevojačko Društvo Srca Isusova.

PROGLAS HRVATSKOMU NARODU ZA NAŠA PLITVIČKA JEZERA

Godina 641. u našoj je hrvatskoj narodnoj i kulturnoj povijesti veliki datum, jer smo te godine stupili u neposrednu vezu s Papinstvom i time posvjedočili, da smo i mi Hrvati poput ostalih zapadnih naroda kulturan narod.

Od onda do današnjih dana proteklo je 1300 godina, i mi se svojoj prošlosti ni čas nismo iznjevili, naprotiv unatoč svakojakih spletaka i rovarenja, čime se htjelo uplivati na naše produbljene i ustaljene vjerske običaje, mi Hrvati gdjegod nas ima, jedno smo s našom svetom rimokatoličkom vjerom kao i s našom drevnom hrvatskom narodnošću.

Godine 1941., dakle za nepune dvije godine, sav naš hrvatski narod ima da što dostojnije proslavi 1300 godišnjicu svoga pokrštenja, t. j. prelaza iz poganstva u krilo naše svete, nepogrešive crkve rimokatoličke.

Nismo bogati da bi taj za nas Hrvate preznameniti dogodaj mogli proslaviti kod nas još nevidjenim sjajem i otkrivanjem grandioznih spomenika, ali unatoč materijalne skućenosti, uz malo dobre volje, moći ćemo na našim prekrasnim Plitvičkim Jezerima u znak zahvalnosti za ljepotu, kojom je Svevišnji u svom stvaranju našu zemlju obdario, sagraditi crkvu u čast Majci Božjoj i na uspomenu 1300 godišnjice našega pokrštenja i ulazu u kolo prosvijeljenih naroda čitavoga svijeta.

U tu svrhu dana 19. srpnja ove god. bila je na Plitvičkim Jezerima u Drežnik-gradu održana prva sjednica radnog odbora pod pokroviteljstvom Hrvatskog Metropolite preuzvišenog g. dr. A. Stepinca te predsjednikom odbora preuzv. g. dr. Viktorom Buricem, biskupom senjskim, gdje je zaključeno doslovno slijedeće:

»Cijela akcija oko sakupljanja dobrovoljnih prínosa i propagande na cjelokupnom području hrvatskoga naroda neka se povjeri centrali i ograncima društva »Hrvatska Žena«, jer to društvo ima najviše iskustva u ovako velikim akcijama, koje je do sada uvijek u razgledno kratko vrijeme sretno privelo kraju.

1. U mjestima, gdje postoji ogrankak društva »Hrvatska Žena« preuzima on cijelu akciju okupljujući u tom cilju sva društva katoličke akcije i ostala hrvatska nacionalna društva;

2. U mjestima, gdje nema ogranka »Hrvatske Žene«, osniva župnik međudruštveni odbor od predstavnika društava katoličke akcije i hrvatskih nacionalnih društava;

3. U mjestima, gdje nema nikakovih društava, osniva župnik akcioni odbor sastavljen od uglednijih župljana i župljanka.

4. Neka se umole sve centrale katoličke akcije i središnjice hrvatskih nacionalnih društava, da se cirkularom obrate svojim podređenim društvima, neka bi sudjelovala u toj akciji;

5. Središnjica društva »Hrvatska Žena« u Zagrebu neka preuzme na sebe organizovanje sabiranje dobrovoljnih prínosa i u onim mjestima, gdje nema njezinog ogranka, šaljući mjesnim odoborima sabirne arke i preuzimajući sa-brani novac te dajući uopće inicijativu za propagandu;

6. Neka se umole svi preč. Biskupski ordinarijati da svojem svećenstvu preporuče osnivanje akcionih odbora i rad oko sabiranja prínosa.«

Prema svemu u ovoj poslanici navedenom »Hrvatska Žena« je više nego uvjerenja, da će svi Hrvati i Hrvatice, časteći Majku Božju kao svoju najveću zaštitnicu — bez čije pomoći i zagovora ne bi ni sada obavljeni »Sporazum« tako zaključen bio — veledušno slati i davati svoje doprinose za gradnju hrama Gospodnjeg na Plitvičkim Jezerima, s gradnjom kojega ima se započeti već ove godine, da bude potpuno gotova do 16. srpnja 1941. kada bude posvećenje crkve uz još nevideno sudjelovanje čitavoga hrvatskog naroda.

Hrvati i Hrvatice budimo blagodarni, da svom predanošću u najkraćem roku izvršimo našu vjersku i otačbeničku dužnost, prema staroj hrvatskoj poslovici: kamen do kamena...

Sve što ćemo učiniti biti će na slavu Boga velikoga, hvalu Majci Božjoj i diku vjernih Hrvata.

HRVATSKA ŽENA.

Misni Savez Društva sv. Ignacija

Ima jedno društvo, kojega bi svaki pravi štovatelj Presv. Srca morao biti član. To je Društvo sv. Ignacija, koje ne stavlja na članove velike obveze, a pruža im velike duhovne koristi. Svrha je Društva sv. Ignacija pomagati vrijedne dake, koji žele postati svećenicima Isusovačkog reda, pomagati naše misijonare u Indiji i unaprijediti duhovne vježbe sv. Ignacija. Bez sumnje užvišena svrha, koja nas čini dionicima velikog apostolskog rada.

Svaki član Društva sv. Ignacija suraduje u tom velikom apostolskom radu duhovnom i materijalnom pomoći. To jest: molitvom, osobito primanjem sv. Sakramenata, u nakanu da bi se ispunila svrha Društva. Materijalnu pomoć pruža plaćanjem godišnje članarine, koja iznosi 20. — dinara. Njome postaje ujedno član Misnog Saveza Društva sv. Ignacija. Za članove Misne Sveze prikazuje se svaki dan u Svetištu Presv. Srca u Zagrebu po jedna sv. Misa i godišnje jedna u Rimu na grobu sv. Ignacija. Članovi ujedno dobivaju besplatno časopis »Našim prijateljima«, koji donaša prikaze iz života i rada Družbe Isusove, napose hrvatskih Isusovaca. Kao članove, možemo upisati i svoje pokojnike, koji onda imaju veliku korist od sv. Misa.

Članarinu za Misni Savez valja uplatiti na ček br. 36.500 *Društvo sv. Ignacija, Zagreb*. Tko toga čeka nema, neka kupi prazan ček i na njem napiše gornji broj i naslov. Može se članarina poslati i čekom Glasnika Srca Isusova, samo tada valja otraga označiti, da se šalje kao članarina Misne Sveze. U Zagrebu može se članarina uplatiti osobno na Upravi Glasnika u Palmotičetoj ulici br. 31. I. kat.

ZAHVALNICE

Bač: KA Presv. Srce i Bl. Dj. Marija pomogli u teškoj upali očiju. **Bakarac:** BG za mnogo primljenih milosti. PF za mnoge velike milosti, naročito ozdravljenje djeteta i pomoć u odgoju šestero neopskrbljene djece. **Baška:** NN pomoć u nevolji. **Berkasovo:** OG sretno položeni ispit sina. **Beograd:** MP pomoć u bolesti i teškim brigama. **Bistrinci:** AM ozdravljenje. **Brbinj:** MK napušten od liječnika ozdravilo od dugе bolesti. **Brod n/S:** TT ozdravilo dijete. FM zdravljie cijele obitelji. **Brod-Moravice:** FK ozdravila teško bolesna nogu. **Cirkvena:** MC oslobođenje od teških neprilika u kući. **Čakovec:** JP za primljenu milost. HR napuštena od liječnika ozdravila. KI pomoć u jednoj teškoj stvari. **Čavle:** BM dobivene milosti. TM nadeno namještenje. **Čazma:** MO ozdravljenje i druge milosti. **Čerević:** BB pomoć kod ispita. **Čepelovec:** DH sin sretno položio maturu. **Črnković:** LM, AM i KB za primljene milosti. **Delnice:** KF uslišanje u velikoi potrebi. **Domagočić:** BT mnoge milosti. **Donji Miholjac:** AF ozdravilo oko. **Draganlug:** PJ nadeno namještenje. **Dugaresa:** DA obraćenje muža; JB ozdravljenje od teške srčane bolesti. **Delekovac:** MV sretno položen ispit i

dobiveno namještenje. **Fiume:** uslišana molba. **Goražde:** MRJ dobivene milosti. **Gradina:** MI, ozdravljenje po zagovoru Majke Božje Bistričke. **Gračani:** JK uslišanje molbe. **Grubišnopolje:** BF primljene milosti. **Hreljin:** RV primljene milosti. **Ivanec:** FK odvraćene nesreće od gospodarstva. **Jastrebarsko:** PB utjeha u teškim časovima života. **Johnstown:** KM uspjela operacija. **Klenovnik:** MP ozdravio unuk od poroda bolestan, posinak prebolio tešku operaciju i sama ozdravila od bolesti očiju. **Kosovska Mitrovica:** IČ sinčić ozdravio od gluhoće. **Kostrena sv. Barbare:** MG primljene milosti; MZ dijete ozdravilo bez operacije. **Kozarevac:** MA popravio se muž. **Kuča:** MB postignato zdravlje. **Križevci:** OG sretan ispit i druge primljene milosti. **Krndija:** LM ozdravljenje majke i sina. **Kutjevo:** SB mnoge milosti. **Lepoglava:** ZS primljene milosti i ispunjene želje. **Ljubljana:** SI mnoge milosti. **Luka:** AS sretan povratak muža iz Amerike i sretno položena matura sina. **Makarska:** KD ozdravljenje sina i nadeno namještenje. **Meja:** MS obraćenje grešnika. **Mihaljevec:** GJ sretan porod. **Milna:** AA izbavljen iz opasne životne pogibelji. **Mir (Vares):** MM uspjela operacija. **Molve:** ZJ povratak muža i vraćeno zdravlje. **Mostar:** Lj. N. ozdravila sestra. **Mužilovčica:** NN ozdravilo dijete. **Našice:** FS sretan brak. **Novo Sarajevo:** AS uslišana molba. **Omiš:** VF uslišanje. **Omišalj:** LŽ pomoć u teškim časovima. **Osijak:** MM napredak u školi. **Peteranec:** BS pomoć u gospodarstvu. **Petrinja:** sretan sastanak s mužem i djecom, ozdravljenje i mnoge druge milosti. **Petrovaradin:** SM uslišane molitve. **Pitomača:** AK i MC sretno ozdravljenje. **Polje-Dobrinj:** KK ozdravila kćerka. **Podravski Podgajci:** (Sv. Durad) MS izbavljena iz neposredne smrtne pogibelji. **Posavski Bregi:** KK primljena pomoć. **Pregrada:** LM primljene milosti. **Preko:** IF za primljene milosti. **Primoštěn:** JG u teškoj bolesti sušice, napušten od liječnika, naglo ozdravio po milosti Presv. Srca i zagovoru Gospe Sinjske i sv. Ante. **Sada:** po судu liječnika bolest potpuno prebolio. **Privlaka:** MA sretno putovanje i mnoge primljene milosti. **Režeme:** B. Gj. Primljene mnoge milosti. **Retkovići:** SS izbavljenje iz smrte pogibelji. **Ribnica:** jedan sin po судu liječnika kao čudom ozdravio od teške upale bubrega, a drugi se uspjehom podvrgao teškoj operaciji oka. **Sarajevo:** GL sretno postignuto namještenje i uspjeh sina u školi; SB i SK sretno položen ispit. **Sali:** AV isprošena milost. **Seatle:** PM iza devet godina nadeno olakšanje za bolest živaca. **Selce:** KA dijete izbavljeno iz teške opasnosti. **Senj:** LL preboljena operacija na jetrima. **Sisak:** EFR ozdravljenje muža. **Sisak:** S. Šamac: TM primljene milosti. **Sombor:** NN pomoć u obiteljskim neprilikama. **Sopje:** BJ primljene milosti. **Split:** EV za više milosti; PR pomoć u teškoj bolesti dviju sestara; MR sretno položena matura. **SČ:** sretno položen ispit zrlosti. **St. Mikanovci:** SF sretan porod. **Sušak:** NN povraćen mir u teško zavadene obitelji. **Sunja:** JV povoljno uspjela operacija. **Sv. Ivan Zelina:** VK pomoć u bolesti. **Sv. Matej:** NN popravila se djeca. **Sv. Petar Orešević:** DS postigao da budem primljen u školu. **Sestanovac:** M. Čiko osloboden zmijina ujeda. **Topolšica:** LŽ uslišanje. **Tužno Cerje:** KJ pomoć u gospodarstvu. **Valpovo:** JP sin oprošten od polaganja mature. **Varaždinske Toplice:** Djev. Dr. Srca Isusova zahvaljuje na uslišanoj molbi. **Vares:** MK postigao tražene milosti. **Veliko Trgovište:** AH pomoć u mnogim teškim neprilikama. **Velika Gorica:** MS sretno položen ispit. **Vel. Pisanica:** CB povraćeno zdravlje. **Virovitica:** AJB ozdravljenje; KP uslišane molitve. **Vrbanja:** TČ velika pomoć. **Vrsi:** MM ozdravljenje. **Zagreb:** JB dobila namještenje po zagovoru sv. Jude Tadeja; GM ozdravljenje od teške živčane bolesti; AM pomoć u izvanredno teškom porodaju. **SA:** pomoć u teškoj parnicici; MS zdravlje prijateljice i mnoge milosti. **JS:** neobična pomoć kod mature sina. **BS:** mnoge milosti; EW naden stan i mnogo drugih milosti; **SS:** sin na ispitu prošao; **RS:** sin sretno svršio razred; **SMZ:** pomoć u velikim materijalnim poteškoćama. **Zvornik:** BV mnogo primljenih milosti.

«LITANIJE KRISTA KRALJA». Prijevod iz francuskoga. Mali format za molitvenik. Za privatnu pobožnost. Komad stoji 25 para. Na svakih 10 dobiva se 1 na dar. — Nabavite od: Uprave «Glasnika Srca Isusova», Zagreb I/147.

Bijeli i zdravi zubi **SARG^{OV} KALODONT** protiv zubnog kamence

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Baričević Marica 5 d; Barica Šurčević 10 d; Brcković Kata 10 d; Buban John 1 dol; Cecelja Paulina 50 d; Dolencić Irma 20 d; Fröhlich Petar 20 d; Gašparac Stanka 100 d; Goluban Stjepan i Otilija 20 d; Imbro Britvić; Jakšić Ivan 5 d; Kevešević Mijo 20 d; Kirincich Mary 1 dol; Klepac Franjo 10 d; Kostelac Anuš 100 d; Lukić Margita 10 d; Markotić Josip 75 d; Miloš Stanislava 30 d; Mirković Franjo 200 d; Morse Marta 1 dol; N. N. Detroit, Mich. 1 dol; N. N. Kalinovec 30 d; N. N. Trst 5 d; Ivan Urban 10 d; Pališka Irena 88 d; Perusich Mary 50 c; Obitelj Š. Osijek 50 d; Prakatur Adam 10 d; Režonja Ana 30 d; Slava Orešković 100 d; Sudar Mara 20 d; Šnarić Ankica 5 d; Tikva Marija 50 c; S. Z. Lepoglava 10 d; Vanda Dominiković, Zgb. 150 d; NN Zgb. 50 d; NN Šag 10 d.

Za sv. Mise: Bendovski Čanka 20 d; Brozovich Antun 50 c; Dukić Bara 20 d; Fadiga Marija 100 d; Ferketić Julijana 20 d; Gašparac Stanka 20 d; Gracian Joso, pok. Tome 30 d; Grudak Ana 20 d; Jakopec Stefanija 10 d; Januš Elizabeta 10 d; Jelić Mateo 30 d; Kirincich Mary 3 dol; Kraljić John 1 dol; Lepurin Mandalena 1 dol; Lokmer Ankica 10 d; M. M. Vrsi 20 d; N. N. Mostar 45 d; Pališka Irena 50 d; Satalich Marcella 1 dol; Stefancich Margaret 1 dol; Tombosko Marija 20 d; Tomić Aga 30 d; Vučović Antonija 1 dol; Žganjer Lj. 100 d.

U čast Srcu Isusovu: A. H. Vižovlje 10 d; Bosnić Kata 20 d; Brkić Slava 10 d; Colić Veronika 15 d; Grubišić Barbara 20 d; Hohnjec Marija 100 d; Majdenić Amalija 10 d; Matan Magda 5 d; Poje Josip 1 dol; Pozojević Marija 10 d; Stružec Bara 10 d; Škorjanec Ruža 5 d; Šutrić Amica 50 d; Weber Vencel 15 d; Verhas Helena 10 d; Vizvari obitelj 20 d; Žuvić Luce 20 d; Ivan Urban 20 d

U čast Srcu Isusovu i Marijinu, sv. Josipu, sv. Antunu Padovanskom, sv. Tereziji od M. I. i Petru Barbariću: Antić Katarina 20 d; Katalinić Ana 20 d; K. D. Makarska 20 d; L. M. Črnaković 10 d; Matošević Marijan 50 d; Papich Terezija 1 dol; Patreuba Mihajla 10 d; Stefancich Margaret 1 dol.

Za rasirenje Glasnika Srca Isusova: Dujmović Marija 5 d; Fabulić Ivana 20 d; Gasparić Ana 4 dol; Gregurić obitelj 10 d; Grubešić Marica 12 d; Hoić Josip 20 d; Janić Antun 10 d; Kranjčec Katica 10 d; Kukan Marija 5 d; Lovrenčić Ciril 5 dol; Marunić Zlata 20 d; Matačić Vjekoslav 11 d; Matasić Mima 5 d; Metelko Antonija 30 d; Novak ud. Ljubica 50 d; Pelicarić Linka 5 d; Pintarić Marija 5 d; Puk Ljubica 100 d; Smolčić Stjepan 20 d; Smoljan Blagica 20 d; Šipek Aleksander 100 d; Schmidt Viktorija 5 d; Štimac Mary 50 c.

Za kruh sv. Antuna: Bajda T. 20 d; Markotić Josip 75 d; Pavlović Josip 20 d; Vizvari obitelj 10 d; Vučevac Vilma 5 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Babić ud. Ivka 10 d; Brkić Staža 10 d; Ilijić Ema 10 d; Karlović Anka 10 d; Kovačević Ivan 20 d; Matačić Julijana 100 d; Pilek Fr. 50 d; N. N. Medurić 10 d; N. N. Virovitica 10 d; Zagreb: I. L. 10 d; N. N. 100 d; S. S. 100 d; V. S. 20 d.

Za Vječno Svijetlo: Domjančić Mary 50 c.

Za nakit Gospinog oltara prigodom blagdana »Male Gospe«: Lovrenčić Ciril 7 dol.

Za gradnju Svetišta Srca Isusova u Osijeku: Berak Marija 10 Pesosa.

Za siroštite sv. Terezije na Vrhovcu: Biško Nikola 5 dol.

Kalendar Apostolstva molitve

STUDENI 1939.

OPĆA NAKANA: Za progonitelje Crkve Božje.

MISIJSKA NAKANA: Za misije otoka Ceylona.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijini sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikujuće na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 S SVI SVETI. Iskrena težnja za svetošću.	15 S Albert V. Katolički sveučilištari.
2 Ć Dužni dan. Vjerni mrtvi.	16 Ć Ivan Trogir. Naši narodni vode.
3 P Huberto. Pokojni preplatnici Glasnika.	17 P Grigor. Katolička akcija.
4 S Karlo Boromejski. Naši biskupi.	18 S Odo. Malo sjemenište D. I. u Travniku.
5 N 23. PO DUH. Vojnici na bojištima.	19 N 25 PO DUH. Elizabeta. Udove i sirote.
6 P Leonard. Pokojnici, kojih se niti ne sjeća.	20 P Fejiks. Progonitelji crkve.
7 U Engelbert. Odanost Crkvi.	21 U Prikaz. B. Dj. M. u hramu. Marijine kongregacije.
8 S Bogdan. Naši mladići u vojsci.	22 S Cecilia. Crkv. pjevačka društva.
9 Ć Teodor. Crkva u Rusiji.	23 Ć Klement. Širenje sv. Prcišti.
10 P Andrija Av. Katolički advokati.	24 P Ivan od Kriza. Patnici.
11 S Martin. Napastovani.	25 S Katarina. Obraćenje bezbožaca.
12 N 24 PO DUH. Martin. Sv. Otac Papa.	26 N 26 PO DUH. Ivan Berchm. Naši daci.
13 P Stanislav. Kost. Novaci Družbe Isusove.	27 P Virgilije. Katolička neustrašivost
14 U Jozafat. Pravoslavci u Hrvatskoj	28 U Sostem. Obraćenje mlakih.
	29 S Saturnin. Umirući.
	30 Ć Andrija. Ljubav prema Križu.

OPĆA NAKANA U PROSINCU: Za sjemeništa, osobito meksička.

MISIJSKA NAKANA U PROSINCU: Za kat. sveučilišta u misijama.

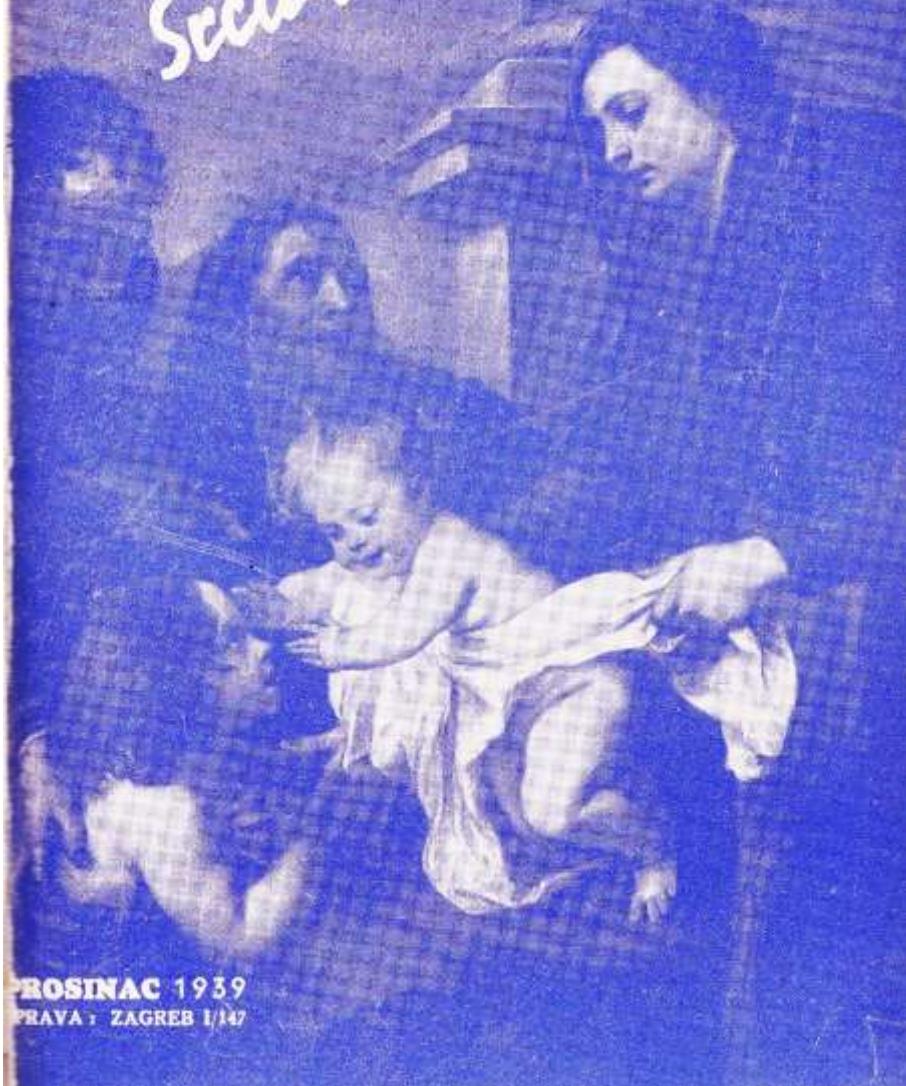
OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomoravne sv. Prcišti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOGRGA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Mašić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Allirević D. I. — Uprava: Zagreb I./147, Palmotićeva 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - $\frac{1}{2}$ dol. - 8 lira - 2.50 pengö. — Tisk: Tiskara Glasnika Srca Isusova — A. Allirević D. I.

Poštarska plaćena u gotovu

Glasnik Sreca Jusnova

PROSINAC 1939

PRAVA : ZAGREB I/147

GODINA 48

PROSINAC 1939

BROJ 12

Molitva za sjemeništa, osobito u Meksiku i za Meksiko

Mjesečna naknada za prosinac blagoslovljena od sv. Oca.

U svojoj okružnici o katoličkom svećeništvu (20. XII. 1935.) Papa Pijo XI. veli: »Crkva svjesna potrebe, da se kandidati svećišta pravo i primjereno odgajaju, nije možda kroz vjekove ništa toliko promicala svojom djelatnom i materinskom brigom... Na pose malo ima spasonosnih sredstava, što nam Crkva neprestano toliko stavlja na srce, kao molitvu za dobre svećenike i požrtvovnost za gradnju bogoslovnih i dječačkih sjemeništa, za uzdržavanje dosta brojnog i uzornog svećeničkoga podmlatka.

1. Žeteoci Gospodnjii.

Na svojim apostolskim putovanjima prolazio je Isus po svim gradovima i selima »učeći po zbrnicama i propovijedajući evanđelje o kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku slabost. A videći silan svijet, ražali mu se, jer bijahu izmučeni i oborenji kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: Žetva je velika, ali radnika je malo. Molite se dakle gospodaru žetve, da pošalje radnike u svoju žetvu.« Mt. 9, 35-38. Sveti Luka 10, 2 spominje iste riječi Kristove, kad priповijeda, kako je Spasitelj osim prije izabranih 12 apostola razasao na apostolsku žetvu još i 72 učenika. Kao vrhovni i svemogući gospodar žetve i žetelaca posebnim svećeničkim pozivom »dozva, koje je hotio... da budu s njime i da ih pošalje.« Mk. 3, 13-14. Tu milost ističe i sveti Pavao: »I nitko sam sebi ne daje časti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron.« Hebr. 5, 4.

Prva klica pa i savršeni razvitak svećeničkog poziva dolaze od Boga. On ravna srcem nadobudnih mladića i daje kandidatima ovog najuzvišenijega staleža dovoljnih naravnih i vrhunaravnih dobrova, da uzmognu vjerno vršiti svoje svećeničke i apostolske duž-

Slava Bogu!

nosti. Ali im zato treba i neprestanih jakih milosti, koje ne mogu postići bez revne i ustrajne molitve svoje i svih vjernika. Zato nas Crkva osobito na kvatrene posne dane, ali i u drugim zgodama poziva, da se u tu svrhu molimo. Na žalost mnoga uzvišena zvana poput zvanja bogatog mladića i nesretnog Jude izdajice već u klici propadaju, jer nisu dovoljno orošena molitvom i milošću, bez koje nema potrebne velikodušnosti i požrtvovnosti za pravi svećenički život.

2. I ovdje treba žrtve.

Zivot mladoga klerika i potonjeg svećenika pun je žrtava za njega samoga. Zato kandidati svetišta imaju biti izabrani iz tisuća poput hrabrih Gedeonovih junaka. Zlobni svijet i nečastivi duh neprestano vrebaju na klerike, da ih uhvate u svoje zamke, a s njima šuruje i domaći nutarnji neprijatelj, koji širi duh svjetski u svećeničkim redovima. Bez junačkog duha nesebičnog odričanja svećenik ne može biti sol zemlji niti svjetlo svijetu niti grad postavljen na gori, uzor svim vjernicima.

Ali i vjernici imaju prinijeti svoje žrtve za napredak svećeničkoga staleža i za njegov podmladak. Već briga za materijalno uzdržavanje i osobito za vjersko-moralno odgajanje mlađih klerika nameće dandanas velike brige ne samo njihovim biskupima i roditeljima, nego i svim katolicima, kojima je nešto stalo do širenja prave vjere i do moralne budućnosti svoga naroda. Velikim dije-

Slava Bogu!

lom nestalo je predašnjih sjemenišnih zgrada i pobožnih zaklada, od kojih su klerici prije mogli živjeti.

3. Mučenički Meksiko.

Prije posljednjih progona bila su u Meksiku u osam nadbiskupija i dvadesetipet biskupija tri velika ili bogoslovna sjemeništa, trinaest malih ili dječačkih i 22 potpuna sjemeništa (za dječake i bogoslove). Sedam je biskupija bilo bez svoga sjemeništa. Moderna je država bez odštete ukinula gotovo sva ova sjemeništa. I tako je nastala najveća pogibelj, da u nestašici svećenika malo po malo uskoleba vjera katolička u narodu, pogotovo u naše bezbožno vrijeme, gdje se i škola i druga odgajna sredstva izrabljaju za zlo. Bogu hvala, jenjala su barem nešto progonstva u toj zemlji. Katolički se episkopat u Meksiku poslužio tim primirjem i uz velikodušnu pomoć sjeverno-američkih biskupa sagradio je izvan Meksika veliko zajedničko sjemenište, koje meksikanski diktatori neće moći ukinuti niti opljačkati. Tako imamo čvrste nade, da će se u katoličkom meksikanskom narodu i dalje čuvati i štititi ona sveta vjera, koja je za prošlih deset godina toliko mučenika dala meksikanskoj Crkvi.

Kad je vrhovni upravitelj Apostolstva molitve predložio sv. Ocu Papi opću nakanu molitava za ovaj mjesec riječima: »Za sjemeništa, osobito u Meksiku,« Papa je dodao: »i za Meksiko.« I tako je izrijekom obuhvatio u toj nakani i ono zajedničko meksičansko sjemenište podignuto u sjeverno-američkim državama.

4. Pomoć do oltara.

Dodajmo konačno još neke crtice, iz kojih se vidi, kako mogu i vjernici ne samo molitvom nego i milodarima promicati ovu mjesecnu nakantu.

Koncem 17. stoljeća jedna je bogata osoba uzela na se brigu za uzdržavanje jednog siromašnoga klerika u pariškom sjemeništu. Taj je klerik bio potonji apostol Vendeje i Bretanje blaženi svećenik *Grignion de Montfort*.

Na slični su se način tri bogate sestre u Beču zauzele za trideset-godišnjeg *Klementa Hofbauera* te je njihovim prinosima mogao namiriti sve troškove za uzdržavanje, i tako su one Crkvi odgojile apostola grada Beča.

Potonji Papa *Pijo X.* dobio je u Padovi iz pobožne zaklade pomoć, uz koju se mogao izobraziti u svećeničkom zvanju te postati divan ures Crkve kao jedan od najsvetijih Papa.

Početkom ovoga stoljeća bogata obitelj *Goupil* u francuskoj biskupiji Séez podupirala je 305 svećeničkih kandidata, u raznim sjemeništima. U životopisu tih dobrotvora veli se: »Crkva im ima zahvaliti radi stotina svećenika.«

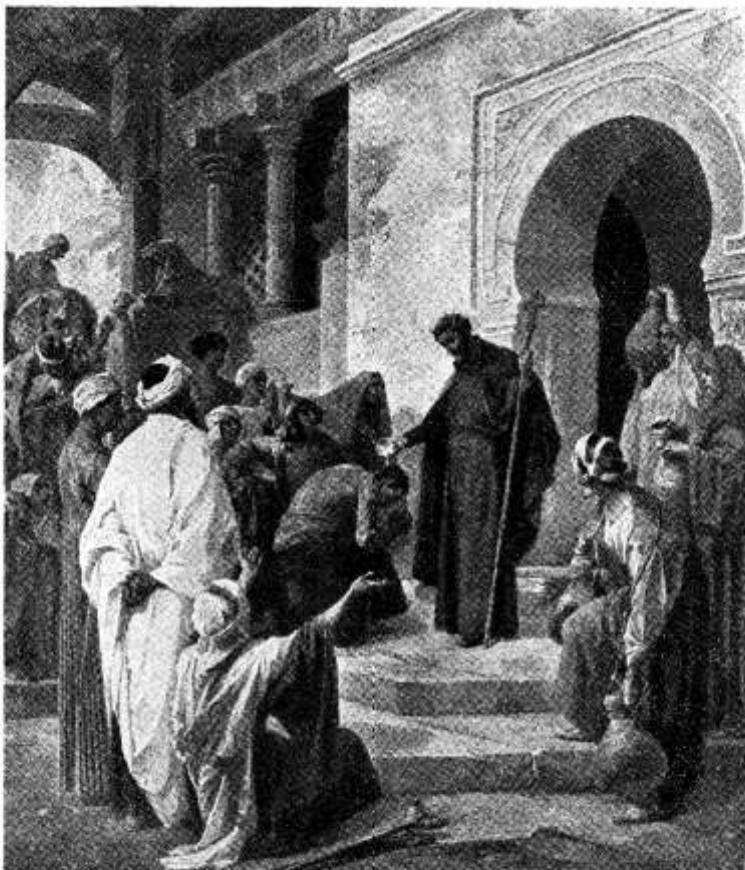
Prije malo godina *Pijo XI.* kanonizirao je blaženog župnika Andriju *Fourneta*, koji je usred i poslije meteža velike revolucije u svom župskom dvoru i drugdje potpuno opskrbio i odgojio 46 svećeničkih kandidata. I pokojnog piesnika-svećenika Izidora Poljaka opskrbila je u dačkim godinama skromna jedna kongreganistica.

Na nebu će se jednoć vidjeti, koliko se na zemljji žrtvovalo za podmladak svećenički.

I. P. Bock D. I.

PORUKE UPRAVE

- 1.) Molimo cij. preplatnike, da Glasniku ostanu vjerni i u Novoj Godini. Osim toga revni će čitatelji naći Glasniku barem jednog novog preplatnika. — 2.) Šaljući preplatu za 1940. molimo imućnije preplatnike, da dodađu koji mali dar za fond Glasnika (uzdržavanje i poljepšavanje). — 3.) Osobiti su pomoćnici *Glasnikovi povjerenici*, koji na svoj naslov primaju više primjeraka, svakog ih mjeseca dijele pojedinim preplatnicima i ubiru preplatu. Njima neka bude i ovim putem izrečena usrdna zahvala za sav dosadanji rad! Presveto Srce Isusovo, za čiju se slavu zauzimaju, neka ih čuva i brani, da i nadalje nastave svoj apostolat štampom! Hvala Vam, povjerenici i povjerenice! — 4.) Preplatnike, koji još nijesu podmirili preplatu za ovu godinu (a možda niti za 1938.) najlepše molimo, da nam zaostali dug pošalju. Tko lista ne misli plaćati, neka nam ga izvoli odmah povratiti.

M J E S E Ć N I Z A Š T I T N I K :

Sv. Franjo Ksaverski — zaštitnik katoličkih misija — veliki apostol Indije i Japana. Njegov se spomen slavi 3. prosinca. — Sv. Franju Ksaverskog s pravom smatraju jednim od najvećih apostola Kristovih. Mnogo se štuje i u hrvatskim krajevima.

Srce Isusovo, hram Božji sveti, smiluj se nama!

Izvansko poštovanje Boga zahtijeva i za to određeno mjesto. Takova mjesta zovu se hramovi, a i žrtvenici. Tako čitamo u Sv. Pismu Staroga Zavjeta, da je mudri kralj Salomon podigao Gospodinu prekrasan hram. Isto tako stoji pisano: da je Jakov kamen, što ga bio pod glavu metnuo, pomazao uljem i učinio žrtvenikom; Abraham da je sazdao ondje žrtvenik Gospodinu; Noa da je podigao žrtvenik; a to stoji u Sv. Pismu i za Setha i Abela.

Hram dostojan Boga, ne može sazdati slaba ruka ljudska, zato je sebi Gospodin sám podigao, sazdao hram — u presvetom Srcu ljubljenoga svojeg Sina.

Istina, u Sv. se Pismu veli i za kršćane, da su hram Duha Svetoga: »Ne znate li da ste hram Božji i Duh Božji da stanuje u vama? Ako tko oštetiti hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer je hram Božji svet, a to ste vi« (1. Kor. 3, 16, 17). Iza neba se veli, da je hram, kako se to izriče u Otkrivenju svetog Ivana Apostola, na pr.: »Tko pobedi, učinit će, da on bude stup u hramu Boga mojega« (3, 12) — »Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu« (7, 15) — »I otvoris hram Božji na nebu« (11, 19). No nijedan hram nije kao što je presveto Srce Isusovo, puno milosti i svetosti.

Srce Isusovo hram je od vijeka određen. Kako je naime od vijeka bilo od Boga određeno, da druga osoba Božanska uzme čovječju narav, tako je bilo određeno, da Srce Boga-čovjeka bude sveti Božji hram.

Taj hram — presveto Srce Isusovo — bio je u vremenu čudesno sazdan.

Najmudriji graditelj, Bog, imao je od vijeka ideju, plan toga svog hrama, koji je u vremenu predivno izveo. Citamo u Evangeliju, da je andeo Gabrijel rekao bl. Djevici Mariji: »Duh će Sveti doći će na tebe, i sila će te Svevišnjega osjeniti« (Lk. 1, 35).

Grada, što ju je Bog upotrijebio za taj hram, jest svakako najbolja, najplremenitija. Ta građa je prečista krv bl. Djevice Marije, kojoj reče andeo Gabrijel: »Zato će se i sveto, što će se roditi od tebe zvati Sin Božji« (Lk. 1, 35). Zato i blagoslovila ona žena u Evangeliju Mariju riječima upravljenim, na Isusa: »Blago utrobi, koja te je nosila« (Lk. 11, 27).

Oblik hrama Božjega — bio je potpuno savršen — savršeniji naime nije mogao da bude, jer kad veli sveta Crkva za bl. Djevicu Mariju, »da je svemogući i vječni Bog udesio sudjelovanjem Duha Svetoga tijelo i dušu preslavne Djevice Majke Marije,

da bude dostoјно prebivalište Sinu Njegovu», kako je još sjajnije i veličajnije sazdao Trojedni Bog Srce Isusovo — hram svoj!

Kako su god temelji toga Božjeg hrama u nebesima, tako je taj hram i podignut nad sve drugo, jer Isus »sjedi s desne Boga Oca svemogućega».

Divimo se veličajnim hramovima, što ih podigoše smrtni ljudi, temelji su im nekoliko metara duboko, vrhovi pak malo tek u vis strše. Kako li se dakle moramo diviti veličajnom hramu Božjem — Srcu Isusovu — što ga sazdao vječni, svemogući, premudri Bog!

Ako smo mi po riječima apostola Pavla, hram Boga živoga, jer smo urešeni milošću Duha Svetoga, koliko je uzvišeniji hram Isus, pun milosti i Duha Svetoga? I ako su naši udi hram Duha Svetoga, koji prebiva u njima po ljubavi, po kojoj izvodimo i djela ljubavi, koliko li je uzvišeniji hram Srce Isusovo, u kojem prebiva tjelesno (corporaliter) Duh Sveti, kako veli apostol Pavao! Ako dakle sebe imademo častiti poradi te svetosti, koliko više moramo štovati presveto Srce Isusovo, koje je hram pun Svetosti Božje!

Zato mi slavimo i častimo tebe, o presveto Srce Isusovo, i tebi se klanjam! O Isuse, kad bi te častili i slavili ljudi u presvetom Oltarskom Sakramentu, kako te časte i slave anđeli i sveti na nebu s presvetom tvojom Majkom na čelu!

Bogoljub Stržić D. L.

Nek se diže, što je naše, nek se čuva što je naše!

Prije tridesetak godina primio sam iz Poljske, i to iz Varsave, list u kojem nepoznata osoba među drugim čestita Hrvatima, što imaju tako krasne božićne pjesme i što ih tako lijepo pjevaju. I ta je osoba priložila nekoliko poljskih božićnih pjesama s notama, koje su vrlo ugodnih napjeva i pune vjerskog sadržaja. Uz Hrvate su i Poljaci bogati lijepim božićnim pjesmama.

Ne ustručavam se opetovati, što sam već višeputa ustvrdio, da je božićna pjesma za nas Hrvate velika duhovna blagodat i veliko duhovno bogatstvo, da je — šta više — božićna pjesma u nas Hrvata pravi misijonar.

Božić je Božić, istina. Spomen porođenja Kristova, velike ljubavi Božje za spasenje ljudskoga roda; »koji nas ljudi i radi našega spasenja side s nebesa. I utje-

lovi se po Duhu Svetom od Marije Djevice i postade čovjek.«

No da Hrvati katolici slave Božić u tolikoj mjeri i s tolikim oduševljenjem, tomu puno doprinosi stari misijonar, naša lijepa božićna i pučka pjesma. Mnogi katolik sigurno ne bi prisustvovao, svetim tajnama na božićne blagdane a mnogi uopće nikako, da ga ne privlače u crkvu naše božićne pjesme, drage ljudima i sela i grada, i školovanim i neškolovanim, i mladima i starima. Budući da su lijepe, rado ih pjevaju. Budući da su pune vjerskog sadržaja bude, diju i učvršćuju vjeru. Kako su i poučne, potiču na život u Bogu i za Boga. Zar nije božićna pjesma po tom misijonar? O da, ona je misijonar, od samoga Boga dan i poslan. Čuvajmo ga! I ako je od njegovih nauka što palo u zaborav, dižimo to iz zaboravi i oživimo! To je naše blago. Drugi, veliki narodi bili bi sretni i ponosili bi se, da imaju tako divnih pučkih božićnih pjesama.

Zadnjih se godina dižu iz zaboravi s velikim uspjehom naše pučke pjesme, i to zaslugom seljačkih zborova, ogranaaka »Seljačke Sloge«. Ovi bi zborovi puno zadužili naš hrvatski katolički narod,

Sv. Ivan Ap. (27. XII.) propovijeda o ljubavi: »Dječice, ljubite se međusobno!«

čisto vjerskog sadržaja, ima ih opet i čisto svjetskog sadržaja. Nažalost ima ih, koje su navodno vjerske i crkvene, ali su u protoslavlju sa naukom slike Crkve i časti Majke Isusove. Na takvu sam pjesmu naišao u gradu Karlovcu, koja se rado i mnogo, pjeva u građanskem svijetu dakako izvan crkve. Vjernici su na to bili odmah upozoreni i zamoljeni, da tu pjesmu ne pjevaju.

Nek' se diže što je naše!

I nek' se čuva što je naše!

Dosada je, hvala Bogu, u glavnom naša stara božićna pjesma sačuvana. Treba je brižno i nadalje što bolje čuvati!

Tu i tamo zamijenila je naše lijepo božićne pjesme strana i nama tuda pjesma kao što je često tuda nošnja zamijenila naše prekrasno narodno odijelo. Mi smo u pogledu božićne pjesme upravo bogati, pa nam nije nužno posizati za tudim. Ko to čini, taj pokazuje da je u njemu malo hrvatske i katoličke svijesti. Ko je vidio i čuo, kako narod sela i grada oduševljeno pjeva naše stare božićne pjesme, taj će samilosno pogledati one novotare, koji vele da im postaje dosadno pjevati uvijek jedno i isto!

Poslušajmo i ove godine našega staroga i dobrog misjonara, naše drage božićne pjesme, da »Ljuba v Božja prevelika«, koju on slavi, ostavi što jače tragove u dušama našima!

D u k a.

Našao zamjenika . . .

Brat Luchini iz Turinske isusovačke provincije, vrijedan redovnik i vrstan stolar leži na umoru. Pohodio ga je i sam o. Provincijal. Stoeći uz krevet upita ga:

— A tko će vas, brate, sad zamijeniti?

— Oče, cim me prime u nebo, poslat ću vam drugoga stolara, odgovoril starac. On će me zamijeniti.

I doista! Već dva dana iza smrti dobrog brata, došla je na o. Provincijala molba, da primi u Družbu Isusovu kao brata jednog mladoga stolara. O. Provincijal se odmah sjetio pokojnikova obećanja! Za par dana primljen je mladi stolar među postulantе.

Doveo ga sam njegov otac i predavajući ga o. Rektoru rekao je:

»Danas, na svetkovinu sv. Josipa, koji je Isusu bio »otac«, prinosim i ja svojega sina, jedinca. Žrtva je to za mene velika, jer nam je sad baš počeo pomagati. Ali, kad sam prije deset godina obavljao duhovne vježbe u ovoj kući, upoznao sam, da se valja uvijek podložiti Božjoj volji, pa makar morali štograd i pretrpjeti.«

Evo tako dragi Bog, dok jedne usvojoj dobroti pozivlje k sebi, da ih nagradi, druge nedokučivim putevima svoje providnosti pozivlje, da u radu za bližnjega popune njihovo mjesto.

S. G.

† DRAGO ČUIĆ, župnik u Radunicama,
osobiti širitelj pobožnosti Srca
Isusova.

Svećenici

Svećenik! Veliko je to ime za sve jezike i za sve narode i vjekove. Nači ćeš u povijesti naroda bez književnosti, bez tvornica, bez željeznica i bez aeroplana — ali naroda bez vjere ne ćeš naći. A svaka vjera imala je bar neke žrtve pa prema tome i svećenike.

Svećenici su uvijek nešto više od običnih vjernika, jer su posrednici između ljudi i božanstva. Zato su ih i cijenili i štovali u svim vremenima. Kod starih Rimljana niti se izdavao kakav novi zakon, niti počinio rat prije nego bi svećenik prikazao žrtvu. Najsjajniji vijenac iza pobjede i najviše dostojanstvo davalo se po rukama njihovih svećenika. Isto tako stari Atenjani u Grčkoj ne bi se prihvatali nikogoj znatnijeg posla, a da ne bi prije upitali svećenika.

Pa ipak šta su ti svećenici bili u usporedbi sa svećenicima pravog Boga, kako ih opisuje Sveti Pismo Starog i Novog Zavjeta? Sveti Pismo ih naziva Božjim pomazanicima i zjenicom oka Božjeg. Naziva ih odabranim kraljevskim koljenom, baštinom Božjom i ukućanima doma Gospodnjega.

Sv. Ivan Vianey je govorio: »Ako bih susreo anđela i svećenika, najprije bih svećenika pozdravio, jer anđeo je prijatelj Božji, a svećenik je zastupnik Boga na zemlji.«

Sv. Efrem, crkveni naučitelj, piše pun udivljenja: »Ogromno čudo, veliko, neizmjerno i beskrajno je dostojanstvo svećenika!«

S kim da usporedimo dostojanstvo svećenika? Ni cijenimo dostojanstvo kralja i gospodara, jer imaju veliku vlast. Ali tko ima vlast da Krista na zemlju zove? Tko drži Boga u rukama svojim, ako li ne svećenik, kad diže svetu Hostiju. Tko otvara nebo, a zatvara pakao? Svećenik, kad nam u ispovijedi opršta grijehe.

Njegova vlast seže i do na drugi svijet, njegova pomoć ide i preko groba.

Lijepo je zvanje biti otac obitelji, lijepo zvanje biti učitelj ili liječnik ili voda naroda, a sva ta zvana u sebi ujedinjuje svećenik. On je duhovni otac tolikih tisuća duša, koje on hrani kruhom nebeskim, koje ispovijeda, tješi i krije na putu u nebo. On je učitelj tolike nevine djećice, koja od njega uče, kako će ljubiti krepot, svetost, Isusa i Mariju. On je liječnik, koji jednim blagoslovom iscijeli sve rane duše. Zato su svećenici veliki vođe kršćanskih naroda na putu u vječnost.

S pravom je onda plakala velika sv. Terezija, kad bi čula, da je umro koji svećenik katoličke Crkve, jer je znala koliko vjernici gube, kad se umanji broj duhovnih voda, ispovjednika i propovjednika riječi Božje.

Crkva je zaručnica Božja, a svećenici su čuvari ove odabranice Božje. Crkva je zgrada Mudrosti Božje, a svećenici su glavni stupovi te zgrade. Crkva je mistično tijelo Kristovo, a svećenici su najplemenitiji udovi toga tijela. Crkva je bojna četa, a svećenici su časnici.

Zato će pobožan katolik rado moliti za svoje svećenike, da budu sveti i dostojni toga visokog dostojanstva, a ne će ih ogovarati, jer zna da time dira u zjenicu oka Božjeg. Dobar katolik rado će dati svoje dijete u sjemenište, jer zna, da ne može veće sreće pribaviti svome sinu negoli da ga dovede do svećeništva. Daj nam, Bože, mnogo dobrih svećenika, jer o njima ovisi spas naši duša!

RADUNICE : Preuzv. nadb. Dr. Ivan Šarić među Križarima.

Bogataši.

»Lakše je devi proći kroz iglene uši,
nego li bogatu u kraljevstvo nebesko.«
Matej 19. 24.

Riječ Krista se ne mijenja,
Riječ Krista vječno stoji,
Srdžbe Božje nek se zato
Skrtac svaki spravom boji.

Kada sredstvom što ga imaš
Pomoć daješ svome bratu,
Božji blagoslov te prati,
I nebesku imaš platu.

Kada pakو silne pare,
kupiš samo radi para,
Tad prokletstvo tebe čeka,
Pakо vrata ti otvara.

Uz dah bijednih tebe prati,
Mir ti duši sav otima,
Teret teški sam si sebi,
I na sablazan si svima.

Zalud znanje, zalud časti,
Tebi rese kratko žice,
Dan će doći, možda skoro,
Kad će klonut tvoje biće.

Kad pred vječnim sucem pare,
Pomoć ništa baš ne mogu,
Samo dobra djela jesu
Nad svim mila dobrom Bogu.

Zalud kupiš svjetsko blago,
A i tude još valute,
One kadre su ti samo,
Mir duševni da pomute.

Njih će ukrast lahko lupež,
Ali dobra djela neće,
Čovjek vršeć dobra djela,
Stazom spasa vječnog kreće.

Stazom spasa vječnog kreće,
Među djelim' svima ljubav,
Tko je shvaća, tko je slijedi,
Raj na zemlji već uživa.

Ako ikad ono sada,
Treba pomoć svojoj braći,
Da u srcu oštре zime,
Brat se može lakše snaci.

Radeć tako mi svi slavit
Porod Krista čemo Boga,
Koga ljudstvo sad u štali,
Gleda krotka i uboga.

Ljubav zato nek usplamti,
Nek nas vodi po sve dane,
Da nam svima bude dano,
Liječit braći teške rane.

Pa će smrt nam blaga biti,
Mir je pratit tad će sveli,
Krist u pomoć će nam doći,
Koji za nas bi propeti.

Ljubav žrtve neka nama,
Slatkim čini bez obzira,
Pa će vječni život nama,
Bit pun slave, bit pun mira.

Ante Belanić.

Farizej i carinik mole u hramu.

Sv. Misa

»Jer je ljudska narav takova, da se bez vanjskih pomagala teško diže do promatranja Božijih stvari, zato je dobra majka Crkva odredila neke obrede, da se naime u sv. Misi neke molitve izgovaraju tiho, a druge glasno. Isto je tako iz uredbe apostola i predaje preuzela ceremonije, kada pomoću tih vidljivih znakova vjere i pobožnosti potakne srca vjernika na promatranje najuzvišenijih stvari, koje su sakrivene u toj žrtvi. — Tako nas uči sv. Crkva u Tridentinskom saboru, i to je i naš odgovor onima, koji se neprestano spotiču nad svim obredima i ceremonijama. A nije ni čudo, jer ih i ne razumiju, a mnogi i neće da ih razumiju. Kušaj dakle obrede što bolje upoznati i razumjeti pa ćeš i sam na sebi osjetiti njihovo blagotvorno djelovanje.

Predimo dakle na obrede sv. Mise.

Na početku sv. Mise svećenik je na podnožju oltara. Tu po klekne, ako je Presveto u svetohraništu, inače se duboko nakloni raspelu na oltaru te se prekriži: »U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen«. Sv. Misa, najveće i najveličanstvenije djelo na zemlji pobjeđuje znakom sv. križa, pa kojem nam je došlo spasenje; počinje u ime Presv. Trojstva i u čast Presv. Trojstvu, od kojeg nam dolaze sva dobra i sve milosti.

»Poći ću k oltaru Božjem«, moli svećenik, ministrant odgovara: »K Bogu, koji veseli mladost moju«. Prvi glas kod sv. Mise glas je radosti. Kako se ne bi i radovali kod pomisli, da nam je Isus svojom žrtvom na križu otvorio nebo i učinio nas opet djecom Božjom. A mi ćemo pristupamo k oltaru, na kojem će se ista žrtva obnoviti. Jest, teška je žrtva, težak je križ, svatko ga izbjegava. Ali Isus je upravo svojom žrtvom na križu pobijedio opačine svijeta. Križ je dakle znak pobjede, a pobjeda je uvijek uzrokom radosti.

Radost nas dakle napunja. Ne pod silu, ne jer moramo, nego rado i s veseljem ćemo prisustvovali tako užvišenom činu, sv. žrtvi, kad god uzmognemo. Ali naše svakdanje brige, poteškoće, borbe života i nevolje nas pritištu. Otkoljeni smo nepravednim i lukavim ljudima. Ko će nas Ko će nas izbaviti, da uzmognemo vrijedno pristupiti k oltaru Gospodnjem? Niko drugi nego sam Bog! U Bogu je sva naša nada.

Apsalom, nezahvalni sin kralja Davida pobunio se protiv svog oca. David je morao sa svojim prijateljima bježati. Tako proganjeni kralj obratio se pun pouzdanja na Boga i pjevao je sa svojom pratnjom 42. psalam.

I svećenik moli sada — iza prvog glasa, iza glasa radosti — naizmjence s ministrantom — a ministrant zastupa kod oltara narod i odgovara u ime naroda — isti 42. psalam, što ga je kralj David pjevao. »...od čovjeka nepravedna i lukava izbavi me... Jer si ti, Bože, jakosti moja... Zašto da živim žalostan pod pritiskom neprijateljevima? Pošalji svjetlost svoju i istinu svoju: one nek me vode i izvedu na svetu goru tvoju i u šatore tvoje... Što si žalosna, dušo moja?... Uzdaj se u Boga!...«

Siromašan, grješan čovjek usuduje se s tolikim pouzdanjem zazivati Božju pomoć. Svećenik dobro pozná tu bijedu, pa se duboko saginje i javno se optužuje za svoje grijeha pred Bogom, svim svetima i pred vjernicima. Isto čini i ministrant u ime vjernika. Tako se javno optužuje radi svojih grijeha svećenik pred narodom, narod pred svećenikom, biskup u katedrali i sv. Otac Papa u crkvi sv. Petra: svi smo grijesni ljudi, svi ovisni o Božjem milosredu i o Božjoj milosti.

Iza ispunjavanja grijeha dolazi molba, da nam se dragi Bog smiluje, da nam otpusti naše grijeha i privede nas u vječni život.

Svećenik ide k oltaru i još usput moli Gospodina da »uzme od nas naša bezakonja da budemo dosta joni čistih srđaca ući u svetinju nad svetinjam a«. Još jedamput moli za oproštenje grijeha po zaslugama svih svetih, napose onih, čije se moći nalaze u oltarnoj ploči. Ujedno poljubi oltar, da iskaže počast Kristu i njegovim svetima, t. j. pobjednosnoj Crkvi na nebesima.

Poljubivši oltar ide misnik na stranu poslanice, gdje moli iz misne knjige ulaznu pjesmu. U staro kršćansko doba se pjevao psalam, dok je svećenik išao k oltaru. Danas moli sam misnik, i to antifonu ili zapjev a od psalma samo prvi redak i odmah dodaje »Slava Ocu«, i opetuje zapjev.

Svaka svetkovina u godini ima svoj t. zv. missni obrazac, u koji spadaju svi promjenljivi dijelovi, a među njima i na prvom mjestu je ulazna pjesma. Zapjev te pjesme je vrlo važan, da možemo što bolje razumjeti značenje dotične svetkovine. U njemu su, izražene misli i osjećaji, kojima je prožeta Crkva toga dana. Uzmimo n. pr. Misu zornicu u Adventu. Sv. Crkva se služi u zapjevu riječima proroka Izajie i vapije za Spasiteljem: »Rosite nebesa, s visine i oblaci neka dažde pravdu! Neka se otvorи земља и нека из ње никне Spasitelj!« Ove misli i osjećaji su isti u svim promjenljivim dijelovima, u obrascu sv. Mise.

I mi ćemo se u Adventu, u vrijeme svetog očekivanja i priprave za Spasiteljev dolazak moliti i vapiti sa sv. Crkvom: Rosite nebesa pravdu! Neka dode Spasitelj u naša srca i neka zavlada u njima. Jer jedino ako se Spasitelj u njima nastani, možemo se nadati boljim, mirnijim vremenima,

Vinko Logar D. I.

Gradani u duhovnim vježbama na Jordanovcu.

Dragi naši povjerenici i povjerenice!

Na izmaku smo godine 1939... Evo ćeće dvanaest put razdjelili Glasnik pretplatnicima. Znamo da Vas je povjerenštvo stajalo mnogo brige i truda, ali ste sigurno osjetili blagoslov Božansko-ga Srca, koje je obećalo, da će imena onih, koji promiču Njegovu pobožnost, biti zauvijek upisana u Njemu. Pobožnost se Presvetoga Srca širi u najšire slojeve našega naroda baš preko Glasnika. Sedeset hiljada primjeraka pohrlilo je svakog mjeseca, doprlo u svaki kraj naše domovine! Najviše preko Vas, dragi povjerenici i povjerenice! Mi smo Vam od srca zato harni i molimo Gospodina, da i nadalje ustrajete u svom apostolskom radu. A minuli trud neka Vam urodi mnogim milostima Srca Isusova.

U novoj godini 1940. nastojte, da svi dosadanji pretplanici ostanu vjerni Glasniku te da mu nadete što više novih pretplatnika. U našim vremenima treba dušama svijetla i utjehe da ne klonu! To će svima Glasnik u punoj mjeri pružiti. A koliko ih još imade, koji za Glasnik nisu ni čuli! Preporučite im ga, potaknite ih, da se pretplate na njega preko Vas!

Savjeti, kako možete proširiti Glasnik u Novoj Godini.

1.) Kad budete dijelili danaeći broj pretplatnicima, nastojte, da ih odmah sve zadržite i u Novej Godini, u koliko dakako ni u zaostali s pretplatom. Svuda to neće ići glatko, ali Vaša ljubav i požrtvovnost prebrodit će sve zapreke. Ujedno gledajte dobiji i po kojeg novog pretplatnika.

2.) Tko Vam ne može odmah dati cijelu pretplatu, neka Vam pomalo otplaćuje u obrocima.

3.) Onima, koji Glasnika još ne poznaju pružite na ogled jedan stariji primjerak. Prilažemo Vam nekoliko takovih primjeraka. Tako ćeće naći i kojeg pretplatnika.

Gospodin se ne da natkriliti u velikodušnosti, pa će tako i Vaš rad oko širenja Njegova Glasnika stostruko naplatiti. Istom ćeće u vječnosti pravo vidjeti, kolikim ste dušama pomogli svojim radom za Glasnik. Za Božje Kraljevstvo ste se trudili, pa će Vam Isus biti plaća. Zahvaljujući Vam i s naše strane, želimo Vam od Gospodina blagoslovjen Božić i sretno Mlado Ljeto!

Uredništvo i Uprava »Glasnika Srca Isusova«

Zagreb I/147 — Palmotićeva 31/L

Zenidba — udaja

Zenidbom, udajom, stvaraju se temelji obitelji. Uz druge svrhe bračne i ova je od poglavitih: »Rastite i množite se.« U sv. Crkvi katoličkoj velik je to sakramenat, nerazrješiva veza između muža i žene, jer »što je Gospod zdržao, čovjek ne smije razdružiti.«

Zenidbom se stvaraju obitelji. Zenidba je rasadnik ljudskog roda. To je jako važno pitanje. Pa ipak ima ljudi, koji sklapaju brakove vrlo lako i mišljeno. Jedni na brzu ruku bez promišljanja. Drugi radi vremenskih probitaka. Treći na nagovor, ako ne i pod moraš. Ima i takovih slučajeva. I to mnogo. Pogotovu kod nas u selu: »Ko da više! Koja donosi više!« Za sklonost i ljubav ne pita se. A posljedica? O tom govori i narodna: »Majku svoju kletću, doklegod sam živa, i na grobu ne će zapaliti joj svjeću — tako mi je kriva.«

Sv. Ivan Zlatousti lijepo kaže: »Kupio si kuću. Ne donosi li ti koristi, kako si se nadao, možeš ju prodati. Kupi drugu. Tako i vinograd i njivu i t. d. No muž ženu, žena muža ne može po volji mijenjati. Kao što riba ne može iz mreže, u koju je pala, tako i oni, koji su brak sklopili. Kod sklapanja braka vrijedi stara strana lijepa nauka: »Polaziš li na put morem, moli, ideš li u rat, moli do dva puta, ako se pak hoćeš ženiti (udati), a ti moli tri puta i više puta!»

Na žalost i kod dobrih katolika velika je rijetkost, da molje za sretan brak. Ljepota, bogatstvo, položaj, to odlučuje. U jednoj vrlo staroj knjizi — propovjedniku čitao sam i ovo zabilježeno: Davno je to bilo. Prije stotine i stotine godina. U jednom dru-

POSAVSKI BREGI: Posveta zvona.

štu, u kojem je bila i žena Aleksandra Velikog, i bilo je razgovora i o ženidbi i to o sretnoj. Jedni su govorili ovo, drugi ono, dok nije uzela riječ žena Aleksandrova. Navodno je ovako govorila: Jedni traže ženu očima, naime gledaju na njezinu ljepotu. To nije dobro. Nije u ljepoti sve. Drugi traže rukama, naime da li je bogata. I to ne valja, jer ko traži blaga, nađe vraga! Nego ženu treba tražiti ušima. Drugim riječima: treba ispitati njezin život i saznati za njezine vrline. Svega nestaje, sve je prolazno, samo kreplost ostaje. —

Mladoženjama i mlađenkama treba staviti još i ovo na srce:

Pazi, mladoženjo, iz čije se kuće ženiš i koga uzimaš! Pazi, mlađenko, koga uzimaš i u kakovu ćeš kuću po udaju doći. Da li se u tim kućima drži zakon Božji? Tražite ženu, muža ušima, a ne očima i rukama. Ljepota je prolazna, a ko traži blaga, nađe vragalj! Samo je vrlina trajna i ona samo zaslužuje čast i hvalu!

Doista bi bilo više sreće u našim obiteljima, kad bi se ljudi držali ovih zlatnih načela. —

Đuka.

Po djelima će nam se suditi

Car Napoleon priredio jednom u Parizu veliki prijegled svih vrsta vojske. Zadovoljan se smješkao i sve točno gledao. Među vojnicima, koji su ispred njega prolazili, opazi jednoga — bilo mu je ime Noel — koji mu se učini vrlo poznat. Car htjede saznati, u kojim je bitkama taj stari vojnik sudjelovao. Dade ga pozvati preda se i spomenu neka mjesta, gdje su bile glasovite bitke. Reče: »Marengo? Austerlitz? Wagram? Jena? i t. d. Kod svakoga imena odgovori vojnik: »Tu sam bio!« Kako je taj čovjek, premda se borio u tolikim bitkama, bio samo obični vojnik, imenova ga Napoleon odmah kapetanom i pričvrstil mu na grudi križ »časne legije.«

I nas će jednoga dana pitati, ali ne Napoleon, već Kralj kraljeva i Gospodar gospodara. Sve, ama baš sve će nas pitati: Jesi li išao k sv. Pričesti, sv. Misi, propovijedi? Kakve su ti bile misli, riječi, djela — sva pa i najtajnija. Jesi li se u javnom životu pokazivao katolikom ili kukavicom? Jesi li radio za katoličku stvar, pomagao katoličke pothvate, branio vjeru od napadaja?

Hoćemo li moći odgovoriti kao onaj vojnik ili ćemo posramljeni stajati pred vječnim Sucem? G.

METKOVIC: † Anka Bebić, učiteljica.

Svetačka smrt uzorne učiteljice

Na 4 X tg. veliko zvono župske crkve u Metkovićima, tužno je kucalo javljajući gradu i okolini žalosnu vijest da je umrla učiteljica Anka Bebić. Svatko tko ju je poznavao brisao je suze i gušio se u jecajima — nema je više! — Djeca su žalila svoju ljubljenu učiteljicu, a roditelji nenadoknadivu uzgojiteljicu svoje djece.

Svom brigom i nježnije od majke ljubila je ona svoju školsku djecu. Blaga, mila, ljubezna i nježna, znala je lako k srcu privući djecu, koja su je istinski voljela, slušala i poštovala tako da su se i sami roditelji čudili koliko nju djeca vole. Dok je vrijeme provodila s djecom, ona je mudro iskorisćavala svaku prigodu da njihova mlada srca upravi k Bogu. Ona je za pravilo svojega života uzela riječi: »Ljubav k Bogu i bližnjemu.« Duboko proniknuta tim svetim idealima uredila je svoj život tako da je u srcu sazidala jaku tvrdavu svetog savršenstva opasavši je zidinom svih kreposti. Ljubila je Boga nada sve, a njegove interese je svugdje branila i zagovarala. Svaki dan je svoj lijepi duševni život hranila i krijeplila »Kruhom Jakih«, a dugim razmatranjem, svetom krunicom, drugim molitvama i raznim pobožnim djelima Bogu je posvećivala svoje dane. Svake godine je obavljala duhovne vježbe ili »osviježila se na izvoru milosti«, kako je sama znala reći. Sve to je činila neobičnom pobožnošću i sabranošću, služeći kao divan primjer kolegicama. Tako žarka duša htjela je svoj plamen ljubavi Kristo-

ve prenijeti u srca sviju s kojima je dolazila u doticaj. U svakom bijedniku ona vidi lik Kristov i sve ljubi.

Kad je 1926. došla u jedno malo seoce Dalmatinskog Primorja, našla ga je u velikoj bijedi, gladu, bolesti i zapuštenosti. Tu se baš za nju otvara široko polje apostolatu ljubavi i milosrda. Zaboravlja sebe, a stavlja se u službu bijednih, gladnih i bolesnih. Kao andeo utjehe obilazi ona siromašne i bolesne, pomaže, liječi, savjetuje. U velikoj skromnosti odbija ona svaku hvalu i priznaje, sretna u duši što svojim malim trudom pomaže najbijednije. Poslije kad je bila premještena u 2-3 varošice, svugdje ona djeluje kao Božja duša puna žarke i nesebične ljubavi. Svagdje djeluje na karitativnom polju kao marljiva radnica sve do kraja života. Mane i pogreške svojega bližnjega, uvijek je znala blago opravdati, da pače prekriteri plaštem kršćanske ljubavi. Njezina se ljubav k bližnjemu nije ustavljal-a samo na okolini.

Ona je svim žarom duše voljela misije, za njih se molila i žrtvovala. Učila je djecu da ljube male pogane i da za njih mole, a na tisuće žrtvica i molitvica slala su njena šk. djeca za naše misionare i za našu misiju u Bengaliji. Pa kad je jedna njezina starija učenica umirala od tuberkuloze, molila ju je da prikaže Bogu svoj život za našu misiju u Bošontiju. Ova je rado pristala, a ona je sva sretna bila dirnuta ljubavlju svoje učenice.

O patnjama i боли nikada nije dala da priča, sve je to znala prekriteri smiješkom, premda je mnogo trpjela. No Gospodinu se svidjelo uzeti je k sebi. Kao zadnju kušnju pošalje joj tešku i neizlječivu bolest rak, koju je ona svetačkom ustrpljivošću podnijela. Uvijek vedra i potpuno odana u volju Božju, rado je primila smrt iz Njegove ruke. Još prije smrti sa svakim se je lijepo oprostila i molila za oproštenje, te je svakom nešto zgodna duhovnoga preporučila. Jedna njezina drugarica videći je gdje mnogo trpi od teškog napadaja upitala je: »Anko, gdje je tvoje srce?« — »U Srcu Isusovu,« odgovorila je umirućim glasom.

U noći 3. X. t. g. u 1. 15 č. na dan svetkovine sv. Terezije kojoj je bila pobožna i u oči sv. Franje Asiškoga, čijem je trećem redu pripadala i koga je jako štovala, predade svoju plemenitu dušu u ruke svoga Bož. Zaručnika. Sprovod je njezin dokazao koliko je bila ljubljena i poštovana. Mnogi svećenici, cijelo učiteljstvo osnovne i gradanske škole sa učenicima i učenicama, brojni prijatelji i štovatelji otpratiše njezine smrtne ostatke od kuće žalosti do određenog mjesta, gdje je Preč. Dekan izmolio propisane molitve. Od nje su se oprostili kratkim govorima: jedna njezina učenica, kolegica i drugi štovatelji. Zatim je ljes otpraćen u Nova Sela gdje je bila svećana sv. Misa i pogreb.

Da, mi smo stalni da je ona našla svoj pokoj i nagradu u Srcu svoga Bož. Zaručnika kojega je za života žarko ljubila.

Na njoj se uistinu ispunile one riječi sv. Pisma: »Prode zemljom čineći dobro.«

D u š a

Hitno prolaze godine našega zemaljskog života. Jedna neopazice iščezava za drugom. Vrijeme juri, a s njime leti i naš život, dok ne dode do svoga kraja. Vječnost ni usporedit se ne da s ovim vremenom. Ona traje bez konca, njezin dan ne poznaje noći, njezino je blaženstvo bez promjene.

Na ovoj zemlji prolaze godine: Mjeseci postaju tjednima, tjedni danima, dani satovima, satovi časovima. U našoj je vlasti samo čas. Ali i taj prolazi. I dok mislimo, da ga imamo, i njega nestaje. Tako je čitav naš život jedna prolaznost.

U ovom časovitom i prolaznom životu dobro je uvijek u pratnji zla. Uz bogatstvo eto briga, uz mir eto napora, uz radost eto boli, uz zdravlje eto bolesti. Sve je pomiješano. Dobro i zlo nalaze se jedno uz drugo. I samo radi njih dolazi do promjene u ljudskom životu.

Ali upravo to nas mora tješiti. Kad naša duša znade, da je na ovom svijetu ne može ništa potpuno usrećiti, kad osjeti da njezin razum neprestano teži za novim spoznajama, a volja joj se upravo nezasitna tražeći dobro u želji, da ga posjeduje, zar ne mora i nehotice uzdahnuti: »Ah, ja nisam stvorena za ovaj svijet. Ima najveće Dobro, o kojem ovisim. Opstoji vječni Stvoritelj, koji je stavio u me ovu nezasitnu želu za istinom. Njega dakle moram tražiti, za njim čeznuti, da se sjedinim s neizmjernim Dobrom, jer njemu pripadam, njegova sam svojina.«

To je eto naš odnosaš sprema Bogu. Nikad ne mogu pomisliti na vječnost, a da ne osjetim u sebi veliku utjehu, jer znadem reći samom sebi: »Kako bi moja duša znala za neizmjernost, kad između njih ne bi bilo nikakva odnosa?« Pa kad osjetim, kako moju pomisao na vječnost prati čežnja moga srca, uzradujem se tako, da toga ne mogu ni iskazati. Siguran sam naime, da se prava čežnja naše naravi ne može odnositi nikada na ono, što se ne može postići. I tako sam radi svoje čežnje siguran, da mogu doći do onoga, što je vječno. Stoga se i uzdam, da će to uistinu i postići. Dobrota Božja ne bi nikad stvorila takvu dušu, koja bi mogla misliti na vječnost i čeznuti za njom, a da istoj duši ne bi dao sredstava, kojima bi mogla ispuniti ono, na što misli i za čim čezne.

A kako ćemo brzo biti u vječnosti! I tada ćemo istom vidjeti, kako malo vrijedi zemaljština i da nismo mnogo izgubili, ako nam na zemlji nije išlo sve po miloj volji.

Sjećam se, kako smo u svojoj djetinjskoj dobi znali biti zaposleni snašanjem kamenja, drvila i blata, da sagradimo kućice i kolibice. A kako bismo brzinuli u plač, da nam ih je tko porušio! I sada dobro znademo, što treba držati do ovih djetinjih igrarija.

Nešta takva osjetit ćemo i u vječnosti. Tada ćemo upoznati, kako sve naše brige na svijetu nisu bile drugo već igrarije odrasle djece.

Ne želim reći, kao da bi za nas svaka briga za zemaljštinu bila suvišna. Bog nam je dao te brige, da nas po njima iskuša. Jedino moramo nastojati, da odstranimo iz ovih briga onu groznicavost, koja im se običava primiješati. Igrajmo se i nadalje, dok smo djeca! Ali ako tkogod dode i poruši nam kućicu, pomrsi nam osnove, ne tarimo si radi toga previše glave. A kad dode večer i pozove nas na počinak, ne uz nemirujmo se, jer idemo u Očevu kuću.

Brini se dakle revno i savjesno za svoje dužnosti, ali nikad ne zaboravi, da nema važnijeg posla od spasenja tvoje duše. Velike duše gledaju u svim svojim nastojanjima u prvom redu na vječnost.

Budući da je duša sama vječna, drži nedostojnim sebe sve, što nije vječno. Stoga nema za ove djetinjarije — radosti prolaznog života — drugo osim letimična pogleda svraćajući svu svoju pozornost na neizmjerna, neprolazna dobra, na vječni život.

Naš je život kratak, ali uza sve to od vrlo velike važnosti, jer krije u sebi klicu vječnosti. Blago čovjeku, koji ovo shvaća!

Zato pusti dušu svoju, da kliče od svete radosti. Jer eto Bog u svojoj ljubavi dao ti je nesamo želju, da pretvorиш svoj smrtni život u besmrtni, već te je postavio i na put, koji vodi u vječnost, dao ti sredstva, kojima možeš svoja djela učiniti vječnima. Kako je utješno za te, što te čeka blažena vječnost, što si postao kršćanin, dijete Gospodina Isusa Krista, koji te preporodio svojom krvlju! Naše je pouzdanje i naša slava u tom, što je za nas umro božanski Spasitelj.

Sv. Franjo Saleski.

JESTE LI SI VEC NABAVILI N O V I »KALENDAR
SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA GODINU 1940«?

Naslovna stranica urešena je slikom Krista Kralja u sedam boja. Sadržaj mu je u glavnom posvećen 400-toj obljetnici Družbe Isusove (1540—1940). U svestranom prikazu vidjet ćemo, što je sve ovaj crkveni Red učinio širom svijeta, a posebno diljem naše hrvatske domovine. — Cijena je Kalendaru ista, kao i dosele, t. j. 10.— DINARA. Zahvalno primamo dodatak od 2 dinara za poštarinu, kad se naruči samo jedan komad. Na 10 primjeraka dobiva se jedan na dar, i ne plaća se poštarna. Naručuje se kod Uprave »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb 1147, Palmotićeva 31/I.

PITANJA I ODGOVORI

Ovih dana nalazila se u mjestu P. jedna hiromantkinja (koja gata po crticama dlanova na rukama), te sami otišao da mi kaže budućnost. Među ostalim mi je rekla, da se zavjetujem svetoj Tereziji od Malog Isusa i svetoj Petki. Budući da u rimokatoličkoj Crkvi ne postoji sveta Petka, pitam, da li je grijeh zavjetovati se istoj svetici. Pošto mi je gatalica rekla za moju prošlost ono, što je stvarno bilo 50 postotaka prema njezinu izjavu, pitam dalje, da li čovjek može da vjeruje ili ne. Molim da mi se dade odgovor preko »Glasnika«.

Kao što vraćanje, tako je i svaka vrsta gatanja, napose gatanje iz crtica na dlanovima po Božjim i crkvenim zakonima zabranjeno, jer je pogubno praznovjerje. Dvovrsno je. Najgrdnije je gatanje izričito spojeno sa zazivanjem samoga davalja i s formalnim ugovorom s njime. Kod izričitog, makar i samo naumljenog ugovora s davljom, gatalica i njezine mušterije hoće preko nečistog duha da saznaju neke tajne. To je uvijek smrtni grijeh. Često su t. zv. gatalice po zanatu prefrigane ciganke.

No ima i uključeno zazivanje vraka kod gatanja. To se zbiva, kada tko hoće da sazna tajno ili skrovito, te se pri tom služi nezgrapnim praznovjernim sredstvima, koja niti po svojoj naravi niti po Božjoj i crkvenoj ustanovi nisu u stanju da razotkriju tajnu. Tu naime nema nikakva razmjerja između tobožnjeg uzroka ili sredstva te između zaželjene i saznane tajne kao tobožnjeg učinka. Ova je druga vrsta gatanja takođe po sebi smrtni grijeh. No radi neznanja, radi nestasice čvrste vjere u te trice i radi toga, što tko češće nema pri tom zle nakane, može ovo biti samo laki grijeh, osobito s početka, kad tko nije dosta upućen u nedopuštenost toga čina. Ali je ta stvar vazda nedostojna prosvijetljenoga križaća i skopčana s većom ili manjom pogibelju sablazni ili zavadanja.

Vrag pakleni vreba, kako bi se mogao umiješati u takove nezgrapne trice, da tako odvratí vjernike od spasonosnog upotrebljavanja svetih sakramenata, crkvenih blagoslovina, odobrenih molitava i dobro prokušanih pobožnosti i knjiga, i da neoprezne skući u svoje zamke.

U gore opisanom slučaju radoznalost oko budućnosti nije dovoljan razlog, da se tko zavjetuje svetoj Tereziji ili drugom svecu; pogotovo nije, ako to čini zabranjenom ponukom i posredovanjem grijesne gatalice. Još bi teže sagriješio, ako bi se zavjetovao onomu, koji u katoličkoj Crkvi nije priznat svetac. Nečastivi grđno varu naime i neoprezne katolike i širi vjerski nebaj i indiferentizam, kada preko svojih gatalačkih ortaka i ortačica preporučuje takve od Crkve zabranjene stvari i trice. Nova je varka, ako tko misli, da ima tu 50 postotaka uspjeha što se tiče otkrivenja njegove prošlosti. Taj je tobožnji uspjeh često slučajno postignut, a još je češće prefrigana gatalica svojim lukačkim ispitivanjem nadmudrila svoga klijenta, koji konačno skupno plaća svoju neumjesnu radoznalost. Sam Bog hoće, da nam budućnost na dobro naše u većini slučajeva ostane sakrivena.

Ako se neki ispričavaju pod izlikom, da ne vjeruju gatalici, pitajmo ih, zašto se ipak služe svakom prigodom za gatanje, zašto ne offeraju nego dobro naplaćuju gatalicu. — Ipak se neke pojave i naravno lako tumače. Ako su n. pr. susičavom bolesniku blijadi i suhi dlanovi stakleni, svećenik kod dijeljenja sv. Pomasti može nagadati skoru smrt.

Da li oni roditelji, kojima su djeca umrla, smiju jesti grožde prije Male Gospe?

Ovo pitanje odaje takođe praznovjerje u onom vinorodnom kraju, oda-kle je ovamo poslano. Ali se ovdje radi o drugoj vrsti praznovjerja, naime o ispraznom očekivanju čudnih, prema uzroku nerazmjernih učinaka i o religioznoj bojazni grijeha, kazni i štete, gdje ta bojazan nije opravdana niti po Božjem niti po crkvenom zakonu. To je tako zvana »vana observantia« ili isprazno

strahopočitanje prema nekim ukinutim ili nevaljanim obredima. Mi to zovemo čaranjem i vraćanjem. Posve je isprazan strah od grijeha i štete, ako prije Male Gospe jedu grožđe roditelji, ko-
ma su umrla djeца.

Ovamo idu i neki starozavjetni obredi, koji su dovršeni i ispunjeni kac tipovi pa zato i formalno ukinuti po zakonodavcu Novoga Zavjeta Gospodinu Isusu Kristu. Ista pošiljašica, koja nam je ispunila gore spomenuto pismo o tobožnjoj zabrani grožđa, pita dalje, da li je grijeh, ako žene i djevojke u svoje mjesечно vrijeme idu u crkvu. U Novom Zavjetu slobodno im je i tada ići u crkvu i primati svete sakramente, jer obredni zakoni starozavjetni ne vrijede više u Novom Zavjetu. Dapače ako bi tko u Novom Zavjetu o Uskrsu uz starozavjetne obrede zakleo i blagovoao vazmeno janje, kao što su Židovi bili dužni učiniti, ogriješio bi se praznovjerjem o prvu zapovijed Božju, koja zabranjuje ukinute, mrteve i smrtonosne obrede.

Bi li se mogao u sedamnaestoj godini oženiti mladić, koji je dobro razvijen i u kući od velike potrebe radi bolesnog oca i nestasice radnih sila?

Naravni zakon to ne zabranjuje; ni crkveni se zakonik ne protivi tomu. Ali civilni i vojni zakoni kadikad zahtijevaju, da n. pr. žandari, časnici odgođe sklapanje ženidbe do nekoga roka. Najbolje je u ovom slučaju, da se taj mladić u toj stvari dogovori s gospodinom župnikom svojim, komu se i onako mora javiti, kad hoće da se oženi.

Na listiću, crvenom tintom napisanom, piše jedna osoba, da silno ljubi drugu osobu istoga spola... Dalje piše, da li je to veliki grijeh. Ono što napose piše, odaje već najbližu grijesnu prigodu, pače i početak sodomskoga grijeha, koji vapije u nebo za osvetom. Ta je osoba pod teški grijeh dužna, da se brižljivo kloni ove grijesne prigode, prekidajući nepotrebno sastajanje s tom osobom i pogibeljne misli na nju. Mjesto toga neka se često ovako molitvi: Isuse, tebe jedinoga Boga svoga nada sve ljubim, a svakoga drugoga ljubim samo radi tebe i u tebi.

Ako je brak dviju vjera sklopljen u nekatoličkoj crkvi, da li katolička Crkva priznaje taj brak, i smatra li se za katolika dalje onaj, koji je pristao, da da se vjenča, recimo u pravoslavnoj crkvi, a nije se pri tom prekrstio, i kako je s djecom iz takvoga braka?

U isti čas, kada se mješoviti brak katoličke i inovjerske stranke sklapa u nekatoličkoj crkvi, ili što je isto, pred nekatoličkim službenikom crkvenim, bilo u inovjerskoj Crkvi, bilo kod kuće ili drugdje, a ne pred katoličkim svećenicima u isti čas katolička stranka pada u izopćenje, a katolička Crkva takova braka ne priznaje valjanim. Makar i katolička stranka ne presla na drugu vjeru, ipak ona ostaje izopćena, i u tom stanju ne može biti valjano odrješena od grijeha, dok se ili nevaljali brak ne pozakoni ili se ne razidu. Novo izopćenje snači da katoličku stranku, ako dade djelete krstiti po inovjerskom službeniku, a to se izpoćenje množi prema broju djece, pokrštene i odgojene u inoj vieri uz privolu katoličke stranke. Takav se nevaljali brak ne može ni pozakoniti, ako nekatolička stranka uz pismeno obećanje ne pruži ozbiljno jamstvo, da će katoličkoj stranci dati slobodu u ispovijedanju njezine vjere i da će se doista sva djeca iz takova braka katolički odgojiti.

Ne pomaze tu ništa izrugivanje tobožnjim »apskim vjerskim zahirenostima« katoličkih roditelja i »nesavremenoj zaostalosti i intransigenosti katoličke Crkve«. Komu je ovdje vjera »sporedna stvar«, taj će i diljem ovoga života, osobito na čas smrti nositi sve žalosne posljedice svoga premalo promišljenoga koraka te će konačno i Bogu odgovarati zato, što mu dječa, unučad i drugi potomci nisu dionici svete vjere katoličke. Slavni protestantski pisac Chesterton divio se stalnosti i neumoljivosti katoličke Crkve u ovim i sličnim pitanjima, i to ga je potaklo, da se nekoliko godina prije svoje nedavne smrti od svega srca obratio na katoličku vjeru.

P. B.

Sluga Božji Petar Barbarić

8. PROSINCA 1895.

na blagdan Bezgrješnog Začeća Bl. Dj. Marije pokuća netko plaho na vrata O. Puntigama u travničkom sjemeništu. U sobu uđe nadstojnik velike sjemenišne Marijine Kongregacije, vitak Hercegovac od 21 godine, nježno bijela lica — bio je to **Petar Barbarić**, šestoškolac.

»Što mi lijepo nosiš, Petre? Sjedni!«

Ali moj Petar pocrvenio, kanda je nešto zgriješio, te mogaše samo otežući izustiti riječi: »Vele časni, nešto bih Vas molio; rado bih nešto darovati našoj dragoj Gospi i na njezin blagdan položiti zavjet vječnog djevičanstva.«

Raspredosmo sve u tančine i ja dopustih, jer sam poznavao Petra u dno duše. Minuše jedva dvije godine, a prečista Djevica odvede svoga vjernog slugu i sljedbenika. On joj mogaše metnuti pod noge neozleđeni lijer krsne nevinosti.

Ovaj događaj opisuje O. Puntigam u svojoj knjizi **»Kroz oluće mladost«**, tiskanoj u Zagrebu 1937. Cijena 5 D. Narudžbe prima: »Uprava Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147.

MILOSTI PO ZAGOVARU PETRA BARBARICA

535.—539. Zagreb: Mnoge milosti. S. Nj. — Osobite milosti. M. M. — Velika pomoć. D. — Sretno položila ispit. N. N. — Osobita pomoć. I. Z. — 540. Banja Luka (Bosna): Ja položio maturu i dvaput ozdravio, a tata dobio namještenje. M. B. — 541. Brod na Savi (Slav.): Osobita polost. F. M. — 542. Bračevci: Velike milosti. M. M. — 543. Deletovec (Slav.): Ozdravio. M. V. — 544. Karlovac (Hrv.): Osobita milost. N. B. — 545. Srijemski Karlovcii: Velika pomoć. A. L. — 546. Kupari (Dalm.): Ozdravilo dijete. M. Š. — 547. i 548. Doljani (Bosna): Bolesti nestalo. A. R. — Boli zubi i u nogama prestale. K. T. — 549. Ambbridge (Amer.): Velika pomoć. R. P. — 550. Begtež: Pomoć u bolesti. M. B. — 551. Gornje Bazje (Slav.): U teškoj bolesti pomoć. J. K. M. — 552. i 553. Gračac: Ozdravila. M. P. — Velika milost. M. V. — 554. Jazavica: Ozdravio sin. A. B. — 555. Konjic (Herc.): Ozdravila. M. O. — 556. Kupres (Bosna): Ozdravio. D. Č. — 557. i 558. Split: Muž ozdravio. J. K. — Osobita milost. H. E. P. — 559. Travnik: Ozdravila. A. D. — 560. Bjelovar (Hrv.): Sretan uspjeh u školi. N. C. — 561. Dekanovac (Medumurje): Osobodila se od bo-

lesti i od velikih neprijatelja. N. — 562. Osijek: Ozdravila od teške bolesti. K. P. — 563. Travnik: Sretan ispit. M. S. — 564. Maradik (Slav.): Velika pomoć. A. M. — 565. Sunja (Hrv.): Osobita milost. M. L. — 566. Perušić (Hrv.): Razne milosti. K. I. — 567. Srpske Moravice (Hrv.): Ozdravila od bolesti u prsima. A. C. — 568. Čapljina (Hrc.): Velika milost. A. — 569. Split: Ozdravljenje. D. L. — 570. Strapina kod Žepča (Bosna): Ozdravljenje. M. N. i J. — 571. Nijemci (Slav.): Pomoć u velikoj stvari. A. S. — 572. Sisak (Hrv.): Osobita milost. S. M. — 573. Kompar na Rabu: Pomoć u bolesti moje supruge. A. R. — 574. Bački breg: Kćerka ozdravila. N. S. — 575. Rečica: Kćerka položila sretno ispit. B. S. — 576. Mostar: Pomoć u moralnoj krizi i materijalnim neprilikama. C. M. I. — 577. Račinovci (Slav.): Ozdravio sinčić na oku. Obitelj Š. — 578. Osijek: Ozdravljenje. P. A. — 579. Pilštanj (Slovenija): Velika milost. J. K. — 580. Sv. Ivan Zelina (Hrv.): Srčane boli prestale. J. L. — 581. Lepoglava (Hrv.): Velike milosti. F. A. — 582. Bački Monoštor: Zadobio sluh. A. P. — 583. St. Jankovići (Slav.): Osobita milost. C. P. — 584. Vela Luka (Dalm.): Osobite milosti. M. B. i I. M. — 585. Borovica kod Vareša (Bosna): Dvoje djece ozdravilo od teške bolesti krzomaka. A. P. — 586. Turbe kod Travnika (Bosna): Višekratna pomoć. M. M. — 587. Nević Polje (Bosna): Ozdravila. M. A. — 588. Dolac kod Travnika (Bosna): Ozdravila. A. K. — 589.—591. Sarajevo: Dvogodišnje dijete ozdravilo. G. — Osobita pomoć. I. S. — Prišteva po tijelu nestalo, noga ozdravila. M. J. — 592. Travnik (Bosna): Mnogih nezgoda riješen. A. D. — 593.—599. Zagreb: Ozdravio otac. S. R. — Muž ozdravio. A. S. — Velika pomoć. St. Vl. — Ozdravljenje noge. I. B. — Djeca dobro prošla u školi. J. P. — Nadene i vraćene su mi dragocjene stvari. H. W. — Ozdravljenje. E. M. — 600. Fužine (Hrv.): Sin ozdravio od teške bolesti. A. B.

Tkogod još nema, neka naruči kod:

UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I/147.

prekrasni životopis:

PETAR BARBARIĆ

Puntigam - Vanino. Velika knjiga u 8°, str. 310, stoji meko vezana 22 D, tvrdo vezana 32 Dinara.

Na čelu je knjige krasna slika Sluge Božjega Petra Barbarića, te diljem cijele knjige mnoštvo slika, koje objasnjuju štivo i opise. Knjiga je razdijeljena na 44 poglavlja. U zadnjem poglavljiju nanziano je 50 raznih milosti, koje je Bog udjelio ljudima po zagovoru Petru. — Knjiga je tako zanimljiva, da je ne možeš ostaviti, dok svu ne pročitaš. Ovakova pojava diže dušu k Bogu, pa zato svakomu preporučujemo neka nabavi ovu knjigu.

VIJESTI

BROD-MORAVICE: † Katica Šneller. Dne 18. kolovoza ove god. umrla je u 39. god. života naša dobra drugarica Katica Šneller. Bila je uzor poniznosti, dobrote i pobožnosti među nama. Sveta duša, koja je ljubila Boga i bližnjega. Veliku je strpljivost pokazala u zadnjim danima života. Poznavala je samo crkvu Božju i svoju kuću, u kojoj je skromno živila i radila. U samostanu ČČ. SS. u Zagrebu bila je u školi za vrijeme svjetskog rata pa su je radi njezine dobrote i poniznosti drugarice zvali »Dušo«.

Gospodin Bog rasijao je po svijetu ovakve dobre duše, ali ih prije k sebi pozove nego ih ljudi otkriju i upoznaju. Vodila je strogi pokornički život u postu i molitvi. Svoj djevojački život posvetila je Bogu i Bl. Djevici Mariji. Nije bilo nijedne dobre stvari u mjestu, koju ona nije pomogla. Ne razumiće današnja mladež ovakav život, kakav je to Katica živila.

Otišla je naša dobra Katica, ta sveta i pobožna duša pred lice Božje. Ostavila nam je lijepi primjer, kako treba potpunom odanošću ljubiti Isusa. Dobri Isus neka joj bude dobar i milostiv sudac.

GOSPIĆ: Smrt uzornog katolika i dugogodišnjeg preplatnika Glasnika. 13. septembra o. g. predao je svoju dobru i plemenitu dušu svome Stvoritelju Luka Binički penzioner u svojoj 88. god. Bio je uzoran katolik. Svako jutro pa i po najvećem nevremenu odlazio je već u 5 sati ujutro u crkvu i тамо ostajao kod svih svetih misa, koje su se toga jutra služile a često i dvorio svećenika. Nije propuštao ni jednog blagoslavlja ni drugih crkvenih pobožnosti. Često je primao sv. Pričest i na svakom koraku revnovao za čast i slavu Božju.

Lanske godine krajem listopada obolio je teško, pa se je najviše žalio na svoju bolest zato što nije mogao do kraja mjeseca pribivati pobožnosti u čast majke Božje.

Trideset godina bio je revnim preplatnikom našeg Glasnika, koji ga sada preporuča pobožnim molitvama čitatelja.

KOBILJAK kod Sesveta: Podignut spomen-križ. — U mjesecu kolovozu ove godine doživjelo je malo ali lijepo selo Kobiljak rijetku crkvenu svečanost,

KOBILJAK: na proslavi posvete križa.

kojoj je najviše doprinio g. Franjo Jurinac, veleposjednik iz Ivanića, rodom iz Kobiljaka. Kako su seljaci već odavna htjeli podići doličan križ u svom selu, ali nisu našli dovoljno sredstava, odlučio je gosp. Jurinac, da sve troškove uzme sam na sebe i tako podigne doštojan spomenik u svom rođnom mjestu. Seljaci su također sa svoje strane doprinijeli, što su mogli. — Na dan blagoslova sv. križa došlo je naroda iz okolice. Lijepo je govorio o značenju ovoga dana preč. g. Šimečki, župnik iz Sesveta. Prisutno je bilo još nekoliko svećenika iz okolnih župa. Citav spomenik je iz kamena, ograđen kamenom i željeznom ogradom, a vrijedni naš katolik i zasluzni Hrvat g. Franjo Jurinac, dao je staviti podno križa ove riječi uklesane u mramornu ploču:

Gospode, — Na životu moga putu — Tvoj svjetlio mi lik. — Pa zato u ovom selu, — Gdje svjetlo ugledah tvoje, — Dizem Ti spomenik.

Lijepo bi bilo, kad bi se i po drugim našim selima dizali takvi spomenici.

NADKRIŽOVLJAN: Naše malo društvo primilo je u osam mjeseci 578 sv. Fricesti. Klečanje se svaki puta vrlo revno obavi i sve članice uzornom točnošću dolaze svaka na svoju uru klečanja. Sastanci se redovito drže svake prve nedjelje u mjesecu. Naša vrijedna barjaktarica se udala ostavivši nam ugodnu uspomenu svojeg uzornog vršenja društvenih pravila.

Eva Leskovar, glavarica.

NOVO SELO na Braču: Djev. Društvo. Naše društvo davno je osnovano. Bilo je dosta članica, ali tijekom vremena djevojke se poudale, nešto umrlo, a nešto otišlo u daleki svijet. Nastale su razne poteskoće, jer nismo imali svećenika, te društvo nije moglo ni napredovati. No onda smo dobili dobrog svećenika, koji je 8 godina svake nedjelje u nama neumorno dolazio. Nije mu smetala ni kiša, ni žestoka dalmatinska bura, niti druge nepogode vremena, on je nas uvijek posjećivao i zatim kroz 2 godine bio na stalni dušobrižnik, dok ga ne premjestiše iz našeg sela. Za njegovog stalnog boravka među nama djevojačko društvo ponovno se upisalo te nas ima lijepi broj, također i pomlatka. Dobrog svećenika Don Luku Trebotića nikada nećemo zaboraviti. Ostali smo tužni nekoliko dana, ali eto nam novog velečasnog Don Jurja Rakela koji nastavlja započeto djelo i nadamo se obilnim plodovima.

VIVODINA: Rad Djev. Društva. Pučke Misije: Ima već godinu dana, što se nismo javile u našem Glasniku. Imale bismo mnogo toga da napišemo u radu našeg Djevojačkog društva Srca Isusova. Nastojimo da točno vršimo pravila i koliko je moguće djelujemo dobrim primjerom i priredbama na našu ekolinu. Članice točno polaze na mjesecne svete ispovijedi i Prci. Sastanke nam drži svake prve nedjelje g. župnik vlč. Adam Šimečki, koji nam daje upute za daljnji rad. — U mjesecu kolovozu bile su kod nas svete Misije, koje su održali vlč. Oci Isusovci. Bio je to naš domaći sin vlč. O. Vrbanek, profesor iz Sarajeva i vlč. O. Jagrić. Veselo smo ih dočekali i Djevojačko društvo i Križari i cijela župa staro i mlado.

Naš veleč. g. župnik održao je dirljiv govor prigodom njihova dolaska. Lijepa je bila predaja župnoga križa vč. OO. Misionarima, a propovijedi bile su vrlo poučne i savremene. Bili su to veliki dani za našu župu. Svi smo veselo hrlili u crkvu i prije i poslije podne, da slušamo jezgovite riječi vlč. Otaca Misionara. Cijeli onaj tjedan bio je kao jedan blagdan za nas. Cijela se je župa lijepo odazvala i ispunjala. Za one, kojima je bilo nemoguće doći u župnu crkvu radi daljine ili radi slabosti bile su dvije propovijedi u filijalama. Svima su dali priliku da čuju riječi spasenja i da se ispunjede. U nedjelju — na svršetku Misije bilo je primanje novih članica. Iza toga bila je sveta Misa, a onda svećana procesija, kakove još nije ovdje bilo. Zatim su vlč. Oci Misionari održali oproštajni govor, a naš vlč. g. župnik sa suzama u očima zahvalio im se na velikom trudu njihovu. I u ovim Misijama moglo se vidjeti da naš narod voli Krista, voli svoje Misionare.

Daj dobri Bože, da ne ostanemo samo kod dobrih odluka, koje smo stvorili u Misijama, nego da ih u djelu provedemo — da naša Vivodina ostane na vječe vjerna Bogu i svojoj crkvi rimokatoličkoj. Što koristi čovjeku sav svijet, ako upropasti dušu svoju!

Katica Furjan, glavarica.

NAŠI POKOJNI PRETPLATNICI :

Binički Luka, Gospic, Buljan Marko, Kreševac, Ciprijanović Andrija, župnik, Nova Bukovica, Gamulin don Niko, Leskovac kod Zagreba, Hanza Josip, Zagreb, Ivanović Joso, Krndija, Juras Slavica, Čakovec, Klekovač Mijo, Potok-Popovača, Krajačić Bara, Osojnik, Kuntić Stipe, Subotica, Režek Blež, Čirkovljani, Sulimanović Marija, Garešnica, Šilac Franjo, Gašinci, Županec Juraj, župnik, Gola.

Fokoj vječni daruj im Gospodine!

ZAHVALNICE

Andrijevci: KS Sretan porod i uspjela operacija. **Banjaluka:** MGŠ ozdravljenje. **Bačka Topola:** RŠ pomoć u potrebljama. **Canton:** (Amer.) MGM mnoge milosti. **Čonoplja:** NN uslišanje. **Delnice:** MA namještenje i ozdravljenje. **Donja Debrava:** AD pomoć u velikoj neprilici. **Dolac:** KV ozdravile oči. **Dolina:** KB od liječnika napušteno polumrtvo dijete ozdravilo. **Donje Prilišće:** ZP milosti. **Erdut:** DB sretan porod. **Gračani:** MP ozdravljenje pluća. **Kaptol k. Požege:** RC pomoć kod operacije sina. **Krasica:** DB nadena zarada. **Križevci:** VH ozdravljenje. **Kalinovac:** LjR ozdravile oči. **Kamenica:** MH ispiti sina i nadena ukradena stvar. **Krk:** KZ milosti. **Kotoriba:** DM zdravlje i mnoge milosti. **Kutjevo:** IM uslišanje. **Kuzminec:** KS velika milost. **Mačkovac:** NM izbavljen velikih neprilika. **Mali Bukovac:** SM ozdravljenje. N. Amerika). MJ milosti. **Novigrad:** KJ oslobođenje iz mnogih nevolja. **Nova Gradiška:** NN namještenje. **Njemačka:** RF došla do svog novca. **Novoselo:** DV mnoge milosti. **Novalja:** DJ ozdravljenje. **Omiš:** AV prebolela tešku bolest i tešku operaciju. **Omišalj:** JŠ ozdravila nogu. **Oprisavci:** NN brojne milosti. **Osojnik:** AŠ duhovne milosti. **Praputnjak:** AM i MM: očuvan dobar glas i dobivena parnica. **Petrinja:** VF primljena u učit. školu po zagovoru bl. Tavilića; FD ozdravljenje po zagovoru bl. Tavilića. **Petrovaradin:** MP vraćeno zdravlje. **Podgorač:** JO dobivena baština. **Preko:** AG sretno položeni ispiti. **Pučišće:** DA dobivena milost. **Senj:** KP uslišanje. **Seoce kod N. Kapele:** NN pomoć u teškim časovima i izbavljenje iz mnogih velikih neprilika. **Slav. Brod:** DJ mnoge milosti. **Slav. Požega:** BM brojne milosti. **Sotin:** AŠ pomoć u zdravlju i kućanstvu. **Srijane:** PM sin pa u sud vrele vode i po судu liječnika nije mu bilo spaša; po zagovoru bl. Tavilića sin potpuno ozdravio. **Srijem:** SJ Velike milosti. **Srijem. Mitrovica:** DB muž spašen i smrtnе pogibelji; MD nadena izgubljena stvar i pobijedila pravda. **Sunja:** ED ozdravljenje teškog bolesnika. **Šaš:** KT uspjela operacija. **Trogir:** MB pomoć u teškim bolestima, izbjegla operaciju. **Tuzla:** RD mnogobrojne milosti. **Valpovo:** MV blagoslov u gospodarstvu. **Veleševac:** IP Žena na rubu groba po судu liječnika bez nade u ozdravljenje, spašena i ozdravila. Sam iskusio pomoći sv. Vida u času kad je prijetila opasnost da potpuno izgubi vid. **Velika Gorica:** JL brojne milosti. **Visoko:** LjM postignuto premještenje. **Vukovar:** NN sretna kupnja; AŠ milosti. **Zagreb:** KZ uslišanje; SS pomoć u neprilici; AS uspjela operacija i unuče izbavljenje iz pogibelji; JM uspjeh u školi; JP pomoć u bolima i neprilikama; BB primljene milosti; FK ozdravio nečak i sin dobio namještenje; SS uslišene molitve; BM pomoć u beznadnom slučaju. **Zlatar:** brojne milosti. **Zvečaj k. Remeta:** SB žena ozdravila od teške bolesti.

Kazalo za godinu 1939.

- Barbarić Petar: 102, 135, 166, 213, 249, 279, 313, 341, 371, 409.
Bezbožstvo: 321, propaganda 205.
Bož: strpljiv 33, otac svih 289, njegova prava 257.
Bolesnici o vjeri 130.
Bogataši (pjesm.) 396.
Brak 59, 401.
Crkva: 367, i neprijatelji 10, 36, 353.
Čekada, biskup 265.
Cistoće mučenica 85.
Dječa odgoj 114.
Duhovne vježbe 65, 95.
Duša 405.
Duše u čistilištu 370.
Člačnik S. I.: 202, 234, 306.
Gnidovec, biskup pok. 125.
Goretti, mučenica cistoće 85.
Grešnik: savjest 199.
Hodočarca 311.
Imetak »preč i od vjere« 30.
Isus: i svijet S. radosti (pjesma) 36, straža, (pjesma) 62, uskruuo 123, prijestolje 197, Kralj (pjesm.) 326.
Ispovijed: 312.
Jaslice (pjesma) 9.
Junak: (pjesma) 15, Krista Kralja 324.
Katolička Akcija: promicanje 49, temeljni rada 60.
Krunice mučenik 198.
Komunizam u Španiji 163.
Lang, biskup 20.
Majka: dobra 206, ne proklinje 232.
Marija pom kršć. 145.
Milosrde: 4, 360, duhovno 360, tjelesno 55, 92, 120, 157, 181, 227, 260, 291.
Misa: mlađa 64, sastav 362, 397.
Misije: 62, 104, 126, 329.
Mučenik krunice: 198, cistoće 85.
Molitva 310, za razne milosti 26, sv. Josipu (pjesma) 90, za Papu 156, za zvanje 21, za sjemeništa 387.
Nakane mjesecne 38, Sv. Oca 2.
Nedeljina dužnost 68, 133, 191.
Neprijatelji Crkve 10, o Crkvi 36.
Neugladenošt u crkvi 100.
Nova Godina (pjesm.) 1.
Novo poganstvo 321.
- Obraćenje: po Sreću Is. 13, na tamri 67.
Odgoj djece 114, 340.
Oko Božje 26.
Opraštanje 243.
Oiorepec Ivan 205.
Favelić Milan, pok.: 296, (pjesma) 332.
Papa: 52, ljubi krvavu zastavu 333, tješi Poljake 356.
Pijo XI 91.
Pijo XIII 148.
Pitanja i odgovori: 38, 71, 104, 137, 168, 215, 249, 278, 315, 344, 374, 407.
Prime najljepše 66, Božićne 391.
Pokajanje 339.
Potvrda, sakramenat, 225.
Pravda 343.
Providnost 242.
Psalm 73, (pjesma) 16.
Psećka 187.
Raspelo na ogradi 81.
Rada katoličkog temelji 60.
Redovi 204.
Roditelji misnika 194, pazite nadruštvo djece 340.
Sakramenat: isповједi 312, potvrde 225.
Savjest griešnika 192.
Seljaci i jaslice (pjesma) 9.
Slike ružne 69.
Smrtni čas 67.
Srčanost 206.
Srce Isusovo: blagdan 177, lijčnik, 184, litanje 203, 245, 276, 302, Običanja 178, obraća 13, posveta 210, pouzdanje 23, prvi petak 327, Svetište 300, slijediti 179, utočište umirućih 188, hram Božji 390.
Srećenstvo 81, 394.
Svetogrdnici 128.
Svijećnica 54.
Sv. Otac 52, 91, 148, 333, 356.
Šćelince, 266.
Španije, komunizam, 163, djeca 236.
Stivo vjersko 32.
Tude ne diraj 31.
Uzorna učiteljica 403.
Viera: »oređna stvar« 30, »svaka dobra 124.
Zaborav 19.
Zvanje iznošeno molitvom 21, 393.
Žeda za dušama 207.

Schichtov JELEN SAPUN pere rublie sniježno bijelo

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Cihla Magdalena 30 d; Curić Martin 50 d; Dolencić Irma 20 d; Dušić Josipa 20 d; Dužanec Franjica 10 d; Erbežnik Ana 5 d; Kribsbacher Anica 10 d; Lukša Juraj 1 dol; Markotić Josip 75 d; M. Brkić 20 d; Petrović Kata 20 d; Rajčić Šimun 70 d; Sever Josip 100 d; Sladojević Josipa 50 d; Streljak Marja 1 dol; Širak Antun 10 d; N. N. Osijek 20 d.

Za sv. Mise: A. R. Palanka Smeder, 75 d; Bašlinović Ana 20 d; Bertok Danica 20 d; Bobić ud. Vinka 23 d; Brulja Antun 2 dol; Dambić Evica 20 d; Dobrivojević Miro 20 d; Fadić Marija 280 d; Ferketić Julijana 40 d; Jakšić Ivan 20 d; Jurinac Slavica 20 d; Kirn Milan 40 d; Knez Ljubica 40 d; Marchina Nick 1 dol; N. N. Sušak 600 d; Polić Leo 1 dol; Prpić Jelka 60 d; Puljić Mato 20 d; Šegina ud. Paula 60 d; Štrukelj Anastazija 17 dol; Vuković Marija 15 d; Vukusich Katica 1 dol.

U čast Srcu Isusovu: A. Š. Sotin 10 d; Bakić Kata 30 d; Balas Mihovila 250 d; Capor Mare 1 dol; Domitrović Elizabeta 20 d; Horvat Marica 10 d; M. A. Delnica 20 d; N. N. Vukovar 20 d; N. N. Zagreb 10 d; N. N. Zagreb 10 d; Ožbolt Julka 20 d; Palić Zlata 50 d; S. A. Stefanac 50 d; Šamukić Kata 100 d; Z. J. Omišalj 20 d.

U čast Srcu Isusovu i Marijinu, Majci Božjoj, sv. Tereziji M. L i sv. Antunu: Gjud Marija 2 dol; Husinec Vera 100 d; Perat Katica 50 d; Vuković Krista 50 d; B. Stančić 10 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Beisman Zora 15 d; Brška Milivoj 12 d; Buterer Eva 5 d; Danić Kata 15 d; Filipan ud. Marija 3 d; Gutzmirtl Dragutin 8 d; Ivanković Ana 10 d; Jurinac Slavica 38 d; Kroupa Anka 100 d; Marićk Marija 10 d; K. C. Kaptol 10 d; Svržan Emilia 6 d; Stoss Barbara 50 c; Šestak Katica 20 d; Virag Dragica 50 d; Verbos Frank 50 c.

Za kruh sv. Antuna: Dabo Ivan 10 d; Markotić Josip 75 d; Popović Anka 50 d; Vuković Marija 10 d.

Za lond beatifikacije Petra Barberića: Bašlinović Ana 10 d; Blasković Polona 50 c; Čeština Ljubica 37 d; S. A. Privlaka 50 d; SS Svetišta Isusova Zagreb 25 d; Šegina Mato 1 dol.

Za ulje vječno svjetla u Svetištu Srca Isusova: Knez Ljubica 25 d

Za otkup i pokrštenje jednog poganceta na ime Živko: Malo dijeca iz zabavišta SS Filozofica u Dacuyaru 80 d; Lokistar Živko 20 d.

Kalendar Apostolstva molitve

PROSINAC 1939

OPĆA NAKANA: za sjemeništa, osobito meksička.

MISIJSKA NAKANA: Za kat. sveučilišta u misijama.

SVAGDANJE PRIKAZANJE: Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijini sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše urede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 P Eligij. Naši biskupi.	18 P Oček. por. B. D. M. Krčanski obiteljski život.
2 S Bibijana. Kojima je nevinost u pogibelji.	19 U Vladimir. Naši srednjoškolci.
N 1. ADV. Franjo Ks. Naši svećenici.	20 S Eugenij. Kvatre. Dječačka sje-menjšta.
4 P Barbara. Umiratići.	21 Č Toma. Naši muževi u vojski.
5 U Saba. Redovnička zvanja.	22 P Zenon. Kvatre. Bogoslovска sje-menjšta.
6 S Nikola. Sirotinja.	23 S Viktorija. Kvatre. Svećenici u pastvi.
7 C Ambrozie. Katolička neustrašivost.	24 N 4. ADV. Badnjak. Božić sirotinje
8 P BEZGRJESNO ZACECE BDM. Naše kongregacije.	25 P BOŽIĆ. Da zavlada svijetom traj-ni mir.
9 S Petar Fourier. Seoske žene bez svećenika.	26 U Stjepan. Neustrašivo priznavanje vjere.
10 N 2. ADV. Prenos kuće Loretske. Sestre Naše Gospe.	27 S Ivan. Čistoča naše mladeži.
11 P Damas. Sv. O. Papa.	28 Č Mladenci. Hrvatske majke.
12 U Maksenčije. Obraćenje psovača.	29 P Toma. Narodni vode.
13 S Lucia. Proganjani.	30 S David. Obraćenje otpalih sveće-nika.
14 C Spiridion. Kat. škole.	31 N Silvester. Zahvalnost Gospodinu na svemu.
15 P Irenej. Crkva u Poljskoj.	
16 S Adelhajda. Ubožnice.	
17 N 3. ADV. Lazar. Obraćenje komu-nista.	

OPĆA NAKANA U SIJEĆNJU: Opće i posebne nakane Svetog Oca Pape

MISIJSKA NAKANA U SIJEĆNJU:

Kršćani u misijama, odijeljeni od prave Crkve.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomoravne sv. Pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jedan po volji odabranog dan.

GLASNIK PRESVETOГA SRCA ISUSOVA — S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu — Urednik: Filip Matić D. I. — Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu - A. Alfrević D. I. — Uprava: Zagreb I./147. Palмотићева 31. — Broj ček. računa: 33896. — Cijena: 15 d. - 1/2 dol. - 8 lira - 2.50 pengő. — Tiskar: Tiskara Glasnika Srca Isusova - A. Alfrević D. I.